JAUME BOFILL I FUNCIO 1336

UNIVERSITAT DE VIC
Facultat d'Educació

La fusió de les escoles a Vic. Anàlisi d'una proposta de política educativa per a respondre al repte de l'educació intercultural en l'àmbit municipal.

Juny 2002.

Volum I. Informe Final de la Recerca

Jaume Carbonell, Isabel Carrillo, Laura Catena, Cristina Jurado,
Xavier Rambla, Núria Simó, Antoni Tort i Rosa Valcárcel.

Índex

Volum I. Informe de recerca

1. Presentació 4

2. Aproximació conceptual 4

2.1. Paraules clau 11

3. El procés de recollida de dades: metodologia, temporització i instruments d'obtenció de la informació 19

3.1 Temporització del procés de recollida de dades 20

4. La ciutat de Vic: Algunes dades per situar la recerca 25

4.1. Relacions entre la població immigrada i la població receptora a Vic 25

4.2. Cronologia del procés de fusió de les escoles de Vic 30

4.3. Distribució de la població escolar immigrada a les escoles de Vic 30

5. Informe de recerca: Aportacions més rellevants de l'anàlisi de la informació recollida 42

5.1. Mapa escolar: Dades de població escolar
Impacte de les mesures de fusió i repartiment escolar sobre el mapa escolar de Vic i Gurb entre 1992 i 1999 42

5.2. Les escoles de Vic des de la visió de la ciutat 58
5.2.1. Des de l'ajuntament 58
5.2.2. Des de la comunitat educativa 68
5.2.3. Des de les famílies 83
5.2.4. Des de la premsa 101

5.3. El dia a dia de les escoles fusionades 116
5.3.1. Balanç de la fusió: Percepcions dels mestres 116
5.3.2.La fusió en acció 123

6. Conclusions 147
7. Bibliografia 160

Volum II. Annexos (de l'1 al 12)

Annex 1: Cronologia i antecedents de la fusió segons la documentació del Consell Escolar Municipal (CEM) de Vic. 163
Annex 2: Notícies sobre la fusió d'escoles i la incidència del multiculturalisme a la ciutat de Vic i a la comarca d'Osona I, II i III. 169
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària. Curs 1997-1998 fins al curs 2001-02 Facilitades per l'Ajuntament de Vic. 235
Annex 4: Anàlisi de les entrevistes a les tutores de l'escola C-D. Curs 1999-2000. 264
Annex 5: Anàlisi de les entrevistes a les tutores de l'escola A-B. Curs 1999-2000. 281
Annex 6: Anàlisi d'Observacions. Escola C-D. Curs 1999-2000. Tallers 315
Annex 7: Anàlisi d'Observacions. Escola A-B. Curs 1999-2000. Tallers de matemàtiques 326
Annex 8: Anàlisi d'Observacions. Escola A-B. Curs 1999-2000. Pati. 336
Annex 9: Aspectes més rellevants de l'entrevista a la mediadora cultural. 345
Annex 10: Anàlisi de les entrevistes a membres de l'AMPA. 350
Annex 11: Anàlisi de les entrevistes a l'Alcalde i a la responsable de Benestar Social de l'Ajuntament de Vic. 358
Annex 12: Anàlisi de les entrevistes als equips directius d'altres centres educatius de la ciutat. 381

Volum III. Annexos (Del 13 al 23)

Annex 13: Anàlisi de noves entrevistes a mestres de l'escola C-D i a l'equip directiu. Curs 2000-2001. 427

Annex 13 bis: Anàlisi de noves entrevistes a mestres de l'escola A-B i a l'equip directiu. Curs 2000-2001. 474

Annex 14: Aspectes més rellevants de l'entrevista a Miquel Casanovas. Curs 2000-2001. 527

Annex 15: Anàlisi de les entrevistes a professionals dels Serveis Educatius. Curs 1999-2000. 532

Annex 16: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora de Benestar Social. Curs 2000-2001. 549

Annex 17: Anàlisi de les entrevistes als infants de les escoles fusionades. Curs 2000-2001 556

Annex 18: Anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001. 566

Annex 19: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora del Programa d'Educació Compensatòria d'Osona. 612

Annex 20.1: Vic. Ubicació d'escoles abans de la fusió. 621

Annex 20.2: Vic. Ubicació d'escoles després de la fusió. 623

Annex 20.3: Vic. Zones escolars de primària i seccions censals. 625

Annex 20.4: Vic. Ubicació escoles 2001 i seccions censals. 627

Annex 21.1: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació infantil escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió. 629

Annex 21.2.: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació primaria escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió. 631

Annex 22: Qüestionaris als mestres. Curs 1999-2000 i 2001-2002. 633

Annex 23: Buidatge dels qüestionaris als mestres. Cursos 1999-2000 i 2000-2001. 639

1. PRESENTACIÓ.

La decisió de la fusió de les escoles de Vic que va prendre l'Ajuntament l'any 1997 va ser la resposta municipal a la concentració de població immigrada en dues escoles situades al centre. La ciutat vivia, des de l'any 1993, aquesta situació com un problema. Les dues escoles públiques del centre de Vic anaven perdent població autòctona i esdevenien escoles gueto, ja que per la zona on s'ubicaven eren els centres escolars que el col·lectiu d'immigrants instal·lats en la zona antiga de Vic tenia més properes al seu lloc de residència. La concentració de població va derivar en un conflicte social important a partir del moment en què les escoles triades per les famílies immigrades eren escoles rebutjades pel col·lectiu autòcton. La proposta de reequilibrar la població de procedències geogràfiques i culturals diferents en totes les escoles de la ciutat va ser una acció política del consistori per afavorir la convivència a la ciutat i promoure la relació i el contacte entre els diferents col·lectius culturals.

La recerca ha seguit el procés de fusió amb l'objectiu d'explorar les repercussions organitzatives, educatives, sociològiques i de política educativa que ha comportat aquesta decisió; i s'ha centrat en recollir les diferents veus dels agents educatius i socials implicats en el procés de fusió: mestres, pares, infants immigrants i autòctons, professionals del món educatiu coneixedors de la situació escolar de Vic administració municipal, i altres autoritats educatives. L'abast de l'estudi ha anat més enllà del seguiment del procés de fusió de les 4 escoles implicades, ja que la decisió política traspassa els murs de la institució escolar i repercuteix en la configuració del mapa escolar de la ciutat, en la percepció social i en la projecció externa del clima de convivència entre diferents col·lectius culturals de la ciutat. Visualitzar les dimensions socials, polítiques i educatives de la decisió que es va posar en marxa durant el curs 1997-98, que durant el curs 2000-2001 va acabar en un dels centres i durant el curs 2001-2002 en l'altre, pretén obrir reflexions sobre el paper educador de l'escola en una societat multicultural.

2. APROXIMACIÓ CONCEPTUAL.

Les societats europees són cada vegada més multiculturals, com a exemple l'any 2001 es varen comptabilitzar 30 nacionalitats diferents a la ciutat de Vic[1]. Aquesta dada ens

[1] Informació facilitada per l'Ajuntament de Vic. Juny de 2001.

permet afirmar que l'homogeneïtat cultural dels seus membres no és possible, doncs els referents culturals i les possibilitats socioeconòmiques de la població de la ciutat són molt diferents. És necessari, per tant, trobar noves maneres de relació entre tots els actors socials que participen en una comunitat.

Des d'aquesta perspectiva, l'aproximació conceptual que fem del terme "cultura" és extensa, dinàmica i adaptativa i considerem el terme "identitat cultural" com un procés dinàmic en el qual el que és substantiu del canvi és la constant interacció amb les altres comunitats, altres realitats i altres maneres de viure (Lluch i Salinas, 1996). En aquests intercanvis, les respostes de la societat d'acollida cap a les minories s'articulen a l'entorn de diferents estratègies de relació segons els objectius que es proposin: d'integració, d'assimilació, o de separació. Les respostes d'integració passen pel reconeixement de l'existència de dos a més grups amb característiques culturals diverses (la majoria i les minories) que interactuen en una mateixa estructura social. Les respostes d'assimilació proposen l'absorció d'un grup per un altre, és a dir, la desaparició de la minoria com a tal. Les respostes de separació passen per conviure en un mateix territori sense interactuar.

D'altra banda si analitzem les estratègies que les minories ètniques posen en marxa per establir relacions amb la societat de destí, aquestes s'articulen a l'entorn de les possibilitats següents:

- Rebuig provocat per la desorientació davant de la nova situació amb replegament defensiu a la identitat cultural prèvia.
- Adhesió instrumental o pactada quan s'incorporen sols els elements de la cultura receptora que revesteixen utilitat de subsistència.
- Adhesió cultural ambivalent que oscil·la entre ambdós referents culturals: el de la minoria i el de la societat receptora
- Rebuig racionalitzat i oblit de la cultura d'origen substituïda per les noves experiències culturals.

Fins ara, en pocs casos es contempla la possibilitat que les minories ètniques com a tal aportin el seu bagatge a la societat d'acollida, ja que aquesta té tendència a considerar-se completa i estable. (Juliano,1993)

Davant d'aquest fet, l'escola s'enfronta al repte de trencar els models uniformitzadors que va heretar de la tradició il·lustrada per donar respostes a una societat cada cop més diversificada. L'estudi de la fusió de les 4 escoles de la ciutat de Vic és un treball que analitza les decisions i l'actuació en el dia a dia de dues escoles davant de la realitat cultural canviant. Segons Davies[2], les diferents maneres de veure la inserció de les minories en la societat global produeix resultats diversos pel que fa a estratègies escolars. L'escola promou diferents respostes possibles davant la situació social del multiculturalisme. Aquestes són:

1. Procurar igualar les oportunitats socials dels infants dels diferents grups ètnics augmentant la competència en la cultura dominant.
2. Centrar l'interès en fer conèixer i valorar les diferències culturals com a mecanisme per contrarestar la discriminació.
3. Proposar-se com a objectiu institucional defendre i desenvolupar el pluralisme cultural en la societat. (Gibson, 1984)

Les tres respostes possibles parteixen d'ideologies que entenen la relació entre cultures de formes diferents. La primera opció es fonamenta en una ideologia d'educació assimilacionista que té com a objectiu la socialització dels nens i nenes en una cultura dominant que es pretén única i homogènia. La segona opció es fonamenta en una ideologia d'educació multicultural en la mesura que es reconeix formalment la diversitat cultural, ara bé, el tractament es centra en els aspectes més externs i folklòrics de les expressions culturals. En els dos casos els enfocs reben la crítica de conduir, encara que sigui per camins diferents, a una mateixa conseqüència: la compartimentalització de les cultures, l'absència d'intercanvis i l'aïllament cultural. La tercera opció es fonamenta en la perspectiva de l'educació intercultural que té com a objectiu establir un marc de relacions on es facilita la interacció cultural en un pla d'igualtat. Des d'aquest punt de vista, la perspectiva de l'educació intercultural s'ha de situar no sols en el marc d'un projecte pedagògic, sinó que ha d'esdevenir un projecte social. Valorem que la tendència ens ha de menar a la perspectiva de desenvolupament més pluralista i oberta, sense oblidar la funció compensatòria i d'accés a la igualtat d'oportunitats que l'escola ha de garantir a tots els nens i nenes que educa.

[2] Citat a Juliano (1993: 42).

Algunes dimensions presents en la comunicació intercultural

La relació entre les diferents cultures es concreta en la comunicació intercultural, i concretament les escoles que han participat en la recerca esdevenen entorns on és present aquesta comunicació intercultural.

En la comunicació intercultural moltes vegades el llenguatge comú és ambigu, precari o no es domina amb la mateixa competència lingüística i comunicativa pels diferents participants de la situació educativa. En aquestes situacions, el clima comunicatiu i d'acollida que s'assoleix a través del llenguatge gestual, l'afecte en el tracte, l'expressió facial...és tan important, o més, que les competències cognitives, per aconseguir un clima comunicatiu càlid i segur per a aquells que es troben en un context difícil de comprendre i abordar. Segons Gudykunst (1995)[3] un dels principals problemes en la comunicació intercultural és el control de l'ansietat. En la mesura en què la situació resulta complexa genera, normalment, sentiments d'insatisfacció que pot provocar un alt nivell d'ansietat. Davant d'aquesta situacions donen tres tipus de respostes diferents:

- Es renuncia a la comunicació, obviant el contacte amb la persona de diferent procedència cultural. En aquesta situació l'ansietat desapareix.
- Es produeix un esforç constant per la precisió de significats atribuïts, insistint en la clarificació dels missatges. En aquesta situació, l'ansietat creix paulatinament.
- Es busca la comprensió mínima necessària i s'accepta l'existència de certa ambigüitat en gran part dels continguts abordats en la comunicació. Aquesta situació permet un control notable de l'ansietat i manté la motivació de les parts.

Es aquesta darrera opció, la que permet mantenir una intensitat comunicativa sense que això suposi un increment en el nivell d'ansietat que distorsioni la comunicació.

Segons Carbonell (1997) les actituds bàsiques per a un educador intercultural passen pel coneixement i reconeixement de la cultura de l'altre, a l'hora que cal desculpabilitzar i desangoixar el professorat sensible a aquestes situacions. La sensibilitat enfront de la diversitat cultural es concreta en replantejar que concepcions culturals com el temps, el seu aprofitament, el valor de la puntualitat, la planificació i la previsió de les actuacions; la importància i ordenament de l'espai, la seva funcionalitat; la relació entre persones, la

distància òptima en la relació entre persones de diferents cultures..., són convencions culturals que no tenen validesa universal i que cal situar en cada cultura per començar a negociar el conflicte intercultural, trobar un consens, i evitar justificar que cada grup cultural es quedi amb la seves concepcions plantejant que són inamovibles i innegociables per cap de les dues parts.

Els educadors interculturals necessiten de la capacitat de contrastar i qüestionar permanentment els esquemes de referència a partir d'una actitud d'obertura, sense reserves a la realitat. Una actitud que suposa una capacitat d'escoltar i d'intervenir amb el màxim de respecte. I això passa per conèixer l'altre i pel coneixement d'un mateix, sense donar per suposats els valors propis i els nostres modes de conducta. L'educació intercultural passa pel compromís dels educadors i de la comunitat educativa en la reivindicació de justícia social i econòmica per a tots els ciutadans a l'hora que es treballa pel reconeixement dels respecte de tots les persones en la quotidianitat. Per treballar a l'escola cap a aquestes dues dimensions, l'educador/a esdevé el responsable de fer emergir les relacions de dominant-dominat que s'estableixen entre cultura majoritària i minoria cultural, a fi d'aconseguir que el grup majoritari estigui disposat a acceptar en el mateix pla d'igualtat social al grup minoritari per a l'assoliment de la igualtat d'oportunitats entre tots els integrants de la comunitat educativa.

L'educació intercultural a l'escola

Des de la perspectiva de la comunicació intercultural, l'educació intercultural es planteja abordar les cultures de contacte, els mecanismes de cooperació i de conflicte construïts per les condicions socials en les quals els contactes majoria-minoria tenen lloc (Carrasco, 2000). Al llarg de la recerca utilitzem els terme "autòcton" per referir-nos a la població que porta diferents generacions vivint a Catalunya i que són beneficiaris de tots els drets humans i socials que gaudeixen aquells que estan vinculats al territori a través de la nacionalitat i el terme "immigrant" a la població que encara no és beneficiaria dels drets humans i socials que gaudeix la població autòctona.

L'educació intercultural implica i beneficia a tots els subjectes en els seus plantejaments i realitzacions, però també hauria de preveure i organitzar determinades actuacions

[3] Citat a Del Campo (1999: 52).

enfront de la diversitat cultural per garantir el dret a la igualtat d'oportunitats[4] pels membres de les minories culturals desfavorides, que fracassen sovint en el sistema formal d'educació. Per això l'educació intercultural ha de tenir (però no exclusivament) aspectes compensadors. (Carbonell, 1997:130).

L'educació intercultural, segons Pajares (1998) s'està abordant a partir de la introducció a les escoles de visions més favorables de les cultures d'origen de la immigració, superant visions etnocèntriques del sistema educatiu i potenciant en l'alumnat majoritari actituds positives cap a les persones que procedeixen d'altres cultures tal com la valoració positiva, l'interès per conèixer i per relacionar-se amb l'altre. Les actituds positives també es poden promoure a partir d'un coneixement més alt de les cultures dels grups immigrats, un ensenyament no etnocèntric de la història i una valoració més elevada dels avenços artístics, científics i culturals dels països del Sud. Des d'aquesta perspectiva seria important educar l'alumnat majoritari en una societat on la diversitat és important i fa possible que els infants d'altres procedències culturals se sentin segurs i partíceps d'una comunitat que també és la seva. Des d'aquest plantejament és necessari fomentar l'actitud crítica en els educadors i educands cap a les característiques de qualsevol manifestació cultural que permeti analitzar de forma profunda, més enllà dels trets folklòrics més superficials, la construcció de les contradiccions culturals presents en les diferents cultures. És important aprendre a contrastar les pautes culturals amb els drets humans desenvolupant els conceptes de llibertat, igualtat i solidaritat.

L'educació intercultural, segons Ros (1993), es concreta en el centre en diferents criteris que afecten el projecte educatiu d'un centre en la seva totalitat. Alguns dels criteris que considerem més importants i que comentem a continuació són els que estan vinculats al compromís de l'actuació de l'equip docent dins del centre:

- Flexibilitat organitzativa del professorat amb la finalitat de proposar treball cooperatiu inter i intracicles.
- Flexibilitat organitzativa de l'alumnat per respectar els diferents ritmes d'aprenentatge, interessos i necessitats pròpies, per potenciar l'autoestima, etc.
- Coordinació real del professorat per crear un ambient d'estabilitat pel que fa a pautes de funcionament dins del centre, a criteris en projectes educatius i curriculars.

[4] Cal remarcar que Espanya va subscriure, l'any 1990 la convenció dels Drets dels Infants de 1989, en la qual s'especifica aquest com a un dret inqüestionable.

- Reforç de la tutoria com a eina per a l'autoconeixement i heteroconeixement, l'autoestima i valoració de l'altre, la comunicació i dinàmica de grups, el diàleg i la gestió de conflictes, etc.
- Importància de la cultura viscuda pels infants com a element que permet vincular el saber escolar i les metodologies d'aprenentatge a la diversitat quotidiana de les situacions viscudes
- Connexió de la teoria amb la pràctica a través de situacions educatives que explicitin els ponts entres els referents teòrics del coneixement i el saber pràctic, i revaloració d'aquest com una altra forma d'accedir al coneixement.
- Revisió dels materials utilitzats; identificació de continguts discriminatoris, etnocèntrics, xenòfobs o racistes.
- Implicació del centre en els moviments socials del barri o entorn proper
- Potenciació de l'intercanvi amb altres realitats (correspondència escolar, intercanvis, viatges, camps de treball...)

Així, l'escola s'enfronta al repte de construir un currículum intercultural que esdevingui el mitjancer entre la cultura pública i la cultura experiencial de l'alumnat, que serveixi de pont entre el que aporta l'alumnat i el que aporta la institució escolar. Això significa apropar-nos al coneixement des d'una perspectiva integradora que vagi més enllà del la fragmentació i aïllament de les disciplines, tal com especifica Morin (2001): "Hi ha una falta d'adequació cada vegada més àmplia, profunda i gran entre els nostres sabers - separats, esmicolats, compartimentats en disciplines- i d'altra banda el conjunt de realitats o problemes cada cop més pluridisciplinars, transversals, multidimensionals, transaccionals, globals o planetaris. Qualsevol problema particular només pot ser plantejat i comprès en el seu context, i el context mateix d'aquest problema s'ha de plantejar cada dia més en el context planetari (...) El repte de la globalitat és doncs a l'hora un repte de complexitat. En efecte, hi ha complexitat des del moment que els diferents aspectes constitueixen un tot (l'econòmic, el polític, el sociològic, el psicològic, l'afectiu el mitològic, són inseparables i tenen una trama interdependent interactiva i interretroactiva entre les parts i el tot, el tot i les parts (...) El coneixement pertinent és aquell que és capaç de situar qualsevol informació en el seu context, i si pot ser, en la globalitat en què s'inscriu", Si transferim aquesta plantejament epistemològic al coneixement escolar intercultural es concreta en comprendre la realitat des de prismes culturals diferents, problematitzar els continguts del currículum comú i contextualitzar-los; comprendre el món des de mirades culturals diferents, qüestionar les visions

estandarditzades i tòpiques; reflexionar críticament sobre la cultura pròpia i sobre la dels altres; diversificar els materials curriculars i generar actituds i vivències positives en les relacions entre portadors de cultures diferents. (Besalú, 1999)

2.1. PARAULES CLAU.

Les paraules que definim a continuació són aquelles que hem utilitzat al llarg de l'informe. Considerem important l'aclariment terminològic per explicitar la perspectiva teòrica des de la qual el grup d'investigació entén aquests conceptes clau en la recerca. Les paraules s'han definit per ordre alfabètic.

Assimilacionisme

- Subratlla exclusivament la unitat i cohesió de la comunitat nacional del grup majoritari i dominant i rebutja qualsevol manifestació de diferència. Des d'aquest punt de vista la integració passa per l'assimilació de la cultura dominant del país de destí, amb la finalitat que les minories immigrades siguin en aquesta.

Ciutadania

- Segons Benhabib (2000:95) el concepte sociològic de ciutadania es pot descompondre en: identitat col·lectiva, privilegis de participació política i drets i aspiracions socials.
- El concepte de ciutadà en una societat multicultural haurà de ser prou obert, dinàmic i plural per esdevenir un punt de trobada i integració . (Fundació Barusch Spinoza:105).
- De Lucas (1994) relaciona el concepte de ciutadania amb el de nacionalitat i estrangeria i parla de dos models a la Unió Europea: el model obert i polític en el qual s'identifica nacionalitat i ciutadania ja que tots aquells que participen en la vida col·lectiva del país i comparteixen els seus valors poden arribar a ser ciutadans, es tracta d'incorporar la nació als que s'han instal·lat en el territori, mentre que el model tancat relaciona el concepte de ciutadania amb l'ordre ètnic i cultural, i per tant sols és ciutadà qui procedeix d'aquell territori. Els dos models poden ser més oberts o més tancats segons la capacitat que tinguin els models de recollir les manifestacions de relació i convivència de les persones en la vida local.

Cultura

- Cultura és el conjunt de relacions que l'home estableix amb ell mateix, amb els altres éssers humans i amb la natura, resultat tant del tipus de formació que rep com del conjunt de les accions que realitza. (Alegret, 1992:14)[5]
- Incloem dins de cultura tot allò que pot ser après i per tant inclou l'estil de vida total, format per elements que poden ser adquirits socialment. Cal diferenciar la superposició de termes per no confondre diversitat cultural amb desigualtats econòmiques i culturals dels diferents grups humans.(Fundació Barusch Spinoza)[6]

Diàleg intercultural

- El diàleg intercultural implica comparació, contrastació d'aspectes culturals, i per tant exigeix coneixement de les diferents pautes culturals. Per establir mecanismes de diàleg intercultural amb la població immigrada s'ha de resoldre la situació d'inferioritat de drets, de segregació laboral i la relativa marginació social que viuen aquests col·lectius. (Pajares, 1998)

Discriminació

- Infravaloració d'un grup (d'una classe de persones amb algun tret comú) per part d'un altre (o altres) més poderós tot generant comportament de segregació envers el primer. Aquests mecanismes que poden ser legals, morals, visibles o indirectes, impedeixen al grup discriminat accedir a certs àmbits o se li permet participar en condicions desavantatjoses. Es basa en l'existència de categories classificatòries superiors i inferiors i en la percepció externa dels trets d'un grup que esdevé classe discriminada. La discriminació es fa efectiva sobretot en allò que suposa un estat de competència pels recursos socials: treball, habitatge, educació, sanitat, i participació ciutadana. La discriminació és el mecanisme encarregat d'assegurar que la inferioritat moral atribuïda a una comunitat tingui una correspondència en el ple de les relacions socials. (Delgado 1998: 186)

[5] Citat a Carbonell (1997: 61).
[6] D'ara endavant (FBS)

Diversitat, diferència i desigualtat

- La diversitat és una qualitat objectiva que tenen els múltiples éssers i objectes del nostre entorn. Som nosaltres qui creem la diferència amb la nostra valoració d'aquella diversitat. Però n'hi ha que són diferents, no tant per la seva diversitat específica (més o menys subjectiva, positiva o negativa, tàcita o explícita) com per la valoració que fem d'aquesta diversitat. Mentre que la diversitat és el fruit d'una constatació, la diferència és el producte de la nostra valoració (de la qual se'n desprenen diferents tipus de discriminació. Convé estar alerta, doncs, davant de determinats discursos intencionats i manipuladors que presenten la diversitat com el contrari de la igualtat. El contrari de la diversitat, com ja se sap, és la similitud, mentre que l'oposat a la igualtat no és la diversitat, és senzillament la desigualtat (entesa com la negació o impossibilitat d'accedir a les oportunitats i recursos socials i culturals. (Carbonell, 1997)

Ètnia

- La noció d'ètnia en un sentit estricte serveix per designar un grup humà que es considera diferent dels altres i vol conservar la seva diferència. Ara bé, en el llenguatge quotidià el terme ètnia és utilitzat per designar exclusivament grups i conductes que no són euroccidentals. (FBS: 24)
- Etnicitat seria el bagatge cultural d'un poble que es pensa a ell mateix únicament en front a la resta dels pobles, amb independència que pugui, segons sigui el context, englobar-se per a alguns propòsits en unes altres unitats superiors, com l'Estat, o bé disgregar-se en altres inferiors, com a unitats territorials parcials o comunitats. El contingut ètnic seria aquest bagatge cultural, més o menys ric, extern i dinàmic, mentre que aquest pensar-se a ell mateix en oposició a altres seria la identitat ètnica. (San Román,1984:118)[7]

Etnocentrisme

- Cada poble, al llarg del temps, ha tendit a pensar-se a si mateix com a dipositari preferent de la vertadera religió, dels bons costums, de les institucions de govern més encertades i de la forma més lúcida de veure el món: això és el que anomenem Etnocentrisme, i és la base de la intolerància i els recels mutus. (Juliano, 1993)[8]

[7] Citat a Carbonell (1997: 58).
[8] Citat a Carbonell. (1997: 64).

Exclusió social

- Actitud que estableix la superioritat de la pròpia cultura per sobre de totes les altres i en conseqüència pretén que sigui normativa per tota la població d'un territori.
- Procés per mitjà del qual no s'admet un grup o un individu com a part integrant i plena d'una societat, amb la conseqüent pèrdua de drets d'accés als seus recursos (materials, comunicacionals i afectius) (Carrasco, 2000: 5)

Guetització

- Fa referència a l'acceptació de la diversitat cultural i al seu desenvolupament per separat, és a dir, sense interrelació cultural. Es basa en la idea d'incompatibilitat entre les dues cultures desiguals, on la majoritària és considerada superior, i la por de què el contacte entre elles pugui desnaturalitzar-les. La separació, és doncs, una acceptació negativa de la diferència. Vegeu segregació.

Igualtat

- Contrari de desigualtat.

Immigració/immigrants

- L'immigrant és una producció social, una denominació d'origen que s'aplica no als immigrants reals, sinó tan sols a alguns d'ells. En l'imaginari social en vigor, immigrant és un qualificatiu que s'aplica a individus investits amb determinades característiques negatives. L'immigrant ha de ser considerat d'antuvi estranger, d'un altre lloc. A més d'alguna manera és un intrús perquè s'entén que no ha estat convidat. L'immigrant ha de ser, d'altra banda, pobre. Se'l considera inferior pel lloc que ocupa el sistema d'estratificació social i també en el pla cultural ja que procedeix d'una societat menys modernitzada: del camp, de les regions pobres del mateix Estat, o de l'anomenat tercer món. (Delgado, 1998: 34-35)
- El qualificatiu d'immigrant no s'aplica, segons la lògica, a tots aquells que han abandonat un territori per anar a viure en un altre, sinó tant sols als qui ho han fet en condicions precàries i per ocupar el llocs inferiors del sistema social que els acull. (FBS: 70).

Interculturalisme

- La noció d'interculturalitat introdueix una noció dinàmica de la cultura i les cultures; reconfigura el concepte d'identitat i l'allunya de plantejaments

essencialistes i es centra en el processos d'interacció sociocultural, cada cop més intensos i variats en el context de globalització econòmica, política i ideològica i de la revolució tecnològica de les comunicacions i els transports.(Malgesini i Giménez, 2000: 258)

- És un concepte actiu. Implica un procés d'interacció i interconexió de tots els membres d'una societat. L'interculturalisme aposta per una cultura dinàmica i canviant i accepta, valora i garanteix, en peu d'igualtat, la pluralitat cultural més àmplia en la mesura que contribueix a l'enriquiment mutu entre les cultures en contacte. (Carbonell, 1994: 104-106).

Integració social i cultural

- Procés d'incorporació d'un grup minoritari o d'un individu a un entorn social determinat, del qual n'accepta les seves institucions i valors i adequa les seves pràctiques i creences a allò que és tolerable per la societat majoritària (límits de la desviació cultural). Recíprocament la societat majoritària el defineix com un membre de ple dret en el seu sí, tant individualment com col·lectivament en les relacions socials que hi manté. El llenguatge de la integració cultural amaga els límits imposats per la desigualtat social. La no integració dels individus és un problema dels individus, no es tenen en compte els mecanismes econòmics, polítics, i ideològics que els exclouen. (Carrasco, 2000: 3)
- La idea d'integració estableix que, tot i que hi ha diferents estils de pensar i de fer, no n'hi ha cap que pugui reclamar l'exclusivitat de l'espai públic, si bé es reconeix la necessitat d'arribar a uns acords per resoldre els afers comuns. Es tracta de la construcció de formes institucionals mínimes, però suficients per assegurar l'exercici pacífic de la convivència, en la mesura que es pot articular la pluralitat al seu voltant. Molts dels conflictes que es presenten com a ètnics, racials, religiosos o interculturals són, de fet, conseqüència de situacions d'injustícia o de pobresa. Una millora general de les condicions de vida de les persones –habitatge, treball, sanitat, educació- facilitarà la comunicació i l'intercanvi entre els grups humans. La integració cultural és impossible sense un mínim d'integració socioeconòmica. La visió del multiculturalisme que proposa una harmonització total de tots els valors morals i estils de vida que concorren és impossible. Tanmateix és possible buscar formes d'arbitratge entre grups amb sistemes de valors morals diferents i fins i tot incompatibles. Tots els grups presents han de fer consciència que la vida en societat

sols és possible en la mesura que hi hagi una mínima homogeneïtat a l'hora d'organitzar la convivència. La integració cultural passa per la integració legal.(FBS: 22)

Marginació

- Vegeu exclusió social.

Minoria ètnica

- Tot aquell col·lectiu humà que, en general a causa dels seus trets físics i culturals, rep un tracte diferent o desigual del que rep el conjunt de les persones de la societat en què viu, que pertanyen a la cultura majoritària, concebuda com a superior. (Carbonell, 1994: 97). La noció de minoria ètnica permet "etnificar" (és a dir indicar l'existència d'una mena de minusvalesa cultural) i minoritzar aquell al qual se li aplica. (Delgado, 1998: 35).

Prejudici

- Una actitud hostil o de prevenció envers una persona que pertany a un grup, simplement perquè hi pertany, i per tant se suposa que posseeix les qualitats objectables atribuïdes a aquest grup. (Allport, 1962: 35)[9]
- Imatges desfavorables que es tenen sobre un grup de persones i que porten a pronunciar judicis negatius sobre elles sense abans verificar els fets. Els prejudicis s'autoalimenten a partir de qualsevol acció negativa d'un membre del grup i es fa servir com a prova per demostrar que tots els membres del grup actuen així o són d'una determinada manera. El fonament d'un prejudici es troba a més en l'interès dominant, d'aquells que estan en situació de privilegi per mantenir la situació de dominació o privilegi. La idea equivocada es manté interessadament perquè això permet discriminar al grup dominat, abocar sobre ells les frustracions pròpies i apartar-lo de la competència de bens escassos (treball, prestacions socials...). Per tant la causa del prejudici està en aquella persona que el sosté (Pajares, 1998: 50-54; Wieviorka, 1992).

Racisme

- Per racisme s'entén aquell comportament en què un ésser humà és objecte de domini o de discriminació en funció de les qualitats considerades inherents a la comunitat

[9] Citat a Carbonell (1997: 48)

on pertany. En sentit estricte és una teoria sistemàtica coherent i racionalitzada característica de les societats modernes i occidentals, basada en tesis suposadament científiques que es van difondre al llarg del segle XIX. El racisme cultural naturalitza una diferència, com el racisme biològic, que s'accepta que és cultural, però que es considera determinant fins i tot més enllà de la voluntat personal dels individus. Aquest racisme inferioritza a certs grups revestint la seva ètnia de qualitats negatives, al mateix temps que exalça les virtuts del propi temperament nacional o ètnic. (Delgado, 1998: 12)

- Taguieff (1988) entén que el que avui anomenen racisme inclou moltes formes (racisme, antisemitisme, xenofòbia, etc.) aquests poden ser identificables abans que sorgís en el s.XX el concepte "racista".
    - Racisme – actitud (prejudici)
    - Racisme – conducta (comportaments discriminatoris)
    - Racisme – ideologia (diferents doctrines)

- Racisme social: S'entén com el conjunt d'actituds discriminatòries i segregacionistes que es practiquen de forma quotidiana en qualsevol àmbit de la societat. Suposa, a la pràctica, l'expressió més quotidiana de racisme: des del veí que no vol un veí gitano, als pares que canvien d'escola al seu fill perquè hi ha nens marroquins. Es tracta de persones que no es reconeixen com a racistes que, en molts casos, ni tan sols donen suport a aquestes actituds però els prejudicis, la por i el racisme institucional formen part d'elles. (SOS Racisme, 2000)

Segregació

- Concepte ampli identificat amb la idea d'apartar a certes persones o grups de persones de determinats espais geogràfics o socials. Els processos de segregació es poden produir en molts àmbits de la vida social: en el pla urbanístic: causes econòmiques que concentren la població immigrada en zones degradades de les ciutats; en el pla escolar: escoles: concentració de població immigrada en algunes escoles no només perquè reflecteixen la concentració d'immigrants que hi ha al barri sinó perquè les famílies autòctones desapareixen d'aquells centres, i perquè alguns centres dirigeixen els infants immigrats cap a les escoles del mateix barri de més concentració; en el pla laboral: la possibilitat d'accedir al qualsevol treball amb plenitud de drets, (Pajares, 1998: 130-131).

- La segregació manté a distància un grup prèviament inferioritzat, apartat en un espai que li assigna. La segregació com a exclusió a l'accés i a l'ús de l'espai públic, imposa a un grup inferioritzat un territori per autoorganitza-s'hi. (FBS: 79).

Segregacionisme

- Ideologia que accepta la diversitat cultural però que evita el contacte amb aquestes minories (aïllar les altres cultures, es creen zones per a minories). Rerafons racista (evitar el contacte amb entre cultures).

3. EL PROCÉS DE RECOLLIDA DE DADES. METODOLOGIA, TEMPORITZACIÓ I INSTRUMENTS D'OBTENCIÓ DE LA INFORMACIÓ.

La metodologia utilitzada per a la recollida de la informació s'ha fet de forma sincrònica, seguint la temporització cronològica de la fusió que han dut a terme les escoles des del curs 1997-98 que els centres van iniciar la fusió de P3, fins el curs 2000-01 que va finalitzar la fusió del cicles mitjà i superior de l'escola Balmes-Andersen[10].

El procés metodològic que hem seguit ha possibilitat recollir les dades de manera que permetés dibuixar la ressonància social de la decisió a la ciutat, els processos d'organització que ha suposat pels centres, i els plantejaments educatius sobre els quals les escoles estan en procés de reflexió i anàlisi pel que fa a l'educació intercultural. Aquesta metodologia ens ha possibilitat fer palès els canvis que han seguit les persones en relació a la fusió. Així, doncs, situem la recerca en una perspectiva interpretativa que ha possibilitat estudiar la complexitat de la situació que va portar a la ciutat de Vic a tirar endavant la fusió; recollir i contrastar els significats de les veus de diferents persones implicades en la situació estudiada i analitzar diferents patrons d'organització social que es poden extreure dels dos casos estudiats amb l'objectiu de poder transferir algunes de les conclusions extretes en altres situacions que es puguin generar en condicions similars.

La perspectiva interpretativa en la que hem situat l'estudi ha fet que optéssim per tècniques preferentment qualitatives per a l'obtenció de la informació, combinades amb tècniques quantitatives quan hem considerat necessari fer una anàlisi més general del context escolar de Vic. Els dos focus d'anàlisi que han servit per organitzar la recollida d'informació han estat: l'entorn de les escoles i les escoles des de dins.

En relació al primer focus d'anàlisi, l'entorn de les escoles, hem recollit les percepcions, visions i concepcions dels diferents agents socials i educatius. Les seves opinions sobre l'impacte de la mesura de fusió a les escoles i a la ciutat de Vic les hem complementat amb dades quantitatives que ens ha permès situar l'evolució del mapa escolar de Vic en els darrers 10 anys a partir de la mobilitat de la població en edat escolar de la ciutat. El

[10] L'escola Guillem-Sant Miquel va finalitzar la fusió durant el curs 2001-02 ja que la fusió dels cicles mitja i superior es van fer per separat.

treball combinat de dades quantitatives i qualitatives ha permès fer emergir diferents concepcions de convivència i de diàleg intercultural que es planteja la ciutat en relació a la mobilitat real de l'alumnat que les diferents escoles de Vic (no només les participants de la fusió) han experimentat durant els darrers deu anys.

El procés de recollida de dades del primer focus d'anàlisi, l'entorn de les escoles, s'ha organitzat a través de les diferents tècniques de recollida d'informació que detallem a continuació:

- Entrevistes exploratòries als diferents agents implicats en el procés de fusió de la ciutat i de la comunitat educativa.
- Anàlisi de la premsa local "El 9 Nou" durant tot el període de la recerca des de l'any 1998 a l'any 2001.
- Anàlisi de les dades escolars de Gurb i de Vic de 1992 al 1999.

En relació al segon focus d'anàlisi, les escoles des de dins, les dades recollides han sigut de caràcter qualitatiu, per dibuixar la realitat de les noves escoles i seguir el procés de fusió que han realitzat. Això ha permès mostrar l'evolució de les percepcions del professorat, alumnat i famílies implicats al llarg dels tres cursos de la recollida de dades, així com les repercussions de la fusió en la pràctica educativa quotidiana.

El procés de recollida de dades en relació al segon focus d'anàlisi, les escoles des de dins, s'ha organitzat a través de les diferents tècniques de recollida d'informació que detallem a continuació:

- Entrevistes en profunditat, escales de valoració i observacions descriptives del treball d'aula als mestres de les escoles fusionades.
- Entrevistes en profunditat a les famílies de les escoles fusionades.
- Entrevistes en profunditat a l'alumnat de les escoles fusionades.

3.1. TEMPORITZACIÓ DEL PROCÉS DE RECOLLIDA DE DADES.

El procés de recollida de dades s'ha realitzat al llarg de tres cursos. A continuació detallem la recollida de dades realitzada des del curs 1998-99 fins el curs 2000-01.

Curs 1998-99

Setembre 1998-Juny 1999

Entrevistes exploratòries semiestructurades a:

- Equips directius actuals de les dues escoles fusionades:
  - Entrevista al director de l'escola Andersen-Balmes. 30/10/98.
  - Entrevista al cap d'estudis de l'escola Andersen-Balmes provinent de l'edifici Balmes. 6/11/98.
  - Entrevista al cap d'estudis de l'escola Andersen-Balmes provinent de l'edifici Andersen. 15/11/98.
  - Entrevista a la secretària de l'escola Andersen-Balmes. 11/12/98.
  - Entrevista conjunta realitzada a les caps d'estudi de l'escola Guillem-Sant Miquel. 9/3/99.
  - Entrevista a l'actual directora de l'escola Guillem-Sant Miquel. 9/6/99.
- Directors anteriors de les 4 escoles:
  - Entrevista a l'antiga directora de l'escola Balmes. 4/3/99.
  - Entrevista a l'antiga directora de l'escola Andersen Abril 99.
  - Entrevista a l'exdirectora de l'escola Sant Miquel. Abril 99.
- Presidents d'AMPA anteriors de les 4 escoles:
  - Presidenta AMPA edifici Sant Miquel. Escola Guillem-Sant Miquel. 17/11//98.
  - Presidenta AMPA edifici Andersen. Escola Andersen-Balmes. 11/5/99.
- Responsable del Programa d'Educació Compensatòria. Novembre 1998.

Juny-Setembre 1999

Escala de valoració a totes les mestres i els mestres de les dues escoles fusionades. 11 respostes dels mestres de l'escola Guillem-Sant Miquel i 17 respostes dels mestres de l'escola Andersen-Balmes. Juny i Setembre 1999.

Curs 1999-2000

Setembre-Desembre 1999

Entrevistes exploratòries semiestructurades a:

- Psicopedagoga de l'EAP de Vic que manté una relació professional amb l'escola Guillem-Sant Miquel, mentre la psiceda. 19/10/99.
- Alcalde de Vic. 22/11/99.

Gener-Juliol 2000

Entrevistes exploratòries semiestructurades a:

- Mestres tutores dels cursos fusionats de les escoles Andersen- Balmes i Guillem-Sant Miquel:
    - Escola Andersen-Balmes:
        - Entrevista conjunta a dues mestres de P3. Febrer 2000.
        - Entrevista a una mestra de 1er de primària procedent de l'edifici Andersen. 18/2/00.
        - Entrevista conjunta a dues mestres de P5. 22/2/00.
        - Entrevista a una mestra de 1er procedent de l'edifici Balmes. 22/2/00.
        - Entrevista conjunta a dues mestres de 2on de primària procedents de l'edifici Andersen. 29/2/00.
        - Entrevista a una mestra de P4 procedent de l'edifici Balmes. 8/11/00.
        - Escola Guillem-Sant Miquel:
        - Entrevista a una mestra de P5 procedent de l'edifici Guillem. 8/3/00.
        - Entrevista conjunta a dues mestres de 2on de primària. 8/3/00.
        - Entrevista a una mestra de 1er de primària. 10/3/00.
        - Entrevista a una mestra de P3. 10/3/00.
        - Entrevista a una mestra de P5. 16/3/00.

- Entrevista a la Coordinadora del SEDEC. 4/5/00.
- Entrevista a l'equip directiu de l'escola Sta. Caterina de Siena de Vic. 30/5/00.
- Entrevista a l'equip directiu de l'escola El Montseny de Vic. Maig 2000.
- Entrevista a la Coordinadora de Benestar Social de l'Ajuntament de Vic. 11/07/00.
- Entrevista a l'equip directiu de l'Escorial. 13/7/00.

Observacions descriptives de sessions de treball de les escoles Andersen-Balmes i Guillem-Sant Miquel:

- Escola Andersen:
    - Moment d'entrada. 2n curs de primària. 18/5/00. Hora: 8'55-9'05.
    - Moment d'entrada. 2n curs de primària. 25/5/00. Hora: 8'55-9'05.
    - Moment d'entrada. 2n curs de primària. 29/5/00. Hora: 8'55-9'05.
    - Moment d'entrada. 2 curs de primària. 1/6/00. Hora: 8'55-9'05.
    - Taller de matemàtiques. 2n curs de primària 11/5/00 Hora: 9'00-10'15.
    - Taller de matemàtiques. 2n curs de primària. 18/5/00. Hora: 9'00-10'15.

- Taller de matemàtiques. 2n curs de primària. 25/5/00. Hora: 9'00-10'15.
- Taller de matemàtiques 2n curs de primària. 1/6/00. Hora: 9'00-10'15.
- Taller de llengua. 2n curs de primària. 15/5/00 Hora: 9'00-10'15.
- Taller de llengua. 2n curs de primària. 29/5/00 Hora: 9'00-10'15.
- Treball a l'aula individualitzat. Lectura. 2n curs de primària. 11/5/00. Hora: 10'20-10'45.
- Treball a l'aula individualitzat. Lectura. 2n curs de primària. 18/5/00. Hora: 10'20-10'45.
- Treball a l'aula individualitzat. Lectura. 2n curs de primària. 1/6/00. Hora: 10'20-10'45.
- Pati. 2on curs de primària. 15/5/00. Hora: 10'45-11'15.
- Pati. 2on curs de primària. 18/5/00. Hora: 10'45-11'15.
- Pati. 2on curs de primària. 1/6/00. Hora: 10'45-11'15.

- Escola Guillem de Montrodon:
  - Moment d'entrada. 2n curs de primària 24/5/00. Hora: 8'55-9'05.
  - Moment d'entrada. 2n curs de primària. 26/5/00. Hora: 8'55-9'05.
  - Moment d'entrada. 2n curs de primària. 2/6/00. Hora: 8'52-9'05.
  - Moment d'entrada. 2n curs de primària. 9/6/00. Hora: 8'55-9'05.
  - Pati. 2n curs de primària. 24/5/00. Hora: 10'40-11'05.
  - Pati. 2n curs de primària. 26/5/00. Hora: 10'50-11'05.
  - Pati. 2n curs de primària. 2/6/00. Hora: 10'45-11'05.
  - Pati. 2n curs de primària. 9/6/00. Hora: 10'45-11'05.
  - Treball individualitzat. 2n curs de primària. 19/5/00. Hora: 9'10-10'45.
  - Treball individualitzat. 2n curs de primària. 24/5/00. Hora: 9'10-10'45.
  - Treball individualitzat. 2n curs de primària. 24/5/00. Hora: 11'15-12.
  - Treball individualitzat. 2n curs de primària. 26/5/00. Hora: 9'15-10'45.
  - Taller expressió escrita. 2n curs de primària. Grup 1. 26/5/00. Hora: 15'05-16.
  - Taller expressió escrita. 2n curs de primària. Grup 1. 16/6/00. Hora: 12-13.
  - Taller de matemàtiques. 2n curs de primària. Grup 1. 26/6/00. Hora: 12-13.

Curs 2000-2001

Setembre- Gener 2001

Entrevistes exploratòries semiestructurades a:

- Entrevista a una mestra de P4 de l'escola Andersen-Balmes, procedent de l'edifici Balmes. 8/11/00.
- Entrevista Mediadora Cultural. Gener 2001.

Febrer-Juliol 2001:

- Entrevistes famílies. Febrer-Juny 2001.
- Entrevistes mestres cicle mitjà i superior de les escoles fusionades. Juny 2001.
- Entrevistes equips directius de les escoles fusionades. Juliol 2001.
- Entrevistes infants cicle mitjà a l'escola C-D. Juny 2001.
- Entrevistes infants cicle mitjà i superior a l'escola A-B. Juny 2001
- Entrevista a Miquel Casanovas. Maig 2001.

Curs 2001-2002

Setembre- Novembre 2001:

- Devolució de l'informe de progrés a les escoles fusionades
- Entrevista a personal tècnic de l'Ajuntament de Vic. Octubre 2001.
- Entrevista a personal del programa d'acollida de la comissió de Matriculació de Vic. Novembre 2001.

Abril-Maig 2002:

- Entrevistes de contrast als equips directius de les escoles fusionades.

Altres fonts d'informació analitzades:

De Febrer de 1997 a Novembre de 2001:

- Anàlisi de Premsa: "El 9 Nou".

De l'any 1992 a 1999:

- Anàlisi de la població escolar a Vic i Gurb.

4. LA CIUTAT DE VIC. ALGUNES DADES PER SITUAR LA RECERCA.

Els tres apartats desenvolupats a continuació recullen diferents dades que hem trobat importants destacar per situar al lector en el procés de fusió de les escoles de Vic. En el primer apartat es destaquen algunes característiques a tenir en compte pel que fa a les relacions entre la població immigrada amb la població de destí; en el segon apartat es recullen dades que situen la cronologia del procés de fusió de les 4 escoles de la ciutat de Vic, i en el tercer apartat es detalla el procés històric de l'evolució del mapa escolar a la ciutat de Vic, conjuntament amb algunes dades actuals significatives de la distribució dels infants a les diferents escoles públiques i privades concertades de Vic.

4.1. RELACIONS ENTRE AL POBLACIÓ IMMIGRADA I LA POBLACIÓ RECEPTORA A VIC.

Vic és una ciutat que està rebent fluxos migratoris de molta diversa procedència. El col·lectiu immigrant majoritari amb fills en edat escolar, continua sent, amb molta diferència, el marroquí. Últimament ha arribat i continua arribant molta població de països centro- africans, llatinoamericans i de l'Europa de l'est.

Aquesta immigració més recent és vista amb recel tant pels immigrants marroquins com pels autòctons, sobretot els de classe social més baixa, perquè ambdós perceben aquest fet com una important competència en alguns sectors del mercat laboral. Hi ha la percepció que aquests nous fluxos migratoris li poden prendre el lloc preeminent en la contractació laboral del qual gaudia fins ara el col·lectiu marroquí.

La competència no es manifesta només en sectors concrets del mercat laboral, sinó també en l'àmbit de l'habitatge. Aquesta és una de les qüestions que més preocupa als immigrants en general. La forta demanda fa disparar els preus i augmenta la dificultat de trobar vivenda. És bastant habitual pagar lloguers entre 200 i 300 euros/mes per pisos amb unes condicions d'habitabilitat molt precàries.

A banda dels abusos dels preus que genera la forta demanda, l'habitatge és un d'aquests temes transversals que condiciona moltes altres qüestions, entre elles el propi repartiment de la població escolar.

Diu Carme Carbonell, responsable del programa de compensatòria de Vic, que entre alguns pares immigrants es genera una contradicció a l'hora d'escolaritzar els seus fills. D'una banda triarien l'escola sota el criteri de proximitat del centre escolar al domicili,

però de l'altra són aquests mateixos pares els més interessats en evitar la concentració d'alumnat del mateix col·lectiu en escoles concretes.

Un altre àmbit que es veu afectat és el de les relacions interètniques. En el tarannà del dia a dia sorgeixen comportaments que poden estar pactats mitjançant per exemple les normatives municipals, el reglament de la comunitat de veïns, etc. Aquestes normes poden ser percebudes com justes o injustes, però en tot cas faciliten la vida social en la mida que expliciten quines són les regles del joc. Evidentment no tots els comportaments es poden normativitzar. Quan a l'àmbit veïnal es produeixen nous assentaments de població amb molta diversitat cultural i social, com és el cas que ens ocupa, sorgeixen recels per part dels veïns "de tota la vida" cap aquests nouvinguts que pressuposen a priori que són portadors de valors, hàbits i costums molt diferents a les seves. Els recels augmenten a mida que augmenta la concentració real o percebuda d'aquests nous veïns. El tema de la concentració és també una de les qüestions que preocupa a l'alcalde de Vic. A l'entrevista feta per membres d'aquest grup de recerca manifesta que no pensa escatimar esforços per tal d'evitar la guetització de la població immigrant. Tanmateix fa especial èmfasi en el tema de la inspecció de les condicions d'habitabilitat dels pisos que és de competència municipal.

Segons Aramburo (2000), a propòsit de la concentració, que no són les pèssimes condicions d'alguns habitatges d'immigrants les que generen propostes d'intervenció institucionals, sinó que l'objectiu prioritari d'aquestes és evitar la concentració d'aquest tipus de població en determinats espais urbans. Es pregunta si els immigrants estiguessin dispersos pel mapa urbà encara que en les mateixes pèssimes condicions en l'habitatge, el problema estaria resolt?. Es pregunta també si les zones degradades no són aptes pels immigrants perquè haurien de ser-ho per als autòctons pobres. La concentració dels quals passa desapercebuda. "*Lo que es cierto es que las zonas degradadas no las han inventado los immigrantes ya existian cuando éstos llegaron*" (Aramburo, 2000: 26). Sembla pertinent pensar que la degradació d'alguns espais urbans no és el resultat de la ubicació d'immigrants sinó que la disponibilitat econòmica d'alguns llogaters immigrants, entre molts altres factors, com ara els preus dels lloguers és el que condiciona que aquests només puguin accedir a determinades vivendes.

És en aquest context on la diferència cultural es veu més estigmatitzada per la socioeconòmica, la imatge de l'immigrant es torna cada vegada més negativa i la resta de la societat els considera encara més estranys. Moltes vegades com els únics

responsables de tots els mals, la degradació, la despoblació del barri, la inseguretat ciutadana, la falta de voluntat per integrar-se, etc.

Pel que fa a les famílies marroquines en concret que com hem dit abans són majoritàriament els que tenen fills en edat escolar, la informació etnogràfica consultada[11] mostra que la distribució de l'assentament de les famílies magribines[12] a Vic no presenta encara un perfil típic de situacions de guetització, entesa només com a delimitació territorial, malgrat que la concentració en algunes zones concretes (casc antic i eixample) comença a ser important. Ara bé, no és el mateix la distribució de l'assentament que les relacions de convivència de la població autòctona amb la població immigrada. Majoritàriament la població immigrada percep que les relacions amb el veïnat autòcton no són en general conflictives, exceptuant casos puntuals, però sí que les perceben com a distants. Sembla que les relacions fluides i properes entre ambdues poblacions resten circumscrites a àmbits concrets i amb persones concretes. Diu Pablo Mandirola, de Juristes Sense Fronteres que la no existència de guetos entesos en el sentit de segregació espacial no és garantia de que existeixen bones relacions interètniques. Simplement l'absència de relacions ens permet parlar d'exclusió dels immigrants justificada per les diferències culturals.(Mandirola, 2000).

Per tot el que hem exposat pensem que el procés de fusió de les escoles per si sol no pot donar solucions a certs temes de caire econòmic, social i ideològic, que es generen en un context social jerarquitzat com és el nostre, al qual arriben fluxos migratoris relativament importants en un curt període de temps. Però per molt obvi que sembli, cal recordar una vegada més, que hi ha factors interns i externs a l'escola que incideixen negativament en un bon procés d'adaptació del col·lectiu d'immigrants en general, i dels seus fills i la seva escolarització en particular.

Més enllà del discurs oficial (democràtic i igualitari) sobre la institució escolar, a la pràctica la convivència quotidiana ens recorda a cada moment, que l'escola, de forma aïllada, no pot aconseguir superar els prejudicis ni les desigualtats de la societat en la que està immersa. D'una banda, els docents no són els únics protagonistes a l'escola. I de l'altra, ells també en formen part d'aquesta societat desigual i poden tenir actituds,

[11] Vegeu Valcárcel (1999).
[12] Utilitzem el terme magribins per assegurar la procedència de totes les famílies que s'assenten a Vic. De tota manera, segons les dades extretes de l'ajuntament de Vic el 90% d'immigrants d'aquesta zona són de procedència marroquina.

expectatives, i valoracions diferents davant aquest context que els hi toca viure. Diu. San Roman, que de vegades oblidem, que en una situació de multiculturalitat com la que ens ocupa, els docents, passen també per un procés d'adaptació que no és gens fàcil, quan de sobte arriba a les aules alumnat d'altres grups ètnics diferents, molt especialment quan aquests procedeixen de famílies en risc de exclusió social real o imaginària i, sobretot, quan aquesta situació és nova en la experiència dels docents i es produeix de forma relativament ràpida, sense que tinguin temps de dotar-se de recursos conceptuals, clarificació ideològica, i disposició personal necessàries per entendre les situacions en les quals es mouen, així com per poder realitzar les tasques necessàries dintre d'aquest context, que, de vegades, deixa veritablement poc marge de maniobra.

No és la voluntat integradora de l'escola, a priori, la que està en qüestió, però tots sabem les trampes que amaga el llenguatge de la integració social i cultural, i també coneixem els límits de "la igualtat d'oportunitats" en una societat desigual. Per no confondre les causes amb les conseqüències, caldria abordar molt extensament els factors polítics, ideològics i econòmics que dificulten, impedeixen, faciliten, o provoquen tant el procés d'integració com el de l'exclusió, però la seva amplitud sobrepassa l'àmbit d'aquesta recerca; haurem de deixar-ho per un altre ocasió.

El que sí farem, en primer lloc, és una breu clarificació del sentit amb que utilitzem aquí els dos conceptes, que altrament estan íntimament lligats amb la finalitat inicial d'aquest procés de fusió: promoure *la integració* i prevenir *la exclusió social* dels infants del col·lectiu immigrant. Per fer-ho prenem en préstec les definicions que fa la Dra. Sílvia Carrasco[13]. Des d'aquest punt de vista, el procés implica doncs un esforç adaptatiu a dues bandes: el col·lectiu d'immigrants (minoritari) i la societat receptora (majoritària).

De la informació que disposem, se'n desprèn que, pel que fa a la primera part de la definició (la dels deures de la minoria), no n'hi hauria per la banda de la societat receptora i de les seves administracions públiques grans divergències. Els desacords, les preguntes, les pors, les discrepàncies, de vegades l'oposició frontal, sorgeixen en la segona part de la definició (la dels drets), és a dir, quan la integració l'entenem també

---

[13] Vegeu Apartat 2.1 Paraules clau de la recerca, on es defineix el terme integració social i cultural.

com la posició d'un grup i/o d'un individu la qual li permet fer ús dels drets cívics que es conceben i s'adjudiquen en la nostra societat. Diu San Roman (1995: 82) que, l'accés a l'ús dels drets cívics és el que permet parlar d'una integració real del col·lectiu immigrant, i en aquest sentit manifesta el següent: "*...Así pues el Islam poco tiene que ver con lo cívico en un Estado laico, pero el trabajo con un contrato en regla o el acceso de pleno derecho a los beneficios íntegros de la Seguridad Social, sí. Nada se opone en el sentido cívico de la integración, a que un magribí vaya con chilaba o un senegalés con dos esposas al pediatra.....todos ellos juntos pueden tener derecho al paro el dia que cierren la empresa*". És des d'aquesta posició d'igualtat des de la qual l'immigrant pot conèixer primer, i seleccionar després, els canvis que se li demana que faci per portar a terme la adequació esmentada anteriorment. Perquè les possibles situacions d'aïllament o d'exclusió social, no només impossibiliten poder triar res, sinó que provoquen encasellament i/o reafirmació a la defensiva de la etnicitat pròpia.

L'altre concepte, el d'exclusió social, fa referència a un procés per mitjà del qual es deixa fora (no s'admet) un grup o un individu com a part integrant i plena d'una societat, amb la conseqüent pèrdua de drets d'accés als seus recursos (materials, comunicacionals, afectius). Les institucions d'àmbit més local (ajuntament, escola, etc.) poden facilitar l'accés als recursos materials i comunicacionals principalment, ara bé unes bones relacions interètniques, entre el col·lectiu immigrant i la societat receptora, no s'aconsegueixen només a cop de normatives de l'ajuntament, o de voluntat inequívocament integradora per part de l'escola. Les actuacions decisives de les institucions esmentades són necessàries, però no suficients. Si les relacions interètniques entre majoria i minoria son fluides, que no vol dir exemptes de conflictes puntuals, els processos d'adaptació per part de la població immigrada, seran més ràpids, menys traumàtics, en definitiva més profitosos per ambdues parts i ajudaran a allunyar el fantasma de l'exclusió que tant afecta a aquells que es pretén deixar fora (excloure), com també de retruc a d'altres sectors socials. Ara bé, aquest tipus de relacions han de ser presents a l'escola, però també al veïnat, a la feina, o a qualsevol altre àmbit. Altrament és una de les maneres d'ajudar també a que la integració socioeconòmica dels immigrants sobrepassi el caràcter purament pragmàtic i/o consumista.

4.2. CRONOLOGIA DEL PROCÉS DE FUSIÓ DE LES ESCOLES DE VIC.

L'Ajuntament de Vic va informar del procés de fusió que seguirien quatres escoles d'una línia de la ciutat per transformar-se en dues de doble línia el mes abril de 1996 per tal de començar-la durant el curs 1997-98. Tot i que la comunitat educativa no tenia coneixença de l'efectivitat de la mesura, l'anàlisi de les Actes del Consell Escolar Municipal de l'any 1991 al 1998[14] mostren diferents moments en què el tema de la integració de la població immigrada a la ciutat es planteja com una situació que cal abordar i trobar alternatives que garanteixin la distribució de la població i així evitar la concentració d'aquests col·lectius immigrats en algunes escoles de la ciutat.

El procés de fusió seguit a les dues escoles s'ha realitzat seguint les fases següents:

Curs 1997-98: S'inicia el procés de fusió a les escoles. Es fusiona P3.

Curs 1998-99: Es fusiona P4 i P5.

Durant aquest dos primers cursos la fusió es fa lentament. Aquests anys són clau en l'ampliació de les dues escoles per ampliar els edificis d'una línia, on es realitza la fusió, en escoles de doble línia.

Curs 1999-2000: Es fusiona Cicle Inicial de Primària.

Curs 2000-2001: Es fusiona Cicle Mitjà i Superior de Primària a l'escola Andersen-Balmes i Cicle Mitjà a l'escola Guillem de Montrodon-Sant Miquel dels Sants. Finalitza el procés de fusió a l'escola Andersen-Balmes.

Curs 2001-2002: Es fusiona Cicle Superior a l'escola Guillem de Montrodon-Sant Miquel del Sants. Finalitza el procés de fusió a l'escola Guillem de Montrodon-Sant Miquel dels Sants.

4.3. DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ ESCOLAR IMMIGRADA A LES ESCOLES DE VIC.

Si es mira amb una certa perspectiva històrica, hi ha una constant modificació del mapa escolar d'un determinat territori, zona o municipi com a conseqüència dels canvis demogràfics i legislatius. En general, les transformacions que es produeixen amb el pas dels anys en l'estructura escolar són el resultat de l'augment o la disminució de la demanda de les places escolars o bé per canvis en l'ordenació i estructuració del sistema

[14] Vegeu Annex I

educatiu. Altres possibles factors de modificació del mapa escolar són casos ben excepcionals. Així doncs, una fusió d'escoles per raons d'interès públic, en aquest cas per afrontar millor l'arribada d'alumnat procedent de fluxes migratoris intensos, és certament, un fet diferencial.

Un fet, però que convé ubicar correctament en aquest marc general de l'evolució de l'ensenyament a Vic i a Osona. Una evolució que es pot resseguir en diferents treballs: cenyint-nos a les últimes dècades, de les investigacions i estudis existents podem destacar *L'ensenyament a la ciutat de Vic* de Reixach (1.973) que analitza l'ensenyament en tots els seus nivells educatius a la capital d'Osona. L'estudi compta amb un epíleg de R. Torrents en el que estableix els elements d'una futura evolució de l'ensenyament a Osona a partir del nou marc que suposa la promulgació de la LGE i d'altres transformacions de caire més general. Així mateix podem fer constar la utilització de la zona de Vic i la seva àrea d'influència com a mostra estadística de la investigació sobre els costos de l'ensenyament duta a terme pel Doctor Siguan i per X. Estruch publicada amb el títol de *El precio de la enseñanza en España* (1.974). Més recentment, cal fer constar *l'Informe Tècnic d'Ensenyament* (Anàlisi i prospectiva de l'ensenyament a la comarca d'Osona), elaborat per A. Tort com a document de base per a l'elaboració del Pla Estratègic "Osona XXI" endegat pel Consell Comarcal d'Osona. I d'altra banda, els responsables del Centre de Recursos Pedagògics d'Osona editen uns útils resums estadístics sobre dades bàsiques de l'ensenyament a la comarca d'Osona que aporten informació no només de l'ensenyament obligatori sinó també de l'educació infantil i de secundària.

A banda dels treballs centrats específicament en els fenòmens educatius, l'evolució recent de l'estructura escolar a Osona es pot resseguir en els apartats referents a equipaments, serveis o infrastructures en estudis de caràcter socio-econòmic o també cultural. De Reixach (1975) assenyalem *La llengua del poble* treball en el qual s'analitza la situació del català en tots els àmbits socials de la comarca d'Osona i que conté dades interessants des de la perspectiva de les escoles. També podem destacar els estudis socio-econòmics *Aproximació a l'economia d'Osona* de Segura i Rosanas (1.978), *Estructura y perspectivas de desarrollo de Osona* a càrrec de l'antiga "Organización Sindical" de la zona (1974), i l'estudi elaborat per un equip de tècnics anomenat *Diagnòstic comarcal d'Osona* (1984) encarregat pel Departament d'Obres Públiques i Urbanisme de la Generalitat de Catalunya. També es troben anàlisis útils en la

Memòria del "Congrés de Cultura d'Osona" (Barcelona, 1998), que recull les activitats d'aquest Congrés celebrat entre el novembre de 1996 i el març de 1997, a diferents localitats d'Osona.

L'escola pública a Vic i comarca era, en el moment de la promulgació de la LGE, un exemple de la situació educativa general de tot l'estat espanyol caracteritzada per la precarietat i raquitisme (Subirats, 1981) del seu mapa escolar. El 47% de la població infantil de l'estat s'escolaritzava en escoles unitàries d'una sola aula, el percentatge més elevat durant aquells anys en relació a un total de cinquanta països d'Europa i Nord-amèrica (*B.I.E./UNESCO*). A Osona, al començament de la dècada dels setanta aquest "minifundisme" escolar a l'ensenyament públic era ben evident: el 85% de les escoles públiques eren escoles unitàries.

Paral·lelament, però, la ciutat de Vic centralitzava o concentrava, en aquells moments, una part important de l'alumnat de tota la comarca gràcies a la facilitat i proximitat de "les comunicacions i la presència de centres d'ensenyament" (Reixach, 1973). La capital comarcal té un pes específic que exerceix en tots els àmbits del desenvolupament comarcal, i que es fa evident també en l'ensenyament. A tall d'exemple, a l'any 1970 cursaven estudis de batxillerat elemental i primària a Vic el 72% de la població infantil de la comarca, quan els joves de Vic en l'edat corresponent a aquests dos nivells educatius és el 25% del total osonenc.

Aquesta doble situació (raquitisme de l'escola pública i centralisme de Vic quant a places escolars) significa que la concentració dels efectius escolars és deguda a la presència de centres d'ensenyament de caràcter privat-religiós. Efectivament, el pes específic dels grans col·legis religiosos amb una càrrega important de tradició i de presència històriques és una característica de Vic (i de la comarca d'Osona) que posava de relleu, encara més, l'absència de centres públics amb capacitat d'escolaritzar la població de la ciutat i de la comarca. No serà fins a mitjans dels anys vuitanta que es millora la xarxa pública i que aquesta comença a estar en condicions de contrapesar la força dels col·legis religiosos de la capital de la comarca. Com a exemple, a Vic, durant el curs 1971/72 es comptabilitzen 21 aules públiques per 116 aules privades (Tort, 1993); i hi ha un sol centre públic de batxillerat elemental per vuit centres privats (Reixach, 1973)

El dèficit públic en la zona era ben manifest quant als equipaments i infrastructura. Amb l'impuls de la LGE, però, augmentarà la construcció de nous edificis escolars públics i la millora del parc escolar en tota l'àrea urbana i semi-urbana; un fenomen que es manté a inicis dels vuitanta, ja amb les competències transferides a la Generalitat reinstaurada, en part pel creixement encara de la població en edat escolar i en part pel dèficit funcional que s'arrossegava de la dècada anterior degut a la manca de recursos financers per a fer front a les previsions de la LGE. Això provoca l'augment de l'escolarització en el sector públic.

Per la seva banda, el sector privat-religiós pateix una disminució en el nombre d'alumnes, a partir del 1980. Aquest estancament de l'ensenyament privat-religiós (en quatre anys "perden" uns set-cents alumnes) es produeix especialment a Vic, però també és generalitzable a tota l'àrea urbana i semi-urbana de la comarca d'Osona. La reducció d'alumnat és degut en part per la construcció, ja esmentada, de centres públics als municipis més grans, però també per la creació de centres -a partir de l'any 1980- als altres municipis rurals i semiurbans, d'on provenia un percentatge important d'alumnes. La millora de l'escola pública, no només en termes d'edificis i oferta de places sinó en un sentit més global i pedagògic, així com la caiguda de la natalitat poden explicar la reducció d'alumnes a la xarxa escolar privada. No cal perdre de vista, però, que l'ensenyament privat-religiós continua essent encara majoritari, especialment si comparem el nombre d'alumnes tot i la reducció de les diferències a favor de l'ensenyament públic. A Osona, la ubicació de les grans escoles religioses a les zones més poblades, més ben equipades culturalment i econòmica comporta que aquest ensenyament privat-religiós atengui, encara avui, un percentatge clarament majoritari de la població escolar de Vic i també de tota la comarca.

En el conjunt d'Osona, hi ha un augment de l'oferta de places escolars per part de l'escola pública, especialment a la zona central de la comarca, que no deixa de ser fonamentalment l'adequació de la xarxa escolar pública a la realitat demogràfica de la comarca d'Osona. La nova configuració del mapa escolar reforça l'estructura escolar d'un grup de municipis en el seu conjunt i no només de Vic. És a dir, l'augment de la capacitat d'escolarització és més repartida en tota l'àrea central de la comarca i Vic redueix, en part, la seva importància com a municipi de concentració escolar.

Els finals dels anys vuitanta i inicis dels noranta venen marcats per tres fenòmens: es comença a produir una inflexió demogràfica poderosa degut a la baixa natalitat; s'implanta l'anomenada Reforma del Sistema educatiu que implica la definició d'un Mapa Escolar i comença a fer-se evident l'arribada d'immigració procedent del Magrib amb la consegüent presència d'infants magribins a les escoles.

En síntesi, podem dir que a la dècada dels noranta s'estabilitza una sòlida xarxa escolar pública a tota la comarca d'Osona, quan durant moltes dècades havia estat extraordinàriament precària. Els centres escolars públics a la majoria de municipis mitjans de la comarca estan ben assentats, amb un professorat d'edat similar a la mitjana nacional, alguns d'ells amb projectes (premis 'Baldiri Rexach', programes experimentals del Departament...) en el terreny de la renovació pedagògica, etc. Així mateix cal assenyalar un Centre de Recursos Pedagògics amb una gran capacitat de dinamització i un Pla de Formació d'Osona també consolidat amb nombrosos cursos i seminaris. Els serveis de territori (EAP, Compensatòria, mestres itinerants) per bé que insuficients, són presents a tot el territori.

La ciutat de Vic manté el seu protagonisme com a capital també en el camp de l'ensenyament, però la millora de la xarxa pública a tota la comarca ha reduït notablement la presència d'alumnat de la resta de municipis. El sector privat s'ha racionalitzat i reduït en benefici dels col·legis privats més importants, i l'escola pública s'ha consolidat d'una manera molt clara. Tot i així, l'ensenyament privat escolaritza aproximadament un 60% de l'alumnat que cursa l'educació infantil i l'educació primària a Vic[15]. Però val la pena tenir present que en el moment de la promulgació de la LGE, ara fa quasi vint anys, l'alumnat de l'ensenyament primari públic representava només el 20% del total i només l'11% de l'ensenyament pre-escolar.

El procés de reordenació dels sectors públic i privat es pot resseguir, ni que sigui a títol de pinzellada descriptiva, amb la transformació del llistat d'escoles dels darrers vint anys:

<u>Ensenyament públic</u>

Inicis dels anys setanta. Centres públics existents:

- E.G.M. (Escuela Graduada Mixta) "Generalísimo Franco"

[15] Vegeu Annex 21.

- E.G.M. "Jaime Balmes"
- E.G.M. "San Miguel de los Santos"
- Unitaria Niños "Casa Caridad"
- Párvulos nº 1
- Unitaria Niños (barriada Sentfores)
- Unitaria Niñas " "

Inicis dels anys vuitanta. Centres públics existents:
- C.P. "Montseny" (abans "Generalísimo Franco")
- C.P. "Jaume Balmes"
- C.P. "Sant Miquel dels Sants"
- C.P. "Guillem de Montrodon"
- C.P. "Salarich"
- C.P. "Sentfores" (barriada Sentfores)

Desapareixen les unitàries del municipi de Vic. En el cas de Sentfores, les dues unitàries passen a ser una sola unitària que en el transcurs dels anys esdevé un centre incomplet. Els centres "Guillem de Montrodon" i "Salarich" es construeixen a efectes de la LGE. A partir del 1988 a aquestes sis escoles públiques s'hi afegeix el centre "Andersen" que fins a aleshores havia estat una escola-cooperativa de pares i membre del col·lectiu CEPEPC. Aquest pas a escola pública es produeix després que l'escola "Andersen" es fusiona amb una altra escola del CEPEPC, "Sant Albert". En l'actualitat, i amb la transformació de quatre escoles en dues, per la fusió, l'ensenyament públic es composa dels següents centres:
- C.E.I.P. "Montseny"
- C.E.I.P. "Andersen-Jaume Balmes"
- C.E.I.P. "Sant Miquel dels Sants-Guillem de Montrodon"
- C.E.I.P. "Salarich"
- C.E.I.P. "Sentfores" (barriada Sentfores)

<u>Ensenyament privat</u>

Inicis dels setanta. Centres privats existents:
- Col·legi "Andersen"
- Col.legi-Acadèmia "Maurizi Isern"
- Col.legi "Niño Jesús"

- Col·legi "Nª Sra. del Carme"
- Acadèmia "Políglota"
- Col·legi "Santo Domingo"
- Escola "Sant Jordi"
- Col·legi "Sant Miquel dels Sants"
- Col·legi "Sagrats Cors" (Maristes)
- Col·legi "Sta. Teresa de Jesús"
- Col·legi "Siervas del Sgdo. Corazón de Jesús"
- Col·legi "La Anunciata"
- Col·legi "Sta. Sta Caterina de Siena"
- Col·legi "Balmes"

Inicis dels anys vuitanta. Centres privats existents:
- Col.legi-Acadèmia "Maurizi Isern"
- Col·legi "Nª Sra. del Carme (Escorial)"
- Col·legi "Pare Coll" (Sant Domènec)
- Col·legi "Sant Miquel dels Sants"
- Col·legi "Sgts. Cors de Jesús"
- Col·legi "Sta. Caterina de Siena"
- Col·legi "Puigllat"
- Col·legi "Niu Blanc"

En l'actualitat, els centres privats (tots concertats) són els següents:
- Col·legi "Nª Sra. del Carme (Escorial)"
- Col·legi "Pare Coll (Sant Domènec)"
- Col·legi "Sant Miquel dels Sants"
- Col·legi "Sgts. Cors de Jesús"
- Col·legi "Sta. Caterina de Siena"

La resolució[16] pel qual es fusionen quatre escoles públiques en dues s'incrusta en aquesta evolució del mapa escolar de la ciutat en què l'ensenyament públic ha millorat la seva presència a la ciutat i malda per aconseguir una trajectòria d'influència equiparable als altres centres privats. La davallada demogràfica i l'augment de la

[16] RESOLUCIÓ de 27 de juny de 1997, per la qual es disposa al començament de les activitats de diversos col·legis d'educació infantil i primària.

immigració és vist amb preocupació per sectors del professorat de l'ensenyament públic que pressionen per tal que les polítiques d'acolliment de la immigració no recaigui només en la xarxa pública.

L'evolució de la xarxa pública també permet dibuixar la configuració de cadascun dels centres escolars públics de la ciutat[17]que expliquen la diferent composició socioeconòmica de les diferents comunitats educatives de cada escola. Sense cap afany d'esquematisme, tot i que és inevitable, ni d'etiquetatge, esbossem un breu perfil de cadascuna d'elles:

- *CEIP "Salarich"*: Construït a partir de la implantació de la LGE i inicialment en qualitat de centre de concentració d'una part de municipis petits del sud de la comarca, és en l'actualitat el centre públic més gran de Vic, equiparable en nombre als grans col·legis privats. Està situat en el barri de la Serra de Santferm i acull alumnat d'aquest i altres barris de la zona sud de la ciutat que ha experimentat en les dues darreres dècades un gran creixement. Podria dir-se que fins avui, la seva composició socioeconòmica és la més heterogènia en relació a la resta de centres públics, amb un predomini de famílies de classe obrera.

- *CEIP "Montseny"*: Inaugurat amb el nom de "Francisco Franco" es va edificar a finals dels anys seixanta en un barri de "cases barates" encaixonat entre la C17[18] i la via del tren i, en conseqüència, el seu alumnat ha estat fonamentalment el d'aquesta barriada i, en menor grau, d'algun barri proper. En els darrers anys, aquesta ubicació socio-geogràfica ha fet que reduís la seva població escolar i es plantegen alguns dubtes sobre la seva viabilitat futura. Paral·lelament també ha vist incrementar-se el nombre d'alumnat magribí. Caldrà veure si la nova urbanització de la ciutat amb l'obertura cap a ponent i la transformació d'aquella part de l'antiga N152 en una rambla (per l'obertura de vies de circumval·lació), modificarà la composició demogràfica de la zona i la capacitat de captació del centre.

- *CEIP "Guillem de Montrodon"*: Aquest centre públic, com el "Salarich", és el resultat de la implantació de la LGE. Neix com a centre de concentració dels municipis de l'àrea nord-est de la comarca d'Osona. Situat també en el nord-est de la ciutat, va esdevenir als

[17] Vegeu Annex 20.1 per a la localització de les escoles públiques de Vic.
[18] Antiga N152.

anys vuitanta l'escola pública on hi assistien fills de famílies de classe obrera, però també de classes mitjanes, de professions liberals i de professionals de l'ensenyament que feien l'opció de l'ensenyament públic, amb vocació de renovació pedagògica i amb professorat molt vinculat a la ciutat. A més de l'atenció específica a l'alumnat del barri, va acollir i va fer una política de captació d'alumnat d'aquelles famílies abans esmentades. En aquests moments, el barri on està ubicat també pateix una gran transformació urbana (grups de vivendes "adossades", assentament de joves parelles amb fills). Aquestes causes han provocat que les instal·lacions hagin esdevingut durant els anys noranta del tot insuficients: cal fer nombrosos torns al menjador, prefabricats al pati, etc. Aquesta escola inicia la fusió amb una altra del centre de Vic, el CEIP "Sant Miquel" a partir del curs 1997-98.

- *CEIP "Sant Miquel"*. Situat en una àrea cèntrica de la ciutat de Vic, es troba al costat del centre privat del mateix nom i de més tradició en les classes mitjanes i benestants de Vic i comarca. Això fa que durant molts anys també se l'hagi anomenat popularment "Sant Miquel dels pobres" o "Sant Miquel xic". Ubicat en un magnífic edifici de la Generalitat republicana construït per l'arquitecte Pericas, ha vist com en els darrers anys assumia una part important dels infants magribins de la ciutat, especialment dels qui habiten a la zona propera de l'Eixample Morató. En els darrers temps ha mantingut estratègies pedagògiques molt actives dirigides a conduir aquesta situació en estreta col·laboració amb els tècnics de l'equip de compensatòria i ha participat fins els curs 1999-2000 (ja com a escola fusionada) en un programa europeu Comenius sobre didàctica intercultural conjuntament amb partners d'Itàlia i Bèlgica.

- *CEIP "Andersen"*. Abans d'esdevenir escola pública l'escola Andersen era una cooperativa de pares que, com d'altres del país, va néixer als anys seixanta amb la voluntat de constituir-se en un centre vinculat a la renovació pedagògica i a la catalanitat. En el procés de transformació de cooperativa a escola pública va fusionar-se amb una altra escola del CEPEPC que hi havia en el centre de la ciutat en l'antiga escola que havia estat dels maristes, l'escola Sant Albert. Així doncs, és la segona fusió que viu. L'escola Andersen ha tingut un important protagonisme a Vic i fora de Vic com a representant d'allò que s'ha anomenat "escola activa". Està situada a la zona nord oest de la ciutat, al costat de la zona esportiva i olímpica, en una àrea d'expansió i de nivell econòmic mitjà-alt. Si bé l'edifici té carències estructurals, l'entorn natural és esplèndid tot i que queda distant del centre. Tant és així que en alguns plànols de la ciutat, ni hi

apareix. Aquest factor pot determinar el grau de presència d'alumnat procedent del centre de la ciutat. Fins avui, aquesta escola ha acollit un nombre important d'alumnat procedent d'altres municipis i de famílies de classe mitjana amb aspiracions respecte del fet educatiu. Abans de la fusió, el 20% de l'alumnat era de fora de Vic. Aquesta escola i el "Guillem de Montrodon" ja descrit, han estat les dues escoles públiques que tenien més demanda que places, fet que va provocar la picaresca de canvis d'empadronament per a poder-hi accedir. De moment, les famílies de l'alumnat encara responen en bona part a aquella trajectòria històrica. Veurem com la fusió amb l'altra escola del centre, l'escola "Balmes" que va finalitzar durant el curs 1999-2000, modifica o no aquest fet.

- *CEIP "Balmes"* és, conjuntament amb el CEIP "Sant Miquel" l'escola que acull la població immigrant. L'escola Balmes es troba molt a prop del casc antic pròxim a la Catedral i a la "Calla", un antic carrer llarg d'eixample medieval. Aquestes dues zones es caracteritzen per ser dues zones de gran concentració de famílies magribines. Durant les darreres dècades també s'havia caracteritzat per atendre molts fills de la immigració, i del funcionariat de pas, per la proximitat de la caserna de la Guàrdia Civil o de la central de telefònica. D'un any més tard que el CEIP "Sant Miquel" l'edifici també va ser construït als anys trenta per l'arquitecte Pericas per encàrrec de la Generalitat republicana (1933). En els darrers anys el seu descens demogràfic va anar lligat al creixement de l'alumnat d'origen magribí. S'hi han fet diversos estudis per part d'investigadors del camp de la pedagogia i de l'antropologia interessats per la problemàtica intercultural a Vic. En els darrers temps havia fet un gran esforç -amb sessions obertes, entrevistes, visites...- per captar famílies del país amb voluntat de diversificar la composició de l'alumnat de l'escola.

- *CEIP "Sentfores".* Aquesta escola està situada en la barriada del mateix nom, coneguda popularment també com "La Guixa", que forma part del terme municipal de Vic. Durant molts anys ha estat una unitària d'una o dues aules però en els darrers temps ha anat creixent per l'augment de famílies que han anat a viure fora del terme de Vic, en cases al camp o en noves barriades. Davant dels problemes que va comportar la matriculació de Vic amb la preferència per les escoles "Andersen" i "Guillem de Montrodon" i la manca de places en aquests centres, diverses famílies varen dirigir-se a aquesta escola que compta amb un dinàmic equip de mestres i el caràcter acollidor de les escoles petites. Altres escoles de municipis veïns (Gurb, Calldetenes...) també han notat aquesta arribada d'alumnat de Vic que "evitava" les escoles públiques del centre.

En algun Consell Escolar Municipal s'ha comentat que aquesta escola hauria de participar del procés general de matriculació, però el fet que hi hagi tres o quatre quilòmetres de distància sense transport específic, la fa poc equiparable a les altres escoles de la ciutat.

A partir del curs 1997-98 el mapa escolar[19] es reorganitza ja que dues escoles del centre de la ciutat comencen el procés de fusió que implicarà la desaparició física d'aquestes dues escoles, a fi de distribuir la població immigrant en totes les escoles privades concertades i públiques de Vic. Segons les dades facilitades per l'Ajuntament de Vic, el percentatge d'infants immigrats a les diferents escoles de la ciutat s'ha estabilitzat a l'entorn d'un 15% durant el curs 2000-01[20], a l'educació infantil, a la majoria de les escoles públiques i privades concertades de la ciutat, tret del CEIP Sentfores amb un 3% d'alumnat estranger (doncs es troba als afores del municipi), de l'escola pública "Montseny" que té un 50% de població immigrada a educació infantil i l'escola privada concertada "Santa Caterina de Siena" que té un 34%.[21] Aquestes dues escoles corresponen, segons la caracterització demogràfica realitzada a l'apartat de mapa escolar, al model d'escola buida, mentre que l'escola de Sentfores és una escola creixent. Les dades facilitades per a l'ajuntament mostren un nombre més alt d'infants immigrants a les aules que els que es recullen a les dades facilitades pel Departament d'Ensenyament. Això fa pensar que la manera de recollir la variable procedència geogràfica pot fer variar les estadístiques segons si es recull pel lloc de naixement de l'infant o per la procedència geogràfica de la família.

L'equilibri de la població immigrada a les diferents escoles de la ciutat que s'ha aconseguit fins el moment, ha estat conseqüència de les dues mesures que l'Ajuntament de Vic va prendre per reequilibrar la població pertanyent a col·lectius culturals minoritaris: la fusió i la distribució dels infants immigrats per part de la Comissió de Matriculació.[22] Des del curs 1997-98, curs en què s'inicià la fusió, totes les escoles han augmentat la població immigrada, especialment les del sector privat concertat que han passat de tenir entre un 0 i un 5% durant el 1997-98, a situar-se entre un 8 i 12% de

[19] Vegeu Annex 20.2.
[20] El percentatge d'estrangers a totes les escoles de la ciutat s'ha doblat des de 1997-98, primer curs de la fusió. Les dues escoles que tenen el percentatges molt per sobre de la mitjana també han viscut aquest creixement doblant els percentatges de la població estrangera. Vegeu Annex 3.
[21] Vegeu Annex 3: Taula Dades alumnes Curs 2000-01. Educació Infantil i Primària.
[22] Tal com s'indica a l'Annex 1, la Comissió de Seguiment vetlla pel repartiment dels infants a tots els centres de la ciutat públics i privats.

població immigrada.[22] Les dues escoles on hi ha més proporció d'infants immigrats són properes als barris on es concentra més immigració. En el cas de l'escola "Montseny" s'hi afegeix la baixa quantitat de població matriculada.

Pel que fa a l'Educació Primària, durant el curs 2001-02, l'escola Guillem-Sant Miquel té un 20 % de població immigrada i l'escola Andersen-Balmes el 17%. Les altres escoles de la ciutat (tant públiques com privades concertades) es mouen entre el 4 i 9,5%, tret de l'escola pública "Montseny" que té un 52% de població immigrada a educació primària i la privada concertada "Santa Caterina de Siena" que té el 31%. L'evolució de la població escolar des del curs 1997-98 s'ha mantingut en les dues escoles fusionades i la resta d'escoles ha anat augmentant fins a arribar als percentatges actuals.[23] Les repercussions en el repartiment d'infants de la Comissió de matriculació ha tingut incidència en el repartiment dels infants d'incorporació tardana en les escoles privades concertades.

[22] Vegeu Annex 3: Taules Dades alumnes dels cursos 1997-98, 99-00, 00-01 i 01-02 facilitades per l'Ajuntament de Vic.
[23] Vegeu Annex 3 per veure l'evolució a l'educació primària.

5. INFORME DE RECERCA. APORTACIONS MÉS RELLEVANTS DE L'ANÀLISI DE LA INFORMACIÓ RECOLLIDA.

A continuació hem articulat les dades analitzades que s'han recollit mitjançant els instruments detallats en l'apartat anterior a l'entorn de tres blocs: l'anàlisi quantitativa de les dades de la població escolar (apartat 4.1.); l'anàlisi qualitativa sobre la visió que tenen els diferents agents de la ciutat del procés de fusió de les 4 escoles: Ajuntament, comunitat educativa, famílies i premsa (apartat 4.2.); i l'anàlisi qualitativa de la pràctica educativa dels mestres de les escoles fusionades (apartat 4.3.).

5.1. MAPA ESCOLAR: DADES DE POBLACIÓ. IMPACTE DE LES MESURES DE FUSIÓ I REPARTIMENT ESCOLAR SOBRE EL MAPA ESCOLAR DE VIC I GURB ENTRE 1992 i 1999.

Aquest apartat avalua l'impacte quantitatiu de les mesures que han afectat el mapa escolar de Vic per promoure la distribució de la població immigrada de Vic a totes les escoles de la ciutat. Acabat el curs 1999-2000, disposem de prou informació per esbrinar si la fusió i el repartiment han evitat la concentració d'estudiants immigrats/es en unes escoles. Per això, l'informe analitza l'estabilitat demogràfica de les escoles vigatanes, la continuïtat del mapa escolar i el caràcter interclassista de les zones escolars. Mesura l'impacte comparant les dades amb una circumstància ideal de plena integració escolar. Entenem per integració escolar un seguit de precondicions susceptibles de facilitar la tasca educativa d'integració intercultural, i xifrem aquesta situació en tres aspectes: que els nous centres educatius siguin demogràficament estables, que l'alumnat hagi continuat a les mateixes escoles després de la modificació del mapa escolar local, i que les zones escolars apleguin una certa diversitat social.

Tres preguntes han orientat l'anàlisi, com es reflecteix als següents apartats. Defineixen un model en què la integració escolar coincideix teòricament amb tres respostes positives, i per tant permeten mesurar la distància entre les dades i aquesta possibilitat ideal:

1. Després de les mesures de fusió i repartiment, les escoles primàries de la ciutat han mantingut una relació estable entre la incorporació d'alumnes als cursos inferiors i la finalització d'altres alumnes als cursos superiors?

2. Ha continuat igual la distribució de l'alumnat entre escoles i sectors de titularitat?. En particular, convé esbrinar si algunes famílies han abandonat les escoles implicades en la fusió, o bé han cercat un centre d'estudis a fora de la ciutat, perquè rebutjaven les mesures de fusió i repartiment.

3. Són interclassistes les zones escolars de Vic?. Francesc Carbonell (2000) ha proposat el criteri d'equilibrar la diversitat de l'alumnat amb la diversitat urbana per tal d'evitar concentracions i fugides escolars artificioses causades per prejudicis. Tot i que ens manquen dades sobre la presència urbana del diferents grups ètnics, és possible calcular fins a quin punt la distribució urbana de les categories sòcio-professionals de la població preserva aquest equilibri.

Atès que els municipis de Vic i de Gurb limiten, l'escola d'aquest darrer s'ha afegit a l'anàlisi com si fos d'un barri més de la ciutat.

L'estabilitat demogràfica de les escoles

L'estabilitat demogràfica és l'equilibri numèric de les entrades i les sortides d'una població, o millor dit: la probabilitat que sigui constant el seu volum. Tota escola constitueix una població augmentada segons la matrícula dels cursos inferiors i reduïda segons la finalització dels superiors. D'alguna manera podem afirmar que la matrícula és la natalitat de l'escola i la finalització n'és la mortalitat. Evidentment, la generalització dels cursos d'educació infantil i el traspàs dels antics setè i vuitè d'EGB als instituts han suposat unes alteracions institucionals de la demografia escolar que caldrà ponderar.

Ha estat possible d'imaginar unes hipotètiques escoles estables, buides, creixents i buides creixents controlant aquesta eventualitat. Són estables les escoles que han omplert una o dues línies de P3 i han crescut paral·lelament al grup d'edats entre 3 i tretze anys de la població de Vic i de Gurb, el qual ha decrescut fins a un 86,79 % entre 1992 i 1999. A més, el pes demogràfic d'aquestes escoles ha variat tant com el conjunt de la població escolar[24] de primària a Vic i Gurb, la qual el 1999 era un 91,26% de

[24] Per tal d'unificar un criteri de ponderació, s'ha considerat com a població escolar els grups d'edat entre 3 i 13 anys de *l'Estadística de Població* de 1996. En conseqüència, aquesta base no inclou alumnes immigrats o enregistrats després d'aquella data, o millor dit: amb prudència, és raonable entendre que els números índex superiors a cent són indicadors de l'impacte de la immigració sobre la demografia escolar.

1992. Aquests dos càlculs s'han reproduït descomptant a cada escola els cursos de setè i vuitè, i substraent els grups d'edat de dotze i de tretze anys a la població. A més a més, se suposa que una escola estable reté el cent per cent de l'alumnat de cada cohort.

D'acord amb aquest criteri, una escola buida no omple el/s curs/os de P3, creix per sota de la població escolar, i perd estudiants de cada cohort, mentre que una escola creixent omple el/s curs/os de P3, creix per sobre de la població escolar, i guanya estudiants de cada cohort. Aquesta distinció suggereix la possibilitat teòrica que una escola buida creixi en el cas que no aconseguís omplir el/s P3 però hagi crescut per sobre de la població escolar i hagi guanyat estudiants de cada cohort. La taula 1 detalla els trets de cada model.

Les dades que han fornit els criteris d'estabilitat són força significatives per elles mateixes. En comparar les dades conjuntes amb les que descompten els cursos traspassats als instituts, s'observa que les primeres marquen una davallada més aguda que les segones. Fins i tot el pes demogràfic agregat de l'alumnat de les dues localitats depassa a finals dels noranta els valors de 1992. És molt probable que l'arribada d'immigrats expliqui aquest fet: el pes demogràfic pot excedir el valor de cent a causa d'un subenregistrament de *l'Estadística de Població* corregit ulteriorment en les dades anuals de *l'Estadística de l'Ensenyament*, però el creixement s'ha calculat a partir d'una sola font; així doncs, la coincidència dels dos indicadors suggereix que l'eventual subenregistrament padronal no indica tan sols errades en la mostra sinó també l'arribada d'immigrats als cursos inferiors. Aquesta arribada sembla haver compensat la tendència a la reducció numèrica dels contingents escolars causada per la reducció de la natalitat dels anys vuitanta.

Taula 1: Models d'escola estable, buida, creixent i buida creixent

	Escola estable	Escola buida	Escola creixent	Escola buida creixent
Mitjana P3	(2*)25	<(2*)25	(2*)25	<(2*)25
CreixTt 96/92	87,70	<87,70	>87,70	>87,70
Pes Tt 96/92	95,87	<95,87	>95,87	>95,87
CreixTt 99/92	86,79	<86,79	>86,79	>86,79
Pes Tt 99/92	91,26	<91,26	>91,26	>91,26
Creix(78)96/92	90,80	<90,80	>90,80	>90,80
Pes (78)96/92	108,86	<108,86	>108,86	>108,86

Creix(78)99/92	92,36	<92,36	>92,36	>92,36
Pes(78)99/92	109,64	<109,64	>109,64	>109,64
Ret P3 1991	100	<100	>100	>100
Ret P3 1992	100	<100	>100	>100
Ret P3 1993	100	<100	>100	>100
Ret P3 1994	100	<100	>100	>100

Fonts: Estadística de la Població, 1996 (www.idescat.es); Estadística de l'Ensenyament, 1991-9

Mitjana P3= Suma $_{199x-1999}$ (P3)/ nº anys (Varia el període perquè no tots els centres han ofert P3 tots els cursos)

Creixement (Creix any_i/any_{i-n}) = (Alumnat any_i * 100)/ Alumnat any_{i-n}; Tt= Pob_{3-13} i (78)= Pob_{3-11}

Pes demogràfic (Pes any_i/any_{i-n}) = (Alumnat any_i * 100)/ Pob; Tt= Pob_{3-13} i (78)= Pob_{3-11}

Retenció (Ret any) = (Cohort 1999* 100)/ Cohort any.

D'ençà el curs 1997-98 els CEIP "Balmes" i "Andersen" van ser integrats en el nou CEIP "Balmes-Andersen" de doble línia, alhora que els CEIP "Guillem de Montrodon" i "Sant Miquel" es transformaven en el nou CEIP "Guillem- Sant Miquel" de doble línia. Com s'observa a la taula 2, aquesta fusió va aplegar d'una banda una escola buida i una escola estable, que van constituir una nova escola buida creixent, i de l'altra banda, va ajuntar una escola creixent i una escola buida creixent, que van constituir també una escola buida creixent. Sens dubte, la classificació de les escoles fusionades és un xic artificiosa, com demostren les dades del Guillem-Sant Miquel, però la taula si més no serveix per constatar que les fusions van unificar unes escoles que no tenien el seu futur demogràfic assegurat (Balmes i Sant Miquel) amb unes altres que havien esdevingut focus d'atracció de l'alumnat local (Andersen i Guillem).

Taula 2: Mitjana de P3, creixement, pes demogràfic i retenció de les cohorts de P3 a les escoles fusionades (1991-99).

	CEIP Balmes	CEIP Andersen	CEIP Balmes i Andersen	CEIP Guillem	CEIP St. Miquel	CEIP Guillem i St. Miquel
Mitjana P3	10,33	24,33	36,56	25[25]	12,33	32,33
CreixTt 96/92	78,45	80,71	79,88	92,04	85,99	89,91
Pes Tt 96/92	89,46	92,03	91,08	104,95	98,05	102,52
CreixTt 99/92			71,14			79,15
PesTt 99/92			81,97			91,20
Creix(78)96/92	92,75	98,29	96,24	102,15	102,54	102,28
Pes (78)96/92	102,15	108,24	105,98	112,49	112,93	112,64
Creix(78)99/92			94,09			100,57
Pes(78)99/92			101,86			108,88
Ret P3 1991	150	130	185	107,69	83,33	300
Ret P3 1992	117	100	105,41	113,04	122,22	400
Ret P3 1993	133	96	91,89	100	130	105,7
Ret P3 1994	142	100	108,11	104	105,26	90,91
Ret P3 1995			94,44			105,56
Model	Buida	Estable	Buida creixent	Creixent	Buida creixent	Buida creixent

Fonts: Estadística de la Població, 1996 (www.idescat.es); Estadística de l'Ensenyament, 1991-99.

Pel que fa a la resta d'escoles, cap centre públic llevat del CEIP "Salarich" no han aconseguit l'estabilitat demogràfica durant els anys noranta. Dels cinc col·legis privats, dos tampoc no l'han aconseguida, malgrat que dos dels altres tres han estat escoles creixents. A la taula 3 s'evidencia, doncs, una gran divergència entre les escoles, a banda del sector de titularitat al que pertanyin.

Els CEIP "Gurb" i "Sentfores" han estat escoles buides creixents malgrat que els seus índex de retenció han superat algunes vegades el valor 100. La raó estreba en la migració dels seus índex de creixement i de pes demogràfic. El CEIP "Montseny" i el Col·legi "Escorial" enregistren una pauta similar: són escoles buides perquè el seu creixement i el seu pes demogràfic s'escauen sota la línia d'estabilitat, però solen atraure estudiants que no s'hi van matricular a P3 anys enrere (per això els índex de retenció depassen el valor 100). El Col·legi "Caterina de Siena" és l'escola que

[25] 1993-96.

s'enfronta a un futur més compromès, ja que després de 1992 no ha assolit l'estabilitat demogràfica en cap indicador. A l'altre extrem figuren el CEIP "Salarich" (sobretot tenint en compte les mesures que descompten els setens i vuitens) i els Col·legis "Sagrat Cor", "Sant Miquel dels Sants" i "Pare Coll"; tots aquests centres incrementen els seus efectius d'acord amb tots els indicadors.

Taula 3: Mitjana de P3, creixement, pes demogràfic i retenció de les cohorts de P3 a les escoles d'Eeducació Infantil, Primària i General Bàsica a Vic i Gurb (1991-99).

	CEIP Gurb[26]	CEIP Sentfores	CEIP Montseny	CEIP Salarich	Col. Sta Caterina	Col. Sagrat Cor	Col. Escorial	Col. S.M. Sants[27]	Col. Pare Coll
Mitjana P3	11	7,89	7,56	42,33	20,33	42	46,56	23,67	44,89
CreixTt 96/92	101,32	119,61	80,67	92,79	41,82	92,17	68,12	124,86	80,99
CreixTt 99/92	134,21	156,86	56,00	85,96	51,52	82,33	69,29	126,78	68,26
Pes Tt 96/92	115,52	136,38	91,98	105,80	47,68	105,09	77,68	142,37	92,35
Pes Tt 99/92	154,64	180,74	64,53	99,05	59,36	94,87	79,84	146,08	78,66
Crei (78)96/92	128,07	135,00	89,09	106,73	60,53	108,82	86,83	124,86	91,42
Crei (78)99/92	178,95	200,00	76,36	109,98	74,56	110,78	88,31	126,78	88,89
Pes(78)96/ 92	141,04	148,67	98,11	117,54	66,66	119,84	95,62	137,51	100,68
Pes(78)99/ 92	193,74	216,53	82,68	119,07	80,73	119,94	95,61	137,26	96,24
Ret P3 1991		87,50	120,00	257,89	96	215,38	193,55	317,65	140,0
Ret P3 1992	137,50	111,11	275,00	240,00	100	182,14	116,67	265,00	118,2
Ret P3 1993	111,11	66,67	125,00	98,00	70	192,31	129,73	250,00	150,0

[26] 1992-99.

[27] Com que alguns cursos aquesta escola no va oferir alguns grups de pre-escolar, els coeficients de retenció no s'han calculat respecte a la cohort que va entrar a P3 en els següents casos: en comptes del P3(1992) s'ha calculat el coeficient de retenció respecte al P4(1993), en comptes del P3(1993), el P4(1995);en comptes del P3(1994), el P5(1996); i en comptes del P3(1995), el P4(1996). D'ençà 1996 l'escola ofereix dues línies d'educació infantil.

Ret P3 1994	88,89	100,00	70,00	102,00	50	108,70	102,00	106,25	113,0
Ret P3 1995	100,00	233,33	140,00	96,00	92	100,00	106,38	106,00	100,0
	Buida Creix.	Buida Creix.	Buida	Estable Creix (78)	Buida	Creix.	Buida	Creix.	Estable (78)

Fonts: Estadística de la Població, 1996 (www.idescat.es); Estadística de l'Ensenyament, 1991-9

Nota: S'anomenen CEIPs les escoles públiques i Col·legis les privades. Totes són concertades. S'afegeix (78) quan aquesta mesura marca la pauta (Pare Coll) o la modifica (Salarich).

Dues conclusions s'extrauen d'analitzar la concentració de l'alumnat segons el seu origen a la taula 4.En primer lloc, el percentatge de l'alumnat que no ha nascut a Espanya perfila una distribució molt dispersa que determina uns valors molt elevats del coeficient de variació. En segon lloc, les majors freqüències d'aquesta distribució, les quals s'allunyen força de la mitjana, s'escauen als CEIPs "Montseny", "Balmes-Andersen" i "Guillem-Sant Miquel". La concentració és molt més acusada a la primera escola que no pas a les dues resultants de la fusió. Així mateix, la freqüència del Col·legi "Sta Caterina" oscil·la abruptament. Llevat del curs 1998-99, aquest col·legi i el CEIP "Salarich" experimenten una concentració mitjana respecte als altres centres, que no superen el llindar del 5%.

Taula 4: Percentatge de l'alumnat de les escoles de Vic i Gurb que no ha nascut a Espanya respecte de l'alumnat que ha nascut a Espanya, 1997-99.

	% alumnat nascut a fora 1997-8	% alumnat nascut a fora 1998-9	% alumnat nascut a fora 1999-0
CEIP Gurb	5,00	4,65	3,06
CEIP Sentfores	1,61	2,94	1,27
CEIP Montseny	28,79	25,40	37,70
CEIP Salarich	5,90	4,14	6,85
CEIP Guillem-SM	22,97	19,66	22,41
CEIP Bal-And	15,92	14,00	21,75
Col·legi Sta Caterina	3,55	18,38	8,28
Col·legi Sagrat Cor	0,00	1,12	0,67
Col·legi Escorial	0,00	0,00	0,00
Col·legi SM Sants	2,47	3,70	1,30
Col·legi P.Coll	3,13	3,61	3,91

Mitjana de totes les escoles	8,12	8,87	9,75
Desviació típica	9,87	8,80	12,23
Coeficient de Variació	121,61	99,20	125,52

Fonts: Estadística de l'Ensenyament, 1997-99.

Nota: figuren en negreta els valors molt superiors a la mitjana, és a dir, aquells que indiquen una major concentració de l'alumnat nascut a fora d'Espanya.

D'acord amb els models demogràfics i els índex de concentració de l'alumnat nascut a fora, la pauta demogràfica de les escoles de Vic i de Gurb sembla força complexa. Tot i el repartiment institucional, les dades assenyalen que tres centres privats han mantingut l'estabilitat demogràfica sense atraure pràcticament estudiants immigrats. Després de la fusió, aquesta població estudia sobretot a les escoles públiques del casc urbà de Vic, on sembla haver contribuït al creixement demogràfic dels centres. És una excepció institucional i demogràfica és el Col·legi Sta Caterina, un centre privat que atrau immigrats i veu compromès el seu futur demogràfic, però també el CEIP Montseny vulnera l'anterior generalització, atesa la precarietat dels seus nivells de població matriculada. En canvi, els CEIP Gurb i Sentfores més aviat són escoles rurals en expansió.

Taula 5: Caracterització demogràfica de les escoles d'Educació infantil i Primària a Vic i Gurb.

	Model	Concentració d'alumnat nascut a fora d'Espanya
CEIP Gurb	Buida creixent	Mínima
CEIP Sentfores	Buida creixent	Mínima
CEIP Montseny	Buida	Molt elevada
CEIP Salarich	Estable i creixent sense setens i vuitens	Mitjana
CEIP Guillem-SM	Buida creixent	Elevada
CEIP Bal-And	Buida creixent	Elevada
Col·legi Sta Caterina	Buida	Molt elevada el curs 1998-9. Mitjana els altres
Col·legi Sagrat Cor	Creixent	Mínima
Col·legi Escorial	Buida	Mínima
Col·legi SM Sants	Creixent	Mínima
Col·legi P.Coll	Estable	Mínima

En suma, la distribució actual de l'alumnat d'educació infantil i primària per les escoles de Vic i Gurb no garanteix l'estabilitat demogràfica. Els indicadors estudiats apunten la inestabilitat del futur de dues escoles, mentre que tres col·legis i un CEIP conformen un focus d'atenció. Els nous CEIP de doble línia probablement s'acostin a aquest grup, almenys s'hi noten algunes tendències creixents en aquesta direcció. Un darrer col·legi privat s'estabilitza cap a la baixa, però no sembla que estigui en perill.

La continuïtat del mapa escolar

L'anàlisi estadística de la continuïtat escolar és molt més delicada que la de l'estabilitat demogràfica. En esbrinar si la distribució de l'alumnat per cursos continua o s'ha trencat arran de la política de fusió i repartiment, les dades recompten els efectes de les decisions personals de canviar de centre, però també de les decisions institucionals d'introduir abans o després l'educació infantil o la reforma de la secundària. No obstant això, en teoria es pot convenir que una escola contínua manté un pes demogràfic similar a tots els cursos, mentre que en una escola discontínua el pes demogràfic dels cursos durant un any difereix dels mateixos cursos l'any següent. La taula 6 detalla aquests altres models a partir del coeficient R^2. Val a dir que aquest índex és molt sensible a les trencaments, per la qual cosa quan s'apropa a les mesures de 0,9 i 1 reflecteix una clara continuïtat, i en tots els altres casos reflecteix una cesura discontínua.

Taula 6: Models d'escola contínua i discontínua

	Escola contínua	Escola discontínua
Coeficient R^2 de les distribucions del pes demogràfic entre 1991-2 i 1992-3 = R^2(1991,1992)	1	1
Coeficient R^2 de les distribucions del pes demogràfic entre 1995-6 i 1996-7 = R^2(1995,1996)	1	1
Coeficient R^2 de les distribucions del pes demogràfic entre 1996-7 i 1997-8 = R^2(1996,1997)	1	0
Coeficient R^2 de les distribucions del pes demogràfic entre 1998-9 i 1999-0 = R^2(1998,1999)	1	0

Com és obvi, als inicis dels anys noranta les escoles de Vic i Gurb no eren contínues, ja que la introducció de l'educació infantil o de la secundària van significar cesures marcades. Per tant, amb les dades numèriques de la taula 7 és agosarat atribuir els

canvis a prejudicis ètnics o classistes, que tot i així podrien haver pesat sobre les tries d'escola. Ara bé, la continuïtat entre 1998 i 1999 és molt indicativa. Els CEIPs "Balmes-Andersen", "Guillem-Sant Miquel" i "Salarich", així com els col·legis "Sagrat Cor", "Escorial", "Sant Miquel dels Sants" i "Pare Coll" palesen uns robustos índex de continuïtat. Altrament, els CEIPs "Gurb", "Sentfores" i "Montseny", juntament amb el Col·legi "Sta Caterina", enregistren uns canvis més bruscos pel que fa a les distribucions dels pesos demogràfics dels seus cursos. Si bé en els casos de "Gurb" i "Sentfores" la consideració d'aquesta dada al costat del balanç demogràfic apunta un creixement de l'escola, als casos del CEIP "Montseny" i del Col·legi "Sta Caterina" reforça la idea de la seva fragilitat.

Taula 7: Continuïtat demografia de les escoles d'Educació Infantil, primària i General Bàsica a Vic i Gurb (1991-99)

	CEIP Balmes	CEIP Andersen	CEIP Balmes i Andersen	CEIP Guillem	CEIP St. Miquel	CEIP Guillem i St. Miquel
R^2(1991,1992)	0,33	0	0,04	0,92	0,04	0,71
R^2(1995,1996)	0,03	0,8	0,38	0	0,13	0,01
R^2(1996,1997)			0,6			0,42
R^2(1998,1999)			0,91			0,95

	CEIP Gurb [29]	CEIP Sentfores	CEIP Montseny	CEIP Salarich	Col·legi Sta Caterina	Col·legi Sagrat Cor	Col·legi Escorial	Col·legi S.M. Sants[30]	Col·legi Pare Coll
R^2(1991,1992)		0,07	0,65	0,5	0,48	0,06	0	0,43	0,24
R^2(1995,1996)	0,73	0	0,01	0,06	0,33	0,16	0,85	0,3	0
R^2(1996,1997)	0,78	0,11	0	0,46	0,56	0,31	0,92	0,97	0,27
R^2(1998,1999)	0,74	0,4	0,58	0,94	0,67	0,98	0,91	0,96	0,93

Fonts: Estadística de la Població, 1996 (www.idescat.es); Estadística de l'Ensenyament, 1991-99.

Una lectura agregada de les dades de totes les escoles pot matisar les incerteses que desperta l'anàlisi de la continuïtat detallada centre per centre. El tret més remarcable és

[29] 1992-99.

[30] Com que alguns cursos aquesta escola no va oferir alguns grups d'educació infantil, els coeficients de retenció no s'han calculat respecte a la cohort que va entrar a P3 en els següents casos: en comptes del P3(1992) s'ha calculat el coeficient de retenció respecte al P4(1993), en comptes del P3(1993), el P4(1995);en comptes del P3(1994), el P5(1996); i en comptes del P3(1995), el P4(1996). D'ençà 1996 l'escola ofereix dues línies d'educació infantil.

que la població escolaritzada de 3 a 13 anys ha davallat, però ha augmentat la població escolaritzada de 3 a 11 anys. És raonable d'atribuir aquesta inversió de la tendència a l'arribada d'estudiants nascuts fora d'Espanya. A més, l'escola privada és majoritària, però la pública guanya terreny: els números índex referits al pes demogràfic de l'escola pública supera el referit a la població total tant si comptem els setens i vuitens (taula 8) com si els descomptem (taula 9), mentre que els números índex referits als col·legis mai no arriben al llindar mitjà. D'altra banda, la continuïtat demogràfica del mapa escolar conjunt és molt sòlida, tot i les oscil·lacions de la continuïtat en la concentració de nascuts/es fora d'Espanya (que ja es recollia a la taula 4).

Aquest quadre de continuïtat no és contradictori amb l'anàlisi feta escola per escola. Els índex de les escoles de doble línia, evidentment, pesen més que els de les petites escoles sobre el conjunt, i les escoles de doble línia es mostren contínues. Però el quadre també suggereix que Vic i Gurb han esdevingut autosuficients en termes escolars, i no perden estudiants a favor d'altres localitats. Tampoc no hi ha fonament per afirmar que la fusió i el repartiment hagin estimulat algunes famílies a desmatricular-se de les escoles de la ciutat.

Taula 8: Escolarització als sectors de titularitat, continuïtat demogràfica i continuïtat de la concentració del mapa escolar de l'educació infantil, primària i General Bàsica a Vic i Gurb (1991-99).

	Pública	Privada	Vic Gurb	Pública 1991=100	Privada 1991=100	Vic Gurb 1991=100	Continuïtat demogràfica	Continuïtat de la concentració
1991[31]	39,60	65,95	105,55					
1992	42,68	64,21	106,89	100,00	100,00	100,00	0,97	
1993	44,35	67,19	111,54	103,91	104,64	104,35	0,96	
1994	45,18	61,12	106,30	105,86	95,18	99,45	0,93	
1995	45,43	59,79	105,22	106,46	93,11	98,44	1,00	
1996	43,06	59,42	102,48	100,89	92,54	95,87	0,89	
1997	38,35	56,03	94,38	89,86	87,26	88,30	0,98	
1998	38,79	56,96	95,75	90,90	88,70	89,58	1,00	0,75
1999	40,13	57,43	97,55	94,02	89,43	91,26	1,00	0,72
1997-9								0,81

Fonts: Estadística de la Població, 1996 (www.idescat.es); Estadística de l'Ensenyament, 1991-99

Nota: Continuïtat demogràfica = R^2 alumnat (any-1, any) i Continuïtat de la concentració = R^2 nascuts a fora (any-1/2, any)..

Taula 9: Escolarització als sectors de titularitat i continuïtat demogràfica del mapa escolar de l'Educació Infantil i Primària a Vic i Gurb (1991-99).

	Pública	Privada	VicGurb	Pb1991=100	Pr1991=101	VG1991=100	Continuïtat
1991[6]	40,27	64,98	105,26				
1992	42,35	65,35	107,70	100,00	100,00	100,00	1,00
1993	44,84	65,29	110,13	105,88	99,91	102,25	1,00
1994	46,46	67,30	113,76	109,72	102,98	105,63	1,00
1995	46,21	64,68	110,89	109,12	98,97	102,96	1,00
1996	48,00	69,24	117,24	113,35	105,94	108,86	1,00
1997	47,76	69,78	117,53	112,77	106,77	109,13	1,00
1998	47,60	69,89	117,49	112,40	106,94	109,09	1,00
1999	48,57	69,51	118,08	114,69	106,37	109,64	1,00

Fonts: Estadística de la Població, 1996 (www.idescat.es); Estadística de l'Ensenyament, 1991-99.

En suma, certament, el mapa escolar ha estat força continu durant els anys noranta. Tot i la davallada demogràfica, tot i les modificacions institucionals, tot i l'obertura de comunicacions entre municipis, tot i els possibles prejudicis ètnics, les famílies vigatanes han mantingut una pauta similar pel que fa a la tria d'escoles d'educació infantil i primària. La fusió i el repartiment no han provocat una fugida considerable de famílies autòctones per rebuig a la multiculturalitat que es generalitza.

Estructura social urbana i escolar de Vic

D'acord amb el criteri proposat per Francesc Carbonell (1999), la diversitat escolar hauria de ser anàloga a la diversitat social de cada barri. Aquest equilibri, lògicament, depèn del fet que les escoles acceptin l'alumnat de la seva zona escolar sense cap mena de prejudici, però encara depèn més directament del fet que la divisió de les zones escolars configuri uns territoris heterogenis. Tot i que aquesta darrera condició normalment no es pot complir, perquè la distribució urbana dels grups socials és força

[31] Manquen de les dades de Gurb per a 1991; per tant, les proporcions d'aquell any són incompletes i els números índex s'han calculat a partir de 1992. D'altra banda, la continuïtat demogràfica entre 1991 i 1992

desigual, proporciona un criteri per mesurar el grau d'heterogeneïtat de les zones escolars.

En principi, les dimensions de l'heterogeneïtat social fan referència a les distribucions de les categories sòcio-professionals de la població ocupada i dels nivells d'estudis de la població major de 10 anys. L'*Estadística de Població* de 1996 permet desglossar aquestes distribucions fins al nivell de les seccions censals.

La taula 10 descriu diversos indicadors de les dues dimensions considerades. Els quatre primers classifiquen la població ocupada segons la seva classe social. Sens dubte són mesures poc precises, ja que depenen de la taxa d'atur i de la mateixa definició de les categories professionals. Tanmateix, presenten un criteri per comparar les vint-i-dues seccions censals de Vic d'acord amb la seva estructura social.

Pel que fa als nivells d'estudis, la distribució entre els homes i les dones de 25 a 29 anys indica quin ha estat l'endarreriment escolar del primer grup quinquennal d'edat que no manté relació directa amb els cursos primaris, secundaris o universitaris. D'alguna manera, enregistra el resultat d'un sistema educatiu al llarg dels darrers anys.

Aquesta dada mereix un comentari a part. En primer lloc, permet comparar les dades amb la situació ideal que tothom assolís el nivell d'estudis secundaris, ja sigui acadèmics o professionals. Salta a la vista que les mitjanes de les seccions censals de Vic s'allunyen força d'aquest ideal. En segon lloc, mostra que el nivell de les noies depassa significativament el dels nois. Durant els anys noranta aquesta dada s'ha revelat en moltes anàlisis estadístiques de l'educació de molts països on l'escolaritat és universal.

Taula 10: Característiques socio-educatives de les seccions censals de Vic

	Mitjana	Desviació típica	Coeficient de variació
% ocupades de classe mitjana	53,9	13,95	25,88
% ocupats de classe mitjana	38,31	14,49	37,82
% ocupades de classe obrera	46,09	13,95	30,27

deu ser fins i tot més elevada que 0,97. Això no afecta la continuïtat descomptant setè i vuitè.

% ocupats de classe obrera	61,66	14,48	23,52
% homes 25-29 que no han acabat els estudis secundaris	61,56	15,68	25,47
% dones 25-29 que no han acabat els est. secundaris	49,44	18,83	38,09

Font: Estadística de la població, 1996 (www.idescat.es)

Nota: Les categories del quadre són reedificacions de les categories de l'Estadística de Població. Classe mitjana = Directius/ves + Tècnics/es + Empleats/es; Classe obrera = Treballadors/es dels serveis, agricultura, construcció, indústria qualificats i no qualificats; No han acabat els estudis secundaris els homes i dones que no saben llegir, tenen estudis primaris incomplets, o bé han arribat només a EGB1, EGB2, FP1. Vic es divideix en 22 seccions censals.

S'han elaborat dos indicadors sintètics que mesuren:

a) el predomini dels homes i dones d'una o una altra classe social a cada secció censal,
b) fins a quin punt la proporció d'homes i dones de 25-29 anys que no han acabat els estudis secundaris supera la mitjana de totes les seccions censals.

Combinant-los, es distingeixen onze seccions censals on predominen les persones ocupades de classe obrera i les proporcions que no han acabat els estudis secundaris són majors que la mitjana. Considerarem que aquestes onze seccions censals perfilen el tipus I. Així mateix, les altres onze seccions censals es distribueixen gairebé equitativament entre aquelles de predomini obrer però una major finalització dels estudis secundaris, aquelles de predomini mesocràtic i també una major finalització d'estudis secundaris, i finalment, les tres seccions censals de predomini mesocràtic on la finalització d'estudis secundaris també és baixa perquè les dues proporcions considerades superen la mitjana. Considerarem que aquestes altres onze seccions censals perfilen el tipus II. La taula 11 especifica aquesta classificació, i la taula 12 hi ubica cada secció censal.

Taula 11: Tipus socio-educatius de les seccions censals de Vic

	La proporció d'homes 25-29 o la proporció de dones 25-29 que no han acabat els estudis secundaris no arriba a la mitjana	La proporció d'homes 25-29 i la proporció de dones 25-29 que no han acabat els estudis secundaris supera la mitjana	Total
Predominen les persones ocupades de classe obrera	4 (II)	11 (I)	15
Predominen les persones ocupades de classe mitjana	4 (II)	3 (II)	7
Total	8	14	22

Taula 12: Classificació de les seccions censals de Vic segons el seu tipus socio-educatiu

Seccions	Tipus	Variables sobre acabament d'estudis secundaris	Variables sobre predomini de classe social
(1) I1	II	Alguna variable sota mitjana	Predomina obrera
(2) I2	II	Alguna variable sota mitjana	Predomina mitjana
(3) I3	II	Les dues variables sobre mitjana	Predomina mitjana
(4) II1	II	Les dues variables sobre mitjana	Predomina mitjana
(5) II2	II	Alguna variable sota mitjana	Predomina mitjana
(6) II3	II	Alguna variable sota mitjana	Predomina mitjana
(7) II4	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(8) III1	II	Alguna variable sota mitjana	Predomina mitjana
(9) III2	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(10) III3	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(11) III4	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(12) III5	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(13) III6	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(14) III7	II	Alguna variable sota mitjana	Predomina obrera
(15) III8	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(16) III9	II	Alguna variable sota mitjana	Predomina obrera
(17) III10	II	Les dues variables sobre mitjana	Predomina mitjana
(18) III11	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(19) IV1	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(20) IV2	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(21) IV3	I	Les dues variables sobre mitjana	Predomina obrera
(22) V1	II	Alguna variable sota mitjana	Predomina obrera

Es pot elaborar doncs un mapa de la ciutat de Vic[32] que cerqui la correspondència entre l'estructura social de les seccions censals i les zones escolars dels CEIPs. Aquest mapa suggereix les següents conclusions:

1. La ciutat de Vic es divideix entre les seccions censals del sud, on el predomini obrer és nítid i les del nord on les classes mitjanes són més presents. Tot i així, algunes seccions censals del nord també són predominantment obreres. És de suposar que les dades no han enregistrat la població immigrada que resideix a les seccions que configuren el centre històric, és a dir, és dubtós que siguin tan similars a les seccions veïnes com el mapa indica. Així doncs, les zones escolars dels nous CEIPs fusionats

[32] Vegeu Annex 20.4.

abasten zones molt extenses, sobretot la del "Balmes-Andersen", però també heterogènies pel que fa a la seva composició socio-econòmica.

2. En canvi, els CEIPs "Salarich", "Sentfores" i "Montseny" abasten unes seccions censals homogènies i obreres. Són àrees molt més compactes territorialment, però molt menys diverses. És rellevant la coincidència del CEIP "Montseny, una escola buida amb una elevada concentració d'alumnat immigrat, amb una secció censal obrera que està parcialment separada de la resta de la ciutat.

5.2. LES ESCOLES DE VIC DES DE LA VISIÓ DE LA CIUTAT

5.2.1. Des de l'Ajuntament

A l'apartat 4.1. Relacions entre la població immigrada i la població receptora a Vic hem argumentat que les institucions d'àmbit més local (ajuntament, escola, etc.) no poden garantir, incidir o facilitar l'accés a tots els recursos materials, comunicatius i afectius per tal d'evitar l'exclusió del col·lectiu immigrant per sí soles. Malgrat tot, les accions que l'Ajuntament[33] realitza i els recursos que posa a l'abast de la població immigrada pot ajudar a facilitar els tres tipus de recursos els materials, comunicatius i afectius o sols alguns d'ells. Detallarem a continuació, àmpliament, a quin tipus de recursos pot accedir la població immigrant de Vic i quines conseqüències se'n deriven.

El dossier *Els Ajuts Socials, Serveis i Prestacions com a eina per pal·liar l'exclusió social* que ha estat facilitat a l'equip de recerca pel Departament de Serveis Socials del propi Ajuntament, indica que les polítiques municipals encaminades a evitar l'exclusió social es concreten en dos àmbits: el d'ajuts i el de serveis.

L'àmbit d'ajuts inclou assignacions econòmiques per:

- Escola bressol. Són ajuts puntuals dirigits a famílies amb pocs recursos. És molt poc utilitzat per famílies immigrants magribines.
- Llibres escolars. Cobreix el 10% del cost dels llibres de cada infant. És d'entre tots els ajuts oferts el més sol·licitat per les famílies immigrants.
- Menjador escolar. Són beques adjudicades pel Consell Comarcal, però quan aquesta no arriba per cobrir tota la despesa, l'Ajuntament paga, directament a l'escola, la diferència. La demanda per part de les famílies autòctones duplica la de les famílies immigrants.
- Logopèdia. L'ajut cobreix la despesa del professional al qual li paga directament l'Ajuntament. La utilització per part de famílies immigrants és testimonial. La utilitzen majoritàriament famílies autòctones.
- Casals d'estiu. La demanda per part dels beneficiaris autòctons triplica a la dels immigrants.

[33] La informació de l'apartat 5.2.1. i 5.2.2. s'ha elaborat a partir de les informacions extretes dels Annexos 11, 16, i 19.

- Reis per a tots. La utilitzen indistintament uns i altres en percentatges pràcticament iguals.
- Banc d'aliments. Consisteix en el repartiment d'aliments bàsics procedents dels excedents de la Comunitat Europea. Aquest ajut sol ser molt puntual, ja que no arriben de manera continuada, ni amb la mateixa quantitat. Aquest programa el porten a terme conjuntament l'Ajuntament, Càrites Interparroquial i l'Assemblea de la Creu Roja, mitjançant un conveni de col·laboració. La utilització per part de les famílies immigrants duplica a la de les famílies autòctones.
- Arranjament d'Habitatges. Es porta conjuntament amb Càrites. En aquest cas l'ajut no es fa amb diners, sinó facilitant mà d'obra, alguns materials. o mobiliari de primera necessitat. La utilització d'aquest ajut per part de les famílies autòctones duplica al de famílies immigrants.

L'àmbit de serveis estan majoritàriament encaminats a l'inserció socio-laboral i són els següents:

- Centre obert. És un centre diürn que orienta la seva tasca a compensar els dèficits socio-educatius. L'utilitzen indistintament autòctons i immigrants en percentatges lleugerament superior d'aquests últims.
- Programa de garantia social. En aquest cas els beneficiaris són majoria autòctona.
- Pla de transició al treball. També aquí els percentatges són els mateixos que en el cas anterior.
- Unitat externa d'escolarització. Servei utilitzat majoritàriament per població immigrada.
- Escola taller. Aquest servei l'utilitzen en un percentatge més alt els autòctons que els immigrants.

La documentació que cal aportar per fer la sol·licitud dels ajuts és la següent:

- Sol·licitud del interessat/da
- DNI-NIE
- Certificat de convivència
- Declaració de renda
- Justificant d'ingressos (fulls de salari, pensió, subsidi d'atur)
- Justificant de despeses (rebut de lloguer del pis, préstec, rebut llum, aigua...)

- En cas de separació cal presentar la sentència resolutoria
- En cas de disminució cal aportar el reconeixement de la mateixa
- Saldo mig ponderat dels estalvis bancaris
- Condicions socials del sol·licitant (informe social)

Cal assenyalar dues coses: la primera, que tant en el cas dels ajuts com en el dels serveis ambdós formen part de les polítiques generals de l'estat del benestar i la major part són molt anteriors a l'arribada dels fluxos migratoris actuals. La seva oferta està dirigida indistintament a tota la població que ho necessita, sense fer cap distinció entre els beneficiaris, i menys encara en funció de la seva procedència. No cal oblidar tampoc que estan pensades fonamentalment per apaivagar la creixent fragmentació econòmica i apuntalar la sempre fràgil cohesió social.

La segona, és que de l'anàlisi quantitativa del dossier citat anteriorment, se'n desprèn que, de tots els ajuts procedents o gestionats per l'ajuntament, només dos (Llibres escolars, i Banc d'Aliments) els utilitzen en percentatges molt més alts les famílies immigrants que les famílies autòctones. Pel que fa als serveis hem vist que només en el cas de la Unitat d'Escolarització Externa els beneficiaris immigrants superen amb molt als autòctons.

Aquesta constatació, no deixa de sorprendre, sobretot perquè la percepció general que té la ciutadania és just la contrària: a les famílies immigrants se les ajuda massa en detriment de les autòctones.

En una entrevista realitzada per l'equip de recerca a la responsable de Serveis Socials de l'ajuntament, comentava alguns resultats d'un estudi encarregat pel mateix departament, i ens deia el següent: "*L'opinió general acaba coincidint en que els autòctons els costa molt més demanar ajuda, anar a un centre.....només ho fan en situacions extremes. Si la sensació és que els immigrants abusen de la solidaritat, resulta important difondre en que consisteixen dites ajudes i quins són els requisits per obtenir-les. Un cop més apareix un problema de comunicació que crea greus problemes de relació, doncs una falsedat repetida constantment en el temps, acaba per acceptar-se com una realitat*".

Sobre aquesta qüestió cal dir que la informació etnogràfica[34] que fem servir sobre les

[34] Per a més informació vegeu Valcárcel (1999)

famílies immigrants marroquines en concret, ens indica que per un pare marroquí haver de demanar ajuts socials és una situació força humiliant. Mantenir la família, és una obligació tipificada jurídicament en la *Mudawwana* (codi de família marroquí) amb el nom de *nafaqa,* que vol dir manutenció. Aquesta obligació correspon a l'home i a canvi la dona i els fills han de reconèixer la seva autoritat. Aquest és un deure inculcat als nens varons ja des de ben joves. Està molt interioritzat ideològicament i és majoritari a la pràctica, sobretot a l'àmbit rural que és del que procedeixen la major part dels immigrants marroquins assentats a Vic. És en aquest sentit, que diem que no poder complir amb aquesta obligació és no només humiliant, sinó que en certa manera minva o erosiona l'autoritat que ostenta l'home en una societat d'orientació androcràtica.

El tema dels ajuts és un aspecte recorrent també en l'entrevista feta per aquest equip de recerca a l'alcalde de Vic. La seva resposta és clara i fa molt d'èmfasi en que: "*A l'Ajuntament de Vic, les ajudes són absolutament iguals per tothom...aquest és un dels problemes que ens trobem, sobretot jo, en assemblees d'associacions de veïns....hi ha gent que diu...escolta tu que passa aquí?, que aquesta gent (els immigrants,) tenen totes les ajudes i pels d'aquí no n'hi ha... En aquest sentit l'ajuntament de Vic no és gens discriminatori, són per tots iguals (les ajudes)...el problema és que els d'aquí els veuen com uns competidors. ....Aquí no n'hem donat mai de tiquets ..Però no d'ara que n'hi ha d'immigració, ni abans. Nosaltres som partidaris de donar serveis...crear, però no de donar tiquets*".

Certament, el paper de les administracions en general, i el de l'alcaldia en particular estan en una posició incomoda. Si s'atén als immigrants en igualtat de condicions que a la població autòctona, és a dir, si ens creiem la integració en els termes que la definíem anteriorment, protesten els "ciutadans". Si no se'ls atén, resta al descobert la incoherència entre allò que diem que volem i el que en realitat volem. I el que és pitjor, a la cohesió social li poden sortir escletxes de múltiples formes, i de diferents conseqüències a més curt o llarg termini.

Com dèiem abans en el cas de l'escola, tampoc qüestionem aquí la voluntat integradora de les polítiques municipals de Vic vers el col·lectiu d'immigrants, però malauradament hem de recordar que, en la millor de les situacions, les lleis, les normatives, les ordenances poden ser capaces de reprimir algunes de les mesures discriminatòries més sagnants, però són impotents davant l'ús dels estereotips o dels possibles prejudicis

racistes per part de la societat receptora. Poden fer poca cosa contra les desigualtats de la vida diària, originades per les diferències econòmiques i socials, que són les més nombroses i punyents en la era dels liberalismes i les globalitzacions. I tampoc poden fer gran cosa sobre la percepció que alguns autòctons tenen dels conceptes *d' igualtat* i *diferència.* En un context de multiculturalitat, com el que ens ocupa, és important distingir entre un i l'altre perquè sinó hi ha el risc de confondre el que són desigualtats econòmiques amb el que són diferències culturals. Moltes vegades es presenten juntes, però no sempre. Teresa San Roman (1995) diu, que igualtat i diferencia no li semblen dos conceptes antonòmics perquè *"no me parece que diferencia cultural o ètnica e igualdad de derechos específicos apunten al mismo criterio; "igual"no se opone a "diferente" sinó a "jerarquizado"; "diferencia" no se opone a "igualdad" sino a "idéntico"a "similitud". No estamos utlizando los mismos criterios cuando afirmamos la igualdad de todos los seres humanos y cuando afirmamos la existencia de diferencias entre ellos".* Conclou que, si les diferències fossin irreconciliables amb la igualtat, grassos i prims, calbs i peluts, afectuosos i esquerps, catòlics i anglicans, tindrien que ser lògicament desiguals davant la llei i el sou.

La diferència cultural és un d'aquells conceptes que de tant ús i abús ha arribat a convertir-se en un mot amb múltiples i interessades "utilitats". Serveix per justificar segons quines desigualtats, algunes inquietuds, i no poca oposició a la presència d'alguns "diferents" entre nosaltres. Només d'alguns. Per això la "integració" dels immigrants marroquins interessa tant, i, per exemple, la dels milers d'alemanys a Mallorca tant poc. Té encara una altra utilitat més perversa; de vegades s'utilitza com a sinònim de carència de cultura, malgrat que allò propi dels humans és tenir cultura, al menys en el sentit antropològic del terme. Potser aquesta interpretació explicaria en part, només en part, l'oposició inicial al procés de fusió de les escoles d'algunes famílies autòctones i l'oposició més dissimulada d'un grup minoritari de mestres. Aquesta oposició la justificaven convençuts de que la presència d'alumnat immigrant "faria baixar el nivell". Caldria examinar d'una banda, el nivell de classisme o de racisme que amaga tal creença. I d'altra banda, caldria admetre que això era bastant improbable el primer any del procés, tenint en compte que els cursos que es fusionaven eren els de pàrvuls que difícilment podien baixar el nivell.

Aquest tipus d'argument no és nou ni és utilitzat només per les famílies. En una de les primeres reunions de l'alcalde amb representants de la conselleria d'ensenyament,

prèvies a la fusió, i davant la insistència d'aquest de solucionar el problema de la concentració d'alumnat magribí, va sorgir per part dels primers la proposta de fer una escola només per aquests alumnes. Efectivament, és una argumentació ben antiga que respon al model d'escola que podem anomenar "segregacionista". Aquella que postula que la presència d'alumnat de minories ètniques marginades barrejat amb alumnat de la majoria, pot perjudicar la formació d'aquests últims. De vegades això passa, però llavors, les raons tenen poc a veure amb allò "ètnic" i molt més amb la pròpia situació socioeconòmica de la minoria marginada. Tanmateix la coherència obliga a reconèixer que també alguns alumnes de la majoria no marginada fan baixar el nivell de la classe i a ningú se li passa pel cap la solució segregacionista. És parla en aquest cas de diferència cultural o d'altres tipus de diferències?.

Cal ser clars amb la utilització de conceptes perquè sinó s'acaba associant algunes problemàtiques a la diferència cultural quan en realitat tenen poc a veure amb ella. Finalitzem aquest apartat, tal com el vam començar; amb una altra obvietat: la necessitat de reconèixer que en un aula tots els alumnes són diferents, en el seu comportament, en la seva manera de fer, en la seva manera de pensar. La confusió parteix de pensar que només *alguns* son diferents, la qual cosa de vegades és simplement cert. Però en tot cas no ho són tant per la seva diferència cultural, que també, sinó pel lloc de subordinació que ocupen en aquesta societat jerarquitzada. Aquesta societat desigual que divideix els usuaris de l'ensenyament i d'altres àmbits en dues parts: una minoria que es definida com *diferent*, enfront d'una altra majoria que es pensa i es reconeix a si mateixa com a *normal i homogènia*. Aquesta confusió, en la seva versió ingènua, parteix d'una premissa errònia: la nostra homogeneïtat socio-cultural interna, la qual és falsa, perquè allò propi de totes les societats, també de la nostra, és la diversitat. Dins del nostre context cultural hi ha cultures urbanes, cultures rurals, cultures professionals, cultures polítiques, cultures generacionals, cultures de la riquesa, cultures de la pobresa, etc.

Per què si totes les societats tenen un nivell més o menys alt de diversitat, hi ha la tendència a pensar-les en clau d'homogeneïtat?. Més enllà de les raons que donen els essencialismes culturals més excloents i reaccionaris, una de les múltiples respostes es el fet que la diversitat és molt més difícil de gestionar que l'homogeneïtat. Efectivament, malgrat que es reconegui que dins de l'aula hi ha diversitat de tot tipus, inclosa la cultural, no és fàcil treballar-hi. No és fàcil entendre'ns quan s'utilitzen codis culturals diferents. Sortosament tampoc és impossible. La diferència cultural es torna

molt més problemàtica quan la veiem com una tara o un dèficit que cal superar, i no només dins de l'aula sinó també fora d'ella.

Els serveis de Benestar Social i l'escolarització a la ciutat.

Tornant a la tasca que desenvolupa el Departament de Benestar Social en relació a la seva col·laboració en l'escolarització i en general, convé remarcar que hi ha una gran mancança de recursos humans que no deixa de cridar l'atenció malgrat tot el que es diu del "model Vic". Pel que fa a aquest servei municipal, hi ha el mateix nombre d'educadors, tres, que fa deu anys, per a atendre tota la problemàtica de la immigració. La presència d'una sola mediadora obliga a haver d'esperar força temps per a la seva intervenció. Fa falta un lloc on, quan arriba l'immigrant, aquest pugui trobar tota la informació, des de l'habitatge, a la sanitat passant per l'orientació laboral. Falta una estructura global, coordinada i integrada d'acollida inicial que, entre altres coses, redueixi el greu problema de les mares que no parlen ni castellà ni català i que no tenen el costum de dirigir-se a l'escola per parlar dels fills. Abans d'anar al centre educatiu ja han tingut contacte amb els serveis municipals pels primer ajuts; per tant, és vital intensificar encara més la coordinació dels serveis municipals amb les escoles. A més de la manca de recursos, doncs, s'assenyala la necessitat d'una major coordinació. Des de Benestar Social també es remarca la necessitat de potenciar l'orientació laboral que permetria reduir els ajuts econòmics directes i es constata les poques dades que es tenen sobre els itineraris vitals i acadèmics del col·lectiu d'immigrants, especialment dels més recents.

Pel que fa a la valoració de l'inici del procés de fusió escolar s'ha d'assenyalar que va agafar, també per sorpresa, al personal de l'Àrea de Benestar Social del propi Ajuntament de Vic. Això remarca encara més que la decisió va ser presa de manera molt directa des de l'Alcaldia i, sense una preparació d'informes o de recomanacions explícites per part dels serveis de Benestar Social. Tot i així des d'aquests serveis, es valora positivament aquesta decisió, encara que, com assenyala un dels educadors, "no n'hi ha prou amb la decisió, cal fer altres coses". La fusió és una mesura dràstica que es pren davant una situació nova com ho és una forta immigració, però el seu balanç és positiu. També remarquen que és més important el repartiment d'alumnat que no pas uns determinats processos de fusió.

Al mateix temps assenyalen que s'ha anat calmant la situació a la ciutat pel que fa a l'escolarització, principalment pel que fa a la por dels pares autòctons; d'una banda, la fusió i el repartiment s'ha anat fent de manera progressiva i correcta; de l'altra, el fet migratori ha esdevingut un fenomen molt evident i generalitzat.

Dels aspectes que cal remarcar del procés de distribució dels nois i noies en les diferents escoles de la ciutat, el personal de Benestar Social valora positivament el treball que han anat fent les comissions de matriculació tot i el seu caràcter legal. Creuen que s'ha treballat honestament i que s'intenta actuar col·legiadament. De tota manera, i com han assenyalat altres agents socials, roman el problema important que el procés de fusió i de repartiment a les escoles de la ciutat de Vic ha ocasionat que totes les escoles públiques estiguin allunyades del centre històric. En conseqüència, qui té possibilitats de transport propi o recursos propis per a utilitzar transport públic, no té cap problema per anar a una o altra escola pública, però sí que és un problema seriós, amb conseqüències socials i econòmiques (abast i extensió de les beques de transport), per a qui no té les possibilitats de solucionar-lo particularment. La "col·locació" d'un nen en una determinada escola pot suposar que cal pagar una beca de transport i una altra de menjador quan, amb presència d'escoles públiques al centre de la ciutat potser no caldria. L'slogan de l'alcaldia respecte de la ciutat de Vic com una ciutat de "la milla", en què es pot anar a peu a tot arreu, no acaba de ser tan clar en un element bàsic de les vides dels seus joves ciutadans com és el d'anar a escola.

Les persones entrevistades que treballen a Benestar Social asseguren que el repartiment de l'alumnat s'intenta fer tot respectant la proximitat de residència a l'escola i amb la voluntat de tenir presents els interessos i preferències de les famílies. No sempre les escoles accepten de bon gust la distribució de l'alumnat però de mica en mica es van resolent els conflictes. S'avalua la facilitat de l'infant per anar a escola i es procura que els germans vagin junts, tot i que cal dir que hi ha hagut casos que no ha estat així, especialment en el moment de passar de l'educació primària a la secundària. Lògicament, s'ha de fer amb la màxima atenció perquè no es pot repartir l'alumnat de qualsevol manera. Per exemple, canalitzar nois o noies d'una certa edat (12, 13) de cop, i sols, en escoles concertades, pot comportar l'emergència de processos de rebuig, tot i l'esforç que els propis nois o noies hi posen. També s'ha de dir que hi ha hagut molts pocs canvis d'escola i quan s'han produït ha estat sovint perquè el propi servei de Benestar Social així ho ha proposat i assessorat.

Des d'aquest servei remarquen que a l'inici, molts mestres tenien por d'haver de dedicar molt temps als infants magribins i perdre –també com a conseqüència, continguts i nivells. Això no passa en la mesura que es temia i hi ha tranquil·litat als centres. Tanmateix, s'està en una primera fase que no va més enllà del compartir escolarització en un sentit estricte. La interacció, l'intercanvi, la barreja encara no es produeix: "*no sé si una família d'aquí fa una festa d'aniversari si també convidarà nens magribins...*", il·lustra una treballadora del serveis socials. Tampoc hi ha un accés generalitzat a les activitats extra escolars, de lleure, escoles de dibuix, música, etc. La població escolar immigrant no fa ús d'aquesta oferta educativa, certament intensa de la ciutat i es mou al marge de les activitats extraescolars i del lleure organitzat, si n'exceptuem els casals d'estiu municipals.

Abans de la preinscripció, la funció dels serveis socials municipals és, d'una banda, la d'explicar a les famílies immigrants el perquè de la distribució dels nens, i, en segon lloc, la de conèixer les places que els centres poden garantir, tot mantenint un equilibri entre l'escola concertada i l'escola pública. Segons les persones entrevistades, hi ha un major percentatge de nens immigrants per aula a Vic que a la resta de ciutats catalanes: "*És molt més elevat que a la resta de Catalunya, es parla de 4 a Barcelona i aquí ens movem amb 6. Aquest any si contem que només tenim 9 escoles, ja podem pensar que de 7 a 8 places de reserva no baixarem*". La Comissió d'escolarització organitza una prova per marcar les competències i el nivell educatiu del nen, amb l'ajuda d'un intèrpret i centrant-se en àrees instrumentals, fonamentalment, llengua i matemàtiques. La prova serveix per marcar quina és la situació, pel que fa a competències bàsiques, de cada noi o noia que arriba.

La informació a les famílies magribines sobre la matriculació és fa mitjançant una informació escrita i una entrevista: "*...Nosaltres els escrivim una carta amb llengua àrab i catalana en què se'ls diu que ens han de venir a veure'ns perquè hem de matricular el nen a l'escola. De tota manera, aprofitem també aquesta entrevista per a oferir a la mare unes classes de llengua, unes classes per poder anar a comprar, per poder-se desempallegar per la ciutat en els aspectes bàsics*". No hi ha control del tot segur dels nens immigrants que seran escolaritzats, donades les dificultats de conèixer les famílies nouvingudes que no consten en el cens: "*Per exemple, ara en aquests moments sabem els 72 que tenim per l'any que ve, però sempre deixem un marge per les*

famílies que ens arribaran i ens portaran algun nen de P3". S'intenta que els germans estiguin a un mateix col·legi i també es mira la proximitat al domicili. Com que les escoles són les que són, quan fa falta, s'augmenta la ratio, via autorització de Delegació, fins a un 10%, per poder acollir a tots els nens immigrants.

Tot i així, avui torna a haver-hi un parell d'escoles (l'una pública, l'altra, concertada) que corren el risc de tenir una altíssima concentració d'alumnat immigrant. El personal que treballa a Benestar Social assegura que falten places d'escola pública a Vic, però l'única escola pública on hi ha places és en un únic centre que fàcilment podria arribar a una percentatges molt més elevats d'alumnat magribí o d'altres col·lectius d'immigrants dels que tenien les escoles fusionades. També assenyalen que moltes vegades són els propis immigrants els qui volen evitar la concentració. El primer criteri de selecció d'una escola és la proximitat al domicili però la segona evitar la concentració. Davant de la proposta de portar els seus fills a l'escola pública que en aquests moments té més alumnat magribí, un pare també magribí ho refusava dient que en aquella escola hi havia "demasiados moros".

En un primer moment els immigrants demanen una escola pública per qüestions econòmiques i religioses, però una vegada han passat un curs escolar per l'escola concertada tampoc en volen marxar; de tota manera, continua essent un problema important el fet que hi ha un nombre important de famílies immigrades que tenen problèmes per pagar la quota mensual de les escoles concertades.

També és interessant remarcar que des dels serveis de Benestar Social han constatat que els immigrants recents que procedeixen de Sud-amèrica demanen escola catòlica, per tant, concertada, per als seus fills. També s'assenyala que hi ha sectors d'immigrants magribins i d'altres procedències que prefereixen que les seves filles facin l'educació secundària a les escoles concertades perquè consideren que així estaran més controlades i subjectes a menys riscs o perills. Lògicament, els ha arribat la pressió de l'escola concertada per a integrar l'etapa 0-6 al sistema de concerts. Des de Benestar Social comprenen el malestar que la incorporació tardana genera en els mestres com a un element distorsionador del seu treball i que es converteix en un motiu de lògica preocupació i de queixa; també assenyalen que aquesta problemàtica catalitza el malestar difús que hi ha sobre la qüestió en el seu conjunt. Pel que fa a un seguiment de l'evolució de l'alumnat des de P3, val a dir que no se'n fa cap per part d'instàncies

municipals, o des de la Comissió de matriculació. De fet, es considera que no cal fer un tractament diferenciat i, per tant, la tasca de seguiment correspon a la mestra-tutora i, en última instància a l'escola. Des de Benestar Social afirmen categòricament que l'èxit de l'alumne depèn de l'actitud del mestre.

5.2.2. Des de la comunitat educativa

El fenomen de l'absentisme

Vist en perspectiva, el personal de Benestar Social creu que hi ha una bona integració escolar en l'educació primària. En canvi, a secundària es produeixen més rebuigs i abandons. En aquest sentit, és especialment significatiu i preocupant el problema de l'absentisme que el Departament de Benestar Social està abordant conjuntament amb altres departaments municipals i amb la Inspecció d'Ensenyament. L'any 2001 s'ha fet un estudi sobre tots els alumnes que presenten absentisme: matriculats i no matriculats i, si bé cal dir que els índexs d'absentisme escolar a Vic no són elevats des d'una perspectiva general, sí que ho són i significatius en el col·lectiu magribí. Especialment a secundària i en el cas de les nenes. Algunes d'elles es perden en el pas de la primària a la secundària. És un problema d'abandó greu del qual no se'n parla gaire. Les causes són diverses: el paper de la noia a casa, el fet que les vulguin casar aviat, la por a que es trobin o visquin amb situacions que no coneixen prou bé; i, en definitiva, la creença que l'escolarització fins als dotze anys ja és suficient per a la nena. En el cas dels nois, la voluntat d'accedir el més aviat possible al món del treball accelera alguns processos de deserció i abandonament. Davant la impossibilitat que, efectivament assisteixin regularment a classe, s'han creat unes unitats externes gràcies a les quals puguin assolir unes competències mínimes necessàries en el camp de la llengua, fonamentalment. Aquesta ha estat una polèmica proposta d'escolarització parcial, a banda de l'estructura ordinària; per un costat es valoren aquestes instàncies educatives de manera positiva i es posa com a exemple el d'alguns nois que després de passar per aquestes unitats han canviat la seva actitud de nois molt rebels i salvatges, cap a unes actituds més educades i responsables. Des de Benestar Social creuen, d'acord també amb l'inspector d'ensenyament de la zona, que la qüestió de l'absentisme caldria treballar-lo més des de la mateixa escola.

En el cas dels nois i noies d'incorporació tardana, a les escoles de Vic es respecta l'edat per incorporar el nen al curs escolar que li toca pels anys que té; en altres ciutats catalanes poden arribar a baixar a l'alumne fins a dos cursos[35]; les nostres interlocutores creuen que això també és un factor d'absentisme. El seguiment de la secundària se'ls fa molt difícil per l'increment del vocabulari específic, de conceptes més elaborats, de més formalització en les disciplines curriculars... els que han seguit el procés complet i, especialment, els autòctons, han anat integrant progressivament els aprenentatges. Els que han arribat més tard, tot i les traduccions de continguts bàsics i altres recursos d'ajuda, els costa molt.

Des de Benestar Social creuen que als nois i noies se'ls segueix bé fins que surten de l'escola. Després les coses es fan més difícils perquè no hi ha gaire sortides fora de l'escola-taller la qual té unes determinades limitacions (de nombre màxim d'alumnes, de tipus de feines...) Amb els Programes de Garantia Social s'obtenen molt bons resultats pel que fa a la seva actitud. "allà són la mar de feliços, i al centre s'han rebotat amb tothom; al centres s'han barallat amb els professors, els han expulsat o el que sigui. I els porten en un PGS a fer fusteria i diuen 'quin nano!' Doncs allà ha tingut un èxit". Malauradament, però, hi ha nois immigrants de 18 anys que troben l'obstacle de la legalització per participar en aquestos Programes de Garantia Social perquè els falten papers; si són menors d'aquella edat no passa res perquè van amb el document del pare, però si no, aquí hi ha problemes. Tot i així, els programes de Garantia Social no s'omplen del tot i sempre queden places vacants, perquè, com ja hem assenyalat, els nois, amb 16 anys, tenen ganes de treballar i guanyar un sou superior. D'altra banda, la dificultat de fer un seguiment dels infants quan es fan grans, adolescents, comporta que la feina que s'ha fet es perdi i que alguns d'aquests joves entrin en circuits marginals, el món del petit tràfic de droga, etc.

Evolució del procés migratori

Més enllà de la fusió escolar, les nostres interlocutores del servei de Benestar Social municipal, creuen creu que no hi ha grans problemes de convivència a la ciutat però que al mateix temps hi ha poc contacte i poca "barreja". Des d'aquest servei també

[35] Habitualment i per part de les autoritats educatives, la incorporació tardana s'entén a partir de 3r (1er de cicle mitjà)

destaquen els canvis que es van produint en la població que ha anat arribant. Hi ha processos molt evidents de progressiva implantació dels immigrants més veterans que opten cada vegada més per la compra de pisos i deixen d'anar a Benestar Social. Val a dir que hi ha pisos de lloguer amb molt males condicions entre 200 i 300 euros/mes i que els que fa més temps que són aquí ja compten amb pis propi i se'n senten orgullosos i marquen distàncies amb els que han arribat fa poc.

En relació a la qüestió lingüística les persones entrevistades dels serveis socials municipals especifiquen que és força comú que a dins d'una mateixa família els pares parlin castellà i els fills aprenguin el català. Sobre el paper de les mesquites, l'una segueix més un corrent àrab més modern; l'altra és més tancada i no col·labora en la incorporació del col·lectiu immigrant a la població catalana.

Justament, la forta immigració d'altres procedències que ha arribat recentment, és vista amb recels per una part de la població magribina que considera que aquells els treuen la feina; uns recels que també es produeixen entre les capes socials autòctones de més baixa extracció social i la població magribina. Dels escolars immigrants nous del curs passat, un 60% són magribins, la resta es reparteixen entre centrafricans, sud-americans (equatorians i colombians, fonamentalment) i alguns dels països de l'est. Els qui provenen de sud-amèrica arriben en situacions molt precàries. En el cas dels magribins, el pare venia sol i quan estava més o menys situat feia venir la resta de la família i es reagrupaven. Els colombians i equatorians que arriben ara vénen amb tota la família (dos fills més o menys), en una situació de fuga pràcticament del seu país, sense mitjans ni papers. Ens trobem, a parer de les treballadores de Benestar Social amb una nova problemàtica que és la heterogeneïtat de les darreres migracions. Fins ara, a l'hora de valorar nombres i percentatges d'infants immigrats a l'aula "*posem, per exemple, 32 nens, barra 11. Aquest 11 sempre només fa referència als marroquins. Com que el grup d'altres procedències és molt petit no el posem, o sigui la segona xifra després de la barra només fa referència a alumnes marroquins*". Però ara s'haurà de considerar si s'especifiquen millor les procedències. Les noves procedències migratòries, especialment de Sud-amèrica, posen de relleu la necessitat de modificar alguns aspectes de la política d'inserció pel fet que parlen castellà. També assenyalen un fort contingent de joves de Ghana, Senegal i Gàmbia que modificarà la composició del conjunt d'alumnat de la ciutat: "*(...) Hi ha uns 340 senegalesos aquí a Vic, nois i també noies de vint anys i escaig, que tindran criatures i serà una població nova que tindrem*".

La visió des de les altres escoles de la ciutat

La investigació ha inclòs entrevistes a tres centres de la ciutat que no han estat implicats directament en el procés de fusió però que, com la resta de centres educatius de la ciutat, sí estan plenament condicionats i inclosos en la resta de mesures (comissió de matriculació i repartiment d'alumnat) que s'han implementat en aquests darrers anys.

Les escoles a les quals s'ha entrevistat són:

Escola "Santa Caterina de Siena": Una escola privada concertada al bell mig del nucli antic de la ciutat. De fet, l'única escola que en aquests moments hi ha en aquest casc antic en un sentit estricte. És una escola que pertany a un orde religiosa i en aquests moments està duent una política activa, amb professorat jove, per donar resposta a les necessitats d'un nombre important d'alumnat d'origen magribí a les seves aules. És centre d'atenció educativa preferent[36].

Escola "Montseny": Tal com hem detallat a la pàgina 37, aquesta escola pública es troba situada en una àrea allunyada del centre, en un barri de "cases barates" per a famílies procedents de la immigració dels anys seixantes, encaixonat entre la C17 i la via del tren i, en conseqüència, el seu alumnat ha estat fonamentalment el d'aquesta barriada i, en menor grau, d'algun barri proper. En els darrers anys, aquesta ubicació ha fet que reduís la seva població escolar i es plantegen alguns dubtes sobre la seva viabilitat futura. Paral·lelament ha vist incrementar-se significativament el nombre d'alumnes magribins. Caldrà veure si la nova urbanització de la ciutat amb l'obertura cap a ponent i la transformació d'aquella part de l'antiga N152 (actual C17) en una rambla (per l'obertura de vies de circumval·lació), modificarà la composició demogràfica de la zona i la capacitat de captació de nou alumnat per part del centre.

[36] L'Ordre de 3 de setembre de 1996 (DOGC núm. 2264, de 4.10.1996), de regulació del procediment de qualificació de determinats centres públics o privats sostinguts amb fons públics de Catalunya com a centres d'atenció educativa preferent, defineix que aquests centres són els que imparteixen els ensenyaments de les etapes d'educació infantil, primària i secundària obligatòria a alumnes que tenen especials dificultats per assolir els objectius generals de l'educació bàsica a causa de les seves condicions socials i culturals, situats en entorns socials i econòmics desfavorits.

Col·legi del Carme, "L'Escorial": Una escola privada concertada pertanyent a l'orde religiós de les carmelites i que tradicionalment ha estat i és un centre important pel que fa a l'escolarització de les famílies de classe mitjana i mitjana alta de la ciutat.

Són tres centres amb característiques ben diferenciades com ho són els efectes dels canvis demogràfics i socials en cadascun d'ells. Les dues concertades tenen perfils diferents; l'una compta amb una majoria immigrant (Santa Caterina) i un alumnat de procedència socioeconòmica mitjana baixa i l'altra, una majoria autòctona de classe mitjana alta (Escorial). Aquestes tipologies d'escola fan que les repercussions de la fusió no siguin les mateixes.

Sobre l'inici i la necessitat del procés de fusió de les quatre escoles públiques en dues, l'escola "Santa Caterina de Siena" és taxativa en afirmar la picaresca que s'havia creat a la ciutat a l'hora de modificar el lloc de residència familiar i en afirmar que la concentració no és positiva. Una concentració que és força significativa en el seu centre, l'únic del casc antic. L'escola pública "Montseny" manifesta que n'ha restat força al marge de tot el procés perquè no els afectava excessivament. Aquesta valoració crida l'atenció pel fet que, ens els darrers cursos, està augmentant de manera molt significativa el nombre d'alumnat d'origen magribí[37] en aquest centre i, probablement, ara s'ho plantejarien d'una manera diferent. No hi ha indicis que confirmin que hi hagi hagut discussió i intercanvi entre els equips directius del conjunt d'escoles públiques de la ciutat per abordar la situació de la immigració des d'una perspectiva global.

L'escola concertada "Escorial" assenyala que l'alcalde els va informar del repartiment i que van acceptar de col·laborar-hi. Tot i així, aquest centre manifesta la seva preocupació per les qüestions econòmiques derivades de l'escolarització d'infants de famílies immigrades i acusen a l'Administració de no complir els compromisos establerts. El concert amb P3 a les privades concertades, segons Benestar Social, està signat. El problema és el deute que van acumulant les escoles, ja que l'administració educativa no transfereix els diners. L 'altra problemàtica és l 'hora de més que es fan a les escoles concertades. Les escoles volen que aquesta hora es pagui. L 'altra solució és que els infants immigrants no es quedin però les escoles consideren que això és discriminatori. Les famílies immigrants es poden negar a pagar aquesta hora de més perquè a ells els han obligat a venir a aquesta escola. D'altra banda, hi ha hagut por de

les famílies autòctones a l'entrada d'infants magribins que l'escola ha tendit a apaivagar "*ja que en un inici hi va haver recança per part de les famílies, i en aquest sentit l'escola sempre ha tendit a posar pau i a no incentivar la rumorologia*". De tota manera, han tingut poques "fugues" de famílies cap a altres centres més selectius de la zona, com per exeemple cap al SEK de La Garriga. Segons el coordinador pedagògic del centre, el professorat del centre manifesta un acord ideològic amb la fusió però no des del punt de vista tècnic i administratiu.

L'escola està preocupada per l'impacte econòmic que pot tenir en la resta de famílies del centre que han de pagar per aquells infants i pel fet que els recursos personals i psicopedagògics que hi ha per a l'escola, com que són escassos, s'utilitzen per atendre els infants immigrants per poder garantir el seguiment i d'altres d'aquí queden desatesos. Creuen que hi ha una doble discriminació en aquest sentit i que falten recursos tècnics i administratius, sobretot a la Secundària. Una solució possible a la problemàtica plantejada consideren que podria ser que l'Administració educativa atorgués a tots els centres concertats de Vic la categoria de Centre d'acció educativa preferent per la necessitat de disposar de més recursos humans, en aquest cas d'un mestre més per treballar les necessitats educatives dels infants. En aquest línia l'escola "Santa Caterina", manifesta la importància de ser Centre d'acció educativa preferent, especialment per la possibilitat d'accedir a més recursos, sense que això hagi de suposar una etiqueta social classificadora per a la població escolar que acull. Manifesten que la mesura del repartiment d'infants immigrants en totes les escoles de la ciutat fa que els centres estiguin en igualtat de condicions, i per tant l'assignació de Centre d'acció educativa preferent permet accedir els recursos necessaris per treballar amb les necessitats dels infants escolaritzats.

Així, evidenciem que "l'Escorial" coincideix amb l'escola "Sta Caterina" en la importància de gaudir de mesures extraordinàries per poder respondre a les necessitats socio-educatives de la població que atén. D'aquesta anàlisi sorgeixen les preguntes següents: En quina mesura les polítiques educatives repercuteixen directament en la millora continuada de la qualitat de l'ensenyament i la igualtat d'oportunitats? Per què les decisions de l'Administració educativa sols es fan efectives quan les problemàtiques educatives són tan extremes que porten a desenvolupar mesures com l'assignació de

[37] Vegeu annex 3. Taules Dades alumnes dels cursos 1997-98, 99-00, 00-01 i 01-02 facilitades per l'Ajuntament de Vic.

més recursos a aquells centres que es consideren Centres d'atenció educativa preferent o encara de més excepcionals com per exemple la de la fusió?

En general, els tres centres escolars entrevistats de la ciutat consideren que la Comissió de matriculació ha regularitzat i ordenat el procés d'accés del nou alumnat al centre. Abans, era un desgavell. El procés de fusió ha incorporat una sèrie de mesures complementàries que han estat positives i que han reforçat una presa de consciència envers el problema de l'escolarització dels infants immigrats en el conjunt dels diferents agents socials i educatius. Tot i la dificultat de gestionar correctament la qüestió del degoteig constant de la incorporació tardana, creuen que el procés de repartiment es fa més correctament. Tanmateix l'escola que continua al casc antic, "Sta Caterina", dubta que moltes famílies de les escoles fusionades vagin als nous edificis resultants de la fusió i, a llarg termini, poden optar per matricular els fills al seu centre que és més proper als habitatges d'aquestes famílies. L'escola "Montseny" considera que aquest centre ha deixat de ser una escola de barri, perquè a la zona es produeix molt moviment de població en funció del mercat de l'habitatge. El centre "Escorial", ha trobat oposició en el repartiment per part d'algunes famílies que va plantejar el fet de treure els seus fills si hi entraven magribins. Aquest centre concertat que atén la població escolar d'un nivell socio-econòmic mitjà-alt, és considerat com a un centre de prestigi dins de l'oferta educativa de la ciutat, i algunes famílies van manifestar la por de perdre aquest status. A la pràctica s'ha produït en casos comptats, com ja s'ha esmentat anteriorment. .

El tema del repartiment, continua essent, en qualsevol cas, un tema difícil de resoldre; tant per les famílies que assisteixen a un centre fusionat i que s'han de traslladar, com els casos directes de repartiment entre les escoles de la ciutat que trenca la relació i la proximitat entre el lloc de residència i l'escola. Segons la direcció de l'escola "Santa Caterina" no es poden infravalorar les reticències de les famílies immigrants a portar el fill a una escola lluny de casa. Per part seva, l'escola pública "Montseny" assenyala que, en qualsevol cas, la reordenació escolar amb la fusió afavoreix clarament les escoles concertades i ha desubicat les escoles públiques que han deixat de tenir presència al centre de la ciutat.

Pel que fa a les relacions amb els serveis educatius (EAP, CRP i compensatòria...) [38] i l'Ajuntament són correctes per bé que es demana més suport. Tanmateix també en aquest aspecte cal tenir en compte les diferents característiques d'aquests centres.

En conjunt es considera que el professorat fa un gran esforç de resituar-se en l'atenció a la diversitat, que implica un plus considerable de treball i que també crea inquietud, neguit i un punt de desencís i d'impotència pensant en la continuïtat a la secundària de l'alumnat amb dificultats d'aprenentatge. La implicació del professorat de l'escola "Santa Caterina" és molt elevada i manifesten que el tema que cal treballar més és la relació amb les famílies. A "l'Escorial" manifesten aquest cansament que assenyalàvem per la manca de recursos humans per atendre totes les necessitats educatives dels infants i la necessitat de saber com adaptar i crear materials que serveixin per atendre les necessitats dels infants immigrants ; en canvi, la relació amb les famílies no és el que més preocupa perquè consideren que els canals ja estan oberts. "L'Escorial" no ho valora com un problema a diferència de les altres escoles.

En qualsevol cas i en conjunt, la participació de les famílies d'origen magribí es considera escassa (excepte en el cas de l'escola "Montseny", segons ens asseguren els seus responsables) especialment en l'àmbit més formalitzat com són les reunions de les AMPES, xerrades, entrevistes, inici de curs... tot i les convocatòries en àrab que en alguns casos s'ha fet. El professorat considera que les famílies immigrades deleguen l'educació en els docents d'una manera molt clara; tampoc no hi ha costum d'assistir junts pare i mare a reunions i les mares tenen dificultat per sortir al vespre soles a les reunions. L'àmbit informal, en canvi, i especialment al parvulari, es percep com un entorn molt positiu de comunicació intensa (concretament de mestra a mare a l'entrada i a la sortida de l'escola. La participació amb les mares de parvulari (immigrants) és més elevada que a la resta dels cursos, per la qual cosa considerem que és un bon moment per consolidar les bases de relació entre la família i l'escola, trobant formes de relació que ajudin a integrar la importància de la participació de la família en el centre.

De les tres escoles entrevistades, l'escola pública Montseny manifesta que els infants magribins participen en les diferents activitats extraescolars que ofereix el centre al mateix pati de l'escola, a partir de les 17h.. En paraules de la direcció: "*Fem teatre, anglès, patinatge, escacs, mecanografia, deu n'hi do el que participen en les activitats*

[38] Equips d'Assessorament Psicopedagògic, Centres de Recursos Pedagògics, i Programa d'Educació Compensatòria.

extraescolars Paguen 1500 pts (9.02 euros) al trimestre. Són barates perquè estan subvencionades per l'APA". [39] Això és diferent a les escoles fusionades en què la franja d'activitats extraescolars és la del migdia i com que els infants magribins no es queden a dinar, tampoc participen en aquestes activitats. En canvi, tot el que són sortides i activitats extra, aquests infants en queden al marge, ja que no es habitual que hi participin, les escoles descarten que sigui no un tema econòmic.

L'arribada d'infants immigrats ha generat un intens treball pedagògic, asseguren les escoles. Des de plans d'acollida, a adequacions curriculars i recerca de nous materials adaptats a les circumstàncies, fet que ha exigit l'abandonament del llibres de text que utilitza la resta de la classe per treballar amb material més específic a les necessitats educatives dels infants. Hi ha hagut un replantejament de moltes activitats que abans es desenvolupaven de manera "automàtica" i ara s'han d'analitzar i repensar. És el cas, per exemple, de les festes populars, les reunions amb les famílies, les activitats extraescolars, etc. Sempre, però, amb l'objectiu de mantenir un "to de normalitat". Cal valorar el què vol dir aquesta "normalitat" si es tracta de, efectivament, conduir les coses amb fluïdesa i adaptant-se constantment, o vol dir replantejar-se les coses el mínim per no modificar la dinàmica, els continguts i el projecte pedagògic ja establert. En aquest sentit cal preguntar-se també si el professorat d'alguns dels centres estan més preocupats per la nova escola que han de construir o per la imatge que ja s'havien construït a partir de la seva evolució històrica i pedagògica.

Val a dir que les escoles han hagut de fer un esforç d'explicació i aclariments i de convenciment envers les famílies autòctones, de frenar pors i rumorologies; ha estat una tasca, en molts casos, forçada per les circumstàncies; tanmateix no deixa de ser un treball de conscienciació que reforça el paper de l'escola a l'hora de crear un estat d'opinió en la ciutadania.

Tot i així, els centres manifesten indirectament la incapacitat de l'escola en modificar comportaments, prejudicis i vivències establertes ja a casa o al carrer. A banda d'algun episodi ocasional (baralla entre "moros" i "cristians" al pati), la convivència és bona a les aules, però l'intercanvi cultural a fora de l'escola és escàs i els prejudicis i estereotips no disminueixen amb l'edat (o amb els anys d'escolaritat).

[39] Vegeu Annex 12.

La visió dels serveis educatius. L'inici del procés de fusió.

Equip d'Assessorament Psicopedagògic d'Osona (EAP), Equip del SEDEC (Servei d'Ensenyament del Català) i Programa d'Educació Compensatòria són els tres serveis educatius que intervenen des dels propis plans de treball respectiu i des del seu àmbit de competències en l'atenció, assessorament i suport a les escoles

L'inici del procés és vist pels diferents professionals d'aquests serveis com la resposta, d'una banda, a una tensió "molt forta" per part de les famílies per tal de poder triar escoles i per l'altra, com a possibilitat de reequilibrar la població escolar. Aquest sentit de reequilibri és el que ha pesat més a Vic. Des de Compensatòria assenyalen que el procés de concentració de població immigrant en dues escoles s'havia produït amb. una certa inèrcia i vinculat al fet que es tractava de dues escoles situades al centre del municipi, a tocar del casc antic. Per a la majoria dels professionals consultats, la població escolar quedava empobrida des del punt de vista social i cultural i es diferenciaven cada vegada més els centres públics en funció de l'escola. El conflicte creat a Vic, consistia en la impossibilitat que la gent pogués triar en funció de les seves preferències. Les escoles desitjades estaven a vessar i les altres s'anaven reduint; i d'altra banda, el Departament d'Ensenyament afirmava que el total de places escolars a la ciutat de Vic eren suficients per oferir un lloc escolar a tota la població i per tant es negava obrir més línies. El desajustament feia que molts pares busquessin solucions individuals que fonamentalment passaven per portar els fills a escoles petites dels municipis veïns.

Els membres del Programa d'Educació Compensatòria assenyalen que el procés arrenca de lluny, lògicament, i, de fet, des dels cursos 91-92, 92-93, inspecció ja intenta repartir equitativament tot l'alumnat d'incorporació tardana, "una mica de distribució equitativa perquè tampoc s'entra en un procés de matriculació normalitzada". Des de compensatòria comenten que va ser espectacular l'arribada massiva a Osona a partir del 92; amb un any es matriculen més de 140 alumnes, cosa que no passa a altres comarques.

La necessitat de la fusió es considera, doncs, indiscutible, tot i que, des de l'EAP es valora críticament el procés inicial en el sentit que consideren que s'havia d'haver afavorit un procés de participació més intens amb totes les parts implicades. No només

es valora aquesta manca de debat, sinó que s'assegura que, de fet, no es tracta pas d'una fusió sinó simplement de fer desaparèixer dues escoles que no eren demanades per les famílies autòctones i que, a més de disminuir d'alumnat, s'empobrien socialment i cultural. En definitiva, el que passa és que creixen les dues escoles públiques que tenien més prestigi social com a centres públics. Les altres escoles públiques restants, l'una manté un gran equilibri des del punt de vista de la composició socioeconòmica de les famílies i l'altra pot seguir el procés d'empobriment o de guetització semblant al que es produïa a les dues escoles fusionades del centre.

Per a algun dels professionals dels serveis educatius creuen que també va pesar en la decisió el fet que l'Ajuntament volia resoldre el tema pensant també en termes d'imatge externa, no volia passar per una ciutat marginadora o segregadora. En aquesta sentit s'assenyala que la fusió també es va fer a contracor del col·lectiu magribí que no tenia cap necessitat de moure's d'unes escoles en les que hi estaven còmodes i no veien perquè s'han de desplaçar lluny del barri. Per a una part de les famílies immigrades, la fusió ha representat allunyar física però també psicològicament l'escola del seu entorn immediat. Això caldrà recomposar-ho si es pot, perquè es perden possibilitats, no es participa en activitats extraescolars, etc. D'altra banda, el desplaçament cal subvencionar-lo per la despesa complementària que això suposa per a famílies amb pocs mitjans; l'alternativa al desplaçament amb autobús escolar és anar a l'escola concertada del centre de la ciutat, per la proximitat al lloc de residència de la població immigrant, la qual cosa pot reproduir un nou procés de concentració d'alumnat procedent de la immigració en una mateixa escola. Per als membres del Programa d'Educació Compensatòria, el procés de fusió es va accelerar perquè les famílies autòctones de parla castellana també varen començar a buscar altres centres. I també afegeixen la sortida a la llum pública, mitjançant la premsa local, dels tripijocs de famílies (canvis d'empadronament, petites "trampes"...) per evitar l'adscripció a una determinada escola.

Els serveis educatius consideren que, hi ha, d'entrada reticències a les escoles per motius diferents però que en tots els casos, els recels hi són perquè la fusió implica interrompre un determinat projecte educatiu i unes determinades pràctiques d'atenció a l'alumnat que, sens dubte, hauran de canviar. Pel que fa a l'escola concertada, les pressions municipals varen ser importants en la seva implicació global en el procés. A hores d'ara, les escoles han assumit, segons el seu parer, amb tranquil·litat tot

aquest procés i, si més no, així ho manifesten exteriorment. Apunten al fet que hi ha més sentiment d'incertesa que no pas de resistència.

Repercussions en els projectes pedagògics

La fusió significa fer una fusió de claustres que vol dir, al seu torn, cohesionar projectes, histories i tradicions diferents. Per exemple, les escoles que tenien més població immigrada s'havien plantejat més seriosament no només el fet de l'acollida d'aquest alumnat, sinó també la implantació de projectes d'educació intercultural. Per tant, això ha de casar en la unificació amb centres que no s'ho havien plantejat tant, etc. S'han establert estratègies, cursos, seminaris de dinàmica de grups per a ajudar els claustres a fusionar-se, i també s'ha treballat en l'apropament a les famílies. Ara és el torn de recompondre i recuperar, ampliant-los els projectes pedagògics que les escoles desenvolupaven abans de la fusió, tot adaptant-los a la realitat social actual.

Des de l'EAP especialment, es valora l'interès pedagògic de l'establiment de subgrups homogenis dins l'heterogeneïtat dels grups-classe generals: grups d'alumnes amb dificultats d'aprenentatge, relacionals... Això implica una organització d'horaris molt flexibles que mantingui el grup-classe com a grup de referència però que en molts altres moments l'alumne pugui treballar en aquests petits grups més compactes des del punt de vista dels aprenentatges. Òbviament, aquesta organització demana comptar amb. el professorat suficient i assenyalen que és vital el saber explicar bé a les famílies els criteris d'agrupament dels diferents grups.

Per la seva banda, els membres del SEDEC insisteixen en la necessitat de tenir l'escola com a referent de la cultura del país d'arribada: "*en tot aquest procés l'escola no ha de perdre de vista que els ha de integrar en la cultura de referència del país, donat que l'escola és l'únic lloc on aquests infants poden aprendre-la*".

Un aspecte que les persones de tots tres serveis educatius consultades considera problemàtic és el fet que el col·lectiu d'alumnes d'origen magribí no realitzi activitats complementàries (natació, excursions...) Això implica que alguns infants no participen de tota l'activitat educativa; els professionals dels serveis educatius reben les impressions dels mestres en el sentit que se'ls fa difícil fer entendre a les famílies

que aquestes activitats són tan importants des del punt de vista educatiu com les que es desenvolupen dins del centre.

El suport tècnic a les escoles

Per al desenvolupament de la tasca de l'EAP en relació a la fusió i al conjunt de l'atenció a les escoles davant la incorporació intensa i irregular d'alumnat immigrant, els interlocutors d'aquest servei assenyala la necessitat d'una major coordinació i l'aclariment de competències de les diferents estructures. Per altra banda, troben a faltar una informació més precisa i oberta i identifiquen com un problema greu en la falta de temps per treballar amb la resta de serveis. Finalment, des de tots els serveix educatius conclouen que la problemàtica és complexa i és especialment difícil fora de les aules, la qual cosa significa que la ciutat no pot demanar que l'escola ho resolgui.

L'EAP ha donat suport en problemàtiques específiques d'alumnes individuals però especialment en el marc i en l'aprofundiment del que s'entén per escola cooperativa.[40] Des de tots tres serveis s'assenyala que una part important de les dificultats d'intervenció es focalitzin en l'atenció a l'alumnat d'incorporació tardana perquè el centre ja s'ha organitzat la feina i perquè es demana una atenció més individualitzada. El suport tècnic que s' ha donat a les escoles ha estat el de col·laborar en l'anàlisi i en la formulació de propostes tècniques i didàctiques fonamentades en la flexibilitat i l'heterogeneïtat de grups i d'horaris.

Des del SEDEC, la intervenció –en forma de seminaris i sessions d'assessorament- se centra principalment en les dinàmiques d'immersió lingüística i en la millora de la didàctica de la llengua catalana, no ja per a alumnat castellano-parlant sinó per a alumnat amb procedències lingüístiques diversificades. La principal tasca del SEDEC consisteix en orientar el professorat en dues vessants: des de la normalització lingüística i l'ús de la llengua al centre i des de la didàctica específica.

Altres agents educatius. Valoració de la fusió[41].

[40] Vegeu Annex 15.
[41] Vegeu Annex 14.

El procés de fusió d'escoles a Vic ha estat valorada, en termes generals, de manera positiva per un ampli sector dels agents socials i educatius i implicats. Tot i així, algunes consideracions crítiques sobre aspectes concrets que ja han anat apareixent, es converteixen en una crítica frontal a tot el procés per part dels interlocutors vinculats a les estructures comarcals d'educació d'adults i a organitzacions de suport a la població immigrant, amb els qui s'ha intercanviat opinions i informació.

Per a aquestes persones, l'origen del procés de la fusió d'escoles públiques a Vic rau en la qüestió del dret d'elecció de centres o l'anomenada llibertat d'ensenyament per part dels pares, un dret polèmic que no es pot pas dir que tothom pot exercir; ni tan sols està tant clar que es pugui triar entre els diversos centres públics. De fet el problema es planteja quan "una sèrie de pares abandonen o pretenen no acudir al centre Balmes i escollir entre altres centres atesos o mantinguts amb suport de diners públics, bé siguin concertats, bé sigui el que anomenem escola pública. Aleshores a partir d'aquí es produeix una concentració artificial d'uns nens bàsicament magribins i la desaparició d'uns altres nens que no són magribins..... Creuen que les acumulacions que són artificials s'haurien pogut preveure.

La millor solució hagués estat partir del mapa escolar global i fer una redistribució de tot l'alumnat a totes les escoles i no limitar-se a la fusió de quatre escoles en dues, perquè, de fet, el que es planteja sempre és redistribuir el nen immigrant i no es planteja mai redistribuir el nen no immigrant. La qual cosa significa una menys valoració i una inferiorització del col·lectiu immigrant. "*Això no fa altre cosa que reforçar els estereotips que respecte aquest col·lectiu tenen tant la població com els propis mestres moltes vegades*".

La fusió representa, a més, acabar amb el projecte d'una de les escoles fusionades del centre de la ciutat, on hi havia encetat un camí interessant de treball amb els immigrants, molt proper i molt arrelat a la seva situació i al seu entorn, encara que es tractés d'un treball incipient. Allí els pares eren considerats subjectes importants on podien reelaborar la situació de conflicte a través de l'experiència dels tallers. I tot això es va trencar: "*Els tallers signifiquen la voluntat d'intercanvi, de coneixement. La gent es trobava, parlava, es coneixia, es donaven situacions de simpatia, d'antipatia i d'empatia on era possible canalitzar el conflicte, plantejar les relacions entre gent de diferent cultura i crear noves categories per enfocar aquestes relacions. Allà hi havia*

un camí interessant, encara que hi va haver coses que van funcionar i altres que no. Va faltar temps i recursos."

A banda de les conseqüències que implica un desarrelament del seu entorn per part de la població magribí, cal afegir el fet que es deixa el centre de Vic sense cap escola pública. "*Això en un moment que s'intensifiquen les lluites privatitzadores em sembla un tema molt seriós. I que això es provoqui precisament per la presència de persones immigrants em sembla una mica ja llastimós. Al centre de Vic només hi ha presència de l'escola privada concertada.*"

Repercussions en el projecte pedagògic dels centres.

En general, aquests interlocutors consideren dubtós que les escoles fusionades acceptin internament el conflicte cultural. "*El mateix procés de distribució més aviat la idea que donava era la d'evitar el conflicte, de camuflar-lo.*" I probablement es limiten a reproduir l'homogeneització en la transmissió cultural en la mesura que els codis culturals prescindeixen de l'experiència pròpia. També es dubta que les escoles fusionades signifiquin una transformació i no una simple continuïtat pel que fa a la segona funció de la institució escolar, la reelaboració cultural, que s'adapta a cada moment a unes necessitats històriques, socials, econòmiques específiques. És a dir, l'escola segueix sent només la que era sempre, o realment ha fet un pas més. "*Aquest és un aspecte important, complicadíssim d'acord, però que significaria haver acceptat el xoc i el conflicte cultural.*"

D'altra banda, els nostres interlocutors assenyalen que s'està construint un model d'escola descontextualitzada de l'entorn, al marge de la comunitat, com ha funcionat sempre l'escola històricament. Les escoles fusionades estan desarrelades del seu medi. Es generen dinàmiques socials de barreja que potser funcionen a l'escola però no fora d'ella. "*Dit, d'una altra manera, no sé si els infants immigrants juguen amb els mateixos nens que van a l'escola.*"

No s'avança de la mateixa manera a l'interior i a l'exterior de l'escola i això, naturalment, és problemàtic. "*Si no s'avança simultàniament en el interior de l'escola i a l'exterior de l'escola, si no es busca que la comunitat educativa transcendeixi les quatre parets, cosa que veig molt difícil traslladant els nanos tant lluny, jo penso que el*

benefici social i la taca d'oli que es podria generar a partir de l'escola queda molt limitada i es converteix en una relació formal. Es pot acceptar que en un moment determinat no hi hagi cap altra solució i hem de fer el que podem; l'altra cosa és que això es presenti com el desideràtum, amb la qual cosa s'està induint a plantejar això en els llocs on apareixen noves dificultats en comptes de reforçar la idea de dir: no, a veure, busquem noves sortides o fórmules que contemplin uns paràmetres que potser en aquest cas per la immediatesa, per tal com va sorgir el tema potser no han estat controlables."

L'escola pública receptora busca una homogeneïtzació i una cohesió social que està marcada per un pensament de classe mitja que vol preservar; en certa manera, vol continuar la seva tradició, la seva trajectòria històrica. Aleshores cal encabir-hi una nova cultura de "marginalitat" que no encaixa i que cal integrar-la, assimilar-la i això crea dificultats *"perquè es porta al nen cap a un pensament que no coincideix amb la seva arrel social"*... I es produeix un cert desplaçament o una certa descol·locació social dels alumnes que vénen de l'altra escola.

La igualtat és teòrica i, en el transcurs de l'escolaritat, genera una desigualtat creixent. I també ho és la pluralitat, doncs s'acaba imposant la cultura dominant homogènia. "*L'escola hauria de ser plural però en aquest moments aquesta pluralitat es decanta cap a un sector hegemònic que domina els àmbits culturals en els quals ens movem nosaltres. En canvi l'altre sector no domina aquests àmbits culturals. Es creen les condicions perquè hi hagi igualtat de partida? Fantàstic. Es busca només que hi hagi una sortida homogènia? Fatal.*"

5.2.3 Des de les famílies

La convivència de cultures en la ciutat

El gueto existeix no solament perquè hi hagi separació sinó perquè aquesta genera un estereotip, un prejudici, una discriminació. Però no pel simple fet que una sèrie de persones convisquin en un determinat espai i generin una xarxa de relacions i un entramat social. I el gueto existeix també quan la concentració urbanística es fa en determinades condicions socials. "*El concepte urbanístic d'aixopluc de les persones que van arribar els anys 60 va funcionar de manera molt diferent a la d'ara, on es*

produeixen acumulacions brutals en condicions socials força precàries. I això passa a Vic, a Manlleu o a Torelló."

Pel que fa a la discriminació, aquesta es visualitza molt clarament amb un seguit de queixes sobre el comportament de l'altre que no són altre cosa que una manifestació de racisme social. *"Analitzes aquestes queixes i resulta que aquest altre està fent el mateix que fem la gent d'aquí o que fan algunes persones d'aquí. Fa soroll al pis de sobre i és mal educat; o el nen trenca vidres. Fan el mateix que els d'aquí. Però amb la diferència de que al veí de sobre que es diu Josep Soler o Pepe Fernández això li aguanto perquè és d'aquí, però a un foraster no li haig d'aguantar perquè si vol que se'n vagi a casa seva. Estem treballant amb aquests esquemes que inclouen actituds racistes."*

La ciutat viu la fusió amb tranquil·litat perquè veuen la mescla d'alumnes com una manera d'atenuar i evitar el conflicte, s'enten que s'aconseguirà una homogeneització cultural en clau assimilacionista que elimina o camufla la diversitat. Ara bé, això és perillós perquè aquesta tranquil.litat pot esclatar en qualsevol moment tal i com especifiquen diferents opinions: *"quan aquests nanos arriben a l'adolescència o a la joventut - pel que es veu en altres situacions i països - acostumen a fer una involució i recuperen una sèrie d'elements que se'ls suposava ja eliminats i llavors es reboten contra el sistema."*

L'opinió de les famílies de les escoles A-B i C-D sobre la política de fusió i repartiment

En aquesta apartat recollim l'opinió de les famílies de les escoles fusionades Recollim el parer de diferents persones relacionades amb la qüestió perquè els seus fills/es són estudiants d'aquestes escoles, comparem el que diuen sobre una sèrie de punts, i n'extraiem els seus arguments a favor i en contra de les decisions polítiques que van endegar la creació d'aquests dos centres i el repartiment de l'alumnat magribí per les escoles públiques i concertades de la localitat.

A partir de les opinions comparades[42] s'han identificat els següents denominadors comuns segons dos indicadors: 1) un acord amb llums i ombres sobre els bons resultats de la fusió i 2) una regla moralista de comparació entre grups ètnics. S'especifiquen els principals arguments a favor i en contra d'aquelles decisions, o bé els arguments que

[42] Vegeu Annex 18.

s'han esmentat per establir comparacions, i s'ordenen segons aquest criteri les referències aportades per les persones entrevistades.

Indicador I: Un acord amb llums i ombres sobre els bons resultats de la fusió

L'acord de les famílies sobre els bons resultats de la fusió és ampli, però amb matisos. Diferents arguments a favor i alguns en contra configuren l'indicador I.

Primer argument a favor de l'indicador I: Valoracions positives generals de les relacions pedagògiques a les escoles fusionades.

Si ens centrem en els parers familiars sobre el funcionament dels centres, destaquem el consens, doncs la majoria de les famílies entrevistades assenyala alguna raó o altra per aprovar la tasca pedagògica que s'ha dut a terme. Destaquem tot seguit alguns extractes de les opinions "autòctones" i alguns altres de les opinions "magribines". Val a dir que aquestes cites no fan referència als mateixos temes, però comparteixen aquesta valoració positiva.

Entre les primeres opinions s'observa una elevada valoració de les escoles públiques que s'amplien ja que aquestes gaudeixen de prestigi educatiu a la ciutat de Vic i una notable confiança en el sistema de tutories compartides, pensades amb la finalitat que el grup no perdi la referència del grup classe que tenia abans de la fusió. Dels problemes se'n parla com de "l'aire de l'escola", dels efectes de l'adolescència o de la gent "d'un ambient així", sense entrar en més precisions.

> *"La gent va reaccionar molt malament: que els mestres han donat el vist i plau sense demanar opinió als pares, que l'alcalde té interessos, que en general...molt, molt malament (...) Va ser una cosa mot brusca. Els professors es van trobar molt coaccionats, molt presionats per les dues bandes i va ser una tensió una mica forta, jo penso que si s'hagués fet de mica en mica pot ser no hagués estat tan dur (...) Al principi tothom deia: 'sí és clar, el primer any ens ho fareu molt bé però llavors ens els anireu ficant més nens immigrants'. Finalment, com que els pares d'aquí van continuar portant els seus fills no van quedar places buides. A més la directora estava molt contenta perquè al no quedar places no ens els podien entrar. No és que no els hi vulguem, però vull*

dir que dóna un aire d'escola que vol dir que encara que l'hagin fusionat la gent ha vingut igualment" (Mare autòctona C-D).

"De petits cap problema, quan són més grans no els poden veure, perquè a jugar ja no els hi volen, ja es diuen algun insult, que si va brut, que si parla malament, que si pega" (Família autòctona del C-D).

"Jo sempre penso que a l'A-B hi ha molt encara d'una escola que havia set privada, hi ha tot un rerafons d'això, una manera de plantejar-se, que sempre són tots la mateixa gent i van fent. Hi ha coses d'aquestes que mica en mica poden anar desapareixent però clar, hi ha un substrat que es troba" (Mare autòctona A-B).

"Jo penso que aquest any la perspectiva és molt diferent perquè d'entrada, el fet d'agafar tots els cursos en bloc i buscar aquest sistema de tutories compartides i tot plegat, suposo que ha solucionat els problemes. Que podia haver set molt greu incorporar nanos que portaven tants anys en una escola i en una altra. Suposo que la gent no és prou flexible, vull dir que no hi ha problemes greus i bé, mira, van trobant la manera de funcionar i ja està" (Mare i mestra A-B).

"És clar això en el cas de l'A-B jo trobo que és un tracte potser massa distant amb els nanos, vull dir sobretot... potser també no és amb tots, o hi ha una mica de coses que no s'han acabat de resoldre en aquest aspecte de la fusió. Penso que, de vegades, aquests nanos encara necessiten un tipus de tracte més personalitzat. Són nanos que a dotze anys ja els tractes molt més així, però que potser aquests dotze anys... Vull dir que encara el necessiten, sobretot si són nanos que et vénen d'un ambient així, no" (Mare autòctona A-B).

Potser mereix una nota particular la idea que les noves escoles han gaudit de recursos suplementaris. Calia eixamplar els edificis, i sobretot reforçar la plantilla docent. El fet de disposar d'un/a professional més ha permès d'aplicar les mesures noves, com ara les tutories compartides, que han facilitat la convivència en una escola de doble línia, on la quantitat d'estudiants provoca les reserves de moltes famílies. Ho afirma clarament la següent entrevistada:

"Entrevistadora: Quins avantatges li trobes a l'escola nova, a l'escola que estan ara els teus fills?
Mare: Doncs aquest que dèiem ara. I després això, doncs bé que tenen més possibilitats de relació amb altres nanos. Bàsicament això, que s'han normalitzat una mica aquests aspectes" (Mare autòctona, A-B).

La diferència més palesa entre aquesta primera mena d'opinions i la de les famílies marroquines rau en la dificultat per extraure cites. La dificultat de comprensió lingüística només ha filtrat unes poques referències, però coincideixen amb l'acord genèric. Així, un grup de mares marroquines manifesta la seva satisfacció amb l'escola C-D i amb el professorat, i tan sols recorda la seva preocupació per les males paraules que els seus fills aprenen a escola. Remarquen que no hi ha hagut problemes d'adaptació perquè la professora ha estat molt carinyosa amb els seus fills, i la continuïtat de la relació s'ha preservat.

"Como fueron bajando con su grupo y también con la profesora de ellos, no-problema" (Mares marroquines C-D)

Ara bé, una mare marroquina que parla el català amb fluïdesa, de fet, dóna una versió ben personalitzada i deslligada de criteris ètnics. La satisfacció per la pedagogia escolar hi és també ben palesa.

"Bé amb ella si que he trobat avantatges i inconvenients, en el sentit d'ella no de mi. Avantatges el que et deia abans, un col·legi petit, les mestres estaven molt més per ella, eren més carinyoses, també potser era més petita, feia P-3 i P-4. I aquí va trobar molt la diferència. Llavors aquí les nenes ja no eren com allà, allà casi totes eren amiguetes, aquí no. Aquí a l'escola ja estaven acostumades, hi havia dos cursos de cada classe, la seva millor amiga la van posar a l'altre i ella al B, eren molt amigues, molt íntimes... Que a la llarga això ha set millor perquè sempre anaven juntes, però en aquells moments ella ho va passar malament, sempre deia que li agradava més l'altra escola, cosa que si ara li demanes et diria que no, que prefereix aquesta. Vaig patir una mica per ella, però tonteries de nen, es va adaptar perfectament" (Mare marroquina, A-B).

Segon argument a favor de l'indicador 1: és bona la barreja cultural a les aules

Seria molt forçat separar les dues opinions en aquest apartat, perquè tant autòctons com magribins recorden la bondat de la barreja cultural a l'hora de valorar les escoles. Aquesta barreja és una riquesa per a l'educació dels seus fills.

> *"Porque si se quedan nada más aquí todos juntos tampoco... yo lo veo bien, lo veo bien"* (Mare marroquina, A-B).

> *"Ells han après més a viure i estar amb altres nens diferents culturalment"* (Mare autòctona, A-B).

> *"La canalla si es van criant com catalans, castellans o això, van aprenent. Que a veure, si es troben sempre els mateixos, sempre al mateixa raça malament. El meu nano petit, mateix, em parla d'en Joan, de Mohamed. D'en Jordi, que allà al col·legi Balmes només cantava noms marroquins. M'entens que vull dir"* (Pare marroquí, A-B).

> *"Hi ha tot un ambient general molt millor. És una cosa plena de vida, de possibilitats de l'espai. (...) I també et trobes que els teus fills estan en una mostra de població real. Amb la fusió hem entrat en un procés de normalitat"* (Mare autòctona, C-D).

> "*Y ahora tienen amigos de todos y como antes. Antes tenían amigos marroquíes y amigos catalanes*" (Mares marroquines, C-D).

I podríem allargar la llista amb històries individualitzades. Les mares marroquines van afirmar en algun moment que la concentració dels seus fills els donava massa seguretat i acabaven barallant-se entre ells. O bé, una mare autòctona va celebrar que la seva filla pogués tenir una amiga que es posava el mocador per pujar a l'autocar.

Precisament la barreja cultural proporciona el principal criteri per definir un objectiu força compartit de la política local de fusió i de repartiment. Com les institucions,

moltes entrevistes apunten que cal evitar les concentracions, els 'guetos' o els biaixos en general del repartiment.

> *"A veure els que no som d'aquí no marginar a una gent que ve d'una altra cultura i d'unes altres creences, i tot això en general, i no arraconar-los, sinó intentar que s'integrin i integrar-los. Bé això és el que seria la fusió"* (Mare autòctona, A-B).

> *"Perquè aquest col·legi (el B) hi anaven molts magribins i gitanos, i és clar, a les matrícules, diguem la gent d'aquí, deien que hi havia massa gent d'una raça. M'entens?"* (Pare marroquí, A-B).

Tercer argument a favor: la fusió ha permès millorar "la categoria" de l'escola que corresponia a algunes famílies

Tot i el suport de l'anterior argument, el tercer recorda altra volta que les valoracions positives són força genèriques. D'alguna manera, encara que gairebé tothom aprova les mesures de fusió i de repartiment, aquest suport flota sobre referències indirectes i vacil·lants de les diferències socials. Mai no s'arriba a explicitar estereotips clarament, sinó que alguns silencis significatius tallen el discurs quan s'apropa a esmentar algun conflicte.

En aquest sentit val a dir que tant una mare marroquina com una d'autòctona assenyalen que la fusió els ha permès d'evitar les escoles B i C, on era tan elevada la proporció de les minories ètniques. Aquestes persones haurien reproduït el procés de fugida d'aquestes centres si no haguessin obtingut la garantia que de fet triaven una altra escola, la qual ni tan sols s'ubicaria al mateix edifici. Cal remarcar que els termes "marginació" o "ambient" acompleixen en aquestes cites la funció d'al·ludir les diferències que es consideren desagradables sense vulnerar la correcció política.

> *" Jo estava embarassada de la petita i, clar, necessitava una escola a prop, no la necessitava gaire lluny, i bé primer vaig demanar al St. Caterina. Em va ser denegat perquè em van dir que hi havia... bueno es va fer tot allò que els marroquins... Bé, m'entens de que va...? I no hi va haver més remei. Però llavors quan em va dir que feien aquesta fusió doncs em va agradar, perquè*

comparat al B... El B està molt bé, però és clar, és molt petit, era un col·legi que.... Hi havia una mica, no sé, marginació no, però no sé com t'ho diria..." (Mare marroquina, A-B).

"Amb el meu home teníem molt clar que ja no volíem anar a C perquè vèiem l'ambient que hi havia i no acabava d'encaixar. Així, ja no solament l'idioma, sinó l'ambient que es respirava...no sé... vull dir de cultures molt diferents que aspiren a poca cosa o així" (Mare autòctona, A-B)

Primer argument a favor, però amb matisos, de l'indicador I: la fusió és necessària però insuficient

En comentar les raons favorables anteriors hem repetit que suscitaven acords superficials. De fet, la mateixa formulació de moltes opinions favorables deixava entreveure les reticències amb què alguns autòctons jutgen els immigrats. Però abans d'aprofundir les raons (desfavorables a la política de fusió i repartiment, doncs) d'aquestes reticències, val la pena parar esment en els matisos que sovint acompanyen les expressions de suport.

A moltes famílies la fusió d'escoles que han viscut els sembla necessària però insuficient. I assenyalen com les desigualtats de classe s'encavalquen sobre les desigualtats ètniques tot aprofitant diversos aspectes institucionals del sistema escolar de Vic. En particular, recorden que moltes altres famílies van defugir els centres B i C al seu moment a l'hora que altres escoles de la ciutat s'esmerçaven (i s'esmercen) per atraure el bo i millor de la ciutat.

Segon argument a favor però amb matisos de l'indicador I: És un pedaç per a un problema polític provocat per la distribució "espontània" de la matrícula.

Des d'aquesta perspectiva, la solució adoptada atura un procés que hauria empitjorat la situació, ben cert, però deixa de banda les estratègies efectives d'integració. I si algú hagués aturat la polarització de la matrícula segons criteris ètnics? Potser no hauria calgut una transformació tan radical, i dramàtica en alguns aspectes, del mapa escolar.

"La fusió de les escoles per si sola no garanteix a priori la integració del nens immigrants en la societat, es necessiten més coses (...) No , perquè no hi ha cap representació per les minories, no hi ha cap mestre marroquí que digui bé, aquesta és la manera com ho fem nosaltre." (Mare autòctona, A-B).

"Perquè amb una política municipal diferent, de no permetre que la gent demostrés adreces de residència que eren garatges o que eren de casa la iaia o de la tieta o de no sé qui, portar una política correcta en aquest aspecte, vull dir els nanos s'haguessin distribuït diferent i potser no s'hagués necessitat arribar en aquest punt. Però és clar ja es deixava fer feia molt temps" (Mare autòctona, A-B).

En particular, afegeixen en alguns casos, la ubicació definitiva dels nous centres és un problema en sí mateixa. En preferir les antigues seus dels CEIPs que tenen més prestigi social a la ciutat, el nucli urbà de Vic es buida d'escoles públiques.

"Bé, jo per exemple una de les coses que no m'agraden seria com a opció de ciutat és que precisament algunes escoles sobretot l'A s'hagi ubicat lluny. Jo penso que les escoles haurien d'estar a la ciutat" (Mare autòctona, C-D).

"Amb la fusió s'ha creat un mapa escolar que deixa fora de la ciutat les escoles públiques i el centre de la ciutat les privades- concertades. Això no em sembla gens bé" (Mare autòctona, C-D).

O bé, no s'ha destacat prou que la veritable diversitat ètnica de la ciutat no abasta tan sols els catalans i els marroquins sinó també els gitanos. Si l'entrevista s'hagués realitzat aquest darrer curs, potser hauria recordat també els subsaharians que han arribat a la localitat. El fet és que el col·legi B atenia el barri on viuen els gitanos de Vic, que havia aconseguit mal que bé d'aproximar-s'hi, i que no és pas clar si aquesta aproximació perdurarà amb la nova ubicació del col·legi A-B a la perifèria nord de la ciutat.

"Entrevistadora: Per què només reparteixen els magribins, no es reparteixen els gitanos ni altres col·lectius?

Mare: No. Llavors depèn una mica d'això, on ells vegin que hi ha algú. És clar molts són cosins i parents i no sé què. Arribaran a aquest tipus de coses. Que ja hi havia molta reticència per pujar a l'A per part d'aquest col·lectiu. D'una banda que es veien completament, o sigui que l'escola no tenia res a veure amb ells ni a nivell d'activitats, ni l'aire que es respirava ni de res" (Mare autòctona, A-B).

Tercer argument a favor però amb matisos de l'indicador I: A la ciutat hi ha escoles elitistes

La fusió, afegeixen algunes opinions, no ha anivellat la jerarquia que s'ha establert entre les escoles elitistes i les escoles públiques de la ciutat. Moltes mares autòctones han repetit que algunes escoles religioses s'esforcen per atraure les millors famílies locals amb criteris massa particularistes; per això elles han volgut l'educació pública.

Però potser és més rellevant la versió de les mares marroquines, no pas perquè discrepi sinó per dues connotacions particularment significatives. En primer lloc, malgrat que aquestes escoles religioses són cristianes, aquest fet no és pas un obstacle per a les famílies musulmanes practicants. Poden assumir una formació cristiana escolar sense alterar les seves creences, i fins i tot poden aprofitar-la per ensenyar els precedents de la seva pròpia religió.

"[A Vic hi ha escoles cristianes] Es una religión diferente como nosotros tenemos (...)cada país... cada..." (Mare marroquina, C-D).

En segon lloc, aquestes mares tenen la sensació que aquestes escoles les rebutgen. Són doblement significatives aquestes crítiques perquè no s'inspiren en una eventual contraposició entre l'ensenyament laic i religiós, ni en els tòpics acumulats al llarg dels anys a la ciutat. Sembla que sorgeixen d'un coneixement molt més directe i menys afectat per possibles prejudicis anticlericals.

"*Hi ha privades que són molt de separar els savis i els tontets*" (Mare marroquina, A-B).

"*Yo pedí para venir al PC porque está cerca de mi casa. Dije para cambiarme y todo pero me dijeron que estaba lleno y no puedo*" (Mare marroquina, C-D).

La concepció de la distància també anima aquesta divisió jeràrquica entre les escoles, que la solució adoptada no canvia a parer d'algunes famílies marroquines. Un pare ha lamentat al llarg de tota l'entrevista que al centre A manca la vida de barri del B, i ha explicat que ara el pot visitar menys. Però potser encara crida més l'atenció que una mare xifri en quatre hores l'estona diària que triga per als viatges escolars entre casa seva i el centre C-D, cosa que no li ocorria quan anava al C. La distància entre ambdós no és gaire gran, ni la nova seu s'ha allunyat tant del centre com la del A-B, però les quatre mitges hores que dedica a les anades i tornades (gairebé cap nen marroquí es queda a dinar) sumen una quantitat respectable. Tot plegat indica de quina manera valoren la vessant comunitària de l'escola, la qual s'encongeix o s'eixampla a l'invers que la imatge del l'espai físic.

"Es muy lejos. Son cuatro horas para venir cada día. Todo el día bajando, subiendo" (Mares marroquines, C-D).

Primer argument en contra de l'indicador I: les noves escoles són massa grans

Va sorgir als primers moments i es repeteix sovint. Les escoles A, B,C i D eren totes d'una sola línia. Aquest tret és molt valorat entre totes les famílies, ja que facilita tant els contactes amb el professorat com les relacions interètniques. En canvi, les escoles fusionades A-B i C-D, lògicament, han perdut aquell avantatge. Per a algunes persones això ha estat la seva sort, ja que s'han allunyat de les escoles que no desitjaven. Però per a moltes altres ha estat una pèrdua. Tot i el reconeixement a la tasca educadora del professorat, que ha aconseguit erosionar força aquesta crítica, és innegable que persisteix i enllaça amb implicacions pejoratives.
La seva manifestació més asèptica podria ser aquesta:

"*S'ha perdut la relació entre mares autòctones i marroquines en el moment d'entrada al cole dels nens, ja que els nens arriben en cotxe o autobús*" (Mare autòctona, A-B).

Per a una mare marroquina catalanoparlant i procedent de B, que se sent satisfeta amb la bona acollida de les famílies d'A, la paradoxa és que ara els seus fills no tenen amics marroquins. Aporta una raó que és també reflex de les distàncies urbanes a la ciutat: ella és més catalana que immigrada i no viu al barri més proper al B.

> *"[Els seus fills no tenen amics marroquins] Potser és per on visc jo"* (Mare marroquina, A-B).

Una altra de les imatges que s'associen amb les dimensions de l'escola és la dels ritmes d'aprenentatge. Si suposem –com diu el tòpic— que a escola s'aprèn més de pressa o a poc a poc un temari predeterminat que tothom coneix aproximadament, s'infereix de seguida que els alumnes diferents alenteixen el ritme. Per a una entrevistada aquest és un efecte de la major grandària i heterogeneïtat dels nous centres.

> *"Quan el teu fill arribava a una classe el mestre ja el coneixia i tu ja coneixies el mestre perquè havies xerrat alguna vegada amb ell, ara no. A més, amb la fusió l'aprenentatge és més lent perquè els mestres han d'anar al ritme dels nens immigrants"* (Mare autòctona, A-B).

Segon argument en contra: rebuig de la discriminació positiva

Amb tot, la font de la crítica més contundent és el supòsit que l'escola o l'ajuntament exerceixen alguna mena de discriminació positiva. Aquest concepte designa qualsevol mesura que dedica més recursos (temps, subsidis, quotes de poder, etcètera) a un col·lectiu que a un altre per compensar alguna desigualtat. Potser es pot pensar que el repartiment és una mena de discriminació positiva, ja que intenta esponjar alguns centres per evitar la concentració de les minories ètniques. Però aquesta seria una utilització molt laxa del terme. De fet, el repartiment aspira a garantir una igualtat ben formal, la de matrícula en una escola comprensiva, i no preveu mesures substantives diferenciades per col·lectius específics. Les entrevistes amb el professorat o amb les tècniques de l'ajuntament han enregistrat també la seva intenció d'evitar qualsevol biaix ètnic en lliurar els serveis o els ajuts que els corresponen.

Ens ha semblat necessari aquest aclariment perquè la discriminació positiva sorgeix una i altra vegada en moltes crítiques. Són referències a temes molt diferents que tanmateix

condueixen a una conclusió assumida com una regla universal: malgrat que les institucions ho neguin, exerceixen una discriminació positiva; i aquesta mesura és intrínsecament injusta.

Algunes mares han cregut observar-la a la mateixa escola, ja sigui a l'aula o a l'elecció d'escola. S'escolta més una mestra l'estudiant marroquina que les seves companyes "difamades"? Per què un nen marroquí gaudeix del privilegi de ser acceptat per sobre la ratio quan un fill català no ha aconseguit l'escola desitjada per aquesta raó? És impossible confirmar la veracitat d'aquestes observacions, però és ben cert que coincideixen en el punt anterior. Si són certes, creuen les entrevistades, són una mostra d'injustícia.

> *"Sempre treuen la paraula racisme, ells ja estan salvats i nosaltres som uns racistes, quan de vegades no és cert...La meva nena de vegades diu: 'mare, és que quan aquesta nena que és mora vol sortir amb la seva va a la mestra i li diu que li hem dit que és mora, i apa ja ens castiguen'. [Per això] alguna mare canvia els nens d'escola per problemes amb nens magribins que no pot solventar"* (Mare autòctona, A-B).

> *"Mare 1:Jo en desacord [amb la fusió]. Sincerament*
> *Mare 2: Jo no ho vaig veure malament, perquè calia fer alguna cosa.*
> *Mare 1: No el repartiment no és just. Mira, jo volia dur el meu fill a l'escola A-B, però no me'l van acceptar perquè l'escola era plena. I ara aquí al C-D han acceptat un alumne més de la ratio, que és marroquí.*
> *Mare 2: I també és veritat que el repartiment de nens en les escoles privades és una mida justa, però els nens marroquins no s'ho deuen passar gaire bé per la diferència socioeconòmica"* (Mares autòctones, C-D).

Però la principal dissensió neix dels ajuts i beques escolars que atorguen els ajuntaments i Càritas Diocesana. Es tracta de fons selectius poc dotats que han d'arribar a la població més pobre. Naturalment, deixen de cobrir molta gent que també sent la necessitat, i que potser hi té dret d'acord amb el barem institucional. Sigui com sigui, per a diverses entrevistades és un fet que es concedeixen massa a les famílies marroquines en detriment de moltes famílies catalanes. Això distorsiona, a parer seu, la vida escolar.

"*És una cosa bastant..., amb els immigrants, és una cosa excessiva pel que veig. Perquè conec moltes famílies que no caldria ajudar-les, i els hi donen, però bé, pel fet de ser immigrants. I potser hi ha catalans que estan pitjor i jo ho veig bastant malament. És un tema que no el toco gaire perquè clar. Sento parlar, sento les companyes de feina: 'sí, és que als immigrants els hi donen tot'. Jo no trobo pas que sigui culpa dels immigrants sinó de qui els hi donen. En aquest tema tu no pots pas dir que els immigrants tenen la culpa*" (Mare autòctona, C-D).

"*Sí, ajudes, des de 'vales' per poder anar a comprar, ajudes a tots nivells. Llavors veus que altra gent que tenim aquí que té 'apuros' econòmics i que no tenen aquestes ajudes. Llavors és clar, hi ha coses a que t'hi agafes en veure que no és just*" (Mares autòctones, C-D).

Indicador II: S'ha instaurat una regla moralista de comparació entre categories ètniques

Per força les categories ètniques es construeixen a partir de la comparació. Doncs bé, l'enorme varietat de gentilicis que designen aquestes categories ens indica la complexitat d'aquestes comparacions. "Catalans", "autòctons" i "els d'aquí" poden ser diferents dels "marroquins", "magribins", "musulmans", "àrabs" o "d'ambient així". Potser, però no hi ha terme que pugui delimitar nítidament els dos grups.

Aquest és un fenomen ben estudiat per la psicologia social, que l'encaixa dins de la formació de les identitats col·lectives. Comparem, ens identifiquem amb uns trets i ens inventem les categories per esmentar-los, però llavors aquestes presideixen la nostra mateixa comparació, sovint en contra de totes les evidències empíriques.

El rovell de l'ou, tot i així, no és tant la terminologia com els criteris de comparació. De fet la pertinença a un grup ètnic sempre implica distingir-se d'un altre, o almenys inventar i legitimar una manera d'encavalcar-los. Mai no hi ha un sol grup ni una sola categoria ètnica. La qüestió és quin criteri fem servir per suscitar aquestes classificacions.

Aquest fenomen és ben palès a l'opinió pública familiar de les escoles fusionades a Vic. És obvi que tothom disposa d'una enorme gamma de criteris geogràfics, lingüístics,

religiosos, socio-econòmics, escolars o nacionals per diferenciar els qui han immigrat des del Marroc o altres països pobres i els que duen generacions a Catalunya i sovint al mateix Vic. Però salta a la vista que de tots ells ha adquirit una força simbòlica especial el judici moral sobre les bones maneres escolars. Reconeixent-ho tot, al cap i a la fi la majoria d'entrevistes comparen els uns amb els altres segons la seva capacitat per participar i conviure a escola.

Primer argument a favor de l'indicador II: Els bons pares han de participar a l'escola dels seus fills.

> *"No és com nosaltres que anem a missa o no, a ells els tenen molt agafats, molt controlats i els vigilen. Aquests pares no deixen participar als seus fills en activitats extraescolars, principalment a les nenes"* (Mares autòctones, C-D).

> *" Aquí a aquesta escola s'han fet moltes coses de trobades de pares, excursions i coses així i ells no participen mai en res"* (Mare autòctona, C-D).

> *"Si els pares immigrants no deixen participar als seus fills en activitats extraescolars, hi ha el risc que algunes d'aquestes s'anul·lin, per exemple la natació, si no vénen s'anul·larà la classe de natació, la classe de música extraescolar. A més, hi ha poca relació. De mica en mica arribem a saludar-nos en català 'primer adiós i després amb el cap, i ara ja em diuen adéu, just adéu i prou, però ja és alguna cosa'. Però el problema és la participació, o sigui que no hi van, que no hi ha manera d'entrevistar-los, que quan hi van a vegades no acaben de... "* (Mare autòctona, C-D).

Totes aquestes referències retrauen a les famílies marroquines que deixen de fer el que cal per implicar-se a les activitats escolars, sobretot les activitats que es realitzen fora de l'horari de classe. Només una de les entrevistades reconeix l'economia d'escala que una àmplia participació representa. Les altres es fixen en els innegables beneficis que la planificació conjunta dels esports o les sortides signifiquen per a la dinàmica dels grups-aula.

Podem comparar la primera amb l'anterior cita que relativitzava el caràcter cristià de les escoles concertades. Però totes s'haurien de posar al costat d'aquestes altres.

"No, no, diré tot el contrari. Vaig quedar bastant parada perquè vens aquí escola, a vegades quan vaig venir el començament que no coneixia cap pare i res, i els pares et volen conèixer, senten a parlar del teu fill... I clar jo estava bastant dolguda per això que em va passar i per això sempre t'esperes, que penses que la majoria de la gent és així. Però no, vaig quedar molt contenta. Vull dir que els pares, les mares, molt bé, molt bé, em van tractar molt bé en aquest sentit" (Mare marroquina, A-B).

"Yo he votado pero no sabia para que servía...hay muchos marroquines que estan votados aquí, cinco, seis marroquines estan votados, hay muchas amigas que han votado. [A les reunions del Consell no van perquè són a les deu de la nit] Hacemos una reunión para nosotros, hablamos de toda la escuela y de todas las cosas" (Mares marroquines, C-D).

Una rèplica malèvola ens podria recordar que aquestes opinions corresponen a mares marroquines "integrades" (després comentarem aquest adjectiu). Però qualsevol lector/a seria una mica ingenu/a si no s'adonés que les tres primeres informants no coneixen ni tan sols aquestes marroquines integrades, o bé que no les consideren pròpiament quan parlen de l'altre grup ètnic.

Sembla, doncs, que la regla de fons no és pas la quantitat de motivació o d'informació que han de rebre les famílies marroquines per reeixir en l'educació dels seus fills. Més aviat es pot interpretar que aquestes se senten sovint jutjades sense massa opció a defensar-se.

Segon argument a favor de l'indicador II: Integrar-se vol dir saber conviure a escola

"Lo ideal seria que s'adaptessin a la nostra cultura...perquè si jo me'n vaig al seu lloc... m'he d'adaptar al seu país. Els nens magribins vénen sense res i prenen coses que ells no tenen" (Mare autòctona, C-D).

"O sigui primer es va donar per fet que nosaltres ja sabíem el funcionament de l'escola, no se'ns va reunir ni se'ns va explicar res en un principi. I després una mica com aquell que eren nanos... mira, que ja està, que s'incorporaven a la

classe i ja està. De fet eren nanos que portaven quatre anys o tres anys funcionant d'una altra manera, amb un altre sistema, amb unes altres perspectives, anaven a un espai que era nou, que a més estava en obres, que hi havia molta dificultat d'ubicar-se... I des d'un principi doncs van haver-hi problemes de tot tipus. I després que van notar molt quins nanos eren de fora i quins nanos d'allà, fins al punt que ells mateixos els donava la sensació que el sistema de tracte amb el mestre era diferent per uns i altres" (Mare autòctona, C-D).

"Els nens marroquins diuen: 'si em toques, vindrà la meva mare i el meu pare'. I si vénen, pobra mestra, que es calci, perquè es veu que tenen les de perdre. Llavors, s'esperen les mares (marroquines) a fora i amenacen als nens (autòctons). Això són baralles entre nens i no cal ficar-se. Però la veritat és que n'hi ha alguns, no dic tots que han vingut amb un pla una mica maton" (Mare autòctona, C-D).

Com participar, els termes "integrar-se" o "adaptar-se" fan referència a un criteri moral. Cal que els estudiants marroquins deixin de robar, de barallar-se i de fer el fatxenda perquè veritablement tothom convisqui a l'escola. De fet, l'única diferència entre les regles de classificació basades en la participació i les regles basades en la convivència és en l'objecte del judici moral: els pares han d'integrar-se participant i els fills comportant-se.

La manera com s'evoca la imatge del Marroc és una altra expressió del mateix judici moral. Ha estat molt difícil de transcriure una entrevista a un grup de mares que parlaven en berber. La mínima comunicació va ser possible gràcies a una intèrpret que podia dir algunes frases en castellà. Però potser la migradesa de les respostes fa més significatiu el seu missatge. Taquigràficament, com era de fet, es pot resumir en tres idees: els marroquins es caracteritzen precisament perquè enyoren el Marroc, elles lamenten molt els problemes de comunicació, però tanmateix senten que la fusió ha estat un procés beneficiós. En canvi, la imatge del Marroc per a les seves potencials interlocutores autòctones es resumeix en la persistència del sexisme.

"El problema és una mica la manera de viure, clar la dona d'un marroquí no és rés. L'home és el que disposa, i el que compra, i el que manega, i la dona a casa" (Mares autòctones, C-D).

És necessari anotar dos comentaris per contextualitzar aquest punt. En primer lloc, és evident que la visió autòctona senzillament eixampla l'objecte del judici moral. En segon lloc, si tenim en compte que al Marroc el sector industrial inclou moltes fàbriques intensives amb una mà d'obra composada sobretot per dones, i recordem a més que a Espanya i Catalunya la taxa d'activitat laboral femenina és de les més baixes de l'OCDE, mentre que la taxa d'atur femení és de les més altes, no podem altra cosa que concloure que a més aquest judici és un estereotip.

Per tot això no és pas estrany que sigui ben rebuda la línia editorial d'un diari comarcal que personalitza sempre que pot els actes delictius protagonitzats pels immigrats.

"Aquests joves que volen fer el consum del jovent d'aquí i poder no hi arriben i per això delinqueixen" (Mare autòctona, C-D).

"Entraven a la biblioteca i portaven follon, inclús robatoris de maletes, de material que el nano tenia allà. Jo també hi veig que aquests nanos van molt 'sueltos', la família es despreocupa d'aquests nanos. (...) Si agafes la veritat, al diari de la comarca sempre hi ha notícies de robatoris...drogues... magribins...A veure, hi ha de tot, però que molta part els dels magribins" (Mare autòctona C-D).

Aquesta regla de judici moral, finalment, es pot invertir per retraure molts comportaments als autòctons segons els patrons marroquins. De fet, aquí el canvi de contingut cultural no comporta un canvi substancial de la mateixa regla.

"¿Van bé (els autòctons), d'aquella manera que es fan dibuixos al cap, que agafen els pantalons i els tallen tots, això està bé així?. La meva filla em demanava per portar mocador, però li vaig dir: 'no, si ho fas, encara tindràs més problemes'. No és que problemes, sinó que et veuen més, te van diciendo cosetes i luego t'emprenyaràs" (Pare marroquí, A-B).

5.2.4. Des de la premsa

Aquestes conclusions s'han extret dels quatre informes sobre l'anàlisi de les notícies publicades al 9 Nou des del febrer del 1997 fins a l'octubre de l'any 2001. El total de referències sobre l'escola i la immigració s'eleva a 570, un promig de 12 notícies mensuals. Es tracta, doncs, d'un focus informatiu molt important a Vic i a la comarca d'Osona si tenim en compte que del 9 Nou només en surten dues edicions setmanals.

El procés de fusió

Cal posar de relleu, en primer lloc, el fort protagonisme informatiu de l'Ajuntament de Vic i, sobretot, de l'Alcalde. Aquest protagonisme es deu al fet que la decisió i la iniciativa de la fusió va partir del consistori, amb una implicació molt personal de l'actual Alcalde Jacint Codina, de la coalició CiU.

La primera notícia sobre l'anunci del procés de fusió apareix el 7 de març de 1997. La proposta de fusió, però, ja va ser insinuada per la Generalitat tres anys abans. La "por al rebombori" que podia aixecar la mesura, però, va aconsellar el consistori d'ajornar-la. Ara fa un any, Ensenyament va tornar-la a posar sobre la taula i l'Ajuntament, ja amb Jacint Codina d'alcalde, es va comprometre a estudiar-la. En un ple del mes d'abril de 1996 afirmava: "*Ha faltat valentia i, a partir d'ara, l'equip de govern la tindrà.*"

Es calcula que el nombre d'infants magribins que s'hauran d'inscriure a P-3, per on comença la fusió, representa el 10% de l'alumnat. Es destaca, com a fet força novedós i emblemàtic, que s'ha decidit ampliar de dos a cinc el nombre d'alumnes "*amb risc de marginació social o necessitats educatives especials*" que hauran d'acceptar totes les escoles públiques i concertades de Vic.

El 9 Nou dóna clar suport al procés de fusió, com també el donen altres veus i col·lectius de la ciutat. En l'editorial de l'esmentada publicació s'expressen amb prou nitidesa els arguments i els temors d'aquesta fusió:

> "*Es tracta d'una decisió que aixecarà polseguera*"... "*Els governants moltes vegades tenen l'obligació de prendre decisions que són impopulars però necessàries. Evitar que els escolars fora de Catalunya es vegin abocats a guetos dels quals és molt difícil sortir-ne, és una*

> *mesura necessària i, en aquest cas, valenta*".... "*El 1994, el 30% dels alumnes del Balmes eren nouvinguts del Magrib i, per això, alguns pares deixaven de matricular els seus fills en aquestes escoles i se n'anaven a centres privats o a altres escoles públiques, fent ús de la picaresca i de les trampes: empadronaven els fills en domicilis falsos, d'amics de la família o, fins i tot, en els despatxos on treballaven*".... "*Parlar d'integració dels immigrants és fàcil. Portar-lo a la pràctica és molt complicat*".... "*Cal un gran esforç de les dues parts -immigrants i autòctons- per evitar que en ciutats com Vic o Manlleu es creïn desagradables guetos que no aporten cap solució al problema. Amb la mesura adoptada aquesta setmana per l'Ajuntament vigatà s'ha donat un pas endavant contra la marginació.*"

L'alcalde no amaga els problemes que comporta aquesta decisió: l'escola concertada no hi surt guanyant amb la fusió; es tracta d'una decisió molt polèmica que pot tenir un cost polític i hipotecar el seu futur com alcalde -de fet a les darreres eleccions del 99 si bé va revalidar el seu mandat ho va fer amb una pèrdua de vots, tot i que aquesta no va ésser significativa. Hi ha qui no veu bé que a les aules hi hagi immigrants. Malgrat tot, els quatre consells escolars de les escoles fusionades donen suport a la fusió si bé denunciant la forma precipitada en que s'ha dut a terme i reivindiquen les obres necessàries d'ampliació en els dos centres, així com els recursos humans, materials i econòmics necessaris.

La premsa es fa ressò del malestar que la mesura provoca en les famílies, sobretot de les escoles Andersen i Guillem, que tracten de relentitzar el procés de fusió. En les reunions hi ha moments de crispació o es detecten algunes actituds racistes. Els arguments en contra fan referència sobretot a la falta d'informació rebuda i a la precipitació i improvisació de la fusió i a la por que baixi el nivell d'ensenyament. Els equips directius dels centres fusionats acusen a la premsa de crear molta confusió doncs magnifica alguns comentaris i actituds dels pares titllades de racistes i ells creuen que són degudes a la incertesa que ha provocat una mesura tan dràstica i precipitada. El que si es demana és un tracte igualitari en el procés de fusió:

> "*Si la fusió de les dues escoles ha de ser un fet, demanem que sigui realment una fusió i que per tant es faci en condicions d'igualtat entre les dues escoles, tant a nivell de claustres de professors com d'associacions*

de pares, i demanem que es vetlli perquè cap alumne es pugui sentir discriminat i es facilitin tots els mitjans perquè la fusió es pugui portar a terme amb èxit, i oferim la nostra col·laboració per culminar sense enfrontaments tot el procés."

El cert és que a partir d'aleshores la premsa ja no destaca gairebé cap altra crítica o problema en relació a la fusió de les dues escoles, llevat de les obres d'ampliació. Les notícies de l'anomenat model Vic, identificat en un primer moment amb el procés de fusió, se'l va associant cada vegada més amb la política de repartiment d'alumnes immigrants a totes les escoles públiques i privades concertades de la ciutat i, sovint, es parla ja de manera integrada del model Vic i Manlleu, on també es segueix la mateixa política de redistribució de l'alumnat immigrant.

La comunitat educativa de les escoles fusionades -professorat, equip directiu, alumnat, pares i mares- deixen, efectivament, de ser un focus informatiu. Això fa pensar que la fusió s'està normalitzant i que avança favorablement i sense gaires tensions i conflictes; o, si menys no, aquests no s'airegen públicament.

Cal destacar la forta implicació del govern municipal i, sobretot, de l'alcalde, tant pel que fa al procés de fusió com en altres iniciatives que tracten de garantir la convivència entre els diversos col·lectius. Això, però, contrasta amb l'escassa iniciativa i compromís efectiu per part del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, tot i que aquest, així com el propi president Jordi Pujol, prenen el model de Vic -i més recentment també el de Manlleu- com un model pioner a seguir en la mesura que representa un pas endavant molt positiu, creatiu i equitatiu respecte la resta de Catalunya en matèria d'integració de l'alumnat immigrant.

També aquest nou model de distribució de l'alumnat és elogiat pel cap de l'oposició Pasqual Maragall que el pren com un banc d'experimentació; per diversos estudis sobre immigració i interculturalitat; i pels grans rotatius de Catalunya que el destaquen en titulars com un dels referents més progressistes i emblemàtics.

La única veu oficial discordant és la de l'actual consellera d'Ensenyament de la Generalitat, Carme Laura Gil, el juny de 2001, que en una conferència va explicar que no veia clar que s'haguessin de distribuir els immigrants per integrar-los:

> "*A vegades és diu: anem a distribuir l'alumnat com s'ha fet a Vic, per exemple; però jo no estic segura que se'ls hagi de distribuir, perquè per mi qualsevol persona que arriba al nostre país i que s'hi queda té els mateixos drets i els mateixos deures que qualsevol ciutadà i, per tant, han de tenir el mateix tractament que l'autòcton*".

La consellera assenyala, a més, que el problema no són els guetos escolars sinó els guetos socials, ja que els immigrants quan arriben solen instal·lar-se a les zones més degradades com a Ciutat Vella de Barcelona on hi ha escoles "*sense nanos autòctons, sinó gent multicolor, amb moltes llengües diferents a dins de l'aula, però que són feliços; aprenen la nostra llengua, aprenen la llengua castellana, aprenen anglès....*" Per la consellera el problema no és el color de la pell sinó la pobresa. D'altra banda, afirma que a les comissions d'escolarització s'ha posat de relleu que "*les famílies immigrants no volen que el seu fill vagi lluny, el volen al costat de casa..... Com jo, que soc autòctona*". També es mostra contrària al multiculturalisme:

> "*Jo no defensaré el multiculturalisme, perquè quan arriba algú al nostre país, sigui d'on sigui, s'ha de trobar amb una cultura que l'acull i que sàpiga respectar tota la semàntica del record cultural que porta amb ell.*"

Es tracta d'una opinió personal de la consellera o d'un canvi de posició del Departament i del govern? No hem pogut trobat al 9 Nou ni en altres rotatius consultats una resposta a aquest interrogant. La única resposta per part del consistori municipal la dona la regidora d'Ensenyament de Vic, Dolors Rovira, que es mostra sorpresa i perplexa per les declaracions de la consellera. Rovira referma que "*estem convençuts de l'aposta de fusionar les escoles per equilibrar l'alumnat*" "*i mai hem volgut renunciar-hi*". Segons ella, "*pensem que està ben fet*" i, en qualsevol cas, "*el temps ens dirà si ho hem fet bé.*" I admet que quan va escoltar la consellera, va quedar parada.

Evolució de la preinscripció

Amb la redistribució de l'alumnat immigrant es va configurant un nou mapa escolar. La preinscripció centra cada mes de març l'atenció informativa. Pel curs 98-99, la gran

novetat és que l'Ajuntament de Vic baixa de cinc a tres les places reservades per a alumnes en necessitats educatives especials -que s'associa als immigrants- a les aules de 3 anys. L'argument de la reducció és que el curs passat no es van cobrir totes i que, al llarg del curs, hi va haver un degoteig de nous alumnes. Es calcula que s'inscriuran 311 infants, mentre l'oferta global és de 400 infants.

Segons dades oficials, pel curs 99-2000, la sol·licitud de places a les escoles públiques i concertades ha quedat equilibrada i a P-3 fins i tot hi ha hagut més oferta que demanda - en concret han quedat 67 places vacants-. Així, la previsió de tres places per grup destinades a infants immigrants ha estat suficient. Es fan públiques les dades respecte a alumnes d'incorporació tardana: 72 el curs 98-99. D'aquests, 23 eren d'Educació Infantil; 34 de Primària; i 25 d'ESO. Les escoles que en van absorbir més van ser l'Escorial -concertada-, 13; el Balmes-Andersen -pública-, 12; i el Sagrat Cor - concertada-, 10.

El curs 2000-01 hi ha la previsió d'escolaritzar 339 alumnes de 3 anys, dels quals 59 -el 17.5%- són immigrants, tot i que fins el setembre encara es pot incorporar algun nou alumne. Segons la regidoria d'Ensenyament només 10 famílies de Vic no podran matricular els seus fills de tres anys a l'escola triada en primera opció. Les escoles públiques Guillem-Sant Miquel i Salarich i la concertada -Sagrat Cor- han tingut un lleuger excés de demanda; al Pare Coll -concertada-, la demanda ha estat molt per sota de l'oferta. Així, algunes aules de tres anys s'han quedat amb tres places i altres en dos, tot i que es recorda que tant a les escoles públiques i concertades de Vic i Manlleu es reserven quatre places.

La proporció d'alumnes immigrants a P-3 s'ha anat incrementant els darrers anys. Recordem que pel curs 2000-01 s'estima una proporció del 17.5% i el curs anterior era del 13%. En el conjunt de cursos d'Educació Infantil i Primària de la ciutat, el percentatge se situa al voltant del 10%. En els últims cinc anys s'ha doblat. Així, per exemple, el curs 1995-96, era del 3.5%; el curs 1996-97, del 5.7%: el curs 1997-8, d'un 8%; i el curs 1998-99, d'un 8.3%.

La preinscripció pel curs 2001-02 desperta poca atenció informativa i no s'ofereixen dades tan concretes com en els cursos anteriors. A principis d'abril s'assenyala que la reserva de cinc places per a immigrants a les aules de tres anys encara no s'ha cobert

però sembla que aquesta es fa afectiva el mes de juny, doncs si bé només dos centres sobrepassen les places que ofereixen de tres anys: l'Escorial, amb 59 preinscrits i el "Guillem-Sant Miquel", amb 48, la regidoria municipal d'Ensenyament preveu que es cobriran totes les places en segona opció. Això sí, preocupa especialment la baixa demanda al "Montseny" (amb només 6 preinscrits), un tema que està en estudi tot i que fonts municipals destaquen la possibilitat d'un tancament. També preocupa el fet que als instituts públics de la ciutat faltin una quinzena de places de 12 anys i per això és demana una nova línia per evitar la saturació.

Altres notícies al voltant de l'escolarització dels alumnes immigrants se centren en la preocupació dels alumnes immigrants a altres poblacions -a més de Vic i Manlleu, on el darrer curs s'ha tancat la preinscripció per a alumnes de P-3 amb una demanda proporcional a l'oferta de cada centre- com Ripoll on es comencen a prendre mesures preventives; la manca de recursos de personal especialitzat i de reforç als centres per atendre la gran diversitat d'alumnes al mateix temps que es proposa que tota la comarca d'Osona sigui declarada zona d'atenció educativa preferent -s'entrevista a la directora de "Santa Caterina", un dels centres d'atenció educativa preferent de Vic-; els problemes lingüístics i el xoc cultural, sobretot amb l'alumnat d'incorporació tardana; el pas dels alumnes immigrants a l'ESO; la dificultat d'estudiar més enllà de l'educació obligatòria -sovint per resistència de les pròpies famílies-; l'accés al mercat de treball; i la polèmica sobre les UEE -Unitats Externes d'Escolarització- on acudeixen bona part d'alumnes immigrants desmotivats, en el sentit de si aquesta fórmula serveix per assegurar-a la llarga una millor integració escolar o bé si consolida una nova via segregadora irreversible.

Malgrat tot, el problema més greu de l'inici del curs 2001-02 i, pel que sembla, s'agreujarà els propers anys, és l'arribada d'immigrants "fora de temps". Els ajuntaments i el Departament d'Ensenyament donen un missatge de tranquil·litat perquè fins ara tothom ha pogut trobar escola però, al mateix temps, assenyalen que si s'omplen totes les places reservades per decret, hi pot haver dificultats per encabir tots els alumnes. Més si es té en compte que el degoteig continu d'alumnes immigrants -l'inici de curs i el final del Ramadà són les èpoques de l'any en què n'arriben més- és impossible de preveure i quantificar. Les xifres canvien cada dia. A Vic, des que es va tancar la preinscripció, al mes de juny, s'han hagut d'escolaritzar una cinquantena llarga d'alumnes immigrants. Es reconeix que aquesta circumstància fa anar de corcoll els

serveis municipals d'ensenyament perquè encara que, de moment, es pot oferir una plaça escolar, al darrera també hi ha els llibres, els menjadors, el transport... i tot passa per l'Administració local.

Obres d'ampliació

En el moment d'anunciar-se la fusió les obres d'ampliació de les escoles apareixen com un dels problemes més greus i immediats que cal resoldre. S'ha de doblar aules, construir nous equipaments i expropiar terrenys. Es tem un endarreriment de les obres ja que el principal problema és el finançament. En aquest sentit, es valora com un fet decepcionant però inevitable el que l'Ajuntament de Vic hagi de finançar el 50% de la reforma de les escoles. Des de diversos grups polítics es considera una inhibició irresponsable del Departament d'Ensenyament. A més, l'Ajuntament avança els diners amb el compromís que la Generalitat assumeixi l'altre 50%. L'adjudicació de les obres es fa per via d'urgència. De tota manera, al llarg de 1999, es registren diverses queixes pel retard de les obres que no s'inicien fins a finals d'agost d'aquell mateix any. L'alcalde es pronuncia amb aquests termes: "S*'ha retardat una mica aquesta fase però s'ha pogut avançar la totalitat de les obres un any; una cosa per l'altre*". L'any 2000 no es detecta cap crítica en aquest capítol, la qual cosa fa suposar que les obres segueixen el seu curs sense més entrebancs remarcables. I l'any 2002, l'única notícia la proporciona la regidora municipal d'Ensenyament, a l'inici de curs, que afirma que les obres -que han costat un total de 525 milions de pessetes- estan "*gairebé completades*"; resten alguns detalls com la biblioteca o la tanca en els accessos al "Guillem-Sant Miquel", però admet que encara sortiran més coses.

Balanç del procés de fusió fins el moment

Sorprèn la manca de notícies en relació a aquest apartat. Això pot interpretar-se com que el procés de fusió segueix el seu curs amb normalitat i acceptació sense que apareguin conflictes que la premsa consideri remarcables; o bé en el sentit que els hipotètics problemes i conflictes no es fan públics per part dels centres fusionats.

Només en dues ocasions es fa balanç de la fusió. En la primera el 9 Nou dedica el tema monogràfic del 23 de juliol de 1999 al procés de fusió, just quan aquesta travessa l'equador, on cal destacar l'entrevista a l'actual director de l'Escola "Andersen-Balmes",

Pere Roca. Aquest es mostra especialment crític amb els orígens de la fusió pels següents motius: "*l'escola funcionava, hi havia força demanda i els pares estaven contents*" -es refereix a "l'Andersen"- "*¿Per què havíem de canviar una cosa que ja estaba bé?; la dificultat de treballar conjuntament dos equips docents amb punts de vista diferents; la falta d'informació i precipitació en que es va dur a terme; el fet que les famílies magribines no entenguessin que havien de portar els seus fills lluny de l'escola quan abans la tenien al costat de casa; la voluntat d'acabar amb la tendència de les famílies magribines a portar als seus fills a les mateixes escoles, doncs "s'hi troben en certa manera més protegits"*; la percepció per part d'alguns pares autòctons de que l'escola s'ha devaluat amb la presència dels magribins; el fet que s'hagin convertit en una escola gran i s'hagin d'aconseguir els mateixos resultats amb les mateixes prestacions i molta més gent; el desplaçament; i el fet que el centre de Vic s'hagi quedat sense escoles públiques.

Malgrat tots aquests greuges i dificultats, Pere Roca pensa que la fusió era la millor alternativa que es podria prendre per a tothom i el temps ha demostrat que les coses estan funcionant bé. A més, diu que la relació entre els fills de la població autòctona i la magribina és completament normal i que els nens magribins estan més bé, més còmodes i poden tenir una adaptació més ràpida, ja que el seu entorn s'ha normalitzat.

> "*Una classe amb 15 alumnes on 10 són magribins no pot tenir un ambient normalitzat perquè no es correspon amb el que està passant al carrer. Tot i les reticències inicials els pares magribins també han comprés que això funcionava i que era millor per a tots. Haig de reconèixer que després de donar-hi moltes voltes no he trobat cap solució millor.... No em queda més alternativa que aprendre i funcionar sobre el que tenim*".

Malgrat tot, el director de "l'Andersen-Balmes" creu que tot i que el resultat ha estat bo això no és suficient i que cal millorar el transport públic a l'escola i, sobretot, les condicions de vida de les famílies magribines perquè "*el problema educatiu és mínim, el problema real és social..... Per tant, no podem amagar el cap sota l'ala dient que un cop ja estan repartits ja tenim el problema solucionat.*"

L'altre balanç es fa recentment en motiu de la desaparició de l'Escola "Balmes" i el signa Miquel Casanova, el qual destaca diverses iniciatives realitzades al "Balmes" tals com els Tallers de Pares i Mares i altres formes de treball molt adequades per facilitar la convivència i la cooperació entre les famílies de diferents cultures; i lamenta la desaparició del patrimoni educatiu del Balmes davant d'un futur que qualifica d'incert:

> "*Sap greu que amb els milions que es dediquen a conservar el patrimoni de pedra siguem incapaços de conservar i desenvolupar el patrimoni educatiu, cultural i social que representa el Balmes.... El Balmes no deixarà cap buit, sinó que per dret propi i per estil deixarà un gran i seriós interrogant en el bell mig de la societat vigatana. Cal confiar que entre tots sabrem trobar la resposta.*"

L'any següent, el juny de 2001, li toca el comiat definitiu a l'Escola "Sant Miquel", que ja haurà culminat el procés de fusió amb el "Guillem". En la festa de comiat es recorda l'origen i la història de l'escola. Els mestres deixen anar amb certa nostàlgia: "*De l'escola no se n'ha parlat mai gaire però s'ha fet molta feina*" i es remarca la tasca dels darrers anys en l'ensenyament de la llengua i cultura catalanes en un alumnat majoritàriament no catalanoparlant. La premsa, però, no fa esment de cap comentari o valoració crítica del procés de fusió, com en el cas del Balmes. Aquest centre històric, que data de l'any 1934, serà ocupat, si les negociacions arriben a bon port, pel Centre de Pedagogia Terapèutica Estel, de l'Associació Sant Tomàs. D'altra banda, l'Ajuntament està pendent del vist-i-plau de la Generalitat per afrontar la reforma del Balmes, per transformar-lo en un centre de dia i casal d'avis, on aquests ja hi realitzen algunes activitats.

En l'inici del darrer curs, la regidora d'Ensenyament valora molt positivament el resultat de la fusió: "*S'estan complint tots els objectius marcats.... Hi va haver una decisió política valenta -no del tot compartida per la mateixa Generalitat- i la resposta ha estat molt positiva*". Rovira assenyala entre els molts factors que han contribuït a aquest èxit el treball pedagògic de cada escola, que ha anat dissenyant el procés "*al seu aire*". La prova és que "*aquests centres mantenen una demanda d'alumnes molt alta; això vol dir que s'han fet les coses bé.*" També destaca el paper de tota la comunitat educativa, encara que reconeix que al principi als pares "*els va sorprendre una mica tot plegat*", però que de seguida es van "*implicar en el procés*".

Els conflictes socials a la ciutat de Vic i comarca

El centre de la ciutat apareix com la zona més vulnerable a les tensions i el conflicte, al concentrar-se els nous assentaments d'immigrants extracomunitaris que han de conviure amb capes mitges i benestants de la població autòctona. S'evidencia una lluita per a controlar els equipaments públics i privats: el carrer, els parcs infantils, les botigues, els llocs de culte,...

Com en altres poblacions on ha emergit amb força la presència de minories ètniques, la premsa es fa ressò de brots de racisme i de criminalització de la minoria ètnica magribina, amb la conseqüent cadena d'agressions i detencions que tracten sovint d'estigmatitzar i de culpabilitzar els immigrants magribins de diferents situacions socials adverses. El tracte vers els magribins contrasta, amb certa manera, amb el que han rebut els immigrants subsaharians que van començar a arribar a Osona a principis de l'any 2000. Segons fons de la comissaria dels Mossos d'Esquadra, la seva integració ha estat excel·lent: "*Han arribat, han trobat feina i la gent els ha acollit*". I que el nombre de subsaharians que han passat per la comissaria és mínim, gairebé anecdòtic. A això hi ha contribuït l'acollida que els ha donat l'associació de subsaharians.

Les agressions a magribins, pintades racistes i altres manifestacions d'aquest tipus apareixen de forma més o menys continuada al llarg d'aquests darrers cinc anys si bé darrerament van perdent intensitat quantitativa. L'única agressió que publica la premsa l'any 2001 és la d'un agent de Manlleu que, es va embriagar estant de servei i va pegar un magribí, fet pel qual va ser suspès de feina i sou durant quatre anys.

Hi ha fets relacionats amb la convivència que sembla que es vagin resolent o, si menys no, s'atenuïn al no aparèixer a la premsa a partir del 1999 com "*el fet que els nens magribins s'han fet els amos de la plaça i no deixen jugar als nostres*" o l'oposició de l'Associació de Veïns de la Calla a l'obertura d'una mesquita que ja ha obtingut el permís municipal perquè "*temem, entre d'altres, que el carrer es converteixi en un focus de conflictes entre religions, tenint en compte que en poc menys de 100 metres s'hi concentren actualment les seus de l'església Evangelista, la parròquia de Sant Francesc i un Centre Cultural Cristià.*" Efectivament, en l'editorial del 27 d'abril de 2001 es diu textualment: "*El temps ha esvaït la por cap a la mesquita*"...."*Va ser una de les pioneres de Catalunya i no va estalviar-se la polèmica veïnal que sol acompanyar*

l'anunci de l'obertura d'una instal·lació com aquesta. Al cap de poc, la polèmica s'havia apagat i avui, al cap de 10 anys, els veïns es miren la mesquita amb plena normalitat, com un local més del carrer." La mateixa opinió és compartida per l'imam de la mesquita que comenta que en aquesta hi resen a diari vint musulmans sense cap mena de problema i que fins i tot els membres d'aquesta participen en les reunions de la recent creada associació de veïns.

A partir de 1999 un dels principals focus d'atenció informativa i de preocupació ciutadana és la problemàtica de les drogues, on diversos magribins es veuen implicats en xarxes de traficants cada cop més esteses, actives i poderoses a la ciutat de Vic. L'Ajuntament pren cartes en l'assumpte però el tràfic no s´atura sinó que es desplaça a altres punts de la comarca i, de moment, no s'acaben de trobar-hi solucions. De tota manera, cal dir que l'any 2001 només es publica una notícia sobre aquesta qüestió.

L'altre gran conflicte social de certa magnitud és el que fa referència a l'acusació de tracte de favor a les famílies magribines per part de l'Ajuntament de Vic i, sobretot, de Manlleu -les anomenades mesures de discriminació positiva-. L'allau d'acusacions, rumors no confirmats i desmentiments per part dels diversos actors implicats ocupa els titulars de la premsa comarcal, sobretot abans i després de les eleccions municipals del juny de 1999. Aquesta polèmica, però, ha deixat de ser un focus mediàtic, fins al punt que a l'any 2001 no hi trobem cap notícia d'aquesta mena.

En els darrers dos anys -2000 i 2001- han sorgit cinc nous conflictes o focus de preocupació, alguns que afecten a tot el col·lectiu immigrant extracomunitari del país i altres més específics de la ciutat de Vic i comarca. Caldrà veure com evolucionen per tal de fer-ne un diagnòstic més precís.

1. La Llei d'Estrangeria i la regularització - "legalització" dels immigrants. Al principi -març 2000- el CITE de CCOO -Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers- dóna la xifra de 500 immigrants que podrien estar en disposició de presentar la sol·licitud. Al mes d'agost, aquesta xifra descendia sensiblement als 151. Osona, sempre segons fonts del 9 Nou, és la comarca on més estrangers han demanat la seva regularització després del Maresme, l´Alt i Baix Penedès i el Baix Llobregat.
En una notícia del 16 de febrer de 2001 s'afirma que a Osona hi ha prop d'un miler d'immigrants que no tenen papers -un 20%-. Aquestes persones viuen en la

clandestinitat, tenen uns drets limitats i poden ser expulsats en qualsevol moment. Segons afirma el responsable del CITE "*molts continuaran treballant d'amagat, explotats per algun empresari amb pocs escrúpols, com han fet fins ara.*"

Els immigrants que durant l'any 2000 van passar per l'oficina de Vic del CITE procedien de 26 països diferents. Tot i que un 70% eren del nord d'Àfrica, han augmentat els procedents d'Amèrica llatina (passant del 6% el 1999 al 17% l'any passat) i més sensiblement els de l'Àfrica subsahariana (passant del 5% al 6%)

La responsable del Departament de Benestar Social de Vic, Trini Noguer, explica que no només hi ha hagut l'increment de sud-americans sinó també de russos i xinesos. En el cas dels sud-americans, però, majoritàriament són dones (71%). Vénen aquí perquè han trobat feina en l'atenció a la gent gran i el servei domèstic: "*Potser el company treballa a l'àrea metropolitana, on hi ha més concentració i oferta de feina per a ells*". Els sud-americans, però sobretot els subsaharians, sovint tenen menys problemes que els magribins per aconseguir papers.

El procés de regularització, sorgit arran de la Llei d'Estrangeria promoguda pel PP, ha desplegat un ampli dispositiu informatiu i d'opinió. Heus aquí alguns titulars significatius per fer-se una idea d'aquest estat d'opinió:

> "*La vida d'un sense papers*"; "*Esclaus del segle XXI*"; "*Tots els qui fa temps que són aquí haurien de tenir pa*pers"; "*Llogar un estranger vol dir tres mesos de papers amunt i avall*"; "*Tots som persones*"; "*L'alcaldesa de Sant Bartomeu admet dificultats per atendre el 20% d'immigrants del municipi*"; "*Immigrants d'Osona que demanen papers a última hora col·lapsen el CITE*"; "*Qui té por de l'escudella barrejada?*"; "*El nacionalisme davant la immigració*"; "*Xenofòbia*"; "*Per una política catalana d'immigració i integració*"; "*Els efectes de la immigració*"; "*Benvolgut Heribert*"; "*Cal posar Barrera a la immigració?*".....

Articles descriptius i d'opinió que ens parlen de la necessitat i de les dificultats de la regularització dels immigrants; de la seva condició social i supervivència quotidiana;

dels seus drets i deures; de si cal o no regular els fluxes d'immigració; dels significats de la integració; de les polèmiques declaracions d'Heribert Barrera; i de moltes altres coses.

2. La contractació laboral dels immigrants dins la legalitat i la denúncia de les il·legalitats comeses pels empresaris. Els últims anys es caracteritzen per l'allau de sol·licituds de feina que reben les ETT per part dels treballadors subsaharians que recentment s'han instal·lat a la ciutat. Els sectors càrnic, pelleter, tèxtil i de la construcció són els principals destins d'un col·lectiu que a Osona, segons fonts de CCOO, és d´entre 200 i 300 persones l´any 2.000. Les fonts empresarials manifesten que hi ha mancança de gent i en contracten forces perquè "*són gent treballadora i no són problemàtics*"; altres fonts, però, opinen que se'n col·loquen pocs *o "en feines molt esporàdiques i en moments d'una punta de feina*".

En diverses informacions es posen de relleu l'aposta dels sindicats per legalitzar els treballadors immigrants; les acusacions a empresaris per llogar immigrants sense papers; la denúncia dels sous miserables, els contractes escombraries i altres situacions laborals anòmales i d´explotació; o la doble moral que fa que, d'una banda es busquin immigrants per a determinades feines, mentre, de l´altra, se'ls posa traves per aconseguir la legalització i es tolera la contractació il·legal en l´economia submergida.

3. Les mostres de discriminació s´agreugen en el lloguer de pisos. Hi ha immobiliàries que es neguen sistemàticament a llogar-los als immigrants o bé ofereixen vivendes en pèssimes condicions. L'atenció informativa se centra, sobretot, en els anys 1999 i 2000 i desapareix totalment l'any següent. El problema no és ja tan greu o succeeix simplement que això ja no és notícia al considerar-se ja una pràctica massa habitual?

4. La gran tempesta mediàtica arran de la comparació entre les condicions de vida dels immigrants de Vic amb els del Egido per part del president d'ATIME - Associació de treballadors i Immigrants Marroquins-. Les reaccions són contundents per part de l'Ajuntament i de la Generalitat que recorden les polítiques que s'han seguit en integració escolar -el famós model Vic de distribució de l'alumnat immigrant-, rehabilitació d'habitatge, promoció de la dona o el funcionament del Fòrum Intercultural. L'afer es tanca definitivament el mateix any 2000? amb la visita del president d´ATIME a Vic i la rectificació de les declaracions inicials.

5. La creació d'una plataforma vigatana de caràcter racista. Aquesta es crea l'any 2000 amb la clara intenció de presentar-se com a candidatura a les properes eleccions municipals, per anar en contra dels suposats greuges a favor dels immigrants o com diu el seu fundador, vinculat a la dreta més radical, "*per aconseguir la ciutat que tots desitgem, principalment acomodant-la a un millor control de la immigració.*" Aquesta plataforma va ser legalitzada el 15 de gener pel Ministeri de l'Interior i entre els seus objectius figura el de "*reduir el nombre d'immigrants, eliminar les ajudes municipals i denunciar qualsevol discriminació positiva*". El seu promotor, Josep Anglada, també ha declarat: "*Vull abanderar el sentiment de malestar respecte el col·lectiu immigrant per defensar els drets de la gent del país*". Quatre entitats d'Osona van presentar a finals de febrer del 2001 una querella contra aquesta Plataforma per considerar que promou la "*discriminació i l'odi per raó de pertinença dels seus membres a una nació estrangera*". Anglada es defensa dient que no ha dit res més contundent del que va dir Marta Ferrusola, la qual "*va tenir la valentia de dir el que pensem la majoria de catalans i vigatans i el que pensen molts altres però que no ho diuen*". Altres opinions consideren que la presentació d'aquesta querella ha estat un error ja que no fa altra cosa que donar protagonisme a un grup amb molt poca presència i incidència real.

6. La comunitat musulmana es mostra més activa i reivindicativa. En els darrers temps ha augmentat el tractament informatiu a l'entorn de la comunitat musulmana vigatana i de l'islam. Així, aquesta demana tenir un cementiri propi a Vic per no haver d'enterrar els musulmans que moren a Osona al seu país d'origen. D'altra banda, el col·lectiu magribí demana que s'imparteixin classes d'islam. El portaveu del Centre Islàmic de Vic, Jamei El Meziani, assegura que el Govern central es va comprometre amb la comunitat islàmica a posar un professor d'islam quan hi hagi almenys deu alumnes d'una escola pública que ho demani; però el mateix portaveu afirma que "*a la pràctica no es compleix enlloc*". I, en els centres concertats, on la majoria de nens i nenes fan classes de religió catòlica, mentre que els escolars magribins fan altres activitats o tenen l'estona lliure, diu que "*seria més lògic que tinguessin la possibilitat de fer altres religions, ja sigui islàmica els magribins, o jueva o evangèlica els que vulguin.*"

Altres articles, també més recents, fan referència al laïcisme i a la llibertat religiosa, al pluralisme religiós, a la integració de les noies i a diversos aspectes de l´Alcorà.

Sensibilització contra el racisme. Iniciatives interculturals

El ventall de notícies i d´iniciatives al respecte és força ampli i divers al llarg d'aquests darrers anys, la qual cosa mostra un compromís cívic bastant elevat a la ciutat de Vic i a la comarca d´Osona. En un llistat d'urgència podem citar: xerrades, cursos, seminaris i jornades; llibres i articles; publicacions en àrab; informes i estudis; materials didàctics pels nouvinguts; exposicions; campanyes de sensibilització; manifestos; intercanvis i agermanaments; serveis d´informació als immigrants; convenis, projectes i plans d'actuació; plataformes per a la interculturalitat; i altres dispositius i iniciatives socials per afavorir la convivència i la integració. Sense ànim d'excloure altres col·lectius volem destacar el treball realitzat de manera sostinguda els darrers anys pel col·lectiu Jameiat Essalam de Manlleu així com la importància de la constitució de l'Associació de Subsaharians d'Osona (2000) i la més recent dels magribins, Associació per la Solidaritat i Desenvolupament dels Emigrants de Manlleu (2001).

Finalment, cal dir que l´augment d´immigrants dispara la demanda de cursos de català. En concret, l´any 2001 s'han muntat cinc cursos bàsics de català a Vic -tres més que l´any anterior- i s'ha consolidat l'oferta per a mares magribines al Guillem i a l'escola Santa Caterina. La directora del Consorci per a la Normalització Lingüística d'Osona, Dolors Solà, confirma que respecte a l´any passat han augmentat molt les sol·licituds d'inscripcions i a banda de què els cursos ja són plens "*cada classe té un llistat d'espera amb 7 o 8 persones*".

5.3. EL DIA A DIA DE LES ESCOLES FUSIONADES.

La informació del dia a dia de les escoles fusionades l'hem articulat a l'entorn de dos apartats que recullen les percepcions del metres sobre el procés de fusió viscut i la pràctica quotidiana dels mestres durant aquest procés. Així en un primer apartat parlem del balanç de la fusió segons les percepcions dels mestres a l'inici i al final del procés de fusió.

5.3.1. Balanç de la fusió: Percepcions compartides pels mestres

La recollida d'informació de les escoles fusionades la vàrem iniciar amb entrevistes exploratòries als equips directius de les antigues escoles que començaven el procés de fusió, per continuar amb entrevistes exploratòries als equips directius de les noves escoles. Aquestes primeres entrevistes oferien informació que es va considerar s'havia d'ampliar, complementar i contrastar amb les veus de les mestres i els mestres que vivien directament el procés de fusió a les aules. Varen servir de base per a l'elaboració d'uns qüestionaris que es van trametre a tot el professorat de les dues escoles a fi de contrastar la informació recollida en les entrevistes exploratòries i analitzar les percepcions i concepcions sobre la fusió de tot l'equip de mestres. S'estructura, d'aquesta forma, l'aplicació d'una escala de valoració en dos moments -després dels dos primers anys de fusió (curs 1999-2000), i durant el darrer any de fusió (curs 2000-2001)-, que vol obtenir, en la primera fase d'aplicació, la visió individual de cada mestra/e, la seva percepció i vivència a l'entorn de la fusió i de les perspectives que planteja.

La segona aplicació del qüestionari vol observar, a més, l'evolució en la percepció de la fusió i del seu procés experimentat en la concreció pràctica en el dia a dia de la realitat escolar. Les respostes al primer qüestionari (juny 1999), així com les entrevistes a diferents mestres i altres professionals, van portar a introduir noves preguntes en el segon qüestionari (juny 2001) per tal d'aprofundir i matisar la informació i les anàlisis realitzades fins el moment.

El qüestionari incorpora dos tipus de preguntes[43]: una escala de valoració en la que cada mestra/e havia de mostrar el grau d'acord o desacord amb les formulacions que es

[43] Vegeu Annex 22.

plantegen, i preguntes obertes que permeten aprofundir i ampliar les seves opinions personals a l'entorn de la fusió. El qüestionari es va fer arribar passa als 56 mestres que treballen a les dues escoles fusionades. D'aquests 56, el curs 1999-2000, van respondre el qüestionari un total de 28 mestres (18 del centre A-B i 10 del C-D), i el curs 2000-2001 un total de 19 (12 del centre A-B i 7 del C-D). L'anàlisi quantitativa de l'escala de valoració ofereix les mitjanes respecte al grau d'acord i/o desacord amb les respostes. L'anàlisi qualitativa d'aquestes mitjanes permet valorar el seu significat que queda exemplificat i/o complementat amb l'anàlisi de les respostes a les preguntes obertes del qüestionari. S'observa, per una part, que si bé l'acord es situaria en una mitjana de 3 o 4, únicament algunes respostes s'aproximen amb una mitjana de 2'9.[44]

L'anàlisi del qüestionaris ens ha possibilitat organitzar la informació a l'entorn de 5 blocs i recollir un seguit de percepcions i concepcions que permeten articular la vivència del procés de fusió del professorat durant el primer període de la fusió, ja que aquest informació es va recollir en finalitzar el segon curs del procés de fusió (Juny i setembre de 1999) i constrastar-lo després amb l'opinió del professorat recollida amb un segon qüestionari durant el mes de juny de 2001.

Percepcions sobre el procés de fusió

Els dos qüestionaris mostren un acord ampli entre el professorat en la necessitat de la fusió per solucionar el problema de la concentració d'infants immigrants en algunes escoles de la ciutat, però a l'hora aquesta decisió s'ha viscut com una imposició que el professorat ha entomat amb reticències, al principi, tot i que van minvant a mesura que passa el temps. No es comparteix gens la forma com s'ha decidit. i ens el primers moments fa que tothom estigui a l'expectativa i que les decisions preses es visquin, amb incertesa i dubte. En l'anàlisi de les preguntes obertes el professorat manifesta clarament la vivència que la fusió va ser una decisió imposada de forma precipitada i es detecta que el professorat valora que la fusió haurà sigut una solució al problema de la concentració de l'alumnat sempre i quan es mantingui la distribució de població immigrada a totes les escoles públiques i concertades de Vic de forma estable i continuada. Ara bé aquesta mesura que és imprescindible per garantir que els esforços de la fusió es rendibilitzin no solucionen el problema de la concentració en la seva totalitat ja que algun centre de la ciutat està vivint una alta concentració d'immigrants i

[44] Vegeu Annex 23.

la desaparició dels autòctons malgrat el repartiment d'alumnat immigrant a totes les escoles privades concertades i públiques. Tot i així les expectatives positives dilueixen els temors dels inicis i apareix la consciència que cal afrontar amb valentia la nova situació, malgrat que el futur es visqui amb incertesa. Un dels factors que es viu com una pèrdua en el procés de fusió és el fet de passar a ser una escola gran ja que la relació de tots els estaments de l'escola no és tan familiar ni directa, i el fet de perdre escoles públiques al centre de la ciutat i per tant s'ha dificultat que l'escola sigui propera al lloc de residència d'algunes famílies. Una altra visió que remarquen alguns mestres és la necessitat que la ciutat avanci en polítiques més globals pel que fa a vivenda, llocs de treball, igualtat de drets i no sols en l'àmbit educatiu per afavorir la integració de les persones magribines, en la ciutat.

Percepcions sobre el suport de les institucions

El professorat ha viscut com a més positiva, des del principi, la tasca de suport i d'ajut que ha fet l'Ajuntament que la de la Generalitat. En la primera fase de la construcció dels nous edificis els compromisos de l'Ajuntament es van complir amb més immediatesa que els que havia de complir la Generalitat. Al llarg de tot el procés de fusió els compromisos presos per la Generalitat pel que fa a infrastructura, també, s'han complert encara que amb més retard, i el compromís de mantenir els recursos humans també s'han tirat endavant però amb més incertesa pel que fa a la continuïtat d'un curs per l'altre i sobretot de cara a la finalització de la fusió. El professorat, també, considera que la Generalitat hauria de donar més suport pel que fa a la formació. Un altre aspecte que es detecta en alguns qüestionaris és la por per part d'alguns mestres que El Departament D'ensenyament posi en qüestió el repartiment d'infants immigrants en totes les escoles concertades i públiques, per les pressions de les escoles privades.

Percepcions sobre la vivència de la fusió per part de les famílies

En l'anàlisi dels qüestionaris del curs 1999-2000 s'evidencia que els centres coneixien poc què pensaven les famílies magribines sobre la fusió, ja que aquesta qüestió és la que queda més vegades sense respondre en les dues escoles. Del professorat que va respondre aquesta qüestió se'n desprèn que les famílies no vivien amb satisfacció la fusió: ni les magribines ni les autòctones.

D'igual forma es coincideix respecte a la percepció sobre la vivència de la fusió per part de les famílies, compartint l'opinió que els problemes amb les famílies magribines no són de convivència i relació, sinó culturals (R22). Si bé es mostra acord amb aquesta resposta es pot dir que els centres coneixen poc què pensen les famílies magribines sobre la fusió ja que, com es manifesta en altres respostes, la comunicació amb aquestes no és tan intensa i en alguns casos no es dóna. Aquest és un dels aspectes que els docents manifesten que caldria millorar, és a dir, la relació que l'escola estableix amb les famílies immigrants i fins i tot alguns mestres ofereixen alguna proposta possible en les respostes a les preguntes obertes per solucionar aquest problema. És aquest un dels punts febles als quals s'han de trobar solucions, ja que es considera que aconseguir aquesta relació i enfortir-la és necessari donada la importància de la participació de tots els membres de la comunitat educativa, de la implicació de mares i pares en la construcció d'un únic currículum més plural i intercultural. En aquest punt s'han de superar les dificultats per tenir una relació amb les famílies on la cultura és considera està molt arrelada i presenta un cert tancament, i s'expressa que els costums, la llengua i els valors esdevenen impediments importants per la participació i implicació en la realitat escolar. Fins i tot, algunes veus manifesten la sensació que la diferència de valors dificulta l'adaptació, i en algun cas es diu que fins i tot el/la mestre/a mostra una actitud de no apropament vers les famílies immigrants. Potser aquestes dificultats també s'han viscut al variar les dimensions de l'escola. Les opinions que s'expressen són variades; per una part es diu que s'ha perdut una escola petita i familiar; també que s'ha perdut una escola més homogènia en relació a les característiques concretes de les famílies; que ja no existeix una escola on hi havia una relació entre tots els seus components; i evidentment també s'explicita el canvi en el mapa escolar de la ciutat al perdre unes escoles situades al centre de la ciutat i, per tant, pròximes al lloc de vivenda, aspectes que es consideren importants per a la relació família-escola-ciutat, aspectes que el procés de fusió ha fet desaparèixer i que caldria tornar a recuperar.

El col·lectiu de mestres dispersa la seva opinió en l'afirmació que la fusió limita el dret a la lliure elecció de centre i en la relacionada amb l'augment de la participació de les famílies magribines i autòctones

Percepcions sobre el treball entre els mestres de les escoles fusionades

En aquest bloc de preguntes es detecten postures molt clares en relació a l'acord o al desacord amb les preguntes. L'equip de mestres ha viscut el treball en equip en els inicis de manera complexa des del punt de vista organitzatiu. Per tant la feina s'ha viscut de manera feixuga mentre les escoles es mantenien en edificis separats . Algunes opinions expressen el problema que ha suposat la separació física entre els dos edificis; la dificultat de cohesionar les metodologies de treball de dues institucions diferents; la percepció de l'existència d'un grup que considera que hi ha hagut un absorció d'una escola envers l'altre. De totes formes s'ha procurat que les decisions relacionades amb els nous projectes d'escola estiguessin vehiculades per un únic claustre. D'altra banda, una de les principals preocupacions entre el col·lectiu docent ve determinada per l'estabilitat laboral. Aquesta percepció dependrà de la matriculació que podria condicionar el manteniment de la dobla línia i la continuïtat de ser Centres d'atenció educativa preferent.

Dels qüestionaris es dedueix que els claustres dels diferents edificis no han viscut la participació en el projecte de l'escola fusionada de la mateixa manera. Alguns mestres manifesten clarament la percepció que es tracta més d'una absorció i no d'una fusió. Altres mestres consideren que la fusió pot ser recomanable en altres poblacions que es trobin en les mateixes circumstàncies, afirmació que es matisa amb altres respostes a les preguntes obertes. Es remarca la importància del suport de totes les institucions per continuar amb el mateix plantejament, però si bé, com ja hem dit, en un primer moment es podia considerar que el model de Vic podia ser generalitzable a altres ciutats, el pas del temps fa qüestionar aquesta generalització a altres realitats (cal tenir en compte que el model Vic ha estat un lema present a la premsa com la solució als efectes guetitzadors de la forta immigració a Catalunya). Es veuen problemes en el fet de com queda garantit el dret d'escollir centre escolar i els interessos que hi poden haver implícits en aquesta decisió.

Percepcions de nous plantejaments educatius com a conseqüència de la fusió.

La percepció que els mestres tenen dels projectes educatius de les escoles anteriors és que eren més sòlids i estables i en l'actualitat el projecte educatiu de les escoles fusionades encara estan en fase de consolidació. Hi ha un seguit de preguntes que denoten dues postures contraposades entre el professorat i aquestes són: si la fusió ha millorat l'atenció dels infants magribins, si la fusió ha millorat la qualitat

d'ensenyament. L'acord entre el professorat és gran entre les que es destaca que la fusió afavoreix la diversitat, l'escolarització integradora dels dos col·lectius i la igualtat. En aquest punt en els dos moments es comparteix l'opinió que la fusió afavoreix una escolarització més integradora dels dos col·lectius, però en el primer qüestionari es comparteix també la visió que la fusió porta a reforçar i consolidar el projecte educatiu, afavoreix un currículum intercultural i la convivència, i es considera que el rendiment escolar dels infants autòctons és més elevat que els dels infants magribins.

El dia a dia de la fusió ha anat matisant els problemes i dificultats que es podien percebre o no en els seus inicis. En general s'observa que les escoles han trobat mecanismes per idear noves accions organitzatives i pedagògiques que estan enriquint els seus projectes d'escola, i globalment la seva realitat. Es valora positivament el fet que la fusió ha portat la necessitat de pensar l'organització de l'escola, d'introduir la utilització de nous recursos i noves metodologies que donin resposta a un nou model de societat on la diversitat i el respecte vers els altres són aspectes importants. S'opina que els/les alumnes s'eduquen convivint en la diversitat cultural, social, econòmica..., i des de l'escola s'han d'afavorir les interrelacions, l'acceptació i la integració de tots els col·lectius.

En aquest punt es coincideix en l'opinió que la fusió afavoreix la diversitat, la integració i la igualtat. Hi ha diferents postures en frases com per exemple si ha millorat l'atenció als infants immigrants després de la fusió, la fusió ha augmentat el fracàs escolar o si la fusió beneficia de la mateixa manera a l'escola privada i a la pública. Aquesta darrera pregunta ha suscitat molt comentaris diferents en les respostes de les preguntes obertes, i es manifesten les pors i reticències dels mestres pel que fa al compromís de la concertada en el repartiment per tal que es pugui mantenir l'equilibri entre població escolar immigrant i autòctona a totes les escoles de la ciutat. Una altra demanda que fan els mestres és que l'equilibri de població que es fa a primària es faci també a secundària.

Balanç de les opinions dels mestres extretes dels dos qüestionaris passats durant els cursos 1999-2000 i 2000-2001.

Sintetitzant la informació anterior, es pot observar que l'anàlisi de les respostes donades en les preguntes tancades i obertes, en les dues fases temporals de l'aplicació de les

escales de valoració mostra que no s'han experimentat canvis significatius en les percepcions i vivències a l'entorn de la fusió. La no coincidència respecte l'acord o desacord, o la dispersió d'opinió respecte d'algunes respostes, en un primer i segon moment de l'enquesta pot ser fruit que encara no s'han viscut molts aspectes que implica la concreció pràctica de la fusió. El dia a dia de l'escola, les dinàmiques pràctiques, el compliment dels compromisos, la implicació dels col·lectius..., porten a concretar les percepcions i les perspectives que cada mestre/a pot tenir respecte del procés de fusió. Aquesta evolució en les percepcions i opinions que es va concretant amb la vivència, s'observa especialment en el segon qüestionari on es mostra més acord respecte a algunes respostes (R4: La tasca i l'ajut del Departament d'ensenyament han estat satisfactoris, R8: la complexitat dels processos organitzatius, R15: L'estabilitat del futur de les plantilles , R23: la possibilitat de transferir la fusió a altres circumstàncies, R9: la consolidació del projecte educatiu amb la fusió , R10: el fet que amb la fusió el currículum és més intercultural que abans). Aquest acord també s'explicita en les noves preguntes que s'introdueixen en aquest segon moment (R28: el rendiment dels infants autòctons és més elevat que el dels infants magribins i R30: la fusió afavoreix la convivència). El major desacord també queda molt clar en relació a la resposta 25:el millor seria tornar a la situació anterior.

Com s'ha posat de manifest l'anàlisi de les preguntes obertes reafirma opinions ja expressades i aprofundeix en les qüestions relatives a les dificultats i els avenços positius respecte al treball pedagògic de l'escola. Globalment, la visió que ofereixen matisa i complementa el grau d'acord o desacord en l'escala de valoració i concreta com es viu des del moment en que s'havia de construir un nou model d'escola, una nova identitat que contemplés projectes educatius i trajectòries biogràfiques diferents, així com la veu de dos claustres petits que passaven a ser un de més gran. Dir de nou que hi ha coincidència i acord al considerar que el plantejament de la fusió suposava una sortida a la situació en la que es trobaven algunes escoles de la ciutat.

5.3.2. La fusió en acció

Les mestres entrevistades en el procés de fusió, durant els cursos 1999-2000 i 2000-2001, manifesten que han viscut el procés de fusió dins de l'aula des de la normalitat. Varen passar un primer moment de desconcert davant de la imposició de la mesura i de dificultats organitzatives pel fet de treballar en dos edificis separats en aquells cicles que encara no s'havien fusionat, malgrat ser una única escola. Segons les mestres, el dia a dia de les escoles no ha canviat. La proporció d'infants autòctons i magribins a les diferents aules permet la ràpida integració dels infants magribins i la possibilitat que aquests infants tingui ara models normalitzats de la població autòctona que abans no tenien com a referent: "*Trobo molt millor que s'integrin. Això fa que hi hagi més varietat perquè si ells són majoria poden anar més a la seva*"[45]. Una de les problemàtiques que més preocupen a les escoles fusionades és el nombre d'infants que arriben a altres cursos de Primària. Aquest any per exemple n'han arribat 18 nens. Per tant hi ha una demanda molt forta, que no passa per la inscripció a P3.

Moltes mestres manifesten que el treball educatiu continua sent el mateix per a tots els infants, atenent més a les habilitats comunicatives i de llenguatge ja que alguns infants, sobretot els d'incorporació tardana[46], manifesten una problemàtica clara amb el llenguatge. També consideren que els infants immigrants tenen mancances pel que fa al coneixement d'una manera de treballar més autònoma en la que l'infant és qui pren decisions sobre què fer i com fer-ho: "*En aquesta escola sempre han estat les portes obertes, sense imposicions, se saben moure lliurement, tothom sap el que fa, els nens del B. han d'aprendre aquesta manera d'estar a l'escola*"[47].

El treball a l'aula, amb els més petits, és una mica menys continuat amb els infants immigrants que amb els autòctons perquè els primers tenen més faltes d'assistència, a aquest factor cal afegir que, durant el primer trimestre, van molt desorientats. En paraules d'una mestra d'Educació Infantil: "*No saben què venen a fer i a més alguns no*

[45] Vegeu Annex 13bis.
[46] El sistema educatiu català defineix l'alumne/a d'incorporació tardana com aquella persona que està en edat de rebre ensenyament obligatori, que s'integra en un centre educatiu més tard dels 8 anys, i que prové d'una àrea geogràfica externa als límits territorials de Catalunya. (Extret de la Conferència nacional d'Educació 2000-2002, http://www.gencat.es/cne/p3.html).
[47] Vegeu Annex 13bis.

t'entenen quan els hi parles"[48]. Els infants autòctons normalment ja han anat a la llar d'infants abans d'arribar a l'escola mentre que els infants immigrants és estrany que comencin l'escolarització abans dels tres anys, ja que fins a aquesta edat són a càrrec de la mare. Això repercuteix en la interiorització d'hàbits escolars com portar la bata, estar asseguts a la cadira una estona llarga o fer arribar els papers que porten a la maleta a casa. Les mestres manifesten que a les dues classes de cada nivell es treballa molt amb les portes obertes, i per tant hi ha moltes estones, a Educació Infantil, que juguen els infants de les dues classes. A mesura que avança el curs els infants més petits troben maneres de fer-se entendre, sobretot en situacions que per a ells són importants, tal com explica una de les mestres de P3 en la situació següent: *"Quan un nen els ha fet mal, per exemple, t'ho expliquen amb gestos, et porten al lloc on ha passat, t'assenyalen el nen amb el que han tingut el problema"*[49].

La dinàmica de treball, al cicle inicial d'educació primària de les dues escoles, es dirigeix a partir de la coordinació dels mestres del cicle per a la planificació i realització de les activitats educatives. Les activitats acadèmiques amb les que s'omple el temps escolar són de tres tipus principalment:

a) Activitats que cada grup realitza amb el grup classe i la tutora, per exemple, algunes de les hores de llengua que es treballen a partir de la realització de les activitats del llibre de text, o les hores dedicades al coneixement del medi natural i social.
b) Activitats que es realitzen en els agrupaments flexibles barrejant infants de les dues classes, com per exemple els tallers de matemàtiques en els que els infants trien, cada setmana, de sis opcions possibles el taller que volen realitzar, o els tallers d'expressió visual i plàstica, en els que les mestres fan els tres grups per ordre de llista de les dues classe i cada trimestre passen per un dels tres possibles.
c) Activitats que realitzen conjuntament les dues classes d'un mateix nivell com per exemple celebrar aniversaris, fer sortides conjuntes, preparar i celebrar com a grup festes de l'escola, etc.

La participació dels infants magribins dins de la dinàmica global de la classe es nota poc. En primer lloc representen entre un 20 i un 25% del total dels infants de la classe i

[48] Vegeu Annex 4.
[49] Vegeu Annex 5.

en segon lloc la participació dels infants immigrants en la conversa oral de les classes és menys intensa que la dels infants autòctons. El professorat considera que els costa més expressar-se, pel domini que tenen de la llengua catalana, perquè són menys espontanis i perquè tenen menys autonomia i els costa més opinar i participar. Una mestra d'educació infantil ho resumeix de la manera següent:

> "*Els nens marroquins tenen una dinàmica familiar, els nens gitanos en tenen una altra i els catalans una altra, i això implica unes connotacions que les podem treballar totes i que les podem tenir en compte. Ara, evidentment un nen magribí t'explicarà menys coses d'entrada i per tant els altres l'absorbiran més*"[50]

Les mestres de cicle mitjà també remarquen el fet que l'expressió i la comunicació orals els costa més. Per tant consideren que és feina de la mestra estimular-los i fer-los sentir importants dins de l'aula: "*Els magribins normalment són nens que no parlen si no els estimules, l'atenció els costa; ara bé aquest factor pot anar acompanyat del fet que no els parlem, que no els fem participar o per què no s'identifiquen amb allò del que parlem*"[51].A cicle superior les diferències entre els infants autòctons i els immigrants s'associen a les realitats familiars que possibiliten estímuls diferents.

Tots els infants comparteixen una mateixa cultura televisiva: "els teletubbies", "les tres bessones", "pokémon"..., són referents per a tots els infants segons l'edat i la moda del moment. El que sí consideren, els mestres, que és diferent són les vivències i l'ocupació del temps lliure que se centra en jugar més al carrer i en un consum televisiu més elevat dels infants magribins en relació als infants autòctons. Les tutores de cicle inicial així ho expressen: "*Quan expliquen vivències els d'aquí, expliquen més coses. Els d'allà s'han quedat més a casa, han mirat més la tele, han estat més a fora el carrer*"[52]. Les entrevistes realitzades als infants ens permeten corroborar que, ara per ara, la utilització del temps lliure dels infants autòctons es cobreix amb moltes activitats extraescolars mentre que el dels infants magribins no; les nenes ajuden més a les feines de la casa, i els nens passen més estones al carrer.

[50] Vegeu Annex 5.
[51] Vegeu Annex 13.
[52] Vegeu Annex 5.

Relacions dels mestres amb els infants

Els mestres deixen molt clar que els tracten a tots de la mateixa manera. No fan diferències. Quan cal començar a fer una activitat la mestra explica de forma oral el procediment de realització que cal seguir, a tot el grup a l'hora. Quan el grup ja s'ha posat a fer la feina, la mestra comprova de manera individual si tothom va fent l'activitat explicada i s'atura en aquells infants que no han entès què havien de fer quan ho ha explicat per a tot el grup. Aquesta atenció individualitzada consisteix en l'explicació dels passos que ha de seguir l'infant per poder fer l'exercici del llibre o la fitxa que ha indicat la mestra. El seguiment individualitzat que la mestra dedica a la correcció dels exercicis dins de la mateixa hora de classe serveix per atendre principalment als infants que són més ràpids i acaben primer la feina. Aquells que han mostrat més dificultat a l'hora de comprendre la realització de les tasques de classe, normalment també coincideix en què necessiten més dedicació per part de la mestra pel que fa a la correcció i això fa que moltes vegades la mestra prefereixi endur-se la feina d'aquell infant que no corregir-la en el mateix moment[53]. Per tant el temps dedicat al seguiment de la feina feta d'aquells infants que se'n surten menys és menor que amb els infants que acaben primer les activitats proposades.

El treball acadèmic és diferent segons les activitats i els agrupaments d'alumnes que es realitzen dins del nivell. En el treball de tallers de matemàtiques i de llengua en el qual els grups són més reduïts, perquè els dos grups es reparteixen entre les dues tutores, la mestra de suport del cicle i alguna mestra especialista de l'escola que pot dedicar hores del seu horari als tallers, trobem dos tipus d'activitats: les que es resolen en grup, i les extretes d'exercicis de diferents llibres de text o preparades per les mestres que cada infant resol de manera individual[54]. En els tallers que predomina el treball en grup, la mestra és l'encarregada de tenir cura que tots els infants participin i no es vegin arrossegats pels que se'n surten millor. En el treball individual cada infant realitza els exercicis al seu ritme, i les mestres poden fer un seguiment molt individualitzat perquè es treballa amb grups més reduïts que el grup classe. Quan es fa treball individual amb tot el grup classe, les tutores tenen menys possibilitats de dedicar molt de temps a cada

[53] Vegeu Annex 6.

[54] En alguns tallers, les activitats es realitzen en grup, però molts d'ells treballen individualment comentant els resultats amb els companys de la taula, que han escollit el mateix taller que ells durant la sessió de treball.

un dels infants i les mestres potencien que els infants que acaben la feina més ràpidament ajudin a aquells que van més lents.

Les mestres són conscients que els nens amb els que ara treballen són més diferents entre ells que els que tenien abans de la fusió. Això vol dir que les estratègies de comunicació que han de desenvolupar per arribar a tots han de ser diverses, ja que si no es té en compte que els infants poden entendre les coses de manera diferent es poden plantejar situacions com la que explica aquesta mestra de cicle inicial de primària: "*L'altra dia a la festa de la castanyada vam dir: 'A la tarda no farem classe perquè farem la festa' i una nena va venir tota mudada, ben pentinada. La festa consistia en embrutar-se, rebolcar-se. Coses així es donen per mal entesos d'incomunicació*"[55]. Les mestres saben que han d'aconseguir noves formes de relació per arribar a tots els infants però encara no saben molt bé com, tal com expressa una mestra: "*El que intentes és fer-te'ls teus que és el que jo sempre intento, però abans m'era més fàcil i ara no m'és tan fàcil*"[56]. Algunes mestres han trobat que el primer que ha calgut fer a classe per arribar a tots és repetir més les normes perquè tots els infants les entenguin i fer servir més la comunicació gestual: "*Has de repetir més les normes, tu no saps si t'han entès, has de parlar més a poc a poc, has de gesticular més. Amb això si que es nota que els del B. tenen més experiència*"[57].

Relacions entre infants

La relació entre els infants de diferents col·lectius és present sense problemes dins de les dues escoles fusionades. Tot i que moltes vegades no parlin la mateixa llengua, es comuniquen. La interacció entre els infants de totes les cultures dins de les activitats de la classe no es qüestiona. Els criteris que fan servir per agrupar els infants a les taules són els mateixos per a tots: "*moguts amb tranquils, nerviosos amb calmats, els que tiren amb els que cal donar un reforç*"[58] i amb els més petits que encara no dominen la llengua es té molta cura de no agrupar-los perquè no parlin la llengua pròpia ja que els és més fàcil. Tots els infants accepten treballar amb qualsevol nen o nena a les activitats acadèmiques. En les estones de temps lliure els infants mantenen la tendència a relacionar-se més amb els infants de la pròpia escola (en els cursos que s'havien

[55] Vegeu Annex 5.
[56] Vegeu Annex 5.
[57] Vegeu Annex 5.
[58] Vegeu Annex 5.

fusionat durant el treball de camp) i amb els de la pròpia cultura en els grups que ja han començat tots junts. Tal com especifica una mestra: "*L'espai de l'escola permet que cadascú tingui el seu territori i no crec que haguem de forçar els nens a jugar. A treballar junts sí, però a jugar junts... Que cadascú jugui amb qui vulgui*"[59].

Les mestres han notat que els infants magribins tenen més tendència a l'apropament físic que els autòctons. Aquest fet pot generar conflictes ja que no tots els infants entenen aquest apropament de la mateixa manera. Segons les mestres, alguns infants autòctons l'interpreten com un comportament agressiu quan en realitat pot ser una conducta d'apropament, tal com expressa una mestra del cicle inicial de primària: "*Com que la qüestió verbal no està resolta. de vegades volen entrar a un grup i els hi costa perquè la seva manera de relacionar-se és diferent. De vegades quan s'apropen, els autòctons s'ho prenen com que ve a molestar i l'altre vol jugar però a la seva manera*"[60].

Les mestres d'educació infantil coincideixen en què els infants immigrants tenen més assumit el càstig físic, i no tant les explicacions, per la vivència familiar d'aquest fet. Les mestres d'educació infantil han evidenciat que a l'hora del pati els infants magribins es peguen més entre ells per jugar mentre que els infants autòctons tenen més tendència a agressions de tipus verbal, quan s'enfaden o es barallen[61]. D'altra banda les observacions realitzades a les activitats de l'aula mostren que el col·lectiu magribí no destaca per conductes que distorsionin la dinàmica de la classe. Quan treballen de forma individualitzada són infants que perden l'atenció més ràpidament que aquells infants autòctons que millor segueixen el ritme però no sobresurten en els conflictes que poden haver en la dinàmica de la classe, quan es treballa amb tot el grup classe[62].

Al pati, els nens magribins que juguen de forma lliure, en petit grup, són més moguts, corren i es desplacen més per diferents zones del pati que els infants autòctons, juguen molt entre ells i sí que hi ha més apropament físic. Les nenes magribines presenten una tendència més homogènia a format petits grups i conversar entre elles mentre que les nenes autòctones presenten més diversitat a l'hora d'establir relacions entre elles: així per exemple troben nenes autòctones que formen petits grups i parlen entre elles,

[59] Vegeu Annex 13 bis.
[60] Vegeu Annex 5.
[61] Vegeu Annex 5.
[62] Vegeu Annex 7.

d'altres que juguen a futbol amb el grup de nens, o a la xarranca amb grups que són menys estables. Al pati les relacions entre els infants són lliures. Alguns infants magribins tenen tendència a jugar amb grups reduïts entre ells, però no tots ni sempre, ja que el futbol, la xarranca i els cromos són els jocs més compartits per a nens dels diferents grups culturals. Una mestra així ho explica: "*Si tu mires al pati, menys els del futbol que a aquests tant els hi fa perquè quan es tracta de jugar a futbol tant és, a la resta de jocs es manté principalment els grups de cada escola*"[63]. Les nenes magribines tendeixen a jugar més entre elles, en grups reduïts. Els infants autòctons formen grup de manera més aleatòria entre la majoria autòctona, juguen en grups més grans, i la separació per sexes en el joc no és tan estable. Alguns nens de procedència immigrada s'integren en els jocs que tenen més acceptació dins d'un grup ampli d'infants com per exemple: saltar a corda, la xarranca, o jugar a pilota, però són menys estables a l'hora de seguir tota la partida[64]. Les nenes marroquines segueixen els jocs de la majoria mirant, moltes vegades, però sense participar de forma activa. Els mestres consideren que s'ha de buscar quins són els jocs que de manera natural poden integrar els interessos d'una majoria més àmplia d'infants i també quins són els jocs que els agrada més a cada un dels col·lectius: "*Per exemple als nens magribins els agrada molt jugar amb les rodes dels neumàtics més que els d'aquí, per tant s'han de trobar quins són els jocs que els agrada als infants magribins*"[65].

Els infants que generen més problemàtica en el clima de la classe són els que presenten conductes agressives envers als altres i comportaments que distorsionin el ritme de treball de l'aula. Aquesta variable no es relaciona directament amb l'ètnia, ni amb l'escola de la qual provenen però sí amb l'ambient familiar en el qual viuen. Dins de la classe els mestres, coincideixen en què tots els infants es relacionen amb els altres sense problemes. A partir de les observacions realitzades a 2n de Primària, durant el curs 1999-2000, es constata que els conflictes de relació detectats amb algun infant compleixen els factors següents: porta menys temps que els altres dins del grup, mostra poques estratègies de defensa davant dels atacs del col·lectiu, té problemes d'aprenentatge que destaquen dins del grup classe. No apareix com a variable la procedència geogràfica. Si es donen aquestes factors anteriors en un infant magribí i la

[63] Vegeu Annex 13 bis.
[64] Vegeu Annex 8.
[65] Vegeu Annex 13.

classe el considera conflictiu, es pot aprofitar com a insult, menysprear-lo per la seva condició cultural, però no a l'inrevés[66].

Les mestres coincideixen en què les relacions entre cultures diferents a l'escola són positives i necessàries ja que recullen la diversitat que hi ha a la societat. L'escola esdevé la difusora dels costums del col·lectiu majoritari pel col·lectiu minoritari que sols té possibilitat de conèixer aquests referents culturals dins de la institució escolar: "*Pels nens marroquins també és molt bo que vagin amb nens catalans perquè en una classe on la majoria són marroquins més o menys tots tenen els mateixos costums*".[67] Així per exemple les festes a l'escola són les de la societat receptora. Tal com manifesten diferents mestres: "*No han canviat. Els nens que s'incorporen d'un altre país, a casa ho viuen des de la seva cultura. Si a l'escola ho viuen d'una altra manera és mes enriquidor*"[68]. No es planteja, de moment des de l'escola, la relació entre els infants de diferents col·lectius des del coneixement i aprofundiment de les identitats culturals de cada grup cultural. És a dir a hores d'ara, no hi ha canvis en el currículum en aquesta direcció.

A les escoles fusionades la convivència entre els infants de diferents col·lectius culturals és tranquil·la i normalitzada. De tota manera la vida dels infants del col·lectiu autòcton i de l'immigrant és diferent, no es troben fora de la institució escolar etc, per la qual cosa aquests fets dificulten que la relació dels infants de cultures diferents vagi més enllà del respecte mutu o de jugar junts. A mesura que es fan grans hi ha més diferències socio-culturals que distancien més la realitat quotidiana d'aquests dos col·lectius, així l'ocupació del temps fora de l'escola, els interessos, els espais que freqüenten no són comuns. La diversitat que es troben dins de l'escola és un reflex de la que es trobaran a la societat, per tant algunes mestres consideren que la fusió contribueix a que els infants prenguin consciència i aprenguin a conviure en aquesta societat. Malgrat tot, algunes mestres consideren que la convivència que hi ha dins de l'escola no es viu de la mateixa manera a la ciutat: "*La convivència a la ciutat és diferent de la convivència a l'escola. Com que tenen una altra manera de viure, costa d'entendre'ls quan ets a prop*"[69]. D'altra banda les mestres consideren que els prejudicis cap els infants magribins no són fruit del dia a dia escolar sinó de les percepcions que el col·lectiu autòcton construeix

[66] Vegeu Annex 6.
[67] Vegeu Annex 5.
[68] Vegeu Annex 5.
[69] Vegeu Annex 5.

del magribí a la ciutat, tal com especifica una mestre de cicle inicial de primària: "*Els prejudicis d'alguns nens venen de fora, més de la percepció de la ciutat o del que duen a casa que no pas del dia a dia que es viu a l'escola*"[70]. Quan es parla de les percepcions dels diferents col·lectius culturals es parla principalment de la consciència que els autòctons tenen dels prejudicis i estereotips dels immigrants des del desconeixement d'aquesta cultura, però no es té informació de com els immigrants veuen els autòctons de la ciutat de Vic i quins són els prejudicis i estereotips que els serveix per construir la percepció d'aquest col·lectiu cultural.

Relacions de les escoles amb les famílies

Tots els mestres coincideixen en què les relacions amb les famílies immigrades són difícils d'establir ja que no responen de la mateixa manera als canals que funcionen per una àmplia majoria de les famílies autòctones. El canal escrit, el més utilitzat per fer arribar la informació a les cases, és un canal incert per dos motius: per si arriba a la família, i per si poden comprendre el significat de la carta per problemes de llengua. El canal oral més informal que la mestra estableix en el contacte diari a les entrades i sortides de classe, no és possible a l'escola fusionada que és més lluny de la ciutat en la que els infants arriben amb autocar. El problema de la llengua és un obstacle en la relació, quan les mares desconeixen la llengua no venen a l'escola, si la dominen una mica el llenguatge que utilitzen és pobre i fa que la comunicació sigui poc àgil i poc fluïda. D'altra banda com que els pares fan una jornada laboral molt extensa tot i que no tenen problemes amb la llengua tenen dificultats amb els horaris escolars.

Les mestres tenen problemes a l'hora d'establir els primers contactes amb les famílies per poder parlar de l'educació dels infants. És difícil acordar una entrevista amb planificació prèvia, tal com una mestra d'educació infantil manifesta: "*No tenen els horaris com nosaltres, no se'ls acut que per poder parlar amb la mestra han de quedar amb ella, per telèfon, amb un paperet...Un dia venen i llavors volen parlar amb la mestra...Penso que en aquest sentit la diferència cultural es nota*"[71]. Un cop els mestres han aconseguit aquest primer contacte, i els pares assumeixen aquesta comunicació, s'obren vies de relació més estables i àgils. En els casos que s'aconsegueix fer la primera entrevista, les mestres comenten que és difícil que les famílies immigrades

[70] Vegeu Annex 5.
[71] Vegeu Annex 5.

entenguin els aspectes que els explica la mestra sobre l'aprenentatge del fill o filla. En paraules d'una mestra del cicle inicial de primària: "*La mares no és que tinguin moltes ganes de preguntar coses, m'imagino que per a ells el mestre ja ho fa bé o ja hi tenen confiança. Ja es refien d'ell i per tant no venen a fer massa consultes*".[72] i una altra comenta: "*Quan parles amb una mare magribina hi ha problemes perquè t'entenguin bé, per exemple amb els informes et pots estalviar la meitat de l'explicació perquè bàsicament són quatre paraules: el nen va bé. Especificar alguna altra cosa és difícil*"[73] Les mestres encara han de trobar noves maneres que possibiliti a les famílies magribines entendre la valoració que fa l'escola del rendiment dels seus fills.

Algunes mestres consideren que aquesta incomunicació amb les famílies magribines i gitanes és fruit d'un interès baix d'aquests col·lectius per l'escola. Algunes mestres no veuen que s'esforcin en assabentar-se de les coses, en contraposició a la iniciativa que mostren un alt nombre de famílies autòctones per participar en la vida escolar. Algunes mestres pensen que les famílies immigrants haurien de tenir més voluntat d'integrar-se que la que manifesten i que haurien de ser elles les que volen anar a l'escola per parlar dels seus fills. D'altres mestres consideren que la possibilitat d'establir canals de relació entre l'escola i les famílies és una responsabilitat compartida de mestres i famílies, no només s'ha de veure com una obligació per part de les famílies.

En aquest moment, algunes mestres de les escoles interpreten de forma diferent la dificultat d'aconseguir major implicació per part de les famílies magribines. A hores d'ara, algunes mestres consideren que no és un problema de voluntat sinó que hi ha una dificultat per part d'aquestes famílies d'interpretar tota la informació que prové de l'escola. Per tant, aquesta problemàtica ha començat a desenvolupar respostes diferents a les dues escoles implicades. En una de les escoles s'ha optat per sol·licitar, dins de la convocatòria del Departament d'Ensenyament de Plans Estratègics pel període 2001-2005[74], a una persona a temps parcial que pugui fer la feina de contacte i seguiment amb les famílies magribines i oferir claus d'interpretació de tota l'activitat escolar del centre. A l'altre centre s'han iniciat Tallers de Llengua per a mares magribines, per potenciar

[72] Vegeu Annex 4
[73] Vegeu Annex 5
[74] El Departament d'Ensenyament defineix a *les Instruccions de 5 d'abril de 2001, núm 859*, els Plans Estratègics com a plans d'actuació concrets en cada centre per a la millora de la seva qualitat, mesurada segons l'adquisició efectiva de les competències bàsiques per part de tot l'alumnat i l'augment de la cohesió i responsabilitat de tota la comunitat entorn de les finalitats educatives del centre.

les estratègies comunicatives de les mares.Aquests taller han tingut una acceptació i un seguiment molt alt per part de les mares magribines.

Relacions entre famílies

El col·lectiu autòcton estava content amb l'escola dels seus fills, abans de la fusió. No trobava que fos un problema la concentració d'infants autòctons i, que per tant, no reflectís la diversitat cultural en percentatges similars als de la ciutat. El col·lectiu magribí també estava content amb l'escola dels seus fills. Segons les mestres, les famílies magribines valoren molt la proximitat entre l'escola i el lloc de residència i tampoc veia cap problema que comptés amb majoria magribina. Una mare marroquina quan van començar a parlar de la fusió li comentava a una mestra: "*Para qué vamos a ir allá arriba, para qué? Pero si no nos quieren, no ves que no nos quieren y nosotros no nos queremos ir. Para qué vamos a ir? Si estamos la mar de bien aquí*"[75].

Les famílies autòctones, que havien triat aquelles escoles públiques que gaudien d'un alt prestigi educatiu dins de la ciutat, eren reticents a augmentar la diversitat cultural a les aules. Manifestaven pors sobre la possibilitat de baixar el nivell en entrar en contacte amb població d'altres cultures i de perdre la identitat de l'escola. Cal recordar que els nivells socio-econòmics de les poblacions que es fusionaven eren diferents. Per part de les famílies magribines, les reticències es relacionaven amb el problema d'haver d'anar a una escola lluny de casa i d'altres manifestaven que aquelles escoles eren les dels rics i que ells no les havien triat[76]. Aquestes reticències han minvat a partir del treball dels mestres de les escoles fusionades amb les famílies i de la convivència diària a les aules.

Fins a l'actualitat les AMPES de les dues escoles fusionades estan representades per famílies autòctones. En un primer moment les AMPES de cada edifici van funcionar en paral·lel, fins el curs 1999-2000 que cada escola ja té només una AMPA. La tradició de les AMPEs a les quatre escoles abans de fusionar-se era molt diferent. Les dues Associacions de Mares i Pares de les Escoles amb majoria autòctona tenien molta més representativitat i més participació en les actuacions de l'escola, que les de les escoles amb majoria immigrada. I particularment en una d'elles, la presència de les famílies era molt important pel fet que el naixement d'aquella escola va ser fruit d'un projecte

[75] Vegeu Annex 5.
[76] Vegeu Annex 9.

compartit entre mestres i pares, per la qual cosa els orígens d'aquesta escola van lligats al compromís de la comunitat educativa al desenvolupament del centre. De tota manera, abans de la fusió, a les quatre escoles funcionaven les AMPES, amb diferent grau d'implicació per part de les famílies de tots els centres, tal com explica una mare implicada a l'AMPA d'una de les escoles: "*Les famílies de l'escola d'aquí no és que participin gaire ni les autòctones ni les immigrades, en canvi a l'altre edifici el grau d'implicació de les famílies és molt més alt*" [77].

La relació entre les famílies autòctones i les immigrades no s'ha aconseguit encara com la relació entre infants[78]. A l'escola més allunyada del centre de la ciutat, les mares marroquines no van a buscar els seus fills, ja que molt infants marroquins utilitzen el transport escolar. En els casos que les mares magribines van a l'escola a buscar els seus fills, no es barregen amb les autòctones. De vegades potser per vergonya, perquè pensen que no tenen coses importants a dir, perquè no coneixen la llengua i també perquè els problemes que tenen de treball, d'habitatge, de permisos són compartits amb les dones immigrades i no amb les autòctones[79].

Treball a l'aula

Les escoles fusionades han fet un esforç organitzatiu gran per flexibilitzar els grups de cada nivell. Es promou la consciència del nivell i cicle, i no la del curs. Els criteris d'agrupament dels infants en propostes organitzatives flexibles són diferents a l'escola A-B i a l'escola C-D. A l'escola A-B, a educació infantil, realitzen tallers d'expressió visual i plàstica barrejant infants de P4 i P5, mentre que els aspectes relacionats amb les àrees de descoberta d'un mateix, descoberta de l'entorn i intercomunicació i llenguatge els treballen amb tres grups heterogenis, dos dies a la setmana, amb les dues classes de nivell que porten tres mestres, i que tal com expressa una de les tutores d'educació Infantil permet un millor seguiment pel fet de treballar amb grups reduïts: "*Amb aquests agrupaments et queden tres grups de 12 o 13 infants i aquests nombres són molt manejables*"[80]. Als cursos de cicle inicial i mitjà de primària, els infants de les dues classes d'un nivell treballen barrejats a l'hora de fer tallers de matemàtiques i de llengua. Els criteris d'agrupament en els tallers de matemàtiques estan basats en

[77] Vegeu annex 10.
[78] Vegeu Annex 9.
[79] Vegeu Annex 9.
[80] Vegeu Annex 5.

l'elecció per part del l'infant del taller que vol fer en cada sessió. L'única condició que cal complir és que cada setmana els infants no repeteixin el taller realitzat. El criteri d'aleatorietat fa que els infants de les dues classes i de totes les procedències geogràfiques es barregin. Pel que fa als tallers de Llengua, els infants immigrats que tenen dificultats amb el nivell de lectura i comprensió lectora, el realitzen a part amb la mestra de suport del cicle corresponent. L'escola considera que, les dificultats que mostren en la lectura i comprensió del català, és millor tractar-les en un grup a part. Els altres infants trien els tallers de llengua seguint el mateix criteri que als tallers de matemàtiques. Els tres grups d'alumnes que es fan pels tallers d'educació visual i plàstica es fan per ordre de llista barrejant els infants de les dues classes. El cicle d'educació infantil compta amb el recolzament de 8 mestres destinades al treball en grups més reduïts, el cicles d'educació primària amb 5 persones estables en cada un d'ells, les tutores de cada curs i una mestra de suport, a part de mestres especialistes que tenen assignades algunes de les hores en què es realitzen les activitats en grups reduïts. A cicle superior, durant el curs de fusió, es va decidir que el grup n'era un de sol amb tres tutors, d'aquesta manera es trencava la possible assignació dels infants de cada un dels edificis a un espai i un tutor de referència. L'espai de referència de cada un dels grups és l'espai d'acollida on cada infant té el seu calaixet amb tots els seus estris. Les classes de cicle superior no són les del grup A o B com en els cicles inferiors sinó que les classes estan vinculades a les assignatures que s'imparteixen: per exemple ciències socials, matemàtiques, llengua o l'àrea curricular que durant aquella hora s'imparteix en aquell espai. S'adopta el criteri de màxima flexibilitat a l'hora de fer grups, que es concreta amb les organitzacions següents:

a) A les assignatures instrumentals el criteri que es prioritza és del nivell d'aprenentatge. Així a Matemàtiques i a Català es fan 5 grups barrejant l'alumnat de 5è i 6è agrupats per nivell acadèmic (2 corresponen al nivell de 5è i 2 al de 6è). D'aquests 5 grups, un està format pels nens d'incorporació tardana, que segons les mestres veien que tenien moltes dificultats d'aprenentatge, que se situen a un nivell de 2n o 3r de Primària. Els dos grups de cada curs no són igual de nombrosos, ja que els que van més en correspondència al curs que els pertoca s'agrupen en un grup més ampli i els que tenen més dificultats per assolir el nivell en un grup més reduït

b) A les assignatures de socials, naturals, anglès i castellà els tutors de cada curs reparteixen els infants en grups aleatoris que podrien correspondre al grup A o B de cada curs dels cicles anteriors, però per cada una d'aquestes matèries l'infant no va sempre amb els mateixos de la classe

c) S'aprofita que hi ha un grup d'alumnes que fan les classes de música fora de l'escola, els infants del cicle superior que es queden a l'escola perquè no fan aquesta activitat els reparteixen en tres grups i cada setmana un d'aquests tres grups fa flauta, l'altre informàtica i el tercer plàstica

d) A l'hora d'ortografia es treballa de manera conjunta amb tots els infants del curs (5è o 6è) i tres tutors, dels quals, dos es queden a la classe fent treball individualitzat i el tercer treballa l'ortografia a l'aula d'ordinadors

e) Tres hores a la setmana es troba tot el grup classe fent una activitat de forma conjunta: l'educació física dues hores seguides els divendres a la tarda amb dues mestres i l'hora de tutoria amb els tres mestres tutors dins de l'aula.

Els mestres de cicle superior han apostat per complementar aquesta flexibilitat grupal dels infants en les diferents activitats amb la figura del tutor per a cada infant, (cada tutor fa el seguiment d'uns 13 infants) ja que tal com expliquen els mestres: "*Aquesta organització fa que el nen es perdi una mica. No té un espai concret, no té una mestra concreta. Llavors creiem que es bàsic fer la tutoria individualitzada en què el mestre dedica un temps a cada alumne i la tutoria passa per sobre de tot*"[81]. La tutoria no es considera necessària només pels infants sinó també pels mestres, ja que és l'única possibilitat que tenen de fer-se una idea global del la manera de fer i d'estar els infants a l'escola, perquè tal com expressa una mestra: *"Cada vegada li donem més importància a aquest tutor individual perquè és la possibilitat que tens de veure ben bé com van, perquè en tenir tanta diversitat en l'horari, tampoc veus tant al nen com quan tu eres tutor d'una aula"* [82].

[81] Vegeu Annex 13bis.
[82] Vegeu Annex 13bis.

Cal destacar que les propostes organitzatives innovadores que ha endegat el centre són possibles perquè hi ha un projecte educatiu al darrera i uns recursos humans disponibles, que permeten flexibilitzar els grups, és a dir no fer-los treballar de forma estable en el grup classe totes les hores, tenint en compte criteris educatius tals com: l'atenció més individualitzada en treballar amb menys nombre d'alumnes a cada grup; i la flexibilitat a l'hora de realitzar els grups ja que els criteris d'agrupament són diferents en les activitats educatives de la jornada escolar. La fragmentació i flexibilitat del grup a l'hora d'agrupar-se cal combinar-lo amb un paper important de tutoria de cada infant per poder compensar la pèrdua que pot ocasionar aquesta manera de treballar més similar a un institut que a una escola de primària.

A l'escola C-D, tots els cicles treballen per tallers que es desdoblen el nivell en tres grups aleatoris per realitzar el taller de gimnàstica, experiències i informàtica. A educació infantil, durant el matí es dediquen un cop per setmana al desdoblament de cada grup classe per fer treball a l'aula i ordinador A l'educació primària, a part del grups heterogenis que fan amb el grup de nivell, es fan agrupaments flexibles per a la lectura i la numeració que s'agrupen segons el nivell d'aprenentatge. La resta del temps escolar el passen amb el seu grup classe, tret d'aquells infants que tenen un nivell de matemàtiques i de llengua molt just i realitzen un treball més individualitzat amb la mestra de reforç. [83]

Els mestres de les dues escoles fusionades coincideixen en què el treball educatiu amb els infants no ha variat respecte al treball que es feia abans de la fusió. Segons les tutores de P5: "*El que ha variat són els passos. Es fa més seqüenciat, però la programació no ha canviat gens.*"[84] A l'escola A-B, els mestres provinents de l'edifici A consideren molt important treballar els mateixos continguts que es treballaven abans de la fusió ja que ho valoren com un criteri per demostrar la qualitat educativa de l'escola fusionada. Els mestres provinents del B consideren que treballen els mateixos continguts que abans i que per tant mantenen la qualitat de l'ensenyament que ja tenien. Una mestra fa una reflexió educativa sobre la manera com s'enfoca el taller seran més o menys útils per a tots els alumnes. A tercer es considera que han estat útils perquè s'ha

[83] Vegeu Annex 5.
[78] Vegeu Annex 5.

intenta que servissin per fer treball cooperatiu: "*Han servit per trencar la competitivitat que hi havia dins del grup i ha fet participar a tothom.*"[85]

Tots els mestres estan d'acord que el que sí que ha canviat és la diversitat de l'aula i això vol dir utilitzar més estratègies per arribar a tots, ja que hi ha infants que necessiten atenció més individualitzada i infants que ja segueixen bé en el gran grup, independentment de la procedència geogràfica de l'alumne. En els cursos més elevats troben molt important la mestra de reforç que fa una atenció més individualitzada cap a aquells infants que els costa més, o a través dels desdoblaments que fa que les tutores treballin amb grups més reduïts. Per tant hi ha un acord generalitzat entre els mestres de tots els cicles que la flexibilitat en els agrupaments són possible pel fet de tenir més recursos humans que els que es tenen en una escola ordinària.[86]

Les adaptacions que les mestres consideren que han sigut necessàries per aconseguir el seguiment per part de tots els infants de la classe han estat les següents: utilització d'estratègies com ara la gesticulació, vocalització amb els més petits per garantir la comprensió i comunicació, estones de reforç d'atenció individualitzada[87] amb la mestra de suport del cicle fora de l'aula per treballar estratègies de lectura, i material adaptat com fitxes ens els cursos superiors perquè els que van més ràpid no s'avorreixin i els que van més lents puguin assolir uns mínims. El treball en grups heterogenis, segons l'experiència de les mestres de P5 de l'AB possibilita el progrés més gran dels infants que els grups homogenis[88]. La combinació de petits grups per nivells d'aprenentatge en les matèries instrumentals es consideren més necessaris i útils en els cursos superiors de l'educació primària.

La idea que algunes famílies i mestres compartien en relació a què els infants immigrats tindrien més dificultat per seguir l'aprenentatge dels continguts de la classe sembla que és menys compartida entre els mestres del que es pensava en iniciar la fusió[89], sobretot en els cicles infantil i inicial. Una mestra comenta: "*Com que són pocs van seguint el*

[85] Vegeu Annex 13 bis.
[86] Vegeu Annex 13.
[87] Per exemple: La mestra que fa suport al cicle inicial, fa tallers de llengua amb les dues tutores de 2n i ella atén el grups de nens que tenen dificultat amb la lectura.
[88] Durant el curs 1998-99, el primer any de fusió de P5 es va optar per fer grups flexibles homogenis segons el nivell d'aprenentatge i van veure que era millor fer-los heterogenis.
[89] La pregunta del qüestionari que vàrem passar a tots els mestres de les dues escoles durant el curs 98-99 que demanava: "si la fusió afavoreix una millor qualitat d'ensenyament" les opinions estaven divididas al 50% dels que varen contestar, entre els que estaven d'acord i els que no.

que fan la majoria, si estan repartits i tu els vas seguint i estàs al cas que no es desconnectin, segueixen"[90]. Les mestres del cicle mitjà i superior coincideixen en què el seguiment dels infants en el ritme de la classe és molt similar entre tots els infants, però es detecten diferències pel que fa a l'assoliment de l'aprenentatge de la llengua, sobretot en la comprensió i expressió orals, i en la comprensió dels problemes de matemàtiques que implica conèixer la llengua. S'evidencia també una visió més limitada de coneixement del medi en aquells infants que tenen un ambient menys ric des del punt de vista cultural. Una mestra ho comenta amb les paraules següents: *"L'infant que es passa el cap de setmana mirant la tele, o a casa o a l'hort del seu pare, principalment, té menys experiències de l'entorn que aquell que els seus pares tenen un apartament a l'Estartit i quan parles de comunicacions que si la platja, que si els quilòmetres, que si els animals, que si la vegetació, que si la cabana que fan.*"[91] Les mestres insisteixen en què hi ha una relació directa entre l'aprenentatge de l'infant i els seu entorn familiar: "*És molt diferent que a casa tinguin piles de novel·les i a casa la mare els hi llegeixi cada dia. Això és un handicap pels altres. Els nivells de lectura ja no són els mateixos tot i que segurament són nens perfectament espavilats i capaços.*"[92]

Pel que fa al control de resultats d'aprenentatge a Cicle Mitjà concretament a llengua han passat a les escoles A-B les proves Galí a principis i a final de curs i tothom havia doblat les estratègies relacionades amb la capacitat lectora: "*Les proves, que passem cada any, de comprensió lectora, velocitat, ortografia i dictat ens han donat la visió que gairebé tothom ha doblat, cadascú al seu nivell però tothom ha doblat.*" [93]

Festes i sortides

En relació a les festes que se celebren a l'escola de moment es continuen realitzant les que es vinculen a la cultura majoritària. Segons les mestres de l'escola, es té en compte que les escoles fusionades són laiques i per tant es deixa de banda el tema religiós. D'altra banda hi ha una intenció que s'adaptin a la cultura de la població de destí sense perdre la referència de la cultura del seu país d'origen, però optant perquè coneguin els aspectes que caracteritzen la cultura majoritària. La participació de les famílies magribines és inexistent, ara bé segons una mestra caldria que el col·lectiu de mestres

[90] Vegeu Annex 5.
[91] Vegeu Annex 13.
[92] Vegeu Annex 13bis.
[93] Vegeu Annex 13 bis.

s'impliqués en la preparació d'una festa a l'any en la que pogués plantejar les formes de participació més adequades per a cada classe. Per exemple a la Festa Major d'enguany hi havia 450 pares sopant i no n'hi havia cap de magribí. Una mestra comenta: "*Fan una Festa Major que preparen els pares i en la que els mestres hi venim de més a més. Es fan jocs de cucanya, un dissabte a la tarda, després unes danses en les que sols participen els infants que es queden a dinar i al vespre un sopar que no és precisament barat. Clar qui ve? Dels pares de l'ex B. pocs, sols uns 3 o 4.*"[94]

En relació a les sortides, hi ha una predisposició diferent per part de les famílies autòctones i les immigrades, ja que hi ha una manera diferent d'entendre quines són les funcions de l'escola. Les famílies magribines no consideren que la instrucció hagi de passar per la realització de sortides, mentre que hi ha una majoria de famílies autòctones que comparteixen la funció educativa de les excursions amb l'escola. De tota manera la resistència més gran per part de les famílies magribines es relaciona amb la por de passar una o més nits fora de casa i sobretot amb les nenes. En aquests casos, segons l'escola, el fet de no anar d'excursió no és per raons econòmiques, doncs l'escola gestiona ajuts a través de l'AMPA, però les famílies magribines no les sol·liciten. Aquesta baixa participació pot tenir a veure amb la por al perill de tenir els fills lluny de casa i amb el sentiment que tenen sobretot les mares de no dominar els codis culturals del país de destí i per tant de no tenir control sobre l'educació dels fills en un lloc on els valors i els referents culturals d'aquí són tan diferents als seus. Una mestra d'educació infantil ho comenta amb les paraules següents: "*Amb l'únic que hi pateixen una mica més és amb les excursions. I aquest no és un problema econòmic perquè des de l'escola se'ls ha intentat donar ajuda i no, és un problema cultural.*"[95] Una altra mestra de cicle mitjà argumenta alguna de les raons que pot justificar que els infants magribins no assisteixin a les excursions: "*Jo penso que no hi veuen la necessitat, em sembla que ells creuen que és perdre el temps anar d'excursió. Diria que no pensen que s'aprengui.*" [96] La tasca de les tutores amb les famílies és fonamental per què aquestes permetin que els seus fills vagin d'excursió, tal com expressa una de les tutores de Cicle Mitjà: "*(Al curs 2000-01), de tercer han anat tots els nens menys un. Del cicle sencer, de 41, se'n van quedar 4*". En referència a l'any passat d'aquest cicle han anat molt més nens de colònies. I sembla que el temps també ajuda a que les famílies acceptin les sortides com

[94] Vegeu Annex 13 bis.
[95] Vegeu Annex 5.
[96] Vegeu Annex 13.

una opció educativa positiva pels seus fills, en paraules de la tutora de cicle mitjà: "*A nivell d'escola l'any passat es van quedar 18 i aquest any 8.*"[97]

La situació actual fa que, a les escoles fusionades, la majoria d'infants visquin les sortides com a opcions educatives normalitzades i per tant el grup que té més dificultat a l'hora d'anar-hi, és una minoria. Són els mateixos infants els que fan una tasca normalitzadora que abans sols podia fer el mestre en les escoles en què no hi havia acceptació per part de les famílies cap a aquesta activitat: "*A vegades val més veure que un nen va d'excursió que no pas explicar-li durant quinze dies que anirem d'excursió perquè els nens s'ho parlen entre ells, i entre ells, la mateixa relació, la mateixa dinàmica arriba.*"[98]

Un reflexió a fer és que l'escola no pot perdre de vista que algunes famílies veuen negatiu que el nombre de sortides sigui tant elevat. Segons una mestra de cicle superior les famílies autòctones i les magribines viuen de forma oposada el tema de les sortides: "*Els pares d'aquí, quantes més en fem millor, els pares d'allà, quantes menys en fem millor. Colònies, els d'aquí si poden ser 5 dies millor que no en siguin 3; els d'allà, això de dormir fora de casa...*[99]". Davant d'aquesta diversitat de visions, cal veure, en un futur, de quina manera les escoles tenen en compte les diferents perspectives a l'hora de plantejar el tema de les excursions i sortides, per resoldre el conflicte.

Activitats extraescolars i menjador

Els infants immigrats que utilitzen el servei de menjador a l'escola representen un 5% del total d'infants que es queden a dinar a l'escola.

El fet d'anar a dinar a casa repercuteix en la impossibilitat que aquests infants participin en les activitats extraescolars que es realitzen en aquesta franja horària. Per tant es perd la possibilitat d'establir relacions més lliures i informals entre els infants de l'escola i de realitzar activitats que treballin aspectes més relacionats amb l'expressió corporal, habilitats manuals, expressió musical. Tot i que aquestes activitats ja tenen un espai dins de l'horari escolar, s'han de combinar amb altres activitats d'aprenentatge més acadèmiques.

[97] Vegeu Annex 13 bis.
[98] Vegeu Annex 5.

Treball entre els mestres

El treball en equip dels mestres ha canviat a les escoles fusionades. Això ha demanat als mestres procedents dels diferents edificis que ajustessin les metodologies i maneres de fer. Una mestra d'educació infantil ho explica de la manera següent: "*Veig que el professorat tenim dues maneres de treballar diferents. Allà estàvem acostumats a treballar de manera molt individualitzada perquè hi havia molts marroquins però el nombre total d'infants de la classe era petit. Aquí estem acostumats a treballar d'una altra manera*"[100]. En el nou context, a tots els ha afectat l'augment d'infants i de mestres que ha suposat la fusió, així com la barreja cultural de la població amb la qual treballen. Una mestra ho concreta de la manera següent: "*El que ha sigut més difícil de concretar han estat les dinàmiques de treball amb els infants: pautar/donar llibertat en el treball, segons les característiques dels infants*"[101]. El treball de coordinació entre mestres ha sigut molt més fàcil a partir del moment en què els grups han estat junts en el mateix edifici. L'arribada a l'escola fusionada dels mestres que venien de l'altra escola es va viure amb incertesa, una mestra ho expressa de la manera següent: "*La gent que veníem del B., veníem sabent que aquí series observat, per part dels pares i de tothom. I en principi això t'incomoda, et quedaves com a la reraguarda*"[102]. Això va fer que durant el primer any els mestres que es traslladaven a l'escola fusionada que procedien de l'altre edifici dediquessin els seus esforços a l'adaptació del funcionament de l'escola de destí. Durant el primer any d'arribada a l'escola la feina més important es feia amb el curs paral·lel i aquí sí que es podia discutir, i consolidar el treball d'aula. Partint d'un primer plantejament assimilacionista per part de l'escola d'acollida, un cop finalitzat el procés de fusió comença la nova etapa de consolidació del treball en equip des d'un plantejament més consensuat i democràtic.

L'ampliació de l'escola ha repercutit principalment en el treball entre els mestres i en la circulació de la informació. Els canals de comunicació més informals i espontanis s'han substituït per canals més establerts i jerarquitzats per garantir que la informació arribi a tot el col·lectiu i que tothom participi en la presa de decisions. El temps destinat a la coordinació del cicle és més elevat: "*Ara necessitem més organització. Les reunions de*

[99] Vegeu Annex 13bis.
[100] Vegeu Annex 5.
[101] Vegeu Annex 13.
[102] Vegeu Annex 13.

cicle són més formals"[103]. El treball de coordinació actual demana relació entre paral·lels, i treball intracicle per tal de garantir la coordinació del treball de l'aula. La coordinació intercicle es fa mitjançant les reunions de coordinadors de cicle i les reunions de claustre esdevenen reunions més informatives i no tant de presa de decisions. El temps dedicat a la coordinació entre els mestres del mateix nivell i del mateix cicle ha estat molt necessari per poder organitzar el treball d'aula en diferents agrupaments segons l'activitat i les necessitats d'aprenentatge dels infants: Les mestres comenten la importància de posar en comú el treball que feia cadascú i el fet de preguntar-se aspectes que potser ja feien per rutina.

La qualitat d'ensenyament en les noves escoles

La qualitat que les escoles fusionades estan oferint en l'actualitat passa per l'objectiu comú de tots els mestres que consisteix en educar a la persona de forma integral. Alguns dels indicadors que els mestres consideren que ajuden a mesurar la qualitat d'ensenyament de les escoles fusionades són: la felicitat amb la que els infants venen a l'escola i els resultats d'aprenentatge assolits en acabar l'educació primària.

Per garantir uns resultats òptims en els aprenentatges dels infants s'ha de potenciar que el professorat explori i experimenti dinàmiques de treball en funció de les necessitats educatives dels infants, i per tant són necessàries condicions d'espai per poder treballar de forma flexible, i recursos humans que permetin flexibilitat organitzativa en el treball acadèmic. Conjuntament amb aquests recursos, és important que els mestres visquin amb il·lusió i estimació les ganes de treballar per l'escola, de sentir-la com a pròpia i de creure que el treball educatiu que està fent és el millor.

La visió del infants de la fusió

Una font més d'informació que s'ha recollit per conèixer millor les vivències a l'entorn de la fusió dels diferents col·lectius de les escoles fusionades ha estat la percepció dels infants ja que esdevenen una de les peces fonamentals que intervenen en el centre escolar.

[103] Vegeu Annex 5.

L'anàlisi de les entrevistes dels infants es corresponen a les realitzades durant el curs 2000-2001 a alumnes de les diferents escoles implicades en la fusió, concretament a infants de cicle mitjà i cicle superior que eren, en aquells moments, els darrers cursos fusionats. Els infants van ser escollits pels propis tutors tenint en compte que els col·lectius dels dos edificis estiguessin representats.

Els infants comenten que els pares viuen el canvi d'escola de forma positiva i els infants també comparteixen aquesta opinió. Concretament aquests últims recalquen el fet que l'escola actual és molt més gran que no pas l'antiga i al mateix temps també valoren el fet que hi troben molts més companys. Tot i així, en algun cas surt la idea que potser abans, el fet de ser una escola més petita permetia una relació més estreta entre tots els alumnes del centre, quan per exemple sortien al pati compartien el joc entre tots, relació que potser amb la nova situació no passa. És en el pati on també els mateixos infants destaquen que ara és molt més gran i que això els agrada. No podem oblidar que aquest és un dels espais més important pels alumnes i per això és potser on hi ha donat més importància a aquest canvi.

En la vida d'un infant els amics en són una peça molt important. Amb la fusió els alumnes continuen mantenint les mateixes amistats que tenien a les escoles antigues, però a més, han conegut i introduït nous amics gràcies al contacte amb altres nens. Un dels alumnes autòctons entrevistat apunta la idea "al principi tenia una mica de por que vinguessin nous companys"[104] però per altra banda un cop hi ha tingut relació els han introduït dins del seu cercle d'amistats. Els infants de famílies immigrants no manifesten opinions sobre aquest tema.

La relació dins de l'aula entre companys dels diferents edificis la decideixen alguns cops les tutores de la classe i altres vegades també se'ls hi dona l'oportunitat que siguin els mateixos infants els que escullen els seus companys. Això no presenta cap tipus de problema pels alumnes ja que es concep com una dinàmica normal i acceptada per tots.

Aquesta barreja també ve forçada per la metodologia utilitzada pels mestres a l'hora de plantejar els tallers ja que sempre tenen en compte que hi hagi infants de les dues escoles en cada un dels grups. Tot i així, les preferències personals tendeixen més cap a les amistats.

[104] Vegeu Annex 17.

Les tutories, segons els propis infants, són uns espais que serveixen per parlar de diferents temes que els interessen i per resoldre alguns conflictes que hagin pogut sorgir entre ells. Dels conflictes més concrets que apareixen dins de l'aula són aquells més relacionats amb problemes entre amics o per alumnes concrets que potser "molesten" als seus companys, per exemple hi ha una alumna que es queixa pels insults de "moro"[105], però en general no apareix cap tipus de comentari sobre les diferències entre els alumnes d'una escola i de l'altra.

On sí es visualitzen diferències entre els alumnes que provenen d' un edifici o de l'altre és a l'hora d'utilitzar el servei de menjador escolar ja que la majoria d'alumnes que anaven a les escoles situades al centre de la ciutat, segons els nens, continuen anant a dinar a casa seva.

Els alumnes que si que es queden tenen la possibilitat d'escollir entre un ventall d'activitats situades entre la franja de 12 a 1 del migdia, tals com esports, hort, mecanografia... després dinen i finalment juguen fins l'hora d'entrar una altra vegada a l'aula. És durant aquesta franja quan tornen a destacar el fet que juguen amb els seus amics.

Aquesta gran activitat extraescolar també apareix un cop s'han acabat les classes a les 5 de la tarda. Existeixen diferències entre les activitats que porten a terme els infants de les diferents escoles. La majoria d'infants entrevistats que provenen de les escoles del centre de la ciutat no realitzen cap activitat extraescolar, només n'hi ha un que practica el futbol dues vegades a la setmana i un altre que assisteix al casal de la seva antiga escola. Els altres solen ocupar el seu temps jugant a casa o bé al parc.

En contraposició hi ha alguns del infants entrevistats que arriben a tenir fins a cinc dels set dies ocupats de la setmana, activitats com música, gimnàstica, futbol, dibuix... sense comptar el fet que després un cop a casa han de fer la feina que els hi ha donat a classe.

El que tenen en comú és la quantitat de programes que miren els infants la televisió. Aquí no existeix cap diferència, el programes més vists són els dibuixos animats (Pokemon, Xin Xan..) i després programes que emeten al vespre (Plats Bruts, Temps de silenci, Passa Palabra...)

[105] Vegeu Annex 17.

Així podem concloure que en general no es detecten problemes de relació d'integració entre els diferents alumnes de les diferents escoles. La relació establerta entre ells ha resultat ser positiva i amb total acceptació. Potser les diferències apareixen més amb les activitats que es realitzen fora de l'horari escolar, és a dir, al migdia i a la tarda després de la jornada escolar, on tal i com hem esmentat, les activitats resulten ser molt diferents i variades.

6. CONCLUSIONS

En aquest darrer apartat i en forma de conclusions, propostes i consideracions finals, volem deixar constància d'algunes de les qüestions que ens semblen més destacables del procés de fusió d'escoles i distribució d'alumnat a Vic, descrites de forma sintètica en trenta-tres punts:

1. La fusió escolar, i la forma com s'inicia, destaca pel protagonisme de la ciutat en posar les institucions escolars, més enllà de la seva dependència orgànica (l'administració autonòmica, i entitats privades o congregacions religioses), al servei de l'escolarització dels infants i joves del municipi. La ciutat implica a totes les escoles que hi ha en el seu territori, públiques i concertades, en la resolució de les problemàtiques escolars del conjunt.

2. La fusió escolar planteja clarament la potencialitat i la idoneïtat d'augmentar la capacitat dels poders públics municipals en la gestió de l'educació bàsica. En el cas de Vic, és el municipi el que fa la proposta de modificació del mapa escolar i de les matriculacions. Aquest fet posa en tensió els mecanismes habituals en aquests casos i obliga a una presa de posició dels diferents nivells de l'administració educativa (inspecció, delegació, direcció general, conselleria) general.

3. La fusió ha estat una mesura excepcional que es va prendre per tal d'acabar amb els perills de guetització i de concentració artificial de l'alumnat en dues escoles públiques del centre de Vic. Es perseguia la possibilitat de reequilibrar la proporció d'infants de diferents nivells socioeconòmics i de diferents procedències en cadascuna de les escoles del municipi. Tanmateix, la mesura s'hagués pogut evitar d'haver existit, prèviament, una política amb previsió de futur que utilitzés el mapa escolar com un instrument de planificació per evitar les concentracions artificials i aconseguir una distribució equitativa de tota la població escolar.

4. La necessitat d'utilització del mapa escolar com a instrument de planificació és evident però no gens fàcil. La mobilitat social i els intensos fluxos migratoris posen en qüestió el concepte d'un centre escolar estable a mig i llarg termini, estableixen limitacions al concepte d'escola-barri i qüestionen la relació entre mapa escolar i mapa urbanístic. La mobilitat social esdevé un factor nou i de gran impacte per als sistemes i per als establiments escolars. Caldrà afrontar una nova i més intensa mobilitat de la població- no només pel que fa a població procedent de la immigració- que implicarà processos canviants més evidents en el mapa escolar, discontinuïtats i ruptures en el seguiment continuat dels alumnes, especialment dels alumnes en risc. Es per això,

precisament, que el paper de les autoritats locals pren més relleu davant d'aquest conjunt de fenòmens.

5. El model de Vic és il·lustratiu en aquest sentit: en la demostració que és possible, necessari i exemplar intervenir davant de determinades transformacions socials. A efectes pràctics, avui hi ha dues escoles a Vic, l'una pública i l'altra concertada que tenen un percentatge superior d'alumnat immigrat al que tenien les escoles que varen provocar la fusió. La mobilitat social, laboral i urbanística, doncs, és molt forta i hom podria pensar que el procés de fusió no ha reeixit. Tanmateix, avui és molt més clar per al conjunt de la ciutadania, gràcies al procés iniciat fa cinc anys, que és possible afrontar negociadament totes aquestes problemàtiques de l'escolarització de la immigració i hi ha els mecanismes i instàncies per tractar-les. Les dades també assenyalen que els percentatges de escolars immigrats són similars a les escoles públiques i a les escoles concertades del municipi.

6. El procés o model de Vic té algunes característiques que l'han fet possible gràcies a les dimensions del municipi, al nombre d'escoles, etc. És a dir, que estem parlant de proporcions manejables. Però no només s'explica per qüestions de tamany. A cada àmbit o context (municipi, barri o districte) caldrà trobar el llindar òptim per a poder seure en una taula tots els agents implicats, per a poder negociar directament totes les administracions i per a debatre entre tots els centres escolars afectats, tal com s'ha fet a la ciutat de Vic.

7. La fusió, d'entrada, no va entusiasmar ni als pares i mares immigrats ni als autòctons. Per a les famílies magribines, la concentració escolar artificial no era cap mena de problema sinó més aviat un avantatge en la mesura que, tenir l'escola al costat de casa i no haver-se de desplaçar a la perifèria de la ciutat, els donava més seguretat i comoditat.

8. En el cas de les famílies autòctones hi havia una resistència formal produïda per la forma precipitada en que es va decidir la fusió i per la falta d'informació. I també s'ha constatat una resistència més general a un canvi no previst i imposat per raons generals del "bé comú" que afectava a una qüestió tan bàsica i quotidiana, que ja tenien resolta com és l'escolarització dels fills en les edats de l'educació infantil i primària.

9. Una altra raó de fons de moltes famílies autòctones era la por a que desaparegués, s'alterés o es diluís un model d'escola activa, innovadora, participativa, de dimensions reduïdes i força familiar, amb el qual se sentien molt identificats i de la que n'estaven molt satisfets del seu funcionament.

10. Inicialment es van detectar algunes actituds xenòfobes aïllades. Aquestes reaccions s'entenen més com un cert classisme i elitisme social o necessitat de distinció social, reticent a la barreja de l'alumnat de les dues escoles i partidari d'una certa selecció escolar (explícita o encoberta) i, sobretot, com la defensa d'un model educatiu i d'escola que sentien que es podia veure amenaçat. Tot i així, el nombre de famílies que varen treure els seus fills de les escoles, a causa de la fusió, és irrellevant. I, en conjunt, es fa una valoració positiva del procés de fusió sobretot pel que fa a la mescla i a la convivència plural entre els infants immigrats i autòctons.

11. Les famílies immigrades ja no només trien per la proximitat del centre respecte al seu lloc de residència. Moltes d'elles valoren el tractament educatiu que reben el seus fills a les escoles fusionades i aquesta és raó suficient per no canviar-los a un escola més propera. Malgrat tot, les principals crítiques continuen sent la llunyania de l'escola, ja que el centre de la ciutat s'ha buidat d'escoles públiques; també s'assenyala el tamany més gran de l'escola com un factor que dificulta els processos de comunicació i participació.

12. Cal assenyalar que la població immigrada en general i l'escolar en particular no són homogènies. Factors com el nivell cultural i sòcioeconòmic; el temps de permanència en el context de destí; el domini de les dues llengües oficials de Catalunya tant per part dels pares com dels infants; l'interès i les expectatives familiars en relació a l'educació escolar dels seus fills; el grau d'acollida o d'hostilitat de l'entorn social; i els vincles que manté amb la societat d'origen i amb la d'acollida fan que la relació que tenen les famílies immigrades amb l'escola no segueixi el mateix patró en tots els casos. Els processos d'acollida i les mesures d'atenció a la diversitat de l'escola no poden ser per a tots igual perquè les necessitats en la construcció identitària personal i en el procés d'inclusió escolar i social són diferents.

13. Els equips de mestres també mostren un cert grau de disconformitat inicial amb l'anunci de la mesura de la fusió i alguns recels per motius semblants, encara que els consells escolars de les escoles fusionades hi donen el seu suport. Hi afegeixen, però, altres raons específiques: uns i altres defensen el seu propi model d'escola i la manera de treballar; i no és gens fàcil consensuar projectes, prendre decisions i formar un sol equip a partir de dos cultures de centre diferenciades. Al cap dels anys, la fusió es valora de forma més positiva, el treball en equip és més gratificant, els problemes s'han anat resituant i s'han endegat projectes col.lectius força satisfactoris per atendre els nous reptes d'atenció a la diversitat, tant pel que fa a l'organització de l'escola com al procés d'ensenyament i aprenentatge.

14. En efecte, la fusió ha obligat als equips de mestres a intensificar la reflexió, l'enginy, la imaginació, la dedicació i el compromís en la renovació pedagògica de les escoles que s'han hagut d'adaptar a les noves circumstàncies. Això els ha permès fer un ús més adequat dels nous espais i recursos humans que la fusió ha comportat. Aquests eren del tot necessaris però amb això no n'hi havia prou. Calia, a més, trobar noves fórmules flexibles d'agrupar l'alumnat de forma integradora, així com d'organitzar i treure el màxim profit dels temps i els espais escolars. Pel que sembla, de moment, el procés és positiu, malgrat algunes mancances i dificultats ja assenyalades. La presència d'algun mestre més dels que pertocarien a aquests centres pel nombre d'unitats, ha permès endegar aquestes propostes organitzatives i pedagògiques necessàries i complexes. Els recursos humans, doncs, són essencials per a dur a bon port processos com l'estudiat aquí.

15. A desgrat dels esforços que s'han fet per adaptar les propostes (el projecte educatiu i organitzatiu) a un centre de doble línia, pensem que les escoles petites –d'una sola línia- continuen essent els entorns més adequats per garantir un treball en equip, la comunicació en les relacions interpersonals, l'organització del centre i del treball escolar, la participació de la comunitat educativa, i, en definitiva, la qualitat d'ensenyament. L'estudi confirma que el treball col.laboratiu en equips docents més nombrosos és més difícil, més complex i requereix molta més planificació i treball de coordinació. Tanmateix esdevé imprescindible ja que sense aquest treball en equip la tasca d'atendre la diversitat de l'alumnat no és possible.

16. El procés de fusió ha posat de relleu la importància dels aspectes organitzatius i pedagògics així com la importància de la cohesió de l'equip de professors i professores. És evident que encara s'ha d'avançar molt per anar concretant un currículum intercultural que afecti a les diverses àrees de coneixement però massa sovint i davant l'atenció a la diversitat cultural es focalitza excessivament en la modificació curricular i no es tenen en compte les virtualitats d'estratègies organitzatives més generals, necessàries, tal com indica l'estudi, per tirar endavant propostes educatives que tinguin en compte les característiques de la nova població escolar.

17. La fusió d'escoles ha col.locat en un mateix centre a professorat amb molta experiència de tracte amb famílies immigrades i a professorat amb menys experiència. Creiem que és vital que el professorat experimentat pugui orientar els seus col.legues d'una mateixa escola o d'altres -via plans estratègics, comissions de serveis, etc.- en aquest terreny. La capacitat d'actuació directa del professorat a l'hora de convèncer a una família per tal que el fill o filla vagi d'excursió o de colònies, a l'hora de tractar temes econòmics, sanitaris, o l'especial relació que algunes mestres estableixen amb

mares magribines són qüestions especialment rellevants i necessiten trobar, dins de l'escola, fòrmules organitzatives i recursos humans que ho potenciïn.

18. En aquest sentit, cal assenyalar que la comunicació de les mares i pares magribins amb l'escola presenta dificultats i la seva participació en les activitats de la comunitat educativa és baixa; en alguns casos, quasi inexistent. La manca de domini de la llengua i els codis culturals diferents fa que tinguin dificultats en interpretar la informació que prové de l'escola. Per això és interessant, que alguna persona contractada pel Departament d'Ensenyament, pugui dedicar-se a fer un treball de seguiment de les famílies magribines per oferir claus d'interpretació de tota l'activitat del centre. D'altra banda, cal trobar nous espais i noves estratègies de comunicació i sensibilització perquè les famílies magribines valorin la necessitat de l'escolarització obligatòria fins els 16 anys i la post-obligatòria; el caràcter educatiu de les sortides, les colònies i altres activitats menys acadèmiques; així com la importància de la seva participació en el centre. Es tracta, òbviament, d'aconseguir un canvi de mentalitat en relació a la funció d'una escola més innovadora i democràtica. I això requereix temps, perseverància, i molt diàleg entre el professorat, les famílies autòctones i les magribines.

19. A l'escola primària no es detecten, en principi, problemes de convivència ni problemes greus d'absentisme. No es així a l'ensenyament secundari, on els casos de rebuig i abandó comencen a ser un motiu de preocupació creixent. Tot i que l'estudi només s'ha centrat en l'ensenyament infantil i primari, hem constatat que en el trànsit d'un nivell a l'altre, un nombre important d'alumnes magribins es despengen del sistema educatiu. Les raons són diverses, per exemple, en alguns casos en què les noies no se senten còmodes a l'institut, les famílies troben en aquesta situació raons per pensar que l'escolarització més enllà dels 12 anys no respon prou a les seves expectatives pel que fa a la utilitat dels estudis, tot i que es tracta d'una qüestió complexa davant de la qual hi ha diferents posicions i sensibilitats. I en el cas dels nois perquè es vol accedir el més aviat possible al món del treball. Són qüestions que caldrà seguir i estudiar en profunditat en posteriors recerques.

20. Algunes propostes del Departament d'Ensenyament per a escolars de secundària amb dificultats d'aprenentatge com per exemple, les Unitats externes d'escolarització - on hi van a parar una bona part dels alumnes immigrants desmotivats que estudien l'ESO- queden per posteriors estudis. Cal analitzar amb profunditat fins a quin punt aquesta proposta esdevé una via inevitable de segregació irreversible, i cal trobar recursos i noves fòrmules, integradores i imaginatives, per facilitar la transició de la primària a la secundària, per combatre l'absentisme i per fer front als creixents problemes de convivència.

21. No s'han evidenciat episodis de violència escolar rellevants. De tota manera cal estar atents davant d'un fenomen que tendeix a magnificar-se des dels mitjans de comunicació, però que des de l'Administració i d'altres sectors tendeix a relativitzar-se. L'estudi ha evidenciat que a les escoles hi ha diferents nivells de comunicació entre els infants immigrats i els autòctons segons els espais d'interacció siguin més dirigits pel professorat o més lliures. Les situacions més conflictives són situacions vinculades als prejudicis que el col.lectiu autòcton construeix del col.lectiu immigrat genèric en l'imaginari de la ciutat i que no són fruit del dia a dia escolar. Ara per ara es deconeixen quins són els prejudicis i estereotips del col.lectiu immigrat cap a l'autòcton.

22. La fusió garanteix la pluralitat, la convivència i la integració entre alumnes immigrats i autòctons a l'escola, dins de l'aula o en les activitats acadèmiques, tot i que els codis i aportacions culturals dels magribins no s'inclouen sempre dins del currículum. Fora de l'escola, però,encara hi ha poc contacte amb els infants autòctons. D'altra banda, l'ocupació del temps lliure és diferent en un i altre cas: mentre els magribins fan molta vida al carrer i són grans consumidors de televisió, els autòctons realitzen activitats extraescolars i el seu oci és culturalment més ric i diversificat. Aquestes diferències pel que fa al desigual accés d'oportunitats de consum extraescolar i de lleure s'accentua encara més durant les vacances escolars. És per això que cal insistir en el fet que la integració no pot ser només escolar i que, des de les ciutats i els municipis, cal articular ofertes formatives i del lleure que arribin a tota la població infantil i juvenil. Una mesura que cal estudiar i que segueixen excepcionalment alguns centres, és obrir fora de l'horari escolar i fins i tot els caps de setmana per tal de facilitar l'organització d'activitats extraescolars a l'abast de tothom.

23. Les escoles fusionades han desenvolupat estratègies flexibles en la coordinació organitzativa del professorat dins del cicle i entre cicles, han apostat per la flexibilitat organitzativa de l'alumnat per respectar diferents ritmes d'aprenentatge, interessos i necessitats pròpies, han potenciat la tutoria com a eina per a l'autoconeixement i per al coneixement dels altres, amb la finalitat de transformar les escoles en llocs que acullen la diversitat de l'alumnat.

24. L'estudi ha evidenciat que altres aspectes més vinculats amb la reflexió de la diversitat social i cultural a l'hora de pensar en l'educació intercultural, com per exemple reflexionar més profundament i en equip sobre la cultura viscuda per tots els infants; relacionar el saber escolar amb metodologies d'aprenentatge més vinculades a la diversitat quotidiana de les situacions viscudes per part dels infants, detectar continguts etnocèntrics i discriminatoris en els materials curriculars, implicar-se de forma més elevada en els moviments socials de l'entorn proper són reptes a assolir en els propers anys. De no ser així, es podria córrer el perill que el discurs sobre la

educació intercultural es convertís en un discurs purament retòric i teòric allunyat de la pràctica escolar. En aquest sentit, cal seguir explorant en experiències, estratègies, dinàmiques, activitats i recursos que permetin avançar cap a la interculturalitat. I això cal fer-ho des de la globalitat de l'acte educatiu i en totes les àrees del currículum, generant espais de diàleg on les diferències emergeixin, s'interrelacionin i s'enriqueixin.

25. L'aposta per un model d'escola inclusiva on l'alumnat de l'educació obligatòria rep un ensenyament comú -comprensivitat-, al mateix temps que cada alumne rep una atenció individualitzada en funció de les seves situacions, possibilitats i ritmes d'aprenentatge -diversitat-, cal mantenir-la. Ara bé, l'estudi ha evidenciat que aquest model precisa de més recursos humans: les plantilles dels Equips d'Assessorament Psicopedagògic (EAPS), d'Educació Compensatòria i altres serveis educatius, interns i externs de l'escola, avui són del tot insuficients; i necessita també de millores en les possibilitats de coordinació. La coordinació de tots aquests recursos té sentit en la mesura que es treballa cap a l'acolliment i serveix per emmarcar les actuacions en una planificació conjunta que té en compte les particularitats socials i geogràfiques de cada centre escolar i les especificitats pròpies del nouvingut.

26. Aquestes actuacions coordinades, són exitoses per l'infant nouvingut en la mesura que potencien el model integrador d'escola en què els infants poden desenvolupar les seves capacitats i el seu ritme d'aprenentatge dins del col.lectiu, en prendre com a punt de partida les possibilitats i expectatives de progrés i d'èxit de cada alumne i no pas les seves mancances i dificultats. Aquest model és el referent en les dues escoles estudiades, tot i que en alguns moments de l'aprenentatge, les escoles troben inevitable la separació d'alguns infants de la resta del grup classe quan cal, sobretot, incidir en el reforç de llengua i matemàtiques. Aquestes situacions de petit grup no són fixes ja que tots els infants viuen formes d'agrupament diverses, organitzades per diferents criteris i no només pel criteri del nivell d'aprenentatge, a fi que no recaigui en el mateix col.lectiu l'etiquetatge que té menys capacitat pel fet de presentar més dificultats en algunes àrees curriculars. La futura "Ley de Calidad" podria significar un pas enrera evident, si intensifica i generalitza la segregació de l'alumnat en diverses vies escolars en funció de les seves capacitats, seleccionant els alumnes acadèmicament més brillants i expulsant del sistema educatiu aquells que presenten dificultats o un baix rendiment. Pel que fa a l'alumnat immigrat també se li reserva un espai d'escolarització separat on està previst un aprenentatge intensiu de la llengua, prescindint de la importància de les relacions interpersonals i de la integració en un aula ordinària amb tot l'alumnat.

27. Malgrat la intensitat dels fenòmens que aquí s'estan tractant i tot i les valoracions positives envers el procés de fusió en general, hem evidenciat que la manca de recursos humans tant en els serveis municipals de Benestar Social com en els serveis educatius

d'educació compensatòria i d'altres és molt elevada. No han augmentat en relació a la importància del fet migratori. És una qüestió que caldria corregir davant els nous escenaris de la pobresa, la marginació social i la immigració, que van adquirint cada dia noves dimensions quantitatives i de major complexitat. En aquest sentit, es fa imprescindible disposar d'una estructura global, coordinada i integrada d'acollida inicial que subministri a les persones nou vingudes la informació necessària sobre habitatge, sanitat i les diverses prestacions socials, així com la necessària orientació educativa i laboral.

28. A Vic, les Comissions de Matriculació han fet la tasca de distribució de l'alumnat de forma equitativa en les diferents escoles finançades amb fons públics, atenent en la mesura del possible la situació de cada infant i les del centre escolars d'acollida. La Comissió de matriculació distribueix i fa el seguiment tant dels que es matriculen abans de l'inici de curs com els d'incorporació tardana, detecta els fluxos de la població escolar per garantir l'accés a l'ensenyament de tota la població escolar. Ara bé, les competències d'aquestes comissions, d'acord amb els consells educatius territorials - organismes d'àmplia representativitat democràtica on haurien d'estar presents els ajuntaments, el professorats, les associacions de mares i pares, els sindicats, les associacions de veïns, els col·lectius d'immigrants, els treballadors socials, i altres professionals i agents educatius i socials- haurien d'anar més enllà del repartiment i tenir la possibilitat de reflexionar i d'intervenir en la configuració del mapa escolar de la ciutat i de la comarca amb un major grau de representativitat participativa.

29. El mapa escolar de la ciutat caldria entendre'l com un instrument de planificació que, a part de les funcions mencionades en el punt 28 pogués preveure que la diversitat i heterogeneïtat social de les zones escolars es reflecteixi a les diverses escoles; aconseguir que l'oferta d'escola pública sigui suficient a totes aquestes zones; facilitar, tant des d'un punt de vista quantitatiu com qualitatiu, la cobertura escolar necessària i les transicions educatives adequades en els diferents trams de l'educació formal, des de l'educació Infantil fins a l'Ensenyament Secundari i Superior; dotar els centres dels serveis educatius interns i externs i dels recursos necessaris; organitzar l'oferta pública d'activitats escolars; i coordinar la política escolar amb altres polítiques socials i culturals del territori. Es tracta, en síntesi, de que la infància i la joventut pugui gaudir, en igualtat d'oportunitats, dels recursos comunitaris ja existents o d'altres que es puguin crear en funció de les noves necessitats i que la comissió de matriculació sigui un organisme amb capacitat per prendre decisions que afecta al mapa escolar que canvia de forma ràpida i en poc temps.

30. És convenient que el Departament d'Ensenyament de la Generalitat, com a responsable màxim de la xarxes d'escola pública i privada concertada estableixi unes

polítiques i uns criteris comuns pel que fa al tractament de la diversitat cultural i a l'acollida i inclusió social dels infants immigrants. Però també és convenient que, d'acord amb l'experiència de Vic, aquests no siguin rígids i homogenis per totes les escoles, sinó que s'adaptin a cada territori i municipi en funció de cada realitat: volum, característiques i distribució de la població immigrada dins de l'espai; iniciatives escolars i socials pel que a la infància i la juventut; grau de marginació i exclusió social i de cohesió i d'inclusió social.... D'aquí la necessitat d'emprendre, de manera corresponsable i coordinada entre el Departament d'Ensenyament i els Ajuntaments (municipis), polítiques d'integració escolar i social flexibles i adaptades a les necessitats de cada entorn, i que permetin als centres fer un bon ús de l'autonomia escolar. En aquests sentit cal que les propostes i actuacions del Pla Interdepartamental d'Immigració de la Generalitat de Catalunya, així com altres plans d'àmbit municipal siguin més difoses entre la ciutadania i també més operatives.

31. La valoració definitiva de la fusió, entesa en la seva doble dimensió d'integració educativa i d'integració social, no es podrà fer fins que tot l'alumnat immigrant afectat pel procés de fusió no hagi acabat la seva escolarització a l'escola primària. Caldrà fer un triple seguiment i avaluació: en primer lloc, de l'impacte real que han tingut les propostes educatives, organitzatives i curriculars experimentades en cadascun dels centres; en segon lloc, el grau d'èxit escolar de cada alumne a l'escola primària i als estudis superiors, la qual cosa suposa fer un cert seguiment dels itineraris formatius de cada alumne immigrat, així com del seu conjunt; i, en tercer lloc, del nivell real de diàleg i convivència que aquests infants i joves immigrants van establint amb els seus homònims autòctons, i de fins a quin punt gaudeixen d'una igualtat d'oportunitats pel que fa a l'accés de bens culturals i serveis extraescolars, sobretot en el temps de lleure.

32. La fixació d'unes quotes a l'hora de repartir l'alumnat a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat pensem que és una bona mesura estratègica i provisional que pot tenir tres efectes beneficiosos a curt termini: evitar o atenuar els guetos i concentracions escolars artificials; exercir un control mínim sobre l'elecció de l'alumnat per part de les escoles concentrades, convertint-los en centres més públics; i obrir un debat sobre la millor forma de distribuir i integrar l'alumnat immigrat. Pensem, però, que la mesura de desconcentració més coherent s'ha d'entendre com una opció per a tot l'alumnat, en funció de les necessitats de cada zona. En aquesta línia, la proposta de Francesc Carbonell de creació de Zones d'Atenció Escolar Prioritària, dintre de les quals els alumnes poder ser adscrits a qualsevol dels centres que en formin part, siguin públics o privats concertats és una opció que caldria analitzar, per veure en quina mesura aquesta proposta evitaria amb més eficàcia la formació de nous guetos, alhora que es tracta d'una mesura menys discriminatòria, al no dirigir-la només al col·lectiu immigrant. La importància d'aquesta proposta rau en que s'està prioritzant el dret a

rebre una educació de qualitat per a tothom per sobre del dret a l'elecció de centre que, per diverses raons i circumstàncies, poden exercir amb més llibertat els sectors socialment i culturalment més benestants.

33. L'anomenat model Vic, que inclou tant la decisió puntual de la fusió com el repartiment de l'alumnat immigrat a totes les escoles públiques i privades concertades de la ciutat, s'ha de valorar en el seu context escolar i sòciocultural específic i no pensem que sigui extrapolable automàticament a altres ciutats, encara que sí constitueix un extraordinari laboratori d'experimentació i d'estudi per obrir la reflexió i el debat al voltant de les respostes a la integració de l'alumnat immigrat. Per les mateixes raons, entenem que les necessàries crítiques a l'esmentat model no es poden fer a partir de teories o models apriorístics, abstractes o extretes d'altres contextos, sinó que han de tenir molt en compte l'evolució, les circumstàncies conjunturals i la realitat actual de l'escola i la societat vigatana, sobretot en el moment de la fusió.

Fins aquí hem plantejat els punts més importants, recollits a través de l'estudi, de les valoracions sobre el procés de fusió escolar. Tanmateix, els conflictes inherents a la pluralitat cultural, el fracàs escolar dels infants immigrants, els prejudicis i les discriminacions no poden resoldre's només des de l'escola. La seva tasca quedarà molt limitada si, paral·lelament, no s'actua des d'altres instàncies. No hi ha integració cultural sense un mínim d'integració socioeconòmica; de la mateixa manera que no es pot exercir el dret a la diferència sense gaudir, al propi temps, d'un mínim d'oportunitats i d'un cert grau d'igualtat.

El procés d'integració és lent i complex. Requereix polítiques globals i transversals que integrin tots els aspectes relacionats amb l'ensenyament, la salut, els serveis socials, l'habitatge, la formació i la inserció laboral,..- ; i polítiques actives de prevenció i coordinació per part dels diversos serveis municipals i les diverses administracions per tal d'evitar la improvisació, així com les mesures repressives i de xoc davant de les situacions conflictives. Això suposa també una inversió i gestió sostinguda de recursos materials i humans per tirar endavant aquestes polítiques. D'altra banda, la immigració no pot ser analitzada només amb paràmetres econòmics, segons els quals aquesta es pot tolerar i fins i tot impulsar per compensar la falta de mà d'obra, sobretot en les feines més dures i rebutjades per la població autòctona. Tampoc hauria de ser utilitzada com un argument electoral per obtenir vots entre la població autòctona i per acontentar-la o apaivagar-la; un discurs que, a més de ser moralment inacceptable, a la llarga, contribueix al deteriorament, a la tensió i a la fractura social. La immigració ha de ser considerada des de la seva globalitat i, per sobre de tot, com un dret universal de totes les persones a viure i conviure amb dignitat en qualsevol comunitat. I per això cal

mesures que depassen les accions de l'escola i del municipi com les que afecten les condicions laborals del immigrats o el marc legal que els ampara.

En aquest sentit, ara per ara la legislació actual europea no reconeix els drets polítics i socials elementals dels immigrants i en l'àmbit laboral no queden garantits els drets dels treballadors immigrats amb l'objectiu de promoure la igualtat d'oportunitats de totes les persones que viuen a Catalunya per poder exercir els drets individuals i socials de ciutadania reconeguts en la Declaració Universal dels Drets Humans. Per això les mesures de discriminació positiva tenen sentit quan van dirigides als col·lectius socials més desvalguts i desatesos. Entre aquests hi ha sectors tant de la població immigrada com de la població autòctona; i aquests tipus de programes i ajuts no han de fer cap distinció entre els dos col·lectius. Ara bé, també hi ha mesures específiques que afecten només als immigrants, que són necessàries per facilitar l'arribada del nouvingut a un medi social, econòmic i cultural desconegut com per exemple les relacionades amb el procés d'acollida; amb la seva regularització com a ciutadà de ple dret; les d'orientació per facilitar la inserció laboral i social; i les de coneixement de la llengua i formació cultural.

S'ha d'evitar que la integració comporti un procés de desculturalització i suposi simplement una assimilació a la cultura dominant de la societat d'acollida. També s'ha d'evitar la inserció de les noves comunitats d'immigrats en guetos urbanístics o en compartiments estancs. Perquè cap d'aquestes dues fórmules afavoreix el diàleg i la diversitat cultural ni, encara menys, la cohesió social. Cal emprendre una política d'habitatge que faci possible que la població immigrada es distribueixi de forma més equilibrada i pugui residir en les mateixes zones en que ho fa la població autòctona; perquè la proximitat i la mescla faciliti la comunicació i la convivència. Pensar les ciutats d'una manera més democràtica participativa per tal d'evitar els guetos urbanístics; és a dir, l'excessiva concentració de les persones immigrades en el territori. Això vol dir, entre altres coses, una promoció més àmplia i decidida d'habitatges de protecció oficial; ajuts públics per la restauració d'edificis envellits; i una major oferta de pisos de lloguer a preus més assequibles. No cal oblidar que el gueto urbanístic és el que condiciona, en bona mesura, el gueto escolar.

La cultura de la immigració, al igual que l'autòctona, és molt diversa. I dins de cada cultura conviuen factors enriquidors i de progrés que cal respectar i estimular i d'altres factors conservadors i fins i tot reaccionaris, en la mesura que són contraris a la dignitat i els drets humans, que cal denunciar i combatre. Tota manifestació cultural, vingui d'on vingui, mereix respecte, però, alhora, ha d'estar sotmesa a la crítica. Sovint, però, la qüestió cultural - sobretot quan es parla de les dificultats d'integració i adaptació cultural dels immigrats- amaga l'exclusió social derivada de la falta d'igualtat

d'oportunitats i d'inserció laboral i social. Per això, per camuflar o diluir les responsabilitats socials, s'utilitza la coartada genèrica de la cultura i de la diversitat cultural -que no compromet a res- i s'obliden les polítiques socials i de promoció dels drets de les persones. En resum, no es pot separar la integració cultural de la inserció social, i quan això succeeix augmenta el risc de la fractura i de la conflictivitat social.

La figura del mediador intercultural es va professionalitzant i estenent molt lentament. Entre les seves funcions, que haurien de realitzar d'acord amb els equips docents, els treballadors dels serveis socials municipals i altres professionals de la comunitat, cal citar les següents: detectar les necessitats dels immigrants; oferir un servei d'interpretació lingüística i cultural; facilitar-los l'accés als serveis municipals; prevenir situacions de risc; i intervenir en conflictes que poden derivar en un deteriorament de la convivència ciutadana. L'estudi ha constatat que totes aquestes tasques són necessàries. Ara bé, cal qüestionar-se si és preferible la consolidació d'aquesta nova figura professional o plantejar la seva de forma transitòria i provisional, ja que la funció de la mediació l'haurien d'assumir, a mig termini, com una tasca més integrada en la seva actuació professional quotidiana, els diversos professionals dels serveis socials i el professorat de les escoles. Això implicaria dos tipus d'actuacions: reciclatge dels professionals en actiu i accés de persones immigrades dins d'aquests àmbits de treball. Des d'aquesta perspectiva, els equips de mestres i dels serveis socials prendrien un paper rellevant en la integració de la pluralitat cultural de l'entorn.

Promoure el diàleg i la col·laboració entre les diverses entitats i col·lectius immigrants i multiculturals i entre aquests i les associacions i col·lectius de la població autòctona. I, per damunt de tot, impulsar la participació tant de la població immigrada com autòctona en marcs associatius i de diàleg i col·laboració comuns: associacions veïnals, sindicals, esportives, culturals, polítiques, de mares i pares d'alumnes, ONGs,... Aquesta participació conjunta s'ha de veure reflectida, també, en els òrgans de govern, gestió control municipal a l'hora de promoure les necessàries polítiques d'integració per a la convivència intercultural i la cohesió social. El paper d'aquests col.lectius no pot quedar reduït a la de simples comparses de l'Administració, a una representació purament formal i anecdòtica (poc substanciosa) o a un treball de suplència o substitució en aquells capítols o assumptes que no hi arriba l'Administració. Cal trobar noves formes més participatives, transparents i eficients per concretar la corresponsabilitat entre les administracions i els diversos agents socials; xarxes de participació democràtica que intervinguin en l'elaboració i aplicació dels plans estratègics o projectes educatius de ciutat.

Aquests darrers factors socials i econòmics esbossats són els que han emergit amb més força en centrar l'estudi en el procés de fusió de 4 escoles de la ciutat de Vic i hem

volgut recollir-los per contextualitzar la complexitat de la mesura presa. L'abast de l'estudi ha anat més enllà del seguiment del procés de fusió de les 4 escoles implicades, ja que la decisió política, tal com ha quedat palès al llarg del llibre, traspassa els murs de la institució escolar i repercuteix en la configuració del mapa escolar de la ciutat, en la percepció social i en la projecció externa del clima de convivència entre diferents col·lectius culturals de la ciutat. El recorregut fet fins aquí ha permès visualitzar les dimensions socials, polítiques i educatives de la decisió i plantejar reflexions, interrogants i noves propostes sobre el paper educador de l'escola en una societat multicultural.

UNIVERSITAT DE VIC
Facultat d'Educació

JAUME SOBIRÀ 1336 II

La fusió de les escoles a Vic. Anàlisi d'una proposta de política educativa per a respondre al repte de l'educació intercultural en l'àmbit municipal.

Juny 2002.

Volum II. Annexos de l'1 al 12

Jaume Carbonell, Isabel Carrillo, Laura Catena, Cristina Jurado,
Xavier Rambla, Núria Simó, Antoni Tort i Rosa Valcárcel.

Index

Volum II. Annexos (de l'1 al 12)

Annex 1: Cronologia i antecedents de la fusió segons la documentació del Consell Escolar Municipal (CEM) de Vic. 163

Annex 2: Notícies sobre la fusió d'escoles i la incidència del multiculturalisme a la ciutat de Vic i a la comarca d'Osona I, II i III. 169

Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària. Curs 1997-1998 fins al curs 2001-02 Facilitades per l'Ajuntament de Vic. 235

Annex 4: Anàlisi de les entrevistes a les tutores de l'escola C-D. Curs 1999-2000. 264

Annex 5: Anàlisi de les entrevistes a les tutores de l'escola A-B. Curs 1999-2000. 281

Annex 6: Anàlisi d'Observacions. Escola C-D. Curs 1999-2000. Tallers. 315

Annex 7: Anàlisi d'Observacions. Escola A-B. Curs 1999-2000. Tallers de matemàtiques. 326

Annex 8: Anàlisi d'Observacions. Escola A-B. Curs 1999-2000. Pati. 336

Annex 9: Aspectes més rellevants de l'entrevista a la mediadora cultural. 345

Annex 10: Anàlisi de les entrevistes a membres de l'AMPA. 350

Annex 11: Anàlisi de les entrevistes a l'Alcalde i a la responsable de Benestar Social de l'Ajuntament de Vic. 358

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes als equips directius d'altres centres educatius de la ciutat. 381

Annex 1: Cronologia i antecedents de la fusió segons la documentació del Consell Escolar Municipal de Vic.

Annex 1: Cronologia i antecedents de la fusió segons la documentació del Consell Escolar Municipal (CEM) de Vic.

Any 1.991

Tal com s'informa en el Plenari del Consell Escolar Municipal del 19 de març de 1.991, es crea una Comissió de Treball per estudiar el tema de la integració de la població immigrant la qual estarà formada per representants Ajuntament, representants Serveis socials Ajuntament, un representant del CP "Balmes", un representant del CP "Sant Miquel" i dos representants de col·legis privats. En aquesta comissió apareixen propostes com:

- "Realitzar cursos intensius de llengua durant l'estiu".
- "Concentrar tots els nens magribins en una aula i fer un programa especial de reforç de llengua especialment i integrar-los a l'escola a mesura que estiguin preparats".
- "Fer xerrades informatives i formatives a nens i pares per a millorar la comprensió de la immigració i les altres cultures."

El 19 de novembre de 1.991 i el 4 de desembre de 1.991 es reuneix la comissió permanent del Consell Escolar Municipal ampliada amb diferents persones i representants d' institucions, com per exemple, representants dels Estudis Universitaris de Vic, representants de Benestar Social de l'Ajuntament, el responsable del Programa de Compensatòria del Departament d'Ensenyament i el tècnic del Programa de Compensatòria a Osona i la inspecció per tal de debatre el problema de la concentració d'alumnat magribí en determinades escoles i sobre la política de dispersió/repartiment. En aquestes reunions s'acorda informar per carta al Delegat Territorial d'Ensenyament.

Any 1.992

En la Comissió permanent ampliada del Consell Escolar Municipal del 24 de gener de 1.992 es continua debatent la integració de l'alumnat magribí i s'acorda enviar carta al Delegat Territorial en relació a aquesta qüestió.

Durant el final del curs 1.991-92 i el 1.992-93 (vegeu annex nº 7) una part important de l'activitat del Consell Escolar Municipal està relacionada amb la definició del Mapa

Escolar que en la seva concreció a Vic, no fa referència a necessitats específiques o modificacions substancials relacionades amb la immigració.

Any 1.993

En la Comissió permanent del Consell Escolar Municipal del 15 de juny de 1.993, s'acorda tractar la delimitació de les zones de matriculació de Vic. Aquesta és una qüestió molt relacionada amb la futura fusió donat que es comença a veure les preferències de moltes famílies vigatanes per unes determinades escoles públiques. I, si bé, no es vincula d'entrada a la presència de magribins a les altres escoles, posteriorment es posarà en evidència.

Es en la comissió permanent del Consell Escolar Municipal de l'11 de novembre de 1.993 ampliada amb la presència de tècnics de Benestar Social de l'Ajuntament, on l'escolarització dels infants magribins passa a ser una qüestió de primer ordre, degut a l'important augment d'infants arribats que convé matricular a les escoles de Vic. La discussió duta a terme porta a l'elaboració d'unes propostes d'actuació que són comunicades per carta a la Delegada Territorial per part del President del Consell Escolar Municipal (i regidor d'ensenyament). La mateixa delegada rep per aquells mateixos dies (22 de novembre de 1.993) una carta de l'APA de l'escola "Balmes" un dels centres amb més alumnat procedent de la immigració en què se li demanen més recursos per a afrontar l'activitat extraescolars amb famílies sense possibilitats econòmiques i amb dificultats d'integració.

Any 1.994

En la comissió permanent del Consell Escolar Municipal del 26 de gener de 1.994 es continua debatent sobre escolarització i immigració i s'elaboren les següents propostes que s'adrecen a la Delegada Territorial en carta del 31 de gener de 1.994 i que són ratificades pel Plenari de l 2 de març de 1.994. En aquestes mesures que es proposen s'hi contempla l'establiment d'una quota o reserva de plaça tant a les escoles públiques com a les concertades. Pels mateixos dies i a instàncies del propi CEM s'organitza una xerrada sobre cultura i immigració.

En la comissió permanent del Consell Escolar Municipal del 2 de març de 1.994 es revisen les reclamacions respecte de les matriculacions de p3 a les escoles públiques de la ciutat en què hi ha, bàsicament tres escoles que tenen moltes sol·licituds que no poden cobrir. Així mateix es comença a desenvolupar tota una picaresca de canvi d'empadronament a casa de parents, etc., per tal de poder triar una determinada escola pública (Andersen, Guillem de Montrodon i Salarich).

La presència d'aquests conflictes en les preinscripcions i matrícula que ja s'havien manifestat l'any anterior encara que sense tanta intensitat provoquen que, com a resultat d'una entrevista entre la Delegada Territorial i el Regidor d'Ensenyament, es crea una comissió tècnica per a formular solucions per a evitar el problema que suposa que només es vulgui anar a uns determinats centres educatius. Aquesta comissió no té un marc jurídic o estructural definit ni en la seva composició ni en el caràcter consultiu o vinculant de les seves propostes. La comissió estava composada per la inspectora i representant de la Delegació, pel Regidor d'Ensenyament, per un representant de les APA de les escoles públiques, per un representant de les APA de les escoles concertades, per un representant de les direccions de les escoles públiques, per un representant de les direccions de les escoles concertades, per un membre de l'EAP i per un representant dels Estudis Universitaris de Vic. Es tractava de buscar una comissió representativa, una comissió independent, una comissió no corporativa? Es traspassava la responsabilitat de trobar solucions a altres instàncies quan pertocaria al propi Departament d'Ensenyament o a l'Ajuntament ?

En qualsevol cas, a banda de les discussions o anàlisis que es poden haver fet ja sigui a l'Ajuntament o a la Delegació Territorial de les quals de moment no en tenim constància (fins que no haguem pogut entrevistar l'Alcalde de la ciutat i la Delegada Territorial, protagonistes importants en tot aquest procés), és en aquesta Comissió i en el Document que s'elabora, on apareix per primera vegada escrita formalment la possibilitat de fusionar centres escolars, si bé al costat d'altres mesures. Per la seva importància reproduïm les conclusions de la Comissió (vegeu l'annex nº 8)

Tot i que en les discussions internes de la Comissió es varen comentar possibles fusions entre centres concrets, en el document no es proposa formalment cap nom de cap escola

ni cap fusió específica; el que si es planteja és la possibilitat de modificar radicalment el mapa escolar per trencar una dinàmica de guetització de determinades escoles.

En la comissió permanent del Consell Escolar Municipal del 13 de desembre de 1.994 es presenta el document elaborat per la Comissió al Consell Escolar Municipal i a tots els Directors de Centre.

Any 1.995

Les reunions tant del plenari com de la comissió permanent del Consell Escolar Municipal dels primers mesos del 1.995 (15 de febrer de 1.995, 15 de març de 1.995, 17 de maig de 1.995, 14 de juny de 1.995) estan dedicades a analitzar com queda el mapa escolar de la ciutat i la zonificació en relació al procés de matriculació i a presentar al·legacions al Mapa Escolar per part del Consell Escolar Municipal que es fan arribar a la Delegada Territorial al juny d'aquest any 1.995.

El 23 de maig de 1.995 les APAs de les escoles públiques de la comarca d'Osona presenten les seves al·legacions al mapa escolar (vegeu annex nº 9) entre les que hi ha l'adequació de l'oferta a la proximitat del domicili de l'alumnat, la transparència en els processos de matriculació i a la clarificació dels ajuts a l'ensenyament concertat.

Any 1.996

El 7 de març de 1996 es convoca un ple extraordinari del Consell Escolar Municipal per tal de debatre l'organització de l'ESO a la ciutat i com es distribuiran els alumnes de primària a l'hora d'accedir als instituts de secundària. Des de l'Administració educativa s'estableix una línia divisòria que pretén equilibrar els diferents sectors socials de la ciutat. La inspecció assegura que s'ha "estudiat on està concentrada a població amb nens d'ètnies minoritàries" per tal de fer un repartiment equitatiu. Tanmateix el CEM s'hi manifesta formalment en contra.

Prèviament s'havia fet arribar una carta al Conseller d'Ensenyament (aleshores Joan Mª Pujals) mostrant les inquietuds pel que fa a la concentració de nens magribins en determinades escoles.

Al Juny de 1.996 en la reunió del Plenari del Consell Escolar Municipal es presenta el conveni entre el Dep. d'Ensenyament i Benestar Social de l'Ajuntament de Vic i de la Generalitat, de cara a l'acollida d'alumnes magribins i que implica la contractació d'una mediadora cultural que és presentada a la comissió permanent ampliada del Consell Escolar Municipal 7 d'octubre de 1.996.

Any 1.997

En la Comissió permanent ampliada del Consell Escolar Municipal del dia 12 de gener de 1.997 es reobre el debat al voltant de la preinscripció i de les irregularitats que es produeixen així com de la necessitat que escoles públiques i escoles concertades comparteixin els mateixos criteris i les mateixes normes pe que fa a l'admissió d'alumnes.

És en la sessió del 10 de març de 1.997 de la Comissió permanent ampliada del Consell Escolar Municipal quan la Regidora anuncia formalment el procés de fusió que partia d'una resolució de 28 de febrer de 1.997 que, un cop notificada a l'Ajuntament es feia saber a les direccions de les escoles afectades el dia 3 de març de 1.997. A partir d'ací es succeeixen les reunions del CEM, ja sigui en comissió permanent o en plenari per tal de valorar l'impacte i l'evolució d'aquest procés de fusió. Així es fa a les sessions extraordinàries del 20 de març de 1.997, del 22 d'abril de 1.997 i de l'11 de juny de 1.997.

Any 1.998

En el plenari del Consell Escolar Municipal del 17 de juny de 1.998, s'informa dels treballs de la Comissió de Seguiment per tal de controlar el procés de matriculació.

Al novembre de 1.998, l'Ajuntament elabora un document on resumeix les actuacions destinades a equilibrar l'alumnat en els CEIPs d'Infantil i Primària de la ciutat.

Annex 2: Notícies sobre la fusió d'escoles i la incidència del multiculturalisme a la ciutat de Vic i a la comarca d'Osona I, II i III.

Annex 2: Notícies sobre la fusió d'escoles i la incidència del multiculturalisme I

Ciutat: Vic. Comarca: Osona

Anàlisi de Premsa: "El 9 Nou".

Període: Febrer 1997- Octubre 1998.

Total notícies recollides: 137.

1. Distribució de notícies segons els criteris d'anàlisi utilitzats per a l'anàlisi de premsa

Els criteris que hem seguit per a la classificació de les notícies que feien referència a la fusió de les escoles i la incidència del multiculturalisme a la ciutat de Vic i a la comarca d'Osona són els següents:

- Publicació
- Títol i data
- Extensió de la notícia
- Secció/Gènere
- Temàtica
- Actors-protagonistes
- Denominació de les minories ètniques
- Valoració de la notícia

Seguint aquests criteris la primer a ordenació i distribució que fem de les notícies ens permeten fer les primeres anàlisis molt generals de les repercussions socials del fenomen, objecte d'estudi.

1.1. Distribució de les notícies per mesos

La distribució quantitativa de notícies durant els anys 1997 i 1998 al 9 Nou són les següents:

Any 1997	**Any 1998**
Gener	Gener 7

Febrer	2	Febrer	7
Març	27	Març	14
Abril	19	Abril	8
Maig	11	Maig	11
Juny	8	Juny	7
Juliol	7	Juliol	9
Agost	1	Agost	1
Setembre	5	Setembre	13
Octubre	21	Octubre	7
Novembre	4		
Desembre	8		

La major concentració de notícies coincideix amb dos moments: març-abril, durant el període de preinscripció a les escoles; i setembre-octubre; inici de curs escolar. El mes en el qual es concentra més informació -març del 97- coincideix amb l'anunci oficial a l'opinió pública del procés de fusió que s'iniciarà durant el curs 97-98. Segons les entrevistes realitzades als equips directius a les escoles l'anunci de la fusió es realitza al mateix moment als equips directius de les escoles implicades que a l'opinió pública.

1.2. Distribució segons la secció-modalitat-format de la informació

Les notícies recollides s'han classificat segons la secció en la qual es trobava dins del ja que el lloc on es troba la notícia ofereix dimensions de les repercussions socials que ha tingut a la comarca d'Osona: -A cada una de les seccions hem comptabilitzat les notícies següents:

- Notícia 122
- Titular portada 25
- Bústia-cartes al director 23
- Articles d´opinió 17
- Editorial 6
- Entrevista 6
- Monografia/Especial 4

- Reportatge	3
- Humor	1

El nombre més alts de notícies ens fa pensar que la informació apareguda al 9 Nou ha tingut com a objectiu principal informar dels fets que afecten al col·lectiu d'immigrants a la comarca. L'anàlisi del seu contingut ens permetrà veure quin tractament se'n fa d'aquest col·lectiu. El nombre d'articles d'opinió i d'editorials comparativament baix ens fa deduir que el diari no pren opció en la visió que vol transmetre a la ciutat sobre aquest fet.

1.3. Distribució de les notícies segons l'extensió de la notícia

El següent criteri de classificació de les notícies ha estat l'extensió que ocupa la notícia dins del diari. Aquest criteri ens permet copsar de manera ràpida que tot i que les notícies apareixen a la presa ocupen un espai petit respecte a altres temes tractats:

Menys d'¼ de pàgina.	103
¼ de pàgina.	24
D'¼ de pàgina a ½ pàgina	15
½ pàgina	22
De ½ pàgina a ¾ pàgina	10
¾ de pàgina	1
1 pàgina sencera	5
2 pàgines	7
3 pàgines	3

De la totalitat de notícies comptabilitzades durant aquests dos anys al 9 Nou, el 50% de les notícies ocupen menys d'1/4 de pàgina, el 40% entre ¼ i ¾ de pàgina i el 10% restant 1 pàgina o més. Per tant, l'espai informatiu dedicat a notícies sobre la fusió i la incidència del multiculturalisme a la ciutat de Vic i a la comarca d'Osona, està orientat a recollir el fets que es volen destacar més .

1.4. Distribució de les notícies segons la denominació del col·lectiu estudiat

Aquest criteri recull les diferents denominacions del col·lectiu objecte d'estudi. Aquests són:

- Alumnes, persones i fills d´immigrants	57
- Magrebins	47
- Marroquins	20
- Comunitat musulmana	4
- Món àrab	3
- Infants amb risc de marginació social	2
- Diversitat social	1
- Minories ètniques	1
- Estrangers no comunitaris	1
- Moros	1
- Desplaçats	1
- Immigració de Nord-Àfrica	1
- Immigrants 3er Món	1
- Berebers	1
- Població nou vinguda	1

Les denominacions més utilitzades per anomenar el col·lectiu estudiat són aquelles que ens serveixen per situar el col·lectiu des del punt de vista de la seva procedència geogràfica (del Marroc o del Magrib) i des de la seva condició social a la ciutat (immigrants).

1.5. Distribució segons el actors i protagonistes que apareixen a les notícies

Sota aquest criteri hem recollit quins són els protagonistes de les notícies recollides. Aquesta classificació l'hem diferents en: agents educatius i agents polítics.

5.1. Agents educatius

Ajuntament de Vic	**63**
Ajuntament (genèric)	26
Alcalde	26
Ex-alcalde	1
Regidoria d'Ensenyament	8
Regidoria de Benestar Social	2

Generalitat de Catalunya	**27**
Departament d'Ensenyament	13
Delegació Territorial	12
Inspecció	2

Escoles	**56**
Escoles fusionades	28
Escola pública	14
Escola concertada	14

Mestres	**10**

Directors	**10**
Genèric	4
A	3
C	2
D	1

Pares	**27**
Genèric	11
APAs	4
C	5
A	3
B	2
D	2

Alumnes	**18**
Genèric	13
Menors de 3 anys	3
IES	2

Consells Escolars	**2**

Comissions de matriculació	**2**

5.2. Agents polítics

Partits polítics	**13**
Genèric	3
ERC	3
PSC	3
IC/Verds	2
CiU	1
JNC (Joventut CIU)	1

Institucions polítiques	**6**
Consell Comarcal	2
Parlament de Catalunya	2
Consell Comarcal	2

5.3. Agents socials

Població immigrant	**55**
Genèric	43

	Fills immigrants	9
	Immigrants il·legals	3
Població autòctona	**16**	
	Veïns centre	14
	Resta població	2
Col·lectius i associacions societat civil	**24**	
	Jameinat Essalam	8
	Associació Veïns Centre	4
	Associació de botiguers	3
	ONGs (sense especificar)	3
	Fòrum intercultural d'entitats	2
	Coordinadora entitats contra racisme	1
	Càritas	1
	CCOO	1
	Escola d'Adults	1
Institucions religioses	**17**	
	Comunitat musulmana	5
	Mesquita	10
	Iman	2
5.4. Agents relacionats amb el món de la justícia	**74**	

Policia	23
Agressions, agredits, víctimes i acusats	21
Jutjats	11
Advocats	5
Audiència Barcelona	4
Traficants de drogues	4
Detencions	3
Immigrants il·legals	3

De manera global en l'anàlisi realitzada dels diferents protagonistes que apareixen a les notícies, s'observa un fort protagonisme dins dels agents educatius de l'Ajuntament de Vic i de les escoles com a institucions implicades en el procés de fusió. Pel que fa als agents socials hi veiem un nombre alt de referències de la població immigrant i de les associacions vinculades a la convivència. També hi constatem un alt nombre d'aparicions d'agents relacionats amb el món de la justícia.

Si analitzem els diferents agents de forma separada podem extreure les reflexions següents:

1. Cal posar de relleu, en primer lloc, el fort protagonisme informatiu de l'Ajuntament de Vic i, sobretot, del seu Alcalde. Aquest protagonisme informatiu es deu al fet que la decisió i la iniciativa va partir del consistori, amb una implicació molt personal de l'Alcalde.

2. El fet que la informació sobre l'Administració educativa catalana recaigui directament en el Departament d'Ensenyament i amb la seva Delegació Territorial - i molt secundàriament en la Inspecció- mostra fins a quin punt la mesura de la fusió ha estat considerada per la Generalitat gairebé un "tema d'Estat" i, sens dubte, un banc d'experimentació per tractar d'oferir una resposta alternativa i integradora a la creixent guetització escolar arreu de Catalunya.

3. Algunes dades respecte a la major presència informativa dels directors i els pares del C i de l'A en relació als dels edificis B i D mostren que les dues primeres escoles, com a centres receptors, senten una certa superioritat i un major protagonisme en el poder de decisió. Aquesta relació no igualitària o asimètrica és percebuda i fins i tot denunciada explícitament en altres notícies i també es recull a les entrevistes realitzades. Aquesta informació pot servir com a evidència per ratificar els temors que en un primer moment percebien els centres. Per una banda les escoles A i C vivien la fusió com una invasió i les escoles C i D com una absorció, tal com s'evidencia a les entrevistes.

4. El centre de la ciutat apareix com la zona més vulnerable a les tensions i al conflicte, al concentrar-se els nous assentaments d'immigrants extracomunitaris que han de conviure amb capes mitges i benestants de la població autòctona. S'evidencia una lluita per a controlar els equipaments públics i privats: el carrer, els parcs infantils, les botigues, els llocs de culte...

5. Com en altres poblacions on ha emergit amb força la presència de minories ètniques, la premsa es fa ressò de brots de racisme i de la criminalització de la minoria ètnica magribí, amb la conseqüent cadena d'agressions i detencions que tracten sovint d'estigmatitzar i de culpabilitzar els immigrants magribins de diferents situacions socials adverses.

6. La premsa, si bé recull i difon diferents obstacles que afecten a la convivència intercultural, també dona notícia d'un ampli teixit associatiu per tal de cohesionar la ciutadania vigatana i osonenca. En aquest sentit les informacions es refereixen tant a iniciatives organitzades com a la creació d'un estat d'opinió que va prenent

consciència de la magnitud del problema (algunes seccions com la bústia en són un bon exemple).

2. Els fils conductors de les notícies o focus informatius més significatius

Després de la classificació de les notícies segons els criteris especificats al punt anterior podem destacar els focus informatius més importants que apareixen a les noticies recollides de "El 9 Nou" i que ens possibiliten una anàlisi de quin era l'estat d'opinió social sobre la fusió i la incidència del multiculturalisme a la ciutat i a la comarca.

2.1. Relatives a la fusió d'escoles

Les notícies relatives a la fusió tenen focus informatius significatiu segons el curs escolar en el qual apareix i la problemàtica que està vivint el procés de fusió. .L'agrupament de les notícies dins de les notícies que fan referència a la fusió de les escoles l'hem organitzat per cursos escolars a fi de poder veure si els temes que preocupen als participants entrevistats que viuen la fusió són temes que tenen repercussió a la premsa en el mateix període del curs en què es viuen.
Durant el curs 1996-97, les notícies relatives a la fusió de les escoles s'organitzen a l'entorn dels temes següents:

- Anunci del procés de fusió
- Reacció de les famílies davant del procés de fusió
- Mapa escolar
- Seguiment i finançament de les obres d'ampliació de les escoles fusionades
- Anunci dels nous equips directius de les escoles fusionades.

Durant el curs 1997-98 els temes que són més tractats són els següents:

- Notícia sobre el repartiment d'infants magrebins a les escoles de Manlleu
- Avaluació de les obres d'ampliació de les escoles

- Notícies sobre la preinscripció del curs 98-99
- Notícies sobre el finançament de les obres d'ampliació de les escoles

Durant el curs 1998-99 els temes apareguts fins el moment que hem realitzat l'anàlisi són:

- Notícies sobre la fusió dels parvularis de les escoles implicades
- Notícies sobre l'ajut de la fusió a les escoles concertades

1. Notícies sobre l'anunci del procés de fusió. Curs 1996-97

La primera notícia a la premsa apareix el 7 de març del 1997:

> "Els col·legis públics D i B de Vic, tancaran les portes d'aquí a quatre anys. El primer es fusionarà amb C, i el segon amb l'A.. El procés s'encetarà el proper curs que ve, quan Balmes i Sant Miquel ja deixin d'acollir nens de 3 anys. La mesura, pionera a tot Catalunya, s'ha hagut de prendre per evitar la concentració de fills d'immigrants en aquestes dues escoles, i la picaresca en els empadronaments que se n'havia derivat".

La proposta de fusionar algunes de les escoles públiques, es diu a la mateixa notícia, no és nova ja que la Generalitat ja ho va insinuar fa tres anys.

> "La por al rebombori que podia aixecar la mesura, però, va aconsellar el consistori d'ajornar-la. Ara fa un any, Ensenyament va tornar-la a posar sobre la taula i l'Ajuntament, ja amb Jacint Codina d'alcalde, es va comprometre a "estudiar-la", en paraules del mateix Codina, durant un ple del mes d'abril de 1996. "Ha faltat valentia i, a partir d'ara, l'equip de govern la tindrà."

En el mateix article s'assenyala que la primera fase comença per P-3 i que un total de 309 infants de Vic - el 10% immigrants- s'hauran de preinscriure els propers dies. Es comenta també que s'ha decidit ampliar de dos a cinc el nombre d'alumnes "amb risc de marginació social o necessitats educatives especials" que hauran d'acceptar totes les escoles públiques i concertades de Vic.

Aquesta notícia singular mereix ser editorialitzada el mateix dia. El 9 Nou dona clar suport al procés de fusió i els seus arguments són recollits en altres notícies del mateix diari i compartits per moltes veus i col·lectius de la ciutat, i entre ells, òbviament, les del propi alcalde. En destaquem les idees més rellevants:

> "Es tracta d'una decisió que aixecarà polseguera".... "Els governants moltes vegades tenen l'obligació de prendre decisions que són impopulars però necessàries. Evitar que els escolars arribats fora de Catalunya es vegin abocats a guetos dels quals és molt difícil sortir-ne, és una mesura necessària i, en aquest cas, valenta"....."El 1994, el 30% dels alumnes del D eren nouvinguts del Magrib i, per això, alguns pares deixaven de matricular els seus fills en aquestes escoles i se n'anaven a centres privats o a altres escoles públiques, fent ús de la picaresca i de les trampes: empadronaven els fills en domicilis falsos, d'amics de la família o, fins i tot, en els despatxos on treballaven."...."Parlar d'integració dels immigrants és fàcil. Portar-ho a la pràctica és molt més complicat"....."Cal un gran esforç de les dues parts - immigrants i autòctons- per evitar que en ciutats com Vic o Manlleu es creïn desagradables guetos que no aporten cap solució al problema. Amb la mesura adoptada aquesta setmana per l'Ajuntament vigatà s'ha donat un important pas endavant contra la marginació."

En l'edició del 16-3-97, en una llarga entrevista a l'alcalde de Vic, aquest subratlla tres idees bàsiques:

- L'escola concertada no hi surt guanyant en absolut amb la fusió
- Es tracta d'una decisió molt polèmica que pot tenir un cost polític i hipotecar el seu futur com alcalde
- Hi ha qui no veu bé que a les aules hi hagin immigrants. Sobre aquest darrer punt diu el següent:

  > "Sabem que hi ha pares que no els agrada aquesta integració. Que hi ha qui no veu bé que a les aules hi hagi immigrants. És una cosa que és així. I la prova són tots aquests canvis constants, fins i tot de domicili, per poder matricular els fills en uns centres determinats".

Els quatre consells escolars de les escoles fusionades donen suport a la fusió si bé denuncien la forma precipitada en que s'ha dut a terme i reivindiquen les obres necessàries d'ampliació en els dos centres així com els recursos humans, materials i econòmics necessaris (14-3-97).

2. Notícies sobre la reacció de les famílies davant del procés de fusió. Curs 1996-97

La premsa es fa ressò del malestar que les famílies manifesten per procés de fusió i coincideix en destacar que en un primer moment les famílies de les escoles A i C són els que més es mobilitzen per dur a terme la proposta amb més lentitud:

> "Els pares entenen la fusió , però no s'expliquen que hi hagi tanta pressa" (21-3-97).

Aquesta és una de les preguntes formulades amb més insistència pels pares a les reunions informatives convocades per l'Ajuntament i la Delegació d'Ensenyament de les quals es destaca un cert clima de crispació. Altres intervencions ressenyades fan referència a la por que no baixi el nivell d'ensenyament.

En dies posteriors l'Ajuntament ratifica la fusió, es replanteja centralitzar l'oficina de preinscripció i diu que les obres seran "la nineta dels ulls" del consistori (21-3-97).

En una carta oberta els pares del centre D es queixen de que els problemes de l'edifici exposats pels pares del C són una excusa que amaguen el fet de ser acceptats en aquesta escola (21-3-97).

Pocs dies després, en una altra carta, els pares del B expressen també el seu malestar arran d'alguns comentaris a la reunió de l'A En el seu comunicat feliciten la valentia de l'alcalde de la ciutat en prendre una decisió tan important; lamenten la poca informació prèvia rebuda sobre el procés de fusió i la precipitació en que s'ha portat a terme; diuen que estan dolguts i entristits:

> "per alguns comentaris que en la reunió es van fer, i que entenem demostren una actitud de menyspreu i desconfiança vers la nostra escola i tots els estaments que la formen".

En darrer lloc, demanen un tracte igualitari en el procés de fusió:

> "Si la fusió de dues escoles ha de ser un fet, demanem que sigui realment una fusió i que per tant tot el procés es faci en condicions d'igualtat entre les dues escoles tant a nivell de claustre de professors com d'associacions de pares, i demanem que es vetlli perquè cap alumne es pugui sentir discriminat i es facilitin tots els mitjans perquè la fusió es pugui portar a terme amb èxit, i oferim la nostra col·laboració i bona culminació per culminar sense enfrontaments tot el procés". (27-3-97).

En el segon editorial sobre la fusió (27-3-97), tot i reafirmar la validesa de la proposta, es fa ressò de les tenses reunions de pares on, diu, es van evidenciar algunes actituds racistes,

> "Fins al punt de semblar que tant els pares del D com els del B, eren allà per demanar caritat, quan des d'aquests centres s'està fent una tasca pedagògica encomiable".

La crispació entre les escoles, però, va minvant i es produeix un gest d'entesa (4-4-97).

Els dos equips directius dels centres fusionats coincideixen en afirmar, a les entrevistes realitzades, que la premsa va crear molta confusió a l'hora de donar molta importància a comentaris i actituds de pares davant de la fusió de les dues. Aquestes notícies transformaven la fusió en problemes de convivència i d'actituds racistes manifestacions que estaven associades a la incertesa de fer conviure col·lectius provinents de diferents cultures. Passat aquest període la visió de les famílies sobre el procés de ja no tornarà a ser notícia.

3. Notícies sobre el mapa escolar. Curs 1996-97

Altres informacions fan referència a la modificació de les àrees d'influència i al nou mapa escolar que es va configurant (27-3-97). En aquest sentit, les APAs de Vic exigeixen poder real per la comissió de seguiment: "Haurà de ser la comissió de seguiment la que decideixi on s'escolaritzen els infants". (18-4-97).

El PSC fa una proposta de concentrar les sis escoles públiques de Vic al Seminari Vell per tal de resoldre el problema del transport - l'aspecte més polèmic, segons aquest partit, del que en dependrà l'èxit o el fracàs de la fusió- i per reduir les despeses de manteniment. La proposta va sorprendre a la resta del consistori i ja no es va discutir més (2-5-97).

Alguna nova dada sobre la distribució de l'alumnat i el mapa escolar: "Un centenar d'alumnes d'Osona no han trobat plaça en la primera escola triada" (16-5-97). Pel que fa a la Primària hi ha vint alumnes que no han trobat plaça a Vic.

4. Notícia sobre l'anunci dels nous equips directius de les escoles fusionades. Curs 1996-97

A finals de juny es perfilen ja els nous equips directius. Els claustres trien l'actual directora del C. i un professor de l'A. Deixen per més endavant la tria del nom de cada escola (27-6-97).

5. Notícia sobre les obres d'ampliació de les escoles fusionades. Curs 1996-97

Les obres d'ampliació apareixen com un dels problemes més greus i immediats que cal resoldre. En el cas del centre C s'ha de doblar les aules per assumir la fusió d'escoles a Vic. En el cas de l'A s'assenyala el fet de que s'han d'expropiar terrenys i de que això pot endarrerir almenys dos anys l'inici de les obres. El principal problema és el finançament de les obres. L'ajuntament està disposat a dedicar-hi diners per iniciar abans les obres, però "els costos són massa elevats per poder pagar fins i tot la meitat de les obres" (4-7-97).

6. Notícia absentisme escolar. Curs 1997-98

Des de principis de curs s'acorda que Ensenyament, Benestar Social i els policies municipals actuaran coordinadament contra l'absentisme escolar. Aquests darrers detindran els escolars que trobin per Vic fent "campana" que "l'acompanyaran al director del centre i després es passarà un informe a Benestar Social per poder-ne fer un seguiment" (3-10-97).

A les escoles fusionades, a l'inici de curs, es comptabilitza un 13% d'escolars de tres anys d'origen magrebí (15-9-97).

7. Notícia sobre el repartiment d'infants magrebins a les escoles de Manlleu. Curs 1997-98

En el principi de curs la premsa no genera cap mena de notícia a l'entorn de la fusió. La única notícia relacionada amb l'escolarització d'infants magrebins arriba de Manlleu: "Les escoles de Manlleu ja estan al límit previst d'alumnes magrebins. Ara mateix només queden per escolaritzar tres alumnes de secundària i un de P-3". El problema de la concentració de magrebins es trasllada de les escoles fusionades al centre urbà de Vic on els veïns expressen el seu malestar pels problemes que provoquen els magrebins que hi ha al barri." (veure notícies relatives als conflictes socials a la ciutat de Vic).

L'escola concertada de Manlleu no sempre veu amb bons ulls la distribució de l'alumnat magrebí a totes les escoles públiques i concertades de la ciutat. Així, en un llarg article d'opinió signat pel President de l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi del Carme de Manlleu, s'expresssen, sobretot, dues queixes. La primera que:

> "L'únic criteri per discriminar qui ha de pagar les quotes a les escoles privades concertades sigui la procedència geogràfica de la família".

Cal pensar que algunes famílies catalanes fan autèntics esforços per poder pagar l'escola que han escollit pels seus fills. En alguns casos es poden produir greuges comparatius. La segona:

"que no es pot penalitzar econòmicament els centres privats concertats i els pares que els han elegit com a llocs d'educació per als seus fills..... La reducció dels recursos per alumne que la gratuïtat de fet està ocasionant pot posar en perill la qualitat de l'ensenyament i, fins i tot, la viabilitat econòmica d'alguns centres d'ensenyament concertats" (7-11-97).

8. Notícia sobre l'avaluació de les obres d'ampliació de les escoles. Curs 1997-98

L'any es tanca amb una avaluació de les obres al C i a l'A. que costaran més de 500 milions. El finançament queda pendent de negociació entre l'alcalde i el conseller d'Ensenyament. També entra en funcionament el CREDA (Centre de Recursos Educatius per a Deficients Auditius) al col·legi Balmes. D'altra banda, la comissió de seguiment ja ha començat a treballar fent un buidatge dels alumnes de tres anys que s'han d'escolaritzar l'any vinent (19-12-97).

9. Notícies sobre la preinscripció del curs 98-99. Curs 1997-98

El tema de la preinscripció centra l'atenció informativa. La gran novetat és que l'Ajuntament de Vic baixa de cinc a tres les places reservades per a immigrants-alumnes amb necessitats educatives especials a les aules de 3 anys. L'argument de la rebaixa és que el curs passat no es van cobrir totes i que, al llarg del curs, hi va haver un degoteig de nous alumnes. Es calcula que s'inscriuran 311 infants, mentre l'oferta global és de 400 vacants (2-3-98).

1. Notícies sobre el finançament de les obres d'ampliació de les escoles. Curs 1997-98

Es valora com un fet decepcionant però inevitable el fet que l'Ajuntament de Vic hagi de finançar el 50% de la reforma de les escoles A. i C. Des de diversos grups polítics es considera una inhibició irresponsable del departament d'Ensenyament (20-3-98).

Les obres previstes a les escoles fusionades segueixen el seu curs. Ara es dona notícia de l'adjudicació de les obres relatives a la reforma i ampliació per via d'urgència.

L'ajuntament avança els diners amb el compromís que la Generalitat assumeixi el 50% de l'import (4-5-98).

11. Notícies sobre la fusió dels parvularis de les escoles implicades. Curs 1998-99

La notícia més important d'aquest inici de curs és que s'aconsegueix tot el parvulari fusionat tant al C com a l'A.

12. Notícies sobre l'ajut de la fusió a les escoles concertades. Curs 1998-99

La notícia negativa, en canvi, és que les concertades no han cobrat la reserva de places a infants magrebins (4-9-98). Més endavant el Conseller d'Ensenyament Xavier Hernández declara a la premsa que es compromet a donar l'ajut per a la fusió a les escoles concertades (19-10-98).

2.2. Relatives als conflictes socials a la ciutat de Vic i àrea d'influència o comarca.

Les notícies recollides dins d'aquest focus informatiu les hem ordenat cronològicament segons la seva aparició a la premsa. Hem considerat que en no tenir relació directa amb els fets esdevinguts durant el curs escolar no tenia sentit utilitzar aquest criteri d'ordenació.

Dels diferents fets esdevinguts hem ressenyat dos fets que considerem que són significatius per analitzar com es viuen les relacions entre els diferents col·lectius culturals de la ciutat. Aquests dos fets tenen un seguiment a la premsa, doncs se n'ocupa en diverses edicions i estan relacionats amb la convivència entre el col·lectiu majoritari - la població autòctona- i el minoritari la població magrebina -.

1. El primer conflicte té l'origen en una reunió d'una trentena de veïns de la plaça dels Màrtirs - zona centre o nucli antic- on van queixar-se a l'alcalde de Vic dels problemes que els comporten la gran concentració d'immigrants en aquesta zona, el qual va provocar moltes i diferents reaccions a favor i en contra. Les queixes dels veïns poden resumir-se en tres fets:

a) robatoris, drogues, vidres trencats, crits fins a altes hores de la nit,....;

b) "els nens magrebins s'han fet els amos de la plaça i no hi deixen jugar els nostres";
c) els policies els tenen por i no intervenen (3-11-98).

Els arguments que apareixen a les notícies i que es fan servir contra els magrebins són principalment aquests: els immigrants que venen són el pitjor d'allà; s'associa, fent servir arguments racistes i estereotipats, al magrebí amb el delinqüent i l'islamisme amb l'integrisme i el fonamentalisme. Apareix por cap a l'altre, el desconegut genera desconfiança; s'evidencia que costa molt no ser racista quan les persones d'una altra raça, religió o cultura es van estenent per una ciutat, però no hi ha cap mirament a l'hora d'aprofitar-se d'ells ; sentiment de sentir-se estrany en la pròpia terra davant "l'ocupació" dels magrebins,...

Aquest conflicte genera una àmplia cobertura informativa: 2 titulars de portada; 1 editorial; 4 notícies; 3 articles d'opinió, i 8 cartes al director.

2. El segon conflicte fa referència a l'oposició de l'Associació de Veïns de la Calla a l'obertura d'una mesquita que ja ha obtingut el permís municipal. Per això convoquen una assemblea extraordinària amb caràcter urgent i iniciant una campanya de recollida de signatures. S'hi oposen perquè, degut també a la ignorància i la por, creuen que no poden conviure dues comunitats de tarannà tan diferent sense conflicte:

> "Temen, entre d'altres, que el carrer es converteixi en un focus de conflictes entre religions, tenint en compte que en poc més de 100 metres s'hi concentren actualment les seus de l'església Evangelista, la parròquia de Sant Francesc i un Centre Cultural Cristià."

També s'esgrimeixen irregularitats urbanístiques que el consistori desmenteix rotundament. Els veïns es queixen de no haver estat informats prèviament de la creació de la mesquita. Es recorda que fa vuit anys els veïns es van oposar sense èxit, com en aquest cas, a l'obertura de l'altre mesquita vigatana del carrer de Sant Pere.

La cobertura informativa es concreta en: 2 titulars de portada, 1 editorial, 3 informacions, 2 articles d'opinió i 2 cartes al director.

Altres conflictes aïllats on no hi ha una implicació tan evident i actiu del col·lectiu majoritari i tampoc un tractament informatiu sostingut són:

1. Tractament discriminatori i persecució d'immigrants (21-2-97)-.
2. Queixes dels col·lectius magrebins de l'actuació policial indiscriminada (7-3-97).
3. Denúncia Llei d'Estrangeria davant del Parlament Europeu per part de Jameiat Essalam (14-3-97).
4. Transport d'immigrants il·legals. El camió dels immigrants havia estat hores abans a Vic (21-3-97).
5. Demanda de retorn a Vic d'un immigrant expulsat (27-3-97).
6. Transport d'immigrants il·legals. Es detenen dos traficants (7-4-97).
7. Transport d'immigrants il·legals. Les dues veïnes interceptades a Coll d'Ares eren veïnes de Vic. (11-4-97).
8. Contractació d'estrangers il·legals (28-5-97).
9. Agressió d'un manlleuenc a Melilla (2-5-97).
10. Agressió i judici d'un matrimoni de Manlleu a un marroquí (9-5-97).
11. Situació dels immigrants. Del tercer al quart món (9-5-97).
12. Incomparecència en el judici contra per l'agressió a una marroquina (30-5-97).
13. Explicacions per la detenció d'un magrebí a Torelló (6-6-97).
14. Detenció i acusació per tràfic de drogues (16-6-97).
15. Condemnat el matrimoni acusat d'agredir un marroquí a Sant Vicenç (20-6-97).
16. El gas immigrant. Opinió (20-6-97).
17. Situació immigrants. Reportatge (27-6-97).
18. Mort un magrebí atropellat pel tren (4-7-97).
19. Condemnat per agressió (7-7-97).
20. Absolució magrebí de Vic acusat de tràfic de droga (11-7-97).
21. Indemnització per accident de trànsit (11-7-97).
22. Rialles en un judici (25-7-97).
23. Precinten un bar de Manlleu per drogues (29-8-97).
24. Condemna de presó i multa per un veí magrebí de Vic acusat de tràfic de drogues (31-10-97).
25. La immigració una oportunitat. Opinió (28-11-97).
26. Esborren pintades racistes a Calldetenes (5-12-97).
27. Incident verbal a l'obertura d'una oficina d'immigrants a Manlleu (31-12-97).

28. Pintades a la mesquita de Manlleu (2-1-98).
29. A Algèria no hi ha bons i dolents; hi ha una opció de guerra . Entrevista (2-1-98).
30. Rumors infundats a Manlleu que volen portar-hi 400 immigrants. I negativa rotunda de l'Ajuntament" (23-1-98).
31. Detenen un veí de Campdevànol per donar feina a magrebins sense papers (6-2-98).
32. Un magrebí de Vic demana asil polític en sentir-se perseguit al Marroc (20-2-98).
33. Món àrab. Aspectes comuns i diferents. Entrevista (20-2-98).
34. Una burla a la llengua àrab? (13-3-98).
35. Un cas del 98. Opinió (8-5-98).
36. Vic racista? (15-5-98).
37. El dret a la diversitat. Opinió (29-5-98).
38. Revolta al Marroc (26-6-98).
39. El filòsof Terricabras s'autoinculpa en el cas del marroquí de Vic que demana asil (26-6-98).
40. Absolts marroquins de Vic acusats de robatori i tràfic de drogues (17-7-98).
41. Famílies magrebines procedents d'ambient rural (17-7-98).
42. Les muralles de l'abundància. Opinió sobre immigració (31-7-98).
43. Paper imprès. Opinió sobre immigració" (31-7-98).
44. Magrib, pares i fills. Reportatge immigrants (7-8-98).
45. Mosso osonenc acusat d'agredir un magrebí (4-9-98).
46. Agressió a un magrebí. Detenció d'un mosso. (4-9-98).
47. L'Odisea d'Ahmed. Història d'un immigrant. Reportatge (4-9-98).
48. Situació magrebins. Opinió (19-9-98).
49. Paper imprès. Opinió sobre racisme (10-9-98).
50. Dos nois magrebins acusats d'abús sexual (18-9-98).
51. Baralla violenta (18-9-98).
52. Detenció d'un noi magrebí acusat d'agredir una dona (2-10-98).
53. Religió musulmana. Entrevista (9-10-98).
54. Agressor contra un magrebí al sortir d'un bar a Torelló (16-10-98).
55. Situació del carrer Sant Pere de Vic. Reportatge (16-10-98).

D'un total de 197 notícies recollides sobre el tema de la fusió i la incidència del multiculturalisme a Vic 62 notícies estan relacionades amb conflictes amb la població magrebina. Això representa un 32% del total de notícies recollides sobre el tema.

2.3. Notícies relacionades amb la sensibilització contra el racisme i les iniciatives interculturals

El ventall és molt ampli i divers. En l'apartat sobre els actors-protagonistes de les notícies ja s'aprecia la freqüència en que apareixen diversos col·lectius. En aquí ens limitem a incloure les notícies seguint també el fil cronològic:

1. Denúncia de la Llei d'Estrangeria al Parlament Europeu contra la Llei d'Estrangeria per part de Jameiat Essalam (14-3-97).
2. Les escoles públiques de Vic obren les portes (7-4-97).
3. Aules multiculturals a Vic. Opinió (18-4-97).
4. Una estudiant magrebí de Vic guanya el premi literari Antoni Pous (25-4-97. Diverses notícies).
5. Els musulmans ja resen a la nova mesquita de Manlleu. Esperen que arribi un imam" (9-5-97).
6. Campanya sobre l'autogovern a Catalunya per part de la JNC dirigida als immigrants (23-5-97).
7. Segona edició del Thaia-Solc a Sant Bartomeu del Grau (30-5-97).
8. Conveni a Manlleu per a la informació intercultural (31-10-97).
9. Projecte per millorar l'acollida d'immigrants a l'Ajuntament de Vic (28-11-97).
10. El 31% dels atesos per Càritas de Vic eren magrebins (12-12-97).
11. Servei d'informació d'immigrants a Manlleu (19-12-97).
12. Programes per a persones grans, immigrants i escolars al Lluçanès (30-1-98).
13. El Programa Icària preveu cursos per a immigrants a Osona (9-2-98).
14. Exposició "Racista, jo?" a Manlleu (16-2-98).
15. Curs de llengua àrab a Vic (20-2-98).
16. Curs d'àrab (2-3-98).
17. Exposició fotografia "Miralls de dones marroquines" a Manlleu (6-3-98).
18. Alumnes de l'IES de Roda de Ter tornen del Marroc (27-3-98).
19. El Marroc és meravellós. Opinió (3-4-98).
20. Cicle de xerrades a Manlleu sobre diversitat cultural (8-5-98).
21. Vic tindrà una ludoteca per afavorir el joc entre infants d'ètnies diferents (22-5-98).

22. Quaranta-cinc entitats de Vic firmen a favor dels drets dels immigrants. Fòrum Intercultural de Vic (29-5-98).
23. Informe sobre el racisme a Manlleu (29-5-98).
24. El dret a la diversitat. Opinió (29-5-98).
25. Els Veïns de la Calla neguen haver signat la declaració del Fòrum Intercultural (1-6-98).
26. Acaba a Manlleu la conferència diversitat i integració organitzada per Jameiat Essalam (1-6-98).
27. Escànner a l'escola intercultural (17-7-98).
28. Escoles de Vic participen en el Projecte europeu Sòcrates (17-7-98).
29. Vic participa en un programa d'ocupació per a la inserció d'immigrants (31-7-98).
30. Servei d'Informació per a immigrants a Manlleu (25-9-98).
31. El PI demana a Madrid una previsió dels immigrants que hi ha a Osona (25-9-98).
32. El Centre Cultural Islàmic també lluita contra la droga (16-10-98).

Les 32 notícies relacionades amb la sensibilització contra el racisme i les iniciatives interculturals representen un 16% del volum total de notícies sobre el tema.

Notícies sobre la fusió d'escoles i la incidència del multiculturalisme II

Ciutat: Vic i a la comarca: Osona

Premsa: "El 9 Nou".

Període: Novembre 1998-Novembre 1999.

Total notícies recollides: 103.

1. Distribució de notícies segons els criteris utilitzats per a l'anàlisi de premsa

Els criteris que hem seguit per a la classificació de les notícies que feien referència a la fusió de les escoles i a la incidència del multiculturalisme a la ciutat de Vic i a la comarca d'Osona són els següents:

. Títol i data

. Distribució per mesos

. Secció-modalitat-format de la informació

. Extensió de la notícia

. Denominació del col·lectiu estudiat

. Actors i protagonistes.

1.1. Distribució de les notícies per mesos

La distribució de notícies en el 9 Nou durant aquest període és la següent:

Any 1998	
Novembre	3
Desembre	7
Any 1999	
Gener	6
Febrer	3
Març	3
Abril	6
Maig	6
Juny	11
Juliol	19

Agost	8
Setembre	10
Octubre	11
Novembre	10

La major concentració de notícies és en el període postelectoral de les municipals -mesos de juny i juliol- i en la tardor -mesos de setembre a novembre-. En el primer cas la premsa aireja de forma àmplia i sistemàtica la polèmica a l'entorn d'un hipotètic tracte de favor als immigrants magrebins amb els seus pertinents desmentiments. En el segon, les notícies se centren en el creixent tràfec de drogues a la comarca. A diferència del període anterior la fusió no adquireix gaire protagonisme informatiu; ni en el període primaveral de preinscripció i matriculació ni en el començament de curs.

Aquest no presenta, sempre seguint el fil de la premsa, altre dificultat que l'acabament de les obres d'ampliació a les escoles fusionades. Una primera lectura ens fa pensar que el nivell de crítica, contestació i incertesa sobre el procés de fusió ha disminuït sensiblement.

1.2. Distribució segons la secció-modalitat-format de la informació

Les notícies recollides s'han classificat segons la secció en la qual es troba dins del diari. No cal dir que el fet de que aparegui en un o altre registre té molt a veure en la forma de representar i de prioritzar la informació i l'opinió en el diari en qüestió. Les notícies s'han distribuït d'aquesta manera:

. Notícia del diari de caire descriptiu	50
. Titular portada	15
. Bústia-Cartes al director	6
. Articles d'opinió	7
. Editorial	3
. Entrevista	2
. Monografia/Tema	16
. Reportatge	3
. Humor	-

. Enquesta 1

El tractament informatiu, en relació al període anterior, registre un descens general de notícies de l'ordre del 15%. Les seccions on s'acusa més aquesta davallada és en les d'opinió i cartes al director. S'ha de tenir en compte, però, que moltes persones han expressat les seves opinions a través de la pàgina web de l'Ajuntament relacionada amb la temàtica que ens ocupa. Podem dir, per tant, que el multiculturalisme continua siguent un focus d'atenció informativa important en la premsa local-comarcal.

1.3. Distribució segons l'extensió

En aquest apartat es produeix una variació important en relació al període anterior. Si bé el gruix de les notícies ocupa un espai relativament reduït, s'ha incrementat el nombre de notícies que mereixen un tractament quantitativament més generós. Així, mentre abans les notícies de menys d'1/4 de pàgina representaven els 2/3 de la totalitat, ara aquestes tot just superen la tercera part.

. Menys d'1/4 de pàgina	38
. ¼ de pàgina	12
. D'1/4 a ½ pàgina	12
. ½ pàgina	9
. De ½ pàgina a ¾ de pàgina	9
. ¾ de pàgina	14
. 1 pàgina sencera	2
. 2 pàgines	5
. 3 pàgines	1
. 4 pàgines	1

1.4. Distribució de les notícies segons la denominació del col·lectiu estudiat

Aquest criteri recull les diferents denominacions del col·lectiu objecte d'estudi. Són aquestes:

. Alumnes, persones, immigrants i fills d'immigrants	30
. Nom propi sense altre denominació	29

. Magrebins o comunitat magrebina	25
. Marroquins o comunitat marroquina	6
. Musulmans o comunitat musulmana	4
. Moros	3
. Immigrants extracomunitaris	2
. Estrangers	2
. Islàmics	1
. Berebers	1
. Alumnes amb necessitats educatives especials	1

Les denominacions més utilitzades per anomenar el col·lectiu estudiat segueixen siguent aquelles que serveixen per situar el col·lectiu segons la seva procedència geogràfica /del Marroc o del Magrib) i des de la seva condició social d'immigrants a la ciutat.

Tot i que no s'aprecien grans canvis respecte al període anterior cal fer esment d'alguns matisos que evidencien una major cura en el llenguatge en un sentit menys estigmatitzat i discrimatori. El primer és que cada cop més s'utilitza solament el nom propi sense el qualificatiu o afegitó de magrebí o marroquí; el segon és que cada vegada s'usa més el nom de col·lectiu o comunitat per referir-se al conjunt d'immigrants-magrebins...; i el tercer és que pràcticament ja no hi ha confusió al referir-se als magrebins-marroquins (pertanyents a un territori); als islàmics (per referir-se a una llengua i cultura) i als musulmans (creients d'una religió).

1.5. Distribució segons els actors i protagonistes de les notícies

Aquesta classificació l'hem diferenciat en agents educatius i agents polítics.

1.5.1 Agents educatius

Ajuntament de Vic		33
	Ajuntament (genèric)	16
	Alcalde	10
	Regidoria d'Ensenyament	3
	Regidoria de Benestar Social	4

Generalitat de Catalunya		1
Departament d'Ensenyament	0	
Delegació Territorial	0	
Inspecció	1	
Escoles		15
Escoles fusionades	9	
Escoles públiques	2	
Escoles concertades	2	
Escoles en general	2	
Mestres		0
Directors		2
A-B (Andersen-Balmes)	2	
C-D (Guillem-Sant Miquel)	0	
Pares		0
Alumnes		8
Consells Escolars		0
Altres agents educatius no relacionats amb la fusió		11
Conferenciants i experts	5	
Grup de Mestres d'Osona	1	
Monitors	1	
Usuaris	1	
Mediació escola-família	1	
SEREM(Centre estudis i d'empresa Univ.Vic)	1	

1.5.2 Agents polítics

Agents polítics		10
Genèric	1	
ERC	2	
PSC	2	
IC-Verds	2	
CiU	3	
Institucions públiques		0
Consell Comarcal	0	

Parlament de Catalunya	0	
Altres	0	
Altres Ajuntaments		25
Manlleu (sobretot ex-alcalde)	19	
Altres poblacions	6	

1.5.3 Agents socials

Població immigrant		33
Immigrants (genèric)	33	
Fills immigrants	0	
Immigrants il·legals	0	
Població autòctona		12
Genèric	3	
Joves	3	
Veïns centre	1	
Veïns eixample Morató	2	
Veïns municipis propers	3	
Col·lectius i associacions societat civil		13
Jameinat Essalam	2	
Fòrum intercultural	1	
Centre Islàmic de Vic	1	
Associació Motivadora i Interacció Cultural (Amic)	1	
Assemblea Independentista d'Osona	1	
CCOO d'Osona	1	
CITE d'Osona	1	
Koordinadora d'Osona Kontra la tortura	1	
Plataforma per a la Insubmissió i l'Antimilitarisme (Paperina)	1	
SICO	1	
UGT	1	
CCOO		
Institucions religioses		4
Comunitat musulmana	1	

Federació d'Ensenyants de Catalunya	1	
Rector Parròquia Lourdes de Vic	1	
President Comunitat Islàmica Catalunya	1	

1.5.4 Agents relacionats amb el món de la justícia		78
Policia	20	
Agressions, agredits, víctimes, acusats i abandonaments	25	
Jutjats, Fiscalia, Audiència		14
Robatoris		3
Detencions		9
Traficants drogues		6
Departament Governació		1
Immigrants il·legals		0

Com en el període anterior cal continuar destacant el fort protagonisme de l'Ajuntament de Vic i també del de Manlleu després de la pèrdua de l'alcaldia del socialista Ramón Sitjà a mans de CiU degut, segons diverses versions, a la política vers els immigrants magrebins. Baixa de manera notòria la presència dels diversos agents educatius de les escoles fusionades. El més rellevant, però, és l'increment de les accions relacionades amb la Justícia i, més concretament, amb el tràfic de drogues.

Si analitzem els diferents agents de forma separada podem extreure les següents conclusions:

1. L'aposta de l'Ajuntament de Vic i la implicació personal i política del seu alcalde continuen conduint en primera línia el procés de fusió de les escoles i prenent un ampli ventall de mesures per tal de garantir la convivència i la integració del col·lectiu magrebí.

2. Per la seva banda, el Departament d'Ensenyament ha perdut protagonisme informatiu i no sembla massa compromès en el procés de fusió. O, si menys no, la iniciativa política i el ritme el marquen sempre l'Ajuntament.

3. La comunitat educativa en el seu conjunt -professorat, equip directiu, alumnat, pares i mestres- deixen de ser un focus d'atenció informatiu. En aquest punt la diferència amb el període anterior és contundent. Això fa pensar que el procés de fusió s'està normalitzant i que avança més o menys favorablement i sense gaires tensions i conflictes; les possibles queixes i crítiques, almenys, no s'expressen públicament.

4. El centre de la ciutat no apareix, com el període anterior, com una zona molt vulnerable a les tensions degut als assentaments magrebins, a l'ocupació dels espais públics o a la inauguració de la mesquita. Ara, els principals problemes se centren en els robatoris i en el tràfic de drogues on hi ha molts magrebins implicats. Les úniques protestes se centren en aquests dos capítols.

5. Han disminuït, també, els brots exterioritzats de racisme i la criminalització de la minoria ètnica magribí així com els enfrontaments entre les diverses comunitats vigatanes. No obstant, però, els fets de juliol al barri de Ca'n Anglada de Terrassa dispara l'alarma social a totes les poblacions on es concentra un alt percentatge de magrebins. I, naturalment, també a Vic. Aquest fet, així com l'enquesta a la joventut vigatana que es dona a conèixer aquests mateixos dies y que mostra un alt sentiment racista, fa pensar que, malgrat la pau actual, en qualsevol moment algun esdeveniment o factor incontrolable pot convertir algun barri de la ciutat en un polvorí.

6. La premsa es fa ressò també de diverses iniciatives municipals i de la societat civil per tal d'incrementar la sensibilització i la cohesió social entre la ciutadania vigatana i osonenca. Es tracta d'iniciatives puntuals i d'altres que tracten de crear dispositius d'ajut i suport i de consolidar l'encara feble teixit associatiu.

2. *Els fils conductors de les notícies o focus informatius més emblemàtic*

Després de la classificació de les notícies segons els criteris especificats en l'apartat anterior podem destacar els focus informatius més importants que apareixen a les notícies recollides de "El 9 Nou" i que permeten fer un anàlisi de quin és l'estat d'opinió sobre la fusió i de la incidència del multiculturalisme a la ciutat i a la comarca.

2.1. Relatives a la fusió d'escoles

En relació al període anterior cal destacar la desaparició de notícies, llevat d'alguna excpció, sobre la reacció i opinió de les famílies i altres agents educatius i socials

davant del procés de fusió durant el segon curs i l'inici del tercer curs de la seva aplicació. El nombre de notícies recollides, sensiblement inferior en relació al primer informe, s'agrupen en quatre capítols que presentem seguint un fil cronològic: acolliment de l'alumnat immigrant a les escoles concertades; escolarització i preinscripció del curs 1999-2000; obres d'ampliació de les escoles; i balanç del procés de fusió a l'equador.

2.1.1 Acolliment de l'alumnat immigrant a les escoles concertades

Les dues notícies apareixen a la premsa el 4 de desembre del 1998 i parlen del conveni aprovat recentment pel ple municipal que permet que les escoles concertades puguin cobrar de la Generalitat les quatre places que es reserven a alumnes immigrants. El conveni cobrirà aquest cost, 121 pessetes per alumne i curs i s'haurà de renegociar cada any. Això representa una aportació de 6.3 milions pel conjunt de les 52 places que ocupen actualment els escolars immigrants en les cinc escoles concertades de la ciutat de Vic: Sant Miquel, Pare Coll, Escorial, Sagrat Cor i Santa Caterina. Amb aquest conveni aquestes escoles veien satisfeta la petició, reiteradament plantejada, de que l'Administració els compensés econòmicament pels diners que deixen d'ingressar d'alumnes autòctons que haurien pagat la matrícula.

L'alcalde Jacint Codina valora aquest pas com a molt positiu: "Hem acabat amb els greuges comparatius....Estem obrint el camí a la resta de Catalunya en aquesta matèria i se'n beneficiaran altres ajuntaments que no han fet pas tant com nosaltres per aconseguir-ho".

2.1.2. Escolarització i preinscripció del curs 1999-2000

Aquest capítol està molt relacionat amb l'anterior. La primera notícia salta l'1 de març de 1999 amb aquest titular: "Vic enceta la preinscripció reservant quatre places a alumnes immigrants". Es recorda que aquesta normativa s'aplica tant a les escoles públiques com a les concertades per equilibrar l'oferta i la demanda; que Vic i Manlleu són pioners en una mesura que ara s'estén arreu; i que als altres municipis d'Osona les places que es guarden per alumnes amb necessitats educatives especials és només de dues per grup.

La segona notícia apareix el 19 de març, just quan s'ha acabat el procés de preinscripció. Segons dades oficials de la regidoria d'Ensenyament "La sol·licitud de places a les escoles públiques i concertades ha quedat molt equilibrada i a P3, fins i tot hi ha hagut més oferta que demanda -han quedat 67 places vacants-".
També es fa constar que, de moment, la previsió de places per a nens amb necessitats educatives especials -majoritàriament immigrants- ha estat àmpliament suficient. En el cas de Vic se'n reservaven quatre per grup, però amb tres n'hi ha hagut prou, la qual cosa fa pensar, abans no es disposin de les dades definitives el 8 d'abril, que la redistribució serà mínima.

La darrera notícia fa referència a un fet cada cop més habitual: els alumnes magrebins que arriben i s'incorporen a mig curs. En concret, segons dades que es van donar a conèixer a la comissió de seguiment del procés de fusió d'escoles, el curs 98-99 en va arribar 72. D'aquests 13 eren d'educació infantil (de 3 a 5 anys); 34 de primària (de 6 a 12); i 25 d'ESO (de 12 a 16). Les escoles que van absorbir més alumnes d'incorporació tardana van ser l'Escorial (13), el Balmes-Andersen (12) i el Sagrat Cor (10).

Dolors Rovira, regidora d'Ensenyament, aporta també algunes dades actualitzades i significatives pel que fa a l'alumnat magrebí: aquest representa ja el 10% de la població escolar. En només tres cursos, el percentatge ha passat del 3.9% que n'hi havia el curs 1995-96, al 6% del 1996-97; el 6.7% del 1997-98, i el 9.1% de l'inici del curs 1998-99.

2.1.3 Obres d'ampliació de les escoles

La gran preocupació de la fusió per part de les escoles afectades és la realització de les obres d'ampliació. Aquest és sens dubte el capítol que genera més notícies des del final del curs 98-99 fins l'inici del següent.

El 7 de maig del 1999 la regidora d'Ensenyament, tot i que encara no se sap amb exactitud la data d'inici, assegura que el setembre les obres mínimes per iniciar el curs -dues noves aules al Guillem i altres dues a l'Andersen-ja estaran acabades.
Un mes després, el 4 de juny del 1999 el diari es fa ressò del compromís que ara pren l'alcalde sobre el fet de que les obres compliran els terminis establerts. Avança, així

mateix, que els propers dies tècnics de l'empresa constructora Gisa -que ho estan licitant per via d'urgència- aniran a exposar el pla de les obres a les escoles.

El 23 de juliol del 1999 es comunica que el Consell d'Administració de GISA acaba d'adjudicar les obres de reforma i ampliació i es dona per fet que les obres més immediates s'acabaran el setembre i permetran començar el curs amb normalitat.

Aquest retràs produeix un evident malestar: "Aquestes obres ja havien de començar al mes de maig. El retard ha neguitejat la comunitat educativa i la mateixa regidora d'Ensenyament pel temor que l'endarreriment pogués afectar el procés de fusió. La demora es deu al fet que la primera licitació que es va obrir, pel maig, va quedar deserta en no presentar-s'hi una sola empresa. El bon moment que viu el sector va fer que el preu de sortida no resultés atractiu per a cap constructora. Això va obligar GISA i el Departament a reconsiderar el preu global de l'obra, apujant-lo un 10% aproximadament".

La mateixa notícia fa referència al fet que l'Ajuntament hagi de pagar el 50% del cost de les obres, la qual cosa ha estat motiu de queixa per part d'alguns grups de l'oposició, que recorden que les inversions en escoles públiques sempre han correspost a la Generalitat.

El 30 de juliol del 1999 s'anuncia l'imminent inici de les obres i s'informa d'una propera reunió dels responsables de l'empresa constructora GISA amb els equips directius de les dues escoles "per poder marcar les prioritats de les obres, amb l'objectiu de no entorpir l'inici de curs ni el procés de fusió de les escoles Guillem-Sant Miquel i Andersen-Balmes, iniciat fa dos cursos". Les obres preveuen un termini d'execució de 6 mesos i s'han adjudicat per un cost total de 167 milions de pessetes.

Al començament de curs, en una notícia del 17 de setembre de 1999, el seu titular acaba amb l'optimisme anterior al reconèixer que "Les classes conviuran mig any amb les obres de l'Andersen i el Guillem" i, per tant, s'han de delimitar amb tanques les zones on hi ha alumnes amb la de la maquinària.

Les obres van començar a finals d'agost amb retard per culpa que el primer concurs per adjudicar-les va quedar desert. Malgrat tot, l'alcalde Codina és optimista: "S'ha retardat una mica aquesta fase però s'ha pogut avançar la totalitat de les obres un any; una cosa per l'altra."

2.1.4. Balanç del procés de fusió a l'equador

"El 9 Nou" dedica el tema monogràfic del 23 de juliol del 1999 al procés de fusió d'escoles al seu equador. A banda de dedicar una àmplia informació a l'ampliació de les obres publica un extens reportatge d'un estudiant de periodisme i una entrevista a Pere Roca, director de l'escola Andersen-Balmes.

El reportatge de Pere Pratdesaba "Abdell, tu ets moro?" és especialment substanciós i per això en reproduïm alguns paràgrafs textuals. Comença fent un repàs a la història de la fusió on recull el testimoni de l'esmentat Pere Roca que es mostra especialment crític amb els orígens del procés de fusió. Vegem-ne sinó algunes de les seves opinions:

"No em va fer cap il·lusió. L'escola funcionava, sempre teniem més demanda que no pas places i els pares estaven contents. Per què havíem de canviar una cosa que ja ens estava bé."

..."A partir d'aquell moment, érem dos grups de professors amb diferents punts de vista que ens havíem de posar a treballar plegats. A més, el mètode amb el qual es va portar a terme la fusió no el vaig considerar correcte ja que no ens van informar fins que ja va estar feta."

....-. "Les famílies magrebines no ho entenien. Per què ara havien de portar els seus fills tan lluny, si abans estaven al costat de casa. Hem fet diverses xerrades per intentar explica'ls-hi la situació, però no hi ha manera que alguns d'ells assisteixin a una reunió."

Després d'explicar els avantatges del procés de fusió i de destacar que es tracta d'una iniciativa pionera a Catalunya recull el testimoni d'un pare magrebí que treballa a la construcció i que ha viscut les habituals situacions d'atur, il·legalitat i marginació.

Igualment interessant és l'opinió del sociòleg i estudiós de la immigració a Osona quan diu que "La por empeny les famílies magrebines als seus fills a les mateixes escoles.

S'hi troben, en certa manera, més protegits." A aquest fet s'hi ha d'afegir -continua- una reacció per part dels pares dels alumnes autòctons. Aquests consideren que l'escola "s'ha devaluat", la qualifiquen pejorativament de "escola dels moros", i opten per canviar els seus fills d'escola.

Malgrat tot, el relat posa de manifest que el sentiment majoritari dels pares és que "aquesta era la millor alternativa que es podia prendre per a tothom i el temps ha demostrat que les coses estant funcionant bé. Un dels pares opina que la xifra de pares oposats a la fusió és molt reduïda "M'atreveixo a dir que aquesta minoria no arriba a l'1%".

El periodista assenyala, però, de que no tothom és del mateix parer: "Alguns altres no comparteixen el mateix optimisme. El mateix alcalde ja va advertir en el seu moment que aquesta decisió seria antisocial. Les xerrades amb alguns d'aquests pares contraris a la fusió i al repartiment de les escoles indiquen que també existeix un sentiment de por, rebuig i confusió i, en alguns moments, fins i tot de contradicció. Un sentiment amagat que serveix per amenitzar algunes tertúlies de sobretaula o alguna xerrada a les botigues del barri, però que en cap moment s'atreveix a donar el salt i sortir a la llum pública."

Més endavant torna a emergir aquest sentiment racista per part d'un pare tot i l'esforç inútil de negar-lo: "A més, els àrabs tenen una religió molt accentuada, molt negativa. No és del meu grat que els meus fills s'hi barregin, no em satisfà.... Jo no em considero racista però tots som una mica egoistes i protectors, i s'ha de reconèixer que són cultures diferents."

També es critica per part dels pares un suposat tracte de favor vers als alumnes magrebins que el director de l'Andersen-Balmes desmenteix categòricament: "No accepto cap queixa perquè dediquem més temps a un nen que a un altre. Però no a un magrebí, també a un sord o a un paralític com els que jo tinc a la meva escola."

En l'entrevista a Pere Roca, director de l'Andersen-Balmes, aquest posa a la balança els aspectes negatius i positius de la fusió. Entre els primers assenyala el fet que "ens hem convertit en una escola gran; hem d'aconseguir els mateixos resultats amb les mateixes prestacions i molta més gent. En segon lloc, el centre de Vic ha quedat sense escoles

públiques. Tant el Guillem i el Salarich, com nosaltres, estem situats als afores i hem d'organitzar un servei d'autobusos que paguen els mateixos pares. Entre els avantatges destaca "que els nens magrebins estan més bé, més còmodes i poden tenir una adaptació més ràpida, ja que el seu entorn s'ha normalitzat. Una classe amb 15 alumnes on 10 són magrebins no pot tenir un ambient normalitzat perquè no es correspon al que està passant al carrer. Tot i les reticències inicials els pares magrebins també han comprés que això funcionava i que era el millor per a tots. Haig de reconèixer que després de donar-hi moltes voltes no he trobat cap solució millor.... No ens queda cap més alternativa que aprendre i funcionar sobre el que tenim."

D'altra banda -segueix- "la relació entre els fills de la població autòctona i magrebina és completament normal. L'altre dia, els nens de parvulari van descobrir que una nena que parla català com qualsevol de nosaltres, també parlava àrab. Van quedar al·lucinats. Però el que realment em va sorprendre va ser que no s'adonessin que aquella nena parlaven àrab perquè.....era àrab."

Al preguntar-li que és el que queda per fer Pere Roca contesta: "Tot i que el resultat ha estat bo, això no és suficient. Caldria acompanyar la fusió de les escoles amb una millora del transport públic i, sobretot, amb una millora de les condicions de vida de les famílies magrebines. El problema educatiu és mínim, el problema real és el social. M'estic referint al lloc on aquesta gent treballa, viu i en quines condicions. A més el percentatge augmentarà radicalment. A França, per exemple, estan en un 20 o 23%, i aquí passarà igual -actualment el 15% dels nens que entren per primera vegada a l'escola tenen procedència magrebina-. Bé, ja està passant. Tu passeges per Vic i ja veus que les coses estan canviant, que tot aquest problema no el tenim només a l'escola. Per tant, no podem amagar el cap sota l'ala dient que un cop ja estan repartits ja tenim el problema solucionat.

I, finalment, quan se li demana que faci un pronòstic sobre la hipotètica reacció de la societat vigatana respon sense embuts: "Hi haurà tensions. Hem de tenir en compte que Vic és una ciutat privilegiada on es viu bé i on no hi ha mai problemes greus. El problema de la immigració pot fer trontollar els fonaments d'aquesta tranquil·litat. Però això ha passat amb els àrabs i amb qualsevol altre moviment migratori."

2.2. Notícies relatives als conflictes socials a la ciutat de Vic i àrea d'influència o comarca.

Els problemes de convivència entre les dues comunitats prenen un caire diferent en relació al període anterior. Així, sempre seguint el fil de la premsa, no es produeixen tensions i enfrontaments per l'ocupació dels espais públics, disminueix el nombre d'agressions a magrebins i la polèmica sobre l'obertura d'una mesquita, que tantes queixes i protestes van convocar en el seu moment, desapareix totalment després de funcionar prop d'un any. En aquests sentit, els titulars de les dues notícies que es publiquen són prou explícits: "Un any després la polèmica per la mesquita de la Calla s'ha diluït"; i "La mesquita funciona i no passa res."

Això si, continuen els problemes relacionats amb els robatoris i, sobretot, amb les drogues, on diversos magrebins es veuen implicats en xarxes de traficants cada cop més esteses, actives i poderoses a la ciutat de Vic. Davant d'aquest problema l'Ajuntament de Vic actua amb contundència: tanca un bar, s'ofereix com acusació particular contra els traficants de drogues i amenaça d'expulsió als traficants il·legals, fet que és interpretat en una carta oberta a l'alcalde com un abús d'autoritat i una conculcació dels drets humans en no contemplar la presumpció d'innocència abans del judici. Més endavant, fem un inventari de totes aquestes notícies de forma cronològica.

De tota manera, el gran conflicte social -fins i tot podríem dir l'unic d'una certa magnitud- i del qual "El 9 Nou" se n'ocupa a bastament -fins a 10 notícies, la majoria d'elles concentrades a finals de juny, després de les eleccions municipals- és el que fa referència a l'acusació de tracte de favor a les famílies magrebines per part d'aguns ajuntaments, sobretot el de Manlleu. Alguns titulars ho sintetitzen prou bé: "L'Ajuntament de Balenyà ha de desmentir el rumor sobre un tracte de favor als magrebins"; "El PSC culpa de la derrota a Manlleu els rumors de favor als magrebins". I també els titulars de les notícies que ho desmenteixen amb xifres a la mà: "Manlleu ha ajudat més famílies autòctones que magrebines"; o "Manlleu només dedica un 0.18% del pressupost a la immigració".

En una d'aquestes notícies es comenta que la població magrebina de Manlleu s'ha doblat gairebé en tres anys, al passar dels 585 habitants de l'1 de maig de 1996 als 1.062

del 18 de juny de 1999. En un quadre facilitat per l'Ajuntament es mostra que les ajudes a immigrants són inferiors a les que s'otorguen als veïns autòctons. "Entre uns i altres sumen el 0,46%, una xifra que tal com admet el mateix alcalde Ramon Sitjà "m'adono que encara és massa baixa"; fins i tot és inferior al 0,7% que es dona al Tercer Món".

A continuació s'explica que la decisió d'atorgar una ajuda es pren des de Serveis Socials i que els criteris que es fan servir són els mateixos per tothom: bàsicament es tenen en compte els ingressos familiars i les despeses extraordinàries. Aquests tipus d'ajuts es donen a través d'uns vals expedits per l'Ajuntament per un import determinat, els quals poden intercanviar per aliments en un parell d'establiments del barri de l'Erm on es concentra bona part de la població magrebina. "A banda dels ajuts per aliments, també se'n donen per llibres escolars, per menjadors escolars, per rebuts de lloguer d'habitatge i per malalties. Curiosament, en tots els casos el percentatge d'ajuda és superior per la gent autòctona, en contra de l'opinió generalitzada entre la població que diu que s'afavoreix més als immigrants".

En altres notícies i, sobretot en una entrevista al nou alcalde de Manlleu de CiU, aquest assegura que els vals d'aliments i d'altres tipus s'han d'eliminar. "Es pot ajudar d'altres maneres, com donant aliments a la gent que ho necessita, però no amb la política del val".

També els Ajuntaments de Vic y Torelló manifesten a la premsa que no han repartit mai vals de compra per als immigrants i que els ajuts que han atorgat han estat indirectes.

Aquesta problemàtica es recull àmpliament en la web oberta per l'ajuntament després de les eleccions. Sobre aquesta iniciativa hi ha una sola notícia que sintetitza alguns dels missatges penjats. De tota manera el contingut i les línies bàsiques d'aquesta web es comenten en una altre part de l'informe.

Com en altres indrets on hi ha una forta concentració magrebina ho hi manquen les referències a la nova llei d'estrangeria que es vista amb inquietud pels immigrants. Es tracta de dues notícies que apareixen els mesos d'agost i setembre, abans de la seva conformitat.

Hi ha, a més, altres conflictes aïllats on no hi ha una implicació tan evident i activa del col·lectiu majoritari i tampoc un tractament informatiu sostingut i/o relacionat directament o indirectament amb el procés de fusió. En aquest llistat s´inclouen les notícies relatives als fets relacionats sobretot amb la justícia, ja que les altres ja han estat comentades:

- Detenen un veí de Taradell que es queda uns dies on va a robar (27/11/98)

- Més robatoris a Taradell atribuïts a l'Induráin (21/12/98)

- Indignació a Taradell per l'augment de robatoris atribuïts a l'Induráin(21/12/98)

-Volen demanar tractament mèdic per a 'Induráin' (28/12/98)

- L'Ajuntament demanarà al jutjat tractament mèdic per a 'Induráin' (28/12/98)

- Detenen un veí que va oferir droga a una mossos (5/3/99)

- Quinze mesos de presó a un home de Manlleu que va estovar un policia (1/4/99)

- Mig any de presó a un lladre de les Masies de Voltregà (1/4/99)

- Condemnen uns contrabandistes de tabac detinguts a Vic al juliol de 1997 (1/4/99)

- Sis mesos de presó per a un veí de Vic per robar un encenedor i uns caramels de dins un cotxe (1/4/99)

- El jutjat condemna un veí de Manlleu per tràfic de drogues (7/5/99)

- Tres mesos d'arrest per a un veí de Balenyà que pegava a la dona i a la filla (21/5/99)

- Detenen un veí de Vic amb 45 quilos de haixix al maleter (28/5/99)

- El mosso de Santa Cecília acusat de pegar un magrebí ja torna a treballar (2/7/99)

- Jutgen dos joves per atracar un bar amb una pistola de joguet a Manlleu (16/7/99)

- Detenen dos joves a Vic i Manlleu per robatori amb força (19/7/99)

- Condemnen els dos joves que van entrar a robar a un bar de Manlleu amb una pistola de joguina (30/7/99)

- Uns pares abandonen un nadó a la porta de l'alcaldia de Manlleu (13/8/99)

- Abandonen un fill de 5 mesos a la porta de l'alcaldia de Manlleu (13/8/99)

- La Generalitat descarta negligència en el cas del nen abandonat a Manlleu (20/8/99)

- El veí de Manlleu que va abandonar el seu fill ja el torna a tenir a casa (20/8/99)

- Els mossos han detingut sis persones a Vic en una setmana per tràfic de drogues (3/9/99)

- Intenten robar a Vic a una parella amb un ganivet de cuina (3/9/99)

- Detenen tres joves per forçar un cotxe d'un pàrquing de Vic (3/9/99)

- Ordenen la recerca i captura d'un acusat de traficar amb droga a Vic (10/9/99)

- Demanen onze anys de presó a l'amo del bar Concha de Manlleu (17/9/99)

- Precinten el bar El Mesón de Vic per presumpte tràfic de drogues (29/9/99)

- Detenen tres veïns d'Osona com a presumptes membres d'un xarxa de falsificació de bitllets (8/10/99)

- Demanen tres anys de presó per robar el bolso d'una dona a Vic (8/10/99)

- L'Ajuntament de Vic, disposat a eliminar el tràfic de drogues (15/10/99)

- L'Ajuntament augmentarà la pressió contra el tràfic de droga (15/10/99)

- Carta oberta a l'alcalde de Vic (22/10/99)

- En dos anys han detingut 80 traficants de droga a Osona (29/10/99)

- Els Mossos han detingut a Osona 80 traficants de droga en dos anys (29/10/99)

- Els Mossos detenen tres persones en un descampat de Ripoll per presumpte tràfic de cocaïna (29/10/99)

- Alguns indrets de Manlleu apareixen farcits de pintades racistes i xenòfobes (1/11/99)

- La croada de Vic contra el tràfic de drogues (12/11/99)

- Vic demana l'expulsió de tres immigrants (19/11/99)

- L'Ajuntament demana l'expulsió dels responsables del bar Mesón (19/11/99)

- Vic actuarà contra els que lloguin pisos en mal estat i a un preus abusius (19/11/99)

- Jutgen un home a qui van trobar haixix sota la cadira, al bar Milagros de Vic (26/11/99)

2.3. Notícies relacionades amb la sensibilització contra el racisme i les iniciatives interculturals

El ventall potser és tan ampli i divers com en el període anterior: cursos i seminaris; estudis i enquestes; articles i campanyes de sensibilització; plataformes unitàries; manifestos; intercanvis i agermanaments; dispositius municipals i iniciatives socials per afavorir la convivència i la integració,... En l'apartat sobre els actors-protagonistes de les notícies ja s'aprecia la freqüència en que apareixen diversos col·lectius. En aquí ens limitem a incloure les notícies seguint també el fil cronològic:

- Dimecres comença a Vic el postgrau de Comunicació Intercultural (2/11/98)
- Un petit paradís de jocs d'arreu (20/11/98)
- Vic tindrà a partir de març un centre únic d'atenció als immigrants (4/1/98)
- Aquest dimecres fan un xerrada a Manlleu sobre l'islam al món (25/1/98)
- Conferència sobre el marc jurídic de la immigració, dijous (25/1/99)
- Jameiat Essalam vol agermanar els pobles d'Osona nord amb Nador (28/1/99)
- Una dona: Fatiha Houbabi (2/7/99)
- Les relacions interculturals (9/7/99)
- Si guanya el racisme hi perdem tots (9/7/99)

- Servei d'orientació per als magrebins al CAP Vic Nord (19/7/99)

- Una persona orientarà i traduirà el magrebins al CAP Vic Nord (19/7/99)
- Diverses entitats i partits d'Osona signen un manifest per a la convivència (30/7/99)
- Tots som iguals (30/7/99)
- Canviar la mirada (30/7/99)
- Un estudi descobreix tics racistes entre els joves de Vic (6/8/99)

- Un estudi evidencia un sentiment racistes en els joves de Vic (6/8/99)
- Manlleu obre un debat sobre què cal fer amb els pisos d'en Garcia (10/9/99)
- CCOO asseu a la mateixa taula Vic i Manlleu per parlar d'immigració (24/9/99)
- Puigdomènech minimitza el problema de la immigració (4/10/99)
- Concens polític a Vic, però amb alerta per no fer discriminacions (29/10/99)
- Cultura o doctrina? (27/11/99)

Notícies sobre la fusió d'escoles i la incidència del multiculturalisme III
Ciutat: Vic i a la comarca: Osona.

Premsa: "El 9 nou"
Període: Desembre1999- Desembre 2000.
Total notícies recollides: 166. Una mitjana de gairebé 13 notícies per mes relacionades amb el fet migratori i multicultural.

1.1. Distribució de les notícies per mesos.

La distribució de les notícies en el 9 Nou durant aquest període és la següent:

Any 1999

Desembre	12

Any 2000

Gener	7
Febrer	24
Març	18
Abril	12
Maig	10
Juny	17
Juliol	10
Agost	8
Setembre	13
Octubre	21
Novembre	6
Desembre	8

La major concentració de notícies es produeix els mesos de febrer i març, el juny i l'octubre. En el primer cas, tot i que les notícies són força variades, la premsa s'ocupa, sobretot, de tres notícies: la discriminació vers els magrebins a l'hora de llogar una

vivenda; el tràfic de drogues a la comarca; i el rebombori que provoca la comparació de El Ejido amb Vic per part d'un líder magrebí. En el segon cas, les notícies més remarcables fan referència a la constitució d'una associació dels immigrants negres d'Osona; i la desaparició de l'Escola Balmes, que ultima el procés de fusió amb la incorporació dels seus darrers alumnes a l'Andersen. En el tercer cas -mes d'octubre-, el tema estrella és la Llei d'Estrangeria. Tal com succeeix en el segon informe -novembre 98/novembre 99- la fusió ha deixat de tenir protagonisme informatiu, tant en el període de preinscripció i matriculació com en el començament de curs. Tot fa pensar, almenys aparentment en l'opinió pública de la ciutat, que el nivell de crítica, contestació i incertesa sobre el procés de fusió ha disminuït sensiblement; perquè hi ha una acceptació; perquè és un fet que s'ha normalitzat; o potser perquè la problemàtica s'ha traslladat a l'interior de les escoles.

1.2. Distribució segons la secció-modalitat-format de la informació.

Les noticies s'han classificat segons la secció en la qual es troben dins del diari. No cal dir que el fet de que aparegui en un o altre registre té molt a veure en la forma de representar i de prioritzar la informació i l'opinió en el diari en qüestió. Les notícies s'han distribuït d'aquesta manera:

. Notícia del diari de caire descriptiu	95
. Titular portada	14
. Bústia-cartes al director	3
. Articles d'opinió	13
. Editorial	5
. Entrevista	0
. Monografia/Tema/Extra	22
. Reportatge	8
. Humor	1
. Enquesta	0

El tractament informatiu, en relació al període anterior, registra un augment general de notícies de més del 50% (166 per 103 en un mateix període de 13 mesos). Per seccions, no es constaten diferències apreciables, si bé augmenta lleugerament la informació en

detriment de l'opinió. Sorprèn, però, el baix nombre (3) de cartes al director. El multiculturalisme continua essent un focus d'atenció informativa important en la premsa local-comarcal.

1.3. La distribució segons l'extensió

. Menys d'1/4 de pàgina	71
. de pàgina	13
. De ' a ' pàgina	15
. ' pàgina	24
. De ' pàgina a ' pàgina	1
. ' de pàgina	20
. 1 pàgina sencera	3
. 2 pàgines	2
. 3 pàgines	3
. 4 pàgines	3
. 5 pàgines	1

1.4. Distribució segons la denominació del col·lectiu estudiat

Aquest criteri recull les diferents denominacions del col·lectiu objecte d'estudi. Són aquestes:

. Immigrants-també alumnes i població- (la denominació més comuna és immigrants)	86
. Nom propi sense altre denominació	31
. Magrebins o alumnes, famílies, comunitat, gent	25
. Marroquins	13
. Immigrants de raça negra o treballadors i homes negres, negres associació	9
. Estrangers	8
. Musulmans, comunitat musulmana	2
. Originari de Ghana	1
. Nordafricans, alumnes procedents del Nord d'Àfrica	2
. Africans, nens, persona de l'Àfrica, poble africà	6

. Professors de la regió de Nador (Marroc)	1
. Gambians	2
. Senegalesos	1
. Brasilers	
. Immigrants subsaharians, subsaharians, població subsahariana	14
. Moros	2
.Colombians	1
. Sud-americans	1
. Irregulars	2
. Nou vinguts	2
. Andalusos	2
. Persones d'altres ètnies i cultures	1
. Minories	1
. Àrabs	1

Cada cop hi ha més precisió en la denominació del col·lectiu immigrant en concret -fins ara p.exemple no es parlava dels subsaharians- i més cura en l'ús del llenguatge no discriminatori i racista. Cada cop s'utilitza més el nom propi sense cap més identificació i qualificatiu, encara que continua havent una diferència respecte als autòctons en relació a l'ús del nom complet i no només de les inicials. Es nota una preocupació en l'ús de la denominació de les persones i col·lectius protagonistes o afectats.

L'editorial "Els immigrants i el llenguatge correcte" n'és una bona mostra; entre altres coses es diu que mai s'utilitza la paraula "il·legals" per referir-se a les persones que vingudes de fora del país no disposen dels documents necessaris que els exigeix el Govern espanyol per viure i treballar; en canvi fan una crítica als excessos del "llenguatge políticament correcte" que no admet, per exemple, la paraula negre.

1.5. Distribució segons els actors i protagonistes de les notícies.

Aquesta classificació l'hem diferenciat en agents educatius i agents polítics.

1.5.1. Agents educatius

Ajuntament de Vic	31
Ajuntament (genèric)	12
Alcalde	15
Regidoria Ensenyament	1
Regidoria de Benestar Social	2
de Cultura	1
Generalitat de Catalunya	1
Delegació Territorial	1

Escoles

Escoles fusionades	7
Escoles Vic	2
Escoles Manlleu	2
Escoles Osona	1
IES Torelló	1
IES Manlleu	1
Escola Adults Manlleu	1

Pares	0
Alumnat	3
Consells Escolars	0

Altres agents educatius no relacionats amb la fusió

Conferenciants i experts	4
Psicòlegs i psiquiatres	2
CAP (Centre Atenció Primària)	1
Professorat Nador (Marroc)	1
Educadors Manlleu	1
Eumo Editorial	1

1.5.2.	***Agents polítics***	*12*
	Genèric	4
	PSC-Pascual Maragall	4
	CIU	3
	IC-Verds	1

Institucions públiques

Administració central. PP-Azanar	3
President Generalitat. Pujol	2
Bisbat de Vic	2
Secretaria Joventut Generalitat	1
Conseller de Governació Gen.	1
Síndic de Greuges	1
Consell Comarcal	1
Altres Ajuntaments	17
Ajuntament Manlleu	6
Alcalde Manlleu	5
Ex-alcalde Manlleu .	2
Ripoll	2
Torelló	1
Roda	1
Hostalets	1

1.5.3 Agents socials

Població immigrant	73
Immigrant (genèric)	58
Fills immigrants	6
Alumnat immigrant	9

Població autòctona

Genèric	3
Joves	2
Veïns Carrer Sant Pere (centre Vic)	1

Veïns barri de l'Erm (Manlleu)	3

Col·lectius i associacions societat civil

Jameïnat Essalam	5
Associació Immigrants Subsaharians	5
Plataforma vigatana contra immigració	4
CITE	3
ACSAO	3
Associacions magrebines	2
Fòrum intercultural	2
Fundació Bofill	2
SAPPIR	1
SIAI	1
Consorci	1
Periodista guineà	1
SOS Àfrica	1
ATIME	1
Associació Cultural Ribapua	1
As.Veïns barri de l'Erm	1
GRAM d'Osona	1
Sindicats (genèric)	1
Sindicats marroquins	1
Conf. Democràtica Treb.Marroc	1
CCOO	1
UGT	1

Empresaris i món del treball

Empresaris (genèric)	5
Sector immobiliari	4
Empreses de Treball Temporal	2
Botiguer gambià	1

Altres poblacions fora de la comarca

El Ejido	5
Can Anglada	1
Torres de Segre	1

1.5.4. Agents relacionats amb el món de la justicia

Policia/Mossos d'esquadra	17
Agressions, agredits, víctimes i acusats	14
Jutjats, Fiscalia, Audiència	7
Robatoris	0
Detencions	11
Traficants drogues	0
Departament Governació	2

Algunes de les tendències, pel que fa al protagonisme de les notícies mantenen la mateixa tònica que en l'informe anterior. És a dir:

1. Forta implicació del govern municipal i, sobretot, del seu alcalde tant pel que fa en relació al procés de fusió com en altres iniciatives que tracten de garantir la convivència entre els diversos col·lectius.
2. Escassíssima intervenció del Departament d'Ensenyament tot i que pren el "model Vic" com un exemple a seguir.
3. El tràfic de drogues continua sent el principal focus d'atenció i preocupació, encara que han disminuït els robatoris i el grau de conflictivitat sembla més controlat.
4. Les escoles fusionades han deixat de ser notícia en termes de preocupació i conflictivitat ciutadana. El seu protagonisme s'ha diluït en el conjunt d'escoles de Vic i comarca i fins i tot s'ha traslladat en altres indrets on es detecten noves concentracions d'immigrants.
5. Creixen les iniciatives associatives i de sensibilització. En aquest sentit, cal destacar el major grau de presència pública i organitzada per part dels col·lectius d'immigrants.
6. L'anomenat model Vic s'associa cada cop mes al de Manlleu, i la singularitat pionera d'aquest ja no es tant la fusió com la distribució d'alumnes immigrants a

totes les escoles publiques i privades concertades de cada ciutat. Aquest model és destacat pels (greans?) rotatius del país, pel president de la Generalitat i pel cap de l'oposició, Pascual Maragall, que segueixen aquest model com un mirall i un banc d'experimentació pensant en el futur de la integració dels immigrants.

De tota manera, s'aprecien algunes tendències emergents força singulars que caracteritzen aquest any 2000:

1. Els problemes bàsics dels immigrants, degut a la imminent aprovació de la nova Llei d'Estrangeria, són els de la seva regularització.
2. L'impacte de Can Anglada i, sobretot de El Ejido, tenen una forta repercussió a Vic tal com veurem més endavant.
3. Les mostres de discriminació s'agreugen en el lloguer de pisos.

Algunes immobiliàries es neguen a llogar-los als immigrants o bé ofereixen vivendes en males condicions.

2. Els fils conductors de les notícies o focus informatius més emblemàtics en relació a l'escola i la immigració.

El més remarcable, en relació als dos informes anteriors, és l'absència total de notícies relatives al procés de fusió. Ni una sola menció, llevat de la que es fa en motiu de la festa a l'Escola Balmes quan aquesta tanca definitivament les seves portes. El tractament és sempre més global i fa referència al model Vic - entès com el repartiment de l'alumnat a totes les escoles públiques i privades concertades de la ciutat- o bé a alguns problemes o actuacions concretes en relació a la política escolar vers la immigració. A continuació veurem el tipus de comentaris i notícies que fan referència a aquest apartat.

2.1. El model Vic-Manlleu.

En diverses notícies, de forma monogràfica o puntual, es parla sempre en termes positius del repartiment de l'alumnat immigrant per evitar les escoles gueto i es diu que el que es fa a Vic i Manlleu representa un pas endavant respecte la resta de Catalunya en

matèria d'integració de l'alumnat immigrant. Això es posa de relleu en un Informe de la Fundació Jaume Bofill on s'assenyalen els dos problemes més urgents que ha d'afrontar el sistema educatiu: evitar la concentració dels immigrants en determinades escoles i resoldre les dificultats lingüístiques dels alumnes que acaben d'arribar a Catalunya. En el mateix informe es parla de la necessitat de millorar la formació del professorat amb plans específics; es recomana la progressiva presència de monitors i mestres auxiliars d'origen immigrant per actuar com a mitjancers amb les famílies immigrants per atendre els alumnes en la seva pròpia llengua; i es destaca la importància d'apropar la immigració a l'educació en l'oci, en el sentit que fins ara els infants immigrants participen molt menys que els autòctons en casals, colònies i altres activitats educatives no obligatòries, tant per falta de poder adquisitiu com per desconeixement de les ofertes. En una altre notícia, la delegada d'Ensenyament a Barcelona-Comarques, Aurora Danés, esmenta també Vic i Manlleu com dues ciutats modèliques i pioneres en l'escolarització d'alumnes magrebins i d'infants nouvinguts; això les converteix en focus d'atenció preferent i en un referent periodístic tant en la premsa comarcal com en la d'àmbit nacional a l'hora de parlar de l'escolarització de l'alumnat immigrant.

En una entrevista a l'alcalde de Vic, aquest manifesta que "en termes d'immigració, una mica la gent s'està emmirallant en nosaltres. Hi ha un exemple recent molt concret. En aquest últim congrés que va celebrar el PSC, a Barcelona, Pascual Maragall va fer una referència clara, concreta i contundent en relació a com portem a Vic aquest tema. En un altre moment de l'entrevista subratlla la importància que ha tingut el pacte de ciutat en el tema de l'ensenyament i la immigració i proposa que aquest pacte es faci també a nivell de Catalunya, a l'estil del "Pacte de Toledo" en el camp laboral; en aquest sentit, pensa que cal obtenir un compromís ferm que "ningú faci servir la immigració com a formula de guanyar vots, o de fer-ne perdre. Sempre que parlo amb gent important del tema els plantejo aquesta idea, i sembla que te una bona acollida." Opina també que, com a resultat de la fusió, "a partir d'ara comptarem amb unes instal·lacions escolars de primera divisió."

2.2. La desaparició de l'Escola Balmes

El desplegament informatiu al voltant de la desaparició d'aquesta escola, després de 65 anys d'història, com a conseqüència del procés de fusió i el trasllat d'estudiants a

l'Andersen té un caràcter sobretot de caire descriptiu i nostàlgic. Es recorda que el procés de fusió que havia de durar quatre anys es va fer en tres per decisió de la direcció del Balmes "per organització interna i motius pedagògics" i es destaquen "les milionàries reformes" a l'Andersen i al Guillem, que ja estan pràcticament acabades, "només falten petits detalls, a més de la pista polideportiva i el gimnàs al Guillem", segons manifesta la regidora d'ensenyament. L'Ajuntament hi ha hagut d'invertir 200 milions i l'altre meitat l'ha aportat la Generalitat.

L'únic article valoratiu és el de Miquel Casanova on destaca els esforços del Balmes per "cercar sistemes de treball que li permetessin respondre a la nova configuració de l'alumnat". Entre altres activitats destaca els Tallers de Pares i Mares: "Volien ser un espai formatiu que possibilités la trobada, el reconeixement mutu i la cooperació. L'ajuda d'entitats de caràcter social va permetre que aquesta experiència, en la qual hi col·labora l'EAP, s'anés desenvolupant fins que la manca de recursos va impedir la seva continuïtat. Val a dir que les administracions públiques no varen contribuir especialment a fer viable una proposta que estava en condicions de fer una bona aportació a la convivència i cooperació entre ciutadans i ciutadanes de diferents procedència i cultura.

Després de fer altres elogis a l'escola lamenta la desaparició del patrimoni educatiu del Balmes davant d'un futur que qualifica d'incert: "Sap greu que amb els milions que dediquem a conservar el patrimoni de pedra siguem incapaços de conservar i desenvolupar el patrimoni educatiu, cultural i social que representa el Balmes... El Balmes no deixarà cap buit, sinó que per dret propi i per estil deixarà un gran i seriós interrogant en el bell mig de la societat vigatana. Cal confiar que entre tots sabrem trobar la resposta."

2.3. La preinscripció a les escoles de Vic i Manlleu. Desequilibri entre l'oferta i la demanda.

Un dels titulars destaca que un 16% dels nous alumnes de P3 a Vic i Manlleu seran immigrants. A Vic hi ha la previsió d'escolaritzar 339 nous alumnes de tres anys el curs que ve, dels quals 59 (4n 17,5%) son immigrants. "D'aquí fins al setembre, però, encara

se n'hi podria incorporar algun alumne més, així com a mig curs, tot i que s'ha constatat que cada vegada són menys els alumnes d'incorporació tardana."

La proporció d'alumnes immigrants a P3 s'ha anat incrementant els últims anys a Vic. L'any passat la proporció es va moure entorn del 13%. En el conjunt de cursos d'educació infantil i de primària de la ciutat, el percentatge es situa al voltant del 10%. En els últims cinc anys s'ha doblat. Així, per exemple, el curs 1995-96 era d'un 3,5%, el curs 1996-97 del 5,7%, el curs 1997-98 d'un 8% i el curs 1998-99, d'un 8,3%.

Segons la regidora d'Ensenyament, Dolors Rovira, la "normalitat" ha presidit la prescripció, la qual "ha anat molt igual que l'any passat". Només 10 famílies de Vic no podran matricular els seus fills de tres anys a l'escola escollida en primera opció, segons les primeres dades , encara no definitives. Els col·legis de primària que han tingut sobredemanda han estat el Sagrat Cor, concertat; altres informacions parlen de Sagrat Cors-Salarich (52 sol·licituds per 50 places) i el Guillem-Sant Miquel, públic (54 per 50). Als alumnes afectats se'ls haurà de "derivar" a la segona opció que van formular. El Pare Coll ha tingut el mateix nombre de sol·licituds que places ofertades (50 per 50), mentre la resta d'escoles tenen menys sol·licituds que places disponibles: Andersen-Balmes (39 per 50); Montseny (6 per 25); Sentfores (13 per 25); Sant Miquel (35 per 50); i Santa Caterina (12 per 25).

Pel que fa a la proporció d'alumnes amb necessitats educatives especials, bàsicament immigrants, algunes aules de tres anys s'han quedat en dos i d'altres amb tres. Rovira confia que el "cupo" es quedarà en les tres places tot i que "d'aquí al setembre " ja veurem. Cal recordar que per aquest concepte, tant a les escoles de Vic com a les de Manlleu, es reserven quatre places.

A Manlleu el nombre d'alumnes de P3 no ha variat gaire els últims anys. El 1998-99 en van començar 182, dels quals 20 eren magrebins i aquest curs 173, dels quals 30 són magrebins. A aquestes xifres caldria afegir-hi els que s'incorporen un cop comença el curs. També es comenta el desequilibri que hi ha entre l'oferta i la demanda. On hi ha mes sol·licituds és a les escoles del Carme, Casals-Gracia i Pompeu Fabra i a la que menys el Puig-Agut.

2.4. La preocupació per la concentració d'immigrants a l'escola arriba a Ripoll

L'Ajuntament de Ripoll ha creat una comissió especifica per tractar el tema. El regidor d'IC-V, Antoni Llagostera, manifesta que "la concentració d'immigrants en determinades escoles encara no és alarmant però comença a detectar-se" i que les escoles concertades tenen una ratio més baixa d'alumnes amb necessitats educatives especials.

A l'octubre es va crear una comissió permanent integrada per la Inspecció d'Ensenyament, les escoles de primària públiques i concertades, l'EAP i l'Ajuntament i tots van estar d'acord a establir que qualsevol família nouvinguda tant si passa pels serveis socials com per l'escola s'envia informe a l'EAP i a Inspecció, aquests segons el criteri de no més de dos alumnes amb necessitats educatives especials per aula, faria el repartiment. Tot això tenint en compte, segons la regidora d'Ensenyament de CiU, Manoli Vega, "el respecte per la llibertat de la família i intentar que accepti el suggeriment."

2.5. El PSC es queixa que les escoles d'Osona no tenen recursos per atendre immigrants

El PSC presenta al Parlament de Catalunya una proposició no de llei per queixar-se que les escoles d'Osona, no tenen prou recursos per atendre com caldria l'escolarització dels alumnes immigrants. Es proposa que es consideri la comarca d'Osona com una zona d'atenció preferent i es doti a cada centre de personal especialitzat i de reforç per atendre un tipus d'alumnat que requereix d'ajudes especials per aconseguir la seva integració als centres.

S'insisteix en les noves demandes com a resultat dels reagrupaments familiars i la diversificació de l'alumnat. "Abans la majoria arribaven a Primària, però ara també n'arriben a Secundària, quan els coneixements i els aprenentatges ja són molt avançats. Això fa que les escoles "visquin de manera problemàtica i angoixant aquesta escolarització" pel desconeixement d'aquests alumnes de la llengua i dels hàbits més elementals.

2.6. Professors de Nador fan intercanvi d'experiències educatives a Osona

Quatre professors de la regió de Nador (Marroc) passen una setmana a Osona per conèixer el sistema educatiu català i analitzar la situació dels alumnes immigrants a les escoles. Entre els problemes del canvi educatiu n'assenyalen tres: la barrera de la llengua; el poc interès dels pares perquè els fills continuïn estudiant un cop han acabat l'ensenyament obligatori -"a vegades tenen la percepció que només han vingut a treballar i quan arriben als 16 anys volen que es posin a treballar per ajudar la família i l'educació dels seus fills és molt important; i la identitat cultural. Sobre aquest darrer punt diuen que els immigrants, quan arriben, constitueixen "una societat molt especifica que no és l'espanyola ni la marroquina". I, més endavant: "La immigració no és antiga com a Holanda, on ja hi ha fills de segona i tercera generació..... Un que neix aquí s'integra automàticament perquè no ha vingut d'una cultura diferent, però també viu entre dos móns. D'una banda, el de casa seva i, de l'altra, el de l'escola i el carrer. És un problema d'identitat cultural."

La visita d'aquests professors s'emmarca en un projecte més ampli entre municipis d'Osona Nord i del Nador per tal d'intercanviar experiències en camps molt diversos. Un dels projectes és la creació d'un taller de formació professional a Nador per facilitar la inserció laboral i social dels joves i dones. "També és un projecte per frenar la immigració, per evitar que la gent hagi de marxar-ne."

2.7. Les unitats externes d'escolarització: integració o segregació.

La unitat d'escolarització externa -UEE- que acaba d'implantar-se a Vic amb caràcter pilot a iniciativa de l'Ajuntament i del Departament d'Ensenyament suscita la polèmica en un ple municipal. La UEE va adreçada a l'alumnat absentista, desmotivat i inadaptat de 14 a 16 anys de l'ESO. La iniciativa va ser aprovada amb el vot contrari del regidor d'IC-V. Les objeccions del PP i ERC-ABU són de caràcter econòmic: no creuen que la despesa l'hagi de fer el Departament d'Ensenyament de qui depèn l'ensenyament obligatori. El PSC adverteix que la iniciativa pot crear un precedent perillós ja que pot anar dirigida sobretot a noies magrebines, les famílies de les quals no comparteixen la necessitat d'escolarització fins als 16 anys. IC-V opina que la UEE no assegura la socialització ni la integració i no s'explica que es vulgui "agafar un col·lectiu d'alumnes

i aïllar-lo del mon de l'escola"; i proposa que aquesta unitat s'ubiqui dins de l'escola. A mes, qualifica de discriminatori el contingut curricular per entendre'l bàsicament adreçat a noies.

El regidor de Benestar Social de CiU opina just el contrari: que el que es pretén és socialitzar uns alumnes que tenen dificultats per seguir amb normalitat el curs escolar; "no els apartem, sinó que els reforcem per intentar tornar-los a integrar." En el mateix sentit es pronuncia l'alcalde que desmenteix que la UEE s'adreci només a noies magrebines i diu que és una aposta seriosa per la qualitat d'ensenyament que considera molt progressista: "És una realitat i el que volem és que aquesta gent no quedi endarrerida.....Hi ha una cosa pitjor: que aquests alumnes estiguin a les aules destorbant, un fet que està passant."

2.8. Expulsen tres alumnes de tercer d'ESO de l'institut de Torelló per haver agredit un alumne magrebí

La direcció de l'IES Cirvianum de Torelló expulsa tres alumnes del centre per haver agredit, durant l'hora d'esbarjo, a un alumne del mateix centre d'origen magrebí. La decisió és aplicar una "expulsió preventiva" per uns incidents que es consideren "excessius", mentre s'estudia el cas. La direcció de l'IES explica que els alumnes expulsats "no són d'estètica skin" però si que són "alumnes problemàtics" i que no és la primera vegada que els han hagut d'expulsar."

Notícies relatives als conflictes socials a la ciutat de Vic i àrea d'influència

Els principals focus d'atenció informativa varien en relació als informes anteriors. No apareixen notícies relacionades amb les tensions per l'ocupació dels espais públics ni per l'obertura i existència de les mesquites, les més emblemàtiques en el primer informe; ni surt a la llum, tret d'alguna opinió aïllada, l'afer de la suposada discriminació positiva vers els immigrants que va provocar (força tant aldarull meditació??) abans i després de les darreres eleccions municipals.

Ara bé, continuen els problemes relacionats amb el tràfic de drogues on diversos magrebins es veuen implicats en xarxes de traficants força actives i poderoses a Vic,

Manlleu i altres indrets de la comarca. La premsa també es fa ressò d'algunes agressions a magrebins i d'algunes pintades racistes tot i que aquests actes no sembla que vagin en augment. Més endavant fem un inventari de totes aquestes notícies de forma cronològica. Un altre tema que acapara molta més atenció informativa és la Llei d'Estrangeria a la qual se li dediquen dos edicions de l'extra econòmic, a banda d'altres articles d'opinió. Es fa referència als aspectes generals de l'esmentada Llei amb un to a vegades d'acceptació o d'oposició moderada o força crític per tot el que suposa de discriminatòria en relació als drets humans més elementals -acollida, treball, ciutadania,....-. Les referències específiques a Vic i Osona són les relatives al procés de regularització -legalització dels immigrants. Al principi del procés de regularització -març del 2000-, des del CITE, es xifrava en uns 500 els estrangers que podien estar en disposició de presentar la sol·licitud; al mes d'agost, però, aquesta xifra descendia sensiblement als 151 immigrants. "El fet que les xifres no siguin definitives, però, no treu que perceptualment Osona es mantingui al capdavant de les comarques on més estrangers han demanat per regularitzar la seva situació". Només la superen el Maresme, l'Alt i el Baix Penedès i el Baix Llobregat.

Un dels nous factors de discriminació que fins ara no havia saltat a la premsa és el fet de que la majoria d'immobiliàries de Vic no venen ni lloguen pisos a immigrants. El 9 Nou intenta llogar un pis per a dos magrebins sense poder-ho aconseguir després de set trucades a diverses immobiliàries- posen de relleu que "propietaris i comunitats de veïns no volen magrebins ni negres als seus habitatges. Un dels titulars és prou expressiu: "L'amo m'ho va deixar ben clar: no m'hi posis moros". Això sí, alguns propietaris lloguen habitatges en pèssimes condicions als immigrants.

Un altre fet noticiable pel que fa al món laboral és l'allau de sol·licituds de feina que des de finals del 1999 reben les ETT -les empreses de treball temporal- per part dels treballadors de raça negra que s'han instal·lat a la ciutat. Els sectors carni, pelleter, tèxtil i de la construcció són els principals destins d'un col·lectiu que a Osona, segons fonts de CCOO, és d'entre 200 i 300 persones. De la noticia no es desprèn amb prou claredat, però, el nivell d'ocupació real; algunes fonts empresarials opinen que "hi ha mancança de gent" i que en contracten forces perquè "són gent treballadora i no són problemàtics"; altres fonts opinen que se'n col·loquen pocs o "en feines molt esporàdiques i en moments d'una punta de feina".

De tota manera, la gran tempesta mediàtica que genera més reaccions i que ocupa més titulars -tant a la premsa comarcal com a la de tot el país- és la relacionada amb la comparació de Vic amb El Ejido. Grups polítics, sindicats i empresaris reaccionen unànimement amb indignació contra les declaracions fetes a "La Vanguardia" per Abdel Hamed Beyuqui, president de l'Associació de Treballadors i Immigrants Marroquins (ATIME), comparant la situació en que viuen els immigrants de Vic amb les de l'Ejido. La comunitat magrebina de Vic també s'hi manifesta en contra si bé en declaracions posteriors demana millores. El propi Hamid ratifica, en un primer moment, les seves declaracions si bé posteriorment les rectifica després d'una visita a Vic. Les reaccions més contundents vénen de l'Ajuntament i de l'Alcalde de Vic que qualifiquen les declaracions de "falses, injustes i injurioses per a la ciutat" i les consideren "un greu atemptat a la convivència ciutadana de Vic". A Hamid se li recorden les polítiques que s'han seguit en integració escolar, rehabilitació d'habitatges, promoció de la dona o el Fòrum intercultural, "totes elles obertes i dirigides a naturals i a immigrants, dotades d'un alt grau d'integració humana i social." En termes semblants es manifesta el president de la Generalitat, Jordi Pujol, que recorda que Vic és una ciutat que té en marxa una bona colla de programes d'integració, bo i reconeixent que com a molts altres llocs, "hi ha gent, magrebins i no magrebins que no tenen ben resolt el tema de l'habitatge", però nega que hi hagi una situació com la que descriu el president d'Atime.

Una darrera notícia remarcable fa referència a la creació d'una plataforma per anar en contra de la immigració o, com diu el fundador de la "Plataforma Vigatana Josep Anglada, vinculat a la dreta més radical, "per aconseguir la ciutat que tots desitgem, principalment acomodant-la a un millor control de la immigració. En alguns dels seus comunicats parla de suposats greuges a favor dels immigrants i denuncia una agressió d'infants magrebins a l'escola que fonts periodístiques, fetes les oportunes comprovacions desmenteixen, dient que es tracta d'una simple picabaralla. Aquesta plataforma, que vol presentar-se a les properes eleccions municipals, amenaça el consens entorn la immigració que fins ara havia existit entre tots els partits polítics amb representació a l'Ajuntament, tot i que no sembla que, de moment, hagi tingut massa acollida.

A continuació incloem una relació de les notícies que fan referència als conflictes relacionats amb la justícia i altres àmbits socials que han tingut lloc a Vic i a la comarca durant aquest període:

- Els mossos detenen sis persones a Manlleu en una operació antidroga (23/12/99)
- Relacionen els detinguts al bar la Lluna de Manlleu a una xarxa de venda de haixix (27/12/99)
- Tres detinguts a Vic en una nova operació antidroga a nivell estatal (7/1/00)
- CiU de Manlleu vol explicacions per l'actuació al bar La Lluna (7/1/00)
- Un pare va denunciar un jove per evitar que festegés amb la seva filla (14/1/00)
- Els veïns veuen amb recel que el bar Milagros de Vic torni a obrir (4/2/00)
- Aviat es posaran videocàmeres al carrer Sant Pere (4/2/2000)
- Absolen un home a qui van trobar 30 trossos de haixix sota la seva cadira, al bar Milagros (4/2/00)
- El jutge absol dos joves acusats de traficar amb tranquil·litzants a Vic (11/2/00)
- Un any de presó per un veí de Santa Eugènia a qui van trobar més de 200 grams d'haixix a Vic (11/2/00)
- Detenen un jove que va entrar a robar al bar La Plaça de Vic (11/2/00)
- Pisos en mal estat per als immigrants (14/2/00)
- Sospites que les pintades racistes de Manlleu són d'un grup organitzat (18/2/00)
- Vic ja té localitzats més pisos en pèssim estat llogats a immigrants (18/2/00)
- Estic aquí perquè la gent no em vol llogar cap pis (18/2/00)
- Dos detinguts a Sant Joan per presumpte tràfic de cocaïna (10/3/00)
- La majoria d'immobiliàries de Vic no lloguen pisos a immigrants (24/3/00)
- No els vendríem un pis nou d'una nova promoció (24/3/00)
- L'amo m'ho va deixar ben clar: no m'hi posis moros ((24/3/00)
- Una patrulla de Mossos atrapa un home venent cocaïna en un camí rural de Taradell (31/3/00)
- Un grup de joves agredeix a cops de puny un home magrebí a Ripoll (24/4/00)
- Han tornat a detenir dos dels més importants traficants d'Osona (26/4/00)
- El sindicalista destaca la precarietat dels treballadors marroquins (12/5/00)
- Agredeixen un home amb un pal en una discussió de trànsit a Vic (19/5/00)

- Demanen quatre anys de presó per traficar amb droga al bar Nexus de Vic (19/5/00)
- Tràfic immigrant d'il·legals (17/6/00)
- Un subsaharià, a punt de morir xafat quan dormia en un contenidor a Vic (30/6/00)
- Un jove de Sant Hipòlit de 18 anys està en coma després d'esnifar cocaïna i heroïna (30/6/00)
- Reconeix a Olost l'home que el va atracar a Vic (7/7/00)
- Atrapen dos veïns de Manlleu amb 165 grams de cocaïna (7/7/00)
- Suspenen el judici contra tres homes acusats d'apunyalar-ne un altre a Taradell l'estiu de 1996 (14/7/00)
- Incauten 8.000 pastilles d'èxtasi en el domicili d'un veí de Manlleu (21/7/00)
- Manlleu vol posar fre al tràfic de droga al voltant del bar La Lluna (28/7/00)
- Els veïns volen policia tot el dia als pisos d'en Garcia de Manlleu (25/9/00)
- Jutgen dos homes a qui van enxampar venent haixix a dos joves menors d'edat de Torelló (6/10/00)
- Absolt un veí de Campdevànol que llogava immigrants "sense papers" (6/10/00)
- Concentració d'uns 60 magrebins a Manlleu per l'agressió d'un policia (13/10/00)
- S'apliquen les primeres mesures del pla de seguretat del barri de l'Erm (13/10/00)
- Jutgen tres joves acusats de vendre droga a la plaça dels Màrtirs de Vic (1/12/00)

2.9. Notícies relacionades amb la sensibilització contra el racisme i les iniciatives interculturals

El ventall és tan ric i ampli com en els períodes anteriors: xerrades, cursos i jornades; comissions i projectes; intercanvis; estudis i materials; impuls de l'associacionisme; i altres dispositius municipals i cívics per promoure la convivència, la integració i la interculturalitat. En l'apartat sobre els actors-protagonistes de les notícies s'aprecia la freqüència en que apareixen diversos col·lectius. En aquí ens limitem a incloure les notícies seguint també el fil cronològic:

- Eumo publica el primer mètode de català per a nens nou vinguts (6/12/99)
- Manlleu crearà un fòrum per debatre els problemes dels immigrants (28/1/00)
- Obres de millora a la mesquita del carrer Sant Francesc a Vic (7-4-00)
- Un projecte per frenar la immigració (10-4-00)
- Manlleu enceta un cicle de xerrades sobre escola i immigració (20/4/00)
- UGT i un sindicat del Marroc s'uneixen per guanyar afiliació (12/5/00)
- L'any passat el CITE va atendre a Manlleu 56% mes d'estrangers (26/5/00)
- El Pla Estratègic proposa actuar directament en immigració (29/5/00)
- Els immigrants negres que viuen a Osona constituiran una associació (9/6/00)
- Els tècnics ja estudien com fer un casal d'avis a l'edifici del Balmes (19-6-00)
- El consorci oferirà mes cursos de català a Osona als immigrants (30/6/00)
- Maragall proposa fer a Manlleu i Vic un pla pilot sobre immigració (21/7/00)
- Un estudi demana repartir l'alumnat immigrant per evitar les escoles gueto (25/8/00)
- Neix una associació que agruparà els subsaharians per promoure la integració a Osona (4/9700)
- Una festa per fomentar el coneixement de les dues cultures (4/9/00)
- Inauguració a Vic de l'Associació de Subsaharians d'Osona (15/9/00)
- Manlleu, pioner en un projecte pedagògic per a immigrants (6/10/00)
- La Llei d'Estrangeria dissabte a Manlleu (27/10700)
- L'Ajuntament de Manlleu crea una comissió especial per tractar temes d'immigració (6/11/00)
- Jornades de formació d'interculturalitat a Manlleu (10/11/00)
- Aquest dissabte, celebració del mes del Ramadà a Manlleu (24/11/00)
- Dotze municipis d'Osona firmen un conveni per ajudar els immigrants (11/12/00).

Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària. Curs 1997-1998 fins al curs 2001-02 facilitades per l'Ajuntament de Vic.

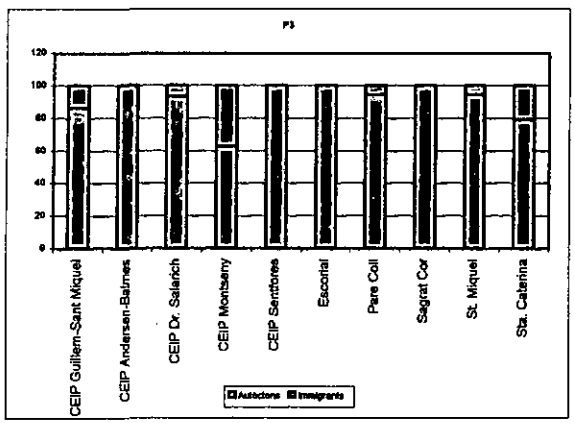
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

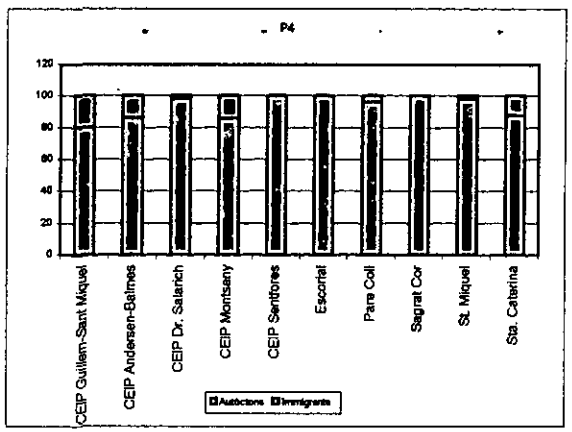
DADES ALUMNES CURS 1997/1998
EDUCACIÓ INFANTIL

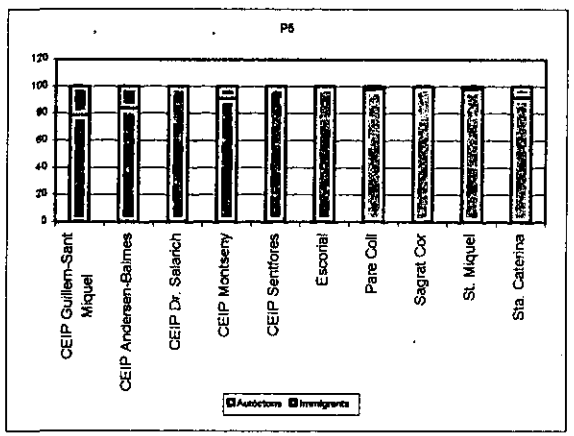
	P3				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	36	31	5	86,111	13,889
CEIP Andersen-Balmes	38	38	0	100	0
CEIP Dr. Salarich	43	40	3	93,023	6,9767
CEIP Montseny	8	5	3	62,5	37,5
CEIP Sentfores	6	6	0	100	0
Escorial	52	52	0	100	0
Pare Coll	50	47	3	94	6
Sagrat Cor	50	50	0	100	0
St. Miquel	50	47	3	94	6
Sta. Caterina	19	15	4	78,947	21,053
Total	***352***	***331***	***21***		
%	***100***	***94,03***	***5,966***		

	P4				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	35	28	7	80	20
CEIP Andersen-Balmes	36	31	5	86,111	13,889
CEIP Dr. Salarich	50	49	1	98	2
CEIP Montseny	7	6	1	85,714	14,286
CEIP Sentfores	10	10	0	100	0
Escorial	49	49	0	100	0
Pare Coll	49	47	2	95,918	4,0816
Sagrat Cor	43	43	0	100	0
St. Miquel	51	50	1	98,039	1,9608
Sta. Caterina	16	14	2	87,5	12,5
Total	***346***	***327***	***19***		
%	***100***	***94,51***	***5,491***		

	P5				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	42	33	9	78,571	21,429
CEIP Andersen-Balmes	37	31	6	83,784	16,216
CEIP Dr. Salarich	49	49	0	100	0
CEIP Montseny	11	10	1	90,909	9,0909
CEIP Sentfores	9	9	0	100	0
Escorial	51	51	0	100	0
Pare Coll	48	47	1	97,917	2,0833
Sagrat Cor	50	50	0	100	0
St. Miquel	52	51	1	98,077	1,9231
Sta. Caterina	24	22	2	91,667	8,3333
Total	***373***	***353***	***20***		
%	***100***	***94,64***	***5,362***		







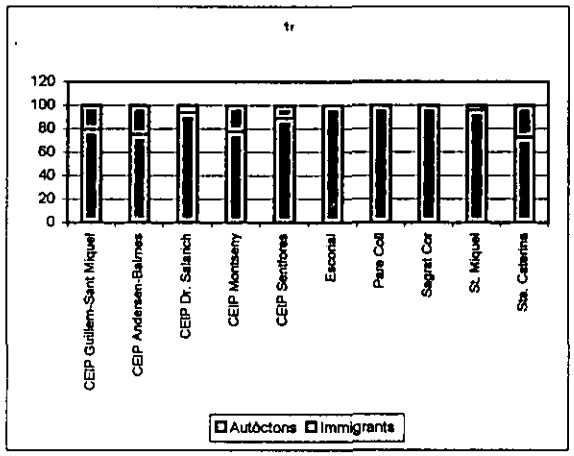
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

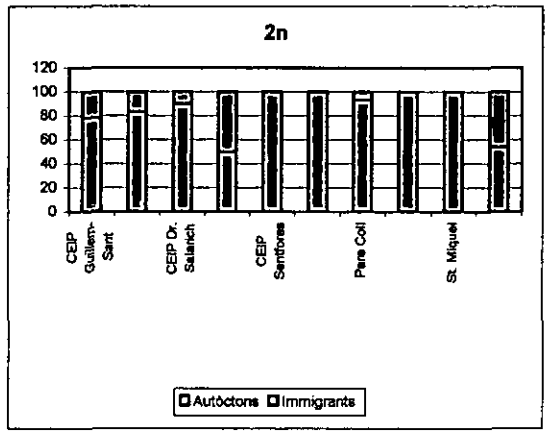
DADES ALUMNES CURS 1997/1998
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

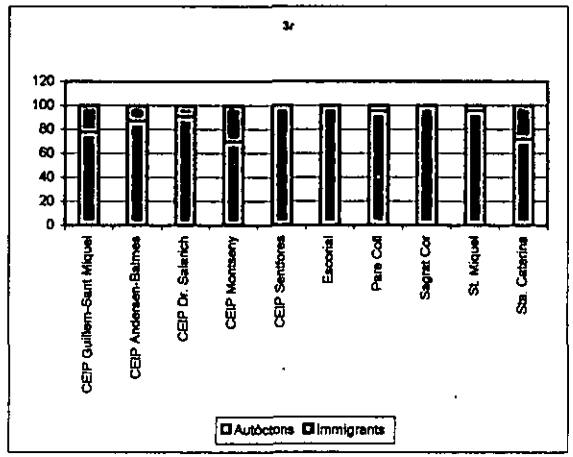
	1r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	44	35	9	79,545	20,455
CEIP Andersen-Balmes	37	28	9	75,676	24,324
CEIP Dr. Salarich	49	46	3	93,878	6,1224
CEIP Montseny	9	7	2	77,778	22,222
CEIP Sentfores	9	8	1	88,889	11,111
Escorial	51	51	0	100	0
Pare Coll	49	49	0	100	0
Sagrat Cor	45	45	0	100	0
St. Miquel	51	49	2	96,078	3,9216
Sta. Caterina	11	8	3	72,727	27,273
Total	***355***	***326***	***29***		
%	***100***	***91,83***	***8,169***		

	2n				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
	41	32	9	78,049	21,951
	36	30	6	83,333	16,667
	49	44	5	89,796	10,204
	12	6	6	50	50
	5	5	0	100	0
	45	45	0	100	0
	44	41	3	93,182	6,8182
	49	49	0	100	0
	48	48	0	100	0
	13	7	6	53,846	46,154
	342	***307***	***35***		
	100	***89,77***	***10,23***		

	3r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
	36	28	8	77,778	22,222
	39	34	5	87,179	12,821
	46	42	4	91,304	8,6957
	10	7	3	70	30
	8	8	0	100	0
	55	55	0	100	0
	46	44	2	95,652	4,3478
	51	51	0	100	0
	51	49	2	96,078	3,9216
	18	13	5	72,222	27,778
	360	***331***	***29***		
	100	***91,94***	***8,056***		





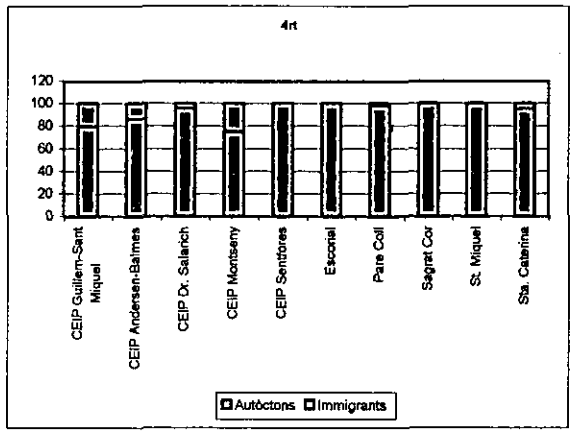


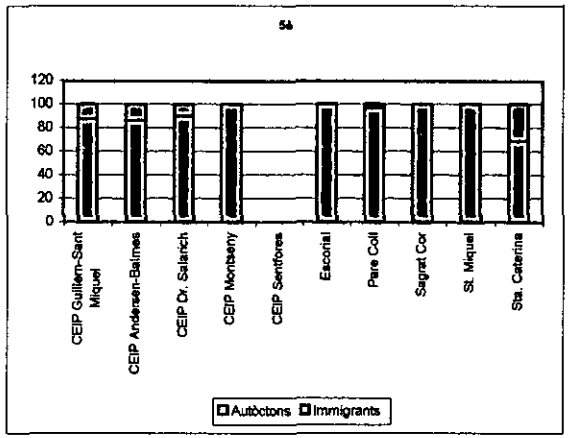
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

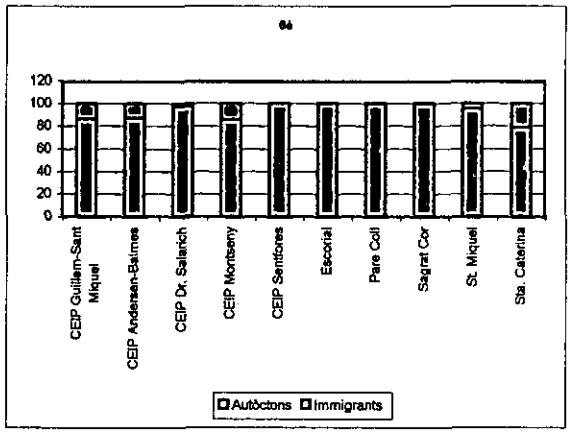
	4rt				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	39	31	8	79,487	20,513
CEIP Andersen-Balmes	36	31	5	86,111	13,889
CEIP Dr. Salarich	50	48	2	96	4
CEIP Montseny	8	6	2	75	25
CEIP Sentfores	9	9	0	100	0
Escorial	56	56	0	100	0
Pare Coll	54	53	1	98,148	1,8519
Sagrat Cor	56	56	0	100	0
St. Miquel	54	54	0	100	0
Sta. Caterina	22	21	1	95,455	4,5455
Total	***384***	***365***	***19***		
%	***100***	***95,05***	***4,948***		

	5è				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	39	34	5	87,179	12,821
CEIP Andersen-Balmes	36	31	5	86,111	13,889
CEIP Dr. Salarich	49	44	5	89,796	10,204
CEIP Montseny	7	7	0	100	0
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	53	53	0	100	0
Pare Coll	59	57	2	96,61	3,3898
Sagrat Cor	53	53	0	100	0
St. Miquel	50	50	0	100	0
Sta. Caterina	19	13	6	68,421	31,579
Total	***365***	***342***	***23***		
%	***100***	***93,7***	***6,301***		

	6è				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	36	31	5	86,111	13,889
CEIP Andersen-Balmes	40	35	5	87,5	12,5
CEIP Dr. Salarich	46	45	1	97,826	2,1739
CEIP Montseny	14	12	2	85,714	14,286
CEIP Sentfores	7	7	0	100	0
Escorial	59	59	0	100	0
Pare Coll	63	63	0	100	0
Sagrat Cor	44	44	0	100	0
St. Miquel	50	48	2	96	4
Sta. Caterina	14	11	3	78,571	21,429
Total	***373***	***355***	***18***		
%	***100***	***95,17***	***4,826***		







Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1997/1998
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA

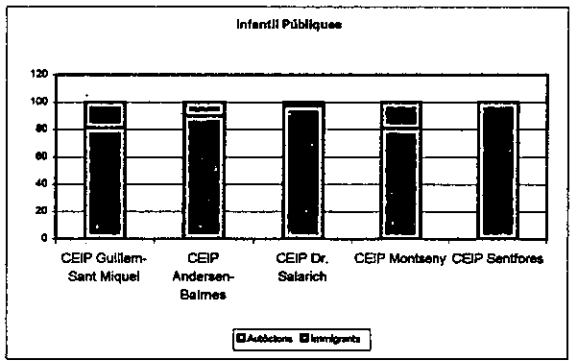
	Total alumnes infantil			total % infantil	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	113	92	21	81,416	18,584
CEIP Andersen-Balmes	111	100	11	90,09	9,9099
CEIP Dr. Salarich	142	138	4	97,183	2,8169
CEIP Montseny	26	21	5	80,769	19,231
CEIP Sentfores	25	25	0	100	0
Total Públiques	***417***	***376***	***41***	***90,168***	***10,904***
Escorial	152	152	0	100	0
Pare Coll	147	141	6	95,918	4,0816
Sagrat Cor	143	143	0	100	0
St. Miquel	153	148	5	96,732	3,268
Sta. Caterina	59	51	8	86,441	13,559
Total Concertades	***654***	***635***	***19***	***97,095***	***2,9921***

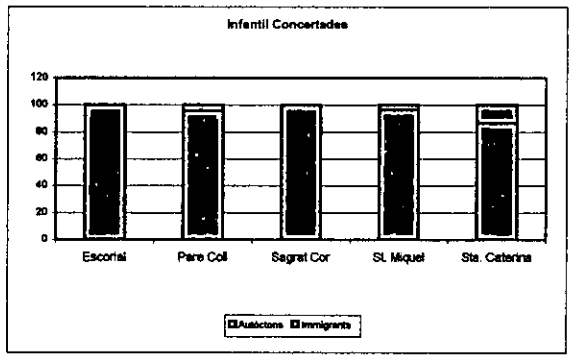
	Total alumnes primària			total % primària	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	235	191	44	81,277	18,723
CEIP Andersen-Balmes	224	189	35	84,375	15,625
CEIP Dr. Salarich	289	269	20	93,08	6,9204
CEIP Montseny	60	45	15	75	25
CEIP Sentfores	38	37	1	97,368	2,6316
Total Públiques	***846***	***731***	***115***	***86,407***	***15,732***
Escorial	319	319	0	100	0
Pare Coll	315	307	8	97,46	2,5397
Sagrat Cor	298	298	0	100	0
St. Miquel	304	298	6	98,026	1,9737
Sta. Caterina	97	73	24	75,258	24,742
Total Concertades	***1333***	***1295***	***38***	***97,149***	***2,9344***

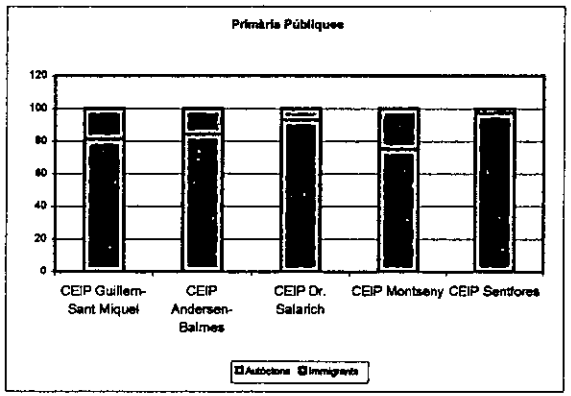
	Total alumnes			total %	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	348	283	65	81,322	18,678
CEIP Andersen-Balmes	335	289	46	86,269	13,731
CEIP Dr. Salarich	431	407	24	94,432	5,5684
CEIP Montseny	86	66	20	76,744	23,256
CEIP Sentfores	63	62	1	98,413	1,5873
Total Públiques	***1263***	***1107***	***156***	***87,648***	***14,092***
Escorial	471	471	0	100	0
Pare Coll	462	448	14	96,97	3,0303
Sagrat Cor	441	441	0	100	0
St. Miquel	457	446	11	97,593	2,407
Sta. Caterina	156	124	32	79,487	20,513
Total Concertades	***1987***	***1930***	***57***	***97,131***	***2,9534***
TOTAL	***3250***	***3037***	***213***		
%	***100***	***93,446***	***6,5538***		

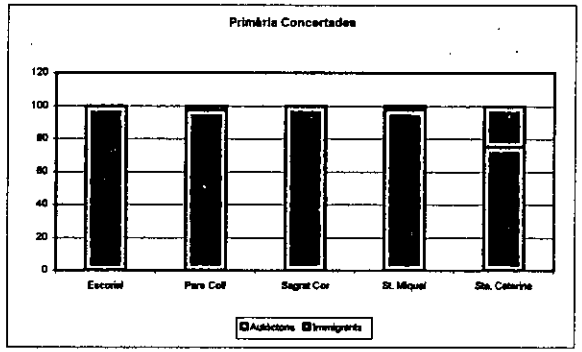
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1997/1998
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA









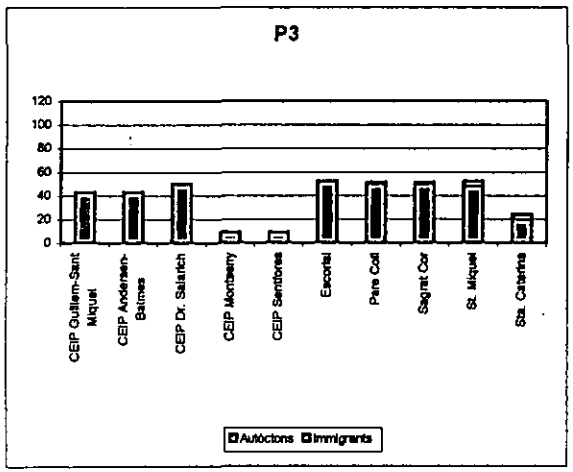
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

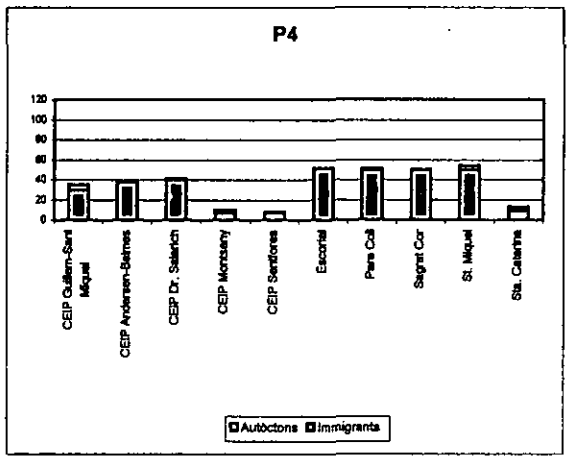
DADES ALUMNES CURS 1998/1999
EDUCACIÓ INFANTIL

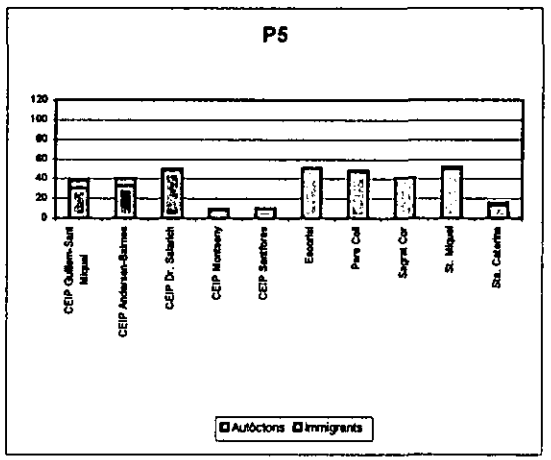
	P3				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	43	43	0	100	0
CEIP Andersen-Balmes	43	43	0	100	0
CEIP Dr. Salarich	50	50	0	100	0
CEIP Montseny	9	9	0	100	0
CEIP Sentfores	9	9	0	100	0
Escorial	52	52	0	100	0
Pare Coll	51	50	1	98,039	1,9608
Sagrat Cor	51	50	1	98,039	1,9608
St. Miquel	52	48	4	92,308	7,6923
Sta. Caterina	24	20	4	83,333	16,667
Total	***384***	***374***	***10***		
%	***100***	***97,4***	***2,604***		

	P4				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	35	30	5	85,714	14,286
CEIP Andersen-Balmes	38	38	0	100	0
CEIP Dr. Salarich	41	40	1	97,561	2,439
CEIP Montseny	10	7	3	70	30
CEIP Sentfores	8	7	1	87,5	12,5
Escorial	52	52	0	100	0
Pare Coll	51	50	1	98,039	1,9608
Sagrat Cor	50	50	0	100	0
St. Miquel	54	50	4	92,593	7,4074
Sta. Caterina	13	9	4	69,231	30,769
Total	***352***	***333***	***19***		
%	***100***	***94,6***	***5,398***		

	P5				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	38	31	7	81,579	18,421
CEIP Andersen-Balmes	40	33	7	82,5	17,5
CEIP Dr. Salarich	50	49	1	98	2
CEIP Montseny	9	8	1	88,889	11,111
CEIP Sentfores	10	10	0	100	0
Escorial	51	51	0	100	0
Pare Coll	49	47	2	95,918	4,0816
Sagrat Cor	41	41	0	100	0
St. Miquel	52	50	2	96,154	3,8462
Sta. Caterina	16	13	3	81,25	18,75
Total	***356***	***333***	***23***		
%	***100***	***93,54***	***6,461***		







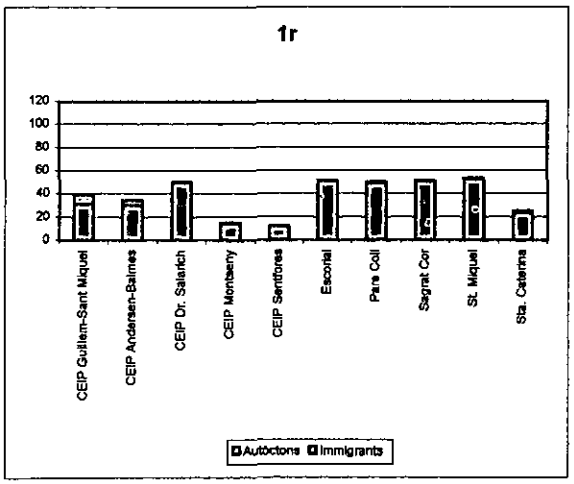
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

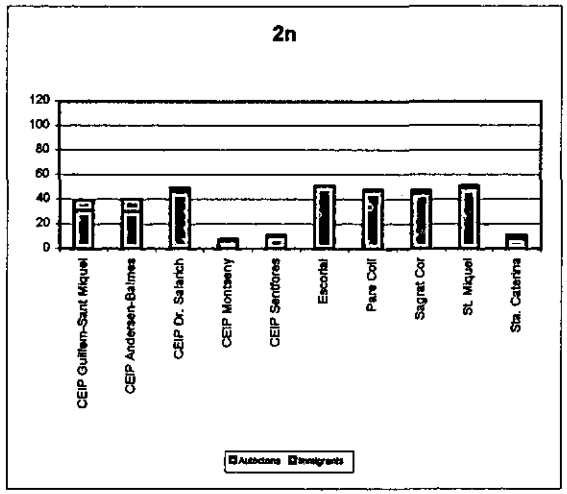
DADES ALUMNES CURS 1998/1999
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

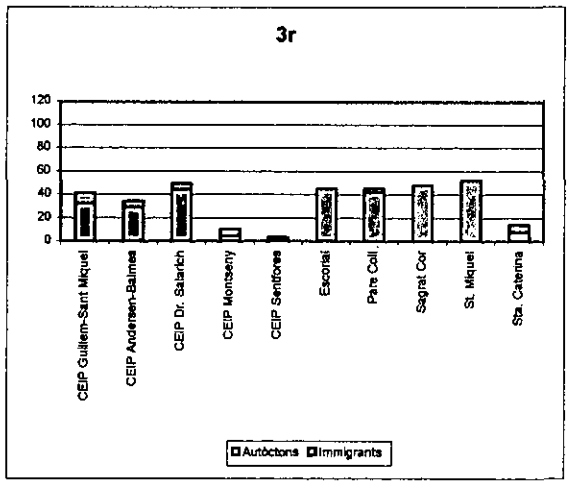
	1r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	39	31	8	79,487	20,513
CEIP Andersen-Balmes	34	30	4	88,235	11,765
CEIP Dr. Salarich	50	50	0	100	0
CEIP Montseny	15	14	1	93,333	6,6667
CEIP Sentfores	12	12	0	100	0
Escorial	51	51	0	100	0
Pare Coll	50	49	1	98	2
Sagrat Cor	51	51	0	100	0
St. Miquel	53	52	1	98,113	1,8868
Sta. Caterina	25	23	2	92	8
Total	***380***	***363***	***17***		
%	***100***	***95,53***	***4,474***		

	2n				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	39	31	8	79,487	20,513
CEIP Andersen-Balmes	40	30	10	75	25
CEIP Dr. Salarich	49	46	3	93,878	6,1224
CEIP Montseny	8	6	2	75	25
CEIP Sentfores	11	10	1	90,909	9,0909
Escorial	51	51	0	100	0
Pare Coll	48	47	1	97,917	2,0833
Sagrat Cor	47	45	2	95,745	4,2553
St. Miquel	51	49	2	96,078	3,9216
Sta. Caterina	11	8	3	72,727	27,273
Total	***355***	***323***	***32***		
%	***100***	***90,99***	***9,014***		

	3r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	41	32	9	78,049	21,951
CEIP Andersen-Balmes	34	29	5	85,294	14,706
CEIP Dr. Salarich	49	44	5	89,796	10,204
CEIP Montseny	10	4	6	40	60
CEIP Sentfores	3	3	0	100	0
Escorial	45	45	0	100	0
Pare Coll	45	42	3	93,333	6,6667
Sagrat Cor	48	48	0	100	0
St. Miquel	52	52	0	100	0
Sta. Caterina	14	8	6	57,143	42,857
Total	***341***	***307***	***34***		
%	***100***	***90,03***	***9,971***		







Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

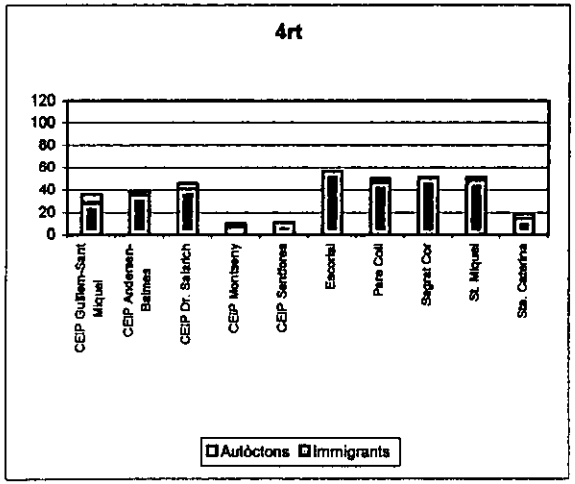
DADES ALUMNES CURS 1997/1998

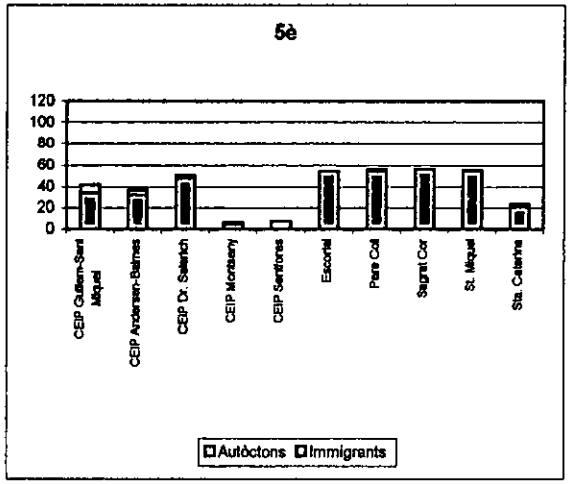
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

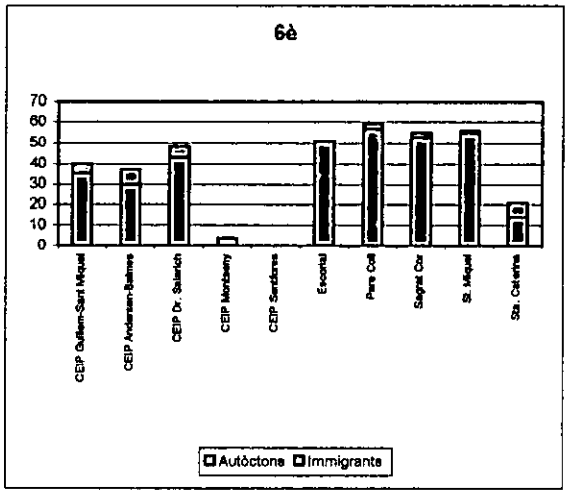
	4rt				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	36	28	8	77,778	22,222
CEIP Andersen-Balmes	39	35	4	89,744	10,256
CEIP Dr. Salarich	46	41	5	89,13	10,87
CEIP Montseny	9	7	2	77,778	22,222
CEIP Sentfores	10	10	0	100	0
Escorial	56	56	0	100	0
Pare Coll	50	47	3	94	6
Sagrat Cor	51	51	0	100	0
St. Miquel	51	49	2	96,078	3,9216
Sta. Caterina	19	14	5	73,684	26,316
Total	*367*	*338*	*29*		
%	*100*	*92,1*	*7,902*		

	5è				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	42	34	8	80,952	19,048
CEIP Andersen-Balmes	37	32	5	86,486	13,514
CEIP Dr. Salarich	50	48	2	96	4
CEIP Montseny	6	4	2	66,667	33,333
CEIP Sentfores	7	7	0	100	0
Escorial	54	54	0	100	0
Pare Coll	56	54	2	96,429	3,5714
Sagrat Cor	56	56	0	100	0
St. Miquel	55	54	1	98,182	1,8182
Sta. Caterina	23	21	2	91,304	8,6957
Total	*386*	*364*	*22*		
%	*100*	*94,3*	*5,699*		

	6è				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	40	35	5	87,5	12,5
CEIP Andersen-Balmes	37	30	7	81,081	18,919
CEIP Dr. Salarich	48	43	5	89,583	10,417
CEIP Montseny	4	4	0	100	0
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	51	51	0	100	0
Pare Coll	59	57	2	96,61	3,3898
Sagrat Cor	55	53	2	96,364	3,6364
St. Miquel	56	55	1	98,214	1,7857
Sta. Caterina	21	14	7	66,667	33,333
Total	*371*	*342*	*29*		
%	*100*	*92,18*	*7,817*		







Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1998/1999
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA

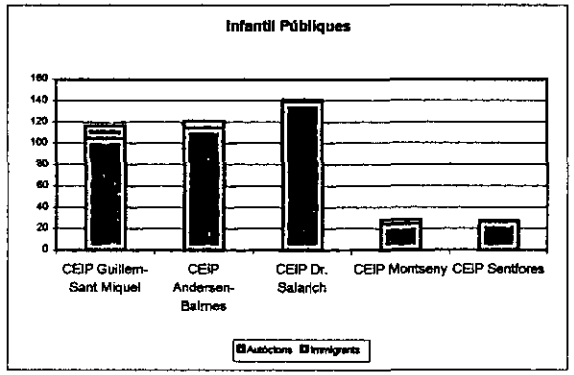
	Total alumnes infantil			total % infantil	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	116	104	12	89,655	10,345
CEIP Andersen-Balmes	121	114	7	94,215	5,7851
CEIP Dr. Salarich	141	139	2	98,582	1,4184
CEIP Montseny	28	24	4	85,714	14,286
CEIP Sentfores	27	26	1	96,296	3,7037
Total Públiques	***433***	***407***	***26***	***93,995***	***6,3882***
Escorial	155	155	0	100	0
Pare Coll	151	147	4	97,351	2,649
Sagrat Cor	142	141	1	99,296	0,7042
St. Miquel	158	148	10	93,671	6,3291
Sta. Caterina	53	42	11	79,245	20,755
Total Concertades	***659***	***633***	***26***	***96,055***	***4,1074***

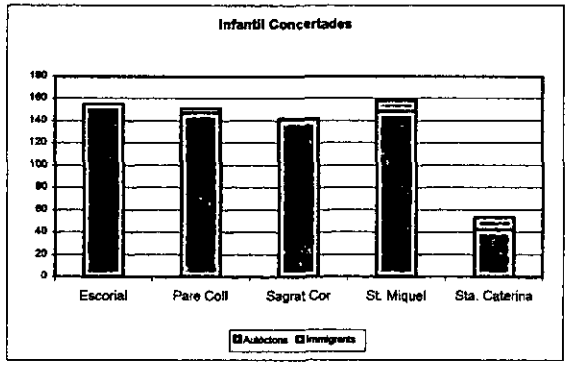
	Total alumnes primària			total % primària	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	237	191	46	80,591	19,409
CEIP Andersen-Balmes	221	186	35	84,163	15,837
CEIP Dr. Salarich	292	272	20	93,151	6,8493
CEIP Montseny	52	39	13	75	25
CEIP Sentfores	43	42	1	97,674	2,3256
Total Públiques	***845***	***730***	***115***	***86,391***	***15,753***
Escorial	308	308	0	100	0
Pare Coll	308	296	12	96,104	3,8961
Sagrat Cor	308	304	4	98,701	1,2987
St. Miquel	318	311	7	97,799	2,2013
Sta. Caterina	113	88	25	77,876	22,124
Total Concertades	***1355***	***1307***	***48***	***96,458***	***3,6725***

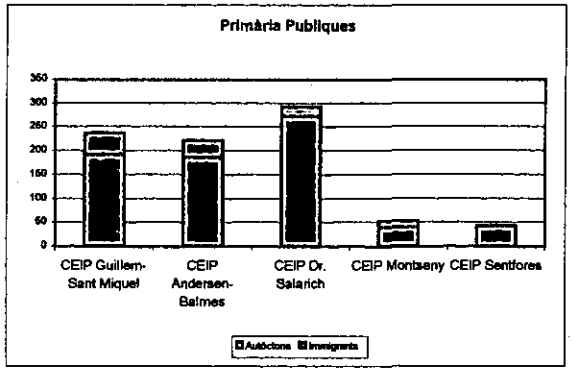
	Total alumnes			total %	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	353	295	58	83,569	16,431
CEIP Andersen-Balmes	342	300	42	87,719	12,281
CEIP Dr. Salarich	433	411	22	94,919	5,0808
CEIP Montseny	80	63	17	78,75	21,25
CEIP Sentfores	70	68	2	97,143	2,8571
Total Públiques	***1278***	***1137***	***141***	***88,967***	***12,401***
Escorial	463	463	0	100	0
Pare Coll	459	443	16	96,514	3,4858
Sagrat Cor	450	445	5	98,889	1,1111
St. Miquel	476	459	17	96,429	3,5714
Sta. Caterina	166	130	36	78,313	21,687
Total Concertades	***2014***	***1940***	***74***	***96,326***	***3,8144***
TOTAL	***3292***	***3077***	***215***		
%	***100***	***93,469***	***6,531***		

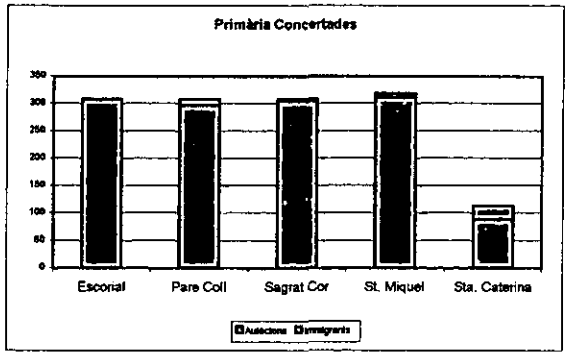
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1998/1999
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA





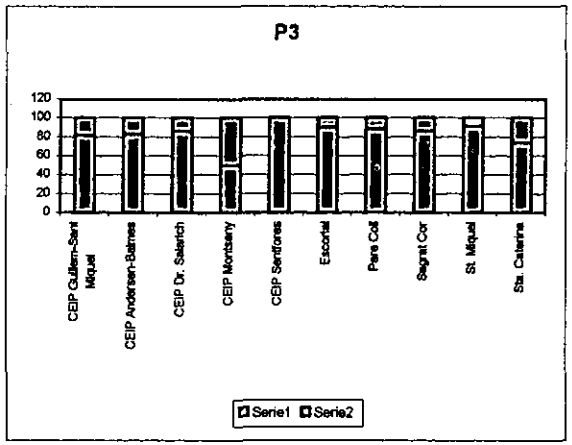


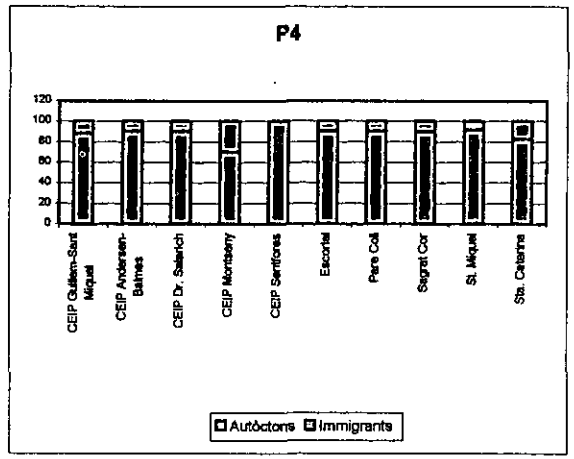


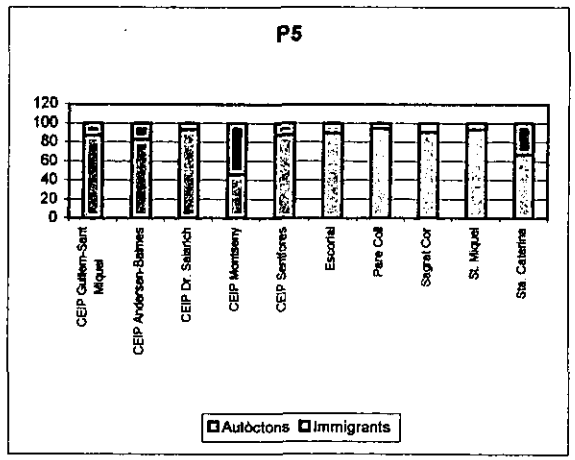
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1999/2000
EDUCACIÓ INFANTIL

	P3					P4					P5				
	Alumnes			%		Alumnes			%		Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	38	31	7	81,579	18,421	43	38	5	88,372	11,628	37	32	5	86,486	13,514
CEIP Andersen-Balmes	40	33	7	82,5	17,5	42	38	4	90,476	9,5238	39	32	7	82,051	17,949
CEIP Dr. Salarich	50	43	7	86	14	51	46	5	90,196	9,8039	44	41	3	93,182	6,8182
CEIP Montseny	8	4	4	50	50	10	7	3	70	30	11	5	6	45,455	54,545
CEIP Sentfores	11	11	0	100	0	9	9	0	100	0	8	7	1	87,5	12,5
Escorial	51	46	5	90,196	9,8039	52	47	5	90,385	9,6154	54	48	6	88,889	11,111
Pare Coll	42	37	5	88,095	11,905	52	47	5	90,385	9,6154	52	49	3	94,231	5,7692
Sagrat Cor	51	44	7	86,275	13,725	50	45	5	90	10	50	45	5	90	10
St. Miquel	44	40	4	90,909	9,0909	50	46	4	92	8	56	52	4	92,857	7,1429
Sta. Caterina	19	14	5	73,684	26,316	23	19	4	82,609	17,391	12	8	4	66,667	33,333
Total	***354***	***303***	***51***			***382***	***342***	***40***			***363***	***319***	***44***		
%	***100***	***85,59***	***14,41***			***100***	***89,53***	***10,47***			***100***	***87,88***	***12,12***		







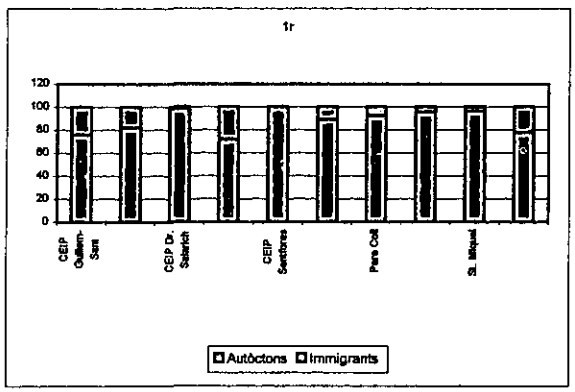
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

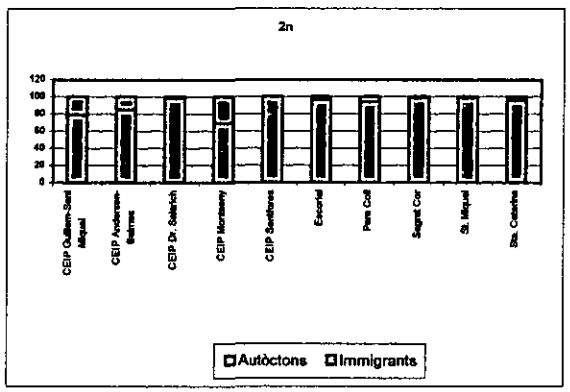
DADES ALUMNES CURS 1999/2000
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

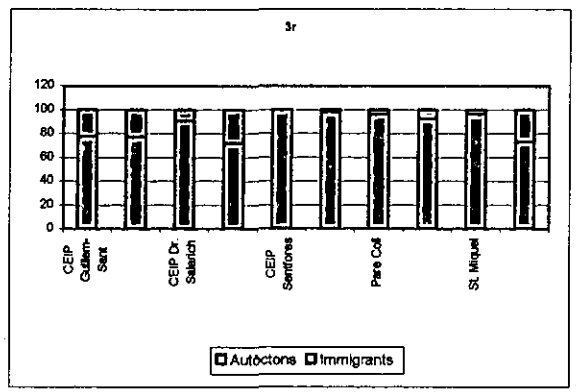
	1r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	37	28	9	75,676	24,324
CEIP Andersen-Balmes	39	32	7	82,051	17,949
CEIP Dr. Salarich	50	49	1	98	2
CEIP Montseny	7	5	2	71,429	28,571
CEIP Sentfores	11	11	0	100	0
Escorial	54	48	6	88,889	11,111
Pare Coll	52	48	4	92,308	7,6923
Sagrat Cor	45	43	2	95,556	4,4444
St. Miquel	53	51	2	96,226	3,7736
Sta. Caterina	18	14	4	77,778	22,222
Total	***366***	***329***	***37***		
%	***100***	***89,89***	***10,11***		

	2n				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	38	30	8	78,947	21,053
CEIP Andersen-Balmes	39	33	6	84,615	15,385
CEIP Dr. Salarich	48	47	1	97,917	2,0833
CEIP Montseny	16	11	5	68,75	31,25
CEIP Sentfores	14	14	0	100	0
Escorial	50	48	2	96	4
Pare Coll	50	47	3	94	6
Sagrat Cor	50	49	1	98	2
St. Miquel	53	52	1	98,113	1,8868
Sta. Caterina	24	23	1	95,833	4,1667
Total	***382***	***354***	***28***		
%	***100***	***92,67***	***7,33***		

	3r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	40	31	9	77,5	22,5
CEIP Andersen-Balmes	39	30	9	76,923	23,077
CEIP Dr. Salarich	51	46	5	90,196	9,8039
CEIP Montseny	7	5	2	71,429	28,571
CEIP Sentfores	8	8	0	100	0
Escorial	51	50	1	98,039	1,9608
Pare Coll	52	50	2	96,154	3,8462
Sagrat Cor	50	46	4	92	8
St. Miquel	51	49	2	96,078	3,9216
Sta. Caterina	11	8	3	72,727	27,273
Total	***360***	***323***	***37***		
%	***100***	***89,72***	***10,28***		



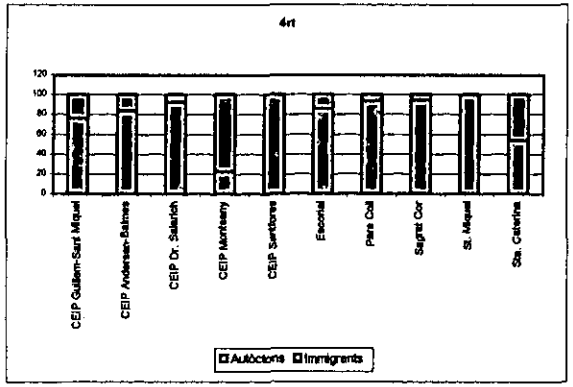


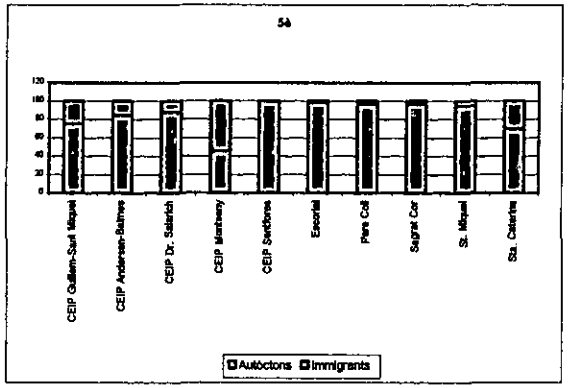


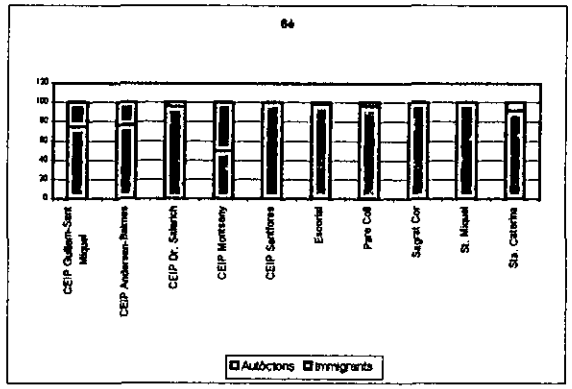
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1999/2000
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

	4rt					5è					6è				
	Alumnes			%		Alumnes			%		Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	41	31	10	75,61	24,39	36	27	9	75	25	43	32	11	74,419	25,581
CEIP Andersen-Balmes	36	30	6	83,333	16,667	37	31	6	83,784	16,216	38	29	9	76,316	23,684
CEIP Dr. Salarich	49	45	4	91,837	8,1633	48	42	6	87,5	12,5	49	47	2	95,918	4,0816
CEIP Montseny	9	2	7	22,222	77,778	11	5	6	45,455	54,545	8	4	4	50	50
CEIP Sentfores	2	2	0	100	0	10	10	0	100	0	7	7	0	100	0
Escorial	48	41	7	85,417	14,583	56	55	1	98,214	1,7857	60	59	1	98,333	1,6667
Pare Coll	48	45	3	93,75	6,25	52	50	2	96,154	3,8462	56	54	2	96,429	3,5714
Sagrat Cor	50	47	3	94	6	51	49	2	96,078	3,9216	56	56	0	100	0
St. Miquel	50	50	0	100	0	53	50	3	94,34	5,6604	54	54	0	100	0
Sta. Caterina	13	7	6	53,846	46,154	23	16	7	69,565	30,435	23	21	2	91,304	8,6957
Total	***346***	***300***	***46***			***377***	***335***	***42***			***394***	***363***	***31***		
%	***100***	***86,71***	***13,29***			***100***	***88,86***	***11,14***			***100***	***92,13***	***7,868***		





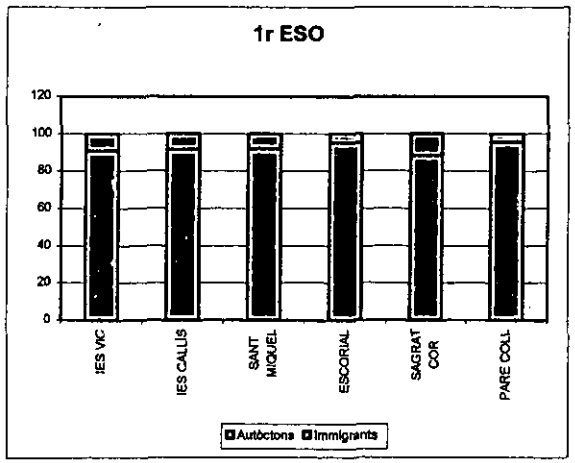


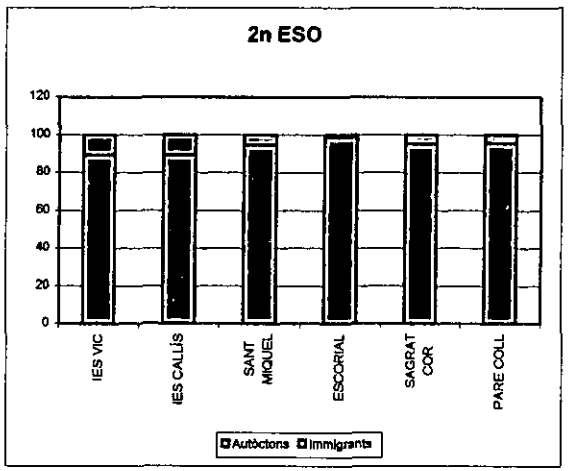
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1999/2000
ESO

	1r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
IES VIC	87	79	8	90,805	9,1954
IES CALLÍS	80	73	7	91,25	8,75
SANT MIQUEL	62	57	5	91,935	8,0645
ESCORIAL	61	58	3	95,082	4,918
SAGRAT COR	85	75	10	88,235	11,765
PARE COLL	87	83	4	95,402	4,5977
Total	***462***	***425***	***37***		
%	***100***	***91,99***	***8,009***		

	2n				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
IES VIC	91	81	10	89,011	10,989
IES CALLÍS	83	74	9	89,157	10,843
SANT MIQUEL	55	52	3	94,545	5,4545
ESCORIAL	63	62	1	98,413	1,5873
SAGRAT COR	79	75	4	94,937	5,0633
PARE COLL	86	82	4	95,349	4,6512
Total	***457***	***426***	***31***		
%	***100***	***93,22***	***6,783***		





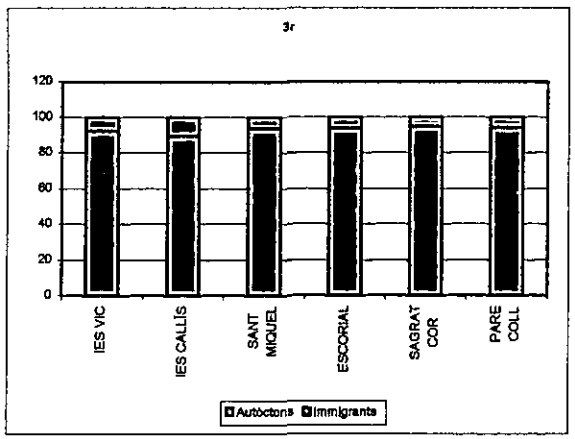
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

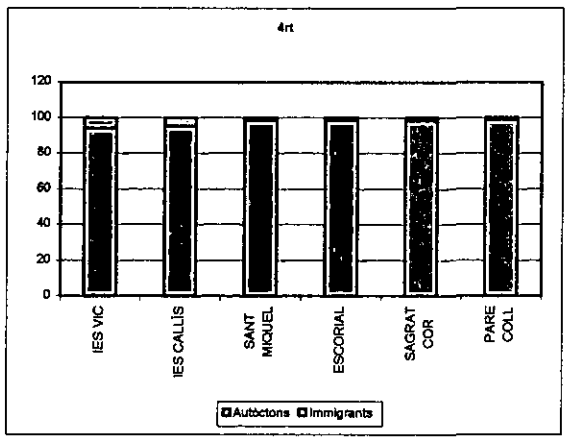
DADES ALUMNES CURS 1999/2000

ESO

	3r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
IES VIC	115	106	9	92,174	7,8261
IES CALLÍS	85	76	9	89,412	10,588
SANT MIQUEL	62	58	4	93,548	6,4516
ESCORIAL	61	57	4	93,443	6,5574
SAGRAT COR	91	86	5	94,505	5,4945
PARE COLL	98	92	6	93,878	6,1224
Total	***512***	***475***	***37***		
%	***100***	***92,77***	***7,227***		

	4rt				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
IES VIC	114	107	7	93,86	6,1404
IES CALLÍS	99	94	5	94,949	5,0505
SANT MIQUEL	65	64	1	98,462	1,5385
ESCORIAL	60	59	1	98,333	1,6667
SAGRAT COR	98	96	2	97,959	2,0408
PARE COLL	82	81	1	98,78	1,2195
Total	***518***	***501***	***17***		
%	***100***	***96,72***	***3,282***		





Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1999/2000
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA

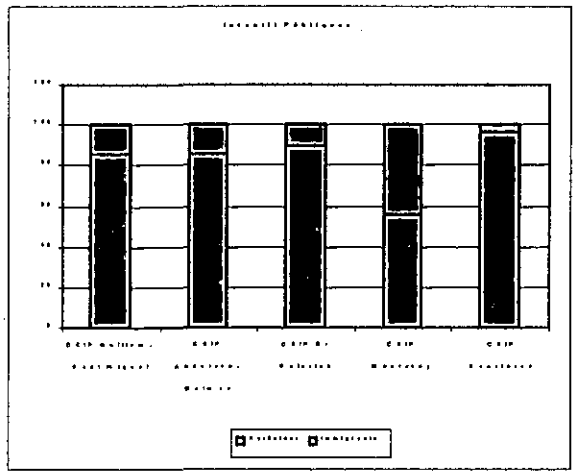
	Total alumnes infantil			total % infantil	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	118	101	17	85,593	14,407
CEIP Andersen-Balmes	121	103	18	85,124	14,876
CEIP Dr. Salarich	145	130	15	89,655	10,345
CEIP Montseny	29	16	13	55,172	44,828
CEIP Sentfores	28	27	1	96,429	3,5714
Total Públiques	***441***	***377***	***64***	***85,488***	***16,976***
Escorial	157	141	16	89,809	10,191
Pare Coll	146	133	13	91,096	8,9041
Sagrat Cor	151	134	17	88,742	11,258
St. Miquel	150	138	12	92	8
Sta. Caterina	54	41	13	75,926	24,074
Total Concertades	***658***	***587***	***71***	***89,21***	***12,095***

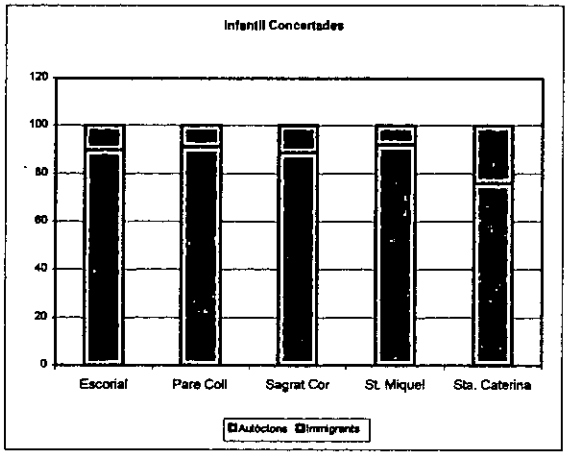
	Total alumnes primària			total % primària	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	235	179	56	76,17	23,83
CEIP Andersen-Balmes	228	185	43	81,14	18,86
CEIP Dr. Salarich	295	276	19	93,559	6,4407
CEIP Montseny	58	32	26	55,172	44,828
CEIP Sentfores	52	52	0	100	0
Total Públiques	***868***	***724***	***144***	***83,41***	***19,89***
Escorial	319	301	18	94,357	5,6426
Pare Coll	310	294	16	94,839	5,1613
Sagrat Cor	302	290	12	96,026	3,9735
St. Miquel	314	306	8	97,452	2,5478
Sta. Caterina	112	89	23	79,464	20,536
Total Concertades	***1357***	***1280***	***77***	***94,326***	***6,0156***

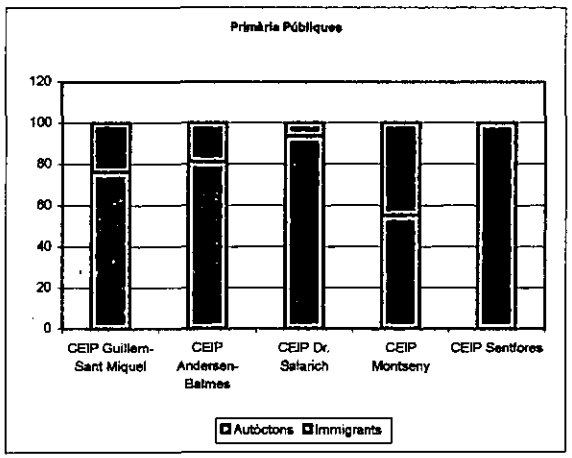
	Total alumnes			total %	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	353	280	73	79,32	20,68
CEIP Andersen-Balmes	349	288	61	82,521	17,479
CEIP Dr. Salarich	440	406	34	92,273	7,7273
CEIP Montseny	87	48	39	55,172	44,828
CEIP Sentfores	80	79	1	98,75	1,25
Total Públiques	***1309***	***1101***	***208***	***84,11***	***18,892***
Escorial	476	442	34	92,857	7,1429
Pare Coll	456	427	29	93,64	6,3596
Sagrat Cor	453	424	29	93,598	6,4018
St. Miquel	464	444	20	95,69	4,3103
Sta. Caterina	166	130	36	78,313	21,687
Total Concertades	***2015***	***1867***	***148***	***92,655***	***7,9272***
TOTAL	***3324***	***2968***	***356***		
%	***100***	***89,29***	***10,71***		

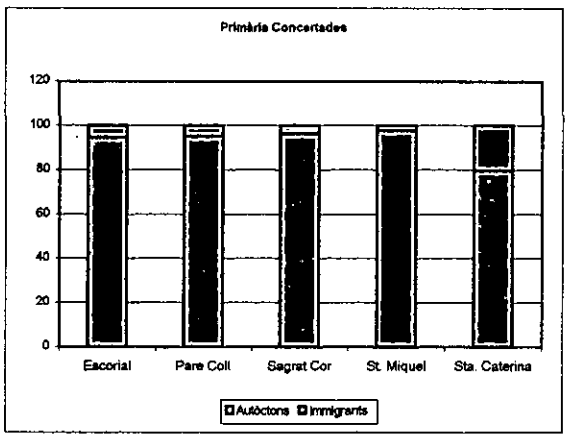
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 1999/2000
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA









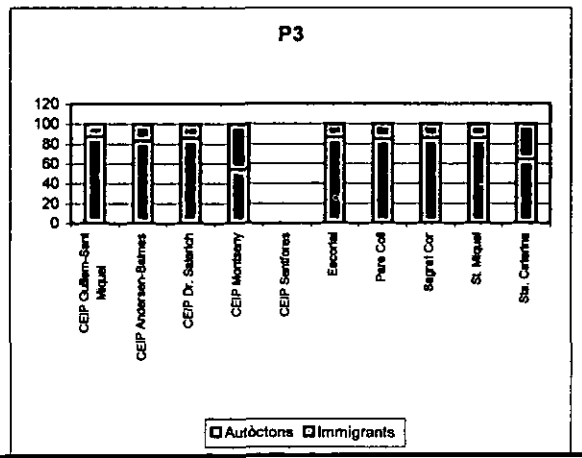
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

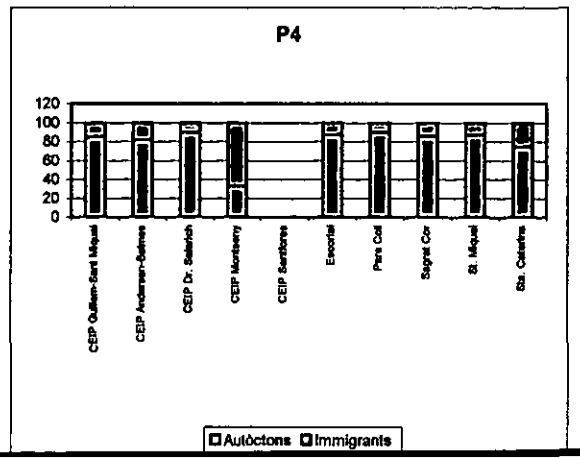
DADES ALUMNES CURS 2000/2001
EDUCACIÓ INFANTIL

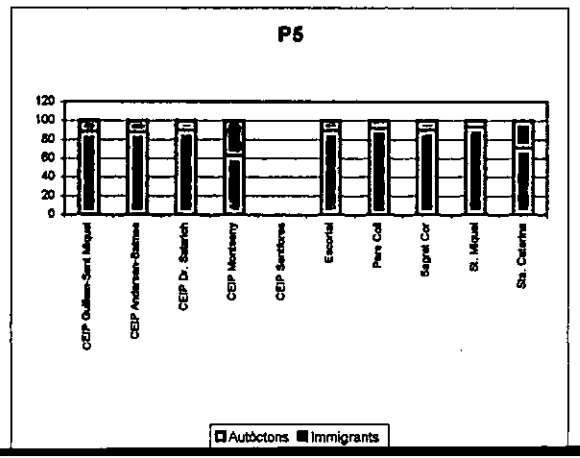
	P3				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	49	43	6	87,755	12,245
CEIP Andersen-Balmes	43	36	7	83,721	16,279
CEIP Dr. Salarich	50	43	7	86	14
CEIP Montseny	11	6	5	54,545	45,455
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	46	40	6	86,957	13,043
Pare Coll	48	41	7	85,417	14,583
Sagrat Cor	51	44	7	86,275	13,725
St. Miquel	37	32	5	86,486	13,514
Sta. Caterina	17	11	6	64,706	35,294
Total	***352***	***296***	***56***		
%	***100***	***84,09***	***15,91***		

	P4				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	42	36	6	85,714	14,286
CEIP Andersen-Balmes	40	33	7	82,5	17,5
CEIP Dr. Salarich	50	45	5	90	10
CEIP Montseny	12	4	8	33,333	66,667
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	48	42	6	87,5	12,5
Pare Coll	40	36	4	90	10
Sagrat Cor	51	44	7	86,275	13,725
St. Miquel	47	41	6	87,234	12,766
Sta. Caterina	20	15	5	75	25
Total	***350***	***296***	***54***		
%	***100***	***84,57***	***15,43***		

	P5				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	45	40	5	88,889	11,111
CEIP Andersen-Balmes	43	38	5	88,372	11,628
CEIP Dr. Salarich	50	45	5	90	10
CEIP Montseny	11	7	4	63,636	36,364
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	51	46	5	90,196	9,8039
Pare Coll	50	46	4	92	8
Sagrat Cor	52	47	5	90,385	9,6154
St. Miquel	51	48	3	94,118	5,8824
Sta. Caterina	25	18	7	72	28
Total	***378***	***335***	***43***		
%	***100***	***88,62***	***11,38***		







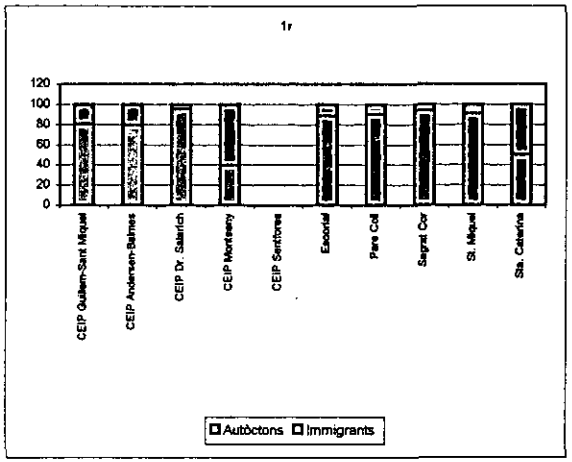
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

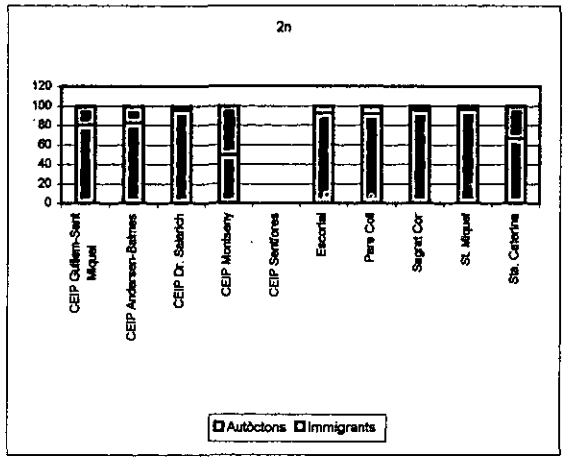
DADES ALUMNES CURS 2000/2001
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

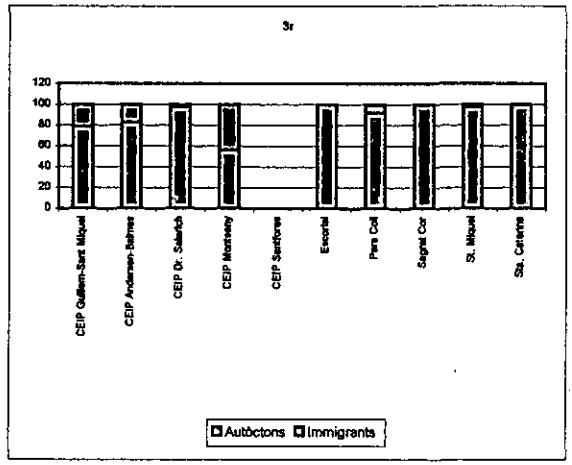
	1r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	42	34	8	80,952	19,048
CEIP Andersen-Balmes	40	32	8	80	20
CEIP Dr. Salarich	47	45	2	95,745	4,2553
CEIP Montseny	10	4	6	40	60
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	54	48	6	88,889	11,111
Pare Coll	51	46	5	90,196	9,8039
Sagrat Cor	52	49	3	94,231	5,7692
St. Miquel	54	49	5	90,741	9,2593
Sta. Caterina	12	6	6	50	50
Total	***362***	***313***	***49***		
%	***100***	***86,46***	***13,54***		

	2n				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	36	29	7	80,556	19,444
CEIP Andersen-Balmes	40	33	7	82,5	17,5
CEIP Dr. Salarich	49	47	2	95,918	4,0816
CEIP Montseny	6	3	3	50	50
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	56	52	4	92,857	7,1429
Pare Coll	50	46	4	92	8
Sagrat Cor	48	46	2	95,833	4,1667
St. Miquel	53	51	2	96,226	3,7736
Sta. Caterina	21	14	7	66,667	33,333
Total	***359***	***321***	***38***		
%	***100***	***89,42***	***10,58***		

	3r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	43	34	9	79,07	20,93
CEIP Andersen-Balmes	41	34	7	82,927	17,073
CEIP Dr. Salarich	47	46	1	97,872	2,1277
CEIP Montseny	16	9	7	56,25	43,75
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	51	51	0	100	0
Pare Coll	52	48	4	92,308	7,6923
Sagrat Cor	52	52	0	100	0
St. Miquel	53	52	1	98,113	1,8868
Sta. Caterina	22	22	0	100	0
Total	***377***	***348***	***29***		
%	***100***	***92,31***	***7,692***		







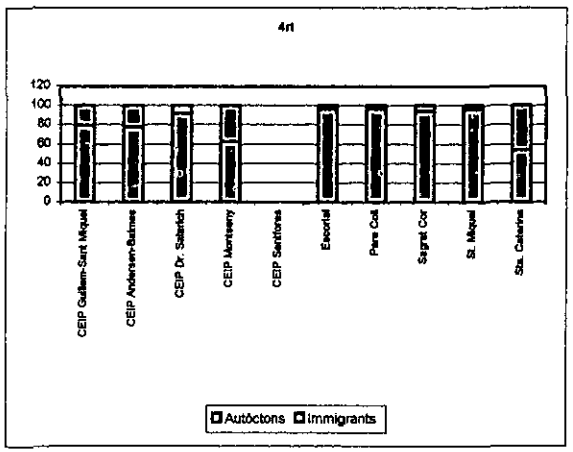
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

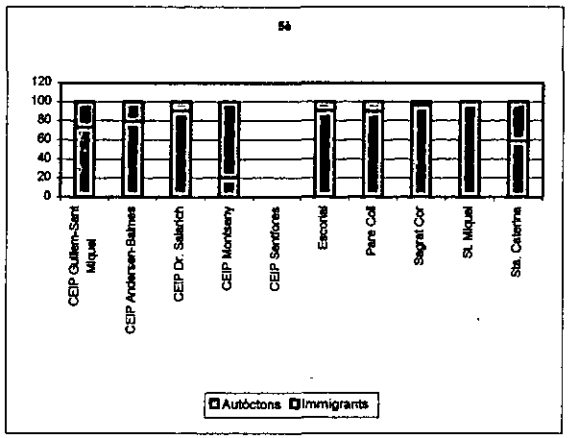
DADES ALUMNES CURS 2000/2001
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

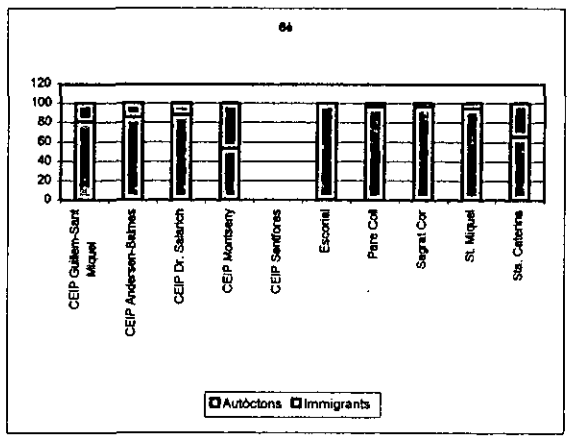
	4rt				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	38	30	8	78,947	21,053
CEIP Andersen-Balmes	40	31	9	77,5	22,5
CEIP Dr. Salarich	49	45	4	91,837	8,1633
CEIP Montseny	8	5	3	62,5	37,5
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	55	53	2	96,364	3,6364
Pare Coll	51	49	2	96,078	3,9216
Sagrat Cor	49	46	3	93,878	6,1224
St. Miquel	52	50	2	96,154	3,8462
Sta. Caterina	13	7	6	53,846	46,154
Total	***355***	***316***	***39***		
%	***100***	***89,01***	***10,99***		

	5è				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	41	30	11	73,171	26,829
CEIP Andersen-Balmes	38	30	8	78,947	21,053
CEIP Dr. Salarich	51	46	5	90,196	9,8039
CEIP Montseny	10	2	8	20	80
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	51	46	5	90,196	9,8039
Pare Coll	49	44	5	89,796	10,204
Sagrat Cor	51	49	2	96,078	3,9216
St. Miquel	50	50	0	100	0
Sta. Caterina	17	10	7	58,824	41,176
Total	***358***	***307***	***51***		
%	***100***	***85,75***	***14,25***		

	6è				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	41	33	8	80,488	19,512
CEIP Andersen-Balmes	34	29	5	85,294	14,706
CEIP Dr. Salarich	49	43	6	87,755	12,245
CEIP Montseny	15	8	7	53,333	46,667
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Escorial	58	58	0	100	0
Pare Coll	54	52	2	96,296	3,7037
Sagrat Cor	52	50	2	96,154	3,8462
St. Miquel	55	52	3	94,545	5,4545
Sta. Caterina	26	17	9	65,385	34,615
Total	***384***	***342***	***42***		
%	***100***	***89,06***	***10,94***		







Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 2000/2001
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA

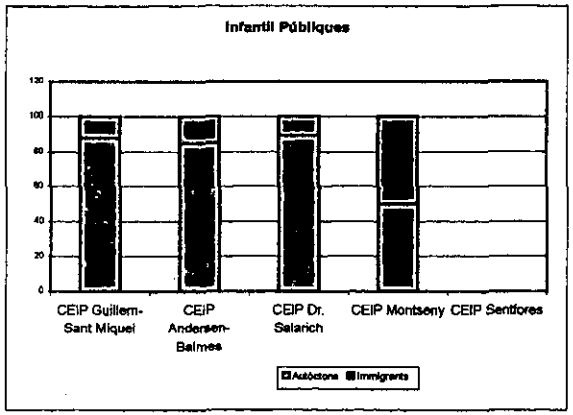
	Total alumnes infantil			total % infantil	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	136	119	17	87,5	12,5
CEIP Andersen-Balmes	126	107	19	84,921	15,079
CEIP Dr. Salarich	150	133	17	88,667	11,333
CEIP Montseny	34	17	17	50	50
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Total Públiques	***446***	***376***	***70***	***84,305***	***18,617***
Escorial	145	128	17	88,276	11,724
Pare Coll	138	123	15	89,13	10,87
Sagrat Cor	154	135	19	87,662	12,338
St. Miquel	135	121	14	89,63	10,37
Sta. Caterina	62	44	18	70,968	29,032
Total Concertades	***634***	***551***	***83***	***86,909***	***15,064***

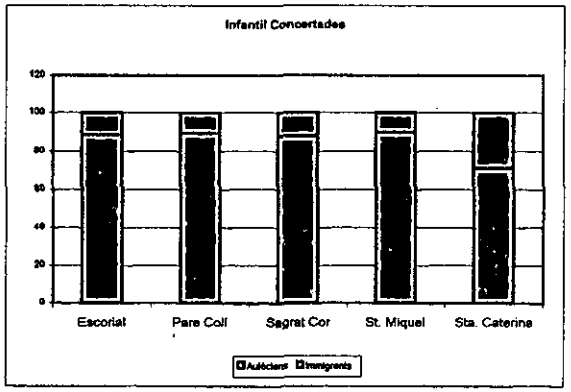
	Total alumnes primària			total % primària	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	241	190	51	78,838	21,162
CEIP Andersen-Balmes	233	189	44	81,116	18,884
CEIP Dr. Salarich	292	272	20	93,151	6,8493
CEIP Montseny	65	31	34	47,692	52,308
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Total Públiques	***831***	***682***	***149***	***82,07***	***21,848***
Escorial	325	308	17	94,769	5,2308
Pare Coll	307	285	22	92,834	7,1661
Sagrat Cor	304	292	12	96,053	3,9474
St. Miquel	317	304	13	95,899	4,1009
Sta. Caterina	111	76	35	68,468	31,532
Total Concertades	***1364***	***1265***	***99***	***92,742***	***7,8261***

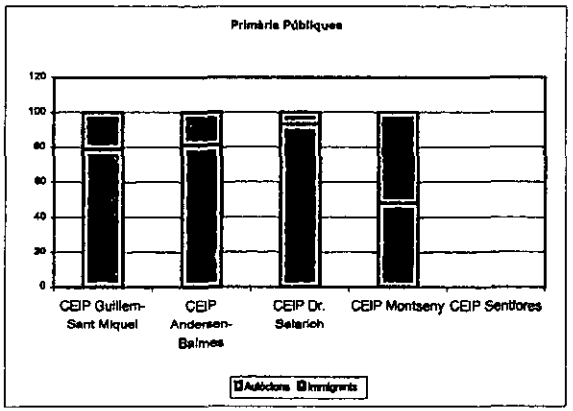
	Total alumnes			total %	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	377	309	68	81,963	18,037
CEIP Andersen-Balmes	359	296	63	82,451	17,549
CEIP Dr. Salarich	442	405	37	91,629	8,371
CEIP Montseny	99	48	51	48,485	51,515
CEIP Sentfores	0	0	0	0	0
Total Públiques	***1277***	***1058***	***219***	***82,85***	***20,699***
Escorial	470	436	34	92,766	7,234
Pare Coll	445	408	37	91,685	8,3146
Sagrat Cor	458	427	31	93,231	6,7686
St. Miquel	452	425	27	94,027	5,9735
Sta. Caterina	173	120	53	69,364	30,636
Total Concertades	***1998***	***1816***	***182***	***90,891***	***10,022***
TOTAL	***3275***	***2874***	***401***		
%	***100***	***87,756***	***12,244***		

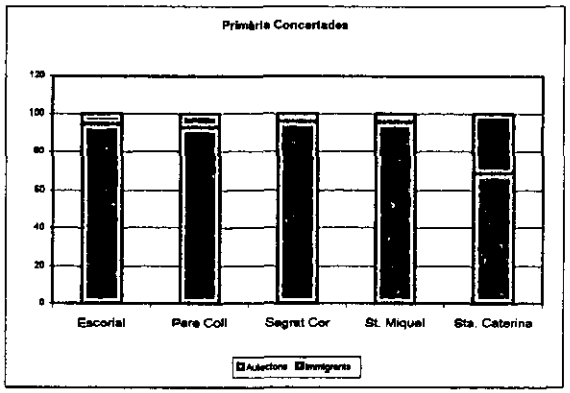
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 2000/2001
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA









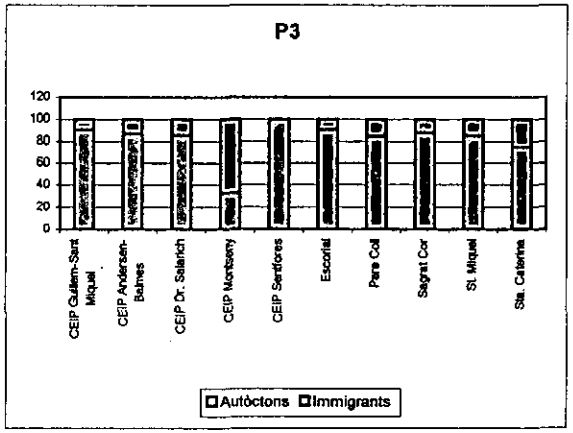
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

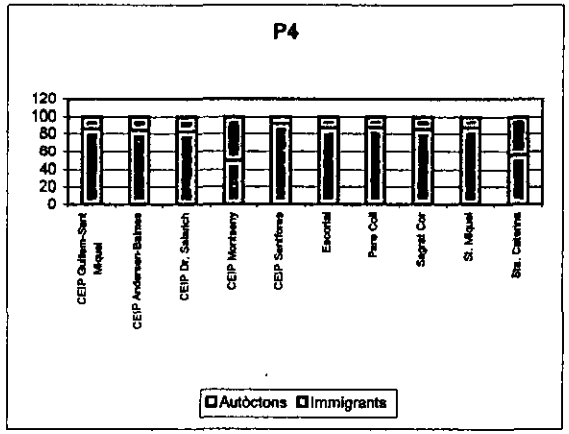
DADES ALUMNES CURS 2001/2002
EDUCACIÓ INFANTIL

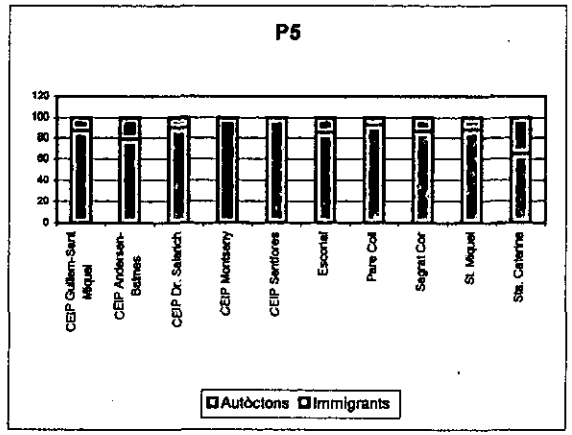
	P3				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	50	45	5	90	10
CEIP Andersen-Balmes	45	39	6	86,667	13,333
CEIP Dr. Salarich	41	35	6	85,366	14,634
CEIP Montseny	6	2	4	33,333	66,667
CEIP Sentfores	15	15	0	100	0
Escorial	50	45	5	90	10
Pare Coll	51	43	8	84,314	15,686
Sagrat Cor	46	40	6	86,957	13,043
St. Miquel	39	33	6	84,615	15,385
Sta. Caterina	20	15	5	75	25
Total	***363***	***312***	***51***		
%	***100***	***85,95***	***14,05***		

	P4				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	48	41	7	85,417	14,583
CEIP Andersen-Balmes	50	42	8	84	16
CEIP Dr. Salarich	51	42	9	82,353	17,647
CEIP Montseny	12	6	6	50	50
CEIP Sentfores	13	12	1	92,308	7,6923
Escorial	45	39	6	86,667	13,333
Pare Coll	48	42	6	87,5	12,5
Sagrat Cor	52	44	8	84,615	15,385
St. Miquel	40	35	5	87,5	12,5
Sta. Caterina	18	10	8	55,556	44,444
Total	***377***	***313***	***64***		
%	***100***	***83,02***	***16,98***		

	P5				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	45	39	6	86,667	13,333
CEIP Andersen-Balmes	43	34	9	79,07	20,93
CEIP Dr. Salarich	50	45	5	90	10
CEIP Montseny	8	0	8	0	100
CEIP Sentfores	5	5	0	100	0
Escorial	48	41	7	85,417	14,583
Pare Coll	43	40	3	93,023	6,9767
Sagrat Cor	51	44	7	86,275	13,725
St. Miquel	48	42	6	87,5	12,5
Sta. Caterina	23	15	8	65,217	34,783
Total	***364***	***305***	***59***		
%	***100***	***83,79***	***16,21***		







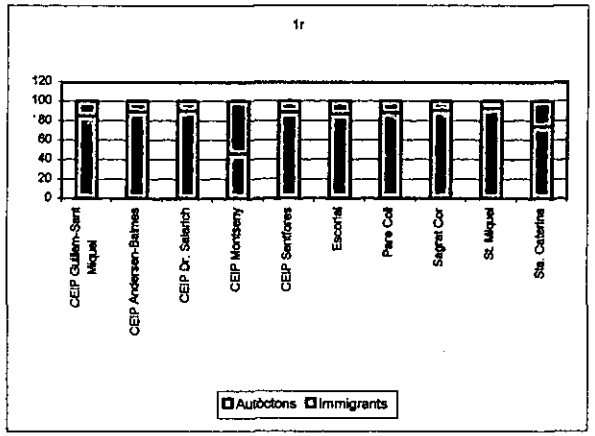
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

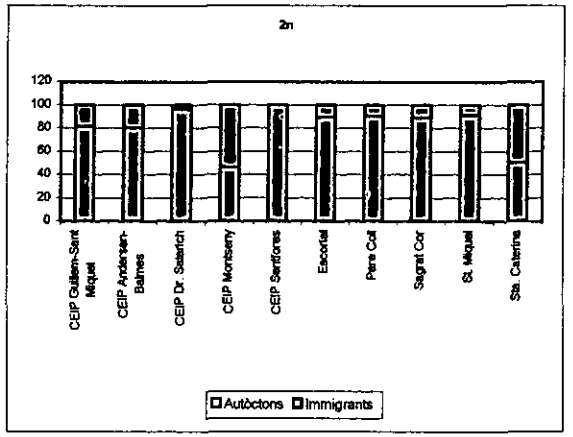
DADES ALUMNES CURS 2001/2002
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

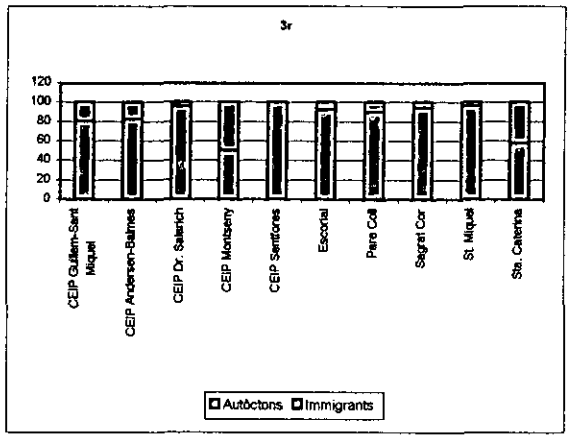
	1r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	46	39	7	84,783	15,217
CEIP Andersen-Balmes	47	42	5	89,362	10,638
CEIP Dr. Salarich	49	44	5	89,796	10,204
CEIP Montseny	11	5	6	45,455	54,545
CEIP Sentfores	9	8	1	88,889	11,111
Escorial	52	45	7	86,538	13,462
Pare Coll	51	45	6	88,235	11,765
Sagrat Cor	52	47	5	90,385	9,6154
St. Miquel	54	50	4	92,593	7,4074
Sta. Caterina	23	17	6	73,913	26,087
Total	***394***	***342***	***52***		
%	***100***	***86,8***	***13,2***		

	2n				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	42	34	8	80,952	19,048
CEIP Andersen-Balmes	45	36	9	80	20
CEIP Dr. Salarich	50	48	2	96	4
CEIP Montseny	13	6	7	46,154	53,846
CEIP Sentfores	6	6	0	100	0
Escorial	56	50	6	89,286	10,714
Pare Coll	50	45	5	90	10
Sagrat Cor	53	47	6	88,679	11,321
St. Miquel	55	50	5	90,909	9,0909
Sta. Caterina	16	8	8	50	50
Total	***386***	***330***	***56***		
%	***100***	***85,49***	***14,51***		

	3r				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	36	29	7	80,556	19,444
CEIP Andersen-Balmes	46	38	8	82,609	17,391
CEIP Dr. Salarich	47	45	2	95,745	4,2553
CEIP Montseny	6	3	3	50	50
CEIP Sentfores	11	11	0	100	0
Escorial	55	51	4	92,727	7,2727
Pare Coll	50	45	5	90	10
Sagrat Cor	50	47	3	94	6
St. Miquel	54	52	2	96,296	3,7037
Sta. Caterina	19	11	8	57,895	42,105
Total	***374***	***332***	***42***		
%	***100***	***88,77***	***11,23***		







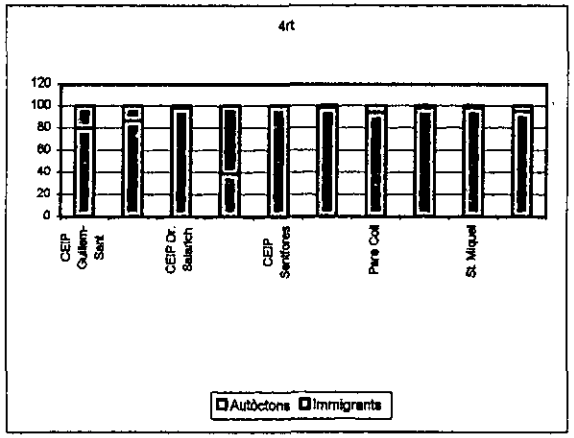
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

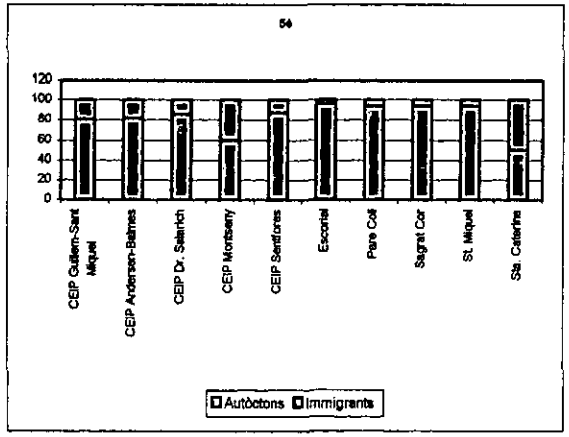
DADES ALUMNES CURS 2001/2002
EDUCACIÓ PRIMÀRIA

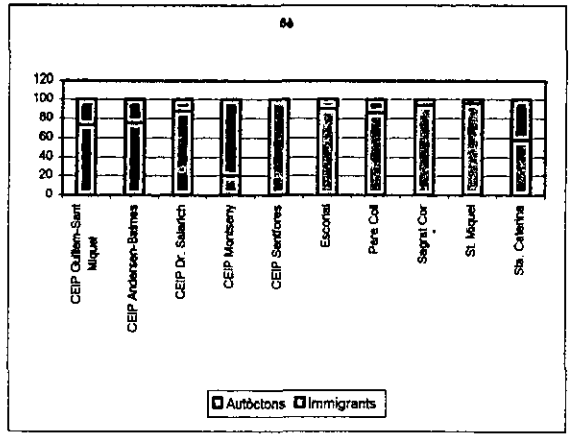
	4rt				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	44	35	9	79,545	20,455
CEIP Andersen-Balmes	45	39	6	86,667	13,333
CEIP Dr. Salarich	50	49	1	98	2
CEIP Montseny	13	5	8	38,462	61,538
CEIP Sentfores	11	11	0	100	0
Escorial	54	53	1	98,148	1,8519
Pare Coll	54	51	3	94,444	5,5556
Sagrat Cor	51	50	1	98,039	1,9608
St. Miquel	51	50	1	98,039	1,9608
Sta. Caterina	22	21	1	95,455	4,5455
Total	***395***	***364***	***31***		
%	***100***	***92,15***	***7,848***		

	5è				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	42	34	8	80,952	19,048
CEIP Andersen-Balmes	44	36	8	81,818	18,182
CEIP Dr. Salarich	51	44	7	86,275	13,725
CEIP Montseny	10	6	4	60	40
CEIP Sentfores	8	7	1	87,5	12,5
Escorial	54	52	2	96,296	3,7037
Pare Coll	50	47	3	94	6
Sagrat Cor	50	47	3	94	6
St. Miquel	53	50	3	94,34	5,6604
Sta. Caterina	14	7	7	50	50
Total	***376***	***330***	***46***		
%	***100***	***87,77***	***12,23***		

	6è				
	Alumnes			%	
	Total	Autòc.	Estran	autòc	estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	44	32	12	72,727	27,273
CEIP Andersen-Balmes	44	33	11	75	25
CEIP Dr. Salarich	51	45	6	88,235	11,765
CEIP Montseny	10	2	8	20	80
CEIP Sentfores	2	2	0	100	0
Escorial	51	46	5	90,196	9,8039
Pare Coll	52	45	7	86,538	13,462
Sagrat Cor	50	47	3	94	6
St. Miquel	51	49	2	96,078	3,9216
Sta. Caterina	19	11	8	57,895	42,105
Total	***374***	***312***	***62***		
%	***100***	***83,42***	***16,58***		







Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 2001/2002
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA

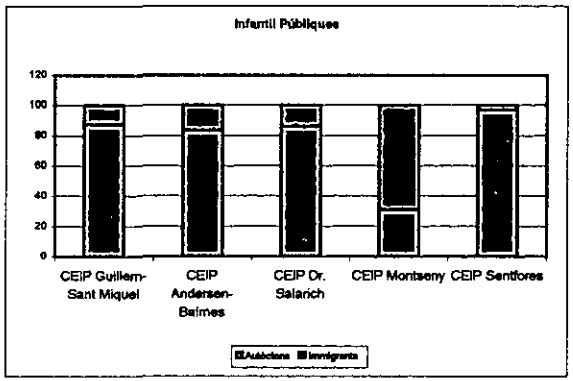
	Total alumnes infantil			total % infantil	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	143	125	18	87,413	12,587
CEIP Andersen-Balmes	138	115	23	83,333	16,667
CEIP Dr. Salarich	142	122	20	85,915	14,085
CEIP Montseny	26	8	18	30,769	69,231
CEIP Sentfores	33	32	1	96,97	3,0303
Total Públiques	***482***	***402***	***80***	***83,402***	***19,9***
Escorial	143	125	18	87,413	12,587
Pare Coll	142	125	17	88,028	11,972
Sagrat Cor	149	128	21	85,906	14,094
St. Miquel	127	110	17	86,614	13,386
Sta. Caterina	61	40	21	65,574	34,426
Total Concertades	***622***	***528***	***94***	***84,887***	***17,803***

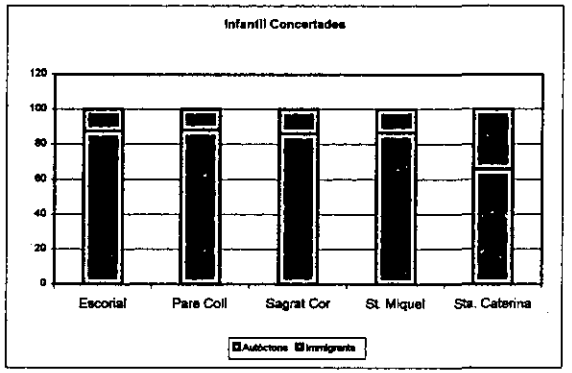
	Total alumnes primària			total % primària	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	254	203	51	79,921	20,079
CEIP Andersen-Balmes	271	224	47	82,657	17,343
CEIP Dr. Salarich	298	275	23	92,282	7,7181
CEIP Montseny	63	27	36	42,857	57,143
CEIP Sentfores	47	45	2	95,745	4,2553
Total Públiques	***933***	***774***	***159***	***82,958***	***20,543***
Escorial	322	297	25	92,236	7,764
Pare Coll	307	278	29	90,554	9,4463
Sagrat Cor	306	285	21	93,137	6,8627
St. Miquel	318	301	17	94,654	5,3459
Sta. Caterina	113	75	38	66,372	33,628
Total Concertades	***1366***	***1236***	***130***	***90,483***	***10,518***

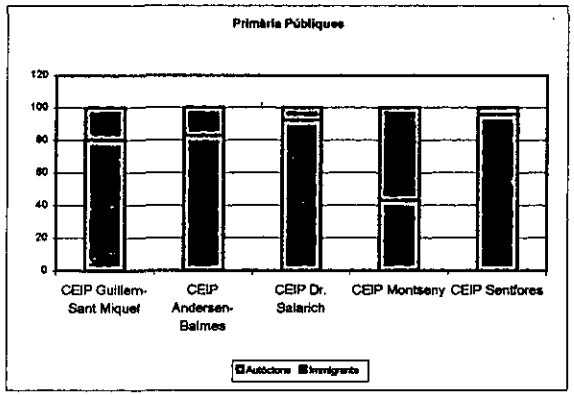
	Total alumnes			total %	
	Total	Autòc.	Estran	Autòc.	Estran
CEIP Guillem-Sant Miquel	397	328	69	82,62	17,38
CEIP Andersen-Balmes	409	339	70	82,885	17,115
CEIP Dr. Salarich	440	397	43	90,227	9,7727
CEIP Montseny	89	35	54	39,326	60,674
CEIP Sentfores	80	77	3	96,25	3,75
Total Públiques	***1415***	***1176***	***239***	***83,11***	***20,323***
Escorial	465	422	43	90,753	9,2473
Pare Coll	449	403	46	89,755	10,245
Sagrat Cor	455	413	42	90,769	9,2308
St. Miquel	445	411	34	92,36	7,6404
Sta. Caterina	174	115	59	66,092	33,908
Total Concertades	***1988***	***1764***	***224***	***88,732***	***12,698***
TOTAL	***3403***	***2940***	***463***		
%	***100***	***86,394***	***13,606***		

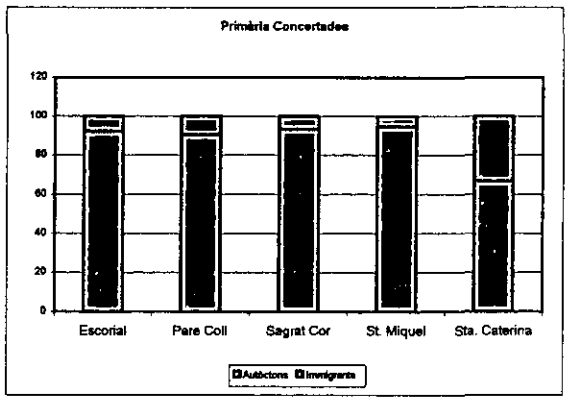
Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

DADES ALUMNES CURS 2001/2002
ED. INFANTIL I PRIMÀRIA





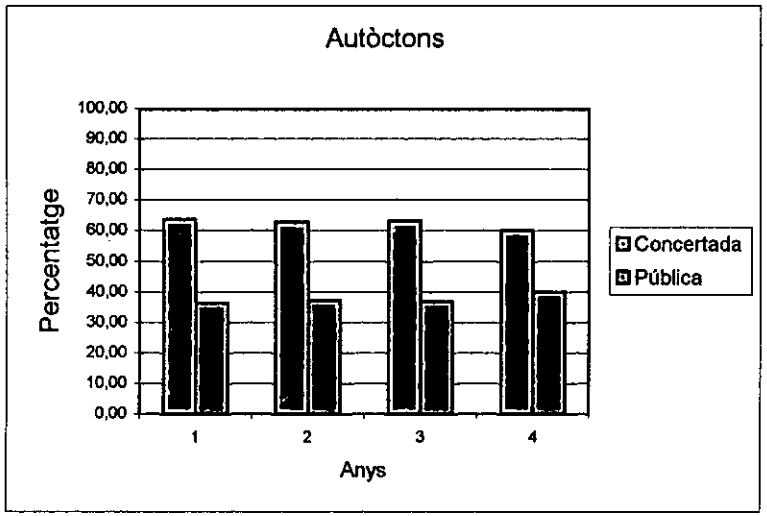


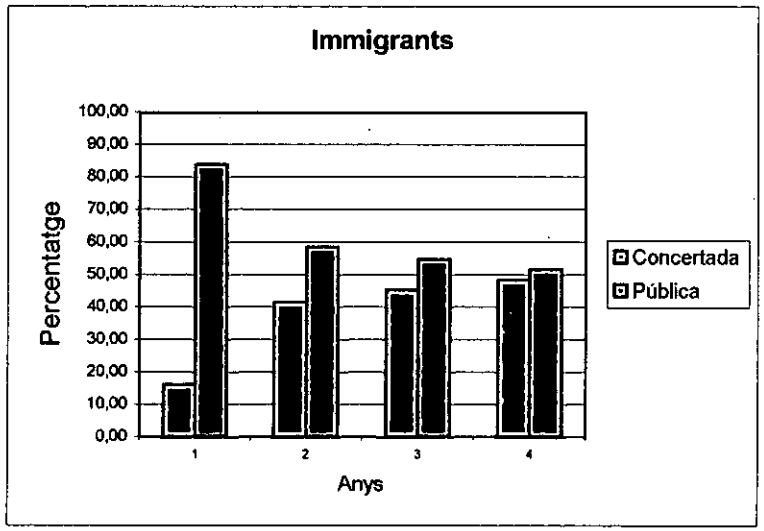


Annex 3: Taules de dades de l'alumnat d'educació infantil i primària des del curs 1997-98 fins al curs 2001-02 facilitades pes l'Ajuntament de Vic

Totals de nens autòctons i immigrants en la Pública i la Concertada

		1997-98 (1)		1999-00 (2)		2000-01 (3)		2001-02 (4)	
Autòctons	Total	3054	100%	2968	100%	2874	100%	2940	100%
	Concertada	1947	63,75	1867	62,90	1816	63,19	1764	60
	Pública	1107	36,25	1101	37,10	1058	36,81	1176	40
Immigrants	Total	186	100%	356	100%	401	100%	463	100%
	Concertada	30	16,13	148	41,57	182	45,39	224	48,38
	Pública	156	83,87	208	58,43	219	54,61	239	51,62





Annex 4: Anàlisi de les entrevistes a les tutores de l'escola C-D. Curs 1999-2000.

Annex 4:Graella d'anàlisi de les entrevistes a les tutores de l'escola C-D. Curs 1999-2000

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	**Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00**	**Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00**	**Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00**	**Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00**
Proporció immigrants/ autòctons	P3: 15 A i 6 I 3 marroquins 1 angoleny, 2 castellanoparlants d'Espanya	P5: 3 I 16 A 3 marroquins Els repartiments a totes les escoles de Vic per mantenir la situació actual (p.4)	P5: 3 I 15 A	1r: · 4I 15 A 2 marroquins de pares marroquins i dos marroquins de matrimoni mixt.	21: 3 I 18 A. 18: 4 I 14 A.
Integració de tots els *infants* a l'escola fusionada					Activitat d'acollida al *nou espais Presentació* als alumnes de l'edifici (p. 2)
Relació famílies		Les famílies no entren a l'aula. Fins a la porta quan venen a buscar els nens (p. 7)	"Hi ha alguns pares que si que entenen que venir a l'entrevista és una norma de l'escola però hi ha altres casos que	A la reunió general van venir tots els pares menys un de la meva classe, per tant tot i que podien haver demanat	

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
			són reacis a venir a les entrevistes i es conformen amb una entrevista a peu dret" (...) Fins i tot amb les entrevistes de mares magrebines que has fet amb una intèrpret i ho has fet assegudes, aviat està tot dit, perquè elles es veu que no acaben d'aterrar amb la situació (p.2)	una reunió pels pares marroquins no la van demanar. (...) "Aquests pares ni els conec, tenen un nen petit però no se m'han presentat mai" (p. 1)	
Relació famílies		Fan entrevistes personals a cada una de les famílies. Una reunió de curs al setembre amb	Atenció contradicció amb com explica la relació amb les famílies en el dia a dia (p.2)	La comunicació amb les famílies d'aquí és mes fàcil. El pare d'un dels altres alumnes que té ja	

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
		tots els pares.		parla força bé el castellà i la mare l'entenc per tant amb l'altre nen que tinc sí que m'hi puc comunicar. (p. 1)	
Relació famílies		"Del tres que té a classe només es pot entendre amb una mare. El diàleg no és fàcil, no és fluid pel tema de la llengua. Ho has de dir molt a poc a poc però tot i això no sé com ho viuen" (p.8)	"A P5 podria haver-hi molta relació perquè els acompanyen fins a la porta però no dominen la llengua."	Els pares autòctons s'interessen més. De totes maneres el fet de la barrera de la llengua que per les dones que són les mes que venen i estan molt menys integrades amb la llengua que els homes, perquè es veuen obligats a parlar més i fins i tot diria j que la compra la	

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
				fan ells.. (p. 2)	
Relació famílies				Continua comentat que la llengua Pot ser una dificultat " Les mares Tampoc és que tinguin moltes ganes de preguntar coses, m'imagino que per a ells el mestre ja ho fa bé o ja hi tenen confiança. Ja es refien d'ell i per tant no venen a fer massa consultes . Si fas una entrevista normal a vegades necessites un intèrpret amb els que no t'entenen, però això	

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
				dificulta molt l'intercanvi. (p.9)	
Relació famílies				Associa el fet de tenir menys relació amb les famílies amb el fet de ser de doble línia, no només al fet que les famílies magribines es comuniquin menys.	
Característiques immigrants				"El que potser sí és que els nens magrebins tenen un altre tipus de valor si llavors això de la murreria, d'amagar coses i de dir mentides ...enganyar- te amb les coses això ho fan molt	

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
				"(p 3)	
Característiques immigrants		Falten més que els autòctons (p. 1 i p. 9)		" ... Potser no han anat ni a escola allà. Els hi falten hàbits és clar, una altra cosa és que ells a casa estan acostumats que els peguin i llavors ells aquí a repartir. Els *nens tenen el dret a que* ningú els pegui i a ser respectats. Aleshores és el més difícil de solucionar " (p 7).	
Relacions entre infants			"Fora de l'escola no hi ha relació. Pel que sé no els conviden, per exemple un nen marroquí no convidarà a un nen català que vagi a	"A nivell d'actituds, sí que penso que en general, hi hagut alguns nens conflictius d'allà	

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
			dinar a casa seva, a berenar o a jugar. Hi ha com una barrera en això". (p.8)	que han vingut cap aquí. Jo en tinc un concretament que es bastant conflictiu i que domina bastant, provoca situacions de trencament, es creen situacions agressives" (p.3)	
Reforç		"Hi ha una mestra d'educació especial... Dels tres nens àrabs de la classe hi van dos nens àrabs i un català."		Atenció algun aspecte relacionat amb el reforç (buscar)	
Aprenentatges			Pensava que els nens d'aquí (Guillem) havien d'anar molt millor que		

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
			no pas aquests nens que s'integraven de cop , però no hi ha va haver cap problema de rebaixar nivells (p. 2)		
Aprenentatges			Tenen molta facilitat per la llengua (p.6)		Els alumnes que tenen més dificultat els treuen de l'aula per treballar de manera individual en un lloc més tranquil. (p. 5)
Sortides			"Ja sabem que d'aquests nens menys el Mohamed que els seus pares són venedors del mercat i estan molt integrats, menys aquest	" No li han fet autorització de les sortides". Si es fa alguna activitat especial que se surt de l'escola, ja no ve aquesta nena". I és una	

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
			els altres no vindran a natació	nena preciosa- Es una nena que segueix fantàsticament bé amb tot, que ningú diria que perquè sigui magrebina, d'accent ni de res, i en canvi a casa seva tenen aquesta cultura que la dona ha de ser diferent i per tant la nena també és diferent, i no pot fer les activitats que fa a lo millor el germà. (p.1)	
Treball mestres		Valora la importància del treball entre els mestres dins del cicle (p.9)	Ha canviat l'organització en tota el cicle d'infantil. Hi ha més reunions de cicle.	"A mi no m'agradaven les escoles de doble línia , justament perquè és molt més freda a	S'ha prioritzat molt el treball dels paral·lels. Màxima coordinació. (p. 15).

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
			"Sí que ens ha canviat perquè ha arribat gent nova. S'ha anat fent de mica en mica. No s'ha notat de cop" (p.5)	nivell de comunicació i a més comporta que amb l'altra persona hi ha d'haver una connexió. Si tan en la feina com en els valors que dones a les coses, per molts aspectes: que vulguis fer el mateix, es que hem de fer el mateix i som dues persones diferents... Si ja no lligues a nivell de fer les programacions poc podràs demanar que després es faci el mateix". (p.)	Treball igual en les dues classes, perquè els pares i els nens vegin que fan el mateix (p. 15)
Treball mestres			ES valora el treball en		

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
			paral·lel com a positiu. " Et pots ajudar molt, i renovació a nivell de cicle (p.5)		
Agrupaments d'alumnes		Hi ha un preocupació dels pares autòctons de partir els grups d'alumnes ja formats del Guillem La solució pe part de l'escola va ser programar diferents tallers " Fem grups més reduïts perquè en els diferents espais es puguin trobar els amics "	Hi ha una organització pensada per barrejar els infants de les dues classe (p. 3) . Els criteris que explicita la mestra relacionats amb com resolen l'activitat pel que fa a l'actitud i el tarannà no pel que fa a la capacitat d'aprenentatge (p.4) . Les activitats són rotatòries perquè els		Especifiquen alguns criteris a l'hora de partir els grups (p.4) Mirar si són iguals o diferents de l'AB.

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
			nens es barregin més.		
Treball d'aula		"Els pares els hi preocupava que perdessin la relació amb els altres amics i ens vam plantejar fer tallers uns quants dies a la setmana que es poguessin trobar nens de les dues classes" (p.2)	La mestra explica la relació amb la família a través de l'aprenentatge de la lectura (això ja ho feien abans, cada nen segons el seu ritme pot escollir el llibre entre deu possibles). Amb les famílies magrebines els germans ajuden a la lectura als petits (p.12)	"El que nosaltres fem tes dies a la setmana grups lectors i aleshores els nens van segons el seu nivell. Aquests grups són homogenis. Vull dir que segons el nivell, llegeixen i després fem activitats d'agrupaments que aquesta els fem heterogenis i mirem que hi hagi de tots i les altres només els fem els de la classe" (p.4)	Quan parlen del treball d'aula passen a parlar sobre agrupament d'alumnes. Parlen de diferents ritmes dels aprenentatges dels infants segons l'expressió escrita, la producció escrita i després passen a l'ordinador allò que han escrit. (p. 5)
Treball d'aula		Valora la importància		" Fan el treball com	Explica activitats i

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
		de poder fer grups més petits que el grup classe per poder treballar millor. Per això és important disposar de professorat (p2) També es fan desdoblaments una dia a la setmana (p.2) Grups flexibles de matemàtiques segons el nivell (Abans això ja ho feia l'escola) p.3		tothom i cada nen segueix segons les seves possibilitats. La nena un 10 ho fa tot perfecte, dels nens dels matrimonis mixtes cap problema, hi ha un nen que li costa una mica però li costaria de totes maneres perquè ell de llenguatge no té cap problema el que passa és que a lo millor té problemes de lateralitat. Gira les lletres i els números una mica, però com li pot passar a	materials que fan servir a geometria. (p. 5)

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
				qualsevol altre no vol dir que perquè sigui magrebí li costi més. Els nens que comencen de petits crec que tenen les seves coses de la seva cultura com les mentides o fer trampes però per la resta poden seguir perfectament. Ara si arribés un de nou (d'incorporació tardana) crec que li costaria bastant engegar. (p.7)	
Festes a l'escola					Celebren festes tradicionals de la cultural majoritària i

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
					aprofiten algunes converses per parlar de diversitat cultural (p. 7)
APA			No hi ha peres marroquins a l'APA ni al Consell Escolar. N'hi havia hagut al Sant Miquel		
Relacions cultures			"En el moment que es va parlar de la fusió hi va haver un boom en el que es deia vindran molt moros del Sant Miquel" però ara la paraula aquesta no ha sortit mai més, potser també		

	Entrevista 1 mestra P3 C-D 10/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 8/3/00	Entrevista 1 mestra P5 C-D 16/3/00	Entrevista 1 mestra 1r C-D 10/3/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n C-D 8/3/00
			perquè s'ha parlat més dels magrebins hi ha aquesta paraula sembla més neutral " (p. 8)		
Cultura infantil			Tots comparteixen l'afecció pel Gogos.(intercanvi, conflictes, baralles, negociació…) (p 9).		
Balanç fusió				Fa una valoració personal de la fusió (prové del Guillem) (p.10)	Fa una valoració personal de la fusió (1 de Sant Miquel i l'altra del Guillem) (p. 3)

Annex 5: Anàlisi de les entrevistes a les tutores de l'escola A-B. Curs 1999-2000.

Annex 5: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les tutores de l'escola A-B. Curs 1999-2000

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	**Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00**	**Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00**
Proporció immigrants/ autòctons	P3 A: 3 I/ 17 A 3 I: 1 magrebí i 2 castellanoparlants. P4 B: 4 I/ 16 A. 4 I: 3 magrebins i 1 castellanoparlant.	P5 A: 4 I/ 16 A. P5 B: 3 I/ 17 A (p.1)	1r A: 3 I / 15 A "Trobo molt millor que s'integrin hagi que hi hagi més varietat perquè si ells són majoria poden anar més a la seva" (p.11).	1r B: 6 I / 14/ 6 I: 3 gitanos i 3 magrebins (p. 1)	2n A: 3 I / 15 A. 3I: 3 magrebins 2n B: 4 I / 16 A. 4 I: 1 gitana i 3 magrebins.
Integració de tots els infants a l'escola fusionada	"L'acollida l'hem fet igual. L'únic que amb aquests nens els costa més els hàbits i les normes d'escola. Ara al segon trimestre s'hi	Els d'incorporació tardana amb ajuda de compensatòria per adquirir una vocabulari mínim (p.2).		Amb els d'incorporació tardana el problema de la comprensió de la llengua es viu com una problemàtica.	"Aquesta fusió costarà més que l'anterior perquè en l'anterior els nens eren del mateix estil i les famílies eren com

	***Entrevista conjunta* 2 mestres P3 A-B**	***Entrevista conjunta* 2 mestres P5 A-B 22/2/00**	***Entrevista 1 mestra* 1r A-B 22/2/00**	***Entrevista 1 mestra* 1r A-B 18/2/00**	***Entrevista conjunta* 2 mestres 2n A-B 29/2/00**
	ha posat una mica! (p.2)	Els nens s'adapten molt ràpidament i s'acullen molt sobretot les nenes		(p.2)	les que teníem aquí ."(p.1) " Els problemes més grans amb els infants són de relació, d'acollida i de voler-se integrar" (p.1)
Integració de tots els infants a l'escola fusionada	"Alguns d'ells venien molt desorientats. No saben què venen a fer i a més alguns no t'entenen quan els hi parles. Ara al segon trimestre nens que no parlaven ara s'han llançat a parlar."				"En aquesta escola sempre han estat les portes obertes, sense imposicions, se saben moure lliurement, tothom sap el que fa., els nens del B. Han d'aprendre aquesta manera d'estar a

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	**Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00**	**Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00**
	(p.2)				l'escola" (p.9)
Relació famílies	"La mare la veus molt poc. Es deixa veure més el pare" (p.3) "No tenen els horaris com nosaltres, no se'ls acut que per poder parlar amb la mestra han de quedar amb ella: per telèfon, amb un paperet. Un dia venen i llavors volen parlar amb la mestra ...Penso que en aquest sentit la diferència cultural es	Es difícil. Costa tenir contacte amb les famílies. Les entrevistes costen molt. "Les notes no saps si arriben, i si la tornen firmada no saps si entenen el què han de fer" (p.2) Es diferent que al Balmes però no la consideren millor	Poc contacte amb les famílies magrebines.: "I llavors pot passar alguna anècdota de mals entesos". (p.4) No hi ha massa esforç per les famílies immigrants d'assabentar-se de les coses: ni magrebines, ni gitanes (p. 4)	"Les famílies autòctones venen molt, aquesta escola és molt oberta i els pares venen molt i demanen molt i s'interessen molt...Són ells els que vénen. En canvi amb aquesta altres ets tu el que has de tibar que vinguin i quan hi ha alguna cosa cal insistir molt" (p.2)	Les famílies estan contentes. Amb les d'aquí hi ha molta comunicació, amb les d'allà no. (p.2) "Les famílies magrebines no les veig. Al Balmes les podies empaitar a la porta, aquí queda lluny " (p.3)

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	**Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00**	**Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00**
	nota". (p.4)				
Relació famílies	"Costa molt de fer-los seure. Volen l'entrevista al *moment que a ells els* va bé" (p.19)	"Es més fàcil la relació entre la gent que hem viscut la *mateixa cultura tant a* nivell de nens com de pares. Ja és difícil que et vinguin i quan et venen és difícil perquè t'entenguin i després perquè ho practiquin. És un esforç" (p.9)	"Amb els pares del Mohamed hi vaig parlar ahir gairebé per casualitat perquè van venir." (p, 4)	Abans era una escola molt familiar i teníem els pares aquí en tot *moment i ara si vols* quedar amb els pares has de planificar més" (p.3)	"Els nens no donen problemes. Les famílies haurien de *tenir més voluntat* d'integració (p.5)
Relació famílies	"A l'escola n'hem començat a parlar però encara no hem	Els pares autòctons estan més acostumats a concertar cita	"Quan fem una entrevista amb pares magrebins t'escolten	"Quan els citem a les entrevistes acaben venint però costa	En principi les famílies de l'A. eren molt reticents miraven

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	quedat en res en concret. Primer vam pensar de fer una reunió per a ella amb la traductora de l'ajuntament però després vam pensar que potser aquesta opció era molt còmoda per a ells. Hem pensat que a mida que es matriculin explicar-los hi les normes" (p.20)	mentre que els pares magrebins volen que els atenguis al moment. "Les mares no venen. Al Balmes venien a peu i no havien de donar explicacions però ara han de donar explicacions perquè a les mares no les deixen venir" (p.10)	però es distreuen per qualsevol cosa, hi ha dificultat amb el llenguatge".	molt. Ho has d'anar demanant molt Quan eren al Balmes allà hi anaven més perquè ho tenien a prop i aquí els costa més." (p.13) "Les famílies d'aquí suposo que estan resignades. Estaven a l'expectativa del què passava, però ara que veuen que la cosa ha funcionat estan tots més relaxats." (p.14)	qui tindria de tutors a segon (si del A o del B). De les famílies magribines no en sabem res. No tenim contacte amb ells, no els veiem (p.8) Amb les famílies magribins pensen que ells s'han d'adaptar i l'escola ha de trobar canals (p.10)
Relació famílies	"Abans de fer la fusió els pares autòctons			"El canal escrit els costa molt. 'hi has de	

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	estaven preocupats per si vindrien molts nens magrebins perquè fins a aquell moment no n'hi havia cap." (p. 20)			dedicar molt" (p.16)	
Relació famílies	Un cop feta la fusió els pares s'han animat i han vist que era positiu. Ara el que més els preocupa és que si tenen els seus fills en algun grup que s'ha de fusionar s'han de partir el grup (p.20)			"Algunes famílies que han marxat (el nombre han estat poques) les raons que diuen és que s'estimen més portar-los a una escola que facin tota l'escolarització obligatòria" (p.15)	
Relació famílies	"Les famílies				

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	magrebines s'estimarien més anar totes al mateix lloc, per ells és més còmode tenir-ho al costa de casa. Això de venir amb autobús no crec que els agradi massa" (p.21)				
Característiques immigrants	"Els costa els hàbits. Jo en tinc un que encara no porta la bata. Els papers que els poses a la maleta no saps si els llegeixen. A les excursions no saps	"L'assistència no és tan regular. Potser tenen la mentalitat que així tan petits no cal anar a l'escola. Això passava igual al Balmes".(p.2)		"Els gitanos els trobo una mica lents, una mica gandulets" (p.7) (Els magrebins) "No participen tots. El que passa és que a aquesta gent els costa més	"Els que venen d'allà baix es tiren per terra, la manera de moure's és diferent, els d'aquí a classe saben treballar sols i els altres no" (p.7)

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	mai si vindran o no, si portaran el dinar o no "(p.2) "Abans quan només tenies nens catalans amb això no havies d'incidir tant".			expressar-se, els altres són més espontanis "(p.14)	"Tenen més el costum d'espiar"(p.7)
Característiques immigrants	"La mare en general no porta cotxe, els pares treballen i fan un horari molt ampli. També és veritat que una mare catalana que no tingués cotxe vindria amb autobús però elles... (p.5)				

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	**Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00**	**Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00**
Característiques immigrants	"Són nens que estan molta estona al carrer. Suposo que viuen en *pisos molts petits* i viu molta gent en un pis." (p.5)				
Característiques immigrants	"Són nens que tenen un nivell cultural diferent al nostre però no mostren signes que mal visquin. Tenen uns hàbits i unes normes diferents però no són nens de famílies desestructurades o maltractats" (p.6)	"I de cara a la integració plena són nens que no es queden a menjador. Deixen de fer unes activitats que els altres nens fan cada dia i es perden les relacions més lliures i més informals"(p.3).	Nens que es queden a dinar: 15 A i 1 magrebí. Dels 3 que no: 2 magrebins 1 autòcton. (p. 1) "Els que no es queden a dinar els hi falta aquestes hores al migdia de compartir amb els altres i sí que es nota una mica"	Nens que es queden a dinar: 13 A. 1 M. Dels que no: 3 gitanos, 2 magrebins, 1 autòctona. (p.10)	"Amb els que no es queden a dinar els hi fa perdre coses que fem a l'escola. Per exemple el dia de la solidaritat que vam fer danses. Les activitats que fem a les extraescolars els aniria bé però no s'hi pot fer res" (p.6)

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
			(p.2)		
Característiques immigrants	"Tenen un desfici per jugar. Quan els fas seure, ja estan asseguts una estona, però només pensen en anar a jugar". (p.10)				
Característiques immigrants	"Els has d'explicar que les coses de l'escola no se les poden emportar. Si et descuides de seguida cap a la butxaca, de la butxaca a la maleta i de la maleta cap a casa." (p.10)				

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	**Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00**	**Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00**	**Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00**
Característiques *immigrants*	"Per exemple la *plastilina els encanta.* D'altra banda veus els nens autòctons que els és igual la plastilina, els playmobils, com tot el que hi pugui haver a la caseta." (p.10)				
Relacions entre infants	"Hi ha problemes de comunicació però deu n'hi do el que s'entenen." (p. 7)	"El problema és quan volen començar a parlar i no poden! (p.2) Al pati entre els mateixos els hi surt espontàniament (p.4)	Al pati les relacions són més lliures, per afinitats, per jocs (p.7)	Els nens de la classe es respecten. Tots tenen els seus amics i a vegades juguen els d'aquí i els d'allà , però hi ha respecte. (p.3)	

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
Relacions entre infants	"Estan en un procés de descoberta. La relació no s'establirà fins més endavant, per tant van canviant molt" (p.15). "Al pati es barregen molt." (p.15)	"El que valoro en les relacions del grup és que quan jo dic aquest, aquest i aquest fareu aquest joc o treballareu plegats ningú no digui 'amb aquest no' i això sí que no es dona. Doncs ja en tinc prou" (p.12)		Es barregen molt a la classe per que es fan molts agrupaments diferents a l'hora de treballar (p.3) Fora de l'escola, encara no es barregen s'agrupen més per cultures (p.11)	"Els grups dels dos edificis encara no es barregen" (p.1) "Hi ha nens que els hi ha anat molt bé està en una escola amb més moguda amb més gent, perquè s'han obert (els exemples són del Balmes)"(p.4).
Relacions entre infants	"A vegades veus un nen magrebí i una català jugant. Potser entre ells no s'entenen però es	"Com que la qüestió verbal no està resolta, de vegades volen entrar a un grup i els hi costa perquè la		"Al pati es barregen força. Depèn del joc que juguen" (p.12)	"L'altre dia al pati encara jugaven Balmes contra Andersen . Quan l'escola ja no hi sigui,

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	comuniquen. També és cert que si hi ha nens magrebins tenen més tendència a anar amb els magrebins." (p.15)	seva manera de relacionar-se és diferent (...) De vegades quan s'apropen, els autòctons s'ho prenen com que ve a molestar i l'altre vol jugar però a la seva manera" (p.12)			això canviar" (p.7)
Reforç	"A aquesta edat la mestra d'Educació Especial ve a l'aula a fer observacions, però a aquesta edat no pots	S'intenta dins de l'aula Fora problemes de llengua	"Només hi ha un que surti de la classe, que és el Jan que té problemes de parla i va amb la logopeda 3	"Dos matins a la setmana ve la mestra d'educació especial i agafa els tres o quatre nens que van més	"Si podem tendim a fer-lo dins de la classe" "La Dolors es cuida

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	donar res per sentenciat " (p.5)		hores i dues amb la mestra de suport" (p. 3)	endarrerits, que no són pas magrebins, nens amb dificultat. Durant una hora treballen lectura i aquells aspectes que els falla una mica de llengua." (p.3-4)	d'un grup i treballa el seu nivell" (p.4) (en les observacions que se'n cuida dels nens magrebins que es considera que van més retardats al taller de llengua i a la lectura)
Reforç					"Es fan 7-8 hores a la setmana quan fem tallers lectura . Surten una mitja hora (en les observacions s'evidencia que els nens magrebins que es considera que van

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
					més lents surten les hores de taller de llengua, i la mitja hora de lectura que segons l'horari fan cada dia)Entre les dues classe són 6.
Aprenentatges		Diferències entre magrebins i autòctons: "la Grafia, la comprensió, les vivències són mes limitats (p. 4)		"Aquests nens ja venien fusionats e P5.Amb ells ja pots anar seguint perquè de coneixements van bé. Però als magrebins els falta una mica de vocabulari. Les necessitat són	"Amb el d'incorporació tardana, sia més a més abans no han anat a l'escola hi ha problemes de llengua i de comprensió de conceptes que costen més d'entendre. "

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
				diferents, els altres *nens tenen moltes* vivències. Surten molt amb la família. Es diferent" (p.1) "Els nens magrebins llegeixen bé, han agafat la mecànica. Potser els falta vocabulari, i els has d'explicar una mica més però llegeixen bé." (p.4)	Aquí nens que potser *eren bon en el Balmes* en un grup 12 o 7,8 eren magrebins aquí són normalets , ara s'ha d'esforçar, abans no s'havia esforçat (p.3) "Intentem no baixar nivell, Tibar tant com podem i els grups que els hi costa més , fer més reforç com als d'incorporació tardana".

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
					"Quan parles de segons quins temes no saps si ho han entès. Per exemple la Karia ara es comunica més penso que m'ha entès però no ho sé" (p.6)
Sortides		A la meva classe hi ha una nena que no assisteix a cap excursió. A alguna amiga li sap greu i no saps com justificar-ho davant dels nens. (p.4)		" A l'hora d'anar de colònies no venen, costa molt que participen en les sortides, les colònies.. Tot i que jo tinc una nena que ve a tot." (p.13)	
Sortides		"Jo amb l'únic que			

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
		veig que hi pateixen una mica més és amb les excursions (...) I aquest no és un problema econòmic perquè des de l'escola se'ls ha intentat donar ajuda i no, és un problema cultural". (p.8)			
Treball mestres	"S'ha mantingut la persona que hi havia pagada per l'APA. Per tant som tres persones a P3, les dues tutores i la de reforç." (p.11)	Treball paral·lel Ara cal ser més estricte amb la programació (p.5)	"Poder compartir amb el paral·lel ho trobo molt gratificant" (p.10).	"Aquest any hem prioritzat el treball en paral·lel, perquè no estàvem acostumats." (p.8)	

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
Treball mestres	"A P3 el més important és l'adaptació i no els movem tant de classe com a P4 i P5". (p.12)	El cicle costa fer-lo àgil. Nou persones i algunes a mitja jornada. (p. 5)		Al ser més mestres poden compartir més en el cicle com veiem els nens (p.9)	
Treball mestres	"Abans et reunies més amb el de cicle inicial. Ara parvulari ha quedat com un cicle com qui diu. No tinc tanta relació com tenia amb els altres cicles. A parvulari som 9 6 tutores i tres persones de reforç"(p.21-22)			"Hi continua havent-hi un bon ambient, però hem hagut de fer un sobresforç perquè la cosa funcioni bé."(p.18).	
Treball mestres	Ara necessitem més			"Jo veig que (el	

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	organització. Les reunions de cicle són més formals. Abans eren més informals. "El treball amb el paral·lel és molt enriquidor" (p.22)			professorat) tenim dues maneres diferents de treballar... de pensar" (p.19) "Allà estaven acostumats a treballar de manera molt individualitzada perquè tenien molts magrebins però en total tenien molts poquets... Aquí estem acostumats a treballar d'una altra manera." (p.19)	

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
Agrupaments d'alumnes	"Hi ha tres grups de taules a cada classe. Els primers dies van seure on van voler. Ara els hem repartit per taules. A les taules seuen on volen". (p.13)	Estratègies organitzatives per obrir el grup i barrejar-los: Tallers, celebracions aniversari, porta de la classe oberta per comunicar els dos grups (p.5)	La doble línia dona més possibilitat de fer agrupament diferents: Lectura per agrupaments flexibles, taller de llengua i de matemàtiques	Poder reduir el grup és clau per treballar millor (p.6)	
Agrupaments d'alumnes	"Criteris: un nen magrebí per taula. Com que en tinc 4 en una taula hi ha dos. Separar els amics, perquè sinó es posen a xerrar i no treballen. Que hi hagi nens i	Per taules, els criteris que fan servir per distribuir els immigrants són els mateixos que pels d'aquí: "moguts amb tranquils, nerviosos amb calmats, els que		Per taules els criteris que fa servir són: de vegades escull la mestra, d'altres escullen ells i d'altres ho fan a sorts.(p.11).	

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	nens i que els grups siguin heterogenis." (p. 13-14)	tiren més amb els que cal donar reforç" (p.11)			
Treball d'aula	"No ha canviat són pocs per tant van seguint el que fa la majoria. Potser has d'estar més al cas. Que no es posin tots quatres junts, si es posen tots quatres a fer l'activitat parlen amb la seva llengua i es desconnecten del que fas" (p.3)	"No ha variat" Potser fem els passos més seqüenciats, i això ho aprofiten tots (els infants) però la programació no ha canviat gens. (p. 6)		"El fet de treballar per agrupaments flexibles, ja ho fèiem abans però ara ho fem amb 40 nens i fem que es barregin molt entre ells." (p.3)	" Hem procurat que no canviï res . El que ha canviat és l'organització de la classe, abans es feien taller amb la classe ara es fan amb els dos grups del nivell."
Treball d'aula	"Treballem molts amb les portes obertes	"Així més petits procures veure per on		"Fem tallers de llengua, es treballa	"Es necessita més material curricular

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	molts dies a la tarda juguen els nens de les dues classes" (p.7)	passen, però mirant que tots arribin a tot, que no es perdin pel camí. Fer coses especials per ells doncs no. Aquests nens són a dins de la classe i hem de seguir tot encara que haguem de canviar el ritme. (p.6)		per grupets de 5 o 6 (de les dues classes triats per ells) , els prepares unes activitats i entre ells s'han d'ajudar." (p.4) Taller de matemàtiques amb els mateix format, grupets de 5 o 6 barrejats, amb quatre mestres (les dues tutores, la de suport i la d'EF.)	adaptat (llibres de text). Falten adaptació de llibres.
Treball d'aula	"Pel que fa als	"L'any passat que va		"Quan un grup classe	La manera de

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	continguts no hem canviat però algunes estratègies sí: gesticulem més, intenten vocalitzar molt" (p.9)	ser el 1r any del P5 fusionat quan vam fer els grups flexibles vam fer un grup de nens molt fluixets i de seguida vam veure que millor fer els grups heterogenis. I això va anar bé per tots a la gent que no pot tant l'estimula i el que tiba també" (p.6)		està a gimnàstica l'altre grup el desdoblem (biblioteca –1 tutora i ordinadors-1 tutora)." (p.5) " Taller de plàstica: 3 grups de 13 nens- (2 tutores i mestra de suport) Els grups els triem nosaltres per ordre de llista de les dues classes (p.5)	treballar dels mestres és diferent a l'A. i al B., en el tracte. En el deixar que creixin amb llibertat i autonomia. Els nens del B. Es mouen més de la cadira. Per aconseguir que treballin el mestra havia de manar més i fer servir més els càstigs"
Treball d'aula	"Incideixes més amb els colors, amb les formes geomètriques, amb els nombres. Els			"El canvi més gran en la manera de treballar és que hi ha tanta diversitat que he de	

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	nens catalans com que la majoria et venen de la ja ho saben, però com que aquests no hi ha anat no ho saben" (p.9)			tenir més material adaptat perquè tothom pugui anar treballant. Els que van més ràpid no puc deixar que s'avorreixin i preparo fitxes perquè avancin i els que van més lent miro que tinguin uns mínims". (.6) "Els continguts no han variat. S'adapten perfectament". (p.7)	
Festes a l'escola		"Les festes continuen igual. Com a escola		" Fem les mateixes. El que intentem és	No han canviat. Els infants magrebins les

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
		laica que som deixem de banda el fet religiós." (p.7)		que ells s'adaptin a la nostra cultura. En cap moment han de renunciar a les seves arrels però cal que coneguin la nostra" (p.8)	han anat seguint bé. Són poc expressius. Costa saber si els ha agradat o no.(p. 5)
Festes a l'escola		"Els nens que s'incorporen d'un altre país, a casa ho viuen des de la seva cultura. si a l'escola ho viuen d'una altra manera és més enriquidor." (p. 7)		"Potser més endavant ens plantejarem alguns canvis però de moment no"	

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
Conflictes	"Potser noto que els magrebins tenen més tendència a pegar. Quan tu parles amb un pare magrebí i li dius que el seu fill no creu , de seguida proposa que el peguis." (p. 16)	Quan hi ha conflictes tenen assumit el càstig físic, les explicacions no . " I et ve el pare i diu: clar tantes explicacions clar que no us creu, pégale" (p.13)			"Es donen les baralles típiques de sempre. Són un pel més agressius, per exemple tirar un escopit en aquesta casa mai no s'havia donat" (p.7)
Conflictes	" Les nenes entren més en una dinàmica de barallar-se per si aquesta m'ha dit que era maca o lletja. Els nens són més esverats, s'empenten més, corren més..."				

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	(p.16)				
APA		"Està treballant molt per a tots, per exemple amb els temes de les sortides, l'APA treballa molt perquè tothom pugui anar a tot arreu." (p. 15)			
Relacions cultures	"La concepció de l'escola que tenen les famílies magribines no és la mateixa que per nosaltres." (p.4)	"Clar es mereixen un respecte però a vegades costen." (p. 16).			
Relacions cultures	"Pels nens catalans és bo anar amb nens que siguin d'altres	"Jo penso que si tan sols poguéssim arribar a un respecte a			

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	cultures i intercanviar cultures." (p.8)	les dues cultures." (p. 17)			
Relacions cultures	"I pels nens magrebins també és molt bo que vagin amb nens catalans perquè en un classe on la majoria són magrebins més o menys tots tenen els mateixos costums." (p.8)	"De vegades penso que ells volen molta tolerància envers lo seu, però el d'aquí..." (p.18)			
Relacions cultures	"Sí, però hi ha coses que no saps com explicar-les. Quan et pregunten els nens catalans: 'Per què no	"Suposo que ells també tenen la sensació que ells toleren molt de nosaltres també. Clar			

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
	li dones pernil dolç?' I has de contestar perquè el seu pare no vol i el nen segueix: 'I per què no vol?' Costa molt d'explicar." (p.8)	que tu dius quan vas a un altre país t'has d'adaptar per nassos. Però suposo que ells ja han fet una part d'adaptació i n'hi ha una altra part que ells no la volen fer de cap manera" (p. 18).			
Contradiccions en la *relació dins i fora* de l'escola		"La convivència a *nivell de ciutat és una* altra cosa que la convivència dins de l'escola. "Tenen una altra manera de viure, i costa d'entendre-la quan hi ets"(p.20).			"La fusió va néixer *malament.* Els prejudicis d'alguns nens venen de fora. Més de la percepció de la ciutat o del que diuen a casa que no pas del dia a dia que

	***Entrevista conjunta* 2 mestres P3 A-B**	***Entrevista conjunta* 2 mestres P5 A-B 22/2/00**	***Entrevista 1 mestra* 1r A-B 22/2/00**	***Entrevista 1 mestra* 1r A-B 18/2/00**	***Entrevista conjunta* 2 mestres 2n A-B 29/2/00**
					es viu a l'escola." (p.7)
Relacions mestra/alumnes	"Quan expliques una feina i els nens es posen a fer-la. Si tu veus que algun d'aquests nens no t'ha entès, vas al seu costat i li expliques més sobre el paper ." (p.6)		"L'altra dia a la festa de la castanyada vam dir: "A la tarda no farem classe perquè hi haurà la festa, i una nena va venir tota mudada, ben pentinada. I clar la festa consistia en embrutar-se rebolcar-se. Coses així es donen per mal entesos d'incomunicació"	" Els tractes com a tots, però si que els agrada que estiguis per ells, que els valoris el que fan" (p.9). "El que intentes és fer-te'ls teus, que és el que jo sempre intento, però abans m'era més fàcil i ara no m'és tan fàcil." (p.9)	"Han de repetir més les normes. Tu no saps si t'han entès, has de parlar més a poc a poc, has de gesticular més. Amb això sí que es nota que els del Balmes tenen més experiència" (p.2)
Relacions	"Els magrebins de P-				

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
mestra/alumnes	3 intenten molt fer-se entendre. Quan un nen els ha fet mal per ex., t'ho expliquen amb gestos, et porten al lloc on ha passat, t'assenyalen el nen amb qui han tingut el problema." (p.7)				
Cultura infantil	"Com que tots tenen antena parabòlica a casa no sé si miren coses del seu país o d'aquí" (p.14) "Parlen dels teletubbies de les tres bessones." (p.14		A la tele tots veuen més o menys el mateix (p. 7) "Quan demanes coses de portar de casa si que veus entorns culturals diferents." (p. 7)	"Quan expliquen vivències, els d'aquí tenen més vivències, expliquen més coses. Els d'allà s'han quedat més a casa, han mirat més la tele, han set més al	La tele tots igual ara és el Pokemon" (p.7)

	Entrevista conjunta 2 mestres P3 A-B	Entrevista conjunta 2 mestres P5 A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 22/2/00	Entrevista 1 mestra 1r A-B 18/2/00	Entrevista conjunta 2 mestres 2n A-B 29/2/00
				carrer... "(p.12)	

Annex 7: Anàlisi d'Observacions. Escola A-B. Curs 1999-2000. Tallers de matemàtiques.

Annex 7: Anàlisi d'Observacions escola A-B. Tallers de matemàtiques

Realització de sis tallers durant sis setmanes, amb un màxim de sis infants cada un d'ells:

- **Tutora 2n A i mestra E. Física:** Problemes (fitxes de la mestra), Bingo (joc per aprendre les taules de multiplicar i Rellotge (fitxes del llibre de 2n).
- **Tutora 2n B:** Numeració (Activitats amb l'ordinador fetes amb el clic).
- **Mestra E. Especial**: Monedes (fitxes del llibre de 2n) i Calculadora (fitxes de la mestra).

Material: Les fitxes són totes iguals per a tots els infants però les fitxes de Problemes i de Calculadora pot ser que no tots facin el mateix nombre d'activitats.

Descripció: El desenvolupament de tots els tallers consisteix en la realització de fitxes de forma individual. Poden comentar el procés de realització i els resultats però cada un ha de fer la seva, menys en el taller de Bingo que és un joc i es fa en grup.

Tallers matemàtiques	**11/5/2000**	**18/5/2000**	**25/5/2000**	**1/6/2000**
Descripció de la tasca	**Tallers observats** en aquesta sessió: **Monedes i Calculadora** **Lloc:** classe 2n B S'apunten de forma voluntària a un dels sis tallers de matemàtiques, en l'ordre que volen.	**Tallers observats** en aquesta sessió: **Monedes i Calculadora.** **Lloc:** classe 2n B S'apunten de forma voluntària a un dels sis tallers de matemàtiques, en l'ordre que volen. El control dels tallers fets	**Tallers observats** en la sessió: **Rellotge, Bingo i Problemes.** **Lloc:** Classe 2n A S'apunten de forma voluntària a un dels sis tallers de matemàtiques, en l'ordre que volen. El control dels tallers fets i dels que els queden per fer el	**Tallers observats en la sessió: Rellotge, Bingo i Problemes** **Lloc: Classe 2n A.** S'apunten de forma voluntària a un dels sis tallers de matemàtiques, en l'ordre que volen. El control dels tallers fets i dels que els queden per fer el

Tallers matemàtiques	11/5/2000	18/5/2000	25/5/2000	1/6/2000
		i dels que els queden per fer el porten ells, supervisat per la mestra d'educació física.	porten ells, supervisat per la mestra d'educació física.	porten ells, supervisat per la mestra d'educació física. Com que és la penúltima sessió de taller. La Imma i la Montse controlen que els infants s'apuntin a aquells que els hi falta fer. Hi ha alguns problemes, perquè hi ha tallers que no coincideixen segons els que diuen els infants que han fet i la graella de control de l'Imma. Per exemple, al taller de problemes hi falten 13 infants per fer-lo. (p.1)
Actuació dels infants davant la feina a fer: • Comprenen la feina • Esperen indicacions • Pregunten si no	La Dolors reparteix les fitxes de treball que cal fer en aquests tallers. Les **fitxes de Monedes** les treu del llibre de text de matemàtiques de 2n. Les **fitxes de calculadora** són fitxes elaborades per les	La Dolors reparteix les fitxes de treball que cal fer en aquests tallers. (Igual que el dia 11 de maig). **Taller calculadora: 1taula:** Raul (A), Carla C. (A) , Karima (B), Judit (A), Mimoun (B).	**La Imma controla els tallers de Bingo i Problemes.** La Imma explica 1r el funcionament del Bingo. Els nens del Taller de problemes s'esperen.	**La Imma controla els tallers de Bingo i Problemes.** **Taller Bingo:** Hector (B), Karima (B), Laura (A), Júlia (A) La Imma ha repartit la fitxes del Bingo i els cartrons, però no

Tallers matemàtiques	11/5/2000	18/5/2000	25/5/2000	1/6/2000
saben com continuar • No comencen si la mestra no ve	mestres. **Taller monedes:** 1 taula 4 infants: Adrià (A), Bernat (A), Mustafà (B) i Karima (B). El ritme de les explicacions dels exercicis de la mestra segueix el ritme de treball d'Adrià (A) i Bernat (A). 1 taula 2 infants: Hector (B) i Sergi (B)	S'esperen a que arribi la Dolors a repartir les fitxes. Tenen la calculadora al costat. (p.2) Quan arriba la Dolors explica el tipus d'exercicis que trobaran a cada full que han de fer. Explica els exercicis del primer full. La Carla (A) i el Raul (A) se'n surten sense cap problema. Ells dos comenten els resultats que els va donant o si hi ha algun resultat que no és correcte. (p.2) El Mimoun (B) va fent amb ritme ràpid. La Judit (A) va molt a poc a poc	**Taller Bingo:** David (A), Raul (A), Irene (A), Fani (B) Marc (A), Marta F.(A) Explica els passos que cal seguir per jugar i posa una fitxa al mig perquè els nens ho provin. (p.2) Al principi el nen més ràpid és el Raul (A). A la Marta (A) i a la Irene (A) els costa una mica arrencar. La Fani (B), El David (A) i la Marta (A) hi ha números que veuen molt ràpid i d'altres que no. (p.2) **Taller Problemes:** Els infants comencen llegint els problemes de la fitxa de forma individual. Quan no saben quina operació realitzar, després de llegir-lo,	explica com s'ha de fer i se'n va al taller dels problemes. Els nens del taller de Bingo s'esperen a començar fins que no torna la Imma **Taller Problemes:** Adrià (A), Bernat (A), Josep M. (B), Ruben (A). El Josep M. li explica mentides al Ruben i la Imma li diu que si diu mentides mai no el creuran. Dona un fulls a cada un i comencen a fer problemes. S'adona que els del Bingo no han començat. Torna a explicar el funcionament i fan alguns exemples amb ells.

Tallers matemàtiques	11/5/2000	18/5/2000	25/5/2000	1/6/2000
			criden a la Imma.	
Seguiment de la tasca del grup d'infants observat: • Autonomia-Dependència. • Relació entre els membres: ajuda, treball individual, conflictes. • Grau de realització de la tasca • Concentració en la tasca	El Mustafà (B) i la Karima (B) estan molt callats. Miren com fan l'exercici l'Adrià (A)i el Bernat (A) La taula de l'Hector (B) i el Sergi (B)es despisten més quan la Dolors no és a prop. Si els ajudo a fer els exercicis, van fent sense dispersar-se (p.2) El Bernat (A) i l'Adrià (A) quan acaben un exercici van ràpid a buscar a la Dolors . Si no es mouen la criden. La Dolors quan es dirigeix a aquesta taula primer es dirigeix al Bernat (A) i l'Adrià (A) El Mustafa (B) i la Karima (B) m'ensenyen a mi la fitxa acabada (p.3) L'Hector (B)i el Sergi (B), quan	Mentre esperen que arribi la Dolors amb les fitxes a fer: Carla C. (A) i Raul (A) fan operacions amb la calculadora i comenten resultats. El Mimoun (B) comenta al Raul (A): Mira quins números m'han sortit. La Karima (B) està molt quieta no toca la calculadora. La relació entre el Raul, (A) La Carla (A)i el Mimoun (B) és alta. Comenten els resultats. Quan algú té un problema s'ho expliquen (p.2) La Karima (B) va més lenta i no comenta amb els altres. La Judit (A) va fent també de manera molt més lenta. Tampoc comenta amb els altres. El Raul (A) crida a la Dolors perquè no els surt un problema.	**Taller Bingo:** Quan estan sols. La Marta (A) i el David (A) diuen jo a l'hora. No tenen en compte la norma que ha dit la mestra que cal que els dos tapin el cartró. La Irene fa una norma nova: si dos diuen jo a l'hora es deixa la fitxa i es torna a tirar. (p.2) El Marc (A) i el Raul (A) diuen el numero a l'hora. Li pregunten a la Montse (mestra) què han de fer. Diu una solució diferent a la de la Imma: "Doncs torneu a fer per desempatar".(p.2) **Discussió:** La Irene (A) es queixa que ella i el David (A) han dit jo a l'hora. Marta: No, ho ha dit primer el David. El David (A) agafa la fitxa ràpidament i segueixen el	**Taller Bingo:** El grup d'aquesta setmana és més lent que l'anterior a l'hora de posar les fitxes en el cartronet. La Imma està més pendent d'aquest taller que la setmana anterior i de tant en tant va a dir uns quant números ella perquè agafin una dinàmica més ràpida. **Taller Problemes:** El Josep M. Em diu que no sap què ha de fer. Li dic que llegeixi el problema. Sap discriminar que l'operació que ha de fer és una suma però no sap quins són els números que ha de fer servir. Ruben em diu que no sap què

Tallers matemàtiques	11/5/2000	18/5/2000	25/5/2000	1/6/2000
	realitzen un exercici en el que cal comptar monedes fan molt de soroll: No s'ha de fer tant de soroll. S'ha de fer més amb el cap. Li ensenya amb un exemple concret com fer l'exercici (p.2)	El Mimoun (B) s'apropa a la Dolors i s'espera que acabi amb els de monedes per preguntar-li. El Raul (A) i el Mimoun (A) acaben la primera fitxa i comencen la segona. La Carla (A) també. La Karima (B) quan arriba a l'exercici en el que també s'han encallat els altres 3 s'aixeca i va a preguntar a la Dolors que està al taller de monedes a preguntar com s'ha de fer. (p.3) La Judit (A) va molt endarrerida. La Dolors l'ajuda. (p.3) El Mimoun (B) i la Karima (B) sempre que demanen l'ajuda de la Dolors s'apropen físicament, i esperen que estigui per ell. Quan la Carla (A) acaba la 3ª	joc. La Irene (A) mira de reüll al David (A) i crida a l'Imma: Ho hem dit els dos a l'hora. Imma: Doncs posa un cartró. Els altres no es queixen. Ningú no diu res i continuen el joc. (p.2) **Conflicte**: Surt la multiplicació 7*3. El Raul diu: 21. La Irene diu: Jo. El Raul (A)agafa la fitxa per posar-la sobre del numero. Imma: No Raul , no s'ha de dir el resultat s'ha de dir: jo, per tant ho ha dit primer la Irene. Irene: ¡Bien! La Irene (A) acaba tots els números del cartronet La Imma li proposa que ella digui els números i que els altres es puguin concentrar en els	fer. L'Adrià també em pregunta. La Imma diu: Adrià ja t'ho explicat ara has de pensar tu. La Imma li fa més fàcil el problema al Ruben (amb números més petits per tal que pugui entendre (p.2) **Taller Problemes-Relació amb la tasca:** El Ruben mira com fa el problema el Josep Manel. La Imma li pregunta: Ruben què té a veure? Per què parles amb el Josep Manel? Si teniu els problemes diferents? La Imma em comenta no farem res d'aquests dos. Montse: Us separem Imma: Com que no vens mai llegir Imma: A veure Bernat per què

Tallers matemàtiques	11/5/2000	18/5/2000	25/5/2000	1/6/2000
		fitxa comença a fer sèries i ajuda a la Júlia (A) per iniciativa pròpia. (p.4) Tots han acabat les 3 fitxes. La Karima (B) n'ha acabat 1. Quan comença la 2ª la Dolors l'ajuda. La Dolors ajuda a la Júlia (A) en la 3ª fitxa que li costa molt. (p.4)	números (p.2) **Conflicte:** Diuen jo la Fani (B) i el Marc (A). La Marta (A) defensa la Fani (A), el Raul (A) defensa el Marc (A). La Fani agafa la fitxa de sobre la taula i el Marc li pren. La Irene em mira a mi i pregunta: Qui l'ha dit primer?. Els proposo que posin fitxa tots dos, i ho fan. Queden només el David i el Marc. Els altres estan atents a allò que fan el David i el Marc. Acaba abans el Marc Raul li diu al David: Ets l'últim Irene: Tant és! **Problemes:** Erola (A), Xavi (A), Jordi P (A) , Ingrid (A).	fas una multiplicació en aquest problema? . La Montse i la Imma estan pel Bernat La Dolors entra i diu: Me'n vaig amb els de primer La Imma al Ruben: Va què faràs sumaràs o restaràs? Va Ruben has de sumar les carteres. Els costa molt fer els problemes tots pregunten molt què han de fer. Pregunten molt a l'adult què han de fer sols no se'n surten

Tallers matemàtiques	11/5/2000	18/5/2000	25/5/2000	1/6/2000
			Quan els infants li demanen a la Imma que no saben com fer el problema la mestra segueix els passos següents: 1) Exemplifica el problema amb objectes reals la situació que planteja (agafa 3 estoigs i li diu que a cada un hi ha 12 llapis) 2) Representa amb un dibuix el problema 3) Li pregunta què farà per resoldre el problema. (Espera que l'alumne respongui l'operació, no el resultat). (p.3) **Problemes-Relació mestra/alumna:** Erola: Imma ajuda'm. I: A sumar, no us puc ajudar. Jo us puc ajuda a fer problemes.	

Tallers matemàtiques	**11/5/2000**	**18/5/2000**	**25/5/2000**	**1/6/2000**
			(p.3)	
Clima de treball		Els infants van fent la feina. A mesura que passa l'estona els infants s'aixequen més a buscar la Dolors, però fan la feina i no hi ha xivarri.	**Taller Bingo:** No perden gens el temps. Els agrada el joc. I fan l'activitat seguint les explicacions de la mestra. En algun moment pugen el to quan hi ha una discussió per saber qui s'emporta la fitxa. Quan no hi ha conflicte no reclamen l'ajut de la mestra. **Taller Problemes:** Demanen constantment l'atenció de la Imma per veure si fan bé el problema o si han encertat l'operació correcta. (p.3)	**Taller Bingo:** Avui el ritme és més lent i ha costat més d'agafar-lo. Els infants estan implicats i segueixen bé. I la mestra està pendent el joc és més àgil. **Taller Problemes:** Sols no se'n surten. Constantment reclamant la presència de la mestra o la meva. Si no els ajuden no saben què han de fer i s'atures i es desconcentren.
Clima d'interacció entre infants.	Els infants dels dos grups barrejats com volen segons la preferència del taller en el qual es volen apuntar. Cal complir la condició que no l'hagin fet	Els infants dels dos grups barrejats com volen segons la preferència del taller en el qual es volen apuntar. Cal complir la condició que no l'hagin fet	**Bingo:** Tots estan molt implicats. Van fent la partida sense problemes, amb agilitat. **Problemes**: Quan es comenten	

Tallers matemàtiques	**11/5/2000**	**18/5/2000**	**25/5/2000**	**1/6/2000**
	encara. (p.1) Els infants magrebins considerats amb més problemes amb la llengua catalana estan amb la professora del SEDEC (en una aula apart)	encara. (p.1) Els infants magrebins considerats amb més problemes amb la llengua catalana estan amb la professora del SEDEC (en una aula apart)	els resultats és per copiar l'operació no per entendre què es el que han de fer.	

Annex 8: Anàlisi d'Observacions. Escola A-B. Curs 1999-2000. Pati.

Annex 8: Anàlisi d'Observacions escola A-B. Pati

- **A Les estones de pati surten junt al mateix pati tots els alumnes de Primària**
- **Hora: De10.15-1045h.**

Pati	15/5/2000	18/5/2000	1/6/2000
Utilització de l'espai	Tots els infants de primària comparteixen el mateix espai. Els de cicle superior ocupen principalment les pistes de bàsquet, futbol i la taula de ping-pong. Els de 2n i 3r es barregen amb alguns de cicle superior si volen fer partit. Els de 2n i 3r juguen molt a la xarranca. Les nenes de 2n i alguns nens juguen en petits grup per lloc més arrecerats. En espais de pati que estan més propers a l'edifici de l'escola. L'espai situat davant de les cargoles és més utilitzat pels de primer.	Surto al pati a les 11.00h. perquè la Conce m'ha estat explicant aspectes de diferents nens de la classe. M'ha comentat: S.(B): No té molts problemes amb els estudis però que té problemes de relació amb els altres nens perquè és una mica violent. S'apropa als altres nens de vegades a cops, el desafia. El J.M.(B): Té una història familiar difícil i li costa seguir els aprenentatges. Ara bé està acceptat a la classe. El R. (A). Amb una història difícil familiar en un començament però ara	Surto al pati amb tots els infants de 2n. Alguns es queden a la xarranca d'altres es dispersen en petits i alguns van a jugar a les pistes Estan barrejats amb els dels altres cicles de primària.

Pati	15/5/2000	18/5/2000	1/6/2000
		té una situació més estable i això fa que se'n surti millor en l'aprenentatge. La mare reconeix que durant uns anys la història familiar ha sigut molt difícil. L'H. (B) és molt bona persona. El van fer gran de cop. A classe és acceptat. Es lent en els aprenentatges però va fent.	
Relacions entre infants: • Diferents edats • Diferents procedències • Entre nens i nenes • Infants aïllats	Els de 2n surten sols al pati perquè el de Cicle Mitjà són d'excursió. El de Cicle superior encara no han sortit. Dels de segon la classe de 2n B ha marxat a natació per tant hi ha poc nens de segon al pati.		A la xarranca hi juguen principalment nens i nens de2n de les dues classes indistintament. En algun moment s'hi afegeix algun de tercer però marxa ràpid.

Pati	15/5/2000	18/5/2000	1/6/2000
Jocs: • Descripció • Relacions entre edats, gènere i procedències diferents • De gran grup • De petits grups	Juguen a diferents jocs en petits grups: **Xarranca:** Un grup de nens i nenes que de seguida es posen a jugar quan surten de la classe. Al cap d'una estona els nens es queden sols jugant a xarranca, les nenes se'n van. La Jasmina (B), la Karima (B) i la Fani (b) estan assegudes en un banc del pati i xerren . Després, la Jasmina i la Karima es posen a córrer buscant angelets per bufar. La Fani (B) s'apropa a la xarranca a mirar però no demana per jugar. El Mustafa (B) i el Karim (B) juguen junts , s'empaiten, ens piquen a l'esquena a Cristina i a mi. La Jasmina (B), la Karima (B) i la	Molts de segon estan a la **xarranca** de l'entrada. L'Alex (A) , la Luca (A) i la Irene (A) es fan una xarranca al pati al lateral entre els arbres i les pistes. La Irene (A) dibuixa els quadres i va cridant a l'Alex que vagi fent els números. A la pista de bàsquet hi ha nens de 2n barrejats de les dues classe. No hi ha cap nena. En general a l'espai de pistes hi ha poques nenes. Algunes juguen a futbol però em sembla que són més grans.	**Xarranca:** Hi juguen Jordi P (A), Marc (A), Irene (A) , Miquel (A) , Jan (B), Oriol (A). • El Karim (B) i el Mimoun (B) xerren i caminen a prop d'on jo estic observant i de la xarranca. El Karim (B) li diu amb un to una mica burleta: "T'agrada la Jasmina (B) i la Karima (B)" i el Karim (B) va dient tots els noms de nenes magrebines. • La Karima (B) persegueix a la Laura (A). La Laura (A) s'adona que les estic observant i em diu: Ajuda'm es persegueixen al voltant meu. • El David (A) va cap a la classe • **Xarranca:** El Jordi (A)segueix jugant a la xarranca. La Irene (A) espera per tirar ella i diu: Més ràpid

Pati	15/5/2000	18/5/2000	1/6/2000
	Fani (B) es reagrupen i ara juguen a la sorra agafen un cuc i volen posar-lo sobre un rodó però no s'aguanta. Els dic que busquin una fusta plana. La Karima entra a la pista de bàsquet i troba una pedra plana. El posen a sobre i el van ensenyar als que juguen a la xarranca. Aquests miren amb atenció També ensenyen al cuc al Karim (B)i al Mustafá (B). Se'l miren amb atenció .		• La Laura (A)i la Karima (B) s'asseuen a prop de la xarranca i miren com juguen • El David (A) surt de la classe molt seriós. • El Sergi (B)juga amb un nen d'una altra classe. Aquest nen axuxa molt al Sergi • **Xarranca:** El Jordi (A) acaba de jugar a la xarranca i el Jan (B) es posa enmig. Comença la Irene • Arriba la Jasmina (B)i s'asseu al costat de la Karima (B). La Fani (B) s'asseu al costat de la Jasmina (B). La Laura (A) està asseguda mirant la xarranca. • **Xarranca**: El Jan (B) segueix cridant l'atenció i interrompent el joc. El Jordi (A)s'enfada amb el Jan (B). • La Zakia (B) s'asseu al costat de la Laura (A) • **Xarranca:** Ha tirat la Irene (A) i

Pati	15/5/2000	18/5/2000	1/6/2000
			l'Oriol (A) i ara li torna a toca al Jordi (A). Arriba el David (A) i diu: Jugo!. Oriol (A): A la pròxima partida. Jordi (A) has fallat! Oriol(A): Ara jo! Irene: No, em toca a mi! El Jan (B)torna a entrar a la xarranca , sense interrompre el joc de l'Oriol (A) que és qui està jugant. Al Jordi (A) li torna a tocar, falla i s'enfada. El Jordi (A), Jan (B) i l'Adrià (A) comencen a donar voltes sobre la xarranca. Irene (A) diu: Diga-li que parin • Apareix el Pere (director) i comentem una mica com va el final de curs Un nen li ensenya al Pere les cartes del Pokémon Arriba un noi que li surt sang del nas, el Pere se l'emporta a curar. • La Dolors (mestra de suport)

Pati	15/5/2000	18/5/2000	1/6/2000
			passeja pel pati amb l'Alex (A)i el Bernat (A) agafats de la mà. • **Xarranca:** El Josep Manel (B)i el Jan (B)es van posant enmig de la xarranca i tocant la pedra que tiren els nens que hi juguen. El Josep Manel pega a l'Oriol (A) • Arriben la Karima(B), la Saloua (B) i la Laura (A) que havien marxat una estona. La Laura (A) porta la Karima (B) a cavallet i em diu: Ara agafa-la tu. Jo: No, ara feu al revés que et porti la Karima (B) o la Saloua (B) a tu. Laura (A): No. Se'n van les tres corrents • **Xarranca: E**l Jordi (A) s'enfada molt quan els altres no fallen • El Jan (B) la Zakia(B), i l'Oriol(A) miren cromos del

Pati	15/5/2000	18/5/2000	1/6/2000
			Pokémon. No sé de qui són els cromos. Estan tots escampats per terra.

Pati	15/5/2000	18/5/2000	1/6/2000
Conflictes: • Tipus de relació entre edats, gènere, procedències... • Infants que generen conflictes: nens, nenes, els més grans.... • Tipus de solucions: intervenció dels mestres, entre ells...		La Fani (B) corre pel pati i la persegueix un nen més gran per tirar-li una pinya. Altres nens s'apunten a tirar-li pinyes a la Fani (B): el Mimoun (B), i el Josep Manel (B) . La Fani (B) no manifesta que s'enfadi va corrent molt i es protegeix de les pinyes però no es torna. La Fani (B) s'apropa a la Dolors (mestra de suport) , s'hi afegeixen més nens. (tots els que tiren pinyes són nens no hi ha nenes). La Dolors li pregunta a la Fani (B): què has fet Fani que tots et segueixen? Què la trobeu molt guapa? Raül (A): No, la trobem gorda. Després d'aquest comentari la Dolors no diu res més i els nens sembla que es dispersen a mesura que la Fani (B) s'escapa. La Fani (B) no ha fet cap comentari.	

Annex 9: Aspectes més rellevants de l'entrevista a la mediadora cultural.

Annex 9: Aspectes més rellevants de l'entrevista a la mediadora cultural.

ORÍGENS I PROPOSTA DE FUSIÓ
LA FUSIÓ PER AL COL·LECTIU MAGREBÍ

PROPOSTA:

- Els pares de nens marroquins saben de la proposta de fusió a traves de les escoles on tenen escolaritzats els seus fills, posteriorment la Inspecció els convoca a reunions informatives

  "Els pares marroquins van conèixer la decisió de la fusió a través de les escoles on estaven els seus fills. Posteriorment es van fer reunions aquí a la Inspecció amb les famílies marroquines afectades (...)" (p. 1)
- La regidora els informa de que és una decisió dels polítics que han d'acatar. Han d'obeir. No hi ha possibilitat de influir en la decisió És una decisió feta per els grups que es troben a dalt de la jerarquia social.

  "La regidora els hi va explicar que era una decisió dels polítics (des de dalt) i que s'havia de portar a terme" (p.1)
- Se'ls hi explica que es fa amb l'objectiu d'evitar guetos i d'evitar la concentració de nens magrebins en una mateixa escola i així afavorir la convivència amb els nens autòctons.

  "La pròpia regidora els hi va dir que els objectius eren principalment evitar la concentració, els guetos i per afavorir la convivència (...)" (p. 1)
- Es dóna diferents reaccions davant d'aquesta decisió. Hi ha qui no veu necessària la fusió. No ho veuen com un problema la concentració dels seus nens en una determinada escola perquè comparteixen costums i perquè l'escola és la del barri, la que està prop dels seus domicilis. A més a més que els pot dur despeses econòmiques

  "Alguns no la veien necessària (...) separava germans (els petits havien d'anar a les fusionades i els més grans (...) s'havien de quedar (...) les altres escoles eren "les dels rics" i que ells no les havien triat" (p. 1)

  "No ho vivien com un problema perquè els hi era més còmode, eren escoles del barri....perquè a aquestes escoles és on hi anava la seva gent" (p.1)

QUAN LA FUSIÓ ÉS UNA REALITAT:

- Quan la fusió és una realitat hi ha qui canvia d'opinió i prefereixen que els seus fills vagin a una escola fusionada.

  "Actualment alguns ho veuen diferent. Per exemple el curs passat dues o tres famílies a les quals se'ls va proposar anar a una altra escola, que no està fusionada i que té molts nens marroquins, van dir que no volien anar-hi" (p.1)

- Hi ha pares que creuen que les escoles fusionades tenen més recursos front a un problema d'aprenentatge del nen i també hi ha pares que pensen que les escoles fusionades tenen més prestigi dins del seu col·lectiu i major qualitat en el ensenyament.

  "Actualment alguns ho viuen diferent (...) se'ls va proposar anar a una altra escola no fusionada i que té molts nens marroquins, van dir que no volien anar-hi (...) semblava que les escoles fusionades tenien més recursos (...) associaven a les escoles fusionades major qualitat i més prestigi" (pp. 1-2)

LA FUSIÓ PER A LA MEDIADORA CULTURAL

- La mediadora cultural creu que la fusió potser millor solució que d'altres.

  "Potser fent el repartiment d'una altra manera. Per exemple: intercanviant nens. Però és clar, quins arguments tindria que fer servir l'administració per convèncer als pares autòctons? No sé, no sé, potser seria més problemàtic."(pp.2)

- La fusió ha intentat solucionar problemes de relació i convivència entre diferents cultures. Però a nivell de mares magrebines i mares autòctones no s'ha aconseguit gaire; potser per diferents motius, desconeixement de la llengua, per no tenir unes problemàtiques comunes de les que xerrar, etcètera.

  "S'ha intenta solucionar el tema de la relació, que hi hagués més convivència entre uns i els altres (...) en el tema dels nens s'ha aconseguit perquè estan barrejats a l'escola (...) en el cas de les mares no gaire" (p. 2)

- La entrevistada creu que la fusió es necessària per la integració social dels nens magrebins, però insuficient ja que caldria la col·laboració de tothom, perquè per a ella una cosa és la vida escolar i l'altra la que es viu al carrer.

"És necessària però potser no és suficient, perquè una cosa és l'escola i l'altre és el carrer (...) no només depèn dels mestres i dels nens (...) una mica de tothom..."(p. 3)

- L'entrevistada pensa que a les escoles privades- concertades no els agrada la fusió perquè poden perdre alumnat autòcton ja que incorporen nens magrebins al igual que les públiques i, també, perquè perden ingressos econòmics.

  "(...) les direccions d'aquestes escoles, és clar, no els hi fa massa gràcia (...) por de perdre l'alumnat autòcton (...) l'altra raó és el tema econòmic. Com que les famílies marroquines no paguen quotes que l'escola perd. Bé, no del tot, perquè aquestes places les acaba pagant la Generalitat, però és clar, ho fa amb retard. Els pares magrebins només paguen les quotes de material escolar, però si alguns no poden pagar per les raons que siguin l'escola acaba perdent" (pp.4)

- El balanç que l'entrevistada fa del procés de fusió és: positiu, costos per tothom i gens fàcil.

  "Positiu, costós, no ha estat gens fàcil. S'han abocat molts esforços per part de tothom. Hem cremat molts cartutxos tots plegats, les famílies marroquines que s'han esforçat en entendre el procés, l'administració ja que ha explicat com millor ha sabut als pares marroquins, els propis nens que han hagut de canviar d'escola, d'amics... i no és gens fàcil" (p. 4-5)

REPERCUSSIONS DE LA DISTRIBUCIÓ DE L'ALUMNAT

- La distribució de l'alumnat té unes conseqüències positives per els nens magrebins.

  "... adquireixen un cert prestigi entre el col·lectiu perquè van ha escoles que tenen categoria, que tenen bona forma (...) oi també hi van els fills dels pares "rics" d'aquí" (p. 2)

- Però potencialment pot dur unes despeses econòmiques, per les famílies, que els faci augmentar el seu desnivell econòmic front a les famílies autòctones.

  "(...) el nivell econòmic dels d'aquí és, en general, més alt. Això fa que a vegades els pares autòctons decideixen activitats (...) que generen despeses altes" (p. 3)

REPERCUSSIONS EN LA INTEGRACIÓ DE COL·LECTIUS CULTURALS DIFERENTS. LA CONVIVÈNCIA DE CULTURES EN LA CIUTAT. CANVIS EN LES DARRERES MIGRACIONS

- La entrevistada diu que es donen problemes d'aprenentatge en nens d'incorporació tardana. Front a la resta de nens que no presenten unes dificultats d'aprenentatges específiques.

  "Ho veig en les avaluacions trimestrals, veig que no hi ha diferència amb els d'aquí. Els d'incorporació tardana sí, perquè encara que tinguin una persona per ells, que els hi pugui fer reforç,... els costa aprendre...."(p.3)

EL PAPER DELS RECURSOS MUNICIPALS

- Al començament del curs els pares magrebins demanen molts ajuts econòmics per poder fer front al cost del material escolar.

Annex 10: Anàlisi de les entrevistes a membres de l'AMPA.

Annex 10: Anàlisi entrevistes APA

Entrevista APA de l'edifici Andersen	Entrevista a l'APA de l'edifici Sant Miquel
Orígens de la fusió	**Orígens de la fusió**
▪ Concentració de població en les escoles B-D: "Potser s'havien concentrat bastant una sèrie d'ètnies o de gents d'unes condicions i les escoles es feien petites, en nombre d'alumnat (p.1)	• L'edifici arquitectònic no permetia augmentar el nombre de nens autòctons i així minvar la proporció entre nens magrebins i nens autòctons: "Sí. Va ser una mica per la problemàtica que hi havia majoria de nens magrebins, en aquest edifici, no?, i bueno, per això ho van fer, com que aquí no teníem manera d'ampliar l'escola doncs va ser de traslladar-nos allà al Sant Miquel, ai! Al Guillem. Una mica això, per sobre." (p.1)
Proposta de fusió	**Proposta de fusió**
• "Va arribar totalment de nou, sense coneixement previ." (p. 1)	• La fusió va ser imposada i va ser rebuda de diferent manera segons el col·lectiu escolar que rebia la notícia: "Bueno, va ser presentació però bueno, ja va ser presentació però ja estava tot fet. O sigui va ser... hi van haver problemes perquè l'altre edifici no ho acceptaven gaire bé, perquè allà no tenien quasi bé representació de magrebins, era una mica més selectiva i aquí era... la majoria eren magrebins però bueno, al final no els hi ha quedat més..." (p.1)

Entrevista APA de l'edifici Andersen	Entrevista a l'APA de l'edifici Sant Miquel
Primeres repercussions de la fusió: diverses opinions i sentiments.	**Primeres repercussions de la fusió: diverses opinions i sentiments.**
• Les famílies de l'edifici A tenen por que si baixa la matrícula desapareguin els mestres de l'escola A tot i que l'escola continuaria sense problema. (p.8)	
• A les famílies hi va haver de tot: • Gent amb por • Gent que va pensar que si era la solució calia tirar endavant la proposta • Gent que va pensar que l'escola no tindria la mateixa qualitat d'ensenyament • Gent que pensava que si estem en una societat diversa l'escola també ha de ser diversa. (p.1)	
• El foc encès del moments de la notícia de dir: "Oh es que vindran tots els moros i els de l'altra edifici m'imagino que també deuria ser una mica bomba: ara tan bé que estem al costat de casa i ens envien a l'altra punta" (p.12)	

Entrevista APA de l'edifici Andersen	Entrevista a l'APA de l'edifici Sant Miquel
Implicacions de la fusió en els dos primers cursos	**Implicacions de la fusió en els dos primers cursos**
	• Realització d'activitats extraescolars per fer que dos grups de nens de col·legis diferents es barregin i es coneguin: "Sí clar, els que ara estan fent primer que l'any que va faran segon i ja passaran allà a l'altre col·legi (...). El que passa és que ja van fent excursions i tot això doncs ja els van barrejant perquè es vagin coneixent i això, fan coses conjuntes..., les sortides al teatre per exemple aquesta setmana que van al teatre i això ja ho fan junts... per una mica integrar-los que no sigui allò de cop, o no?" (p.2) • Però les activitats extraescolars es fan principalment en un dels col·legis per la baixa participació del col·lectiu escolar d'un d'ells. Hi ha per tant vertadera relació entre col·lectius diferents?: "...en aquest col·legi ja no ho fem... com es diu...activitats extraescolars perquè aquí la veritat, s'apunten 4 o 5 i després 2 o 3 ja no venen i realment convocar a una persona que vingui i després no hi ha nens, ja hem decidit que no, només farem natació que realment sí que s'apunten nens i ja està, i llavors totes les altres estan en l'altre

Entrevista APA de l'edifici Andersen	Entrevista a l'APA de l'edifici Sant Miquel
	col·legi, si algun nen d'aquí vol anar, pot anar allà" (p.5)
Repercussions en el projecte pedagògic dels centres	**Repercussions en el projecte pedagògic dels centres**
• Des de les famílies de l'escola A no hi ha cap problema perquè si "en l'equip directiu hi ha tres persones d'aquesta escola i una de l'altra, ja són els de la casa és el de sempre" Clar des de l'altre edifici no t'ho sé dir, hi pot haver la reticència de venir a aquí a aquest edifici perquè ens absorbeixen i tots són d'allà"(p.8)	• Realització d'activitats per treballar a nivell intercultural temes diversos: família, viatges, etc.: "(...) aquest any és el viatge. Aquest any només ho fan 3er i 4rt hem sembla, d'aquest edifici... de l'altre no. (...)Perquè l'any passat va ser sobre la família i hi van fer tot el col·legi aquest i l'altre edifici també, però ho han demanat aquest any una mica més centrat amb menys nens, o sigui per seu una mica més reduït" (p.5-6)
• Jo el que valoro més del projecte pedagògic és la convivència, encara que no sigui el currículum en sí. Crec que això és molt important (p.5)	
Repercussions en la integració de col·lectius culturals diferents.	**Repercussions en la integració de col·lectius culturals diferents.**
• "Pels immigrants per a ells era perfecte anar junts, idioma... el que vulguis... mantenien lo seu. Deu ser difícil anar a un altre lloc i agafa els hàbits d'allà però suposo que si anés a un altre lloc intentaria agafar una mica el d'allà. No	• Els nens viuen la convivència segons les famílies ho transmeten: "(...) cap problema d'integració, no hi ha realment...És que més els problemes ens els creem més els pares que no els nens que realment no els tenen ells, el

Entrevista APA de l'edifici Andersen	Entrevista a l'APA de l'edifici Sant Miquel
ho sé, ha de ser difícil també la integració" (p.12) • Hi ha més por en la fusió dels infants més grans dins de l'escola. (p.9)	que passa que nosaltres a vegades, potser el hi creem més amb ells, que ells se'ls creen perquè jo no he trobat que..." (p.8)
Els nens viuen la convivència segons les famílies ho transmeten ▪ **Repercussions en els òrgans representatius:** –De moments les dues AMPA funcionen de manera independent. (p.3) –L'AMPA de l'A molts més nombrosa que la del B. (p.3)	▪ **Repercussions en els òrgans representatius:** –Consell Escolar conjunt: "...ara està tot bé, perquè fem el Consell Escolar i és tot conjunt, hi ha una representació de l'AMPA d'aquí que bueno, que estic jo sola perquè és molt reduït i d'allà, tenim representació a part però bueno, és tot conjunt. Ara, no hi ha cap problema" (p.2) –Però les AMPAs continuen funcionant independentment
▪ **Repercussions en la relació família-escola:** –Amb el tema del transport hi ha menys contacte informal entre les famílies amb l'escola (alguns ja no arriben a l'escola) (p.7) –El contacte formal de les famílies amb l'escola: excursions, sortides es manté i en tots els col·lectiu ètnics hi ha els que participen i els que no. "Des de que estic	▪ **Repercussions en la relació família-escola:** –Les famílies magrebines accepten, sense crear cap problema, l'escola que se'ls assigna, però es veuen en el conflicte de tenir nens de diferents edats en edificis diferents: "...els hi ha dit que han d'anar cap allà i ells han anat cap allà i si els hi haguessin dit que..., el que passa és que clar, hi ha gent que es troba que tenen dos

Entrevista APA de l'edifici Andersen	Entrevista a l'APA de l'edifici Sant Miquel
aquí a l'escola hi ha una sèrie de pares que ens hi trobem sempre i d'altres que no venen mai. Per tant que siguin magrebins, catalans, castellans o gallec és igual, això passa a tot arreu (p.7)	nens allà i una aquí o dos aquí i un allà i és clar, és una mica..." (p.3)
Repercussions organitzatives per millorar la qualitat de l'ensenyament	**Repercussions organitzatives per millorar la qualitat de l'ensenyament**
• Hi ha pares que no veien clar el repartiment dels nous grups a les escoles fusionades per por, per desconeixement. • Els infants pertanyen a un grup però treballen molt barrejats. La por dels pares s'ha dissipat quan ho han vist en funcionament. (p.7)	• "Sí bueno, clar, ara allà quedarà una escola molt gran, molt maca, tot nou... menjador molt maco que han fet amb una cuina molt ben equipada..., l'equip que hi havia aquí l'hem portat cap allà, els ordinadors els portarem després..., la biblioteca també serà conjunta..., o sigui que quedarà una escola molt maca" (p.8)
• Les més grans en l'ampliació dels edificis. Preocupació de les obres és una preocupació gran per part de les famílies. (p.7) • Transformar-se en una escola més gran de dues línies no es veu com un problema des de les famílies (de moment encara no estan tots junts). • La representant de l'AMPA de l'edifici A creu que és responsabilitat dels mestres en el quals hi confia molt, són ells el que aconsegueixen que la convivència a l'escola formi part del currículum. (p.5)	

Entrevista APA de l'edifici Andersen	Entrevista a l'APA de l'edifici Sant Miquel
Les repercussions de la distribució de l'alumnat	**Les repercussions de la distribució de l'alumnat**
• Importància d'associar a la fusió el repartiment dels infants en totes les escoles de Vic (públiques i concertades) (p.9) • La mesura del repartiment és bàsica per no repetir la història (p.9) • Si en alguna altra escola hi ha poca matrícula, llavors ha d'absorbir tota la població marginal o marginal i tornem a ser amb la mateixa història . (p.9) • No augmentar línies en les concertades (p.5)	• "Sí, sí, l'últim any quedarà (molt poca gent a l'edifici)...Això havia set un dels punts que la gent que els hi toca, perquè seria l'any que aquí farien 5è i farien allà 6è i llavors ja passarien l'altre any a l'ESO i serien dos canvis. I havia set un punt allò una mica conflicte però bueno, no hi ha altre remei, havia set l'únic allò que s'havia sentit una mica més a dir. Perquè clar, els que els hi tocava eren dos canvis amb dos anys, canviar d'aquí a allà, fer un any allà i un any a l'altra, a l'institut" (p.9)
• Els fills dels immigrants no paguen i això no fa molta gràcia, a les famílies que van a la concertada. (p.9)	
• Que no hi hagi escola pública al costat de casa ho trobo bastant greu, perquè si tu optes per tenir l'escola prop de casa, l'opció és la concertada. (p. 10) • Apareix el dubte en el tema que el dret a l'elecció de centre per part de les famílies magribines està en qüestió. Hi ha diferència entre el dret d'elecció de centre de les famílies autòctones i el de les famílies magribines.	

Annex 11: Anàlisi de les entrevistes a l'Alcalde i a la responsable de Benestar Social de l'Ajuntament de Vic.

Annex 11: Anàlisi de l'entrevista amb l'Alcalde i Benestar Social

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	**Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99**	**Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000**
Orígens de la fusió	**Orígens de la fusió**	**Dades població immigrant**
▪ Picaresca de matriculació	▪ "Ens adonàvem que hi havia un problemàtica a l'hora de les matriculacions. Els pares perquè els seus fill no haguessin d'anar a unes escoles gueto els empadronaven en una altre lloc (p.1)	▪ "Em aquests moments la població escolaritzada magrebina representa un 10% de la total" (p.1) ▪ "En els cursos dels més petits de P3 i de P4 és un 14% i aquí estem parlant d'una gran població escolaritzada". (p.1) ▪ "La tendència de 4 anys cap a aquí ha sigut de creixement Per exemple nens de 13 anys magrebins representen un 7% però en canvi de 3 anys hi ha un 14%". (p.1)
▪ Concentració en dues escoles B-D	▪ "Escoles gueto, va fer que prenguéssim una decisió ràpida "(p.1)	▪ "Em sembla que són 1900 persones estrangeres empadronades a Vic, dels quals 1700 i escaig són del Magrib i els altres 150 de diferents procedències: però el majoritari és el de l'Àfrica subsahariana, el de l'Àfrica negra." (p.1)

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		▪ **Diferències entre població estrangera empadronada i població real:** "Si estem parlant d'aquest 6% de població empadronada, jo penso que estem parlant d'un 10% real, per tant hauríem de parlar d'un 3000 perquè es donen circumstàncies que el marit està empadronat i els nens per l'escola però la resta de familiars que si no ho necessiten no estan empadronats. Segons el padró hi ha famílies que les veus desmuntades però en realitat sí que hi són" (p.2) .
Proposta de fusió	**Proposta de fusió**	**Orígens i Proposta de fusió**
▪ Sense temps per discutir-la, imposada ▪ Molt poca informació ▪ Sense saber les conseqüències	▪ Es donaven condicions favorables per dur-la a terme: les eleccions estaven lluny, hi havia consens polític, les decisions quan hi ha acord cal prendre-les ràpid. (p.2)	En aquell moment passaven dues coses: arribada massiva de nens que es concentraven en dues escoles i que per altra banda hi havia dues escoles que s'havien de reactualitzar (p.2)
▪ Pels centres va venir imposada pel Departament d'Ensenyament	"Amb aquesta força calia negociar amb el Departament que era molt contrari. Hi havia	

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
	propostes d'agrupament per ètnies". (p.2)	
	▪ Un aspecte a favor era el compromís de l'ajuntament d'invertir en els edificis. Ens vam comprometre a ampliar unes escoles que necessitaven aquestes remodelacions. (p.4)	
Primeres repercussions de la fusió	**Primeres repercussions de la fusió**	**Primeres repercussions de la fusió**
▪ Inseguretat laboral: Compromís Generalitat mantenir la doble línia, encara que sigui amb baixa matrícula	▪ Els motius de les resistències d'algunes famílies cap a la fusió vinculades a qüestions personals: que no li afecti al seu fill. (p.5) ▪ Els pares estaven preocupats per com es juntaven els claustres. Després del 1r any ja no els preocupava la integració dels nens perquè veien que funcionava bé (p.4)	▪ "Les famílies que no porten els seus fills de 3 i 4 anys a l'escola diria que no és un problema de mancança o d'interès. Potser és una família que no està organitzada i potser l'autobús passa a una hora i la mare té dos nens més a casa i com els deixa Alguna persona deia: Si us emporteu el nen, a més a més s'havien de llevar molt d'hora i portar-los a l'autobús i fa molt fred. I es complicat portar els nens a l'Andersen, Ells ho tenien molt millor quan els portaven al Balmes i al Sant Miquel". (p.5)

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	**Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99**	**Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000**
▪ Reticències de les famílies davant de la fusió	▪ Pares A més sensibles. L'A també tenia la tradició que s'havia sentit una mica privada i el fet que els alumnes s'han de desplaçar ajudava en aquesta selecció. (p.3) ▪ Pares C molt més durs, perquè fins llavors el C havia estat un col·legi que la matrícula l'havien seleccionada (p.3)	▪ "És un problema entendre-ho. Ells deixen el nens a l'autobús i no saben on van". (p.5) ▪ "Hi ha pares que els fa por que els seus fills vagin a l'Andersen perquè no saben on se'ls emporten i quan tornen no saben d'on venen" (p.6)
	▪ El professorat en general més favorable la fusió (p.3) ▪ El problema que es produïa al principi que els pares s'empadronaven a un altre lloc. Aquest ha desaparegut. (p.14)	▪ "De seguida l'alcalde va dir per a què servirien aquestes dues escoles: La Sant Miquel que hi anirien a parar escoles d'educació especial: així podrien gaudir de més serveis normalitzats i quedarien integrats dins la xarxa de la ciutat i el Balmes un casal per avis."(p.19)
Implicacions de la fusió en els dos primers cursos	**Implicacions de la fusió en els dos primers cursos**	**Implicacions de la fusió en els dos primers cursos**
	▪ No hi hagut fugides de les escoles públiques. Si de cas algun moviment en la	

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
	privada concertada que amb el repartiment alguna família per portar els fills al SEK. Del que et donaran més dades d'això són a l'Escorial (p.14)	
Repercussions en el projecte pedagògic dels centres	**Repercussions en el projecte pedagògic dels centres**	**Repercussions en el projecte pedagògic dels centres**
▪ A l'escola A-B, l'edifici A vol mantenir el projecte de l'escola, sense que es perdi	▪ "El projecte del B més concret, toquen més de peus a terra, més avançat que el de l'A". (p.4)	
L'escola C-D més negociat.		
Repercussions en la integració de col·lectius culturals diferents.	**Repercussions en la integració de col·lectius culturals diferents.**	**Actuacions en la integració dels col·lectius culturals diferents**
▪ No hi ha problemes de convivència entre infants ▪ infants i famílies magribines estan contents i no hi ha problemes	▪ Les famílies magribines no han presentat problemes però prefereixen continuar juntes per més comoditat i per tenir més força. (p.6) ▪ Convivència entre els petits no hi ha problemes: "Tots són iguals els nens" (p.6) ▪ "La convivència em preocupa als instituts" (p.6)	• **Comissió de matriculació**

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	**Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99**	**Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000**
▪ Problemes activitats extraescolars d'assistència	▪ Problemes d'activitats extraescolars de pagament. Amb això podem tenir problemes (p.8)	**Comissió d'absentisme:** fa el seguiment de tots aquells infants que no van a l'escola. "Durant l'any passat 70 infants no anaven a l'escola" I molts eren o molt petits, 3 anys o 12, 13, 14, o 15 , majoritàriament magrebins En el grup de noies magribines, una vintena de 14, 15, 16 anys que un dels motius pels quals no anaven a cole era perquè no els interessava el que es feia. (p.3)
		▪ **UAC:** "Aquesta unitat d'escolarització ha funcionat de març a juny de 2000, i 18 nenes absentitstes han anat a cole. O sigui podem parlar de reinserció educativa, han tornat al sistema educatiu (p.3) ...Al curs que ve algunes continuaran, altres aniran al PTT o PGS. Algunes aniran a cuidar nens i les més petites haurien e tornar a l'institut. (p.3) ... Hem donat molta importància a les coses de casa, al coneixement dels recursos. Hem donat molta importància a

Temes que apareixen en l'anàlisi de les *entrevistes anteriors (Informe de progrés* n.2. Juliol 1999.)	**Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: *22.11.99***	**Entrevista a la responsable de Benestar *social: 11.7.2000***
		allò que ells consideren que és important. Si elles saben fer això a més a més d'informàtica i de català, doncs molt bé" (p.5) ▪ "Hi ha una altra UAC de l'associació Main. Però aquesta no era adequada perquè està especialitza en un tipus de col·lectiu adolescent noi molt violent magrebí i no magrebins".(p.4)
▪ uw	▪ Les antenes parabòliques connectades amb la informació dels seus països, els guies espirituals de la seva comunitat fa més difícil la integració, segons l'alcalde, ja que hi ha una pressió per mantenir les tradicions de la seva cultura. (p.15-16).	▪ **Comissió de transport:** ▪ **Comissió mediació família-escola:** ▪ **Programa d'arranjament d'habitatges:** Programa amb Càritas. No poden anar més enllà (el control de cèdules d'habitabilitat, p.19)
	▪ Hem aconseguit barrejar els infants a l'escola caldria aconseguir-ho ara en el lleure: entitats esportives.... (p.21)	▪ **Programa Banc d'Aliments:** Coordinació amb Creu Roja i Càritas: Es lliuren uns aliments a famílies molt problemàtiques perquè encara no estan assentades aquí. També s'entreguen a entitats: a llars

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		d'infants, a residències de gent gran (p. 15) ▪ "Càritas sí que té altres ajuts pel menjar, per exemple entrega vals. Ells mateixos ho diuen que són ells els que entreguen vals no som l'ajuntament "(p.15) ▪ "Nosaltres no fem vals per anar al supermercat. El que donem és menjar que ve d'un excedent de la Comunitat Europea, mitjançant la Creu Roja que és qui té l'estocatge. El que fem són val autoritzat per l'assistent social. Van a buscar proporcionalment el que els hi toca" (p.16) ▪ Pressupost que es destina a Benestar Social del total de l'ajuntament és un 4%. El que és destina a junts és misèria. El pressupost fort se'n va amb personal.
La convivència de cultures en la ciutat	**La convivència de cultures en la ciutat**	**La convivència de cultures a la ciutat**
	▪ Importància del Fòrum i de la web de l'ajuntament com a lloc per fer sentir totes	▪ A partir de la premsa: La premsa exagera les notícies perquè la immigració és notícia

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
	les veus i canalitzar problemàtiques, actituds relacionades amb la xenofòbia. Millor que hi hagi espais per canalitzar-ho: "El Fòrum crea opinió i això és molt important" (p.10 i 16) ▪ Mesures realistes que pot assumir l'Ajuntament per l'equilibri en la convivència de grups socials diferents (que coincideixen en grup culturals diferents): Que pugui fer la inspecció de la vivendes. Es a dir controlar que les vivendes estiguin en condicions. La distribució de la població és més difícil. (p.13) ▪ "En la mesura que ells estiguin bé, segurament hi haurà menys problemàtica. Ara quan se't fiquen en una casa la seva cultura xoca amb la d'aquí. Moltes vegades els d'aquí marxen i acaben sent els propietaris de l'edifici. (p.14)	a Vic (p.7) ▪ "El dia a dia comporta conflicte, la convivència comporta conflicte entre la gent gran que queda al barri antic i els nous veïns amb els que no t'hi pots relacionar, que no els coneixes, que hi veus molta gent" (p.7) ▪ "Se senten ocupats, envaïts, desemparats". Diuen: "En aquest carrer no hi viu ningú, només hi vivim nosaltres". Se senten deslocalitzats, la por a la deslocalització, no s'entenen no es comprenen, com s'ha de fer això? " (p.8) ▪ "Aquests pisos per llogar, desocupats, al barri antic, s'hi varen anar instal·lant moltíssimes famílies que es van arreglar a la manera que van poder les vivendes. Pagaven molts diners i hi vivien molts en un mateix pis". (p.8) ▪ Aquest model es va trencant en la mesura

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		que es van fent reagrupaments familiars naturals. A mesura que les famílies es van reagrupant per raons d'estabilitat, els empadronaments i bàsicament la feina, la necessitat d'uns espais propis es produeixen uns assentaments cap a altres llocs de la ciutat, el sector sud, al barri del Remei. Hi ha molta població magrebina que ha fet el salt". (p. 8) ▪ "Pagant uns lloguers semblants, però amb més recursos, haurà de formar part de la comunitat de veïns i en aquestes situacions el mediador cultural natural del barri té un pes". (Explica un exemple d'un comerciant del placa dels màrtirs" (p.9) ▪ "Entre la població autòctona i la magrebina els problemes es troben entre els adolescents que d'entrada hi un rebuig i perquè els nois magrebins tenen una visió masclista. Però a mi em sembla que allà on

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		hi ha situacions més problemàtiques és amb el maltractament de les dones (p.9) " ▪ Sembla que les dones interioritzen. més ràpidament que els homes, els valors de la cultura dominant per sobreviure. (p.9). ▪ Davant d'actuacions delictives del col·lectiu magrebí fins i tot el propi col·lectiu és poc tolerant. Diuen: "A veure nosaltres no som. I es volen veure protegits també" (p. 10) ▪ Sembla que els joves quan està en grup té actituds més racistes (p.11) ▪ El tema del menjar és molt primari i causa malestar per aquesta raó" Hi ha gent que pensa que "se'ls dona massa coses, que se'ls atén molt bé" i jo penso: 'A veure quan un nen se li assigna una plaça escolar costa com a mínim 200.000 ptes. Si aquest nen no va al cole per que no hi va o perquè el mestre l'acomiada No passa res,

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés *n.2. Juliol 1999.)*	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		no? O se li recepta un medicament i no se'l pren . No passa res? Però això del menjar, que puguin menjar i que mengin donuts, això sí que fa mal". (p. 16) ▪ Explica diferents exemples en els quals el fet que els magrebins tinc accés a segons quins luxes crea suspicàcies i problemes en la convivència. (p.17). ▪ "Aquí la gent qüestiona molt (els tractes que reben aquesta gent). Per exemple Càrites ha notat que han minvat els ajuts que li arriben perquè consideren que una cosa és donar als pobres i una altra als magrebins com si no poguessin ser pobres" (p. 17) ▪ "És complicat perquè donar es veu malament però si utilitzen els serveis i els col·lapsen, les urgències hospitalàries, els ambulatoris, els serveis de justícia, els serveis socials, sembla que no passa res

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		però que després puguin tenir dret a comprar a les farmàcies o que els paguin els llibres llavors això ja no s'entén" (p. 17). ▪ Hi ha demandes que són molt perilloses perquè exigeixen que es doni el mateix que si li està oferint al veí. Si aquell té això, doncs jo també. (p.20). ▪ "De tota manera el que s'està veient és que ningú no pren res a ningú. D'habitatges n'hi ha, a les escoles hi ha places de sobres". (p.23) ▪ Fòrum intercultural: dóna la possibilitat de plantejar molts plantejaments ambivalents de les diferents entitats que hi participen (p.24) . Sector susceptibles de dificultar la convivència: La gent gran que tenen por al desconegut, els adults que els pot perillar la feina (tot i que els immigrants agafen feines

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		amb unes condicions que no la volen els autòctons i la gent jove perquè tenen un relació obligada des del punt de vista afectiu ja que comparteixen espais de lleure, de treball, d'esbarjo. i perquè és l'edat que conformen la personalitat i necessiten un grup d'iguals amb què compartir les seves experiències, les seves pors, les seves inquietuds (p.25)
Condicions de vida d'alguna part de la població immigrant	**Condicions de vida d'alguna part de la població immigrant**	**Condicions de vida d'alguna part de la població immigrant**
		• Habitatge: Hi ha una promoció d'habitatge públic. Pels 48 pisos s'han presentat 75 sol·licituds i 22 són persones magrebines. Això vol dir que aquestes persones tenen unes rendes estables, amb uns estalvis per poder pagar una entrada. El fet que els magrebins també s'hi presenten normalitza la situació. Veus nòmines d'una situació totalment correcta. Són famílies que estan

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		fent un assentament i que estan fent un procés d'estratificació a la bona.(p.19). ▪ Lleure: Per exemple els casals d'estiu. Des del serveis socials, es va plantejar que alguns nen poguessin anar a casals d'estiu per poder continuar la tasca educativa. alguns anys es van becar alguns nens però en canvi ara moltíssima genet magrebina utilitza el recurs de casals d'estiu de manera normalitzada. " (p.21) ▪ Organitzacions: Alguna organització que ha sorgit com fa 4 o 5 anys l'associació AMIC (associació Motivadora d'Integració Cultural no ha tirant endavant. Jo diria perquè els promotors d'aquesta iniciativa són persones que ja no necessiten estar en cap associació especial perquè són persones que ja tenen moltes coses resoltes i llavors es van cansar de tirar del carro (p.22).

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		▪ *Mesquites: No tots els magrebins tenen* relació amb la mesquita De les dues, la del C Sant Pere va fer una tasca de més obertura cap al barri i no es va veure tan malament. El president del C. Sant Pere que va morir va fer la feina de mediador natural. La de C. Sant Francesc té les portes més tancades, no estan al fòrum intercultural, la gent que hi envien no parlen català ni castellà" (p. 23) ▪ Alguna vegada ens han servit per ajudar a interpretar l'autoritat del pare envers la família i veure com situar alguns maltractaments a alguns nens (p. 23) ▪
Problemàtiques associades ala integració d'immigrants a la ciutat	**Problemàtiques associades ala integració d'immigrants a la ciutat**	**Problemàtiques associades ala integració d'immigrants a la ciutat**
		▪ "El problema de l'especulació en el tema dels preus dels habitatges no hi podem

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		intervenir. Això és mercat. Es la llei de l'oferta i la demanda i regular això és molt complicat" (p. 19).
Repercussions organitzatives per millorar la qualitat de l'ensenyament	**Repercussions organitzatives per millorar la qualitat de l'ensenyament**	**Repercussions organitzatives per millorar la qualitat de l'ensenyament**
	▪ "La valoració pel que fa a la qualitat la podran fer més els professionals que jo, però hi havia una incògnita que preocupava als pares que era que tenien por que anéssim a fer baixar la qualitat". (p.5)	▪ Relació amb les famílies: Els pares no apareixen per l'escola, des de l'associació voldrien col·laboració de les persones (p.5)
		Actuacions per a la millora de les condicions de vida de la població desfavorida ▪ "S'han atès 4040 intervencions en persones de 5 any fins a + de 84. ▪ "El tema de la discriminació positiva és

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99	Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000
		complicat, criticat, complex i a la vegada necessari si volem anar avançant cap a aquesta justícia més redistributiva, hem d'intentar que aquell que no té accés a determinats recursos i pugui arribar" (p.12) ▪ Ajuts a llars d'infants: Segons els cas es pot subvencionar fins a un 50% però la normativa seria un 30% (p.12) Hi ha col·laboració amb Càritas (p. 13) ▪ Les llar d'infants ajuden perquè permet a la mare començar a treballar o bé anar a l'escola d'adults. Algunes dones magrebines s'impliquen en allò que es modern (Sembla que han de ser dones joves que tinc menys fills que la mitjana habitual de 6 o 7 fills. (p. 13) ▪ No es planteja una llar d'infants pública. (p.14) ▪ "Subvencionem 47 nens que són magrebins que van a les llars d'infants i 68

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés *n.2. Juliol 1999.*)	**Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99**	**Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000**
		a menjador escolar" (p. 14) ▪ Menjador i transport són competències del Dept. D'Ensenyament que redistribueix aquests ajuts mitjançant els Consells Comarcals. Nosaltres no sabem els nens que reben ajut de menjador per dues coses o bé perquè la beca d'ensenyament no arriba a pagar els cost del menjador perquè fa temps que està. O bé perquè va a una *escola concertada i aquests ajuts no hi* entren. Però aquesta escola no l'ha triat ell, li ha tocat per la redistribució de places, aquelles famoses 5 places assignades a cada lloc. O bé perquè ha arribat a mig curs i el procediment per demanar una plaça ja era fora de termini. Nosaltres col·laborem en tapar aquests forats, aquells que quedarien despenjats els hi donem aquesta possibilitat". (p. 14). ▪ *Hi ha alguns programes d'inserció laboral*

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés *n.2. Juliol* 1999.)	**Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99**	**Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000**
		específics per a magrebins, que vol dir una atenció especial i alguns altres s'utilitzen els recursos normalitzats. com espais d'informació per buscar feina i d'altres recursos (p. 18).
Les repercussions de la distribució de l'alumnat	**Les repercussions de la distribució de l'alumnat**	**Les repercussions de la distribució de l'alumnat**
▪ Repartiment dels infants magribins en totes les escoles de Vic	Això s'ha aconseguit per dues raons: ▪ Per l'acceptació de l'escola concertada d'*assumir* el repartiment sempre i quan això no li suposi costos econòmics. (p.18) ▪ El decret de la Generalitat que permet que hi poden haver fins a 5 nens. (p.11)	
▪ Cal veure quines són les contrapartides econòmiques que l'escola concertada ha signat amb l'ajuntament	**Tensions a l'escola concertada:** ▪ "Els hem obligat a escolaritzar infants de P3, P4 i P5 i ells no reben subvenció i aquest és un tema que ha hagut de tirar endavant i negociar-lo amb la conselleria. Ara tenim un concert i els hi paguem la diferència".(p.7)	▪

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	**Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99**	**Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000**
	▪ El suport dels EAPs no donen prou a la concertada (p.5 i 7) ▪ Les ràtios professors-alumnes en les escoles fusionades són més bones que en la privada concertada. S'està negociant la possibilitat que hi hagi més professorat de suport(a la concertada) (p.5 i 8) ▪ Entre la demanda de places a Vic i la reserva de places pendent dels infants magribins que puguin arribar. Han demanat augmentar el nombre de places n+3 (p.8) "Els pares magrebins no estan mentalitzats amb el tema de pagar per l'ensenyament" (p.8)	
▪ La desaparició de dues escoles públiques al centre de Vic deixa desatesa d'aquest servei el centre de la ciutat	▪ "Nosaltres estem en una ciutat, jo que sóc regidor d'urbanisme, de la milla que en diem, que podem anar a peu a tot arreu potser tenim una escola una mica mal ubicada però aquí si que ho hem arreglat	

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999.)	**Entrevista a l'alcalde de Vic. Realització: 22.11.99**	**Entrevista a la responsable de Benestar social: 11.7.2000**
	pagant transport". (p.20) ▪ Des del punt de vista urbanístic B i D no podien créixer. (p.20) ▪ "Hi havia molt pares de l'A que preferien com a model d'escola aquest ja que estava més enmig de la natura" (p.20) .	
Repercussions de l'exemple de Vic com un model	**Repercussions de l'exemple de Vic com un model**	**Repercussions de l'exemple de Vic com un model**
	Viabilitat del model: ▪ Segons l'alcalde, la Generalitat no gosa tirar endavant el model de Vic per raons econòmiques (p.18) **Protagonisme municipal en educació:** ▪ "És una aposta. Si nosaltres ens haguéssim tancat a dir 'escolta, fer escoles és la Generalitat qui ho ha de fer2, segurament no haguéssim tirat endavant el projecte" (p.19)	

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes als equips directius d'altres centres educatius de la ciutat.

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
Descripció del centre	**Descripció del centre**	**Descripció del centre**
	▪ "A l'hora de definir l'escola sempre diem que tenim una escola petita, senzilla, acollidora" (p.1) ▪ "Situada al casc antic de la ciutat" (p.1). ▪ "Som una escola que ha anat canviant molt conforme ha anat canviant el barri" (p.1) "L'escola ha anat evolucionant o s'ha anat transformant a mida que s'ha anat transformant el barri" (p.3). ▪ "Som un centre privat" (p.2) ▪ "Som una escola que si miréssim la zona geogràfica de recepció d'alumnat aquest es concentra bastant en aquesta part del casc antic i després cap aquest a l'altre cantó i cap al barri de l'Estadi i de tot això". (p.3).	▪ Es tracta d'una escola pública amb un percentatge d'alumnes força baix.

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
Tipologia social de l'alumnat	▪ "Les condicions socials dels alumnes és mitja-baixa. Hi ha pares de tot...tens pares que puguin ser de la universitat fins a pares que et trobes pel carrer. Situacions molt diversificades, com a nivell social mitjà-baix" (p.1). ▪ "És un barri on s'hi ha concentrat un component gran d'immigrants, especialment aquí al carrer Ramadà i després també tenim altres minories ètniques. També tenim un *percentatge important d'alumnes d'ètnia* gitana i després tenim alumnes amb necessitats educatives especials" ... "Predominen els autòctons però a nivell de proporcions, el pes específic dels gitanos i el pes específic dels àrabs és important" ..." Hi ha molts més àrabs que gitanos però el percentatge de gitanos és important també,	▪ "Hi ha molta gent que no té cotxe aquí, hi ha un nivell socio-econòmic baix, o potser només té un cotxe i s e l'emporta el pare...no és allò que el pare té un cotxe i la mare un altre" (p.2) ▪ "La composició social de les famílies és baixa, hi ha gent de tota mena, treballadora, treballen tots dos, molt a l'atur, sí , més aviat a l'atur. Moltes famílies que hi intervé Benestar Social perquè...famílies *desestructurades, pares separats o que viuen* amb la mare..." (p.2) ▪ " Hi ha de tot però majoritàriament podríem dir que el nivell socio-econòmic és baix... són coses molt significatives que ho veus, que això en una altra escola això no passaria perquè tothom...el pare o la mare tenen dos cotxes perquè tots dos treballen i el

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	però això ve molt condicionat pel lloc on estem" ▪ "Hem tingut algun alumne procedent de sud-amèrica i de centre-amèrica i dos o tres alumnes gambians. (p.3)	necessiten. Doncs aquí no" (p.3) ▪ "Ètnies en tenim del magrib, portuguesos, mexicans, els brasileres van marxar...Tenim un nen negre però em sembla que va néixer aquí, no es pot considerar vingut de fora aquest nen. Majoritàriament és magrebí, mexicà; Tenim també un anglès. Els de més proporció és la magrebí. En aquests *moments els magrebins no superen els* autòctons i a més ara ja no passarà perquè hi ha la comissió" (p.4). ▪ "La proporció de nens i nenes no ho tenim contat..." (p.5)

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	**Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00**	**Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000**
Línia pedagògica del centre	**Línia pedagògica del centre**	**Línia pedagògica del centre**
Com es defineix l'escola	▪ "Nosaltres *ens definim com* escola integradora perquè per principi érem una escola oberta a tothom, ateníem qualsevol alumne independentment de la seva procedència social, geogràfica, en el cas fins i tot d'immigració" (p.1) ▪ "La nostra perspectiva de l'escola ve a dir: *estem aquí i som pels d'aquí, pels que* estiguin aquí. I això és clar, va definir una mica aquesta obertura"(p.2)	
L'escola consta o no com a centre d'atenció educativa preferent. Implicacions, conseqüències de ser-ho o no.	▪ "Constem com a centre d'atenció educativa preferent"..."...quan hi va haver la fusió encara no hi havia això dels centres d'atenció educativa preferent"... "Fa un any i poc que som centre d'atenció educativa preferent" (p.1).	

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	▪ "Va sortir lo dels centres d'atenció preferent sempre i quan el teu percentatge fos igual o superior al de les escoles públiques de la ciutat i per això vam poder demanar-ho i se'ns va concedir. D'altres no arribaven a aquesta mitjana" (p.2). ▪ "Ser un centre d'atenció preferent suposa ajuda econòmica que es rep a parvulari"..." *Aquest any també s'ha donat el tenir un* professor més per atendre la diversitat".... "Donada la tipologia d'alumnat que hi ha, donades les necessitats educatives especials que tenen aquests alumnes, amb un proporció molt superior a les altres escoles, l'administració ens ha primat amb recursos especialment humans" ▪ "A nivell de ratio tenim unes aules que no arriben als 25 alumnes però els 15-16 que	

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	tens, tenen unes veritables dificultats... i de cara a l'activitat professional implica treballar molt amb diferents nivells a l'aula, implica un sobresforç que es compensa per fets com que s'ha aconseguit un professor *més, que rebem ajuts i assessoraments per* part de l'EAP, rebem atenció compensatòria...però també penso que s'ha de mirar que es va haver de lluitar molts anys en solitari" (p.2)	
Orígens de la fusió	**Orígens de la fusió**	**Orígens de la fusió**
▪ Picaresca de matriculació ▪ Índex de matriculació d'alumnes.	▪ "...el que poden fer és això, venir directament a l'escola i ja matricular-los, que en un principi es podia fer. Una mica els nostres desgavells de números en alguns cursos podien venir d'aquí... això ens ha normalitzat. (p.6) ▪ "Ara per exemple, aquests de P3, tots els que	▪ "El què passa és això, com que no en tenim (d'alumnes)...aquí està la història de rendibilitzar-la, perquè vinguin més, perquè la gent no coneix aquesta escola i bé, és la pública que actualment queda...potser ara amb el soterrament de la via i tot això, vull dir, potser se li faciliti l'accés i bueno, queda

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	puguin venir magrebins a P3 són de lo més a tocar. I és clar, en voldrien venir més. SI fos per iniciativa de les famílies vindrien més perquè hi ha gent que amb la picaresca de dir, fora de temps, per dir així no entro en el rodatge de tothom i la distribució. Evidentment feta la preinscripció hi va haver gent que va venir: però tu tens lloc?, els camins són uns altres; i dir: no, això ho tinc ple. Això el que està destinat a altres persones...llavors alguns que vindrien no vénen perquè: no, no, és que aquella escola és la dels *moros* o la dels *gitanos*" (p.7).	l'esperança de que es torni a animar" (p.1)
▪ Concentració d'alumnes.	▪ La ratio aquesta estipulada del repartiment, penso que de cara a la nostra escola ha esta un benefici en aquest sentit perquè (hem-han?) patit una mica la massificació, tot i que hi ha algun curs que tenim 15 alumnes i 8 són	

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	àrabs. És una proporció que actualment amb la política de repartiment ja no passaria" (p.6) ▪ "Una altra cosa és que com que tenim grups que no arriben a la ratio de 25, sempre hi cap gent, que després potser sí que s'hauria d'acabar de filar prim perquè dius, a veure aquests curs de 15 alumnes encara que no s'arribi a 25 és clar, incorporar-hi 3 o 4 àrabs més de quart a sisè estem tornant un altre cop a una massificació que penso que educativament no convé" (p.7)	
Proposta de fusió	**Proposta de fusió**	**Proposta de fusió**
Com es rep, si és el cas, la informació prèvia a la fusió i del procés de fusió.	▪ "Ens vam reunir aquí amb el Consell Municipal i ens ho van dir... va ser i ja està. Vull dir per la situació que es donava i que s'havia pensat en fer aquest projecte amb tot el risc que suposés i que per aquí anava la cosa" (p.3)	▪ " Les fusions en el moment que es van plantejar, nosaltres realment no vèiem que ens afectarien, no vèiem que haguéssim de formar part de la fusió perquè la nostra problemàtica no era aquella, almenys no érem conscients de compartir allò...no hi havia una

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	▪ "Des del Departament o la Inspecció no ens van fer cap consulta sobre el tema potser perquè no érem part afectada, en un principi no érem pas part afectada o afectats directament"	necessitat com ells, que era evident que se'ls hi estava fent un gueto allà i que allò s'havia de resoldre. Érem com una mica lluny, com una mica escola de barri..." (p.1). ▪ "Era ben bé un barri i ens venia canalla d'aquí, de l'altra banda de la via i inclòs de més lluny, fins i tot algun de fora de Vic en venia. Però no era el mateix problema que ells. Llavors en aquell moment jo trobo que va ser lògic que no es plantegés aquí formar part de la fusió perquè jo em sembla que no calia. Això ha canviat en aquests darrers anys. Ja feia anys que se'n parlava, el que passa llavors en un moment es va resoldre molt ràpid". (p.1). ▪ "(En referència a la informació rebuda del procés de fusió)..suposo que sí que es devia donar informació d'això, segur que si

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	*Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic.* Realització: 30/5/00	*Entrevista Equip Directiu Escola El* Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		busquéssim les actes d'anys enrera, però bueno, tampoc ens ha preocupat...a nivell oficial d'aquest tipus -Inspecció, Departament d'Ensenyament- no. Ens hauríem enterat perquè després el que rep la informació ens l'haurien desplaçada...jo recordo algun claustre allò que havien dit: a la reunió tal ens han informat.. però a nivell de comentari, que no afectava massa" (p.7). ▪ "Hem viscut la fusió amb interrogant, l'única cosa que ens plantejàvem era dir: no estaran fent dues macroescoles, però més que tot dient per ells, de dir no s'acumularà molta canalla en un lloc que els hi portarà més problemes. Eren comentaris que van sortir però no perquè a nosaltres ens portés cap repercussió...jo recordo haver comentat aquí allò que dèiem: òndia, no resultarà que

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		acumulen molta canalla i faran unes macroescoles..." (p.7) ▪ " El tema fusió és que fins i tot fa riure, és que al no estar-hi a dintre, no, no, nosaltres no l'hem viscut d'aprop, gens. Els professionals d'aquí em sembla jo no parlaré per tots, però vull dir, no hi ha hagut allò, un neguit i un parlar-ne i un... no, no... a veure, en aquell moment ens quedava lluny, i després ja es va resoldre i nosaltres ens vam quedar aquí i hem anat fent...vull dir no n'hem participat i llavors no ens ha arribat gaire res, vull dir, coses esporàdiques a nivell de comentari" (p.17-18)ç ▪ " El que passa és que el canvi ha vingut ara, amb dos o tres anys, ha canviat la composició del Balmes i dius ostres, i és clar molta gent diu per què no us vau fusionar? i

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		per què ens havíem de fusionar en aquells moments? El problema en aquell moment era un altre. Si en aquests moments ens fessin negociacions i es comencessin ara potser sí entraríem, segurament entraríem, però en aquell moment no, no teníem ni la necessitat de demanar-ho, no ho vam creure necessari ni el claustre ni ningú, ningú va dir per què no ens fusionem" (p.18)
Situació de les escoles abans i després de la política del repartiment. Comissió de matriculació	**Situació de les escoles abans i després de la política de repartiment. Comissió de matriculació.**	**Situació de les escoles abans i després de la política de repartiment. Comissió de matriculació.**
	▪ "Cada vegada arriben més immigrants però el que passa ara és que s'ha racionalitzat...la *tendència després del repartiment s'ha* racionalitzat" (p.7)	▪ "..la gent tampoc ha vingut mai aquí, la gent del centre de Vic, però aquí hi havia gent *suficient com per tenir-ne molts, perquè jo hi* havia arribat a tenir vint-i- no sé quants a la classe, és clar perquè hi havia tots els immigrants aquí i era "la escuela de barrio" i

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		contentíssims..." ▪ "Ens els reparteixen amb la mateixa proporció que tothom...quatre com a les altres escoles. Aquest any a P3 en tenim quatre i sis dels altres, bueno, dels autòcton, unes aules que estan plenes i hi ha quatre nens que són de fora, són quatre nens que queden allà, si tens més poquets representa, la feina dels professors és la mateixa" (p.1) ▪ " En aquests moments la proporció de magrebins no supera als autòctons i això no passarà perquè hi ha la comissió. Abans d'haver-hi la comissió encara en teníem menys de magrebins, és que a veure, hem anat guanyant a mida que s'han anat repartint" (p.4) ▪ "I segurament va ser al principi quan potser no estava tant regulat per aquesta comissió

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		que n'arribaven d'aquests que en dèiem d'incorporació tardana, a mig fer, i com que aquí, això, alguns ja havien començat a marxar per lo de l'ESO llavors sempre hi havia plaça i ens els van anar matriculant així entremig de curs. Llavors potser en els cursos més alts n'hi ha d'aquests, però ara això ja no passarà més, ha canviat...però devia ser en aquell moment de pas que no estava...però no ho va sobrepassar mai. Em sembla que no va arribar mai...primer va arribar la comissió o van començar a repartir, no va ser posterior a la comissió .no, aquí no, perquè amb aquell document que tenim de l'any 90 d'allò d'atenció preferent és de l'any noranta-set...i la proporció no era pas gaire..." (p.4-5) ▪ "Ha sigut un procés entre les negociacions i tot, ja et dic, vuit anys, quan jo vaig arribar.

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		Era línia complerta fins a 8è i classes de 25 alumnes, però les fusions no eren pel número d'alumnes sinó pel tipus d'alumnat. Per això nosaltres aquí amb menys o més magrebins, però la problemàtica no era la mateixa. aquí no hi havia cap gueto, som els que som però no estàvem dins el paquet" (p.18)
Primeres repercussions de la fusió	**Primeres repercussions de la fusió**	**Primeres repercussions de la fusió**
▪ *Transvasament d'alumnat* ▪ Canvis en el col·lectiu d'alumnat.	▪ *"Estic segur que una de les conseqüències de* la fusió haurà estat el transvasament d'alumnat, perquè jo no ho sé, no m'he parat a analitzar-ho, però no sé si tots els alumnes que inicialment es matriculaven aquí al Balmes si ara es matricularan igualment, sobretot quan la fusió sigui complerta a l'Andersen. Ja només per una qüestió de proximitat geogràfica" (p.3-4). ▪ "St. Miquel i Guillem no és tant clar perquè	▪ *"Aquí ha canviat en aquests últims anys el* col·lectiu d'alumnat que hi havia en aquells moments quan es va començar a parlar d'això, amb els d'ara, els tres o quatre últims anys ha sigut bueno, és quan ha fet un tomb...Reflecteix allò que passa socialment, vull dir, el mateix. Hi ha molt moviment i un tipus de famílies estrangeres i què passa?, que els pisos més barats són els d'aquí, la gent d'aquí a la que d'allò, ha marxat, queden

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	**Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00**	**Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000**
	són més properes però, no ho sé, sembla que hi pot haver el riu per mig, i és clar, l'Andersen està molt més a les afores" (p.4).	aquests pisos que són més econòmics i vénen a viure aquí. Potser del Carrer Sant Pere que és el centre de Vic s'han traslladat més cap aquí. Però bueno, per això hi ha aquesta comissió de matriculació..." (p.1) ▪ "A nivell social hi ha hagut una immersió, o sigui això era una escola de barri d'una època determinada, l'època franquista. La gent què ha fet. S'han fet grans, s'han buscat una feina, econòmicament han pujat un esglaó social i el següent s'han buscat un pis més maco més a prop del centre. És lògic. Què passa? Que ens hem quedat buits i que els recupera la gent que també fa un grau però que el fa des del centre. Que estan més bé que segurament que alguns del carrer St Pere. I aquesta gent han pujat un grau a la seva d'escala. I potser d'aquí, ves a saber si

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		d'aquí quinze o vint anys aquesta gent també aniran pujant i també marxaran...Que pugin un grau i s'estabilitzin i quan els fills seran més grans potser se n'aniran a viure cap al centre...és una roda social. I ara en aquests moments no pot fer d'escola de barri, com que ha de passar per la comissió de matriculació, estem en un impàs. I que sort que hi ha aquesta comissió, però que si fes la funció d'escola de barri tindríem un percentatge més elevat perquè molta gent viu aquí i els hi diem "no, no heu d'anar al mercat municipal i allà us assessoraran a veure els tràmits que heu de fer i si heu de venir ja us ho direm"" (p.9)
▪ Reticències i vivències de les famílies davant de la fusió, el repartiment.	▪ "Al principi de tot quan hi va haver aquesta moguda, les famílies allò que no els hi venia	▪ " El tema del repartiment no els hi agrada perquè els que vénen a viure aquí voldrien

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	massa de gust era traslladar-se....algú va venir a informar-se, immigrants i no immigrants...i alguns que havien estat a l'escola van marxar al Balmes i han tornat a l'escola. Si que són un parell o tres de casos d'aquests, i que hi van haver famílies que van venir allò al principi a veure què i després van seguir el seu camí perquè també suposo que dels altres ho tenien clar i després ja van facilitar que les coses es fessin com estaven al projecte, perquè sinó s'anava al traste la cosa" (p.3).	(anar a escola) aquí, veuen que tenen l'escola al costat de casa i que se n'han d'anar com poden" (p.12) ▪ "Algun pare diu: és que els espanyols no ho han de fer això (en referència a anar a una altra escola diferent a la del barri); o, pues a mi, mi vecina me ha dicho que los españoles no, sólo los moros no podemos ir a la escuela" (p.12)
Temes que apareixen en les AMPES en relació a la fusió i al repartiment.	**Temes que apareixen en les AMPES en relació a la fusió i al repartiment.**	**Temes que apareixen en les AMPES en relació ala fusió i al repartiment.**
	▪ "...ells des de l'escola ja anaven vivint una mica aquesta realitat i llavors si que hi ha	

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	AMPAs on algú abogava a favor d'aquesta *gent immigrants, i recollint altres moments* o dificultats, pares que han dit bé, aquesta gent què..." (p.6) ▪ "A vegades aquesta angoixa de pensar que si vénen més magrebins hauran de baixar el nivell...els hi fas veure que és important aquesta diversitat des de l'escola perquè el nano va coneixent el què és la normalitat i entra una mica dins els esquemes del nano. Veuran que al cap i a la fi són nanos com ells" (p.6) ▪ "Una cosa són les AMPES implicades en el procés de fusió, però a nivell d'altres escoles...hem anat descrivint una mica la realitat de la nostra escola i penso que naturalment és una realitat normalitzada"..."I en el cas de la fusió, com que era un aspecte	

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	que no afectava directament a l'escola, doncs m'imagino que no ens devien informar com les altres AMPAs de les altres escoles, i allà on hi va haver moviment doncs va ser tant a favor com discrepant les seves AMPAs afectades" (p.6) "...Penso que sí, que l'AMPA ho ha viscut bé i a vegades en activitats extraescolars també volen afavorir amb pagaments fraccionats perquè poguessin participar... se'ls ha ajudat però a fer-ho fraccionat perquè és una escola i té molta gent necessitada i llavors no es podia dir aquests sí i aquests no, en aquest sentit no hem fet diferències o no els hem afavorit dient-hi: va, el què vulguin". (p.6)	
Relació amb diferents serveis: Compensatòria, Serveis d'Ensenyament del Català, EAP, Centre de Recursos, Benestar	**Relació amb diferents serveis: Compensatòria, Serveis d'Ensenyament del Català, EAP, Centre de Recursos, Benestar**	Relació amb diferents serveis: Compensatòria, Serveis d'Ensenyament del Català, EAP, Centre de Recursos, Benestar Social, Ajuntament.

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
Social, Ajuntament.	**Social, Ajuntament.**	
	▪ Compensatòria: "Amb els de compensatòria sempre més o menys relació hi ha hagut. En tant que es va oferir aquest servei a les escoles, n'hem tingut amb més o menys dedicació, a vegades en funció del què pogués arribar durant l'any, perquè l'any passat per exemple, la dedicació era una i la que va ser inicialment a la que va ser al final hi va haver retallades, i l'escola havia de donar resposta. Aquest any s'ha mantenint força bé. L'ajuda que ens han donat ha set bona" (p.4) ▪ Amb el SEDEC: "Amb el SEDEC menys relació potser perquè no tenim fets aquests tallers de llengua com poden tenir altres escoles... Alguna vegada ens han vingut i ens han explicat el projecte però com a direcció, com a directament de l'escola no" (p.5)	▪ Compensatòria: "Aquest any no tenim a ningú de compensatòria. L'any passat sí, teníem una mestra que venia unes hores a fer els tallers de llengua i això, sobretot pels d'incorporació tardana. Aquí representa que pel nombre d'alumnat que tenim ja tenim un mestre de més i ja ens ho fem representa. Llavors a compensatòria el que tenim és això, suport de la mediadora, visites a domicilis per alguna raó doncs també hi són...directament amb les famílies fan d'intermediaris i llavors la documentació, aquesta gent, els que han assessorat quan vénen a l'escola ja et vénen amb tota la documentació...si són grans ja els hi ha fet unes proves de llengua i matemàtiques per veure aquells nens on estan, per situar-los una mica" (p.10)

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	▪ Amb l'EAP: "Amb l'EAP ja portem alguns anys més. Tot i que aquí, amb l'EAP és com a centre educatiu d'atenció preferent. Ens ha assessorat i fa un parell d'anys o tres que hi ha hagut una col·laboració més o menys intensa. Però ha sigut amb aquells altres alumnes amb necessitats especials, sigui sords, amb dificultats de conductes, d'aprenentatge o algú molt carregat de diversitat" (p.5) ▪ Amb Benestar Social: "Aquests es fan càrrec d'algunes ajudes i llavors el seguiment que poden fer, si les famílies compleixen o no, com venen la canalla..." (p.5) ▪ Amb l'Ajuntament: "Amb l'Ajuntament més directament, quan nosaltres demanàvem ser centre educatiu preferent...en un altre moment quan l'escola va dir que es quedava només amb primària... o per analitzar una	▪ Amb l'EAP: " Amb l'EAP bé, quinzenalment i com totes les escoles fa valoracions de nens, exploracions, dóna suport de tot el que necessitem" (p.10) ▪ Amb el SEDEC: "Ells t'ofereixen uns seminaris, aquest any en vam sol·licitar un i el van fer durant el primer trimestre, de cultura magrebina...de facilitats te'n donen, ens suport per totes bandes...quan demanes qualsevol ajuda te'n ofereix tothom" (p.10) ▪ Amb l'Ajuntament: "La relació és molt bona, vam convidar a l'alcalde per Nadal perquè vingués a veure el festival de Nadal que vam fer i ell no va poder venir, va venir en Castellnou...la Dolors Rovira. Molt bé...tot el què hem demanat...és un edifici molt antic, molt vell i llavors costa tenir-ho tot al dia, però la veritat és que tot el que

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. *Juliol* 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	mica la situació amb ells a veure, que això ha sigut aquesta col·laboració de benentesa" (p.5).	hem anat demanant, de mica en mica, com que tenen un pressupost en mà d'obra, ens pinten la façana que és molt important i l'estiu passat ens van pintar tot l'interior, ens van canviar les persianes... tenim una llista llarga però de mica en mica... d'això n'estem molt contents" (p.11-12). ▪ Amb Benestar Social: "Tenim relació i ells vénen un cop per trimestre, porten la llista dels nens amb les que ells fan la intervenció i bé, a vegades quan allò de que no hi ha prou resposta amb la família, truques i entre uns i altres, si la família no ve aquí però va allà doncs dius: escolta, quan vingui la família tal comentar-los tal cosa, o ens ha sortit un problema, aquell nen que vosaltres també porteu, a veure si també hi interveniu... Jo penso que tenim una xarxa

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		muntada que tenim accés, tenim moltes vies per accedir a les famílies" (p.12).
Implicacions i vivències per part del professorat	**Implicacions i vivències per part del professorat.**	**Implicacions i vivències per part del professorat**
	▪ "Penso que hi ha una implicació total per part del professorat. Una altra cosa són les dificultats que es poden tenir dia rera dia...penso que ja estem fets per treballar amb diversos nivells a la classe, amb treballar amb diversos materials, i en aquest sentit a nivell metodològic i pedagògic cap problema. Potser el més complicat és a l'hora de connectar amb les famílies d'aquests nens. Penso que el gran obstacle encara actualment i que és potser per on s'ha d'anar treballant més és en el fet que a veure, la relació amb les famílies no té la mateixa fluïdesa que pot *tenir...més que tot perquè ja d'entrada,*	▪ " Si aquestes famílies responen bé és perquè tots els mestres han batallat, fer venir les mares, convèncer-les, explicar-los...tampoc han anat venint per què sí" (p.10) ▪ "El que s'ha d'entendre és que a nivell professional, la gent que hi ha aquí, és professional de fa molts anys i la gent ha hagut d'aprendre de treballar d'una altra manera. A veure si estaves acostumada a tenir un tipus, un col·lectiu, unes famílies al darrera..., fins i tot amb els deures, a veure, coses tant tontes com els deures, deures entre cometes, de fer una divisió o de llegir-te un *trosset, sabies que abans hi havia les famílies*

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	culturalment el concepte d'escola ja és diferent" (p.8)	al darrera i que miraves l'agenda, o et comunicaves a través de l'agenda i deies: el seu fill no ha fet els deures; i el pare et signava i et responia. I ara has de fer un canvi de xip total perquè tens gent que no sap llegir, que no entén la nostra llengua...Ara no pots prendre cap mesura amb els nens perquè anant bé la mare no ha entès" (p.10). ▪ "En situacions així d'entrada dius socorro! perquè és clar, et ve de nou, en el moment dius mare de Déu, què fem però llavors és com tot, sobre la marxa resols" (p.10) ▪ "Jo penso que aquest seminari que hem fet aquest any ens ha anat molt bé, hem après moltes coses" (p.11) ▪ "Esgota molt més que treballa amb nens d'aquí" (p.11) ▪ "...i quan aconsegueixes que brilli una mica i

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		diuen: es que ara hem demanat plaça en un altre lloc perquè l'ESO no volem que vagi a l'institut" i és clar, no arriben a 6è perquè els criden abans: ara tenim una plaça. I a lo millor és a 4art i et sap un greu de por" (p.11) ▪ (En referència a que alumnes del barri han d'anar a altres escoles) "I que no sigui dit, a nosaltres tant ens faria que vinguessin. A nivell professional...vull dir...la gent ja està, ja hem fet el tomb, ja veiem com s'ha de fer i bé, si són nens petitons, a P3 ja no hi ha cap mena de problema" (p.12) ▪ " No ens hem sentit abandonats, el que et sents és que més que tot perdut, que la patacada forta va ser l'any passat i l'altre. Però ni per falta d'ajuda sinó per el canvi de situació i qualsevol canvi et fa sentir perdut però en moment que s'ha deixat ajuda, la

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		reacció sempre ha set positiva, sempre positiva" (p. 18) ▪ " Tot lo nou et fa por... i et trobes perdut i a la que veus que en parles i tal i veus que hi ha maneres per tornar-ho a reconvertir, per torna-ho a tirar endavant, per continuar treballant però de manera diferent...vas veient on has d'anar a buscar l'ajuda per cada cosa..., ara ja ho hem paït, ja estem de pujada... potser el tomb l'ha fet l'any passat i l'altre, el curs passat i l'altre van ser els dos cursos més durs i bé... mai hem tingut por de veure la possibilitat de tancar l'escola perquè mai ningú del Departament d'Ensenyament ha dit que aquesta escola es pot tancar" (p.19)
Activitats extraescolars/sortides	**Activitats extraescolars/sortides**	**Activitats extraescolars/sortides**

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
Menjadors	**Menjadors**	**Menjadors**
		▪ " No podem fer futbol sala com extraescolar perquè molta gent no té cotxe per poder portar els nens el dissabte a jugar a Manlleu..." (p.2) ▪ "Fem teatre, anglès, patinatge, escacs, mecanografia...la gent s'apunta...hi ha gent que surten a fora, n'hi ha que fan futbol a altres llocs, hi ha molts que juguen amb l'OAR, o amb el Centelles..." (p.3). ▪ "..que els pares diguin que no val la pena (fer activitats extraescolars)...ja n'oferim d'altres" (p.3) ▪ "Hi ha casos de nens que no poden jugar a futbol i tenen ganes d'anar-hi, que no hi poden anar perquè no tenen mitjans...una mare em va dir a mi: és que tot el dia em recrimina que no li porti però és clar...Sí,

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	***Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic.* Realització: 30/5/00**	***Entrevista Equip Directiu Escola El* Montseny de Vic. Realització: maig 2000**
		perquè els que volen i per exemple aquí no hi ha equip doncs n'hi ha a l'OAR, n'hi ha a Centelles...vull dir que hi ha altres *alternatives, tenen altres alternatives"* (p.3). ▪ "Pel que fa a les sortides, excursions... hi participen. Nosaltres aquí pel nombre de *nens que tenim tant a nivell* d'escola com per cicles, no surt a compte per exemple marxar un cicle sol d'excursió perquè l'autobús és molt gros i de 3er i de 4art són 17 o 18 entre tots. Hem fet tres sortides tota l'escola i el que no ve es queda classe, ja tenim el permís d'inspecció...abans fèiem colònies i ara portem un parell d'anys que no en fem però tota la vida se n'havien fet de colònies però per la qüestió econòmica perquè qualsevol colònia que agafis, encara que sigui una nit et puja vuit o nou mil

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		pessetes, i si agafes un taller o alguna cosa, és clar, per la qüestió de diners...això ho veiem una mica problemàtic perquè no paguen, el *nivell socio-econòmic* és baix...és que el nivell socio-econòmic de la resta de pares (els que no són magrebins) tampoc és gaire bo i llavors...no són els magrebins perquè precisament Benestar Social intervé més, gent que són d'aquí Vic que no pas magrebins...econòmicament (els magrebins) potser treballen. Tots tenen feina. Els marroquins que vénen aquí tots tenen feina en canvi els que tenim a Vic no tots tenen feina... i a més a més que tindríem ajuts per colònies i així, segurament... per això... vull dir, no, no, no es va deixar de fer perquè hi hagués nens magrebins sinó perquè a nivell general

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		l'economia era molt baixa... es va deixar de fer per la qüestió econòmica, perquè l'últim any ja vam veure que n'hi havia molts que no podien venir" (p.14) ▪ "En referència a la qüestió de natació hi van tots, està subvencionada per APA i la fem en horaris escolars, hi van 1er, 2on, 3er i 4art; 5è i 6è no hi van perquè els hi fèiem una altra cosa però només han de pagar 1500 ptes i ho financia l'APA. Vull dir que... com tothom paga la quota. En les activitats extraescolars n'hi ha molts de magrebins apuntats i també són molt barates. Em sembla que paguen 1500 ptes cada trimestre. Són activitats setmanals i paguen 1500 cada trimestre...i fan les que volen, n'hi ha al migdia i a la tarda" (p.14-15)

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		▪ "Tant als extraescolars com a menjadors no hem notat que hi hagin diferències en si els magrebins es queden o no, al menjador potser no se'n queden gaires de magrebins...però no és per ser magrebins o no ser-ho, sinó perquè les mares no treballen. a veure si no es queden és perquè moltes mares magrebines no treballen i llavors no té sentit deixar el nen al menjador si la mare està a casa. N'hi ha que es queden perquè hi ha algunes mares que fan d'assistents a la llar, sí, són noies joves, les mares dels més petitons que ja han arribat i es posen a treballar aquestes. Llavors aquests els deixen al menjador tranquil·lament" (p.15)
Participació dels pares a l'escola	**Participació dels pares a l'escola**	**Participació dels pares a l'escola**
	▪ "La participació dels pares és bastant	▪ "Amb els pares vam fer un dia una reunió, va

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	nul·la..., moltes vegades al final aconsegueixes que vinguin, ve la mare que no parla ni un borrall de català ni castellà, que el mateix fill que és el que en aquest cas *els has cridat perquè hi ha hagut algun* problema, i és el fill qui fa de traductor: diga-li a la mare que això que has fet no està bé. I és clar les mares diuen perdone, perdone.. i ja li diem que no t'has de disculpar perquè no és culpa seva i que el que hem de fer es treballar junts. Però en aquest sentit hi ha molta dificultat. També hi ha alumnes que se'n valen una mica d'això" (p.8) ▪ "A ells no se'ls hi acudeix que tinguin que participar amb l'escola. A veure, que el mestre és el que sap. I també tenen molt clar que a nivell cultural quc si sc'ls crida és quc	ser genial, un dia a les 5 de la tarda i van venir tots. A veure...hi havia de tot, hi havia mexicans, hi havia andalusos, hi havia marroquins, hi havia catalans, l'anglès...*teníem una diversitat total. Hi va* haver molta comunicació, una senyora magrebina ens va portar té...vull dir molt bé. Tothom menjant del té" (p.5) ▪ "La participació quotidiana en general bé perquè a través d ela mediadora n'han anat aprenent també. Nosaltres aquest any hem estat fent un seminari de cultura magrebí pel SEDEC, per entendre coses que no arribàvem a entendre. I bueno, hem descobert que no és estrany que no participin aquí, quan a vegades els hi enviem una nota d'una reunió i tal... perquè en el seu país no hi ha aquesta costum,

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	n'hi ha hagut una de molt grossa" (p.8) ▪ "És evident que canviar maneres de fer i canviar mentalitats es molt difícil, però potser al que hauríem de tendir és trobar un terme mig i llavors a veure, penso que podem dir que anem aconseguint que algunes famílies vinguin, i és un pas important o que fins i tot moltes mares ja es presentin a l'escola. També intentem aprofitar és de tots els contactes que tenim, Càrites amb la formació de dones, que a canvi de que vagin a un curset se'ls hi paga un sou. També estem en contacte a través de la Naïma, de compensatòria... És a dir *intentem explotar totes les vies*" (p.8-9) ▪ "Els carrers i els balcons funcionen molt" (p.9) ▪ "El contacte informal de venir-los a	l'educació és al càrrec dels mestres i ells no intervenen absolutament per res...I ells (els pares magrebins) s'ocupen de l'educació religiosa de les famílies i de la qüestió pedagògica res, només l'escola i ells no hi intervenen per res. És clar, llavors et trobaves aquí en una reunió a principi de curs, no hi veies ningú i ara no, ara ja ho van entenent, ara van veient com funciona. I a través de la mediadora cultural doncs bé, quan s'han de donar notes o s'han de fer entrevistes...ella ve...perquè normalment vénen les mares, algun pare però suposo que pels horaris també, o bé fan de paletes i no *poden venir o bé treballen de nit i dormen* de dia i no sap ben bé per què, però les que solen venir més són les mares i són les que parlen ni català ni espanyol..." (p.6).

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les *entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)*	**Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. *Realització: 30/5/00***	**Entrevista Equip Directiu Escola El *Montseny de Vic. Realització: maig 2000***
	acompanyar, de venir-los a buscar quan l'escola està lluny del barri i amb aquesta població que costa tant que incorpori aquesta dinàmica de participació cal saber trobar un terme mig... és en el dia a dia que pugui ser dur en diferents aspectes com per *l'autoritat que puguis tenir, en el sentit que* ells viuen la història de que tu no veuràs el pare...,i si veus a la mare també ho amaga al pare perquè no vegi el llautó" (p.9) ▪ "Jo penso que dins l'àmbit d'ensenyament el què costa més és el primer contacte, un cop s'estableix el primer contacte.. per exemple un pare amb el que hem tingut contacte, ens veiem pel carrer i està encantat de veure'ns, també ho necessiten.. que aquest pare arribés a venir aquí, en vam estar molt contents.. un cop tasten el primer contacte i	▪ "Per les entrevistes també aconseguim que vinguin les famílies...a hores d'ara tenim una família que costa molt i que el pare no ve per res, però un, els altres molt bé. Cada vegada s'hi acostumen més i les mares ja ho saben, ens porten la germana gran que és la *que ja s'ha adaptat, és la que tradueix*...A l'associació de pares tenim tres pares magrebins també, dues mares i un pare. En total a la junta són vuit o deu. I vénen i molt bé i participen" (p.6). ▪ "L'Amazian (un magrebí?) ens ha dit moltes vegades: si necessiteu algo vosaltres jo aniré a veure a les famílies, en parlarem..." (p.7) ▪ "La implicació cap problema i la càrrega econòmica si que els importa però estratègies, pactes, de mica en mica...no diuen res, bé, bé" (p.7).

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	un cop veuen les intencions és fàcil que repeteixin" (p.9-10)	
Repercussions en la pedagogia del centre	**Repercussions en la pedagogia del centre**	**Repercussions en la pedagogia del centre**
	▪ "S'han fet adaptacions a nivell de mentalització, d'organització, de dedicació de persones, d'establir més coordinacions, de buscar més materials, d'ajudar-te molt més, de compartir dificultats, de donar a conèixer aquests nanos..., nosaltres hem entrat també en aquest rodatge tant a nivell formatiu, de fer venir algú de fora, i els d'aquí i els de fora, que vinguessin i ens informessin més perquè també tenies ganes de respondre davant d'una realitat. Uns anys ens vam dedicar a la formació nostra" (p.7-8).	▪ "Treballar molt la convivència, la interculturalitat i intentar...no sé si has vist aquell escrit que tenim allà a 'entrada...tant per conscienciar famílies com per bueno, perquè hi hagi un rotllo aquí dintre. Llavors hi ha aquelles fotos que tenim allà penjades, de la setmana...doncs vam fer una setmana de diferents menjars, diferents costums culinàries i van venir pares de diferents nens i van participar" (p.5) ▪ "Llavors vam fer una mica un pla d'acollida on s'explica les estratègies que es fan quan arriben" (p.11) ▪ "Tenim la mestra d'educació especial que a

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		les hores que són de necessitats educatives especials per exemple... (atén als alumnes d'incorporació tardana)" (p.11). ▪ "(Hem hagut de canviar aspectes pedagògics) en l'àrea de llengua. Els altres aspectes que s'han anat canviant és més que tot, no per aquest tipus de població, sinó perquè és una escola no complerta, que s'han de fer àrees amb els grups junts. Però específicament per ells potser els materials de llengua. Allò que veies que segons quina editorial tenies doncs un llibre de text de llengua era accesiu perquè tant el vocabulari.. ja et dic ara ja no ens passarà més això, si tots els nens que vénen ja pugen de petitons... però més que tot és perquè ara tenim en els cursos més alts nens que van venir ja de més grans o nenes que van arribar fa uns anys, per exemple a 2on i

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		n'hi ha que no havien anat mai a l'escola. I encara aquests, fins que aquests no ens deixin, arrosseguem una mica això. Llavors s'ha canviat els materials de llengua, més diversificat, més tipus de quadernets, més tipus de comprensió...no allò de cenyir-los al llibre de text que portava moltes dificultats...quadernets d'ortografia, quadernets de gramàtica més elaborada per nosaltres, coses més simples, l'àrea de llengua bàsicament" (p.13) ▪ "Sempre hem treballat el que és la convivència, el respecte, la diferència i també ens va anar molt bé quan vam tenir durant alguns cursos els nens a l'aula de paràlisi cerebral, els teníem aquí i cap escola ha viscut créixer amb la diferència. Això ens ha enriquit molt a tots, això de que som

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. *Juliol 1999*)	**Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00**	**Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000**
		diferents, ho tenen bastant clar. Llavors aquí es tracta només de que són més morenos o més blanquets i que tenim una cultura diferent i bé, aquesta setmana intercultural *també ho han vist bé" (p.15)* ▪ " Hem hagut de canviar moltes estratègies i moltes coses, però bé, suposo que també n'anem aprenent i ara cada vegada se'ns fa menys..." (p. 19)
Repercussions de la distribució de l'alumnat	**Repercussions de la distribució de l'alumnat**	**Repercussions de la distribució de l'alumnat**
• Repercussions a la ciutat		▪ "Jo sempre he pensat això, que al desubicar-les d'aquí s'ha afavorit molt a la concertada. No sé si ha estat encertat...segurament no es podia fer de cap més manera...i això el que implica, que s'han de transportar els nens cap allà dalt...socialment s'havia de fer segurament, però...aquesta és la repercussió a la ciutat però sobretot en un Vic. EN altres

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		ciutats potser no però a Vic hi ha tanta consciència de ciutat...i que eren les més cèntriques les que se n'han anat, les dues més cèntriques...és que les concertades ja ho estan de cèntriques...les dues públiques que s'han fusionat i que eren les més cèntriques no s'omplien perquè hi anava un tipus d'alumnat que la gent de Vic és molt classista, la gent de Vic els ha dut sempre a l'Escorial...Quan no hi havia magrebins, tampoc els duien a les dues escoles que s'han fusionat, vull dir, ja eren dues escoles minoritàries abans dels problema de la immigració" (p.8)
La integració de col·lectius culturals diferents (repercussions, vivències dels centres...)	**La integració de col·lectius culturals diferents**	**La integració de col·lectius culturals diferents**
		▪ "Hi ha un problema també, les dones, les que fa temps que són aquí les mares ja surten, però al principi quan arriben no volen sortir,

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		no sé perquè però no volen sortir...no les deixen em sembla... No, no volen. però n'hi ha que no volen elles sortir, fins que no fan la seva colla i la seva d'allò, algunes no les deixen i algunes no volen...sí però trobo que cada vegada menys perquè jo que tinc els petits hi ha mares que no les havia vist, per exemple nens que fan P5 i que a P4 o P3 ja els teníem, no havia vist la mare fins aquest any...Perquè ja fa un temps, a la que porten un temps aquí, llavors ja surten" (p.13) ▪ "Ens pugen de molt petits i això ajuda molt. Perquè de petits no tenen aquesta imatge...potser ho han escoltat d'algun gran això de moro, però entre ells no es fan comentaris... saben molt bé que per exemple en R és diferent, és un cas especial i saben que és diferent. tenim en M que és sord i

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
		també és diferent, en B que és negre i ningú li ha dit negre en pla despectiu, alguna mare ha dit aquell nen que és negret... sí, però sembla que els hi fa com cosa, no poden dir-ho " (p. 15-16). ▪ "Els nens reflecteixen molt el que senten a casa i si hi ha una família que parlen amb despreci i això ho veus perfectament, que si és un Mohamed o un... de seguida et diuen: aquest ha fet això... ja veus quin nen diu..." (p. 16)
Futur de l'escola. Perspectives de futur.	**Futur de l'escola. Perspectives de futur.**	**Futur de l'escola. Perspectives de futur.**
	▪ "Tal i com se'ns va dibuixant el dia a dia, suposem que seguirem. Que seguirem donant resposta al que se'ns vagi presentant i des de tot el bagatge que pots tenir, penso que és el que porta a mirar el futur esperançat. Vindrà una cosa tant nova, que	▪ "Nosaltres pensem que amb el soterrament de la via i si obren una llar d'infants això es tornarà... a més a més aquesta escola té una perspectives de créixer per aquesta zona; una escola pública aquí fa falta, tenim l'esperança de mantenir-ho, les ganes ja hi

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	no sapiguem que fer, doncs penso que no. Tota l'experiència que hem viscut i la que he tingut abans, que en molts moments ens hem hagut d'anar obrint camí i ara hi ha molts camins que podíem tenir trillats, en el sentit que com sempre hi poden haver coses noves i els nanos canvien, doncs bé, anar caminant. L'objectiu és aquest, arribar com més millor a cadascun dels alumnes, l'atenció a la diversitat,...arribar al màxim a aquells alumnes i després això és un repte que dia a dia es va renovant. Igual avui no hi arribes per aquí i demà intentes arribar-hi per l'altre cantó, o igual amb aquell no hi has acabat d'arribar i a veure, és anar fent balança sempre i després això ens porta com escola i com a professionals anar-nos formant en les diferents estratègies que hi	són però ja es veurà. de moment tenim aquí projectes per anar fent" (p. 16-17) ▪ " Des del Departament i l'Ajuntament s'estan prenent mesures per revitalitzar, per anar cap aquesta línia. Si s'organitza és que es té ganes de tirar endavant l'escola que no pas tancar-la. és una pèrdua important tancar una escola, i més una escola pública" (p.17)

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)	Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. Realització: 30/5/00	Entrevista Equip Directiu Escola El Montseny de Vic. Realització: maig 2000
	ha, en les diferents metodologies, sempre amb un objectiu final: arribar a atendre aquesta diversitat, a la diversitat de la diversitat" (p.10) ▪ "Ara cada vegada la cosa es va estenent, hi ha el reconeixement de l'Administració. Tota aquesta qüestió de la diversitat és té molt en compte doncs res, donar resposta aquesta diversitat, assegurar aquestes competències bàsiques a tots... no sé la gent ha vist que en un moment que la seva religió i la nostra era diferent, que primer deien que no perquè deien que era una cosa més, després hem vist que era una cosa més normalitzadora, més acollidora, i bé, no volem més i perquè tenim una opció i ho fem així, i han vist que les seves criatures estaven ben tractades i ben ateses i que se	

Annex 12: Anàlisi de les entrevistes dels equips directius d'altres centres de la ciutat

Temes que apareixen en l'anàlisi de les *entrevistes anteriors (Informe de progrés n.2. Juliol 1999)*	**Entrevista Direcció Santa Caterina de Vic. *Realització: 30/5/00***	**Entrevista Equip Directiu Escola El *Montseny de Vic. Realització: maig 2000***
	sentien estimades a l'escola i aquí la gent ho viu d'una altra manera. (fa referència als pares magrebins) (p.11).	

Index

Volum III. Annexos (Del 13 al 23)

Annex 13: Anàlisi de noves entrevistes a mestres de l'escola C-D i a l'equip directiu. Curs 2000-2001. 427

Annex 13 bis: Anàlisi de noves entrevistes a mestres de l'escola A-B i a l'equip directiu. Curs 2000-2001. 474

Annex 14: Aspectes més rellevants de l'entrevista a Miquel Casanovas. Curs 2000-2001. 527

Annex 15: Anàlisi de les entrevistes a professionals dels Serveis Educatius. Curs 1999-2000. 532

Annex 16: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora de Benestar Social. Curs 2000-2001. 549

Annex 17: Anàlisi de les entrevistes als infants de les escoles fusionades. Curs 2000-2001 556

Annex 18: Anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001. 566

Annex 19: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora del Programa d'Educació Compensatòria d'Osona. 612

Annex 20.1: Vic. Ubicació d'escoles abans de la fusió. 621

Annex 20.2: Vic. Ubicació d'escoles després de la fusió. 623

Annex 20.3: Vic. Zones escolars de primària i seccions censals. 625

Annex 20.4: Vic. Ubicació escoles 2001 i seccions censals. 627

Annex 21.1: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació infantil escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió. 629

Annex 21.2.: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació primaria escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió. 631

Annex 22: Qüestionaris als mestres. Curs 1999-2000 i 2001-2002. 633

Annex 23: Buidatge dels qüestionaris als mestres. Cursos 1999-2000 i 2000-2001. 639

CENTRO JAUME BOFILL
1336

UNIVERSITAT DE VIC
Facultat d'Educació

La fusió de les escoles a Vic. Anàlisi d'una proposta de política educativa per a respondre al repte de l'educació intercultural en l'àmbit municipal.

Juny 2002.

Volum III. Annexos del 13 al 23

Jaume Carbonell, Isabel Carrillo, Laura Catena, Cristina Jurado,
Xavier Rambla, Núria Simó, Antoni Tort i Rosa Valcárcel.

Volum III. Annexos (Del 13 al 23)

Annex 13: Anàlisi de noves entrevistes a mestres de l'escola C-D i a l'equip directiu. Curs 2000-2001. 427

Annex 13 bis: Anàlisi de noves entrevistes a mestres de l'escola A-B i a l'equip directiu. Curs 2000-2001. 474

Annex 14: Aspectes més rellevants de l'entrevista a Miquel Casanovas. Curs 2000-2001. 527

Annex 15: Anàlisi de les entrevistes a professionals dels Serveis Educatius. Curs 1999-2000. 532

Annex 16: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora de Benestar Social. Curs 2000-2001. 549

Annex 17: Anàlisi de les entrevistes als infants de les escoles fusionades. Curs 2000-2001 556

Annex 18: Anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001. 566

Annex 19: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora del Programa d'Educació Compensatòria d'Osona. 612

Annex 20.1: Vic. Ubicació d'escoles abans de la fusió. 621

Annex 20.2: Vic. Ubicació d'escoles després de la fusió. 623

Annex 20.3: Vic. Zones escolars de primària i seccions censals. 625

Annex 20.4: Vic. Ubicació escoles 2001 i seccions censals. 627

Annex 21.1: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació infantil escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió. 629

Annex 21.2.: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació primaria escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió. 631

Annex 22: Qüestionaris als mestres. Curs 1999-2000 i 2001-2002. 633

Annex 23: Buidatge dels qüestionaris als mestres. Cursos 1999-2000 i 2000-2001. 639

Annex 13: Anàlisi de noves entrevistes a mestres de l'escola C-D i a l'equip directiu. Curs 2000-2001.

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
Integració de tots els infants a l'escola fusionada		• "Els costa molt l'organització de l'escola. Ja és molt que es comprin els llibres, que procurin tenir llibretes perquè al començament costava molt, i que vinguin a l'escola perquè també hi ha molta absència". (p. 14)		• "Per alguns infants magrebins diuen que són d'aquí perquè fan el que fans els altres infants.
		• "Als nens magrebins els agrada molt venir a l'escola" (p. 15)		
Repercussions organitzatives de la fusió			• Tenir més recursos CAEP, ha sigut el més important • Les ampliacions	• Dels 28 mestres són 6 que han vingut del Balmes • L'estructura de l'escola és molt dispersa. El

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
			d'edificis i d'espai d'ús educatiu" (p. 24)	mestre arriba al matí i va corrent al seu cicle i allà té de tot: els companys, el cicle, la sal de reunions, clar llavors no té perquè venir a la sala de professors. • *Per tant vol dir que hi ha* menys contacte excepte els que ens quedem a dinar, que amb aquests ens veiem sempre cada dia, però els que no es queden a dinar hi ha dies que no els veus" (p.4)
Repercussions organitzatives de				• "Han posat telèfons a diferents llocs d ela casa

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
la fusió				perquè sinó buscar a algú és impossible. • *Fem servir un sistema de* calaixos per comunicar-nos • Reforçar el paper dels coordinadors dels cicles Ars un cicle amb una escola de doble línia té una entitat pròpia Hi ha gent que aquesta nova manera de comunicar-se li ha costat perquè abans tot es podia discutir entre tots". (p.4)
Relació famílies magribines	• Difícil . Alguns hi venen però no sembla que	• Per les mares venir a l'altra escola era com més	• "Normalment la comunicació amb les	• En el Pla Estratègic que han presentat al Dept

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista Equip directiu CD** ***Data: 2/7/01***	**Entrevista Equip Directiu AB** ***Data: 3/7/01***
	preguntin massa sobre l'infant "ens vam entendre però hi va haver poca participació, va venir per saber com anava la nena però no va donar massa peu a res, són gent més aviat tancada com per preguntar coses, que no es pensin que pugui interferir a la vida" (p.5)	informal. "Entraven més fàcilment a l'escola" (p. 13) • Les mares, aquí, (a l'escola nova) s'han d'haver més malament perquè fins a allà (a l'altre escola) les deixaven venir i era el seu punt de trobada, de tertúlia. (...) Tenien l'excusa d'anar a dur el nen petit i es trobaven totes allà Aquí no ho sé tant perquè en ser l'escola més gran no sé què passa amb els petits. No ho	famílies es fa a través de papers que poses a la maleta del nen i llavors ells no en sabien res. Per a ells era n paperot i res més" . A les reunions els hi dèiem que havien de mirar la maleta i si no enteneu el paper veniu" (p.21) • "Les mares magrebines es preocupen més del comportament. Hi ha altres aspectes de l'avaluació de l'infant que no pregunten però preocupació sí que n'hi	d'Ensenyament han posat que necessitarien un persona de dedicació parcial per fer la feina de convèncer, d'agafar les mares magrebines, portar-les a l'escola, ensenyar-los-hi el menjador, portar-les a la piscina... DE tal manera que coneixent-ho, segurament puguin facilitar que els seus fills vinguin més

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
		veus tot tant (p. 14)	ha" (p.23)	
	• De vegades quan no volen, no entenen el que dius i llavors no s'acosten més a l'escola (explica el cas d'un pare amb la beca de menjador (p.5)			• Al principi vàrem perdre la relació més informal de portar el nen fins a l'escola . A mesura que han entès el tema del transport, de les informació a través de papers, entenen les sortides, la relació ja és diferents.
	• Sembla com si no volguessin explicar res de les famílies no volen que sàpigues res de les famílies (p.5)			• Amb alguns pares que s'ha contactat per telèfon l'entrevista ha funcionat bé Per això dèiem que és molt important que una persona es pugui dedicar

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	***Entrevista mestra CD M2*** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	***Entrevista Equip directiu*** **CD** **Data: 2/7/01**	***Entrevista Equip Directiu*** **AB** **Data: 3/7/01**
				a aquests contactes. És fonamental ja que moltes vegades hi ha problemes per interpretar la informació de l'escola (p. 17)
Relació famílies	• "Ni idea de què en pensen de l'escola, no puc saber què volen aquestes famílies" (p.5)		• " Relació entre famílies autòctones i magrebines no n'hi ha Hi són en el mateix espai però cada una en el seu grupet" (p.23)	• Hem d'aconseguir superar el mecanisme que quan un paper de l'escola no es llegeix i no passa res. Per això necessitem algú que busqui fórmules, que hi posi hores de dedicació, perquè sinó a nosaltres només ens queda el recurs del telèfon i es un recurs

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
				precari. Aquest és el nostre repte ara (p. 18)
Relacions entre famílies				• No hi ha punt de comunicació entre famílies. La manera com es comuniquen les famílies és a través de les reunions, o perquè es troben a les 5 de la tarda com que a les reunions no venen, no els venen a buscar perquè van en autobús... per tant no hi ha relació (p. 23)
				• Jo crec que les famílies magrebines han de fer un esforç per guanyar-se un

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
				lloc entre els pares autòctons (Anàlisi: tenen l'espai *adequat per fer* aquest esforç? •
Característiques autòctons	• "Penso que el tipus de nens... aquí doncs per exemple són nens molt més lliures, molt més oberts, molt més espontanis, amb un excés d'informació terrible que porten i que els has d'ajudar a centrar i que tu fas una mica i ells ja et disparen i et porten"(p.1).			
Característiques	• "Els altres no tenen res		• "Els problemes que es	• De vegades quan un nen

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista Equip directiu CD** ***Data: 2/7/01***	**Entrevista Equip Directiu AB** ***Data: 3/7/01***
immigrants	d'informació, arriben amb la motxilla buida com aquell qui diu, suposant que et portin llapis, suposant..., n'hi ha de tots. Llavors penso que aquests nens estaven acostumats a tenir uns coneixements molt més mecànics, molt més... pautada, però vull dir cada dia molt semblant amb el mateix, un ritme de molt control, pensa que de deures no en fan, que l'ajuda a casa no hi és i llavors han de fer si		poden tenir amb infants es generalitza a tots els infants magrebins" (p.10) • " Els nens volen que el seus pares vinguin a les activitats: els preguntes si vindran els pares i diuen que sí però després t'adones que t'estan dient una mentida perquè ells si que volen que els pares vinguin" (p.23) • "Quan tu li dius a un nen que avisaràs al seu pare perquè ha fet alguna	magrebí és gamberrot els altres de la classe ho atribueixen a la procedència cultural (p. 10)

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
	els hi posen uns deures *un full que sigui unes* restes, unes divisions, un no sé què" (p.1) ..		malifeta de vegades pot ser *que el pare pegui* l'infant pel que ha fet. Per tant no és que siguin exactament iguals els infants immigrants dels autòctons" (p.23)	
Característiques immigrants	• "Són nens que estan molt més acostumats a una disciplina, sobretot els magrebins, que a casa seva suposo que és de respecte, de callar, de garrotada..., "(p.2)	• "No tenen l'hàbit de llegir dels nens d'aquí". A veure a l'altra escola ja fèiem tot el que podríem i més però no ens ajudava *res l'ambient familiar.* Són gent que les seves prioritats estan en la subsistència primer, després el nen ja va a	• De vegades les famílies dels immigrants són d'extrems: molt radicals que els castigaran i no el deixaran sortir mai més *però a la setmana següent* poden trobar aquell mateix infant al carrer. Com que no són sistemàtics, els hàbits no	• Les famílies magrebines tenen la sensació de que aquí perden el control del què és l'educació dels seus fills, j crec que la *tenen* (p. 17)

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
		l'escola, fer-los llegir ja queda com molt més lluny (p. 9).	s'introdueixen"(p 24)	
Característiques immigrants		• Les primeres famílies que van venir eren diferents a les d'ara perquè tenien més poder adquisitiu, tenien un nivell econòmic més alt "ens ensenyaven com tenien la casa a allà ens ensenyaven fotos, fins i tot una mare va portar tot de vestits i ara tenen un altre nivell" p. 15)		
		• "Com que l'escola els agrada i sovint hi		

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
		trobaven potser més caliu que a casa seva dons no tenies problemes" (p. 15).		
Característiques *immigrants*		• Si no hi ha problemes els *nens t'expliquen què han* fet durant el cap de setmana (...) Ara, si hi ha algun problema jo crec que els marquen més el què poden dir i el què no. (p. 16)		
Relacions entre infants	• Barreja molt elevada entre els infants tret del problema puntual amb una nena concreta que pren coses.(p.3) • El fan més extensiu a tots	• Un nen problemàtic ha fet que hi hagi rebuig, potser més en generals a tots els infants magrebins. Els posen l'etiqueta (p.8).	• La convivència entre infants és diferent dins de l'escola que fora. A fora les famílies s'ajunten per la seva feina i les activitats que fan i és	• "S'han prioritzat les relacions entre els paral·lels que entre el cicles perquè els cicles amb doble línia són molt nombrosos"

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 ***Cicle Mitjà (4rt)*** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** ***Cicle Mitjà (4rt)*** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
	els nens magrebins (p. 8)		*diferent (p. 14)*	• *Els infant perden* la relació entre nens de diferents edats, per mantenir les relacions d'infants de la mateixa edat (p5)
Relacions entre infants	• El treball que es fa amb tots els infants dins de les àrees no hi ha cap problema en els espais de relació espontània que és l'hora de dinar els nens magrebins no hi són (p.4)		• En les relacions potser són més fàcils entre nens de diferents cultures que entre nenes. El nens juguen a futbol i es barallen tots si convé, però les nenes són més íntimes, de coses més petites i sempre van fent més grupets (p.14)	• No hi hagut conflictes entre infants. Hi hagut l'aïllament que determinats nens encara tenen. Algunes nenes magrebines fan pinya entre elles. • Amb els infants del cicle superior l'agrupament per procedència d'escola s'ha mantingut molt (p.10)

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
Relacions entre infants		• "Jo veig que el dia que els deixava posar com volien em quedava a classe un cantó les nens i un altre cantó els nens" (p. 12)		• "De vegades hi coses de relació que es couen per sota els pupitres (p.10) De vegades aquest agrupament per procedència és perquè l'altre li ha dit "Ni t'hi acostis" (p.10)
Relacions entre infants				• "El contacte entre infants de cultures diferents es valora de forma molt positiva, el que encara no s'ha aconseguit amb infants més grans és que siguin amics entre ells" (p. 18) •

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
Relacions entre infants				• "A l'hora del pati encara costa molt que s'associïn amb els altres, es busquen" (p.11) • S'han d'aprofitar els jocs que surten de manera natural, pes exemple el futbol. El futbol farà que els nens juguin sols (cal trobar quins són els jocs que poden fer aglutinar els interessos de tots (p.11) • Per exemple els nens magrebins els agrada molt juga amb les rodes de neumàtics, més que els

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
				d'aquí (s'han de trobar quins són els jocs que els agrada). (p. 11)
Relacions entre infants				• A les hores de relació més lliure: activitats extraescolars, piscina, excursions, colònies els nens magrebins com que no hi són no tant contacte (p. 11)
Reforç		• "Ens ha anat molt bé tenir una persona de reforç Si se t'emporten els nens que no tiren tant i poden rebre una atenció més individualitzada, també els altres poden tirar		

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
		més". (p. 10)		
Aprenentatges	• "En canvi els altres tot el que és mecànic doncs molt més bé. Ara continguts, experiències, vocabulari, expressió, comprensió, biblioteca..., estem en un abisme. És diferent" (p.2)	• Els costa la creativitat. "L'ambient de casa és molt pobre, no parlen gaire amb ells, ni contes ni gaires coses i és clar hi ha molta diferència" (p.9)	• Les diferències d'aprenentatge dels infant estan més relacionades amb el nivell econòmic de les famílies que amb el nivell cultural, perquè el pare ha de treballar molt hores i no és a casa. (p.6)	• " Repte aconseguir els mínims d'aprenentatge per a tothom sense deixar els màxim per a qui pugui. Aquest és el gran repte (p5)
Aprenentatges	• "tot el que parles de coneixement del medi, i ells tenen una visió molt reduïda, hi ha algun nen que no és magrebí però que ha vingut de l'altra escola però que l'ambient	• "Hem tingut molta ajuda ja sigui de personal o d'hores amb el reforç, amb els desdoblaments" (p. 16)	• L'aprenentatge de la llengua potser és el que més costa, amb alguns més que amb uns altres no tots es comporten igual)	• "La por que la diversitat baixi el rendiment acadèmic dels infants es planteja d'una altra manera des dels mestres que la diversitat ha augmentat el desnivell

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
	també és molt pobre, ambient, ja no econòmic, l'ambient cultural és pobre, doncs el nen pràcticament el cap de setmana se'l passa a casa o a l'hort que té el pare allà o mirant la tele o poca cosa més..., i per tant l'altre té l'apartament a l'Estartit i cada setmana t'explica quan parles de comunicacions que si la platja, que si els quilòmetres, que si els animals, que si la vegetació, que si la		• "De vegades es detecta poca motivació i poc interès amb el que ofereix l'escola per aprendre" (p. 6) • "Això també té a veure amb el bagatge que els nens porten dels coneixements que els nens aprenen a casa En un col·lectiu i l'altre això és molt diferents i es nota" (p.7) • Hi diferències de rendiment acadèmic en	entre els infants. Això demana més imaginació organitzativa, més recursos materials i personals" (p7) • L'escola en l'aprenentatge de l'infant és un percentatge petit. Hi ha moltes altres coses que fan que un nen avanci. Altres aspectes: família, vivències dels infants, comportaments, persones amb qui es relaciona" (p.7)

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
	cabana que fan... O uns altres són excursionistes i parles de muntanyes i t'expliquen que han anat aquí i cap allà, doncs per tant les vivències són molt diferents. A nivell de plantes que hem estudiat, a nivell d'animals, doncs.." (p. 3)		llengua i matemàtiques, sobretot en la comprensió dels problemes que implica dominar la llengua" (p.10)	
	• "A nivell de matemàtiques molt bé, ara a nivell de llengües doncs té un vocabulari molt més limitat perquè a casa seva no parlen, deuen parlar no sé si			

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
	l'àrab o el berber o no sé quin parlen i parla el català a l'escola". (p.3)			
• **Aprenentatges**	• "Però vull dir que a nivell de llengua, a l'hora de redactar, d'expressar-se no és tant lliure".(p.3)	•	• "El fet de tenir infants diferents ens fa pensar més en l'aprenentatge, perquè havíem de fer l'esforç de pensar en uns altres nens i en unes altres famílies" (p. 3)	• Dificultats de comprensió i expressió oral en els infants magrebins, però això cada vegada serà més en funció del temps que fa que els infants són a Catalunya (p.8)
Aprenentatges			• "La diversitat no ha fet baixar el nivell de rendiment acadèmic" (p.9)	
Aprenentatges			• Als d'allà els aporta que els grups eren molt reduïts i nosaltres ho	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
			havíem de fer tot perquè els nens tinguessin models de la nostra cultura Ara un nen que tira i que té hàbits està mostrant el que nosaltres no podíem, perquè no hi havia models. (p.29)	
Sortides	• Xoc a distàncies culturals: anar de colònies, anar a les sortides. • No saben els motius pels que no venen. No donen explicacions: No ho argumenten, no paguen i no venen i no s'acosten i	• "Jo penso que no hi veuen la necessitat, per a ells creuen que és perdre el temps anar d'excursió. A mi em sembla que no valoren que s'aprengui (p. 13) • Nosaltres hem vetllat a	• Colònies i natació els costa més als infants magrebins (p.14) • A colònies hi ha anat de 4rt (el curs de la fusió) un 10% del Sant Miquel i només un magrebí • "Hi ha la por de viatjar, per exemple les sortides	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
	no et diuen res. (p.5)	cada sortida que si no venien no fos per la part econòmica (p. 13)	que es fan a Barcelona participen menys que les que es fan aquí".	
Sortides	• "A colònies no ha vingut ni un de magrebí, nens de l'altra escola si que van venir però magrebí no" (p. 13)	• "A l'altra escola si venien a les sortides era perquè ho treballàvem molt però de colònies no en fèiem" (p. 13)	• "La importància de la sortida, les famílies magrebines no la veuen" (p.15) • No es considera que sigui un problema econòmic. Sembla que es viu com aquí es vivia fa 40 anys" (17) • D'altra banda quan s'ofereixen més sortides, s'ha de tenir en compte que puja més econòmicament. (p. 19)	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) ***Data 28/6/01***	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista Equip directiu CD** ***Data: 2/7/01***	**Entrevista Equip Directiu AB** ***Data: 3/7/01***
Treball mestres	• "El fet de treballar en paral·lels, sigui amb fusió o no, vol dir que ja com a mínim et comporta una reorganitzatció, un posar-te a prendre acords, a acostar tarannàs, perquè vulguis que no cada mestre tens el teu tarannà..." (p.1)	• Aquest ha estat el primer any de paral·lels per a les dues mestres	• Els desplaçaments d'edificis per coordinar-se, semblen una tonteria però ens han afectat. Ara hem preferit no canviar d'escola de cop perquè la transició fos més assumida per tots els mestres (p.2)	• "En un principi va començar veient quines coses podíem consensuar que ens semblaven importants del currículum per tant vam intentar que hi haguessin moltes hores de contacte entre els mestres del cicle, per poder parlar dels temes del cicle. Això és el primer que vam intentar. " (p. 2)
Treball mestres	• El treball era molt diferent en un centre i en un altre per les característiques dels	• "Clar procedim de dues escoles molt diferents" (p. 10)	• Cal traspassar una mica el per de l'equip directiu a les reunions de coordinador (p. 2)	• " Les imatges prèvies que tens d'una persona o d'un lloc, d'unes persones d'una situació, sempre

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
	infants (p.1)			són diferents de la realitat. I les imatges que s'havia fet la genet del Balmes de l'Andersen podien no ser realitat igual que la gent de l'Andersen del Balmes. (p3)
Treball mestres	• Comenta que han compartit l'experiència i s'han hagut de plantejar coses que feien per rutina (p.10)		• "Els més diferents és que eren dos claustres, dos tipus de mestres que tots feia bastant anys que treballàvem cadascú en els dos edificis i ens havíem acostumat a treballar amb una alumnat concret" (p.2)	• "S'ha reforçat molt el treball de paral·lels" (p. 4)

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
Treball mestres	• "Ha set bàsic que tinguéssim moltes estones per posar-nos d'acord. " (p.10)	• "Quant a personal i a temps l'escola sempre ens ho ha facilitat molt" (p.11)	• El fet que tots els nens havien d'aprendre és el que ha unit el treball dels mestres (p.3).	
Treball mestres			El fet de treballar a cada cicle amb una mestra del Sant Miquel i una del Guillem ha afavorit l'equilibri i la cohesió (p.4)	
Agrupaments d'alumnes	• L'agrupament diferent d'alumnat possibilita un rendiment + elevat.	• No se senten dues classe separades. Moltes coses les fan junts: aniversaris, colònies excursions...(p.11)	• Els agrupaments flexibles gràcies a tenir més recursos humans fan que es pugui adaptar el treball a les necessitat educatives	• Pensàvem que amb els grups de 5è i 6è tindríem més problemes de relació però no ha estat així. Com que pensàvem que es podia donar ens hem plantejat per exemple: si es tracta d'atendre per

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
				nivell fem-ho però busquem la manera que sempre no es quedin en aquests grups. Hi hagut molta flexibilitat a l'hora de pensar els agrupaments (p. 21)
Agrupaments d'alumnes	• De les dues classes en fèiem tres grups, fèiem uns tallers i vàrem mirar molt que a cada grup hi haguessin els amics	• Els amics íntims es trobaven ens els grups de la tarda (tres tardes a la setmana) pel matí fèiem (de les dues classe) tres grups per nivell. (p. 10)		
Agrupaments d'alumnes	• "Quan vàrem fer els grups de matí, es va tenir també una mica en compte el nucli			

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
	d'amigues o amics. Es van fer sòciogrames però encara no ho sé si ho vàrem fer bé perquè hi ha persones que canvien molt d'amistats". (p. 12)			
Treball d'aula			• Hi ha diferències entre les escoles, per exemple al *Sant Miquel els aspectes* d'ordre i de disciplina i de seguiment de les famílies es treballava més. (p.4)	
			• Es pot fer bé amb les condicions que tenen de ser una CAEP (28 mestres 2+ que en un	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
			centre ordinari (p.7)	
Festes a l'escola				
APA			• Aquest any l'AMPA ha canviat la gestió dels llibres. L'AMPA ho ha explicat fen paper i més papers . En una assemblea va venir un pare magrebí però com que no comprenia els missatges i el que significava. Per tant els pares es van adonar que la informació que donaven als pares l'havien de donar més per a ells. Creiem que això va	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
			ser molt important (p.21)	
APA			• "Mentre hi van haver dues AMPA hi va haver un pare del Sant Miquel però hi assistia molt	
Participació de les famílies magrebines	• "Es nul·la", per l'experiència de 4rt. (p.6)	• "No participen gaire en l'elecció dels seus representants. Sols hi ha la mare delegada d'una classe que està casada amb un magrebí però ell és catalana" (p. 20)	• poc per problemes d'horaris. (p.23)	
Relacions cultures	• "Ara hem vist que hi ha nens magrebins macos i nens magrebins no tant macos, potser quan no els teníem al costat ens			• De vegades funcionem per estereotips culturals. De vegades jo tinc més distància per raons polítiques, culturals,

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
	pensàvem que tots eren lletjos, i ara han vist que són persones si que n'hi ha igual que els d'aquí, que n'hi ha de macos i que n'hi ha de lletjos, jo penso que és això. • A nivell cultural a vegades parlem d'algun tema i jo he intentat ser molt prudent de no barrejar i de respectar molt i de valorar la seva cultura, a la vegada que també recalco doncs que s'ha de valorar el que hi			religioses amb un que és d'aquí que no amb un nou vingut, i en canvi funcionàvem per estereotips (p.9)

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
	ha aquí" (p.7)			
Relacions cultures	• "Cal conèixer les diferents cultures i no rebutjar res Ser sensibles a les diferents cultures per conèixer-les". (p.7=)			• Costarà més al carrer perquè no hi ha contacte entre la manera de viure d'un col·lectiu i l'altre (p. 20)
Cultura infantil				• Es comparteixen els jocs de mercat "tazos", joc de les boles (p. 20)
Balanç fusió des de la ciutat	• Ara no en parlen perquè no està de moda . "Només es preocupen quan els afecta" (p.6) • Queda lluny "Al principi hi havia opinions per tot, però ara si no els toca a la vora" (no ho veuen		• Hi ha un percepció molt diferent per part de les famílies que han viscut el procés de fusió de les famílies que ja s'han matriculat a l'escola pública de doble línia. Per a aquests darrers no	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
	problemàtic) p.8)		hi ha problemes és una escola de doble línia plural, pública i ja n'hi ha.	
			• Aquells que no tenen nens a l'escola no els ha preocupat gens el tema de la fusió (p.25)	
Balanç fusió per part de les *famílies* magrebines		• Al principi no els agradava venir per la distància, és l'única cosa" (p.8)	• Els preocupa la distància (p.18) • La majoria estan contentes en general (p.19)	• "Estan contents" (p. 21)
Balanç fusió per part de les famílies autòctones	• Els pares amb els que jo he parlat estan contents. Han vist que als nens no els hi ha passat res i que	• En un principi hi havia moltes reticències per part de molts pares i sobretot ho concretaven		• "No només estan contents sinó que estan sorpresos que no hagi passat res" (p21)

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
	els nens que han vingut no eren problemàtics (...) "Han vist que els seus nens continuaven mantenint les seves amistat a través de la flexibilitat de grup i això era important per a ells" (p.11)	amb barrejar els dos 4rt. "Demanaven que es mantinguessin les tutories com es farà aquest any a 6è (...) Els pares han vist que hem barrejat els nivells i que hem treballat bé		• Els pares dels més grans han quedat molt contents de com hem muntat la fusió dels de 5è i 6è
Balanç fusió		• "Jo crec que tampoc té sentit que els d'aquí estiguessin en una bombolla " ai no, nosaltres, els nostres són els macos". No els d'allà també *són macos* són d'ambients diferents i	• Els nens han guanyat un tracte més normalitzat de societat que els que se'ls podia donar a nivell individual • "Aquests dos anys a P3 han sobrat sol·licituds, o	• "No es pot fer una cosa que requereix temps en poc temps, això és impossible perquè moltes coses que ara diríem i posaríem sobre la taula i *no representaria un* problema per a ningú en

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
		socialment i econòmicament també, segur que més baix, però no per això més dolent" (p. 18)	sigui, per exemple, a l'inici d'aquest curs 8 famílies han hagut d'anar a 2a o 3a opció. Penso que la propaganda la fan més els pares que nosaltres perquè quan es troben a les llars d'infants ho comenten" (p.20)	aquell moment encara no es podien dir" (p.2)
Balanç fusió			• "És important que el camí que s'està fent a l'escola es traslladi a la societat "(p.17)	• La fusió en un principi va ser dura perquè la gent que venia del Balmes eren gent que no només havien passat molts anys al Balmes sinó que hi havia treballat, s'hi ha esforçat per fer funcionar

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
				el centre, Passat un temps la gent pot trobar que en el nou centre es pot treballar amb tranquil·litat, de la mateixa manera que la gent d'aquí que hi ha posat ganes veu que amb la gent d'allà s'hi entén.
Balanç fusió			• Per a mi és un tema social, més que d'escola en sí" (p.27)	• Els reptes organitzatius de la fusió ja s'han superat, ara cal apostar per a la qualitat de l'aprenentatge per a tothom (p.5)
Balanç fusió			• Hem donat possibilitat als nens del Sant Miquel de	• L'escola ha fet un esforç per adaptar la nova

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
			veure conductes, maneres de ser diferents i els altres també: que no tothom té la mateixa manera de pensar ni d'actuar	metodologia a les circumstàncies. I encara ho haurem de fer més. Els alumnes són els que són i el bon mestre és el que arriba a ells i partint del que té fa que tots aprenguin Com? Amb una mica d'imaginació, amb sistemes organitzatius diferents, amb més recursos humans i material i això ho hem tingut una mica solucionat per ser CAEP i ara hem redactat un pla estratègic pels propers

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
				quatre anys (p.7) (anàlisis: la bona escola és fruit de la implicació dels mestres davant de la realitat , i de la implicació de l'administració per assegurar un marc de treball amb condicions pels mestres. (p.7)
Balanç fusió			• Cal que des de la comissió de matriculació es continuï controlant l'arribada massiva i es reparteixi entre tots els centres de Vic (p.29)	
			• "Quan vas creixent vas tenint unes aficions i per	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
			molt que hagis compartit escola no t'ajuntaràs amb persones que fan una feina molt diferent n amb aquelles que estan amb una situació sociocultural i econòmica molt diferent" (p.30).	
Nous temes				
Projecte Educatiu	• Parlen que el Projecte ha de canviar si és una fusió i no una absorció (p.1) • "A nivell d'escola penso que tothom ha funcionat una miqueta com ha pogut, no hi ha ara una línia, pots fer un treball		• "A l'hora de posar en pràctica el objectius de l'escola com que l'alumnat era diferent, es treballava amb unes dinàmiques una mica diferents" (p.3) • L'hem fet de nou amb les	• Es un document teòric que emmarca la ideologia del centre i que seran molt propers els uns als altres. El que cal veure és com es duu a la pràctic, segons els nens que tens al davant i en ser tots junt

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
	més o menys comú però hi ha moltes coses que s'han anat en orris". (p.1)		base del Guillem i del Sant Miquel. Son molt similars : partint del nen coma individu , com a persona diferents cadascuna" (p.5)	ha canviat una mica la manera de fer sobretot de la gent del Balmes" (p. 6).
Menjador	• L'espai del pati del menjador com a espai per a la relació entre infants (p.4)			• En aquest moment el percentatge de magrebins en l'autobús que marxa a les 12 és molt alt, perquè la majoria van a dinar a casa. No tenen perquè entendre que la millor opció és quedar-se a dinar a l'escola. Per nosaltres ara ho considerem com la millor perquè hem

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
				canviat la nostra manera de viure, perquè sinó... (p. 12)
		• Pels nens que no estan del tot integrats, l'espai de pati del menjador podria ser un bon espai per acabar-se d'integrar perquè les relacions són més lliures. El fet de marxar no els ajuda (p.9)		
Menjador	• Considera que no es queden a menjar pel tema de la dieta (p. 14)	• "També els costava perquè podien tenir una beca pel menjar però si havien de pagar el tema de la vigilància preferien no quedar-se a dinar" (p.		

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 *Cicle Mitjà (4rt)* **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** *Cicle Mitjà (4rt)* **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu** *CD* **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu** *AB* **Data: 3/7/01**
		14)		
Concepció de l'escola per les famílies magrebines	• "No sé si n'esperen res de l'escola perquè va dir "s'ha acabat el..., la nena s'ha acabat el problema no us vindrà mai més, la deixaré al Marroc amb la abuela". (p.5)			
Dret a triar centre per part de les famílies	• "A veure que jo penso que els magrebins tenen drets, oi tant!, i deures, que aquests ja no els hi tenen tant que tenen deures, però és que els d'aquí també tenen drets i de la gent d'aquí ningú en parla a veure si tenen			

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	**Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01**
	drets a venir o no tenen drets a venir, drets a triar escola o no, perquè..., que és més il·lícit que una gent que vulguin viure a l'escola del barri per tenir el nen ja amb el grup, tenir amics aquí al barri i que li toqui anar.. (p.6)			
Transició a l'ESO	• Es viu lluny (p.8)	• "A l'escola les mestres són marasses i a l'institut és campi qui pugui" (p. 17)	• Caldria més coordinació però no és una conseqüència de la fusió. Hi havia el treball de les tutores de 6è amb l'IES pel traspàs d'informació. I després ve algú de l'IES (no de la privada) a	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** ***Data 28/6/01***	**Entrevista Equip directiu CD** ***Data: 2/7/01***	**Entrevista Equip Directiu AB** ***Data: 3/7/01***
			traspassar una mica d'informació	
		• "Les noies marroquines a l'institut tenen problemes, ara en canvi a la Unitat d'escolarització hi van. Això vol dir que els interessa (p. 17)	• S'estan concentrant més a l'IES Vic per la zona on viuen i no tant al Callís. Per tant la Comissió específica ja ha fet una mica de treball específic per repartir-los però no tant com a P3	
Repercussions de la fusió: igualtat d'oportunitats		• "Sí que tenen més *oportunitats els nens* magrebins però això depèn de les famílies." Per exemple aquest any hi havia l'activitat d'escacs per la qual no	• "Es un procés. Ho *compartim tot i en un* futur potser sí que afavorirà la igualtat Més que res s'obren camins diferents que poden afavorir la igualtat"	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
		havien de pagar res. Doncs al començament a algunes nens magrebines no les deixaven quedar a escacs. Vull dir tenen igualtat d'oportunitats però ells no les aprofiten "(p. 19)	(p.17)	
Activitats extraescolars		• Cada any l'AMPA subvenciona una de les activitats extraescolars i aquest any eren els escacs i llavors aquesta no els costa res, però a les nenes no les deixaven quedar. No sé què s'imaginen els pares en els escacs de les		

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista mestra CD M2** **Cicle Mitjà (4rt)** **Data 28/6/01**	**Entrevista Equip directiu CD** **Data: 2/7/01**	**Entrevista Equip Directiu AB** **Data: 3/7/01**
		nenes" (p. 19). (Anàlisi propi: com viuen les famílies magrebines les condicions de les activitats extraescolars no són valorades per l'escola (p. 20)		
Currículum intercultural			• "L'educació intercultural no són tant els continguts *específics com el* compartir i estar amb uns nens diferents en el dia a dia. I això la fusió ho facilita" (p. 8)	
			• Importància d'aprofitar cada moment de la classe. S'han adonat que hi ha	

Annex 13: Noves entrevistes a mestres C-D i equips directius. Curs 2000-2001

	Entrevista mestra CD M1 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista mestra CD M2 Cicle Mitjà (4rt) Data 28/6/01	Entrevista Equip directiu CD Data: 2/7/01	Entrevista Equip Directiu AB Data: 3/7/01
			altres realitats. (p.9)	
Indicadors de qualitat a la nova escola				• Espais privilegiats (p5) • Aprenentatges dels infants • Felicitat dels infants en venir a l'escola
Indicadors de qualitat a la nova escola				• "Importància que la qualitat d'ensenyament és també un repte per a l'ajuntament" (p.5) .

Annex 13 bis: Anàlisi de noves entrevistes a mestres de l'escola A-B i a l'equip directiu. Curs 2000-2001.

Annex 13bis: Noves entrevistes a mestres A-B. Curs 2000-2001

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
Proporció immigrants/autòctons.		• -" (...) És veritat que aquí ara tenim molts nens magrebins perquè clar al ajuntar l'escola Balmes amb aquesta hi ha una quantitat molt gran però clar a P3 a P4 i P5 hi ha els mateixos a tot arreu. Bé, el repartiment aquest ha sigut molt bo, no hi ha cap escola que diguis és que aquí...." (p.14) • -"La fusió en detriment de l'escola pública? Home si haguessin fet una fusió i prou	

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		sí. Jo penso que el que era important aquí era per una banda les fusions i per l'altre aquest compromís de repartir la gent. Clar si haguéssim fet la fusió i això hagués volgut dir que tot l'alumnat que abans anava al Balmes hagués continuat venint aquí en massa, segur, perquè és clar no haguéssim solucionat res, al contrari , s'hagués traslladat el problema d'un lloc a l'altre" (p.14) • -A nivell d'Institut sí que es dóna concentració de nens	

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		d'una mateixa cultura: " Clar al Callís hi ha menys magrebins per això, perquè està més lluny " (p.15)	
Integració de tots els infants a l'escola fusionada, al grup classe...	• "Al principi els nens van anar una mica perduts i desgavellats (...) en quant a qüestions com per exemple d'hàbits". (p.3). • "Jo penso que sí que hi ha hagut nens que han anat molt perduts, que aquesta mena de situació tant així (de donar llibertat, més oberta) els ha fet anar més perduts. (...). De		• " Es respectaran però falta molt perquè hi hagi el 'feeling' com hi ha amb els d'aquí i amb els d'allà" (es justifica en que no porten la mateixa vida, no es troben fora de l'escola en altres activitats, en les sortides, colònies...) (p.4) • "Potser sí que els petits s'ajunten més (...) el que

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	mica en mica els nens s'han anat sentit que eren un grup, tenien clar el que havien de fer i el que no, i s'han anat centrant. I que a final de curs penso que hem aconseguit forces coses: que s'hagin centrat, que s'hagin sentit junts, que es sentin més com un grup. (...) Jo a tercer diria que els nens ja no estan perduts, saben bastant on són. Potser també és perquè és el segon any que estan fusionats, i per tant és possible que s'hagin anat adaptant. Ara...,		passa és que sé segur que s'aniran fent grans i l'amic comptarà, serà un amic però no serà..., perquè les tendències que tindran seran massa diferenciades a nivell..., no social, no econòmic sinó a nivell més sociocultural. I això amb els grans es veu més. Ja es respecten, ja juguen i hi ha hagut coses però..." (p. 9) • "A dins l'aula el contacte és marcat per nosaltres. (...) No hem tingut cap problema de baralles, ni d'uns contra els

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	la meva percepció de nens de 4t que hagin anat perduts sí que la tinc." (p.4) • Amb la fusió s'ha donat més riquesa d'experiències, de convivència.., amb les coses bones i dolentes que això té (*també pot crear recels*) (p.19) • La realitat de l'escola (B) no era la realitat en que es trobaven al sortir d'aquesta. Potser és més bo que la tinguin abans i que en siguin conscients, i que de mica en mica hi vagin trobant respostes. Que el repte ja		altres ni de racisme en cap tipus, però per exemple una nena gitana deia 'és que aquesta m'ignora' (...). T'ho mires fredament i dius 'és tant fàcil que t'ignorin'. Que no hi estic d'acord però clar, costa. Els has de treballar que no la ignorin, però ho has de treballar perquè inconscientment se n'hi van sense donar-se'n compte, algun determinat, altres no. I també depèn de lo vius que siguin els nanos. (...) Però és que els estímuls són tant

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	estigui plantejat a l'escola. (p.19).		diferents, i els valors... (...) la diferència entre ells és total". (p.10) • - Pensa que l'escola ha de ser un reflex de la societat perquè és el que es trobaran al sortir d'aquesta. Per tant consideren molt bo que els nens de diferents cultures es coneguin entre ells perquè després se'ls trobaran i ja hi hauran conviscut, coneixeran el seu tarannà. "Conviure et fa conèixer una realitat" (p. 13-14)
Relació famílies.	• Els agrada perquè els fills els	• Valoració de els famílies	• "Visita dels pares. Els de

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
Valoració de les famílies de la nova escola. **Participació de les famílies a l'escola.**	expliquen que és una escola oberta, amb espai, on han trobat gent maca, perquè els fills coneixen a gent molt diferent, es fan més coses i tampoc paguen massa. (p 19-20) • El fet de tenir l'escola lluny no els hi ha preocupat tant com semblava perquè el tema del transport està resolt. A les mares els preocupa perquè saben menys coses dels seus fills. (p.20) • La relació dels mestres amb les famílies s'ha perdut.	magrebines dels recursos de la nova escola: "...Aquesta escola té més recursos i això ells ho veuen, i això per ells és important. O sigui s'han adonat, tot i que tenien molta por de venir aquí, que es pensaven que això era l'escola dels rics perquè ells ho deien, (...) al final s'han adonat que resulta que hi ha més recursos i per això els seus fills estan una mica més ben atesos" (p.11) • Les famílies autòctones valoren no haver perdut el	l'Andersen et vénen mínim dos cops a l'any, si no en vénen més. (...). Els altres ni et vénen, per parlar amb ells tens una feinada" (p.10). • S'ha aconseguit parlar més amb els famílies magrebines però els gitanos no hi van. (p. 10) • Els canals de relació amb les famílies magrebines no han empitjorat. Hi ha el desavantatge de que l'escola és lluny. Es vetlla perquè els hi arribi la informació, però consideren que han de ser ells

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	Caldria muntar coses per acostar a les mares a l'escola, perquè participés més tothom. (p. 20.21) • Encara costa molt establir canals de comunicació amb les famílies perquè encara es parteix massa de que quan es passa un paper no tothom se'n assabenta. D'altra banda els pares marroquins no estan acostumats a participar a l'escola. A més l'escola està lluny i és difícil d'anar-hi. (p.22-23) • "Jo no estic d'acord amb que	que tenien (la dinàmica de l'escola) , encara que no valoren positivament la relació entre ètnies diferents: "...Valoren és que no s'hagi perdut el que fins ara tenien, que és el que els hi feia por, (...) aquesta escola és, molt clar que és, una escola d'elecció, la gent no ve aquí perquè estigui al costat de casa, (...) vénen aquí perquè els hi agrada. (...) El fet de que si el seu fill es relaciona amb gent d'altres ètnies això és enriquidor, hi ha alguna	qui han de voler-la. Hi ha pares que s'han preocupat i van a l'escola, quan poden i volen però van entrant. Segueix venint més l'home que la dona. En aquest aspecte s'avança molt a poc a poc. Encara que s'hagi tingut un primer contacte amb la família no s'aconsegueix més participació d'aquest col·lectiu. (p. 14-15). • "Els magrebins hi ha un sector que et vénen però ho fan quan a ells els hi va bé. És clar professionalment potser

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	els pares hagin de venir i que a partir d'aquí es comenci aquesta relació escola-família. O sigui si jo em crec que vull parlar amb uns pares, tanta obligació tinc jo d'anar cap allà com ells de venir. Això és un feed-back, és molt relatiu. Jo no hi estic d'acord. Primera com a funcionari jo faig x hores a l'escola però en tinc 7'5 més, (...) que per tant tant poden ser de correcció i de preparar feina, com d'un moment determinat anar a fer una entrevista". (p.23)	família que ho valora però la majoria no; n'hi ha alguns que sí" (p.11) • Les famílies magrebines estan aprenent a acostar-se a l'escola a parlar amb els mestres, i comencen a confiar els seus fills per anar de colònies:"(...) És un aprenentatge que també ha de fer la gent de que s'han d'acostar a l'escola i no tots però si més no jo per exemple aquest any de tots els que tenim tothom, menys un, ha vingut a fer una entrevista	també tenen unes exigències i no poden com un altre" (p. 10-11) • "N'hi ha algun que, malgrat no tenen telèfon, anotes a l'agenda del nen dient que vingui la germana gran si no pot el pare, dient-li l'hora que els hi va bé, però et diu 'és que a les 7 el pare torna de treballar i està cansat', i penses com escola jo ja més no puc fer. (...). I per festes anar-los a buscar, trucar pare per pare, 'ens els deixeu? Nosaltres us els tronarem...'

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	• "Quan vam fer el pla d'acollida s'hi proposava una figura que seria que algú de dins l'escola fes la figura de ser la persona que fes de mediadora" (p.23)	amb el mestre (...) Ells es presenten aquí a l'hora que els ve bé, però bé, ja està bé, si més no fan l'esforç de venir i saber. Penso que sí que hem aconseguit que molts nanos vinguin de colònies, que no han vingut mai..." (p.11)	que dius 'això és la meva feina?' No. Però ho fas en benefici dels nens perquè això facilita la relació, i si hi ha una bona relació amb els nens treus altres aspectes" (p. 11) • En la participació de les famílies no hi ha diferències en aquelles que els nens han començat a l'escola o els que vénen del B. (p.11) • Algunes famílies magrebines valoren que els nens arribin contents a casa. De la majoria però, al no haver-hi contacte amb l'escola, no saben la seva

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
			opinió. (p. 14) • Les famílies autòctones valoren de la nova escola que tot segueix igual i que els nens continuen anant tranquils a l'escola. Hi ha pares reacis als mestres del B perquè consideren que no treballen igual. (p. 14-15) • - (Referit a les famílies magrebines) "Hem d'anar més de mica en mica..., tampoc els podem agobiar. El dia de la Festa del Medi Ambient va venir un pare que era paleta i va fer pasta i allò

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
			'Molt bé!'. I els pares d'aquí veies que s'hi feien perquè era positiu. Però encara estem molt lluny d'allà on hauríem de ser. Que també ho entenc, no ho critico pas. És clar suposo que ells encara han d'entrar a la societat de Vic, fins que no entrin a la societat de Vic no entraran a la societat escolar". (p. 15)
Relació famílies autòctones i magrebines.	• Les famílies no es veuen entre elles per la situació de l'escola. No hi ha proximitat de l'escola a casa. (p.24)	• " (..)Llavors aquest neguit es transmet així 'moro apartat!'...coses d'aquestes han sortit i sortiran suposo.	

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		Però és clar, les veus també al carrer, llavors dius aquí ja pots anar fent discursos que.. i les famílies també n'hi ha alguna...N'hi ha que no només no suavitzen sinó que creen més..." (p.7)	
Característiques immigrants. Diferències amb els autòctons.	• Els magrebins són nens que *normalment no parlen si no* els estimules, l'atenció la tenen menys fàcil (però aquest factor pot anar acompanyat a que no els hi parlem, o que del què parlis no s'hi sentin identificats, no els fem participar tant). (p.17)	• Els nens magrebins i els nens *gitanos tenen menys capacitat* d'atenció: "Hi ha una cosa que ens crida molt l'atenció, que *és* la qüestió d'atenció. O sigui, a veure, la capacitat d'aprendre és molt de cada nen, hi ha nens amb una capacitat increïble i nens amb	• Els nens són diferents, com *ho és la societat de Vic, per* més que tu vulguis ser obert, que vulguis fer moltes coses, *la realitat d'unes famílies i* de les altres és molt diferent i costa molt. (...) Diferències d'estímuls familiars. (p.3) • Diferències de nivell. Quan

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	• "Possiblement alguns d'aquests nens marroquins necessiten més l'autoritat, es desmadren més, o són més esverats.., o eren més així (...). Però jo diria que va més lligat a l'entorn social on es mouen i per tant perquè fan carrer..." (p.17) • "Una nena marroquina, normalment, també hi ha excepcions, com en tot, però per norma general són submises, callades, quietes. O sigui tu les has d'estimular a participar perquè sinó no	molt poca, però els nanos magrebins bàsicament i els gitanos també els hi passa, poca atenció, o sigui tu veus que 10 minuts val, a la que en portes 20..., en general, també hi ha diferències, hi ha nano que ratlla l'excepció".(p.4) • "Més agressiu no, el que tenen és això que et deia abans, la manca d'atenció, més moguts també" (p.7)	es van fer agrupaments per exemple de matemàtiques (6è), 20 nens ja teníem clar que acabaven 6è, amb 12 l'objectiu era arribar als mínims del curs, i 4 ja pràcticament es pot dir que van a l'aula. Del primer grup (20) n'hi havia un del B i encara tenia feinades. Dels 12 del segon grup només 5 eren de l'A. I dels altres tots són del B. (p.10)

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	participen. Ara com a paràmetre dir que uns són més (agressius) no" (p.17) • Tenen menys atenció perquè en general es fan uns aprenentatges on no s'hi senten tant vinculats... i a mesura que es fan grans la cosa s'agreuja, ells estan per unes expectatives diferents a les que es donen a l'escola. (p.17)		
Relacions entre infants.	• "N'hi ha una colla d'aquests, uns 15 nens dels dos grups, que van sempre molt junts però que són terriblement	• "... a més com que l'escola ho permet cadascú té el seu territori i tampoc penso que haguem de forçar als nens a	

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	marcadors entre ells i competitius" (p.16)	jugar junts. Treballar junts sí però jugar junts...que cadascú jugui amb qui vulgui"(p.9) • "Si tu mires el pati, menys els del futbol que aquests tant els hi fa perquè quan es tracta de jugar a futbol tant és, la resta sí "(manté els grups de nens de cada col·legi) (p.9) • "Hi ha els nens de futbol que tant poden ser autòctons com magrebins, i hi ha els nens de la sorreta que són els que et trobes amb racons fent... i això tant ho fa un d'aquí com un d'allà (...)I les nenes	

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
		igual. (...)Les nenes també es solen apuntar al joc aquest de la sorra, bastant, i es munten els seus...(canvi de cara)....Juguen a bàsquet" (p.10)	
Aprenentatges.	• Els principals problemes en que es troben en els aprenentatges són el grau d'ajut, de participació dels pares, els estímuls, la informació que reben de casa, i l'entorn que els envolta. (p.10-11) • Depenent de com s'enfoquin els tallers aquests seran més o	• Es dóna una relació entre aprenentatge del nen i el seu entorn familiar: " Clar fa molt, a veure, tu tens nanos aquí que llegeixen...que a casa tenen piles de novel·les i a cas els hi llegeixen, cada dia la mama la vespre(..) És clar això ja és un handicap pels altres. Els nivells de lectura	• Bàsicament la dificultat que es destaca, per aconseguir l'aprenentatge de nanos diferents, són els desnivells. Aquests, tot i haver fet muntatges, encara no s'han superat perquè són brutals. (p.9)

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	menys útils i interessants per a tots els alumnes. A tercer es considera que els tallers han estat d'utilitat per a tots els alumnes perquè s'ha intentat que hi hagués un treball cooperatiu. Han servit per trencar la competitivitat que hi havia dins el grup i s'ha fet participar a tothom. (p.14-15) • S'ha intentat que els nens aprenguessin el màxim, però abans que això s'ha pretès que es sentissin satisfets. (p.13)	no són els mateixos tot i que a lo millor són nanos perfectament espavilats i capaços però que això.." (p.5) • Control dels resultats d'aprenentatge: "(..) Hem passat unes proves al principi i unes al final (..)De comprensió lectora, de velocitat i d'ortografia, de dictat, són rés, són coses molt simples però fa molts anys que els fem i llavors com que sempre és el mateix et dóna una mica la visió del procés. (...) Gairebé tothom ha	

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		doblat, cadascú el seu nivell però tothom ha doblat, perfecte" (p.6)	
Sortides.	• De tercer han anat tots de colònies menys un. Del cicle sencer, de 41, se'n van quedar 4. En referència a l'any passat d'aquest cicle han anat molts més nens de colònies. El cicle mig és el que ha aconseguit que vagin més alumnes de colònies. A nivell d'escola l'any passat se'n van quedar 18 i aquest 8. (p. 7-8) • La feina per aconseguir la participació en sortides s'ha		• "Jo perquè aquest nen vingui de colònies jo no puc anar a casa seu, em sembla a mi, a picar i dir 'ei ha de venir'. Jo el trucaré i faré el possible. I si hi ha problemes econòmics o de material ja l'ajudaré. Però tant com anar a picar a casa, a mi, personalment, em sembla que no" (p. 12) • "Hi ha qui diu que d'excursions no se'n han de fer perquè no és treballar.

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	centrat en no donar res per perdut, continuar organitzant-les, treballar amb els pares per fer-los entendre que és bo, estimular els nens, fer dinàmiques concretes... (p.8) • Algunes famílies viuen com a negatiu el fet de que es fan moltes sortides, però no en general.		L'escola per ells és un lloc on els nens han d'aprendre, res més" (p. 15) • "Ja és molt.., que comencen a deixar nens que vinguin de colònies" (p. 15) • "Sortides..., els pares d'aquí quan més en fem millor, els pares d'allà quan menys en fem millor, o no els hi deixen anar. Colònies, aquí si poden ser cinc dies que no en siguin tres. Allà 'ui, els nens a dormir fora de casa...'"(p.15).

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
Treball mestres. **Problemàtiques mestres/ Coordinació mestres.**		• "hem organitzat, a més, uns sistemes de treball molt diferents, dels que normalment l'escola de doble línia van cadascú a la seva aula amb el seu grup i treballen cadascú dintre les seves classes, i nosaltres no ho hem fet així, hem trencat molt això, i això és molt maco però clar, demana molta feina" (p.1) • "clar això et demana un esforç d'organització, de dir hem d'anar molt a l'hora, no ets tu sol que pensa que farà	• "T'has d'entendre molt bé amb la gent que treballes, sinó no funciona, i les relacions personals sempre és el que és més difícil. (...) Hi ha moments que hi ha crispació perquè un pensa d'una manera i l'altre d'una altra (...). És difícil i necessitem molta coordinació i no tots en sabem tant de treballar en grup. Però en canvi estem molt satisfets perquè penso que és una organització molt vàlida" (p.1) • "El que trobo més important

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		demà sinó que t'hi has de posar d'acord amb l'altre a programar tota la setmana. (...)Ara, també reparteixes més els feines. Un cop ho tens muntat, oita!, tu fas això i jo faig allò, també està bé" (p.1) • "Llavors, per exemple, en aquest cicle hi ha gent de l'Andersen, gent del Balmes i una persona que ha vingut nova i, a més, d'una escola també del CEPEC amb tot un bagatge i una manera de fer molt diferent. Llavors depèn molt, més que del fet	és que tots els nens han d'estar atesos segons les seves necessitats, tant el que tira molt i no podem frenar, com aquell que està molt enrera i no el pots tenir assegut a la cadira (...). I això encara hem d'acabar-ho d'afinar, jo diria que amb les instrumentals, matemàtiques i llengua, ho tenim força superat, però en canvi hi ha moments.... Jo faig anglès i amb anglès hi ha dies que no me'n surto, he de fer alguna cosa diferent perquè tinc nens asseguts a la

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		d'Andersen-Balmes, és de la persona" (p.2) • "Hi ha alguna persona en concret que és molt feta a l'antiga diguéssim i és potser la part més problemàtica" (p.2) • -Reticències a maneres de fer molt diferents: "a vegades et vénen més del desconeixement del que hi ha. Home sí!, més que res això, una manera de fer que et feia una mica de por, que no...Jo penso que al final la cosa ha anat a millor del que ens	cadira. (...) I són coses que has de rumiar, i que aquesta és la nostra feina, pensar estratègies, maneres de fer, però t'obliga a reflexionar, canviar i.. els canvis fan mandra, fan por i si surten bé te'n sents molt satisfet" (p.1-2) • "Tinc la sensació que al B hi ha hagut moments (...) que hi ha gent que l'he agobiada, gent de cicle, inconscientment. I això és una cosa que he de tenir present perquè no val. Però és clar

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		esperàvem" (p.2)	quan tu saps que has de tirar la corda estires, estires i dius a veure, no pots fer sentir malament a algú perquè has estirat massa. Els he d'esperar (...) per la situació i per què tenim una manera de funcionar diferent, que nosaltres no l'hem canviada i els que han vingut de fora se l'han trobat nova" (p.3) • - "Jo tinc la sensació, i suposo que ells tindran la sensació al contrari, que els del B encara tenen clar quins són els nens del B. Els mestres del B,

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
			encara inconscientment, els protegeixen una mica. I jo suposo que ells dirien el mateix de nosaltres. Jo em sembla que sóc parcial per a tots, vull dir imparcial per tots, però potser ens diran 'home, sense adonar-te'n....' " (p. 12-13)
Aspectes que es destaquen per afirmar que l'escola ofereix qualitat d'ensenyament.	-	• Fins que no han estat les dues escoles en un mateix edifici s'ha fet complicat que els dos cursos fusionats poguessin treballar de forma coordinada. Fins que no han estat els cursos junts no s'ha pres	- - Les ganes de treballar, els reptes, les il·lusions, l'estimació vers l'escola (sentir-la seva i creure-se-la la millor -encara que no ho sigui-) (p. 6-7)

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		consciència de què vol dir tenir aquests nous grups. (p.1) • Els inconvenients de coordinar els dos grups (3r Esc. B i 3r Esc. A) han estat: l'ajust de les metodologies i maneres de fer, que no es notessin les diferències, les dinàmiques (entrades i sortides, hàbits...). (p.1). "A mi al principi em va costar (...), de mica en mica hem anat dient bé, fem-les així; que hem anat ajuntant maneres de fer" (p.1-2). • "La gent que veníem del	

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		Balmes veníem sabent que aquí series observat, per part del pares i de tothom. I en principi això t'incomoda (...), em quedava com a la reraguarda. (p.2) • (...) A mesura que ens hem conegut les personalitats de cadascú han anat sortint, i hem anat trobant, els camins (...). També penso que és bo que n'hem parlat bastant (les dues paral·leles). En aquest sentit ens hem anat trobant bastant totes dues. (...). L'ajust de persones no és	

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		senzill (p.2) • Les problemàtiques més complicades i difícils en que s'han trobat els mestres per ajustar-se (dos col·lectius diferents: cultura professional, edifici, col·lectiu docent...) han estat les dinàmiques de treball i maneres de treballar (pautar-donar llibertat). "A la nostra escola érem bastant metòdics, potser perquè teníem un personal més desgavellat en quan a famílies, en quan a tot. Llavors érem bastant tots	

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		d'intentar que els nens fossin pautats... Llavors aquí jo diria que gairebé era l'altre extrem... Llavors això també ha costat d'ajustar" (p.3)" • Es destaca que és important que el tutor conegui les realitats dels infants de diferents cultures. (p.11) • - "Jo penso que algun pare voldria propostes de com fer coses però això vol dir que al claustre ho hem de tenir més clar, i al claustre, de vegades, no hi acabem d'entrar amb això. Com que ja ens	

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		participa molta gent ens quedem satisfets" (p.25)	
Plantejament Projecte Educatiu.	• "L'ideari de molts llocs pot ser semblant i en aquest sentit penso que era bastant semblant. El que passa és que variaven les formes, les metodologies, els estils... i això és el que haurem d'anar canviant amb el temps" (p.7)	• "Que en general som unes persones que ens importa la persona (...), si no tothom una gran majoria pensaria que és important el nen, i que sovint es parla de la persona" (p. 4) (És l'aspecte que es destaca com a més important). • "Les dinàmiques de treball, que les hem d'anar trobant.. com que són més variades i més riques també penso que poden anar ajudant a donar	• Considera que és aviat per parlar del Projecte Educatiu però que tant el de l'A com el del B no van tant lluny l'un de l'altre. Pensa que les idees bàsiques tothom ja les té clares (que tots treballen pels alumnes, que és una escola no sexista, coeducadora, que atén a la diversitat...). Per altra banda considera que hi ha aspectes que cal anar afinant i discutint perquè cadascú tiba pel seu cantó i cal anar tots a

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		qualitat" (p.4) • "Dóna qualitat l'espai on estem (...), el personal amb qui podem comptar ajuda a donar més o menys qualitat, el nombre de recursos, el nombre d persones amb que comptem"(p.4)	una. (p.7)
Canvis que ha sofert l'escola després d'ajuntar-se els dos col·lectius. **Problemes de ser dos col·lectius diferents.**	• Hi ha hagut canvis en la participació dels pares, en els aprenentatges i maneres de treballar, en l'assistència a les sortides, en la realització de noves feines per part de l'equip directiu (beques, ajudar a omplir papers...).		• Un dels problemes que es destaca, del fet de ser dos col·lectius diferents, és la sensació de que un és d'una escola i l'altre de l'altra. (p.2) • "La gent del B una mica amb la sensació de dir 'ho farem prou bé pels pares de l'A?'.

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	També hi ha hagut canvis en les percepcions d'alguns mestres i canvis en l'edifici (obres). (p.6-7). • "Per mi la interculturalitat, el currículum diferent que hem de fer, serà canviar coses. Potser per escrit no sé si ben bé, però si més no de funcionament, d'organització (...). I això haurà d'anar acompanyat de materials" (`p.13)		Tenen la sensació de donar la talla, d'haver-ho de demostrar, que són gent que... Com tots els col·lectius, n'hi ha de molt vàlids i n'hi ha que diries..., mira no m'agrada tant com treballen, per manera de fer" (p.2) • "Uns fem que els nens s'espavilin més i els altres els protegeixen més, els hi donen més pautat, però és conseqüència de la història que has tingut com a mestre (...) Però entens que aquesta gent vagi tant pautada amb

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
			aquest sentit, perquè o els pautes o no te'n surts" (p. 2-3) • "Una mica ells poden tenir la sensació de que uns queden una mica abandonats i els altres no, fan aquest seguiment de protecció. I per una altra banda vosaltres teniu potser la sensació que els nanos que van més bé de l'A poden quedar penjats si vosaltres no els estireu una mica. I estic segura que d'aquí res això ja estarà igualat, i seran tots i ja no hi

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
			haurà problema en res" (p.3) • Els conflictes viscuts entre els dos col·lectius de professorat evolucionen cada vegada millor perquè estar en un mateix edifici ho facilita. Estar en edificis diferents provocava tensions (p.5).
Fusió- absorció	• "Això està clarissim que és una absorció (...) aquí s'ha quedat tot un equip i d'allà n'ha pujat la meitat de l'equip. Has pujat un edifici i te'n has anat a un altre, amb tot el que això suposa (...). Per tant en tots els sentits hem	• Es vol continuar el Projecte Educatiu de l'Andersen perquè el col·lectiu de l'Andersen és major (absorció): "A veure, no volem variar molt de lo que era, nosaltres els de l'Andersen diguéssim som	• "Malgrat no sigui a nivell real, ha sigut una absorció. Escrit no hi és, l'única diferència és que en els llocs de treball la gent del B passa per davant de la majoria de l'A. Però en realitat ha set una absorció i ells ho han d'haver

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	quedat molt més engolits per unes dinàmiques". (p.6)	majoria com a col·lectiu, per tant una mica vols continuar amb el teu projecte i una mica les ganes nostres és de dir que el Projecte Andersen continuï"(p.3)	viscut molt malament, perquè t'han tancat l'escola i has hagut d'anar a un altre lloc, que en principi ben rebuts no eren (...). S'ha imposat la manera de treballar d'aquí. I que sí que estem oberts a les propostes que ens feien (...) una absorció respectant a tothom i que tothom té dret a dir la seva" (p.5)
Agrupaments d'alumnes/Proporció mestres. Aspectes organitzatius.	• A cicle mig hi treballen cinc persones. Dels cinc 2 de l'escola B, 2 de l'A i un de nou. D'aquestes cinc tres han estat a quart (1r any que es		• A cicle superior són 6-7 mestres. Quatre de l'A, un persona nova i dos del B. (p.5-6) • La realitat d'alumnes és

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	fusionaven) i a 3r. Dues (però moltes vegades eren 5. (p.2) • "Ens hem adonat d'una cosa. En principi semblava que ho havíem de fer tot el cicle (...) i em sembla que mica en mica ens hem anat adonant que una història era abans que era una sola línia, i que ara n'és una altra, i que quan es pot, tots junts, però...". (p. 2). • Agrupaments on es barregen alumnes de diferents nivells per fer treball cooperatiu. També hi ha moments on els alumnes s'agrupen per		diferent a la que tenien. Hi ha molts desnivells i per tant cal una organització diferent. Es considera que s'ha fet un pas endavant al trencar aula-mestre. (p.1)

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	nivells. També fan treball en gran grup. (p.6)		
Treball d'aula.	• "La pedagogia gaire dispersa o gaire oberta a vegades fa que aquests nens o nens amb retard es perdin més. Doncs potser haurem de pensar diferent. Que ja estan bé històries més obertes, però que potser haurem de fer doble coses, més obertes i més tancades" (p.18)	• "A veure de negatiu que té? Que quan ets una línia treballes d'una manera i quan en tens dues treballes d'una altra, t'has d'amollar a l'altra gent" (p.1)	
Atenció infants	• Actualment no es donen les mateixes oportunitats a tots els alumnes. L'escola està fent la plataforma per		• L'atenció dels nanos autòctons ha canviat en el moment de tenir més nens magrebins, perquè demanen

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	aconseguir-ho i això no és fàcil. Hi ha perills com donar massa resposta a un cantó i descuidar-se de l'altre. És un camí llarg i difícil. S'hi estan buscant sortides però encara no està fet; però es treballa en aquesta tendència. La filosofia hi és però la pràctica és més complicada. (p. 33-34).		més atenció. Això no vol dir que siguin desatesos, sinó que hi ha coses que un ja sap que la família és a darrera, i per tant potser no s'hi incideix tant. (p.13)
Festes a l'escola.	• "Fan una festa Major en la qual els mestres no hi tenim cap implicació (...) perquè a l'hora de la veritat els pares organitzen i nosaltres venim	• Les famílies magrebines no entenen l'escola com un lloc on es realitzen activitats diferents de les d'ensenyament: "A veure els	• "A les activitats d'escola vénen poquíssim (referint-se a les famílies magrebines), o sigui és una exigència diferent d'escola. Els nens vénen aquí

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	de més a més, la qual cosa jo no acabo de veure massa clar. Es fan jocs de cucanya un dissabte a la tarda, després unes danses que només les fan els nens que es queden a dinar, i al vespre un sopar que val x diners, no precisament barato (...) però clar qui hi havia? Alguns pares de l'ex Balmes, 3 o 4" (p.24) • Considera que els mestres s'haurien d'implicar almenys en una festa a l'any, que cada classe preparés una cosa. Així participarien tots, i a més es	magrebins envien els fills a l'escola a aprendre i la gent d'aquí és molt diferent, a l'escola es fan festes, és fa no sé què, és tot una altra vivència, no només vens a aprendre sinó a gaudir, a fer amics, a fer festes majors, a fer sopars i a fer no se qué. Els magrebins tenen molt clar que a l'escola a aprendre i prou" (p.12) • "Alguns sí que vénen però poc. Jo crec que vénen un dia i es senten també molt fora de lloc quan vénen a aquestes	a aprendre" (p.15). • "Les famílies d'aquí és diferent. Hi ha famílies que disfruten de l'escola tant com disfruten els nens, i la prova és que el dia de la Festa Major érem, em sembla, 450 sopant. De magrebins no n'hi havia cap. Això és una realitat, ells encara aquest pas no l'han fet". (p.15) • "Hem aconseguit que participessin als pastorets. Els pares d'aquí tots a punt de veure..., com aquell qui diu barallant-se per veure qui

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	podria aconseguir que participessin més els pares. Cal buscar maneres per afavorir la implicació dels pares. (p.25)	coses. Jo diria. Jo si fos ells, l'altre dia hi havia festa major aquí, també em sentiria fora de lloc si jo fos magrebina i vingués aquí, en part ho entenc que no". (p.12)	estava a primera fila. Els altres no van venir ni a veure'ls. Clar així es rep diferent, per nens, per pares, per tot". (p. 16).
Conflictes.	• Els infants manifesten l'agressivitat de forma diferent però no en funció de les escoles on vénen, sinó en funció dels ambients on viuen. (p.15) • "No he viscut ni una baralla com allà (a l'escola B)" (p.16)	• "Bé conflictes, hi ha allò del moro, moro de merda surt. I el gitano també avui (..?..). Llavors, clar, això com ho atures? Ho hem anat aturant i és una feina de cada dia de dir... però n'hi ha, això sí que continua sent-hi. I de nanos que diuen, oi!, i perquè han	• "No n'hi ha hagut gaires, estem molt contents amb això. Hi ha hagut els conflictes habituals (...), algun nen de l'A, que voldria i no pot, es fica més amb els del B. Algun del B, que allà era molt gall, aquí ha anat a passar desapercebut. Però jo

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		hagut de venir aquests de Balmes?" (p.7) • "Els de quart, a vegades són casualitat, la relació ha sigut molt més fàcil, això no vol dir que juguin junts. O sigui els grups s'han mantingut bastant però en canvi no s'han molestat mútuament. Aquests de tercer sí, es molesten molt mútuament, i es tenen xinxa"(p.7) • Les famílies autòctones, per la seva tendència de sobreprotegir els seus fills, evitarien la seva relació amb	diria que no hi hagut conflictes tal com ens esperàvem, no n'hi ha hagut masses" (p.11) • Els infants dels dos col·lectius mostren l'agressivitat de forma diferent. En aquest aspecte però s'hi ha guanyat. "En la nostra cultura està molt mal vist que dos nens es peguin, no són més homes, són més tontos. (...) Això ajuda a que dialoguem. (...) Violència verbal n'hi pot haver molta però l'agressivitat física no es veu

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		nens magrebins: "La gent té ara molt la tendència de protegir els fills de qualsevol problema,(...) i llavors clar això vulguis o no és un conflicte pel nen, petit o gros és un conflicte. I hi ha gent que això si ho pogués evitar ho evitarien" (p.11)	bé. (p. 11-12)
AMPA.	• A l'AMPA no hi ha cap pare immigrant. (p.26)	• "(...) Quan es va començar la fusió hi havia un pare magrebí a l' AMPA del Balmes i va anar venint, o sigui quan es van fusionar les escoles aquest estava al Consell Escolar i ell anava	• "No hi ha ningú a l'AMPA (magrebins)" (p. 15)

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
		venint fins que se li va acabar el temps que li tocava i va plegar. Però en general no" (participen a LAMPA) (p.12)	
Compliment compromisos de l'Administració.	• L'Ajuntament ha fet tot allò amb el que s'havia compromès: edifici, a fer el repartiment a la pública i concertada, amb lo de la figura de mediador. Les persones que han vingut del Departament (inspectors) també ho han fet bé enfront la pressió de la concertada. (p. 26-27)	• "Més o menys sí. Home el d'edifici es va complir bé, amb els terminis, i el de Generalitat (...), que era bàsicament un manteniment de plantilla, també" (p.13)	• Les obres han anat bé, falten coses però en general bé. En referència a la Generalitat, tot i que no hi havia cap compromís, demanen que com a escola d'educació preferent necessiten tenir un referencial de la plantilla. La Generalitat ha seguit el seu compromís (plantilla de 28 i edifici). I a més a més els ha donat més diners. Consideren

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
			que l'Ajuntament ho ha vetllat tot molt bé. (p.17)
Percepció de la gent del carrer envers la fusió.	• "Jo diria que en un primer moment va crear unes certes expectatives, però que en aquests moments gairebé ni saben... 'bé esteu allà dalt i esteu junts' i ja està. I semblava qui sap què passaria, i no ha passat gran cosa." (p.27)		• "Això penso que és molt important, que s'ha parlat a Vic, no només les famílies, però primer a les famílies, que és important, i després per extensió a Vic 'ostres han treballat molt, ho han pensat molt, hi estan involucrats'. Primer punt a favor. (...) Segon punt: els nens hi van tranquils. Tercer punt: tots dos col·lectius (...) com a famílies, en general, el que han dit és que estan molt

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
			contents perquè els nens hi ha vingut contents (...) i amés a més han après". (p. 8) • "Una família que els va treure, d'oïdes de Vic, ara diuen 'ens vam equivocar perquè l'hem portat a una altra escola que no ens agrada tant i perquè a l'escola que anàvem ho han resolt bé'. Això per a mi és positiu, per l'estímul " (p. 8-9) • Es pensa que la visió actual, de la fusió, de la gent del carrer és bona. Un indicador és que hi ha gent que porten

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
			el primer fill a aquesta escola. A més professionals de l'ensenyament n'han parlat bé, alguns porten els seus fills aquí a l'escola... (p. 17-18)
Transició a Secundària	• "4 o 5 tenen germans a l'IES Vic, amics. Per tant hi tenen una relació més directa ja. Algun se'n va a Tona perquè és de la llar, alguna nena marroquina al Sagrat Cor i ningú al Callís, però és que no hi tenen cap vinculació. Han estat un any d'impàs aquí, no han creat unes històries (...), no hem tingut temps per fer	• "(...) S'ha donat que curiosament que aquest any els de sisè, els de l'Andersen, van majoritàriament al Callís, però els del Balmes van majoritàriament a l'IES..."(...) És un problema de proximitat" (p.15) • Absentisme de nens i nenes magrebines:" Penso que és normal que pleguin, les nenes	• Es continua amb la tradició que els de l'Andersen van al Callís i els del Balmes a l'IES Vic. Els preocupa el fet que tot l'esforç fet a primària es perdi a Secundària (tant a instituts com a concertades). Pensen que a Secundària, a la concertada, també hi hauria d'haver el reflex de la societat de Vic. A Secundària s'hauria

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	que aquestes persones tinguessin ganes d'anar-se'n amb els seus amics a l'institut".(p. 30.31) • "Les ESO públiques i concertades han de canviar coses perquè sinó no sé on acabarem en aquest país (...). A mi em té molt preocupada l'ESO (...). A primària els nens els tractem més humanament (...) i arriben a l'ESO i tot això se'n va a fer punyetes, vagin on vagin" (p. 31). • "Preocupa la barreja, i que si	(magrebines) plegaran. Hi ha nenes aquí precioses que dius, no els hi faciliten gaire les coses, llavors és una edat molt difícil i pel que jo veig..."(p.16). • (...)Un nano que havíem tingut aquí a l'Andersen des de sempre que va fer 6è. L'any passat i ara està a l'institut, i ara ja fa tres mesos que no ha aparegut més per l'institut. I en canvi aquí mai havia fallat a classe, tenia les seves dificultats però bé. (...) Clar!, tens manera de tenir-los	de seguir lluitant i treballant per allò que tant esforç ha costat a l'etapa de primària, s'hauria de seguir en la mateixa línia. (p. 18) • Les actuacions que es fan des del centre per la transició a Secundària es centren en un traspàs d'informació als instituts que els hi demanen (només el Callís i l'IES Vic). Per les privades tenen l'informe fet i el donaran a qui el demani però a vegades ni el demanen. (p. 19) • Els preocupa que infants

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	no es continuen fent mesures a Secundària poden trencar-se amb dos dies (...). Si no es continuen fent polítiques de repartiment o coses d'aquestes és possible que això se'n vagi a norris. Però a més hi ha altres fenòmens a l'ESO, que molta d'aquesta gent comencen i al cap de dos dies són fora" (p.31) • "Són coses per analitzar i de moment no ho estem fent, olímpicament ens estan plegant i ens estem quedant tant amples. I concertades i	controlats i ben acollits. Allà no, allà cada hora és un professor i cadascú...Això pot ser bo, per alguns nanos, és bo l'haver-se d'espavilar però per d'altres és el caos. Si no hi ha una família a darrera que hi treballa és fatal" (p.16) • -Expectatives del professorat respecte als nens magrebins: "(...) Aquests magrebins, aquests que arriben a l'institut ja ho fan amb unes etiquetes, amb unes expectatives per part del professorat mateix que difícilment (...) són	magrebins, que la majoria no tenen una família que els acompanyi, que els canalitzi, alguns d'ells amb moltes possibilitats, que es perdin. Consideren importants les relacions socials i opinen que a Secundària aquest aspectes es descuida bastant. No es dóna prou importància a la tutorització i això pot fer que aquests nanos es perdin, perquè els mancarà aquest acompanyament que no disposen des de la família. (p. 19)

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	públiques, amb això tots" (p.31)	canviables" (p.18)	• La falta de seguiment dels nanos pot provocar que alguna nena abandoni l'escolarització, que hi hagi absentisme de nanos perquè no se'ls estimula prou. (p. 19)
Aspectes dels que estan més contents de la nova escola.	• Que ha tornat a fer de mestre (abans estava a l'equip directiu), que els anys d'impàs han estat poc gratificants (tibantors, no acabes de ser una escola...) i per tant aquest any ha tornat a tenir la sensació de ser escola i no una cosa estranya. També està contenta de la nova		• "Que al final hi vegi la llum, sentir que ja estàs encarrilat". No consideren que estiguin tranquils perquè encara hi ha molta feina però veuen que tenen possibilitats. (p. 20)

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	escola de que els pares estan contents, de que agafes un nou estatus, trobes l'espai, sents que és un espai teu, que ets algú, que hi fas alguna cosa... (p. 32)		
Reptes de la nova escola.	• "Aconseguir la participació de tothom . Fer que tothom es senti a gust elaborant els currículums, o sigui pensant en les estratègies, com canviar, com fer que la gent participi en aquestes activitats que considerem importantíssimes i que...o sigui sortides, colònies,		• "Millorar. Estar al dia a dia, ser una escola activa, continuar treballant, continuar tenint il·lusió. Perquè si tenim això lo altre ja està assegurat. Que ens equivocarem i la pifiarem, però ho tronarem a fer. I el repte més important per a mi és que tot el claustre tingui la mateixa il·lusió.

	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: 3r.	Escola: A-B Data: Juny del 2001 Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà	Escola: A-B Data: 28/06/01 Curs: Coordinadora Cicle Superior.
	piscina... Trobar-hi respostes a això. O sigui per mi si d'aquí cinc anys hem començat a trobar camins de resposta amb això, és clar la satisfacció serà... Encomanar-nos entre tots aquest grau d'implicació a tots pegats..." (p.33) • "O sigui algú, encara ara algú diu 'aquests nens que són els nostres i aquests que són els vostres'. Trencar aquestes històries i que tinguem clar que són els nens i que hem de donar respostes a aquest i		Això és difícil." (p. 21).

	Escola: A-B **Data: 28/06/01** **Curs: 3r.**	**Escola: A-B** **Data: Juny del 2001** **Curs: Coordinadora de Cicle Mitjà**	**Escola: A-B** **Data: 28/06/01** **Curs: Coordinadora Cicle Superior.**
	aquell, i al primer i a l'últim, i al de davant i al de darrera..."(p.33)		

Annex 14: Aspectes més rellevants de l'entrevista a Miquel Casanovas. Curs 2000-2001.

Annex 14: Aspectes més rellevants de l'entrevista amb en Miquel Casanovas. Curs 2000-2001

ENTREVISTA MIQUEL CASANOVAS

ORÍGENS DE LA FUSIÓ

Està en el dret d'elecció de centres o l'anomenada llibertat d'ensenyament per part dels pares, un dret polèmic que no tothom pot exercir. A més, tampoc no està tant clar des del punt de vista jurídic que es pugui triar entre els diversos centres públics.

"Una sèrie de pares abandonen o pretenen no acudir al centre Balmes i escollir entre altres centres atesos o mantinguts amb suport de diners públics, bé siguin concertats, bé sigui el que anomenem escola pública. Aleshores a partir d'aquí es produeix una concentració artificial d'uns nens bàsicament magrebins i la desaparició d'uns altres nens que no són magrebins..... Això s'hauria pogut evitar amb mesures preventives."

PROPOSTA DE LA FUSIÓ

"Jo penso que hi havia altres solucions si es parteix de la base, primer evitant aquestes acumulacions que són artificials. Perquè si és clar, si marxa un sector de nens i només n'apareix un altre això no és lo natural. Per tant aquí hi ha un aspecte d'anticipació a una situació."

La millor solució hagués estat partir del mapa escolar i fer una redistribució de tot l'alumnat a totes les escoles i no limitar-se a la fusió d'aquestes dues escoles perquè el que es planteja sempre és redistribuir el nen immigrant i no es planteja mai redistribuir el nen no immigrant. La qual cosa significa una menys valoració i inferiorització del col·lectiu immigrant. "Això no fa altre cosa que reforçar els estereotips que respecte aquest col·lectiu immigrant tenen tant la població com els propis mestres moltes vegades".

La fusió representa, a més, acabar amb el projecte de l'escola Balmes on hi havia encetat un camí interessant de treball amb els immigrants, molt proper i molt arrelat a la seva situació i al seu entorn, encara que es tractés d'un treball incipient. En allà els pares eren considerats subjectes importants on podien reelaborar la situació de conflicte a través de l'experiència dels tallers. I tot això es va trencar.

"Els tallers signifiquen la voluntat d'intercanvi, de coneixement. La gent es trobava, parlava, es coneixia, es donaven situacions de simpatia, d'antipatia i d'empatia on era

possible canalitzar el conflicte, plantejar les relacions entre gent de diferent cultura i crear noves categories per enfocar aquestes relacions. Allà hi havia un camí interessant, encara que hi va haver coses que van funcionar i altres que no. Va faltar temps i recursos."

REPERCUSSIONS EN EL PROJECTE PEDAGÒGIC DE CENTRE

Dubto que les escoles fusionades acceptin internament el conflicte cultural. "El mateix procés de distribució més aviat la idea que donava era la d'evitar el conflicte, de camuflar-lo."

Es dubte si les escoles fusionades no es limiten a reproduir l'homogenització en la transmissió cultural en la mesura que els codis culturals prescindeixen de l'experiència pròpia.

També es dubte que les escoles fusionades signifiquin una transformació i no una simple continuïtat pel que fa a la segona funció de la institució escolar, la reelaboració cultural, adaptant-se en cada moment a unes necessitats històriques, socials, econòmiques,... específiques. "És a dir, l'escola en aquests context, actualment, està fent una reelaboració de la norma de convivència social de manera que s'accepti efectivament que el nen marroquí seguirà sent marroquí si ell vol, perquè ia llibertat individualment pot portar a l'aculturalització; si ell vol seguirà sent marroquí en un context i en una societat o amb unes relacions socials que s'expressen d'una manera, però reelaborem això en funció que ho podem viure tots plegats. És a dir, l'escola segueix sent només la que era sempre o realment ha fet aquest pas. Aquest és un aspecte important, complicadíssim, ho accepto, però que significaria haver acceptat el xoc y el conflicte cultural."

REPERCUSSIONS EN LA INTEGRACIÓ DE COL·LECTIUS CULTURALS DIFERENTS

S'està construint un model d'escola descontextualitzada de l'entorn, al marge de la comunitat, com ha funcionat sempre l'escola històricament. Les escoles fusionades - sobretot la AB- està molt desarrelada del seu medi. Es generen dinàmiques socials de barreja que potser funcionen a l'escola però no fora d'ella. "Dit, d'una altra manera, no sé si els infants immigrants juguen amb els mateixos nens que van a l'escola."

No s'avança de la mateixa manera a l'interior i a l'exterior de l'escola i això, naturalment, és problemàtic. "Si no s'avança simultàniament en el interior de l'escola i

a l'exterior de l'escola, si no es busca que la comunitat educativa transcendeixi les quatre parets, cosa que veig molt difícil traslladant els nanos tant lluny, jo penso que el benefici social i la taca d'oli que es podria generar a partir de l'escola queda molt limitada i es converteix en una relació formal. Tant de bo m'equivoqui i realment sigui positiu, tot i que jo sempre ho he vist com un mal menor que és l'altra cosa que em preocupa. Jo puc entendre que en un moment determinat no hi hagi cap altra solució i hem de fer el que podem; l'altra cosa és que això es presenti con el desideràtum, amb lo qual s'estigui induint plantejar això en els llocs on apareixen noves dificultats en comptes de reforçar la idea de dir: no, a veure, busquem noves sortides o fórmules que contemplin uns paràmetres que potser en aquest cas per la immediatesa, per tal com va sorgir el tema potser no han estat controlables."

L'escola pública receptora -es refereix a l'Andersen- busca una homogenització i una cohesió social que està marcada per un pensament de classe mitja que vol preservar; en certa manera, vol continuar la seva tradició, la seva trajectòria històrica. Aleshores cal encabir-hi una nova cultura de "marginalitat" que no encaixa i que cal integrar-la, assimilar-la i això crea dificultats "perquè es porta al nen cap a un pensament que no coincideix amb la seva arrel social.....I es produeix un cert desplaçament o una certa descol·locació social dels alumnes que vénen de l'altra escola.

La igualtat és teòrica i, en el transcurs de l'escolaritat, genera una desigualtat creixent. I també ho és la pluralitat, doncs s'acaba imposant la cultura dominant homogènia. "L'escola hauria de ser plural però en tinc dubtes. En aquest moments aquesta pluralitat es decanta cap a un sector hegemònic que domina els àmbits culturals en els quals ens movem nosaltres. En canvi l'altre sector no domina aquests àmbits culturals. Es creen les condicions perquè hi hagi igualtat de partida? Fantàstic. Es busca només que hi hagi una sortida homogènia? Fatal."

LA CONVIVÈNCIA DE CULTURES EN LA CIUTAT

El gueto existeix no solament perquè hi hagi separació sinó perquè aquesta genera un estereotip, un prejudici, una discriminació. Però no pel simple fet de que una sèrie de persones convisquin en un determinat espai i generin una xarxa de relacions i un entramat social.

I el gueto existeix també quan la concentració urbanística es fa en determinades condicions socials. "El concepte urbanístic d'aixopluc de les persones que van arribar els anys 60 va funcionar de manera molt diferent a la d'ara on es produeixen

acumulacions brutals en condicions socials força precàries. I això passa a Vic, a Manlleu o a Torelló."

Pel que fa a la discriminació, aquesta es visualitza molt clarament amb una sèrie de queixes sobre el comportament de l'altre que no són altre cosa que una manifestació de racisme social. "Analitzes aquestes queixes i resulta que aquest altre està fent el mateix que fem la gent d'aquí o que fan algunes persones d'aquí. Fa soroll al pis de sobre i és mal educat; o el nen trenca vidres. Fan el mateix que els d'aquí. Però amb la diferència de que al veí de sobre que es diu Josep Soler o Pepe Fernández això li aguanto perquè és d'aquí, però a un foraster no li haig d´aguantar perquè si vol que se´n vagi a casa seva. Estem treballant amb aquests esquemes que inclouen aquestes actituds racistes."

La ciutat viu la fusió amb tranquil·litat perquè veuen la mescla d'alumnes com una manera d'atenuar i evitar el conflicte, al entendre que s´aconseguirà una homogenització cultural en clau assimilacionista que elimina o camufla la diversitat. Ara bé, això és perillós perquè "quan aquests nanos arriben a l´adolescència o a la joventut -pel que es veu en altres situacions i països- acostumen a fer una involució i recuperen una sèrie d'elements que se'ls suposava ja eliminats i llavors es reboten contra el sistema."

REPERCUSSIONS DE LA DISTRIBUCIÓ DE L'ALUMNAT

A banda de les conseqüències que ja hem comentat relacionades amb el desarrelament del seu entorn per part de la població magrebí, cal afegir el fet que es deixa el centre de Vic sense cap escola pública.

"Això en un moment que s'intensifiquen les lluites privatitzadores em sembla un tema molt seriós. I que això es provoqui precisament per la presència de persones immigrants em sembla una mica ja llastimós. Al centre de Vic només hi ha presència de l'escola privada concertada."

Annex 15: Anàlisi de les entrevistes a professionals dels Serveis Educatius. Curs 1999-2000.

Annex 15: Graella d'anàlisi de les entrevistes a Serveis Educatius. Curs 1999-2000

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	**Entrevista PEC**	**Entrevista al SEDEC**
Orígens de la fusió	**Orígens de la fusió**	**Orígens de la fusió**
▪ Tensió molt forta per part de les famílies per poder exercir el dret a escollir escola. Molta demanda a l'escola A i C.(p.2) ▪ Baixa demanda en C i D i en el Montseny ▪ "El Salarich no entrava en la problemàtica perquè és una escola de barri molt triada per la gent i que té la matricula molt equilibrada pel que fa a la classe social" (p.2) .	▪ Concentració d ela població immigrant en l'escola Balmes i Sant Miquel, el Balmes i el Sant Miquel, havien recollit bàsicament la població immigrant anterior per una certa inèrcia, perquè les escoles que ja havien recollit sempre els alumnes immigrants, i possiblement també perquè la població immigrant s'ubica al casc antic: "...a Sant Miquel, possiblement prèvia a la fusió s'havia arribat a la situació d'una... no recordo exactament però un 70% ja de població d'Educació infantil i el global de l'escola pot ser encara no arribava al 50 %, però es clar, la tendència clara..."	▪ " la raó està relacionada amb l'objectiu de reequilibrar la població amb tipologia de nanos diferents a les dues escoles perquè a Vic hi ha hagut una política de reequilibrar-ho molt. La raó externa que jo se és aquesta." (p.1). ▪ "era important que l'escola no perdés de vista que els havia de integrar en la cultura de referència del país, ja que sinó no els feia cap favor sent tant respectuosos amb la cultura dels immigrants, ja que l'escola era l'únic lloc on aquests infants podien aprendre la cultura dels autòctons." (p.1)

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
	(p.3)	
▪ La població es quedava empobrida des del punt de vista social i cultural en les dues escoles B-D: "La població que anava a aquestes escoles eren escoles de gent immigrada castellans i gitanos. Després quan va arribar la gent del Nord d'Àfrica també demanaven aquestes escoles" (p.1)	▪ Inspecció intenta repartir equitativament els alumnes d'incorporació tardana: "...a partir del 91-92 (...) hi ha un procés una mica acceptat per inspecció, d'intentar al menys els alumnes que ens van arribant al llarg del curs escolar i que han de ser escolaritzats s'inicia un procés, a mi no m'agrada dir-ne de repartiment, diguem-ne una mica de distribució equitativa perquè tampoc entren en un procés de matriculació normalitzada	
▪ Com que hi ha places a escola Pública(C i D) no hi ha alternatives des del Departament d'Ensenyament i els pares busquen solucions personals i individuals: La Guixa, Gurb, algú a l'A	▪ Hi ha una allau important d'immigració a partir del 92 (a la comarca d'Osona): "amb qüestió d'un any a Vic es matricules més de140 i pico de nanos que venen al llarg del curs i venen	

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	**Entrevista PEC**	**Entrevista al SEDEC**
però la solució d'anar a la C i a la D no es va acceptar (p.2 i 4)	alguns premis a la regularització..., és una situació un mica rara perquè jo comentat amb altres companys d'altres comarques això no passa" (p.1)	
	"...jo penso que amb un altre element clau i és que aquest procés els pares autòctons diguem-ne, és a dir la població castellana que solia anar en aquests centres, més que catalanoparlant, tendeix també a buscar altres centres de matriculació"	
	▪ Hi ha un any que es dona la circumstancia que no hi ha suficients places a aquestes dues escoles per absorbir la població immigrada de P3 (p.2)	
	▪ "Al mateix temps es detecta i apareix a la premsa, a veure, acusacions, bueno, estudis que diuen que s'han fet	

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
	demostrant que hi ha persones que estan, falsificant llocs de residència, a veure, se'n fa tot u boom." (p.2) ▪ Problemes per matricular nens autòctons en col·legis que no son ni Sant Miquel ni Balmes: "es converteix en més gros a partir de que el problema el tenen la població d'aquí i no pas la població immigrada" (p.2)	
Proposta de fusió	**Proposta de fusió**	**Proposta de fusió**
▪ A Vic sobren places no en falten: "El Dept. d'Ensenyament deia que places públiques a Vic n'hi havia encara que no siguin en els centres on la gent les vol, per tant va deixar molt clar que no obriria cap més línia a cap escola de Vic". (p.2-4	▪ "...penso que l'escola publica que si es vol iniciar el procés de fusió, el que demanen son compromisos globals per tota la ciutat...es sol·licita a la delegació que per exemple els alumnes de P3, marroquins, siguin considerats alumnes amb necessitat per un qüestió lingüística i una mica vagin equilibrant una mica	▪

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
	tots els centres de la ciutat." (p.4)	
▪ No van tenir informació prèvia ▪ No van ser consultats ▪ No hi va haver cap encàrrec per part de l'Administració d'estudiar el tema (p.2) ▪ Va ser un fet polític de l'ajuntament per no sortir als diaris, per no ser un focus d'atenció com a ciutat racista: "Va ser una decisió municipal per acabar amb els enfrontaments ja que la gent volia anar a dues escoles doncs fusionem aquestes escoles que no tenen tanta demanda amb les que la gent vol (p.2) ▪ No va ser una fusió: s'eliminen dues escoles que no tenen demanda i s'amplien aquelles que sí que en tenen. (p.2) ▪ S'hagués pogut fer una comissió per	▪ Es donen reticències tant per part dels pares com del professorat del Andersen i del Guillem. ▪ S'arriba a l'acord de no crear nous grups als centres concertats per poder acollir als nens autòctons. ▪ L'escola privada accepta la fusió per una pressió general i en concret de l'Ajuntament. ▪ Oposició dels mestres del Sant Miquel i del Balmes a la fusió per l'actitud de: 'ai, es que pobrets si ara els porten allà no els sabran tractar...' (falta de visió global) (p.6) ▪	▪

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
implicar a totes els implicats que estaven en conflicte: pares, administració, tècnics. No es va comptar amb la gent. (p.2)		
Primers repercussions de la fusió	**Primeres repercussions de la fusió**	**Primeres repercussions de la fusió**
▪ Problemàtiques específiques dels infants magrebins: aquelles relacionades amb les pautes d'educació que són diferents associades a uns valors de vida molts diferents. (p.12)		▪ "...tenim 5 especialistes de català, que ja eren a Vic. (...) el SEDEC els col·loqui a les escoles que es necessiten. (..) per tant aquestos especialistes els podem distribuir entre les escoles perquè atenguin als infants de incorporació tardana, en funció de les necessitats que hi hagi a la zona (...) ara precisament ho haurem de tornar a planificar per veure com distribuïm els especialistes per l'any que ve. Una cosa els que nosaltres tenim organitzat en forma de tallers als IES i seguim la norma general. Amb els de primària es més una atenció amb

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
▪		alumnes individualitzada, que va variant segons les necessitats del centre. No es un taller, és una atenció molt directa als alumnes."(p.3)
▪ Coordinació entre serveis molt precària o gairebé inexistent: cada servei fa atenció directa però no el Departament no explicita quines són les tasques de cada un dels serveis: EAP, PEC, SEDEC (p.15) . ▪ Manca de temps per la coordinació entre serveis (p. 15) ▪ Com a servei no acabem de tenir tots la mateixa informació (p.16) ▪ Caldria que l'Administració especifiqués quines són les tasques de cadascú quan incideixen en un centre públic.		▪ "si partim de la base que l'ajuntament de Vic reparteix els infants entre totes les escoles de Vic, publiques i privades concertades, nosaltres veiem quines necessitats hi ha i anem a les que més ens necessiten (...) no, perquè sinó sols haguessin treballat amb les publiques i ara també treballen amb les privades concertades. Per exemple: al Sagrat Cor està a secundaria , a Sant Miquel dels Sants també a secundaria fent els tallers" (p.6)
▪ El professorat si té problemes amb la fusió		

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	**Entrevista PEC**	**Entrevista al SEDEC**
no els transmet de portes enfora. Ha aconseguit trobar un clima de tranquil·litat en relació als pares (p.21)		
Implicacions de la fusió en els dos primers *cursos*	**Implicacions de la fusió en els dos *primers cursos***	**Implicacions de la fusió en els dos *primers cursos***
▪ El treball dels mestres amb la psicòloga de l'EAP a través de la mestra d'educació especial. (p.9) ▪ El treball d'intervenció educativa de l'EAP és principalment col·laboratiu: que impliqui infants, mestres i famílies.(p.9) ▪ Els mestres davant dels problemes concrets de la fusió presenten incerteses i dubtes més que resistències. (p.11) ▪ Els mestres han treballat a partir de dinàmiques de grup per cohesionar els		

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
dos claustres. (p.22) ▪ Han treballat l'apropament dels pares dels infants i dels mestres des d'abans que es fusionessin el curs en qüestió.		
Repercussions en el projecte pedagògic dels centres	**Repercussions en el projecte pedagògic dels centres**	**Repercussions en el projecte pedagògic dels centres**
▪ Hi ha un sentiment de mantenir vius els projectes de les escoles que han ampliat que a poc a poc a partir de l'actitud de la gent pot anar canviant (p.21)	▪ "...la fusió vol dir fer un fusió de claustres que ja es un procés de intentar arribar no a un acord sinó de dir a veure el que ehem de fer es crear un nou Projecte Curricular, un nou Projecte Educatiu... i per tant , en aquest sentit la veu per dir-ho d'alguna manera, l'escola que tenia la població immigrada, i que a més a més tant Balmes com Sant Miquel eren escoles que s'havien plantejat més seriosament no només el fet de l'acollida d'aquest alumnat, sinó fins i tot una mica	▪ "teníem uns nanos castellanoparlants, per tant, en aquests nanos se'ls havia d'ajudar a parlar català, en el moment en el que se estava posant en marxa el programa de immersió lingüística i això demanava una metodologia de treball especifica (a les escoles) i no hi havia tradició." (p.1) Teòrica necessitat de intervenció del SEDEC: "...cada vegada hi hagut més immigrants estrangers, que ja no coneixien ni català ni castellà, llavors ajudar-los h a

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
	de com anar plantejant projectes d'educació intercultural (la família)..." (pp.8-9)	tractar el mateix a didàctica de la llengua i ensenyar la llengua o donar estratègies per ensenyar el català als alumnes estrangers" (p.1)
Repercussions en la integració de col·lectius culturals diferents.	**Repercussions en la integració de col·lectius culturals diferents.**	**Repercussions en la integració de col·lectius culturals diferents.**
▪ Les famílies magrebines no entenen perquè han d'anar a una escola que tenen lluny de casa, si a prop de casa seva en tenen una altra. (p.19) ▪ El col·lectiu magrebí estava content amb l'escola que li havia tocat per tant no tenien cap necessitat de canviar. (p.20)	▪ Es perd la relació família immigrada-escola sent un factor que possibilita o ajuda a la integració i conseqüentment es perd la possibilitat de fer-los entendre la participació en activitats extraescolars. ▪ S'afegeix més problemàtica als alumnes que arriben tard al curs escolar perquè el centre ja s'ha organitzat la feina i perquè es demana una atenció individualitzada. (p.9)	▪ L'ensenyament dels català per al SEDEC es independent de la cultura d'origen del nen: "Si la didàctica és bona no hi ha dificultats especifiques generades per la llengua que parla el nano. Per exemple a secundaria, al TAE, ens podem trobar un nen que parli magrebí al costat d'un que parli xinès i d'un altre grec, i tots estiguin aprenent la llengua. Ha hi a més dificultats derivades d'adquisició d'hàbits escolars per no haver estat escolaritzats. És a dir

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
		diferències culturals: per exemple en el cas dels magrebins: el paper que se li otorga al mestre, la valoració de la dona com a professora i que mani una dona si jo soc un noi o les metodologies a les que estan acostumats els nens del Marroc on l'escola es molt mes rígida. Aquestes coses son obstacles mes grans que dificultats, per entendre'ns, per ensenyar la llengua perquè aprenen molt ràpid." (p.4)
		▪ Una cosa que està passant a Vic es que ja no sols arriben magrebins sinó que arriben senegalesos, nigerians (...) per nosaltres es el mateix. La llengua que hem d'ensenyar es la mateixa. Quant et planteges 'el mestre hauria de conèixer la llengua de l'alumne' però a veure és

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
		que és impossible (...) un xinès es diferent d'un magrebí des de el punt de vista cultural però per fer entendre la llengua i per comunicar-nos amb ell el problema el tenim igual" (pp.4-5) ▪ "... el que considerem més es que cada nano té dificultats especifiques i treballem a partir de les dificultats que planteja cada nano. El que si hem detectat (intuïtivament) és que hi ha maneres especifiques d'aprendre alguns aspectes de la llengua segons la cultura de la qual prové l'immigrant" (p.5)
▪ Es molt complex perquè ens troben que no poden fer gimnàstica, que no poden anar a natació, que no van d'excursió i això genera conflictes a l'escola i per tant ha de donar respostes (p.24)		

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	**Entrevista PEC**	**Entrevista al SEDEC**
La convivència de cultures en la ciutat	**La convivència de cultures en la ciutat**	**La convivència de cultures en la ciutat**
▪ *Els problemes de convivència no estan* dins de les escoles fusionades, estan fora a la ciutat. A nivell de carrer hi ha força problemàtica amb els magrebins: diferents maneres de viure (p.23) ▪ "Sempre es demana a l'escola que faci l'esforç i en canvi a nivell social, no es demana aquest compromís en altres moltes bandes. Mentre no hi hagi una dignitat per la gent que ve de fora per trobar un lloc de treball, una vivenda assequible..." (p.22)		
Repercussions organitzatives per millorar la qualitat de l'ensenyament	**Repercussions organitzatives per millorar la qualitat de l'ensenyament**	**Repercussions organitzatives per millorar la qualitat de l'ensenyament**
Criteris emocionals (de relaciona) i educatius (d'aprenentatge) a l'hora de fer agrupaments:		

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
▪ Grups homogenis dins l'heterogeneïtat, grups amb pes específic de nenes de dificultats d'aprenentatge, respecte a les relacions dels infants (p.7) ▪ Organització d'horaris molt flexibles que manté el grup de referència però que hi ha moltes altre hores que manté molta relació amb els de l'altre grup (p.7) ▪ Suport de professorat que permet aquesta organització horària més complexa. **Relació amb les famílies:** ▪ Importància de saber explicar a les famílies els criteris d'agrupament del grups fusionats (p.8) ▪ "Es important treballar amb la família: una família que està tranquil·la que nota que *ens estimem el seu fill ens* ajudarà		

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
en tot" (p.10)		
Percepció de les escoles des de la ciutat: ▪ Vivència de que hi ha dues escoles que desapareixen i dues que creixen per tant no neixen escoles noves sinó que s'amplien les dues escoles, que de les 4, tenien un prestigi més reconegut a la ciutat.		
Les repercussions de la distribució de l'alumnat	**Les repercussions de la distribució de l'alumnat**	**Les repercussions de la distribució de l'alumnat**
▪ Hi ha un problema actual sobre la taula que és el baix nombre de matrícula del Montseny.(p.25) ▪ Un cosa important perquè les famílies magrebines vagin a l'Andersen és que el transport escolar no els costi diners perquè sinó, si tinc l'escola dels Sagrats Cors o les Caterines que és allà mateix i	▪ Al llarg del temps perilla que el col·legi Andersen torni a ser un col·legi de major proporció de nens autòctons si l'Ajuntament no facilita el trasllat dels alumnes.	

Entrevista a la psicopedagoga de l'EAP que treballa amb l'escola C-D: 19.10.99	Entrevista PEC	Entrevista al SEDEC
no em costa cap diner, perquè he d'anar a l'Andersen? Per tant han de posar en igualtat de condicions, al menys el que els hi és desfavorable d'entrada. I posar en igualtat de condicions té un cost. I té un cost pels ciutadans i per l'ajuntament (p. 26)		

Annex 16: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora de Benestar Social. Curs 2000-2001.

Annex 16: Aspectes més rellevants de l'entrevista amb M. H. Curs 2000-2001

SÍNTESI DE L'ENTREVISTA A M.H.

Treballadora del Departament de Benestar Social de l'Ajuntament de Vic.

ORÍGENS I PROPOSTA DE FUSIÓ

La proposta de fusió va agafar, també per sorpresa als treballadors de l'Àrea de Benestar Social del propi Ajuntament de Vic. Això remarca encara més que la decisió va ser presa de manera molt directa des de l'Alcaldia i, en tot cas, sense una preparació d'informes o de recomanacions per part dels serveis de Benestar Social. Tot i així des d'aquests serveis, avui, es valora positivament aquesta decisió, encara que, com assenyala la persona entrevistada, "darrera la decisió, cal fer altres coses".

REPERCUSSIONS DE LA DISTRIBUCIÓ DE L'ALUMNAT

D'entrada cal dir que és més important el repartiment que un determinat o determinats processos de fusió. Aquest repartiment hauria d'evitar la creació d'escoles gueto, la qual cosa no és fàcil; en el cas de Vic, avui torna a haver-hi una escola (Montseny) que corre el risc de convertir-se, tot i la fusió en una escola-ghetto. La persona entrevistada assegura que falten places d'escola pública a Vic, però l'única escola on hi ha places és aquest centre que fàcilment podria arribar a una percentatges molt elevats d'alumnat magribí o d'altres col·lectius d'immigrants.

A banda d'aquest fet, cal dir que s'ha anat calmant la situació a la ciutat pel que fa a l'escolarització, principalment pel que fa a la por dels pares autòctons; d'una banda, la fusió i el repartiment s'ha anat fent de manera progressiva i correcta; de l'altra el fet migratori ha esdevingut un fenomen molt evident i generalitzat.

Dels aspectes que cal remarcar del procés de distribució dels nois i noies en les diferents escoles de la ciutat, MH assenyala el bon treball que han anat fent les comissions de matriculació tot i el seu caràcter alegal. Creu que s'ha treballat honestament i que s'intenta actuar correctament. En qualsevol cas, hi ha un problema important en tot aquest procés de fusió i de repartiment a les escoles de la ciutat de Vic i és el fet que

totes les escoles públiques estan allunyades del centre històric. En conseqüència, qui té possibilitats de transport propi o recursos propis per a utilitzar transport públic, no té cap problema per anar a una o altra escola pública, però sí que és un problema seriós, amb conseqüències socials i econòmiques (abast i extensió de les beques de transport), per a qui no té les possibilitats de solucionar-lo particularment.

La "col·locació" d'un nen en una determinada escola pot suposar que el pagar una beca de transport i una altra de menjador quan, amb presència d'escoles públiques al centre de la ciutat potser no caldria.

L'slogan de l'alcaldia respecte de la ciutat de Vic com una ciutat de "la milla", en què es pot anar a peu a tot arreu, no acaba de ser clar en un element tan bàsic de les vides dels seus ciutadans com és el d'anar a escola.

El repartiment de l'alumnat s'intenta fer tot respectant la proximitat de residència a l'escola i amb la voluntat de respectar els interessos i preferències de les famílies. S'avalua la facilitat de l'infant per anar a escola i es procura que els germans vagin junts, tot i que cal dir que hi ha hagut casos que no ha estat així, especialment en el moment de passar de l'educació primària a la secundària. S'ha de fer amb la màxima atenció perquè no es pot repartir l'alumnat de qualsevol manera. Per exemple, canalitzar nois o noies d'una certa edat (12, 13) de cop i sols en escoles concertades pot comporta l'emergència de processos de rebuig, tot i l'esforç que els propis nois o noies hi posen. També s'ha de dir que hi ha hagut molts pocs canvis d'escola i quan s'han produït ha estat sovint perquè ha estat el propi servei de Benestar Social que així ho ha proposat i assessorat.

SOBRE L'IMPACTE DE LA FUSIÓ EN LA VIDA DE LES ESCOLES

Segons M. H., molts mestres tenien por d'haver de dedicar molt temps als infants magribins i perdre –també com a conseqüència, continguts i nivells. Això no passa en la mesura que es temia i hi ha tranquil·litat als centres. Tanmateix, M. H. considera que no es va més enllà del compartir escolarització en un sentit estricte. La barreja no es

produeix. "No sé si una família d'aquí fa una festa d'aniversari si també convidarà nens magribins...".

Tampoc hi ha un accés generalitzat a les activitats extra escolars, de lleure, escoles de dibuix, música, etc. La població escolar immigrant no fa ús d'aquesta oferta educativa, certament intensa de la ciutat i es mou al marge de les activitats extraescolars i del lleure organitzat, si n'exceptuem els casals d'estiu municipals.

També han constatat des del mateix departament de Benestar Social que el procés de repartiment i de fusió ha fet augmentar les demandes de les escoles concertades pel que fa a la integració dels 0-6 al sistema de concerts.

És interessant remarcar com des de Benestar Social han constatat que els immigrants recents que procedeixen de Sud Amèrica demanen escola catòlica, per tant, concertada per als seus fills.

També han vist com hi ha sectors d'immigrants magribins i d'altres que prefereixen que les seves filles facin l'educació secundària a les escoles concertades perquè consideren que així estaran més controlades i subjectes a menys riscs o perills.

Des de Benestar Social també veuen la incorporació tardana com un element distorsionador del treball dels mestres i que es converteix en un motiu de lògica preocupació i de queixa però que a més, catalitza el malestar difús que hi ha sobre la qüestió.

L'ACCÉS A SECUNDARIA I AL MÓN DEL TREBALL. ALGUNS ELEMENTS PREOCUPANTS

En general, però, es pot dir que hi ha una bona integració escolar en l'educació primària. En canvi, a secundària es produeixen rebuigs i abandons. És especialment significatiu i preocupant el problema detectat per Benestar Social i que ho treballa conjuntament amb altres departaments municipals i amb la Inspecció d'Ensenyament i és el de l'absentisme.

Si bé cal dir que els índexs d'absentisme escolar a Vic no són elevats des d'una perspectiva general, sí que ho són i significatius en el col·lectiu magribí. Especialment a secundària i en el cas de les nenes. Algunes d'elles es perden en el pas de la primària a la secundària. És un problema d'abandó greu del qual no se'n parla gaire. Les causes són diverses: des de l'ús del xador, fins al paper de la noia a casa, al fet que les vulguin casar aviat, la por a que es trobin o visquin amb situacions que no coneixen prou bé, etc. Sembla que davant la impossibilitat que, efectivament assisteixin regularment a classe, s'han creat unes unitats externes gràcies a les quals puguin assolir unes competències mínimes necessàries en el camp de la llengua, fonamentalment.

Tot i aquesta polèmica proposta d'escolarització parcial i a banda de l'estructura ordinària, M. H. valora aquestes instàncies educatives de manera positiva i posa com a exemple el d'alguns nois que després de passar per aquestes unitats han canviat la seva actitud de nois molt rebels i salvatges, cap a unes actituds més educades i responsables. M. H., creu amb l'inspector que la qüestió de l'absentisme caldria treballar-lo des de l'escola.

Des de Benestar Social creuen que als nois i noies se'ls segueix bé fins que surten de l'escola. Després les coses es fan més difícils perquè no hi ha gaire sortides fora de l'escola-taller que té unes determinades limitacions (de nombre màxim d'alumnes, de tipus de feines...)

Per altra banda, però, els programes de Garantia Social no s'omplen del tot i sempre queden places vacants. El cert és que els nois, amb 16 anys, tenen ganes de treballar i guanyar un sou superior.

La dificultat de fer un seguiment dels infants quan es fan grans, adolescents comporta que la feina que s'ha fet es perdi i que alguns d'aquests joves entrin en el món del petit tràfic de droga, etc.

REPERCUSSIONS EN LA INTEGRACIÓ DE COL·LECTIUS CULTURALS DIFERENTS. LA CONVIVÈNCIA DE CULTURES EN LA CIUTAT. CANVIS EN LES DARRERES MIGRACIONS

En general, M. H. creu que no hi ha grans problemes de convivència a la ciutat però també considera que hi ha poc contacte i poca barreja.

M. H. assenyala també alguns dels canvis ocorreguts en els darrers temps. D'una banda, processos de progressiva implantació dels immigrants més veterans que opten cada vegada més per la compra de pisos i deixen d'anar a Benestar Social. Val a dir que hi ha pisos de lloguer amb molt males condicions de 35.000 i 40.000 ptes, i que els que fa més temps que són aquí ja compten amb pis propi i se'n senten orgullosos i marquen distàncies amb els que han arribat fa poc.

Darrerament hi ha forta immigració centreafricana de la qual els magribins recelen pel fet que consideren que aquells els treuen la feina; uns recels que també es produeixen entre les capes socials autòctones més baixes i la població magrebina.

L'últim curs hi ha uns 60 escolars immigrants nous, dels quals un 60% són magribins, la resta equatorians, colombians i alguns (3 o 4) dels països de l'est. Els qui provenen de sud-amèrica arriben en situacions molt precàries. En el cas dels magribins, el pare venia sol i quan estava més o menys situat feia venir la resta de la família i es reagrupaven. Els colombians i equatorians que arriben ara vénen amb tota la família (dos fills més o menys), sense papers ni res, pràcticament han fugit del seu país d'origen.

EL PAPER DELS SERVEIS MUNICIPALS

La tasca de Benestar Social va dirigida a intentar donar sortida a les demandes d'ajuts per a menjadors, llibres, etc. Sembla que hi ha una certa retracció dels autòctons en demanar ajuts i remarca que els immigrants magribins "demanen sempre". Els recels de la població autòctona sobre un "excés" d'ajuda pública als immigrants hi són clarament.

Recentment, es deia que els mòbils que utilitzen els immigrants eren facilitats per Benestar Social.

La manca de recursos humans no deixa de cridar l'atenció malgrat tot el que es diu del model Vic. Hi ha el mateix nombre d'educadors, 3, que fa deu anys per a atendre aquesta problemàtica. A vegades cal esperar tres mesos perquè la mediadora (Naïma) pugui intervenir.

A més de la manca de recursos, hi ha una necessitat gran de coordinació. Fa falta un lloc on, quan arriba l'immigrant, aquest pugui trobar tota la informació, des de l'habitatge, a la sanitat passant per l'orientació laboral. Falta una estructura global, coordinada i integrada d'acollida inicial. Hi ha el problema greu de les mares que no parlen ni castellà ni català i que no tenen el costum de dirigir-se a l'escola per parlar dels fills. Molt sovint, en canvi, ja han tingut contacte amb els serveis municipals pels primer ajuts. Per tant, es podria millorar la coordinació dels serveis municipals amb les escoles.

També caldria potenciar l'orientació laboral que permetria reduir els ajuts econòmics directes i, també, remarca M. H., les poques dades que es tenen sobre els itineraris vitals i acadèmics del col·lectiu d'immigrants, especialment dels més recents.

Annex 17: Anàlisi de les entrevistes als infants de les escoles fusionades. Curs 2000-2001.

Annex 17: Graella d'anàlisi de les entrevistes als infants de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

Escola A-B (cicle Superior 6è)

	A	B	C	D
Presentació i procedència escolar infants	Fàtima Nena (magrebina?) 11 anys Balmes. 6è (p.1) 1 germà petit de 12 mesos. Quan la mare va al metge es queda amb mi (p. 13)	Eva Nena. 11anys Andersen (p.1)	Joan Nen 12 Balmes (p. 1) viu a Vic (p. 15)	Adrià Nen 11 anys Andersen (p. 1) Viu a St. Julià d'Ososmort (p. 15)
Opinió dels pares respecte a l'escola	Els pares estan contents de l'escola nova (p. 2)		Els pares estan contents de l'escola nova (p.2)	
Amics	Nasira (And), Melisa, Tamara, Venessa i Rachida (p. 3)	Maria, (¿)Terradellas, Anna, Carla i la Cristina No em va agradar gens que vinguessin nous companys, però ara està bé. (.p.3)	L'Adrià, Ramon. Toni, Samir i Mohamed (barrejats) (p.3)	Ramon, Adam, Joan, Pau i Joan (Balmes) Al principi tenia una mica de por que vinguessin nous companys(p. 3)

Situació dins de l'aula	Els grups a vegades els tria la mestra i a vegades nosaltres Seu amb la Nasira (And) i en Ferran(And) (p.4)	Seu amb la Rachida (Bal) i en Pau (And) (p.4) Andersen 35 nens Balmes 11 o 12 (p. 9)	Seu amb en Ramon (And) i en Quim (And) (p. 5)	Adrià i Anna (p.5)
Tallers (p.5)		Els professors deien que hi havia d'haver en cada grup un del Balmes i una nena de l'Andersen, no sé, algo així	Fem grups de cinc i en posem en una taula i ja està. Els grups van variant, no podem seure dos cops amb el mateix	
Assignatures que més agraden	Plàstica i anglès (p. 5)	Mates perquè la professora m'agrada molt com ho explica i Socials, Informàtica, Plàstica. (p.6)	Gimnàs i plàstica (p.6)	Gimnàstica, Socials i Naturals (p. 6)
Tutories dins de l'aula		Si una persona vol una pilota, li dius al delegat i el li diu a no sé qui.. Del estranys (p. 6)	Per si no estem d'acord també fem una treball (p. 6)	Etnovadis (homosexuals i tot això)

		L'any passat fèiem una bústia i tu hi posaves d'allò que t'interessava parlar (p.7)		
Conflictes dins de l'aula	M'enfado quan algú m'empipa (p. 7)	M'empipa que comencen a parlar i no em deixen escoltar (p. 7)	Que la professora em digui que tenim deures (p. 7)	Que algú em digui coses que a mi no m'agraden (p.8.)
Mestres (p. 8.)	Dues mestres diferents i una que coneixia de l'any passat	La nova em sembla bé	La que coneixia no m'agrada gaire perquè crida molt Puri de tutora (p.10)	M'agrada la que tinc nova i també les altres dues
Esbarjo	Juga amb les amigues. Van parlar (p. 8) A vegades agafem la pilota i juguem a bàsquet amb les cinc millors amigues(p.9)	M'agrada jugar a bàsquet, normalment amb tres o quatre alumnes de l'Andersen. (p.9) M'enfado si em quedo sola i els altres no volen jugar el que jo vull jugar. (p. 10)	M'agrada jugar a tazos. També futbol amb els nens de la classe i bàsquet amb els amics. Ens barregem els equips (p. 10) M'empipa que la tutora em cridi a l'hora del pati per parlar	Futbol, amb tos els nens 8p.10) M'empipa quan em toca fer estació meteorològica i quan jugo a futbol i em diuen que ho faig malament (p. 11)

			(p. 10.)	
Ovelles negres (p. 11)		En Toni és del Balmes	En Toni sempre empipa ales nenes	
Menjador	No es queda	Es queda a dinar. Dilluns danses i dimarts hort, dimecres màquina amb ordinador, dijous fotografia o escalada (p. 11) De 2 a 3 pati, també podem anar a ordinadors o a la biblioteca (p. 12)	A vegades jo em quedo perquè em ve de gust Arribem 10 minuts abans a l'escola i parlo amb els amics (p.11)	Es queda 12 a 1 tallers (p. 12)
Activitats fora de l'escola	Mira dibuixos animats a la tv. (Zuki i el Club súper 3) (p. 12) Quan acabo l'escola vaig a casa a resar, bereno i faig els deures o miro la tv. (p. 13) Trobo nens de l'escola al	No tinc temps per mirar la tv. , mira en Xing, xang...(p. 12) Després de l'escola el dilluns bàsquet, dimarts anglès, , dimecres bàsquet, dijous anglès i divendres	Pokemon, Scubidoo, Manos a la Obra i policias (p. 13) Després de l'escola futbol els dimarts i els dijous a l'OAR Vic, amb un nen de l'Andersen. (p. 14)	Pokemon, Dibuixos del Super 3, Plats Bruts, Compañeros..., partits de futbol (p.13) Dilluns, dimecres i divendres futbol Faig deures, jugar amb

	carrer i al supermercat (p. 16) Al *cap de setmana* em quedo a casa o vaig a casa la cosina o la tieta o anem al camp a dinar(p.17)	informàtica. Bàsquet amb nens de l'escola *tots* de l'Andersen (p. 13 i 14) Celebro els aniversaris amb la família. A l'escola deien que havia de convidar a tots els nens de la classe i no només uns quants. (p. 16) Als caps de setmana als matins jugo a bàsquet o ales tardes, al diumenge anem amb la família (p.17)	Jocs al carrer amb nens d'altres escoles (p.15) *La majoria porta* La majoria de nens per celebrar els aniversaris porten coca i xocolata a l'escola (p. 16) Al cap de setmana als *matins* jugo i els diumenges a la platja (p. 17)	l'ordinador, anar a la piscina No *em relaciono amb* ningú si no és que algú em convida o el convido jo (p. 16) Dissabte o diumenge jugar i sinó dissabte a la tarda al *cinema i el diumenge* a la piscina. (p. 17)

Escola C-D (cicle Mitjà 3er)

	A	B	C	D
Presentació i procedència escolar infants	Aleix. (8 anys) Guillem	Samir (9 anys) St. Miquel	Sandra (8 anys) Guillem	Nabila (10 anys) St Quirze
Opinió dels infants respecte a l'escola	No és més gran ja que ens estan prenen tros per les obres (p. 2)	És una escola molt gran, plena de portes L'escola d'abans era més petita (p. 2) El pati del St. Miquel era més petit, aquest m'agrada més (p.3)	És molt gran i molt maca (p.3)	Abans el pati era petit i ara l'han fet més gran (p. 3)
Opinió dels pares respecte a l'escola (p. 4)	Als pares els hi agrada molt la nova escola	Als pares els hi agrada molt la nova escola	Als pares els hi agrada molt la nova escola	També els hi agrada i el petit diu que vol anar a l'escola (3 anys)
Amics (p. 5)	Marc, Albert, Eduard, Marc, Joan Vicenç i el seu germà. També té amics del St. Miquel (p. 6)	Guillermina, Jordi, guillem, Marc, (amics nous d'aquesta es) Najim (St. Miquel) Juguem amb els amics (p.	Agnès, Arola, Esther, Anna i Anna (Guillem) Tenen amics nous del St. Miquel	Wafa, Najim (conèixer al carrer) Maria Cristina, l'Ariadna, l'Eri Xarrem amb els amics nous (p. 6)

	No jugo tant amb els amics nous (p. 7)	6)		
Situació dins de l'aula	Amb la Wafa, l'Ingrid i la Fàtima. No em sembla bé ja que vull seure amb els meus amics (ho tria la mestra) (p. 89)	Carme , no m'agrada perquè sempre s'ho copia i Marco (p. 9) classe forma de U	Jordi (brasiler), m'agrada seure amb ell perquè si li demano una cosa i m'ho diu (p. 9)	Ingrid, Alex, Fàtima i Wafa (li demana els dubtes a ella)
Tallers (p. 11)	Tallers avorrits	Seiem com volem	Hi ha tres grups (el fan les mestres)	
Assignatures que més agraden	Socials, matemàtiques, català i problemes.	Mates, problemes, música i castellà perquè llegim en castellà. Català no m'agrada (p. 12)	Problemes, ed. Física i matemàtiques Amb en Samir no li agrada el català perquè li costa més llegir	Música però la Laura ens fa còpia i no m'agrada. Plàstica, ordinadors, català, castellà, matemàtiques... (p. 11) M'agrada tot m perquè és molt divertit (p. 12)
Tutories dins de l'aula	Si tenim algun problema a l'hora del pati ho expliquem a classe i als delegats		Serveixen per resoldre conflictes (p. 14) Surten temes com anar al lavabo a l'hora del pati, el	En Sabir pega a l'hora del pati (p. 14)

	(p. 14) A l'hora del pati hi ha un marroquí que només fa que pegar		tazos...baralles	
Conflictes dins de l'aula	A vegades ens barallem perquè un vol una cosa i l'altra una altra(p. 7) M'empipa quan m'insulten, em diuen tonteries... (p. 15)	Em fa enfadar que em diguin "podrit" (p. 15)		Ens barallem perquè sempre ha de triar l'Albert o en Marc i sempre han de manar (p. 7) Jo tinc problemes perquè quan em faig amiga de la Fàtima després se'n va amb la Haia Sempre ha de manar ella (p. 8) M'empipa que em diguin "negrilla" (p. 15)
Mestres		Tutora l'Imma (no la coneixia), però em sembla molt bé.	La senyoreta Imma la coneixia de l'any passat (p. 16)	Em sembla bé la senyoreta que tinc ara (p. 16)

Esbarjo	M'agrada jugar a futbol (p. 16) Jugo amb els meus amics que he dit abans , els altres nens sempre estan empipant , en Sabir , en Joan Vicenç(p. 17)	En Toni estira els cabells a la Sandra M'agrada jugar a futbol. Jugo amb els meus amics que he dit abans (p. 17) (p. 17)	En Toni sempre tira Sorra i pedres al pati (p. 14) Al pati m'agrada saltar a corda (p. 16) Jugo amb els meus amics que he dit abans (p. 17)	M'agrada jugar ala pesta . Jugo amb tots els nens Les baralles al pati les diem a la mestra (p. 17)

Annex 18: Anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001.

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001**
Adaptació infants a fusió	Els nens de les informants estan contents amb la nova escola i les mares estan contentes amb les mestres dels seus fills. Aquests no han tingut problemes d'adaptació, "Como fueron bajando con su grupo y tambien con la profesora de ellos, no problema" (pp.4)		Els seus fills no han tingut cap problema d'adaptació perquè segons aquest pare la fusió incloïa també els mestres d l'escola B
Relació infants de dif. cultures	Els fills de les informants tenen amics catalans i marroquins indistintament, "y ahora tienen amigos de todos y como antes. Antes tenian amigos marroquies y amigos catalanes" (pp.2). Quan hi ha festes de aniversaris aquestes mares preparen per a tota la classe coques i pastes de cases i regals. Fora de l'escola mantenen la amistat, "tambien tienen(..) para hacer una consola en casa con ellos, para jugar. Les gusta jugar a la consola" (pp.4)	Una de les mares informants creu que les excuses sobre el racisme dels nens autòctons fa que surtin beneficiats els nens marroquins, "sempre treuen la paraula racisme, ells ja estan salvats i nosaltres son uns racistes, quan de vegades no és cert...la meva nena de vegades diu: mare, és que quan aquesta nena que 's mora vol sortir amb la seva va a la mestra i li diu que li em dit que és mora, i apa ja ens castiguen" (pp.8). Segons aquesta mare són els nens	Creu l'informant que amb el canvi la relació entre els nens ha millorat, que no hi ha tantes baralles com abans perquè ara els nens marroquins estan en minoria i no es senten tan valents, "sí, aquí no gaire (baralles). Home alguna coseta en tant en tant, amb la canalla ja se sap, a més la canalla que estava allà (escola B) ara que son fora tenen més por" (pp.2)

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares *marroquines Escola C-D* Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones *Escola C-D Cicle Superior* Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí *Escola A-B Cicle Mitjà* Data 27/03/2001**
		marroquins els que provoquen la situació i no els altres i amb l'excusa del racisme sempre surten victoriosos. Són aquests problemes els que fan segons la informant "que alguna mare canvia els nens d'escola per problemes en nens magrebins que no els pot solventar" (pp.12)	
Elecció escola	Una de les mares informants volia portar als seus fills al Pare Coll per proximitat, "yo pedí para venir al Pare Coll por que está cerca de mí, dige para cambiarme y todo pero me dijeron que estaba lleno y no puedo" (pp.5)	Una d'aquestes mares diu que va triar aquesta escola perquè hi ha un bon professorat i un bon ensenyament, és una manera de recolzar l'escola pública.	
Relació fam/escola	Aquesta es redueix a les entrevistes que fan amb les mestres dels seus fills, els hi expliquen allò que estudien i com van. Una de les informants diu que va votar en les eleccions del Consell Escolar, "Yo he	Segons aquestes mares les famílies marroquines no són participatives, no assisteixen a les sortides, ales excursions i tampoc participen ales reunions de pares ni en les del Consell Escolar, malgrat que	Aquest pare en concret diu que va a l'escola amb certa regularitat "de tant en tant passo. Si convé em truquen per alguna cosa i vaig" (pp.7). El fet de la distància i l'edat dels fills, que

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001**
	votado pero no sabia para que servia...hay muchos marroquines que estan votados aquí, cinco, seis marroquines estan votados, hay muchas amigas que han votado" (pp.&9. A les reunions del Consell no van perquè són a les deu de la nit, "hacemos una reunión para nosotros, hablamos de toda la escuela y de todas las cosas" (pp.7)	les mestres els insisteixen molt per que participin	ara són més grans fa que no vagi tant a l'escola, abans quan la tenia davant de cas anava més. Guarda una molt bona relació d'amistat amb els mestres de l'escola B; diu que amb els de la nova ja no es dona aquella relació tan familiar.
Avantatges fusió		Poder engrandir l'escola i tenir aules suficients per desdoblar grups. Per altra banda, es conta amb més recursos, amb mestres de reforç.	Que els seus fills tinguin la possibilitat de barrejar-se amb els d'aquí , "la canalla si es van criant com catalans, castellans o això, van aprenent. Que veure, si es troben sempre els mateixos, sempre al mateixa raça malament. El meu nano petit, mateix, em parla d'en Joan, de Mohamed. D'en Jordi, que allà al col·legi Balmes només cantava noms marroquins. M'entens que vull dir" (pp.2).

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001**
Inconvenients fusió	Per aquestes mares la distancia de les escoles del seu domicili és un gran convenient "es muy lejos...son quatro horas para venir cada dia..todo el dia bajando, subiendo" (pp.1)	El fet d'haver engrandit l'escola ha perdut l'aire familiar que tenia abans. Els pares coneixien a tots els mestres, "quan el teu fill arribava a una classe el mestre ja el coneixia i tu ja coneixies el mestre perquè havies xerrat alguna vegada amb ell, ara no" (pp7)	La pèrdua de la proximitat i de la familiaritat amb l'escola i els mestres, abans el fet de tenir-la al davant de casa li permetia un contacte molt familiar i molt continuat amb l'escola i els mestres
Conseqüències fusió a l'escola		Una de les mares creu que amb la fusió l'aprenentatge és més lent perquè els mestres han d'anar al ritme dels nens immigrants.	
Opinió fusió		La fusió és intentar de no crear guetos. "A veure els que no som d'aquí no marginar a una gent que ve d'una altra cultura i d'unes altres creences, i tot això en general, i no arraconar-los, sinó intentar de que s'integrin i integrar-los. Bé això és el que seria la fusió" (pp.2)	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001**
Informació als pares sobre fusió	Només una d'aquestes mares sap perquè van fer la fusió, "por que habian muchos magrebies con grups de la escuela, por eso quieres...todos estaran aquí...sí, la escuela ha cambiado para juntarme" (pp.2)		Creu que ha estat una decisió de l'Ajuntament. L'escola., però va explicar als pares que la fusió era imminent, immediata.
Sentiments vers fusió		Una de les mares manifesta taxativament que estava en contra de la fusió, "Jo de desacord. Sincerament"(pp.8). L'altra mare diu que no ho va veure malament perquè calia fer alguna cosa. En general ha hagut alguns sentiment reticents que s'han anat modificant a mida que ha anat avançant el procés	Recorda que en les reunions inicials per explicar la fusió alguns pares autòctons eren molt reticents a que es fes, "sí, sí, allà (a la C) fins i tot males paraules: moros" (pp.8)..Explica que en una d'aquestes reunions "una gent que va pujar de Barcelona, no sé, que és presidenta o no se que, no sé com es diu, va parar el peu" (pp.9). Alguns pares autòctons de l'escola B també van manifestar desacords amb la fusió, "s'ha aixecat un a explicar una cosa, i m'he aixecat jo a parar el carro"" (pp.9)

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001**
Opinió Repartiment		Una de les mares manifesta que el repartiment no és just. I ho fa explicant el seu cas personal, ella volia portar el seu fill a l'escola A-B, però com que la seva classe ja estava plena no el van acceptar. L'escola on està el seu fill han acceptat un alumne més de la ratio, que és marroquí. Pel que fa al repartiment de nens en les escoles privades, la troben una mida justa, però creuen que els nens marroquins no s'ho deuen passar gaire bé per la diferència socioeconòmica.	Coneix que l'Ajuntament fa el repartiment de nens immigrants entre totes les escoles de Vic i això li sembla bé, "perquè aquest col·legi (el B) hi anaven molts magrebins i gitanos, i és clar, les matricules, diguem la gent d'aquí, deien que hi havia massa gent d'una raça. M'entens?" (pp.1)
Convivència entre cultures		Segons la informant és un tema que costa sobretot quan els nanos són grans, de 12, 13 anys, perquè es busquen baralles. Cita l'exemple de la Biblioteca Triadú en la qual nens marroquins "entraven a la biblioteca i portaven follon, inclòs robatoris de maletes, de material que el	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001**
		nano tenia allà" (pp.13)..."Jo també hi veig que aquests nanos van molt 'sueltos', la família es despreocupa d'aquests nanos" (pp.14) Creuen que hi ha molt poca relació dels autòctons en els immigrants. El tema de la immigració preocupa molt a Vic perquè "si agafes la veritat, el diari de la comarca sempre hi ha noticies de robatoris...drogues... magrebins... a veure hi ha de tot, però que molta part els dels magrebins" (pp.16). També els preocupa el tema de les ajudes que segons elles la reben de manera abusiva. Aquestes mares s'ho trobarien molt bé que algú els expliques coses de la cultura magrebina, perquè els d'aquí la coneguem una mica i així hi hauria més relació.	
Opinió sobre cultura		En aquest apartat torna a sortir les queixes	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001**
immigrant		sobre el tema de les ajudes a les famílies marroquines. "Sí, ajudes des de vales per poder anar a comprar, ajudes a tots nivells"... "Llavors veus que altra gent que tenim aquí que té 'apuros' econòmics i que no tenen aquestes ajudes...Llavors és clar, hi ha coses a que t'hi agafes en veure que ni és just, que les coses no són justes" (pp.15) Les dues informants coincideixen en que la religió condiciona molt la vida del col·lectiu marroquí en aspectes com la situació de la dona la manera de vestir-se etc. "No és com nosaltres que anem a missa o no, a ells els tenen molt agafats, molt controlats i els vigilen" (pp.6). Aquests pares no deixen participar als seus fills en activitats extraescolars, principalment a les nenes	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001	Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001
opinió sobre cultura *autòctons*			Hi ha coses de la nostra cultura que no li agraden i que voldria que els seus no ho fessin, "¿van bé (els autòctons), d'aquella manera que es fan dibuixos al cap, que agafen els pantalons i els tallen tots, això està bé així?8pp.9). Diu que l seva filla li demanava per portar mocador, però ell li va dir, "no, si ho fas encara tindràs més problemes, no és que problemes, sinó que et veuen més, te van diciendo cosetes i luego t'emprenyaràs" (pp.9).
Opinió sobre les escoles de Vic	Una de les mares informants sap que hi ha altres escoles, "sí, como el Escorial, el Pare Coll, Sant Miquel dels Sants" (pp.5). Ella sap que les dos primeres i Sta. Caterina són escoles religioses cristianes, però creu que això no és cap problema per als nens musulmans" "Es una religión diferente como nosotros tenemos	Una de les informants creu que hi ha algunes escoles més elitistes que d'altres i que, encara que parla d'oïda, no per experiència pròpia, sent a dir que també són classistes, "que hi ha privades que són molt de separar els savis i els tontets" (pp.10) L'altra informant veu be que també les	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família, Mares marroquines Escola C-D Cicle Inicial? Data 6/03/2001	**Entrevista 1 família mares autòctones Escola C-D Cicle Superior Data 13/03/2001**	**Entrevista 1 família pare marroquí Escola A-B Cicle Mitjà Data 27/03/2001**
	(...)cada país..cada..."(pp.6)	privades concertades siguin obligades ha admetre alumnat immigrant, "Hi ha haver-hi uns anys que no, que no hi entrava cap, cap ni un, fins que l'Ajuntament no s'hi va posar i va dir aquí no només a les públiques, han d'entrar a tot arreu" (pp.10) Una de les informants manifesta que no entén com es tanquen escoles públiques i, en canvi la Generalitat manté concert en les privades	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** **Data 16/04/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 13/02/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Mitjà** **Data 3/4/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Infantil** **Data 30/3/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 6/03/2001**
Adaptació infants a fusió	Agraeixen a una mestra la bona relació amb l'escola.				
Relació infants de dif. cultures	*No en parlen*	*Quan més grans menys convivència hi ha.(pp.10)*			*Es positiu que es barregin, que els nens autòctons coneguin coses d'altres cultures, encara que siguin molt diferents. La filla petita de la informant és amiga d'un nen marroquí, la mare ara ho veu be, pot ser que quan sigui més gran s'estimarà més que no sigui amiga de Moha. "De petits cap problema, quan són més grans no els poden veure, perquè a jugar ja no*

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil (crec) Data 16/04/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 13/02/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Mitjà Data 3/4/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil Data 30/3/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 6/03/2001
					els hi volen, ja es diuen algun insult, que si va brut, que si parla malament, que si pega"(pp.14). La informant pensa que amb això també tenen molta responsabilitat els adults.
Elecció escola	No en parlen		Una aposta d'un pare per evitar la fugida de nens autòctons d'una escola amb una alta concentració de nens immigrants. I una aposta també per l'escola pública. (pp.1-2)	Els pares informats han triat aquesta escola quan ja havia començat el procés de la fusió i tenien molta fe que aquest procés sortiria molt bé. Tan mateix buscaven una escola laica a la qual no es fes adoctrinament religiós.	Les filles de la informant els hi tocava per barri anar a l'escola C, "amb el meu home teníem molt clar que ja no volíem anar perquè veiem l'ambient que hi havia i no acabava d'encaixar així... ja no solament l'idioma, sinó l'ambient que es respirava...no sé..vullc dir

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** **Data 16/04/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 13/02/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Mitjà** **Data 3/4/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Infantil** **Data 30/3/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 6/03/2001**
					de cultures molt diferents que aspiren a poca cosa o així" (pp.1)
Relació pares-fills	ES preocupen per les "males" paraules que aprenen a escola				
Relació fam/escola	Destaquen que la mestra és molt carinyosa amb el seu fill		La relació de les mares marroquines amb la nova escola s'ha perdut degut a la distància física de la nova escola. Es deuria de trobar algun sistema per poder recuperar la relació d'antuvi.		Els pares marroquins pràcticament no participen a l'escola, tampoc en les activitats que la AMPA organitza per als pares," aquí a aquesta escola s'han fet moltes coses de trobades de pares, excursions i coses així i ells no participen mai en res" (pp.7)
Avantatges fusió	"porque si se quedan nada más aquí todos	"Ells han après més a viure i estar amb altres nens	Evitar la concentració d'alumnes immigrants	Que la seva filla parla de les coses diferents que fan	L'informant pensa que la fusió està bé, "perquè si

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** ***Cicle Infantil (crec)*** **Data 16/04/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** ***Cicle Mitjà*** **Data 13/02/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** ***Cicle Mitjà*** **Data 3/4/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** ***Cicle Infantil*** **Data 30/3/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** ***Cicle Mitjà*** **Data 6/03/2001**
	juntos tampoco... yo lo veo bien, lo veo bien"	diferents culturalment" (pp. 3)	(pp.2) "..hi ha tot un ambient general molt millor...és una cosa plena de vida, de possibilitats de l'espai.."(pp.4) ".. i també et trobes que els teus fills estan en una mostra de població real" (pp.4) "..amb la fusió hem entrat en un procés de normalitat.."(pp4)	els nens marroquins i ho faci amb tota naturalitat, exemple: algunes nenes es posin el mocador quan pugen a l'autobús. Un altre avantatge en el cas concret d'aquests informants és en la de poder portar la seva filla a aquesta escola a la qual no hagués pogut entrar perquè no li tocava per barri. Amb la fusió això ha estat possible. La fusió ha comportat que aquesta escola ampliés instal·lacions i es dotés de més recursos humans.	més no, barrejats aquets nens sortiran beneficiats i pot ser les mares viuran una mica més un ambient més normal" (pp.2). L'altre avantatge és que han agrandit l'escola ja que feia falta espais més grans
Inconvenients		L'escola ha deixat d'ésser	Perdre la proximitat de la	De moment no en troben	"Si els pares immigrants no

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** **Data 16/04/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 13/02/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Mitjà** **Data 3/4/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Infantil** **Data 30/3/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 6/03/2001**
fusió		petita i familiar i s'ha perdut el coneixement entre la gent (pp3)	escola front a la vivenda familiar (pp.1) I necessitat de mig de transport per anar a la nova escola (pp.4) Pèrdua de la relació entre mares autòctones i marroquines en el moment d'entrada al cole dels nens ja que els nens arriben en cotxe o autobús (pp.4)	cap.	deixen participar als seus fills en activitats extraescolars, hi ha el risc que algunes d'aquestes s'anul·lin, per exemple la natació, si no vénen s'anul·larà la classe de natació, la classe de música extraescolar" (pp.8)
Opinió fusió	Favorable	"La fusió és ..ajuntar alguna cosa sigui persones, o el que sigui. Unes parts que estan separades, ajuntar-les" (pp.1)	"..la fusió ha set per repartir els immigrants. Els magrebins, en principi en totes les escoles" (pp.1)	La fusió significa que reconvertir dues escoles en una de nova. Agafar la escola que tenia un sert tipus de problemes i una altra que no patia aquests	La decisió de fer la fusió va ser imposada i molt ràpida. Això es va viure molt malament per part dels pares autòctons. "La gent va reaccionar molt

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** ***Data 16/04/2001***	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** ***Data 13/02/2001***	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Mitjà** ***Data 3/4/2001***	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Infantil** ***Data 30/3/2001***	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** ***Data 6/03/2001***
				problemes e intentar que entre les dues tampoc es pateixin	malament...que els mestres han donat el vist i plau sense demanar opinió als pares..que l'alcalde té interessos..que en general molt, ,molt malament" (pp.9)
Valoració fusió		No ha baixat la qualitat de l'ensenyament. S'adapten al ritme de cada nen. Les instal·lacions són millors ara. (pp.5-6)	La fusió de les escoles per si sola no garanteix a priori la integració del nens immigrants en la societat, es necessiten més coses (pp.5) "..no, perquè no hi ha cap representació per les minories, no hi ha cap mestre marroquí que digui	Es positiva en general, no creuen que la presència de alumnat immigrant faci baixar el nivell d'aprenentatge, al menys no a l'edat de la seva filla, pot ser que en cursos superiors, sobretot en casos de nens d'incorporació tardana, degut al	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil (crec) Data 16/04/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 13/02/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Mitjà Data 3/4/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil Data 30/3/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 6/03/2001
			bé, això és la manera que fem nosaltres.." (pp.6)	desconeixement inicial de la llengua.	
Informació als pares sobre fusió		La fusió va venir donada, va ser una cosa "feta" i no es va poder opinar. (pp.2)			"Va ser una cosa mot brusca. Els professors es van trobar molt coaccionats, molt presionats per les dues bandes i va ser una tensió una mica forta, jo penso que si s'hagués fet de mica en mica pot ser no hagués estat tan dur"(pp.2)
Sentiments vers fusió		"Jo mai se m'havia passat pel cap que entrarien nens magrebins, .." cal, per tant, adaptar-nos tan aviat com pugam.(pp.6)			La fusió va plantejar moltes preocupacions, "moltes, moltes, exagerades....que si les escoles privades no les obligarien a agafar

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil (crec) Data 16/04/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 13/02/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Mitjà Data 3/4/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil Data 30/3/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 6/03/2001
					immigrants, que si les públiques s'haurien de carregar-ho tot, que si ens envairan i al final acabarem tot s parlant moro...i a més a més amb els menjars que passarà?. Va haver-hi una reunió que jo pensava que acabaríem a pinyes, jo estava espantada perquè va haver gent que va dir disbarats molt grossos" (pp.5). En una de les reunions posteriors, "la directora va plorar, va haver de marxar de coses que se li van arribar a dir, de que si s'ho

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil (crec) Data 16/04/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 13/02/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Mitjà Data 3/4/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil Data 30/3/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 6/03/2001
					muntaven ells, que quin interès tenien ells (els mestres) d'ajuntar-se. Hi ha hagut coses molt dures" (pp6). Abans pensaven que també la presència de nens immigrants faria baixar el nivell, amb el pas del temps això no ha passat.
Opinió Repartiment					Al principi tothom deia, "si es clar, el primer any ens ho fareu molt bé però llavors ens els hi anireu ficant (nens immigrants), finalment com que els pares d'aquí van continuar portant els seus fills no van

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil (crec) Data 16/04/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 13/02/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Mitjà Data 3/4/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil Data 30/3/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 6/03/2001
					quedar places buides. Inclòs la directora estava molt contenta perquè al no quedar places no ens els podien entrar. No és que no els hi vulguem, però vull dir que dóna un aire d'escola que vol dir que encara que l'hagin fusionat la gent ha vingut igualment" (pp.9)
Ajuts llibres, menjador transport			Es genera una problemàtica amb el transport escolar, ja que hi ha la incoherència de que dintre d'una mateixa família els germans grans no paguen transport, perquè procedeixen de l'escola		Amb el tema dels ajuts la gent en general diu que s'ajuda massa als immigrants. Es tal la insistència d'aquest tema que la pròpia informant ha pensat més d'una vegada

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** **Data 16/04/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 13/02/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Mitjà** **Data 3/4/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Infantil** **Data 30/3/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 6/03/2001**
			fusionada i els petits sí paguen perquè han començat l'escola posteriorment al procés de fusió (pp.8)		anar a Càrites a dir "si us plau reuniu a la gent i expliqueu com els ajudeu i que feu perquè la gent sàpiga la veritat del que feu" (pp.4) Pel que fa al transport la informant diu que el fet de la nova escola estigui més lluny que la anterior ha estat per els mares marroquines un avantatge, "això les dones els hi ha a anat molt be perquè no podien sortir mai de casa... és un al·licient per elles, s'han de vestir per sortir al carrer, es troben amb altres

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** **Data 16/04/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 13/02/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Mitjà** **Data 3/4/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Infantil** **Data 30/3/2001**	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 6/03/2001**
					mares, parlen...per elles ha set una sort venir aquí" (pp.9)
Convivència entre cultures		"lo ideal seria que s'adaptessin a la nostra cultura...perquè si jo me'n vaig al seu lloc... m'he d'adaptar al seu país"(pp.6) Els nens magrebins vénen sense res i prenen coses que ells no tenen (pp.7-8)	Els nens no tenen cap problema de convivència, hi ha qüestions de caire més que cultural econòmic, que crea situacions diferenciades. La nova escola té una llarga tradició de fer colònies, "però és clar els nanos surten tres dies i paguen 10000 peles. No hi va cap de marroquí" (pp.13) Hi ha un altre inconvenient com són les activitats d'oci fora de l'horari escolar,	Els informants diuen que la convivència dintre de la escola no és problemàtica, i fora de l'escola simplement no es relacionen i això sí és el problema. No tindrien cap inconvenient en que la seva filla fos a jugar a casa d'algun nen marroquí, encara que alguns pares de l'edat dels informants els hi demanen si no tenen por que la seva filla es faci mora. (pp.4)	Hi ha alguns problemes puntuals en els cursos superiors, algunes baralles entre nens autòctons i marroquins. "Els nens marroquins diuen: si em toqui vindrà la meva mare i el meu pare, i si venen pobre mestra que es calci perquè es veu que tenen les de perdre...llavors, s'esperen les mares (marroquines) a fora i amenacen als nens (autòctons). La informant

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** **Data 16/04/2001**	***Entrevista 1 família*** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 13/02/2001**	***Entrevista 1 família*** **Escola A-B** **Cicle Mitjà** **Data 3/4/2001**	***Entrevista 1 família*** **Escola A-B** **Cicle Infantil** **Data 30/3/2001**	***Entrevista 1 família*** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 6/03/2001**
			s'han de pagar i, això, impedeix la continuació de la convivència dels nens autòctons i magrebins fora de l'escola. (pp.15)		diu que això són baralles entre nens i no cal ficar-se, si bé és veritat que "n'hi ha alguns, no dic tots que han vingut amb un pla una mica 'maton'" (pp.15)
Opinió sobre cultura immigrant	Enyoren el Marroc i s'alegren molt d'anar-hi de vacances	"..aquests joves que volen fer el consum del jovent d'aquí i poder no hi arriben i per això delinqueixen" (pp.9) "..el problema és una mica la manera de viure, clar la dona d'un marroquí no és rés"..."l'home és el que disposa, i el que compra, i el que manega, i la dona a casa"(pp.11)			"A mi em fan por els homes, les dones em fan molta pena, les compadeixo i les recolzaria, però els homes em fan molt respecte perquè els veig amb molta mala bava" (pp12)

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil (crec) Data 16/04/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 13/02/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Mitjà Data 3/4/2001	Entrevista 1 família Escola A-B Cicle Infantil Data 30/3/2001	Entrevista 1 família Escola C-D Cicle Mitjà Data 6/03/2001
opinió sobre cultura autòctons					
Idioma	berber				
Relació entre famílies				No hi ha relació ja que aquests informants viuen fora de Vic i els pares marroquins no van a l'escola a buscar els seus fills ja que aquests van i vénen en autobús.	Hi ha poca relació. La informant procura parlar amb algunes mares marroquines, però no la entenen, la qüestió lingüística és un obstacle. De mica en mica arriben a saludar-se en català "primer adeu i després amb el cap, i ara ja em diuen adéu, just adéu i prou, però ja és alguna cosa" (pp.16)
Opinió sobre les escoles de			Amb la fusió s'ha creat un mapa escolar que deixa fora		

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** **Data 16/04/2001**	*Entrevista 1 família* **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 13/02/2001**	*Entrevista 1 família* **Escola A-B** **Cicle Mitjà** **Data 3/4/2001**	*Entrevista 1 família* **Escola A-B** **Cicle Infantil** **Data 30/3/2001**	*Entrevista 1 família* **Escola C-D** **Cicle Mitjà** **Data 6/03/2001**
Vic			de la ciutat les escoles públiques i el centre de la ciutat les privades-concertades. "això no em sembla gens bé.." (pp.6)		
Importància de ser escolaritzats	Recorden que ells alternaven l'escola moderna amb la coràmica, aprenien en francès i àrab, i tenien professors massa autoritaris				
Altres temes	L'entrevista se centra en l'experiència quotidiana de la família, que no sembla disposada a estendre's massa parlant				

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Entrevista 1 família **Escola A-B** **Cicle Infantil (crec)** ***Data 16/04/2001***	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** ***Data 13/02/2001***	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Mitjà** ***Data 3/4/2001***	**Entrevista 1 família** **Escola A-B** **Cicle Infantil** ***Data 30/3/2001***	**Entrevista 1 família** **Escola C-D** **Cicle Mitjà** ***Data 6/03/2001***
	de l'escola				

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** **Cicle 1er i 3er** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** **Datat 3/04/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil i Primària** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil** **Datat 6/03/01**
Adaptació infants a fusió	S'han esvaït els temors inicials	O sigui primer es va donar per fet que nosaltres ja sabíem el funcionament de l'escola, no se'ns va reunir ni se'ns va explicar res en un principi. I després una mica com aquell que eren nanos... mira, que ja està, que s'incorporaven a la classe i ja està. De fet eren nanos que portaven quatre anys o tres anys funcionant d'una altra manera, amb un altre sistema, amb unes altres perspectives, anaven a un espai que era nou, que a més estava en obres, que hi havia		Acaben d'arribar i lamenten molt els problemes de comunicació

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** ***Cicle 1er i 3er*** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** ***Datat 3/04/01***	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** ***Infantil i Primària*** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** ***Infantil*** **Datat 6/03/01**
		molta dificultat d'ubicar-se... I des d'un principi doncs van haver-hi problemes de tot tipus. I després que van notar molt quins nanos eren de fora i quins nanos d'allà, fins al punt que ells mateixos els donava la sensació que el sistema de tracte amb el mestre era diferent per uns i altres. .... Jo penso que aquest any la perspectiva és molt diferent perquè d'entrada, el fet d'agafar tots els cursos en bloc i buscar aquest sistema de tutories compartides i tot		

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** **Cicle 1er i 3er** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** **Datat 3/04/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil i Primària** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil** **Datat 6/03/01**
		plegat, suposo que ha solucionat els problemes. Que podia haver set molt greu incorporar nanos que portaven tants anys en una escola i en una altra. I (...?...) suposo que la gent no és prou flexible, vull dir que no hi ha problemes greus i bé, mira, van trobant la manera de funcionar i ja està. Jo en aquest cas aquest any no...		
Relació infants de dif. cultures	Comença a ser-hi, però encara no es conviden a casa		Els seus fills no tenen amics marroquins: "potser és per on visc jo"	
Relació fam/escola	Està contenta que és molt fluïda			

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** ***Cicle 1er i 3er*** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** ***Datat 3/04/01***	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** ***Infantil i Primària*** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** ***Infantil*** **Datat 6/03/01**
Avantatges fusió	Han aconseguit fer obres que d'altra manera no haurien pogut fer	Núria: Quins avantatges li trobes a l'escola nova, a l'escola que estan ara els teus fills? Mare: Doncs aquest que dèiem ara. I després això, *doncs* bé que *tenen* més possibilitats de relació amb altres nanos. Bàsicament això, que s'han normalitzat una mica aquests aspectes.	No, aquí a l'Andersen, de moment... La veritat es que no vinc a gaires reunions, a mi ja m'agradaria però a l'hora que les fan va molt malament. De moment em sembla que ho estan fent molt bé, millor que en altres escoles que he sentit a parlar que,... ningú et diu sóc racista, ningú et diu et margino, però hi ha punts que veus que sí que ho fan, no?, i de moment aquí a l'escola, pel que m'expliquen els meus fills, pel que jo veig, de moment cap problema.	S'esforcen molt a dir que no han triat escola, però estan contentes amb la que tenen

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona ***Escola: Andersen*** **Cicle 1er i 3er** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** ***Escola: Andersen*** **Datat 3/04/01**	**Origen família: immigrant** ***Escola: Andersen*** **Infantil i Primària** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** ***Escola: Andersen*** **Infantil** **Datat 6/03/01**
			Aquí per exemple no passa. Si un nen magrebí no va a col·legi, normalment els magrebins no solen relacionar-se gaire amb els espanyols o amb els catalans, *aquest és el problema que hi* ha i quan hi ha colònies pel mig, als nens ja no els deixen anar. Però aquí insisteixen molt perquè els interessa i perquè volen que s'integrin del tot. I l'Escorial és un dels col·legis on això no passa.	
Inconvenients fusió	Se sentiren traïts d'entrada, però van canviar de parer	Bé, o sigui en un principi *nosaltres érem alumnes del* Balmes i llavors ens van plantejar la fusió. Per una	Bé amb ella si que he trobat *avantatges i inconvenients*, en el sentit d'ella no de mi. Avantatges el que et deia	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona Escola: Andersen Cicle 1er i 3er Datat 3/04/01	Origen família: autòctona Escola: Andersen Datat 3/04/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil i Primària Datat 30/03/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil Datat 6/03/01
		banda tampoc hi vèiem masses possibilitats a l'escola Balmes, perquè cada vegada s'estava transformant més en una mena de gueto, però per l'altra els pressupostos en que ens van plantejar la fusió no van ser massa alegres ni massa "alentadors". Però és clar, es veia molt..., que semblava que agafar i engolir completament una escola, en una altra escola que tenien molts més nanos, que a més a més estava molt més valorada socialment... Per tant més que una fusió era	abans, un col·legi petit, les mestres estaven molt més per ella, eren més carinyoses, també potser era més petita, feia P-3 i P-4. I aquí va trobar molt la deferència. Llavors aquí les nenes ja no eren com allà, allà casi totes eren amiguetes, aquí no. Aquí a l'escola ja estaven acostumades, hi havia dos cursos de cada classe, la seva millor amiga la van posar a l'altre i ella al Balmes, eren molt amigues, molt intimes... Que a la llarga això ha set millor perquè	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona Escola: Andersen Cicle 1er i 3er Datat 3/04/01	Origen família: autòctona Escola: Andersen Datat 3/04/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil i Primària Datat 30/03/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil Datat 6/03/01
		una adscripció o un passar a dependre de. Això d'entrada va suposar bastants problemes en aquest aspecte, personals, emotius. Bé, no es veia massa clar què passava. És clar això en el cas de l'Andersen jo trobo que és un tracte potser massa distant amb els nanos, vull dir sobretot... potser també no és amb tots, o hi ha una mica de coses que no s'han acabat de resoldre en aquest aspecte de la fusió. Penso que, de vegades, aquests nanos encara necessiten un tipus de tracte més	sempre anaven juntes, però en aquells moments ella ho va passar malament, sempre deia que li agradava més l'altre escola, cosa que si ara li demanes em diria que no, que prefereix aquesta. Vaig patir una mica per ella, però tonteries de nen, és va adaptar perfectament.	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** **Cicle 1er i 3er** **Datat 3/04/01**	*Origen família: autòctona* **Escola: Andersen** **Datat 3/04/01**	*Origen família: immigrant* **Escola: Andersen** **Infantil i Primària** **Datat 30/03/01**	*Origen família: immigrant* **Escola: Andersen** **Infantil** **Datat 6/03/01**
		personalitzat. Són nanos que a dotze anys ja els tractes molt més així, però que potser aquests dotze anys... Vull dir que encara el necessiten, sobretot si són nanos que et vénen d'un ambient així, (...?...) no?.		
Conseqüències fusió a l'escola		Que els nanos els he estimat molt. Aleshores es vivia molt el tracte personal amb el mestre i llavors cada nano era molt valorat per ell *mateix. Després també el fet* que, en un moment donat, aparegués un nano nou era molt ben acollit i hi havia tot una sèrie d'ingredients a		

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** ***Cicle 1er i 3er*** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** ***Datat 3/04/01***	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** ***Infantil i Primària*** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** ***Infantil*** **Datat 6/03/01**
		nivell emotiu. Com allò, com una escola de poble, d'una petita escola, no?. Clar, en contra què hi havia? Doncs que realment les relacions socials dels nanos amb ells *venien molt condicionades*, (?) de nanos que hi havia, que a vegades no eren ben bé representatius de l'ambient de la ciutat. I després clar, que no sempre representava que eren indicatius els nivells que allà... O sigui un nano que allà podia ser molt bo en un altre context doncs seria normalet o algo així. De totes maneres jo penso		

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona Escola: Andersen Cicle 1er i 3er Datat 3/04/01	Origen família: autòctona Escola: Andersen Datat 3/04/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil i Primària Datat 30/03/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil Datat 6/03/01
		que eren nanos molt treballats, els nanos del Balmes. Vull dir..., per exemple, jo ara n'he tingut a l'ESO i normalment els nanos que vénen del Balmes, encara que siguin nanos problemàtics, nanos amb dificultats, nanos tal, són nanos molt, molt treballats a nivell d'hàbits, a nivell de mecànica de treball... Vull dir que era allò que la gent s'hi abocava molt. Penso que en aquest aspecte a tots ens va saber molt greu, perquè era una mica una escola que no teníem perspectives, no		

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona ***Escola: Andersen*** **Cicle 1er i 3er** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** ***Escola: Andersen*** **Datat 3/04/01**	**Origen família: immigrant** ***Escola: Andersen*** **Infantil i Primària** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** ***Escola: Andersen*** **Infantil** **Datat 6/03/01**
		per la gent sinó per la situació social a la que s'havia arribat.		
Opinió fusió	Era necessària			
Valoració fusió			Destaca molt que el Balmes era una escola "marginada": *I clar, jo estava embarassada de la petita i clar, necessitava una escola a prop, no la necessitava gaire lluny, i bé primer vaig demanar al St. Caterina. Em va ser denegat perquè em van dir que hi havia... bueno es va fer tot allò que els marroquins... Bé, m'entens de que va...? I no hi va haver més remei.*	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** **Cicle 1er i 3er** **Datat 3/04/01**	***Origen família: autòctona*** **Escola: Andersen** **Datat 3/04/01**	***Origen família: immigrant*** **Escola: Andersen** **Infantil i Primària** **Datat 30/03/01**	***Origen família: immigrant*** **Escola: Andersen** **Infantil** **Datat 6/03/01**
			Però llavors quan em va dir que feien aquesta fusió doncs em va agradar, perquè comparat al Balmes... El Balmes està molt bé, però és clar, és molt petit, era un col·legi que.... Hi havia una mica, no sé, marginació no, però no sé com t'ho diria...	
Informació als pares sobre fusió	N'han tingut de bon començament			
Sentiments vers fusió	Han canviat "a millor"			
Opinió Repartiment		Perquè amb una política municipal diferent, de no permetre que la gent demostrés adreces de residència que eren garatges o que eren la iaia o era la	Que trobo bé que vulguin repartir, que no estiguin tan sols tots en una sola escola. Aquest és el problema del Balmes, que quasi tot el que hi havia eren magrebins, un	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** **Cicle 1er i 3er** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** **Datat 3/04/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil i Primària** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil** **Datat 6/03/01**
		tieta o que era no sé qui, portar una política correcta en aquest aspecte, vull dir els nanos s'haguessin distribuït diferent i potser no s'hagués necessitat arribar en aquest punt. Però és clar ja es *deixava fer feia molt temps.* Bé, jo per exemple una de les coses que no m'agraden seria com a opció de ciutat és que precisament algunes escoles sobretot l'Andersen s'hagi ubicat lluny. Jo penso que les escoles haurien d'estar a la ciutat.	tant per cent molt alt era magrebins i aquesta era una de les raons perquè jo la volia canviar d'escola, però no problema de magrebins ni problema de cap mena, sinó senzillament el problema de *què parlàvem abans, que jo* preferia que sí, que a mi m'agrada que tingui amigues marroquines o...	
Ajuts llibres, menjador transport			És una cosa bastant..., amb els immigrants és una cosa	Destaquen molt que els llibres són cars

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona Escola: Andersen Cicle 1er i 3er Datat 3/04/01	Origen família: autòctona Escola: Andersen Datat 3/04/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil i Primària Datat 30/03/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil Datat 6/03/01
			excessiva pel que veig. Perquè conec moltes famílies que no hi hauria perquè ajudar-les, i els i donen, però bé, pel fet de ser immigrants. I potser hi ha catalans que estan pitjor i jo ho veig bastant malament. És un tema que no el toco gaire perquè clar. Sento parlar, sento les companyes de feina: "si és que els immigrants els hi donen tot". Jo no trobo pas que sigui culpa dels immigrants sinó de qui els hi donen. En aquest tema tu no pots pas dir que els immigrants tenen	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona Escola: Andersen Cicle 1er i 3er Datat 3/04/01	Origen família: autòctona Escola: Andersen Datat 3/04/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil i Primària Datat 30/03/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil Datat 6/03/01
			la culpa.	
Convivència entre cultures		Núria: Per què només reparteixen els magrebins, no es reparteixen els gitanos ni altres col·lectius? Mare: No. Llavors depèn una mica d'això, on ells vegin que hi ha algú. És clar molts són cosins i parents i no sé què. Arribaran a aquest tipus de coses. Que ja hi havia molta reticència per pujar a l'Andersen per part d'aquest col·lectiu. D'una banda que es veien completament, o sigui que l'escola no tenia res a veure amb ells ni a nivell d'activitats, ni l'aire		

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona Escola: Andersen Cicle 1er i 3er Datat 3/04/01	Origen família: autòctona Escola: Andersen Datat 3/04/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil i Primària Datat 30/03/01	Origen família: immigrant Escola: Andersen Infantil Datat 6/03/01
		que es respirava ni de res...		
Opinió sobre cultura immigrant	Lamenta que els pares no participin ni tan sols quan han fet menjars "de la seva cultura"			
opinió sobre cultura autòctons		Jo sempre penso que a l'Andersen hi ha molt encara d'una escola que havia set privada, hi ha tot un "transfons" d'això, una manera de plantejar-se, que sempre són tots al mateixa gent i van fent. Hi ha coses d'aquestes que mica en mica poden anar desapareixent però clar, hi ha un substrat que es troba.		

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** **Cicle 1er i 3er** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** **Datat 3/04/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil i Primària** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil** **Datat 6/03/01**
Idioma	Català	Català	Català	Castellà
Relació entre famílies		Es queixen de la participació dels pares magrebins, o sigui que no hi van, que no hi ha manera d'entrevistar-los, que quan hi van a vegades no acaben de....	: No, no, diré tot el contrari. Vaig quedar bastant parada perquè vens aquí escola, a vegades quan vaig venir el començament que no coneixia cap pare i res, i els pares et volen conèixer, senten a parlar del teu fill... I clar jo estava bastant dolguda per això que em va passar i per això sempre t'esperes, que penses que la majoria de la gent és així. Però no, vaig quedar molt contenta. Vull dir que els pares, les mares, molt bé,	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les famílies de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** **Cicle 1er i 3er** ***Datat 3/04/01***	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** **Datat 3/04/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil i Primària** ***Datat 30/03/01***	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** **Infantil** ***Datat 6/03/01***
			molt bé, em van tractar molt bé en aquest sentit. Nota: Estava dolguda perquè primer l'havien acceptada al Santa Caterina i després no l'havien deixada matricular, justament pel repartiment No es relacionen, no *qualsevol cosa... jo et puc* dir les coses bones i les dolentes. Jo et puc dir que *em sembla que sóc l'única* mare que s'interessa pels seus fills, que vénen a *l'escola o quan es fa alguna* festa. No hi ha cap immigrant més, els fills per *sort no són així, però els fills*	

Annex 18: Graella d'anàlisi de les entrevistes a les families de les escoles fusionades. Curs 2000-2001

	Origen família: autòctona **Escola: Andersen** ***Cicle 1er i 3er*** **Datat 3/04/01**	**Origen família: autòctona** **Escola: Andersen** ***Datat 3/04/01***	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** ***Infantil i Primària*** **Datat 30/03/01**	**Origen família: immigrant** **Escola: Andersen** ***Infantil*** **Datat 6/03/01**
			ja son una altre generació, ja van de diferent manera. Però els pares no, i sí clar, això també et fa mal perquè penses home, ja que hi som...	
Opinió sobre les escoles de **Vic**	*Creu que la qualitat és molt* alta			
Altres temes			jo quan vaig venir aquí no hi havia ningú, totes les meves amigues eren catalanes. Bé, tot lo que jo coneixia era aquí. Llavors de cop van venir els immigrants, ja saps tu que va ser tot de cop, a finals dels 80 van venir tots, i em vaig trobar en que allò no era el que jo pensava.	Són un grup de marroquines amb una portaveu que parla més la llengua. Moltes respostes lacòniques semblen indicar un interès de quedar bé malgrat la dificultat de comunicació

Annex 19: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora del Programa d'Educació Compensatòria d'Osona.

Annex 19: Aspectes més rellevants de l'entrevista a una treballadora del Programa d'Educació Compensatòria d'Osona.

ORÍGENS I PROPOSTA DE FUSIÓ

- La fusió és una mesura dràstica que s'ha de prendre davant la situació social de la immigració, però el seu balanç és positiu.

  "A veure una població tancada, entre cometes, amb un tant per cent important religiosa, la població. Tu que de l'any 90-92 van..., comencin a arribar pum!, pum!, gent aquí. O s'actua d'una manera dràstica com es va fer o la cosa no sé com estaríem. Per tant jo penso que la primera mesura de que es fusionessin, i que malgrat sortís al diari que els vigatans no escolaritzarien a les escoles, jo penso que és donar una, a veure provocar una situació d'integració. Per tant és positiu, si t'ho mires des d'aquest aspecte" (p.23)

REPERCUSSIONS DE LA DISTRIBUCIÓ DE L'ALUMNAT

- Abans de la preinscripció es necessiten els processos:
  - Explicar a les famílies immigrants el perquè de la distribució dels nens
  - Els centres tenen que saber quines places poden garantir i oferir per mantenir l'equilibri entre escola concertada i pública.

  "...abans de la preinscripció del maig, els centres sàpiguen quines places poden oferir i garantir l'equilibri entre concertada i pública" (p.1)

  "Clar, penseu que si no fem tot aquest procés què passa? Que des de l'escola concertada com que tenen molta demanda oferirien totes les places (als nens autòctons). Què fem? Doncs que almenys estem anivellant" (p.2)
- Hi ha un major percentatge de nens immigrants per aula front a la resta de ciutats catalanes

  "És molt més elevat que a la resta de Catalunya, estem parlant de 4 a Barcelona i tal i aquí ens movem amb 6. Aquest any si contem que només tenim 9 escoles, ja podem pensar que de 7 a 8 no baixem, places de reserva" (p.2)
- No hi ha control total dels nens immigrants que van a ser escolaritzats. Ja que no es conta en el cens les famílies nouvingudes.

"Per exemple, ara en aquests moments sabem els 72 que tenim per l'any que ve, però sempre deixem un marge per les que ens arribaran i ens portaran algun nen de P3. Per tant la inspecció què farà, dirà 'bé 7 els tenim segurs, per tant ampliarem a 2 pels que puguin arribar" (p.2)

- S'intenta que els germans estiguin a un mateix col·legi i també es mira la proximitat al domicili

  ".I valorem que hi hagin germans al centre si n'hi haguessin,... primer intentem que els germans estiguin en un centre. Si el nen petit està en una concertada i el que ara ve..., doncs intentem posar-lo allà i també mirem la proximitat al domicili" (p.3)

- Problema del transport escolar

  "Malgrat tot es veu que a Vic les escoles estan escampades, per tant el tema transport és a l'abast del dia. Hem de fer sempre moltes trifulgues en el transport i aquestes coses"(p.3)

  "(...)diuen 'si a mi em fas anar allà...' (...) 'Però les mares d'aquí tenen la majoria cotxe, hi poden anar amb el cotxe, nosaltres no en tenim ni possibilitat d'anar-hi perquè el marit marxa a les 6 del matí, a mi m'has d'oferir un transport'. 'jo no puc aguantar aquesta situació, a mi m'han fet pagar tants diners i... no podem acabar' " (p.11)

  " (...) la qüestió econòmica dels transports, i això a mi no em lliga. Clar anem desplaçant però estem fent pagar a uns pares un import bastant car de l'escolarització dels seus fills" (p.22)

- Al no haver més escoles augmenta la ratio, via autorització de Delegació, fins un 10% per poder acollir tots els nens immigrants

  "Per exemple les ràtios augmenten, en aquests moments estan augmentant ràtios a primària Déu ni do..." (p.3)

  "Es pot arribar fins a un 10%" (p.4)

  "De 30 són 3 més, ens passem. Llavors via delegada hi ha un augment de ràtio, és clar perquè no hi ha més lloc, no hi ha més escola. Llavors el director envia un fax al centre i nosaltres fem la incorporació" (p.4)

- No totes les escoles accepten de bon gust la distribució de l'alumnat

  "Hi ha totes aquelles..... però s'accepta" (p.19)

- Hi ha un desequilibri en el percentatge d'alumnat immigrant entre les diferents escoles de Secundaria, independentment de si són concertades o públiques, com per exemple a Sta. Caterina i el Montseny. Els mateixos immigrants volen evitar la concentració. El primer criteri de selecció d'una escola és la proximitat al domicili però la segona evitar la concentració.

  "Santa Caterina. Aquí hi ha un desequilibri total. I el Montseny exactament igual. (...)una és concertada i l'altra és pública" (...) "Situació" (...) "És clar!. Mira fins ara... mira, nanos de secundària , que l'altre dia vaig parlar amb un, i em deia 'saps Carme on visc ara?' 'Sí, m'han dit que vius a les cases barates' 'No, ara no es diu les cases barates, es diu les cases morates!'. Totes les cases ocupades per castellano parlants, en l'època de la immigració castellana, estan ocupades per marroquins. Què vol el pare marroquí? 'Per què m'heu de fer anar a una escola lluny si en tinc una al costat? Si és la del barri!' " (pp.20-21)

  "Quan ve una família..., ens demanen l'escola Montseny les famílies de les cases barates, aquestes que diem, el quadrat aquell. Però quan tu li proposes a una família que viu a Anselm Clavé o Virrei Avilés, la zona aquella, dius tant pots anar, tanta distància tens, l'escola està aquí, aquí tens Salarich i aquí tens el Montseny, estàs a la meitat i et dirà "Coi! Però per què, no sé què? 'Demasiados moros'. Ells mateixos" (p.21)

- Els immigrants tenen problemes per pagar la quota mensual de les escoles concertades

  "Quota econòmica. Que tots els centres es posessin d'acord, les concertades diguessin doncs bé, si ens ve un nen amb necessitats educatives especials, amb aquesta situació i sabem que quan arriben estan fumuts de peles i no sé què no sé quantes, els farem pagar mil pessetes cada mes, no sé, a veure si m'entens. I que llavors no tinguem la sorpresa aquella de que ens arriba un dia ve una mare i diu "escolta, mira què m'han fet, m'has d'ajudar per poder parlar amb la directora que jo no puc pagar, que pagaré aquest mes però el mes que ve no". (p.23)

- En un primer moment els immigrants demanen una escola pública per qüestions econòmiques i religioses, però una vegada han passat un curs escolar per l'escola concertada ja no volen marxar. (p.9)

SOBRE L'IMPACTE DE LA FUSIÓ EN LA VIDA DE LES ESCOLES

- No es fa un seguiment als nens de P3 per part de la Comissió, el fa la mateixa mestra, ni tampoc un tractament educatiu diferenciat. L'èxit escolar del nen depèn de l'actitud del mestre

  "... em van trucar d'una escola 'Escolta és que m'ha arribat un nen de P3 i no sé què'. 'Bé, i què passa?'. 'I quin material li dono?'. 'El que fas servir a l'aula, el mateix" (p.11)

  "(...) ens neguem a fer un seguiment a un nen de P3. A veure la mestra a un nen de P3 ha de fer el mateix procés, idèntic que quan arriba un nen d'allà on sigui" (p.12)

  "...passa per la gesticulació, la mirada, el somriure, per tot, per vine que et poso l'abric, això és l'abric. 'Veus això Ibrajim, això és l'abric' I cada dia anar donant informació; però això costa. Es pensen que hi ha una solució màgica i és la persona, no és res més, és l'actitud i s'ha acabat. I el 90% d'aquest treball per a mi és l'actitud" (p.12)

- Incorporació tardana sols s'entén a partir de 3r (1er de cicle mitjà)

  "El Departament diu que és d'incorporació tardana aquell alumne que s'ha incorporat a primer de cicle mitjà, per tant aquí pensem que el nen ha estat escolaritzat una any o dos i podem començar a fer. P4 i P5 normalment al Marroc no estan ni escolaritzats, no hi van perquè comencen a 7 anys, per tant fem que és un nen que entenem que entra dins el procés normal" (p.3)

L'ACCÉS A SECUNDARIA I AL MÓN DEL TREBALL. ALGUNS ELEMENTS PREOCUPANTS

- A les escoles de Vic es respecta l'edat per incorporar el nen al curs escolar front a altres ciutats com per exemple Badalona, on poden arribar a baixar a l'alumne fins a dos cursos, i això pot provocar absentisme, sobretot amb les noies perquè volen acabar aviat ja que als dotze anys entenen que ja ha finalitzat el seu procés educatiu. Per als nois l'absentisme es degut a la incorporació al món del treball.

  "Després de la prova que hem fet tenim com a criteri respectar l'edat. Hi ha llocs, per exemple a Badalona, llocs que baixen fins a dos cursos. Nosaltres pensem que després d'haver vist les perspectives que porten les famílies, baixar a un nen

tants cursos estem promovent una situació d'absentisme, sobretot amb les noies, perquè volen acabar aviat, perquè als 12 anys per ells ja estan. I amb els nois perquè hi ha una demanda específica de la família que et diu que ells vénen aquí i volen que el seu fill entri a treballar" (p.3)

- L'any 2001 s'ha fet un estudi sobre tots els alumnes que presenten absentisme: matriculats i no matriculats.

  S'intenta canviar la mentalitat del professorat per a què s'adeqüe a la nova realitat escolar

  "Aquest any hem fet un estudi de tots els alumnes que presenten absentisme, que ja no han fet ni la matrícula, que han començat i no hi ha tornat. Jo aquí diria, suposo que la Marilen ja us ho ha explicat, que hi ha una qüestió de família, una qüestió del nano i una qüestió de centre.(...) Hi ha poca gent que entén que encara estan treballant no amb la societat que tenia fa 10 anys, i que els seus alumnes són diferents. I com que no entén que té allà dintre, és incapaç de canviar la seva metodologia. I llavors en una classe amb tanta diversitat o es canvia la manera de fer o malament" (pp.13-14)

- La comprensió és un factor que influeix en l'absentisme

  " (...)aquests nanos quan arriben gaire tard o quan han començat a l'últim curs de primària... quin problema tenim? El nivell comunicatiu l'assoleixen molt fàcilment i el nivell de Cicle Inicial, jo diria Cicle Mitjà és fàcil. Quin problema tenim? Quan entrem amb un vocabulari específic, en l'àrea d'experimentals, física i química per exemple, que no entenen de res el que estem fent i aquí hi ha el procés que s'aturen. És a dir un nen que normalment anava bé quan comencem a fer química i física a l'ESO aquest nano no se'n surt (...)Clar això jo dic que els d'aquí ho hem anat mamant des de petits, a ells el hi ve de nou, malgrat que de vegades puguis dir "espera't que t'ho faré traduir i llavors a veure si ho entenen, no?" I fem una grafia amb àrab o el que sigui per la companya i ens ajuda. Costa entendre aquests conceptes" (pp.16-17)

- Els Programes de Garantia Social tenen molt d'èxit en la formació dels nens.

  "(...) hi ha nanos que els portem amb un PGS o el que sigui, i allà són la mar de feliços, i al centre s'han (rebotat?) de tothom, m'entens. Bé al centres s'han barallat amb els professors, els han expulsat o el que sigui. I els porten en un PGS a fer fusteria i diuen 'quin nano!' Doncs allà ha tingut un èxit" (p.17)

- Però hi ha nens immigrants de 18 anys que troben l'obstacle de la legalització per participar en aquestos Programes de Garantia Social

  " *(...) Sabeu que els nens que van a programes de garantia social o PTT o Escoles Treball, mentre no tenen 18 anys no passa res perquè van amb el document del pare, però si no tenen la legalització aquí tenim problemes" (p.18)*

REPERCUSSIONS EN LA INTEGRACIÓ DE COL·LECTIUS CULTURALS DIFERENTS. LA CONVIVÈNCIA DE CULTURES EN LA CIUTAT. CANVIS EN LES DARRERES MIGRACIONS

- Diferències lingüístiques dintre de la família: els pares parlen castellà i els fills aprenen el català

  "(...)hi ha pares aquí que han deixat la família 10 anys i hi va cada estiu, però que fa 10 anys que és aquí. Llavors sí que parla castellà. I és curiós perquè mai parlen català, aprenen el castellà els pares. És una dada a tenir en compte perquè llavors els seus fills aquí aprenen català" (p.6)

- Ajuda entre immigrants

  "Jo penso que aquí amb aquestes famílies ha fet molta feina la gent que fa temps que és aquí, uns amb els altres es van explicant les coses, hi ha un ajut. Hi ha una feina, entre ells, penso que positiva, de que... 'no pateixis que ja te'n sortiràs, primer has de...' (...)De suport, sí. Vull dir que la cosa va així" (p.7)

- El % que es trau per fer la ratio fa referència sols als immigrants marroquins perquè són els més representatius

  "Llavors sempre posem per exemple total de l'aula, poso 32 nens, barra 11. Com que a la Comissió hi ha representats, gent de la pública i de la privada, aquest 11 sempre només fa referència als marroquins, és que no fa referència a cap més. També ens ho hem plantejat, a veure... els sud-americans... Però en aquest moment com que el grup és molt petit no ho posem, o sigui la barra només fa referència a alumnes marroquins. I aquests tants per cents que us dic només fan referència a alumnat marroquí, o sigui amb aquest nombre, amb el grup total hi haurà nanos sud-americans" (p.8)

- Es dóna una nova problemàtica amb la nova incorporació d'immigrants Sud-americans. La Comissió deuria reconsiderar la política d'inserció ja que aquestos parlen castellà i es pot donar l'enteniment entre les dos cultures

  "(...)aquest any comencen a entrar moltes famílies sud-americanes i haurem de reconsiderar, jo penso des de la Comissió, que és la proposta del proper dia, a veure què fem amb aquesta gent, perquè segons les ítems de Departament, com que parlen la llengua castellana..." (p.8)

- Es dóna una nova immigració i per tant un altre repte educatiu

  "(...)hi ha uns 340 senegalesos aquí a Vic, nois de vint-i- pico anys, que jo penso que aquests seran d'aquí cinc anys la nova població que tindrem" (p.8)

  "(...)van arribar com un grup de noies de Ghana, Senegal, Gàmbia i per tant aquesta gent s'aniran ajuntant i jo penso que d'aquí uns 5 anys tindrem una nova població que serà la negreta, de senegalesos" (p.8)

- Hi ha dos mesquites diferenciades, sense relació entre elles. La de St. Pere que perd parroquians i la de St. Francesc que té més adeptes però que és més tancada i no col·labora en la incorporació del col·lectiu immigrant a la població catalana

  "Es veu que hi ha dues mesquites i amb dues corrents, una més àrab i l'altre l'espanyola diguéssim, la granadina (...) La del carrer St. Francesc és més tancada és més..., jo diria, pagesa. A veure més adient a la manera de, a la tradició de la gent que ens vénen a veure. Per tant tenen molts més parroquians al C. St. Francesc que al C. St. Pere (...) Molt poca cosa fan, molt poca cosa.... haurien de col·laborar en la normalització d'aquí. Si ells volen... Per exemple un dia els vam dir, amb en Gadul li vam dir 'escolta tu els hi has de dir que les nenes no poden abandonar perquè fixa't llavors amb quina situació ens trobem, no tenen cap certificat d'estudis, només serveixen per anar a fer feines. Escolta l'Alcorà no diu que la noia no pugui estar...' 'Tens tota la raó'. Però com que tenim tant poca parròquia fem molt poca feina. En tot cas hauries de parlar amb l'(Imam?) del St. Francesc i l'(Imam?) del C. St. Francesc no és la persona, penso,... és una persona que bé, costa molt de poder-hi col·laborar" (p.10)

- Hi ha a P3 reticència per treure els nens de casa ja que al seu país fins als 7 anys no es dona l'escolarització

"Amb les famílies reticències a treure el nen de casa que és molt petit, que al seu país no hi van i que aquí doncs no tenen perquè anar-hi. I els expliquem els avantatges de que comenci a P3 o que comenci a 1r. Clar el nen a 1r dominarà l'idioma i per tant serà un nen com els altres i seguirà igual. Si comença a primer haurem de fer un aprenentatge específic de llengua" (p.11)

EL PAPER DELS RECURSOS MUNICIPALS

- La Comissió d'escolarització passa una prova per marcar les competències i el nivell educatiu del nen.

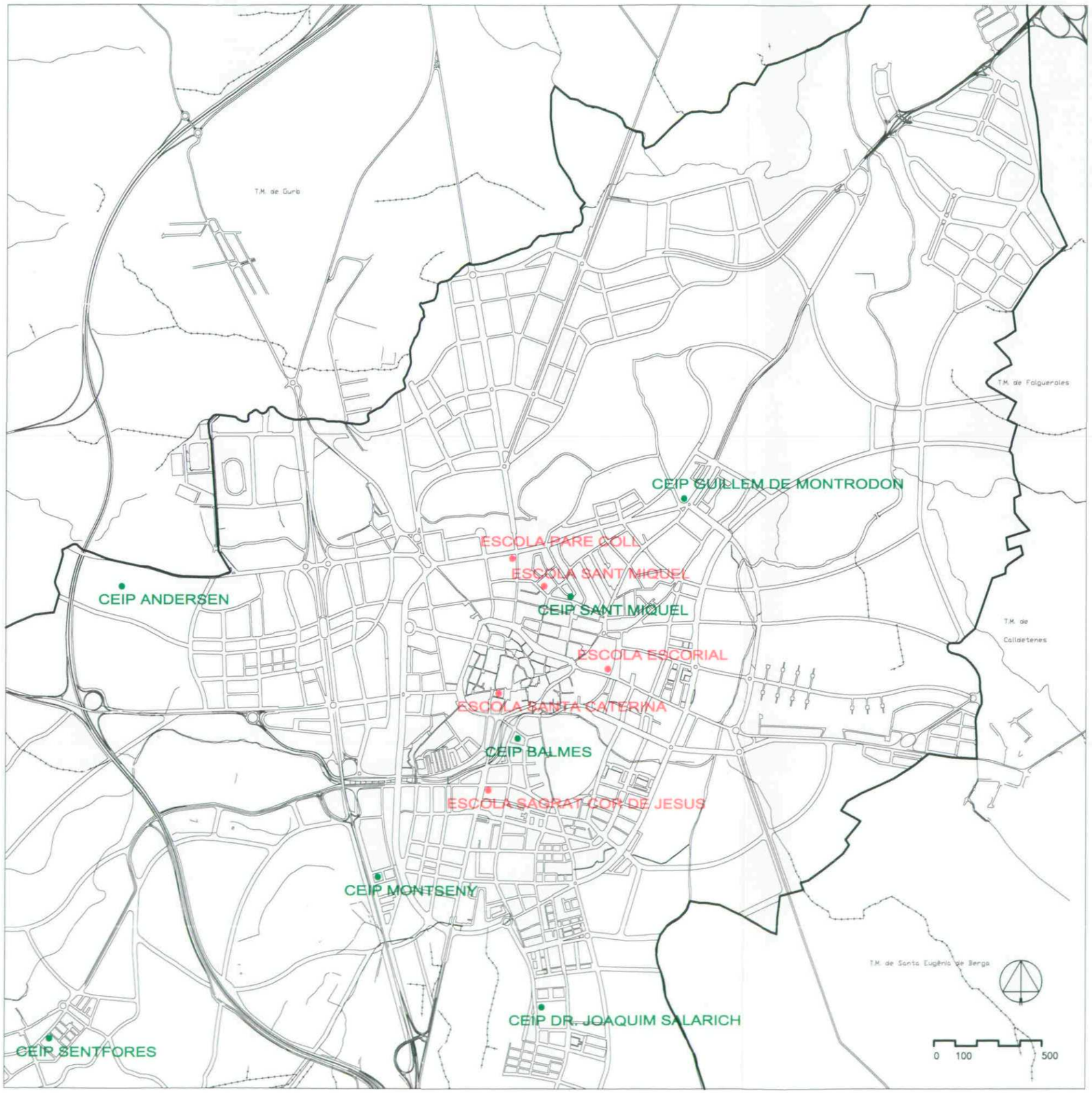
  "...estem l'intèrpret i jo, tenim unes proves també, instrumentals, només fem referència als instrumentals, bé a matemàtiques i llengua" (p.3)

  "Bé doncs d'entrada el dia que fan sumes o fan restes ja en pot fer perquè els hi diu allà que ja pot començar, que està aquí. Potser li costa, li falta dividir en decimals, doncs bé això és un aprenentatge ja immediatament a fer perquè si divideix ha de fer un pas més. Per tant els estem marcant una mica d'on... en quin moment estan, de competències" (p.4)
- Informen a les famílies magrebines de la matriculació

  "...nosaltres els escrivim una carta amb llengua àrab i catalana de que han de venir a veure'ns perquè hem de matricular el nen a l'escola, en aquest moment" (p.5)
- A Vic es fan cursets de llengua catalana per a les mares immigrants ja que aquestes provenen d'un mitjà rural, estan poc integrades i han d'anar a comprar,...

  "A veure les famílies que tenim aquí Vic vénen la majoria de la zona de Nador (...) Marxen d'un mitjà rural total per integrar-se a un lloc de ciutat, i que a les mares els hi costa més (...) aprofitem també quan fem aquesta entrevista en oferir a la mare unes classes de llengua, unes classes per poder anar a comprar, per poder-se..." (p.6)

Annex 20.1: Vic. Ubicació d'escoles abans de la fusió.



- ESCOLES PRIVADES CONCERTADES
- ESCOLES PÚBLIQUES

LA FUSIÓ D'ESCOLES A VIC

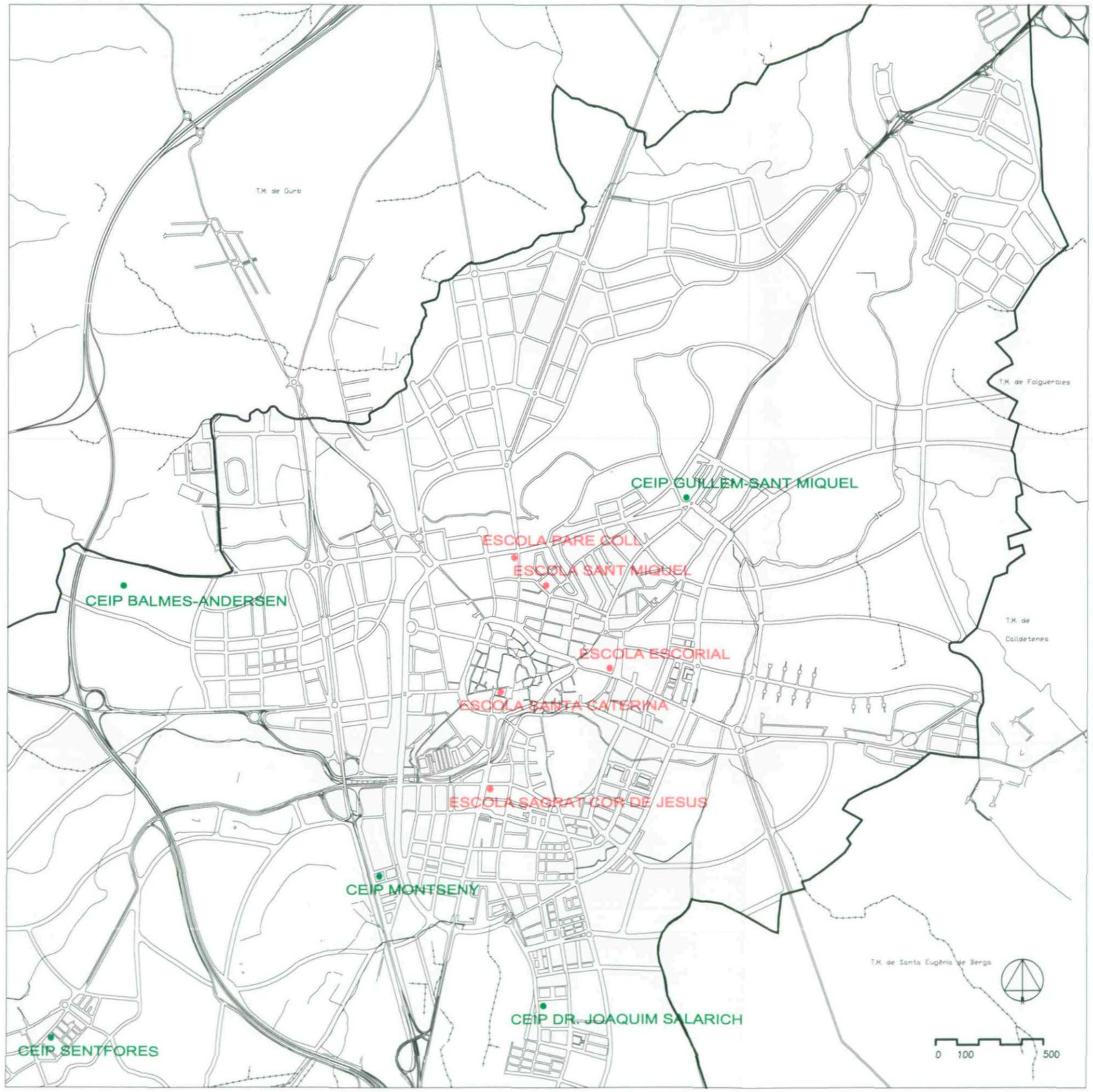
GRUP DE RECERCA EDUCATIVA DE LA UNIVERSITAT DE VIC

ANNEX 20.1

VIC: UBICACIÓ D'ESCOLES
ABANS DE LA FUSIÓ

DESEMBRE 2001 E 1/20000

Annex 20.2: Vic. Ubicació d'escoles després de la fusió.



- ESCOLES PRIVADES CONCERTADES
- ESCOLES PÚBLIQUES

LA FUSIÓ D'ESCOLES A VIC

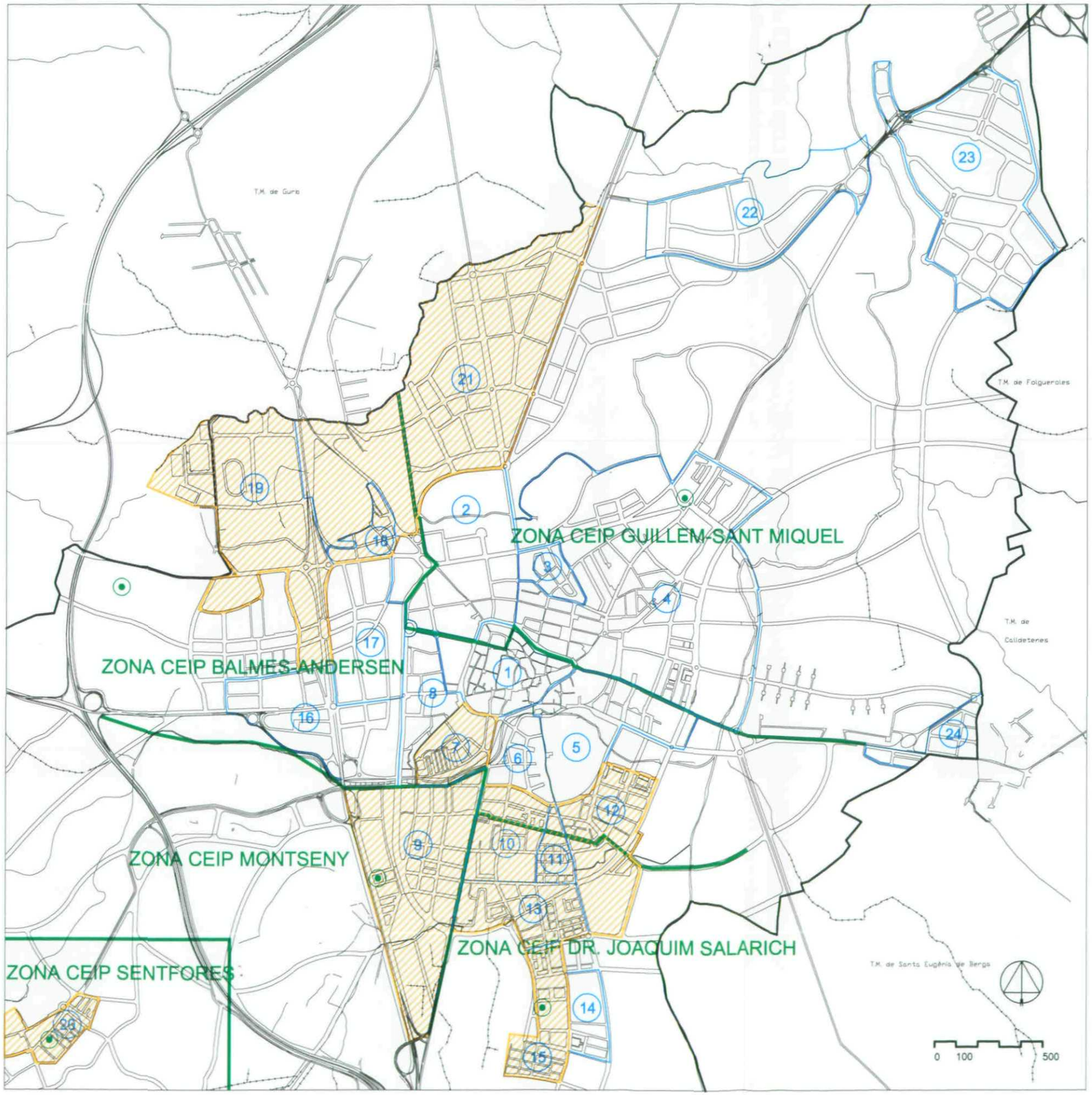
GRUP DE RECERCA EDUCATIVA DE LA UNIVERSITAT DE VIC

ANNEX 20.2

VIC: UBICACIÓ D'ESCOLES
DESPRÉS DE LA FUSIÓ

DESEMBRE 2001 E 1/20000

Annex 20.3: Vic. Zones escolars de primària i seccions censals.



ESCOLES PÚBLIQUES

LÍMIT ZONES ESCOLARS DE PRIMÀRIA DE CENTRES PÚBLICS (2000)*

LÍMIT BARRI

LÍMIT SECCIÓ CENSAL

SECCIÓ CENSAL AMB IGUAL COMPOSICIÓ SOCIOECONÒMICA (1996)

a) Concentració de població amb estudis secundaris per sota de la mitjana

b) Concentració de població en el sector obrer per sobre de la mitjana

(*) Per a les Escoles Privades Concertades no hi ha delimitació de zona

1	CENTRE VIC	13	SANTA ANNA
2	GURB	14	PLAÇA D'OSONA
3	STA. CLARA VELLA	15	SERRA DE SANTFERM
4	CAPUTXINS	16	EL SUCRE
5	ADOBARIES	17	TORRE DELS FRARES
6	LA CALLA	18	CASTELL D'EN PLANES
7	SANT PERE	19	ZONA ESPORTIVA
8	CAN ROBERT	20	LA GUIXA (SENTFORES)
9	EL REMEI	21	POLÍGON MAS BEULÓ
10	PLA DE L'ESTADI	22	PARC D'ACT. ECONÒMIQUES
11	SANT JAUME	23	POLÍGON IND. MALLOLES
12	HORTA VERMELLA	24	CALLDETENES

LA FUSIÓ D'ESCOLES A VIC

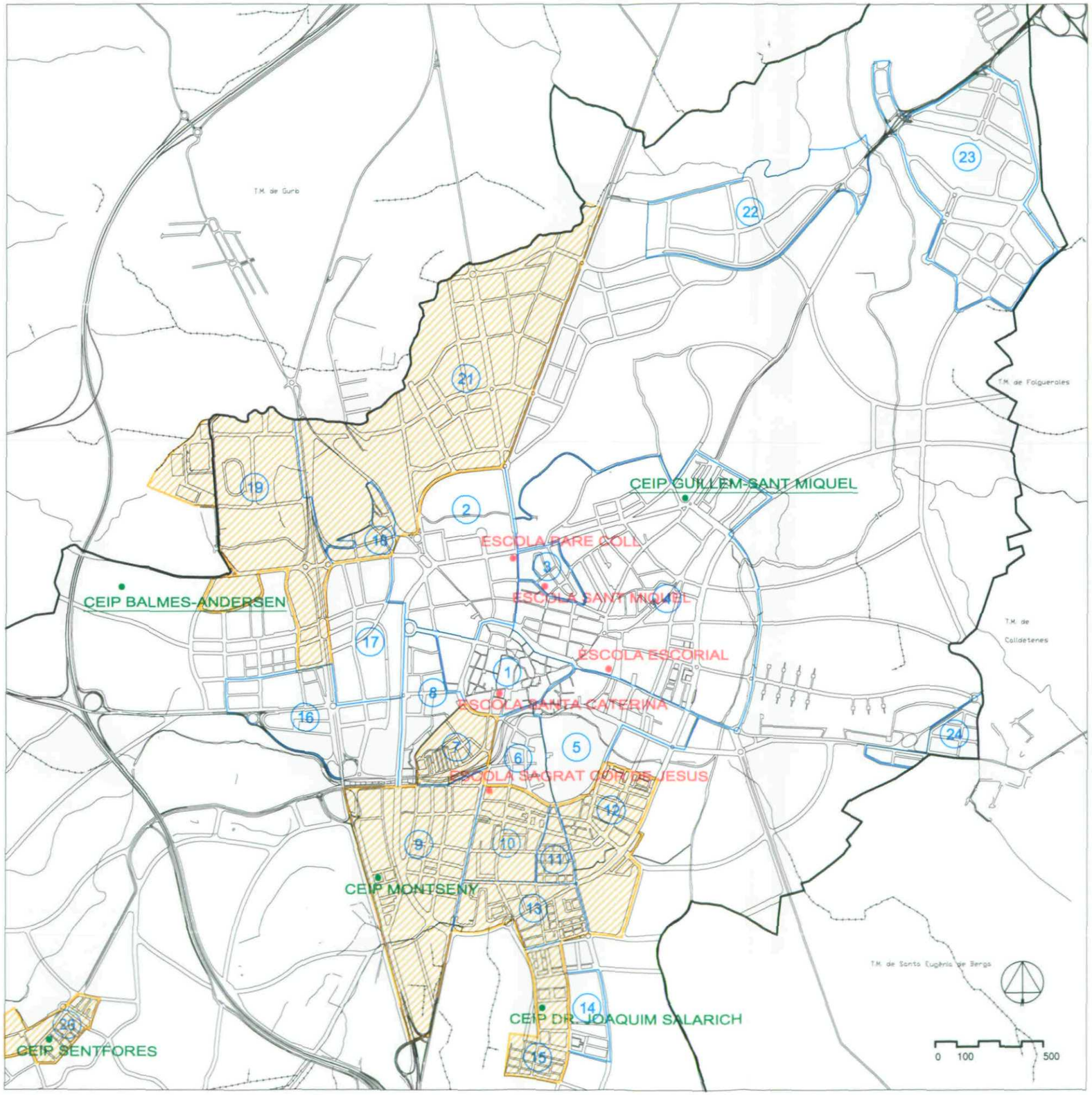
GRUP DE RECERCA EDUCATIVA DE LA UNIVERSITAT DE VIC

ANNEX 20.3

VIC: ZONES ESCOLARS DE PRIMÀRIA I SECCIONS CENSALS

DESEMBRE 2001 E 1/20000

Annex 20.4: Vic. Ubicació escoles 2001 i seccions censals.



- ESCOLES PRIVADES CONCERTADES
- ESCOLES PÚBLIQUES

LÍMIT BARRI

LÍMIT SECCIÓ CENSAL

SECCIÓ CENSAL
AMB IGUAL COMPOSICIÓ SOCIOECONÒMICA (1996)

a) Concentració de població
amb estudis secundaris per sota de la mitjana

b) Concentració de població
en el sector obrer per sobre de la mitjana

1	CENTRE VIC	13	SANTA ANNA
2	GURB	14	PLAÇA D'OSONA
3	STA. CLARA VELLA	15	SERRA DE SANTFERM
4	CAPUTXINS	16	EL SUCRE
5	ADOBARIES	17	TORRE DELS FRARES
6	LA CALLA	18	CASTELL D'EN PLANES
7	SANT PERE	19	ZONA ESPORTIVA
8	CAN ROBERT	20	LA GUIXA (SENTFORES)
9	EL REMEI	21	POLÍGON MAS BEULÓ
10	PLA DE L'ESTADI	22	PARC D'ACT. ECONÒMIQUES
11	SANT JAUME	23	POLÍGON IND. MALLOLES
12	HORTA VERMELLA	24	CALLDETENES

LA FUSIÓ D'ESCOLES A VIC

GRUP DE RECERCA EDUCATIVA DE LA UNIVERSITAT DE VIC

ANNEX 20.4

VIC: UBICACIÓ ESCOLES 2001
I SECCIONS CENSALS

DESEMBRE 2001 — E 1/20000

Annex 21.1: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació infantil escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió.

Annex 21.1: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació infantil escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió.

Curs 1997-1998

Autòctons Infantil	Total	Pública	Concertada
	1010	376	634
		37%	63%
Immigrants Infantil			
	53	41	12
		77%	29%

Curs 1999-2000

Autòctons Infantil	Total	Pública	Concertada
	964	377	587
		39%	61%
Immigrants Infantil			
	135	64	71
		47%	53%

Curs 2001-2002

Autòctons Infantil	Total	Pública	Concertada
	984	402	582
		41%	59%
Immigrants infantil			
	174	80	94
		46%	54%

Annex 21.2: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació primària escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió.

Annex 21.2: Nombre d'infants autòctons i immigrants d'educació primaria escolaritzats a les escoles públiques i privades concertades de la ciutat de Vic durant els anys del procés de fusió.

Curs 1997-1998

Autòctons Primària	Total	Pública	Concertada
	2044	731	1313
		36%	64%
Immigrants Primària			
	164	158	6
		96%	4%

Curs 1999-2000

Autòctons Primària	Total	Pública	Concertada
	2010	724	1286
		36%	64%
Immigrants Primària			
	221	144	77
		65%	35%

Curs 2001-2002

Autòctons Primària	Total	Pública	Concertada
	2060	774	1286
		38%	62%
Immigrants Primària			
	289	159	130
		55%	45%

Annex 22: Qüestionaris als mestres. Curs 1999-2000 i 2001-2002.

Annex. 22. Qüestionari als mestres.

Diferents membres del Grup de Recerca Educativa de la Facultat d'Educació de la Universitat de Vic[1] estem realitzant una investigació sobre "La fusió de les escoles públiques a Vic. Anàlisi d'una proposta de política educativa per a respondre al repte de l'educació intercultural en l'àmbit municipal"

La finalitat bàsica de la recerca és estudiar els diversos components que afecten la fusió de les escoles. Per assolir aquest objectiu és important conèixer què pensen les diferents persones que estan vivint aquest procés.

El qüestionari que es presenta a continuació vol recollir la veu de les mestres i els mestres de les escoles objecte del procés de fusió. Demanem, per tant, la teva col.laboració.

L'enquesta és anònima. Únicament s'ha d'indicar l'escola i la data de realització del qüestionari.

[1] El grup que realitza aquesta investigació està format per : Jaume Carbonell, Isabel Carrillo, Cristina Jurado, Xavier Rambla, Núria Simó, Antoni Tort i Rosa Valcàrcel.

Annex 22.2

Aquest qüestionari inclou dos tipus de preguntes : tancades, on has d'indicar el grau d'acord (de la pregunta 1 a la 26); i obertes on es demana que expressis la teva opinió sobre el tema (preguntes 27 a la 30)

Escola :
Data de realització del qüestionari :

Pregunta	Totalmente d'acord	D'acord	En desacord	Totalmente en desacord
1.Veig amb optimisme el procés de fusió				
2.La fusió s'ha viscut com una imposició política				
3.La tasca i l'ajut de l'Ajuntament ha estat i és satisfactori				
4.La tasca i l'ajut del Departament d'Ensenyament ha estat i és satisfactori				
5.La fusió beneficia igual a l'escola pública que a l'escola privada				
6.La fusió limita el dret a la lliure elecció del centre per part dels pares, i això és un problema				
7.El procés, més que una fusió, ha estat una absorció d'una escola per l'altra				
8.En el procés els aspectes organitzatius de la nova escola han estat molt complicats				
9.Amb la fusió el projecte educatiu s'ha reforçat i consolidat				
10.Amb la fusió el currículum del centre és més intercultural que abans				
11.L'atenció als infants magribins ha millorat amb la fusió				
12.La fusió afavoreix una millor qualitat de l'ensenyament				
13.En la definició del projecte d'escola i en la presa de decisions hi han intervingut els dos claustres en igualtat de condicions				
14.Entre els mestres no hi ha problemes				
15.El futur i l'estabilitat de les plantilles no				

perilla				
16.La fusió afavoreix una escolarització més integradora dels dos col.lectius				
17.La fusió afavoreix més la diversitat				
18.La fusió desperta més brots de racisme i xenofòbia				
19.La fusió afavoreix més igualtat				
20.Les famílies magribines estan més contentes amb la fusió				
21.Les famílies autòctones estan satisfetes amb la fusió				
22.Els problemes amb les famílies magribines no són de convivència i relació, sinó culturals				
23.Una fusió d'aquestes característiques és recomanable per altres poblacions que es trobin amb les mateixes circumstàncies				
24.La fusió ha portat més problemes que no pas solucions				
25.El millor seria tornar a la situació anterior a la fusió				
26.La premsa ha informat correctament del procés de fusió				

27. La fusió ha estat ben plantejada ? Si no és així, què penses que s'hauria d'haver fet o es podria fer encara avui ?

28. Penses que amb la fusió s'ha resolt definitivament el problema de la concentració d'infants magribins solament en unes escoles ?

29. Quins factors afavoreixen el procés integrador i quins altres el dificulten ?

30. Què s'ha perdut i què s'ha guanyat amb la fusió ?

Hi ha altres aspectes que vulguis comentar?

Annex 23: Buidatge dels qüestionaris als mestres. Cursos 1999-2000 i 2000-2001.

Annex 23: Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.

Taula 1: Agrupament de les respostes dels mestres de les escoles segons el valor mig de cada resposta

Han respost el qüestionari: 28. Mostra Total: 56

Curs 1999-2000

Relació de respostes del qüestionari amb una mitjana x>=2,9

Bloc 1:

Respostes relacionades amb la vivència del procés de fusió per part dels mestres

R1. Veig amb optimisme el procés de fusió

R2. La fusió s'ha viscut com una imposició política

Bloc 2:

Respostes relacionades amb els ajuts de les institucions

R3. La tasca i l'ajut de l'Ajuntament ha estat i és satisfactori

Bloc 3:

Respostes relacionades amb la vivència de la fusió per part de les famílies

R22. Els problemes amb les famílies magribines no són de convivència i relació, sinó culturals

Annex 23: Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.

Bloc 4:

Respostes relacionades amb la vivència en el treball dels mestres

R23. Una fusió d'aquestes característiques és recomanable per altres poblacions que es trobin amb les mateixes circumstàncies

Bloc 5:

Respostes relacionades amb el plantejament educatiu com a conseqüència de la fusió

R16. La fusió afavoreix una escolarització més integradora dels dos col·lectius

Relació de respostes del qüestionari amb una mitjana 2,9<x>=2 (Diferents posicions)

(Correspondència; 4 i 3 = Acord; 1 i 2=Desacord)

Bloc 1:

Respostes relacionades amb la vivència del procés de fusió per part dels mestres

R24. La fusió ha portat més problemes que no pas solucions

Annex 23: Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.

La tasca i l'ajut del Departament d'Ensenyament ha estat i és satisfactori

R4. (A:6/D:19/NC:3)

Bloc 3:

Respostes relacionades amb la vivència de la fusió per part de les famílies

La fusió limita el dret a la lliure elecció del centre per part dels pares, i és un problema

R6. (A=13/D=14/NC=1)

R20. Les famílies magribines estan més contentes amb la fusió (A:5/D:13/NC:9)

R21. Les famílies autòctones estan satisfetes amb la fusió (A: 7/D:17 /NC: 3)

Bloc 4:

Respostes relacionades amb la vivència en el treball dels mestres

R7. El procés, més que una fusió, ha estat una absorció d'una escola per l'altra (A:9/D:19)

R13. En la definició del projecte d'escola i en la presa de decisions hi han intervingut els dos claustres en igualtat de condicions

R29/14

ant. *La fusió ha generat problemes entre els mestres de les dues escoles*

R8. En el procés els aspectes organitzatius de la nova escola han estat molt complicats

Annex 23: Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.

(A:16/D:10/NC:2)

R15. El futur i l'estabilitat de les plantilles no perilla (A:16/D:11/NC: 1)

R25. El millor seria tornar a la situació anterior a la fusió (A: 5/D: 19/NC: 3)

Bloc 5:

Respostes relacionades amb el plantejament educatiu com a conseqüència de la fusió

R11. L'atenció als infants magribins ha millorat amb la fusió (A:17/ D: 9)

R12. La fusió afavoreix una millor qualitat de l'ensenyament (A:12/D:12/NC:3)

R18. La fusió desperta més brots de racisme i xenofòbia (A:3/D:24)

R19. La fusió afavoreix més la igualtat (A: 21/ D:6/NC:1)

R9. Amb la fusió el projecte educatiu s'ha reforçat i consolidat(A:12/D:12/NC: 4)

R10. Amb la fusió el currículum del centre és més intercultural que abans (A:14/D:14)

Altres:

5. La fusió beneficia igual a l'escola pública que a l'escola privada (A:6/D:19/NC:3)

26. La premsa ha informat correctament del procés de fusió (A:8/D:14/NC:5)

Annex 23: Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.

Taula 2:Agrupament de les respostes dels mestres de les escoles segons el valor mig de cada resposta

Han respost el qüestionari: 19. Mostra Total: 56

Curs 2000-2001

Relació de respostes del qüestionari amb una mitjana x>=2,9

Bloc 1:

Respostes relacionades amb la vivència del procés de fusió per part dels mestres

R1. Veig amb optimisme el procés de fusió

R2. La fusió s'ha viscut com una imposició política

Bloc 2:

Respostes relacionades amb els ajuts de les institucions

R3. La tasca i l'ajut de l'Ajuntament ha estat i és satisfactori

R4. La tasca i l'ajut del Departament d'Ensenyament ha estat i és satisfactori

Annex 23: Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.

Bloc 3:

Respostes relacionades amb la vivència de la fusió per part de les famílies

R22. Els problemes amb les famílies magribines no són de convivència i relació, sinó culturals

Bloc 4:

Respostes relacionades amb la vivència en el treball dels mestres

R8. En el procés els aspectes organitzatius de la nova escola han estat molt complicats

R15. El futur i l'estabilitat de les plantilles no perilla

R23. Una fusió d'aquestes característiques és recomanable per altres poblacions que es trobin amb les mateixes circumstàncies

Bloc 5:

Respostes relacionades amb el plantejament educatiu com a conseqüència de la fusió

R9. Amb la fusió el projecte educatiu s'ha reforçat i consolidat

R10. Amb la fusió el currículum del centre és més intercultural que abans

R16. La fusió afavoreix una escolarització més integradora dels dos col·lectius

R28. El rendiment escolar dels infants autòctons és més elevat que els dels infants magrebins

Annex 23: Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.

R30. La fusió afavoreix més la convivència

Relació de respostes del qüestionari amb una mitjana 2,9<x>=2 (Diferents posicions)

(Correspondència; 4 i 3 = Acord; 1 i 2=Desacord)

Bloc 1:

Respostes relacionades amb la vivència del procés de fusió per part dels mestres

R24. La fusió ha portat més problemes que no pas solucions

Bloc 3:

Respostes relacionades amb la vivència de la fusió per part de les famílies

La fusió limita el dret a la lliure elecció del centre per part dels pares, i és un problema

R6. (A=4/D=11/NC=3)

R20. Les famílies magribines estan més contentes amb la fusió (A:11/D:4/NC:4)

R21. Les famílies autòctones estan satisfetes amb la fusió (A: 8/D: /NC: 2)

Amb la fusió ha augmentat el grau de participació de les famílies autòctones

R31. (A:4/D:14/NC:1)

R32. Amb la fusió ha augmentat el grau de participació de les famílies magribines

Annex 23: Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.

(A:3/D:16)

Bloc 4:

Respostes relacionades amb la vivència en el treball dels mestres

R7. El procés, més que una fusió, ha estat una absorció d'una escola per l'altra (A:10/D:9)

En la definició del projecte d'escola i en la presa de decisions hi han intervingut (A:

R13. 11/D:8)

els dos claustres en igualtat de condicions

R29/14

ant. Entre els mestres no hi ha problemes (A: 11/D:8)

Bloc 5:

Respostes relacionades amb el plantejament educatiu com a conseqüència de la fusió

R11. L'atenció als infants magribins ha millorat amb la fusió (A:14/ D: 5)

R12. La fusió afavoreix una millor qualitat de l'ensenyament (A:12/D: 7)

R18. La fusió desperta més brots de racisme i xenofòbia (A:4/D:15)

R19. La fusió afavoreix més la igualtat (A: 14/ D:4/NC:1)

R27. Actualment hi ha més fracàs escolar que abans de la fusió (A:4/D:15)

Annex 23: *Buidatge qüestionaris dels mestres dels cursos 1999- 2000 i 2000-2001.*

Altres:

5.

26. La fusió beneficia igual a l'escola pública que a l'escola privada (A:7/D:10/NC:1)

La premsa ha informat correctament del procés de fusió (A:11/D:8)

Relació de respostes del qüestionari amb una mitjana x<2 (Desacord)

Bloc 1:

Respostes relacionades amb la vivència del procés de fusió per part dels mestres

R25. El millor seria tornar a la situació anterior a la fusió